

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2011

Praznicul Nașterii Domnului

Prin credință se lucrează împlinirea Scripturilor de Nou Ierusalim pe pământ. Îndemn la umilință pentru cei defăimați. Îndemn la iubire de Dumnezeu.

Acest cuvânt este Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și Se naște în ieslea Sa în mijlocul neamului român, așa cum este orânduit de la Dumnezeu pentru zilele cele de apoi ca să vină Domnul, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Amin.

Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt din Tatăl și din Fiul și Se slăvește cu puterea Sa și cu darurile Sale peste cei ce cred și peste cei ce nu cred, pentru unii spre mântuire, iar pentru alții spre judecata lor, că e păcat, e greu păcat să spui că e diavolul sau omul acest cuvânt, iar acest păcat îl fac cei ce sunt scriși să-l facă, cei necredincioși, a căror plată este scrisă în Scripturi: focul și scrâșnirea dinților.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă nasc cuvânt de Duh Sfânt în ieslea Mea de cuvânt, aici, în mijlocul neamului român, căci am pe vatra lui cetate sfântă de nou Ierusalim, de viață plină de credință în om pentru venirea Mea cea de azi cuvânt de naștere din nou a lumii, căci prin credință se lucrează și această împlinire a Scripturilor de nou Ierusalim pe pământ.

O, prin credință mare mama Mea Fecioara M-a luat în pântecele ei cel fecioresc și M-a dat apoi Prunc dumnezeiesc neamului iudeu, neamul care nu M-a primit și care s-a temut de venirea Mea pe pământ, și și-a păstrat el scaunul de domnie peste pământ până azi, iar pe Mine M-a lăsat cerului, dar iată, cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul Îmi este așternut și nu știu cei necredincioși adevărul acesta, o, nu știu ei ce fac când dau să stârpească urma Mea de pe pământ. S-au folosit de domnia lor cei ce omorau pe cei credincioși Mie, numindu-i pe ei vrăjitori și înșelători din pricina minunilor și semnelor ce se făceau la credința lor în Mine. S-au folosit de scaunul lor de domnie cei care M-au vrăjmășit de la nașterea Mea din mamă Fecioară și până la învierea Mea dintre cei morți, după ce ei M-au dat spre răstignire, și până la ziua Mea cea de apoi, când voi sta pe tron de slavă pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși, precum și acum stau și cârmuiesc și împlinesc așa. O, Eu stau pe tron de cuvânt, și cuvântul ieșit din gura Mea este toiag de fier și păstoresc cu el pe cei credincioși și judec cu el pe cei necredincioși, și împlinesc ca și acum două mii de ani Scripturile venirii Mele de la Tatăl la om, și împărăția Mea nu va avea sfârșit, iar împărății pământului nu au nimic în împărăția Mea și nici Eu nu am în a lor.

O, slavă nașterii Mele din trupul tău cel fecioresc, mama Mea Fecioară! Ce frumoasă, o, ce frumoasă a fost peste tine vestirea îngerului când prin el te-am pețit să-Mi fii aleasă, să-Mi fii cărare, mamă! Intrând îngerul la tine pe când erai în casa lui Iosif, fiul lui David, și-a urât el ție bucurie și te-a numit

plină de dar, plină de Mine, mamă, și și-a zis: «*Domnul este cu tine, și tu ești binecuvântată între femei. Nu te teme, nu te tulbura de cuvântul vestirii mele. Tu vei zămisi acum în sânul tău și vei naște fiu pe Iisus, și Fiul Celui Preaînalt Se va chema El și va fi mare și va sta pe tronul lui David și împărăția Lui nu va avea sfârșit peste casa lui Israel, căci la Dumnezeu nimic nu este cu neputință*», iar tu i-ai răspuns îngerului și ai zis: «*Iată roaba Domnului! Fie mie după cuvântul tău!*». Atunci Eu prin credința ta M-am însămânțat în sânul tău și M-am întrupat Prunc și M-am născut pe pământ, și au venit la ieslea nașterii Mele păstori și magi și au cântat pe pământ în noaptea aceea îngerii din cer și M-au vestit născut, și apoi păstorii au spus cum au venit după vestea îngerilor și M-au văzut cu tine, mamă, culcat în iesle lângă vite, așa cum am binevoit Eu să Mă nasc pe pământ Împărat al făpturii, umil și străin de cele ale oamenilor, dar plin de duh și de har și de cuvânt de facere a omului, căci am crescut și M-a slăvit Tatăl cu slava Mea cea de la El, care nu este ca aceea de la oameni, ci este din duhul umilinței, mamă, duh care l-ar face pe orice om să se nască din Dumnezeu, așa cum Eu M-am născut din tine Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, căci tu, mamă, te-ai făcut pentru Mine cer și pământ, cer nou și pământ nou din om întocmite, așa cum voiesc Eu să lucrez această Scriptură cu cei credincioși împlinită, credincioși cum ai fost tu și să pot Eu lucra acum pe pământ nașterea cuvântului Meu prin ei, toiagul Meu de fier, cu care-Mi zdrobesc vrăjmașii venirii Mele și zidesc în locul lor un neam credincios pe calea Mea de venire, căci cuvântul Îmi este calea, iar Eu sunt calea lui, mamă, și am fii credincioși, care Mă țin în sânul lor cu credință și Mă ajută când vin cuvânt pe pământ în cartea Mea cea de azi între oameni, acum, o, mama Mea!

Ai, Fiule al meu, Fiule scump al Tatălui și al meu, o, ai fii credincioși și-Ți sprijini cu ei venirea, căci sunt mici și Te ascultă. Mă uit la durerea lor cea grea acum. Sunt plâpânzi și sunt duruți, iar zâmbetul lor ascunde durerea din ei. Ai pus credință în ei ca să Te poarte ei întru venirea Ta cea de azi și să se supună cu înțelepciune venirii Tale acum, o, Doamne. Iată și ieslea Ta de coborâre, ca să nu fii pribeag ca acum două mii de ani pentru nașterea Ta cuvânt acum și carte a lui pe pământ acum. Îngeri fără de număr mângâie rana ieslei Tale, făcută mereu de la duhul cel rău, care nu poate purta durerea lui cea de la taina așezării Tale celei de acum, taina cea de nou Ierusalim pe pământ între oameni, o, Doamne, Fiu născut atunci și acum în multă, multă umilință de duh! Te doare adânc de la cei ce se depărtează de duhul credinței ca să spună ei că e de la diavolul sau de la om râul Tău de cuvânt. O, cum va fi să ștergem acest păcat săvârșit de ei asupra Duhului Sfânt, Fiule născut prunc în Betleem și cuvânt, acum, în mijlocul neamului român?

Nu Te-ai împiedicat în păcatul necredinței neamului iudeu ca să nu lucrezi Tu atunci Scriptura nașterii Tale pe pământ, acum două mii de ani, și ai împlinit așa cum era scris prin prooroci. O, nici acum nu Te împiedici în cei necredincioși ca să Te naști pe pământ cuvânt de naștere din nou a lumii, Fiule Unule născut din Tatăl și din pânțelele meu cel fecioresc! Tu ești Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, și aceasta este poarta cerului, și cât de minunat este locul acesta cu fii purtători de Dumnezeu, aici, unde Tu Te așezi cuvânt de naștere, o, Doamne! Cât este de departe cerul de pământ, atât e de mare mila Ta către cei ce se tem de Tine, și pe cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtezi Tu de la ei toate greșalele lor, și precum miluiește un părinte pe fiii săi, așa miluiești Tu pe cei ce se tem de Tine, pe cei credincioși, care-ți poartă venirea, Doamne. O, vindcă limba celor ce-i lovesc pe ei și care grăiește deșertăciuni și în inimă fățarnic grăiesc, zicând: «*cu limba noastră ne vom mări, căci gura noastră este puterea noastră!*». Dar ei măcar că laudă pe Domnul, fac după pofta sufletului lor și, făcând strâmbătate, pe ei se binecuvintează și nu-și dau seama de păcatul cu care apasă Duhul Tău Cel Sfânt prin necredința lor. O, cum va fi să ștergem acest păcat săvârșit asupra Duhului Sfânt, cum, Fiul meu Iisus?

Voi, care purtați pe Fiul meu Iisus Hristos cuvânt de la cer la pământ când El vine așa la voi, fericiți sunteți voi, cei ocărăți cu cuvânt rău împotriva voastră! Umiliți-vă pentru voi și pentru ei, fiilor loviți! Fiți însă cu nădejde că Fiul meu Iisus Hristos, Care Se naște cuvânt la voi, va fi să vă ștergă lacrima. Este fără de minte cel ce se încălzește la căldura soarelui în timp ce disprețuiește soarele, și tot așa este și cel ce bea și-și stămpără setea în timp ce disprețuiește locul izvorului și izvorul. Pruncul cât este mic este purtat și ocrotit, dar când se face mai măricel umblă singur, iar când devine om întreg la stat, nu mai vrea să fie mic, nu mai vrea să fie prunc când e vorba de răutatea inimii, și face lovituri cel ce se crede în stare să facă așa.

O, fiilor, fiilor, o, popor pregătit de Fiul meu Iisus Hristos pentru slava Lui cea de azi și de mâine, iată ce vă spun: cine-L are pe Domnul în iubirea lui, acela când iubește, pe Domnul Îl iubește în om, și un așa fel de oameni frați în Domnul vorbesc între ei pentru Domnul lor, doar pentru El, căci Îl iubesc pe El, și nici unul nu se iubește pe sine între cei ce iubesc pe Domnul prin iubirea lor. Așa popor să fii tu, și să te rogi ca strămoșul David și să spui: «*izbăvește sufletul meu de cel necredincios, o, Doamne!*», și te va izbăvi Domnul, veghetorul tău.

O, aveți grijă mare, fiilor, de mersul vostru pe pământ prin lume, căci drumurile lumii nu sunt ale voastre, ci ale lumii sunt! Stropiți de fiecare dată cu apă sfințită intrările și ieșirile voastre, căci diavolul e supărat mult, mult pe voi și face mereu descântece și vrăjitorii pentru cei ce nu ascultă din pricina îngâmfării lor, și iată-i doborâți de pe cale! O, nu e tot una să meargă fiul acestui popor cu Domnul și pentru Domnul pe drumurile lumii, nu e tot una cu mersul pentru el cu lumea pe cărare. Fiți ascultători Fiului meu Iisus Hristos și rugători să fiți înaintea Lui pentru duhul ascultării! Eu I-am fost mamă și L-am ascultat, căci El mi-a fost Dumnezeu. Hristos Fiul meu Se naște la voi cuvânt. Slăviți-L pe Domnul și întâmpinați-L cu credință tare pe Cel ce vine la voi din ceruri cuvânt pe pământ!

Păstrați-vă în duh de biserică, fiilor! La voi în biserică să nu-și facă diavolul biserici, măi fiilor! Fiți numai o biserică în toată vremea, căci cei ce și-au făcut de cap de la mijloc, trăgându-se doi câte doi, trei câte trei, aceia au făcut diavolului bisericuțe și au săpat pe Domnul la rădăcină și au lucrat lu-

crarea cea rea, cea rătăcitoare împotriva frăției și s-au tăiat în sabia îndeletnicirilor lor cele nefrățești, fiilor. O, fiți ascultători! Temeți-vă să nu ascultați privind-i pe cei ce nu au ascultat cum se cuvine! Nu vă ascundeți unii de alții! Nu fiți nemulțumiți, că acest păcat vă duce spre cârtire și spre ascundere apoi!

Iubiți lucrarea raiului, așa cum Domnul a așezat taina cea de rai pentru om la început, fiilor! O, pace vouă, vă spune Fecioara mamă a Fiului lui Dumnezeu, cea care v-a dat pe Hristos trup acum două mii de ani!

Iar Tu, Fiule, Iisuse scump al meu, întărește-Te în porți pentru ei și păzește-i de căderi, căci cei ce cad din har capătă cu greu duhul umilinței spre ridicarea lor din cădere, și mai puțin rușine le este să stea căzuți decât să se umilească și să îndrăznească smerit spre salvarea lor. O, mântuiește poporul Tău, Doamne Fiule al meu, și cu toiagul Tău de fier păstorește-l pe el, căci Tu ești Păstorul lui. Amin.

— **E**u sunt Păstorul lor, mamă, și cu cuvântul îi păstoresc, și cu cei ce păstoresc peste el din partea Mea.

Duhul Meu de Păstor îl pun în voi, ca să păstoriți oile Mele, fiilor care Mă dați cuvânt poporului Meu cel de azi, poporul cuvântului Meu! Vestiți-Mă noroadelor, fiilor, precum păstorașii de la stână au vestit nașterea Mea acum două mii de ani după ce îngerii din ceruri au venit la ei și le-au cântat lor cântarea nașterii Mele între oameni! Așa și voi, vestiți-Mă în lung și în lat după ce cântecul Meu de iubire se face cuvânt peste voi și păstor peste voi și înger vestitor al venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om, căci sunt cu alai ceresc de sărbătoare de naștere și cu coruri de îngeri ai slavei Mele deasupra grădinilor Mele cu voi pe pământ.

E zi de naștere, poporul Meu! Mi-e dor și Mi-e jale de cei ce n-au mai voit să fie între cei credincioși venirii Mele de azi la voi. Mă doare rana, și Mă doare în voi, dar sfinții și îngerii au sărbătoarea Mea de naștere cu voi. Zâmbetul sfânt să vă împodobească fețele plânse, fiilor, și să-l împărțiți celor ce vin să colinde casa Mea cu voi în sărbătoare de naștere, cetatea Mea de nou Ierusalim cu voi pe pământ între oameni. Vă șterg o clipă de durere inimioarele și ochisorii de lacrimi. Fiți senini din partea Mea, fiți gazde pline de senin din partea Mea! Binecuvântate să vă fie și bucatele, și voi la masă cu oaspeții care vin! Fiți binecuvântați, tată! Eu vă sunt Mângâietor, că multă nevoie de mângâiere aveți pentru dureri. Pace vouă! Colindul nașterii Mele duceți-l de veste în sătuțul Meu de cuvânt cu voi. Pace peste sătuțul cuvântului Meu, pace prin voi, o, fiilor! Amin.

Stau cu voi cu zile de naștere nouă pe pământ și voi grăi vouă despre duhul trupului și despre duhul sufletului și vă voi învăța pe voi deosebirea dintre minte și har și vom învăța lucrarea fiilor lui Dumnezeu, o, fiilor, și biruința lor prin ea apoi. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2010/7 ianuarie 2011

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Nașterea din nou peste om. Deosebirea dintre minte și har: duhul trupului și duhul sufletului, vrăjmași de 7000 de ani în om.

Cuvântul Meu aduce naștere din nou peste om pe pământ, căci trebuie să se nască din nou omul, iar Eu fac glasul Meu să se audă din cer pe pământ și să se așeze în cartea sa cea de azi și să ia omul din ea și să învețe nașterea din nou, căci am de împlinit această Scriptură peste om pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Cel Unul născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de vecii, și din mamă Fecioară la plinirea Scripturilor cele despre nașterea Mea vestitoare, și mare lucrare de taină este cuvântul cel rostit în numele Meu și apoi împlinirea lui între oameni! O, să nu se mire lumea și mairarii de peste ea de ce Eu, Domnul, așez pe pământ acum Scripturile de nou Ierusalim, căci este scris să vin între oameni și să-Mi fac cort de sălășluire între ei și Eu Însumi să fiu cu ei și să-i păstoresc și nimic nu aduc cu Mine pe pământ, decât cele ce sunt dinainte vestite ca să fie și ca să se împlinească.

Vin la tine cuvânt, popor al credinței cea de nou Ierusalim, căci te cresc, tată, cu dor și cu mare iubire, ca să te am pildă de naștere din nou între oameni pe pământ. Nu înțelege omul aceasta, că e război cumplit înăuntrul lui, fiindcă trupul se răzvrătește împotriva duhului, iar duhul, împotriva trupului în om. E slab, e tare slab cu înțelepciunea omul, dar nu pot să trec cu vederea acest păcat al lui câtă vreme Eu desfac cerurile și vin cu sfinții pe pământ la om ca să-i aduc lui vindecare de minte și înțelepciunea Mea pentru ea apoi.

E măreață foarte învățătura Mea cea plină de răbdare azi peste om. Mi-e plină însă de așteptare. Aștept zadarnic, iar timpul trece și se tot sfârșește și vine în locul lui împărăția lui Dumnezeu, pe care o am Eu mai întâi de așezat în om acum, și strig în lung și în lat după om și dau cu toiagul în stâncă și iese apă, ca să nu-l las pe om să moară de sete, ca să nu tot dea în Mine cu putere că-l las să moară. O, nu te las, omule, să mori, dar ce să-ți fac peste împietrirea inimii tale și peste orbirea ta? Ești plin de răni din creștet până în tălpi. Ce să mai pun peste tine ca să simți depărtarea ta de Mine, care-ți aduce atâta durere, atâta întuneric, tată? I-aș da pieirii pe cei ce te lasă să mori fără lumânare, dar unde să le dau loc acestor ucigași? O, cine i-a pus pe ei să se facă păstori de suflete dacă nu știu să facă această lucrare peste oameni?

O, iată de ce vin Eu pe pământ cuvânt. Cum să nu vin când toți rătăcesc fără păstor din vale în vale și din munte în munte? O, cum l-aș mai fi scos Eu pe Israel din robia Egiptului dacă nu M-aș fi dus Eu după el cu proorocul Moise ca să-i dau izbândă lui Israel, poporului care a fost apoi necredincios iubirii Mele pentru el până azi? O, iată ce este omul! E vremea să-l nasc din nou pe om, e vremea să-l trec din trup în duh, din moarte spre înviere să-l scot, și trebuie să-l ajut să înțeleagă de ce vin Eu după el cuvânt pe pământ, cu oștire cerească după Mine purtându-Mă, cu cei ce au venit de pe pământ la cer sfințindu-se pentru Mine în vremea luptei lor pentru cer pe pământ cât au stat.

Sunt cu oștire de mucenici mărturisitori veniți în ziua aceasta sfântă, și între ei grăiește cu Mine și cu omul mucenicul Ștefan, bărbat mare cu duhul, locaș al Duhului Sfânt făcându-se el pe pământ în vremea sa la începutul bisericii Mele cea de după învierea Mea dintre morți, în mijlocul căreia Eu M-am dovedit Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ridicând-o pe ea pentru mărturisirea Mea. Sunt pe masă cuvânt în ziua aceasta cu cei de la început ai bisericii Mele și punem hrană dulce pe masă și cu folos pentru naștere din nou peste om. Duhul tău aprins pentru mărturisire atunci, pune-l tu pe masa poporului Meu cel de azi, o, mărturisitorul Meu, și binecuvântată să fie intrarea ta în cartea Mea cea de azi, mărturia Mea cu care Mă aștern pe pământ, acum, și pe care numai cei înțelepți o iau și o despică și se fac ei părtași harului cel de azi, coborât din cer pe pământ pentru om, pentru nașterea din nou a omului. Amin.

O, de I-ați auzi astăzi glasul care zice: «Nu vă învățoșați inimile ca la Meriba, ca în zilele ispitirii când L-au ispitit părinții noștri și L-au pus la cercări, deși văzuseră lucrurile Lui, și patruzeci de ani a fost Domnul supărat pe neamul acesta și a zis că are inimă rătăcită și n-a priceput calea Lui, și S-a jurat Domnul să nu intre în odihna Sa». O, de I-ați auzi astăzi glasul, voi, cei de pe pământ! Venim noi din cer cu Domnul și strigăm către voi: auziți-L pe El! Nu uitați Scripturile care vă arată că toți cei care n-au dat să-L audă și să-L urmeze, au pierit toți, toți. Și cine a scăpat dintre ei? Au scăpat cei ce nu s-au învățoșat auzindu-I glasul.

Fac în ziua aceasta ceea ce am făcut și acum două mii de ani și mărturisesc pe Domnul vestindu-mă cu El poporului Său cel din mijlocul neamului român, și apoi la tot norodul. Fiți primitori de oaspeți din cer, că poporul Israel a fost învățoșat în vreme de încercare, vreme pentru care nu era Moise vinovat, ci poporul era, căci se certa cu Moise să-i dea apă. «O, de ce ispițiți pe Domnul, de ce vă certați cu mine?», așa le-a spus lor Moise, învinuit fiind de ei că i-a scos din robie, și a strigat la Domnul Moise și a zis: «Ce să fac, Doamne, că puțin a lipsit să nu măucidă cu pietre?». «Ia toiagul tău cu care ai lovit Nilul și du-te pe stânca Horebului și lovește în ea și va ieși apă și se va adăpa poporul cel ispititor, căci a zis: este, oare, Domnul în mijlocul nostru, sau nu?».

O, de I-ați auzi astăzi glasul care zice: «Nu vă învățoșați inimile ca la Meriba!». Iată, vine Domnul cu sfinții Săi, precum este scris să vină! Auziți-L pe El! Faceți-vă hăinuță de sărbătoare cămașa sfințeniei! Nu stați până la asfințit goi de hăinuță, că vă trebuie hăinuță de nuntă la masa venirii Lui cu sfinții!

O, popor cu nume nou de nou Ierusalim, de cort al lui Dumnezeu, fă-te vornicel mare și strigă la cer și dă de veste peste pământ glasul Mirelui ceresc! Vine El și păstorește El și are slugi din cer și de pe pământ. O, fă-te palat din Duh Sfânt zidit, așa cum am fost eu și împarte celor învățoșați la cerbice glasul Domnului! Ai sfinții din cer ajutori și apărători. Roagă-te Domnului pentru despățimirea oamenilor, ca să vadă ei apoi lumina cea adevărată și să ia în ei duhul cerului, duhul care biruiește trupul, căci duhul trupului este de la diavolul, iar duhul sufletului este din cer. Duhul trupului îi dă omului minte, dar duhul sufletului îi dă omului har. O, har, har peste voi, căci sunteți norodul pășunii Lui și oile mâinii Lui!

O, dă-le, Doamne, să priceapă bine aceasta și să împartă la cei fără de pricepere, ca să se facă și aceia fii ai lui Dumnezeu, născuți din cuvântul Tău cel de azi, care aduce pe pământ taina nașterii din nou a omului, o, Doamne. Amin.

O, așa lucrez, sfinți iubitori ai cerului sfânt, și se face cuvânt de învățătură pentru om, și este nebun cu mintea cel ce zice că nu este Dumnezeu acest râu de cuvânt, și este plin de har cel ce Mă cunoaște în cuvântul Meu cel de azi Dumnezeu adevărat, și este deosebire între minte și har.

O, poporul Meu, unde-și are loc sămânța tuturor bolilor trupului omului? În minte, tată, și apoi coboară ele în trupul omului, iar duhul trupului este de la diavolul. O, fiule, unde se naște în om sămânța cea sfântă a harului cel de sus? În casa lui cea din om, în suflet, fiilor, și apoi coboară în inimă, iar duhul sufletului este de la Dumnezeu, și aceasta este lucrarea fiilor lui Dumnezeu, și apoi biruința lor pentru ea. Nu poate diavolul să-și aibă duhul trupului omului în suflet, căci sufletul este casă de la Dumnezeu în om, și nu poate Domnul să-și aibă duhul sufletului omului în trup, căci trupul este casă de la părinți în

om. Duhul este o lucrare. Duhul trupului lucrează în slujba trupului, iar trupul cere despărțirea de Dumnezeu și de împărăția Sa în om. Duhul sufletului lucrează în slujba sufletului și slujește casei lui Dumnezeu în om, sufletului, iar sufletul cere împărăția lui Dumnezeu, viața lui cea de veci în om. Aceștia doi sunt vrăjmași și se bat între ei în om de șapte mii de ani, de când omul s-a desfăcut în două prin păcat și s-a făcut ispită unul pentru altul, unul înaintea celuilalt împotriva sufletului lor, a casei lui Dumnezeu în ei, căci n-au mai fost ei un suflet amândoi, ci două suflete au fost apoi, și aceasta a adus dezbinare în trup, și de atunci biruiește unul împotriva altuia, unul pe altul biruindu-se pentru păcat, frați pentru păcat, făcându-se pieire unul pentru altul în slujba duhului rău, care-și are sălaș în mintea trupului omului, în duhul trupului său. Tu însă ia de lucrare a ta duhul sufletului, o, poporul Meu, căci sufletul tău este locaș al Duhului Meu, fiindcă Eu am pus în om sufletul, iar când omul a greșit în rai prin neascultare, duhul trupului l-a încurajat să se îndulcească din rodul neascultării, iar duhul sufletului său s-a înfricoșat în el atunci și a dat omul să se ascundă cu frică, să se ascundă de Stăpânul de la Care avea sufletul dăruit lui. Iată cine se teme în om când omul se teme înăuntrul său, iar temerea aceasta înseamnă har, înseamnă Dumnezeu lucrător în om pentru curățirea lui de duhul trupului, și se ridică omul atunci deasupra trupului său cu ajutorul duhului sufletului său.

O, fiilor, temerea de Dumnezeu este începutul harului cel de sus în om și este mâna Mea cea întinsă după om. Amin. Vai celor tari la cerbice, care stau cu duhul trupului lor împotriva Duhului Sfânt, Învățătorul celor ce stau în întunericul lor, ca să-i scoată la lumină și să le dea har, naștere din nou să le dea lor. Amin.

O, trebuie din nou să fac raiul pentru om, căci omul a căzut pe pământ după ce a ieșit din rai și din legea raiului. Pe pământ aceasta face omul, cade mereu, cade și tot cade, căci duhul trupului așa cere în om. Vin Eu din cer la om și dau să-l învăț ridicarea din cădere, că nu se iartă păcatul lui până nu se desparte de el omul, iar duhul sufletului cere în el aceasta, cere ridicarea lui din păcat și vindecarea minții, și apoi harul Meu desăvârșindu-se în el și prin el peste pământ pentru multă, multă înviere lui și oamenilor, că voiesc să aduc duhul învierii pe pământ.

O, poporul Meu, să iei tu mai întâi har peste har mereu, mereu din înțelepciunea cuvântului Meu de peste tine și să se ia această binecuvântare de la tine din unii în alții peste oameni și să prăsească ea în ei sămânța duhului sufletului, care este de la Dumnezeu, și în care locaș se naște temerea de Dumnezeu în om, începutul harului cel de sus în el.

Har, har peste tine, poporul Meu! Coroniță de slavă să stea el peste creștetul tău și să Mă împarți cu el la cei ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu, în timp ce ei se ascund și se tot ascund de Dumnezeu ca și Adam în rai, unul în spatele celuilalt când se ascund de vină. Tu însă caută să semeni cu Mine, tată, căci Eu am luat pe umerii Mei și pe fața Mea vina tuturor celor vinovați și M-am așezat cu ea pe cruce ca s-o ispășesc pe ea. O, nu te teme să porți vină, ci teme-te când fugi de vină, fiule, căci Domnul este peste tot și poartă vina omului pe umerii Lui.

O, copii care stați sub vină mereu așa cum am făcut Eu și purtându-Mă pe Mine în voi așa cum am fost Eu, milos pentru om, o, fiilor, învățați pe poporul Meu, uitându-se la voi învățați-l pe el, învățați-l, tată, învățați-l cum se stă pe cruce, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2010/9 ianuarie 2011

Praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Taina nașterii din nou nu moare în om dacă s-a zămislit în om. Îndemn la hrănire multă cu cuvânt. Îndemn la iertare. Postul și rugăciunea să fie fără de păcat.

Mă așez în carte cuvânt, și cartea Mea cea de azi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum fiecare carte poartă numele celui ce o întocmește pe ea. Cartea Mea cea de azi poartă numele Meu pe ea, iar Eu port numele ei, și este ea mărturia Mea cea de la sfârșit de timp, cuvântul Meu cel de azi, și am lucru mult de cuvânt în ea, cuvânt mult, și întru el este viață, iar viața este lumina oamenilor, lumina care luminează în întuneric, necuprinsă de întuneric. Amin.

Când s-au împlinit opt zile de la nașterea Mea pe pământ, am fost dus pentru tăierea împrejur cea după trup și am primit numele Iisus, nume rostit peste Mine de mama Mea Fecioară, după cum am fost numit de înger înaintea ei mai înainte să Mă zămislisc în pântecul ei. Mă așez în carte cu praznic de cuvânt, și cuvântul Meu este iubit numai de cei ce cresc prin el după ce s-a zămislit în ei nașterea cea de sus prin cuvântul Meu, nașterea din nou, minune prin credință zămislită în omul cel dinăuntru și dovedită prin credință și văzută apoi ca faptă în omul cel din afară, care se mărturisește pe sine mărturisind pe Domnul în el și cu el, și mare este taina nașterii din nou a omului, taină care nu mai moare în om dacă ea se zămislește în om.

Te cuprind în cuvânt de praznic sfânt, poporul Meu. Grăiesc ție, tată, căci lucrarea Mea cea de la Tatăl dată este cuvântul, fiule. O, îți mulțumesc cu aplecare, măi fiule, că Mă ajuți prin credința ta să împlinesc Eu acum Scriptura venirii Mele de la Tatăl la om, cu numele Meu cel nou împlinit peste tine, că scris este în Scripturi pentru a doua Mea venire, cu oștiri de sfinți fiind urmat, să se cheme numele Meu Cuvântul lui Dumnezeu. O, îți mulțumesc, tată, că Mă ajuți cu credința ta, și să-Mi mulțumești și tu de-a pururi că te ajut la rândul Meu cu dragostea Mea pentru tine, cu îngrijirea Mea, cu mila Mea, cu iertarea greșalelor tale, cu mângâierea Mea în durerile tale, iar tu să nu uiți să-Mi spui cu duioșenia inimii cuvânt grăit Mie, așa cum împăratul David grăia spre Mine după mulțimea durerilor inimii lui și zicea: *«Când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângâierile Tale îndulcesc sufletul meu, iar când se clatină piciorul meu, atunci mă sprijinește mila Ta, Doamne»*.

Acest mult cuvânt al Meu, care naște fii pentru Dumnezeu, dacă nu este citit mereu, moare iarăși cel ce se naște din el, căci el este călăuza vieții celui ce se naște din nou din el. O, să-l citești mult, mult, poporul Meu, căci întru el este viață, tată, și este lumina care luminează în întuneric, în toate câte încearcă viața ta pe pământ ca s-o doboare pe ea. A căutat și Irod să cunoască din Scripturi cuvântul cel despre nașterea Mea, dar el a căutat așa ca să intre în luptă cu Dumnezeu și să Mă stârpească de pe pământ, și așa a ucis Irod în nebunia lui paisprezece mii de prunci, ca să Mă nimerească pe Mine, Cel veșnic, dar Tatăl M-a păzit. O, așa v-am păzit Eu pe voi, copii de la sfârșit, când au căutat viața voastră cei necredincioși acum douăzeci de ani, dar Eu v-am păzit pe voi cu mână tare și v-am acoperit, tată, sub mantia Mea, și au pierit atunci mulți în schimbul vieții voastre când s-au pornit irozii vremii cu gând să vă nimicească pe voi, și i-au nimicit pe ai lor. O, dar când se trage în voi dinăuntru zidurilor, o, tată, câtă oștire cerească trebuie să pun Eu în veghe și în lucru între voi și loviturile cele

înspre voi, ca să rămâneți voi, tată!

O, fiți credincioși, fiți tari cu credința și cereți cu credință împlinirea Scripturilor, tată! Postul și rugăciunea, aceasta aveți voi de lucrat pentru împlinirea cele de apoi, iar Eu pot totul prin acestea, în numele Meu lucrare de voi, numai să fiți plini de dragoste, plini de pace, de răbdare, de cuvioșenie și nepomenitori de rău ca și Dumnezeu, fiilor, iertând pe toți cei ce se ridică împotriva voastră, iertând ca și Dumnezeu, tată, că astăzi avem lângă praznicul Meu, avem sărbătorit pe arhiereul Vasile cel mare cu credința și cu fapta și prin care Eu am arătat mila Mea pentru cei ce se căiesc cu durere de păcatele lor, și am arătat puterea iertării, dar și puterea credinței și a căinței, măi fiilor, căci în vremea acestui slujitor mare înaintea Mea, mare cu inima și cu stăruința, am arătat Eu semn mare, dovedit tuturor atunci, căci o femeie plină de păcate, venind la simțul pocăinței prin harul Meu, și-a scris pe hârtie păcatele ei mici și mari, și s-a dus ea cu hârtia la arhiereul Vasile, rugându-l să mijlocească la Mine pentru ștergerea dinaintea Mea a păcatelor ei, și s-a arătat semn mare, căci s-a rugat arhiereul Meu și, desfăcând el apoi hârtia scrisă cu păcatele femeii, s-au văzut șterse păcatele ei aproape toate, dar multa lui umilință a trimis-o pe ea apoi spre alt preot mare din inima pustiului, iar acesta, tot atât de umilit, i-a zis femeii: *«Du-te, femeie, căci sunt om păcătos, și Vasile să se roage pentru ștergerea păcatului tău»*. Și au desfăcut hârtia cei ce-l duceau pe Vasile să așeze la locul lui trupul lui cel neînsuflețit, care s-a lăsat atunci spre odihnă, iar pe hârtie nu mai era nici un scris, și erau curate de păcate și hârtia, și femeia, care și-a curățit prin pocăință viața și a scăpat de trecutul ei, care o apăsa pe ea înăuntrul ei și înaintea Mea.

O, fiilor, iertați, și vi se va ierta! Iertați mereu, așa vă pun Eu pe voi să lucrați în ziua aceasta de sfânt mare, pomenit între sfinții slujitori între cei din cer, Vasile cel mare. Adunați-vă cu duh zdrobit pentru rugăciune și cereți iertare de la Mine pentru cei greșiți, pentru ei și pentru voi, și faceți certare diavolului, așa cum a făcut arhiereul Vasile și a lăsat-o de lucrare pe pământ! Rugăciuni de dezlegare de vrăji și de farmece să aduceți înaintea Mea și înaintea sfinților rugători pentru voi, că multe curse s-au tot ivit și s-au tot lucrat mereu ca să doboare mersul lucrării Mele cu voi și să oprească din curs răul cuvântului Meu în mijlocul vostru! Au căzut mulți, tată, în lupta lor împotriva Mea și a voastră, căci au gândit să nimicească și să nu mai fie lucrul Meu prin voi, dar Eu nu pot să las lucrarea cuvântului Meu să stea din cursul ei, că este scris să crească rod mult pe urma Mea cu voi pe pământ, și este mersul Meu, nu este al vostru acest mers pe care-l merg Eu azi cu voi, după cum scrie în Scripturi să merg și să împlinesc.

O, am dureri adânci, căci neumilința și neascultarea unora i-au prins pe ei în cursa diavolului, care toarnă mereu în calea poporului Meu descântece și vrăji, căci altceva nu mai fac oamenii, și toți își fac unii altora piedici prin mijlociri diavolești, cerându-i diavolului să facă lucrarea lui lor, căci sunt plini de răutate în inimi oamenii, și unii împotriva altora se răzbună, și cer ajutor diavolului pentru aceasta, căci Eu nu pot să fac rău, ci numai iertare pregătesc și tot pregătesc pentru om, și nu răzbunare lucrez cum lucrează inima omului răzbunător și slujitor diavolului prin acest păcat.

O, poporul Meu, port jalea Mea cu tine, tată, și cu cei ce-ți poartă de grijă pe pământ din partea Mea. Ridică-te, fiule, ridică-te mare pentru lucrare de pocăință, căci Eu, Domnul, îți dau acest har și te ajut mereu în toate durerile Mele cu tine și ale tale cu Mine, numai să nu ai tu durerile tale, tată, ci pe cele din calea Mea cu tine să le ai tu, că iată, se pierd de pe calea

Mea cu tine cei ce-și fac rost de durerile lor, de nemulțumiri, și apoi de răzbunare, măi fiule, că rău e de omul care aruncă de la el harul Meu și mila Mea cea pentru el! Postul și rugăciunea și duhul umilit, lucrează-le tu pe ele așa cum le-au lucrat sfinții, tată, și cere-Mi să-ți dau izbânda cea prin rugăciune, și-ți voi da, îți voi da pentru calea Mea cu tine, poporul Meu, îți voi da ca să ai, ca să poți pentru Mine, că Eu prin tine pot, dar multă umilință să-ți lucrezi, și va putea întru totul atunci rugăciunea ta înaintea Mea. Amin.

— C u Tine în cuvânt intru eu în mijlocul poporului Tău în ziua mea de serbare, Doamne Cuvinte, și amintesc lui că eu trecusem cu sufletul la Tine când femeia cea vinovată de păcat venea din nou spre mine ca iar să mijlocesc Ție pentru iertarea ei, iar eu în drumul meu spre Tine și spre sfinți Ți-am cerut la strigătul ei tot ce mai era rămas pe hârtia păcatelor ei, și spre slava Ta ai arătat semn mare, că s-a șters totul de pe hârtie, și s-a arătat aceasta în văzul tuturor și s-a mărturisit așa apoi. Grăiesc poporului Tău cuvânt mare și-i spun lui să mijlocească la Tine prin sfinți pentru lucrarea iertării cea de la Dumnezeu față de toți cei greșiți, că are el sfinți la cer din mijlocul lui veniți între sfinți, și aceia au știut durerea vieții și a încercărilor pe calea lor cu Tine prin acest cuvânt, în care ei au crezut și au stăruit pe pământ, iar azi stau ei înaintea Ta în cer pentru poporul Tău de azi și pentru lucrul Tău cu el.

O, popor plin de daruri de la Domnul, caută să fii folositor, fiule, și în multă umilință să-ți ții mintea, tată, căci Domnul așa poate face minuni mari. Are Domnul durere mare din pricina neumilinței de duh de la cei ce au tras și trag de la mijloc în mersul Lui cel greu de azi. O, cere-I tu Lui prin sfinți dezlegarea legăturilor de peste cei ce au făcut dureri și încă fac, și cere-I cu lacrimi de umilință, fiule!

Rostiți rugăciuni cu tărie de duh, voi, slujitori de altar în mijlocul poporului Domnului, și cereți destrămarea lucrării lui satan, căci el lucrează tot răul lui peste cei ce slăbesc în credință, și îi ia în primire ca să nu-i mai scape din mână, și să le tot facă rău și să-i tot țină așa! O, cereți iertarea păcatelor de peste toți și ruperea legăturilor satanei de peste cei ce au căzut sub aceste legături! Nu uitați apa sfințită pentru intrările și ieșirile voastre! Nu uitați postul și rugăciunea, fără de păcat aceste lângă ele, căci și cei căzuți în părți fac acestea, dar le fac amestecate cu păcatul urii de frate și al răzbunării, cu păcatul bârfei și al mâniei, cu păcatul îndoielii în credință, și se ridică împotriva lor zilele de post și de rugăciune, că n-au aceștia umilința inimii, și numai pe ea dac-ar avea-o ei în lucrarea lor, ar scăpa din cursa diavolului și apoi ar vedea că toate cuvintele Domnului au fost și sunt adevărate, numai să poată ei deschide ochii ca să vadă și ca să înțeleagă. Le-aș spune și eu, dintre sfinți le-aș spune, ca Domnul le-aș spune că răzbunarea bate spre înapoi cu lucrul ei cel rău, fiindcă așa este cursul ei, și le-aș spune să folosească în locul ei umilința de duh și pocăința pentru păcate, că e greu fără acestea pe pământ, și e în primejdie mare viața celui fără duh umilit în el pentru salvarea lui prin acest duh.

Are Domnul cuvânt cu durere să spună, și găsește durere în porți, dar tărie pune El ca să poată grăi, iar eu binecuvintez arhierește de lângă Domnul mersul cel slăvit al lucrării Lui cu voi, și pe voi, cei ce mergeți, că nu e de stat pentru acest mers, și să-I cerem Domnului puteri pentru mersul Lui cel de azi, mereu să-I cerem, o, fiilor. Amin.

— O puterea Mea prin cei credincioși este postul și rugăciunea, sfinți iubiți ai Mei,

și îi învăț mereu pe ei inima Mea în ei, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa au putere aceste arme de biruință a Mea cu ei și prin ei. Amin.

Postul și rugăciunea să vă fie fără de păcat, fiilor. Eu, Domnul, vă învăț pe voi puterea acestor arme asupra diavolului vrăjmaș pe Mine și pe voi. Cei ce au postit și s-au rugat, având în fire și în inimă păcate cu care-l hrănesc pe diavolul: bârfa, vorbirea de rău, mânia, răzbunarea, judecata, minciuna, defăimarea, pomenirea răului, o, aceia mai rău s-au rănit pe ei înșiși, căci diavolul a prins putere peste ei prin aceste păcate în vreme de post și de rugăciune a lor. Toți, toți cei care au lucrat așa, să meargă spre pocăință, ca să se poată strica lucrarea diavolului de peste ei! Iar Eu am de scris în carte epistolă de trezire, și Mă întăresc în porți ca să pot să lucrez, și prin cei loviți în porți lucrez, căci așa Îmi este așezarea pentru lucrul cuvântului Meu în vremea cea de acum, când diavolul e necăjit pe Mine și când Eu dau să-i surp lucrarea lui ascunsă, și lucrez prin cuvânt scris, întru care este viață, multă viață, iar viața este lumina oamenilor, lumina care luminează în întuneric, și necuprinsă este ea de întuneric. Amin, amin, amin.

O, fiilor din porți, luați putere în voi din puterea Mea, că avem acum de așezat în carte epistolă de trezire, mâna Mea întinsă cu milă spre cei loviți de diavolul, și care au pierdut duhul umilinței și al pocăinței, fiilor, și diavolul a putut prin aceasta lucrarea sa apoi în ei și peste ei. Lucrăm în taină. Cu durere și cu taină lucrăm, fiilor. Amin.

1/14 ianuarie 2011

Praznicul Botezului Domnului

Îndemn pentru iubirea cerului pe pământ. Îndemn la lucrarea harului cu învățător. Strigarea la pocăință a celor care defăimă acest cuvânt. Îndemn la cercetare.

Să fie pe pământ cuvântul Meu și să se așeze în cartea sa cu praznic de Bobotează, că oștirea cerească vine la izvorul Meu de cuvânt pe pământ ca să se răcorească de dorul Meu cel după om, și pe care-l împart cu sfinții Mei, și tot așa și vin, vin cu sfinții Mei, iar între ei am pe botezătorul Ioan de-a dreapta Mea, slăvit în ziua aceasta între cei din cer, că dulce i-a fost lui mâna și graiul în ziua de Bobotează când Duhul Sfânt, în chip de porumbel la înfățișare, a venit din Tatăl la Iordan și a zis deasupra Mea cuvântul Tatălui Meu: «*Acesta este Fiul Meu Cel iubit*». Amin.

S-a pornit din zori spre izvor oștirea adunată acum la izvor ca să ia din apa de Bobotează, iar Eu, Domnul, îi întâmpin și le spun lor cu dulce glas botezător: „*Pace vouă!*“, le spun lor, și le spune lor așa și botezătorul Meu, pe care îngerul ceresc, cel nevăzut acum, îl cuprinde în el, ca să dea și el cuvânt de Duh Sfânt poporului adunat.

O, poporul Meu, să iubești, tată, cerul, să-l iubești pe pământ, ca să fie precum în cer pe pământ. O, ce mare cuvânt îți spun, dar mare este și lucrarea Mea cu tine și mari sunt toate câte Eu așez pe pământ prin cuvânt, ca să se împlinească apoi!

Pace ție, o, pace ție, popor adunat la izvor! Îmi slobozesc glasul și rostesc pe Duhul Sfânt Mângâietorul și Îl așez peste ape și zic: Se binecuvintează apa de Bobotează cu puterea și cu lucrarea Duhului Sfânt, și se sfințește ea cu această putere de cuvânt. Amin. Se binecuvintează credința și dragostea ta, popor venit la izvor, și se sfințesc ele cu această putere de cuvânt, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, fiule! O, botează-ți, tată, credința și dragostea ta în râul cuvântului Meu, ca să prindă ele viață și față în ființa ta! O, lasă-te spre înnoire de botez, că

nouă mereu trebuie să-ți fie credința și fapta ei! Puterea ta este credința, tată, și este ea puterea Mea în tine apoi, că iată, prin credință avem de așezat și de lucrat nașterea din nou a lumii, măi fiule. Cel fără de credință în el pentru Mine nu este unul ca acela, căci tot cel ce este prin credință este. Dau glas peste tine și te rog, înmulțește în tine credința, fiule, iar ea va înmulți dragostea ta și faptele acestora, ale credinței și ale dragostei, ca rodul dragostei tale să strălucească înaintea ta și înaintea Mea și să învețe din ea cei ce se uită la tine, căci tu ai de împărțit cerul pe pământ peste tine și peste oameni, tată.

Stau cu praznic de Bobotează în mijlocul tău, popor cu dor în piept pentru venirea ta la izvorul Meu de cuvânt, izvor de Bobotează, fiule. Îți dau, tată, harul Duhului Sfânt Mângâietorul. Harul este lucrare mare, și trebuie să înveți de la învățător să-l ai și să-l lucrezi, înmulțindu-ți prin el credința și roadele ei toate, ca Ioan Botezătorul, în care a lucrat harul Meu. E vreme de har, și e cerul în așteptare ca să vadă harul lucrând pe pământ și născând fii pentru cer, cu împărăția Mea strălucind în ei și care să ia fața oamenilor, ca să vadă ei și să-și boteze apoi fața și viața în apa râului Meu de cuvânt, care naște din nou omul, naștere de sus aducând el pentru om.

Harul Meu să te facă în ziua aceasta, poporul Meu, să trăiești tu fiorul zilei de Bobotează a Mea în Iordan, când Ioan M-a atins pe creștet și a rostit botezul Meu, care s-a așezat apoi peste Mine în chipul porumbelului, căci prin botezul cu apă a venit botezul cu Duhul Sfânt apoi peste toți cei ce se botezau în numele Meu prin ucenicii Mei, și s-a așezat cerul în ei pe pământ și se înmulțeau numărul ucenicilor Mei, că aceasta face harul Duhului Sfânt prin cei purtători de Dumnezeu pe pământ.

O, trebuie veghe mare, pentru ca să vă facă Duhul Sfânt lucrători, fiilor hrăniți cu Duhul Sfânt Mângâietorul. Trebuie apoi să se nască ucenici din ucenici, măi fiilor, căci cei fără de rod nu au plată, tată, fiindcă plata este rodul, este nașterea de sus a omului, naștere prin credință, prin apă și prin Duhul Sfânt. Eu vin cu sfinții pe pământ când vin, și singur nu vin, căci sunt ei rodul Meu prin cei ce au crezut și au primit har și au născut fii pentru cer, și au rod, iar rodul lor este în Mine, și Eu în el sunt, că este rod pentru cer, rod prin credința celui ce crede cu putere în Mine pentru ca să aducă Mie rod.

Pecetea harului Duhului Sfânt o pun peste cei ce vin la izvor pentru ca să ia har! O, har, har peste voi, cei ce aveți credință în venirea Mea pe pământ cuvânt acum pentru ca să cuvintez și să nasc din nou lumea! Credința se naște din ascultare, o, fiilor, căci așa se probează ea dacă este și dacă lucrează după ce se naște în om.

Au venit la botezul Meu la Iordan mulțime mare și toți întrebau ce să facă și cum să asculte, ca să poată ascultarea în cei ce se naște ea. O, cercetați-vă bine dacă sunteți în credință, fiilor! O, fiilor, nădejdea se naște din credință și din lucrarea harului Duhului Sfânt în om, iar acestea două sunt cuprinse în dragoste în omul în care pot acestea. Așa a fost lucrarea sfinților Mei, așa a fost botezătorul Ioan, și a lucrat el pentru Mine și în numele Meu și a adus rod lui Dumnezeu, și apoi s-a lăsat mucenicit pentru mărturia Mea, pentru Domnul Dumnezeu său, Care S-a botezat la Iordan de către Ioan, chip de rob luând și lumea luminând prin umilința Sa, prin care S-a arătat, mărturisit fiind în apa Iordanului de Tatăl și de Duhul Sfânt, plin de har și de adevăr. Amin.

— U milința mea înaintea Ta, Doamne, m-a așezat în ascultare de cuvântul Tău la râul Iordanului, unde Tatăl ne-a trimis, pe mine și pe Tine, în ziua de Bobotează ca să fii botezat de mine, de mâna robului

Tău, Doamne, iar eu am ascultat și am împlinit așa, și s-a scris în istorie ziua aceea și lucrarea ei cea plină de har. O, aș sta în sfat mult cu poporul în ziua aceasta a Ta și a mea, dar nu este putere în porți, o, Doamne, că bat furtuni spre ele. În fiecare zi este de luptat și de îndurat, căci diavolul nu stă din lucrarea sa cea rea asupra lucrării Tale de cuvânt pe pământ. De câte ori ești lovit peste obraz Te vezi silit să întorci și celălalt obraz, căci loviturile vin mereu peste fața Ta și peste puterea cea pentru Tine a purtătorilor Tăi. Ești defăimat și ești hulit în fiecare zi din pricina celor ce n-au mai avut iubire și răbdare și ascultare pe calea Ta. Ești îndurerat, Doamne. Vrajmașul face haz de Tine în fiecare zi. Îi văd adesea făcând haz de cuvântul Tău pe cei cărora nu le convine de el, dar cine-i ia în seamă? Nici diavolul nu-i ia în seamă, căci diavolul se teme de Tine și de lucrarea Ta de azi și plânge zbcuciat căci vede răsplata cea pregătită lui, și se luptă zadarnic, dar se luptă, căci duhul trufiei este duhul lui, iar acest păcat nu stă din lucru atâta timp cât mai este de luptat de o parte și de alta a luptei.

O, pocăiți-vă, voi, cei îndărătnici! Voi, care folosiți două limbi ca să puteți instiga și intriga inimi contra inimi din pricina îngâmfarării din voi și al dorului de sine în voi! Pocăiți-vă înaintea Domnului și biruiți-l pe diavolul, care vă are la mână cu păcatul dezbinării și al urii, dar nu-L biruiți pe Domnul!

O, pocăiți-vă și voi, de peste tot fii ai pământului, că are Domnul lucrarea cuvântului Său peste pământ și vă cheamă la pocăință, că vine Domnul, o, fii ai pământului! Să nu vă găsească Domnul goi când El vine, o, să nu vă găsească așa, că după El merge pedeapsa faptelor rele săvârșite de oameni! Căutați să fiți găsiți îmbrăcați și nu goi, că iată, vă trebuie veșmânt din apă și din Duh țesut. Harul Duhului Sfânt trebuie să se vadă peste cel botezat cu apă, și nu se vede în cei botezați acest har și grăierea lui cea mărturisitoare. Vă dau de veste: pocăiți-vă de faptele voastre cele împotriva voastră și cele împotriva lui Dumnezeu, că vine ziua întrebării! Încă mai puteți, încă mai aveți un picuț de timp.

Întoarceți-vă voi, cei căzuți de la credință, și vă va vindeca Domnul, Care mustră spre îndreptare și nu spre pedeapsă! Vine ziua Domnului! Vine Domnul, vine iarăși pe pământ Cel botezat de mâna mea în apa Iordanului, iar vouă vă trebuie căință. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea Lui și a Tatălui Lui să fie cu voi și să vă deschidă ochii ca să vedeți lumina și să mergeți pe calea ei. Amin.

O, să ne întărim în porți, Doamne, ca să putem lucra. Harul Tău este cel ce poate și cel ce voiește. Amin.

— **O**mare a fost mărturisirea ta în ziua Mea de Bobotează la râul Iordan acum două mii de ani, botezătorule al Meu! Mare să-ți fie și harul cel coborât peste pământ pentru trezirea la pocăință a fiilor pământului, împătimiți de cele de pe pământ, cu care ei s-au învățat ca să trăiască așa cum le place lor! Mare este și azi mărturisirea ta, că-Mi ești mărturisitor și strigi ca și Mine omul ca să iasă la lumină și să vadă apoi! Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, îi cuprind pe toți cei adunați la izvor, îi cuprind în brațul Meu cel dulce și îi mângâi cu harul Meu cel mare și cel blând. O, cale cu dor străbateți voi spre izvorul Meu de cuvânt și spre cetatea Mea de fii purtători de Dumnezeu și de slava cea pentru Dumnezeu pe pământ! Vă dau daruri, tată. Ce daruri vă dau Eu vouă? Duhuri vă dau. Duh de căință, duh de umilință, duh de răbdare, duh de credință vă dau, căci credința vine după multă lucrare de duh, și toate acestea într-un singur duh lucrate, Duhul Sfânt Mângâietorul și darurile Lui. Amin.

Har, har peste voi, cei adunați pe calea dorului de Dumnezeu și aduși de dor la izvor! O, nu toți sunteți la fel de frumoși, la fel de scumpi, la fel de dulci, la fel de plăcuți lui Dumnezeu. Unii din voi nu știu să se vindece de rău, și răul îi îmbolnăvește și îi urăște înaintea Mea și a îngerilor Mei. Alții din voi sunt pe căi încurcate și plini de praf necurățat de pe ei. Alții din voi au cu voie și fără de voie iubire de sine, pretenție de sine și multă facere rea peste ei dacă nu știu ei să lucreze în toată vremea și peste toată lucrarea lor cuvântul Meu peste ei împlinit. Eu însă vă cuprind pe toți acum, în zi de Bobotează, și vă fac datori pe unii din voi, iar pe alții din voi îi umplu de mai mult har, de mai multă iubire, de mai multă sfințenie, căci harul este iubire mare, lucrare mare de iubire, fiilor, lucrare de ascultare de Dumnezeu și de sfințenie prin ascultare. Amin.

Și acum, Eu, Domnul Iisus Hristos, botezat în Iordan de către Ioan acum două mii de ani cu apă și cu Duhul Sfânt Mângâietorul, rostesc iarăși în zi de praznic de Bobotează cuvânt peste ape și spun:

Se binecuvintează și se sfințește apa aceasta și apele de pe pământ cu ea apoi, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și apoi să sfințească ea toate ale voastre și pe voi, căci viața cea sfântă sfințește pământul, măi fiilor! Fiți putere sfântă prin viața voastră, ca să se sfințească de la viața voastră toți și toate în jurul vostru și peste tot pe unde treceți voi în numele Meu pe pământ!

O, pace vouă, har vouă! Har peste har vouă, fiilor, dar fiți vrednici ca să fiți purtători de har, căci dacă nu vă păstrați vrednicia nu puteți purta harul Meu în voi!

Mă aplec și iarăși vă cuprind, ca să vă botez în dragostea Mea cea pentru om și să rămâneți voi fiii ei. Amin. Nașul Meu de botez așteaptă cu Mine în porți ca să intrăm în carte și să hrănim cu duh de Bobotează pe poporul cuvântului Meu și pe tot omul care aude glasul Meu și al sfinților Mei prin acest izvor de cuvânt.

O, har, har peste voi! Faceți-vă sălaș și odihnă a harului Meu cel pentru fii, și dacă nu puteți prin jertfă și prin nevoiță, faceți-vă sălaș al umilinței de duh, căci umilința de duh se face sălaș al Meu în om și-Mi mângâie durerea Mea și-Mi mângâie odihna, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2011

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Duhul umilinței, duhul răbdării sfinților. Păcatul nemulțumirii. Îndemn la păstrarea vieții prin înțelepciune și prin împlinirea cuvântului lui Dumnezeu. Fericiți sunt cei prigoniți pentru Dumnezeu!

Imi întăresc porțile ca să-Mi deschid și ca să intru în carte cu Botezătorul Meu Ioan, că are el dorire cerească și voiește să grăiască ție despre duhul umilinței, despre duhul răbdării sfinților, poporul Meu, căci omul se simte nedreptățit, nemulțumit, și se simte mare și are pretenții și uită, bietul de el, că nu e mai mare ca sfinții pe care-i am lângă Mine în cer pentru viața lor cea Mie trăită pe pământ. O, nu poate fi omul mai mare și mai de preț ca Ioan, Botezătorul Meu, sfântul pustnic pe care cerul l-a crescut de la pruncie și până la arătarea lui la Iordan, și nu l-a crescut cineva de pe pământ, și nu l-a îngrijit nimeni, decât cerul și locuitorii lui.

E sărbătoarea sfântului, botezătorului Ioan, așezată lângă ziua praznicului de Bobotează, poporul Meu. Stăm la masă cu el, la masă de cuvânt, fiule, căci la masa ta cu Mine vin oaspeți cerești îngerii și sfinții și își răcoresc ei duhul cel așteptător, prin cuvântul lor lângă cuvântul Meu când Eu cobor cu ei lângă

tine ca să-Mi scriu în carte cuvântul. Am stat lângă tine cu praznic de Bobotează și cerul s-a bucurat de Mine și de tine și a trăit duh de mângâiere, tată. Eu i-am mângâiat pe cei veniți pe cale cu îngeri din cele patru vânturi la praznic de Bobotează, și sunt fericiți în durerea Mea când văd cum vin mângâietori spre Mine și spre tine, ca să luăm unii de la alții mângâiere, tată, și mai ales cei din mijlocul tău zdrobiți sub sarcina Mea cea de azi. Să facem, dar, lucrarea cea din ziua aceasta de cuvânt sfânt și să rămână ea întocmită în carte. Amin.

O, sărbătoare pentru tine au așezat sfinții și părinții bisericii lângă praznicul de Bobotează, o, botezătorule al Meu. Hai, dar, să punem masă de cuvânt, că dorirea ta acum este să dai poporului Meu și la tot omul care ia de la această masă, să dai îndemnul spre umilință și spre învățatură mare pentru duh de umilință a omului înaintea Mea. Binecuvântată să-ți fie jertfa ta de iubire învățătorească peste fiii cuvântului Meu de azi și peste cei ce primesc de la ei sau își iau din prăvălie hrană de suflet și de duh de pe masa Mea de cuvânt cu poporul Meu de azi și cu sfinții din cer, masa învățaturii, masa mângâierii. Amin.

— O, blândule Mieluț și bunule Învățător pes-
te fii, nu este om care să merite mângâiere, căci păcatele lui sunt multe și mari peste durerea Ta cea de la pierderea omului din rai prin neascultarea lui de Tine, dar merită durerea mângâiere, o, Doamne. Singura mângâiere nemincinoasă este cea care vine din cer, fie peste bucuria omului, fie peste durerea lui. Cea pentru bucurie este cea care împărtășește bucuria cu bucurie, iar mângâierea cea pentru durere este cea care împarte nădejde și puteri sfinte din cer peste om.

O, mă frâng de durere în cer și pe pământ când mă uit la om cum își dorește și-și caută mângâiere, simțindu-se el nedreptățit. E căzută prea jos înțelepciunea omului, Doamne. O, cum de nu înțelege el cât de multe dureri îi trebuie lui ca să nu-și piardă înțelepciunea, ci, din contra, să și-o îmbogățească prin dureri, căci de la bucurii nu învață omul decât depărtarea de Dumnezeu și neveghea cea pentru viață, bietul de el? Această voiesc să grăiesc eu poporului Tău în ziua mea de sobor între sfinți și să dea el apoi la mulți ceea ce eu cobor azi în chip de dar sfânt la cei ce iubesc cerul pe pământ.

Pe pământ sunt oameni și oameni, dar mare păcat face omul când se simte nedreptățit și nemulțumit, Doamne. O, mare este peste om acest păcat neiertător de Dumnezeu în om, căci unde bate săgeata acestui păcat dacă nu asupra lui Dumnezeu, pe Care omul Îl tot știe dator lui ca să-l ajute în toate și ca să-i dea lui prin multe cărări de la Domnul spre el?

Ai pus înțelepciune mare, mare, Doamne, mare în fiii cei din porți, iar ei nu dau să simtă și să vadă ca omul, ci numai ca Tine gândesc ei, și tot așa și dau să împlinescă față de înțelepciunea cea atât de vinovată a omului, căci omul vede și simte omenește, numai omenește, spre pedeapsa sa și a dreptilor Tăi, Doamne. E zi de învățatură înaintemergătoare pentru înțelepciunea cea din cer, ca să lucreze ea peste fiii neascultării, o, Bunule și milosule Doamne, dar mila Ta lucrează pentru mântuirea omului, iar a lui milă lucrează rău de tot și împotriva mântuirii lui și a semenilor lui. L-aș întreba pe om, cine m-a mângâiat pe mine de la vremea prunciei și până la vremea arătării mele la Iordan, când abia trecusem de treizeci de ani ai vieții mele cea după trup? O, cine m-a alăptat pe mine, cine m-a îmbăiat, cine m-a hrănit, cine mi-a făcut hăinuțe ca să iau pe mine? L-aș întreba pe om cine mi-a dat mie mângâiere, orfan cum eram de tot ajutorul și mângâierea și paza? A fost Dumnezeu nemilos cu mine de mi-a făcut parte de așa viață pe pământ?

O, Doamne, văd la oameni milă unul pentru altul. Merită ei atât de mult ceea ce eu n-am avut parte să am pe pământ? Se vaită oamenii de lipsuri, de nefericire, de singurătate, de neajutorare, în timp ce ei au mâini și picioare și multe, multe la îndemână pe pământ. O, dacă Tu i-ai dat lui Adam pentru ajutor femeia, l-a ajutat ea la ceva bun decât la mângâierea cea plină de păcat?

Eu, botezătorul Ioan, proroc mare ridicat pe pământ după planul Domnului, grăiesc acum, după două mii de ani de la arătarea la Iordan a Domnului și a mea, grăiesc omului nemulțumit de soarta lui și îl întreb: înaintea cui aduci tu nemulțumirea ta, omule nemulțumit? Cine-ți este dator de ești nemulțumit? O, cine ești tu, nemulțumitul om? Iată ce-ți spun: eu am fost mare înaintea Domnului și numai înaintea Lui și pentru El am fost și am lucrat, și eu n-am gustat din păcatul nemulțumirii de viață.

Am auzit în ziua ce a trecut a Bobotezei, am auzit cuvânt mare ieșit prin porți cum că omul nu ar fi să-și cârmuiască singur viața. O, e om fără Dumnezeu unul ca acela și e mai căzut decât orice om de rând care se bagă sub un stăpân ca să-i dea de lucru, ca să-l stăpânească pentru supunere și să aibă grijă de costul cel pământesc al îngrijirii vieții lui. Nici închinătorii la idoli nu pot sta fără cineva peste viața lor, și se scoală ei și-și fac un idol și îl pun peste ei stăpân. Iată, cel ce-și cârmuiește singur viața este nebun și nu are stăpân din pricina nebuluniei lui. Cine vrea fără Dumnezeu pe pământ, așa lucrează unul ca acela.

O, înțelepțește-te bine și tot mai bine, popor creștin. Ia de la fiii cuvântului ceresc înțelepciune pentru viață, căci dacă viața nu are înțelepciune în om pentru ea, își pierde omul viața. Cel ce calcă peste cuvântul lui Dumnezeu ca să nu-l împlinescă pe el, își calcă omul peste viața sa și o strivește din mers pic cu pic. O, feriți-vă de cei ce-șiucid viața și pe Domnul din viața lor prin nesupunere și prin neascultare de un stăpân, ca nu cumva să vă vatăme aceștia și pe voi. Iată înțelepciune de viață de la Ioan botezătorul și prorocul Domnului, care vă trezește acum înțelepciunea ca să v-o umple pe ea cu cea de sus!

O, Doamne, Stăpânule al meu, spune-le Tu la oameni pe cele de sus pentru ei pe pământ. Spune-le de mine și de Tine, căci Tu ai spus că cine-și iubește viața, acela și-o va pierde, iar cel ce și-o disprețuiește, acela o va câștiga pe ea de la Tine, Doamne. O, spune-le Tu oamenilor că ai fost Dumnezeu pe pământ cu ei în vremea trupului Tău văzut, și n-ai avut ce au ei, și ai fost sărman și prigonit și vrăjmășit între oameni. Întreabă-i pe ei, sunt ei mai mult ca Tine, mai mari și mai meritoși ca Tine de tot doresc ei lor atâta bine pe pământ? Dar în cer ce-și strâng ei ca să aibă și ca să găsească după ce-și vor sfârși mersul pe pământ? O, cu binele pe care și-l vor ei pe pământ nu-și strâng nimic, nimic în cer, dar oamenii nu gândesc la viața lor cea din cer, la cea de după viața lor de pe pământ, și de aceea nu au ei fericirea împlinită și împăcată. O, Tu ai cuvinte mari și despre Tine și despre mine. Spune-le Tu oamenilor despre noi, Stăpâne al meu, și al celor ce-L vor pe Stăpânul Dumnezeu peste viața lor, așa cum eu am voit, și am avut! Îți dau rugămintea să grăiești oamenilor în ziua mea de serbare despre mine, despre viața mea pe pământ, o, Doamne. Amin.

— D a, Botezătorule al Meu, dar nu voiesc să fie spre judecata lor viața ta pe pământ față în față cu viața lor, ci voiesc să fie învățatură cerească pentru ei grăirea Mea despre viața Mea și a ta, despre ascultarea și supunerea ta și a Mea, despre puterea Mea și a ta înaintea Tatălui și înaintea oamenilor. Amin.

O, poporul Meu, să nu cauți, tată, mângâiere, ci să cauți înțelepciunea vieții pentru viața ta, căci viața este lumina oamenilor când ea trăiește adevărat în om între oamenii care nu înțeleg ce au de făcut cu viața lor pe pământ. O, fiule, l-a așezat Domnul pe pământ odată cu Mine pe Ioan Botezătorul. Mai puțin de două sute de zile au fost între el și Mine pentru nașterea noastră pe pământ. Prigoana lui Irod i-a despărțit pe ei, și spun aici despre Zaharia și Elisabeta, părinții după trup ai lui Ioan, și despre el, fiul cel ieșit de la ei. Am fost din pruncie prizonieri de regele Irod, care a trimis slugi crude să ucidă pruncii, ca să ne ucidă pe noi între ei. Tatăl însă nu ne așezase pe pământ pentru Irod, ci pentru El ne adusese, și ne-a pus atunci sub pază. Eu am fost dus de părinți în Egipt, iar el a plecat în munți cu Elisabeta, mama sa, și acolo a rămas până la arătarea la Iordan. Când ucigașii trimiși de Irod fugind după ei i-au prins în munți, rugăciunea mamei lui a desfăcut în două un munte și i-a primit pe ei muntele și i-a ocrotit de moartea cea de la Irod, și apoi, după câteva zile, a fost luată între sfinți Elisabeta, iar copilul Ioan a rămas în munți prunc mic, crescând el apoi până la vârsta de bărbat desăvârșit, când a coborât și s-a arătat la Iordan. O, cine l-a îngrijit pe el? Cine l-a învățat să vorbească limba neamului său? Nimeni nu l-a mângâiat, nimeni nu l-a îmbăiat, nimeni nu i-a dat să mănânce, nimeni nu i-a făcut hăinuțe sau sândăluțe, nimeni nu l-a vindecat de răni și de sărăcie pe acest copil orfan pe pământ. După ce el s-a arătat oamenilor, nu l-a auzit nimeni plângându-și viața sau nemulțumindu-se sub sarcina vieții, dar a fost drept cu Domnul, pe Care Irod Îl necinstea prea mult din pricina mulței lui odihne pe tron de rege, de unde îndemna poporul la viață cu slăbiciuni pentru viața lui cea fără de stăpân peste ea. S-a dus Ioan în calea lui Irod și i-a spus să nu lucreze regele acesta ceea ce nu-i este îngăduit lui din partea lui Dumnezeu, dar n-a luat aminte Irod, cel amețit de păcat și de vin, și l-a băgat el atunci pe Ioan la întuneric, la temniță, luându-l dinaintea oamenilor, după ce pe mulți i-a botezat el și i-a dat lui Dumnezeu pentru botezul cel cu Duhul Sfânt apoi.

A fost Ioan om care să nu merite nimic din ceea ce au oamenii în viață și își iau de la viață pe pământ? El a fost pustnic cu viața și locuia în pustie cu îngerii lui Dumnezeu în inima muntelui care s-a desfăcut ca să-l primească și să-l ocrotească de prigoana lui Irod. N-a avut parte nici de mamă, nici de tată ca să-l îngrijească și să-l crească și să-l mângâie pe el, căci și mama, și tatăl lui au fost jertfiți atunci lui Dumnezeu, ea între munți, puține zile după ce a ajuns în pustie cu fiul său mic, iar Zaharia, tatăl lui, răpus între templu și altar de către ucigașii regelui Irod. Pustiul i-a fost lui Ioan mamă și tată și tot ce a trebuit să aibă ca să crească el pentru Dumnezeu pe pământ, până ce s-a arătat la Iordan plin de har, plin de Dumnezeu, plin de cuvânt și de duhul proorociei și al înțelepciunii cea pentru oameni și a cunoașterii oamenilor și al faptelor lor. Iată tablou de sfințenie a vieții pe pământ în om: Ioan Botezătorul.

O, uită-te la Ioan, poporul Meu cel crescut acum cu cuvântul Meu ca și Ioan în pustie, tată! Cuvântul Meu de peste el l-a crescut pe el în pustiu, în raiul lui pustiu de oameni. Cuvântul Meu de peste el l-a învățat să vorbească și să se înțeleptească. Eu l-am învățat pe el să vorbească. Cuvântul Meu a fost mereu, mereu deasupra lui și l-a ținut de mână ca un tată, așa cum ar fi fost să fac și cu Adam în rai, dar Adam nu s-a născut, iar Ioan s-a născut și a fost prunc și a ascultat și apoi a crescut cât Adam după numărul de ani, după mărimea omului de treizeci de ani împliniți, căci Adam a fost făcut de mâna Mea cât omul cel ce are vârsta de treizeci de ani, atât cât a avut

Ioan anii lui pe pământ și atât am avut și Eu, Domnul, când am început să Mă vestesc Eu Însumi Mesia venit de la Tatăl, din Fecioară născut între oameni, așa cum a fost proorocia, și apoi după patruzeci și două de luni de vestire a împărăției cerurilor pe pământ M-am lăsat spre jertfă sub mâna omului vrăjmaș de Dumnezeu și plin de sine înaintea oamenilor, ca să poată el împlini Scriptura răstignirii, și a învierii Mele dintre cei morți.

Iată cum este răbdarea sfinților, dar omul nu dă să vadă și să învețe așa. Eu și cu Ioan Botezătorul am arătat înaintea Tatălui ascultare și supunere, iar oamenilor le-am arătat răbdarea sfinților. Eu și cu Ioan suntem modelul după care ar fi să-și trăiască omul viața pe pământ. Amin.

Fericiți sunt cei prizonieri pentru Dumnezeu! Aceia sunt cei fericiți. Prigoana ne-a fost fericire pe pământ și ne-a învățat ea duhul răbdării, care este duhul sfinților. O, nu încape Domnul pe pământ cu omul. E prigonit Domnul de pe pământ. El, Stăpânul cerului și al pământului este prigonit de urmașii omului cel zidit de Dumnezeu acum șapte mii de ani, nemulțumiți pe pământ ca și Adam, cel întâi zidit. Ce va fi cu oamenii care L-au prigonit și Îl prigonesc pe Domnul pe pământ? Se va lua de la ei stăpânirea furată, ba li se va cere și răspuns, și va da Domnul împărăția Sa apoi la toți cei ce au iubit-o cu ei și în ei pe pământ. Amin.

Intru pe porți în carte cuvânt când încep să cuvintez, și tot prin porți ies din carte și Îmi pun numele Meu pe tot cuvântul Meu cel rostit și așezat în cartea sa.

Sunt Domnul Iisus Hristos, născut pe pământ acum două mii de ani din mamă Fecioară, și botezat în apa Iordanului de mâna robului Meu Ioan Botezătorul, când Eu și cu el ne-am arătat oamenilor în vremea aceea, plini de har și de adevăr. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2011

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Tot omul a pierdut raiul și are de luptat să-l zidească iar. Adevăratul creștin e prigonit pentru numele Domnului. Povață către arhieriei și preoți despre credința care mântuiește.

Mai înainte de zori vă așez înaintea Mea și Mă așez înaintea voastră ca să dați cuvântului Meu ființă în cartea sa cea de azi, că e sărbătoare de sfinți mari, fiilor copiii. Sunteți firavi, iar lucrarea Mea cu voi e mare și grea, dar am de la Tatăl lucrarea venirii Mele s-o port cu voi. De fiecare dată când cobor cuvânt peste voi, Eu, Domnul, vă întăresc ca s-o puteți purta și așeza scrisă în carte, că mare mângâiere am că pot lucra cu voi venirea Mea cea de azi, grăirea Mea peste pământ acum, când nimeni nu mai trage cu Dumnezeu după tot adevărul, și mare bucurie poartă sfinții că am Eu calea sprijinită pe voi ca să vină ei cu Mine cuvânt pe pământ, că venirea Mea este cu sfinții, fiindcă Eu nu umblu și nu lucrez singur lucrarea Tatălui Meu, ci cu sfinții o lucrez, și-Mi sunt ei martori în tot lucrul Meu și-Mi sunt de ajutor, așa cum Tatăl a orânduit peste truda Mea și a Lui pentru salvarea omului pierdut din rai, căci tot omul a pierdut raiul după căderea lui Adam din rai și tot omul are de luptat să-l zidească iar, să-l ia în el, pentru ca să-l ia și raiul pe om în el, căci unul pe altul s-au pierdut, raiul pe om și omul raiul, și e de luptat pentru această casă dărmată de om și e mult de luptat, dar Îmi stă împotriva necredința omului, fiilor.

O, hai, tată, lăsați necredincioșii să spună și să fie cum

vor ei să spună și să fie, că au și ei lucrarea lor de făcut pentru stăpânul lor diavolul, lucrarea necredinței și a despărțirii lor de Dumnezeu, iar Eu și cu voi și cu poporul cuvântului Meu trebuie să lucrăm ceea ce Mi-a dat Tatăl să lucrez cu voi și să împlinesc, căci lumii n-am ce să-i mai fac, că s-a legat la cap lumea cu tot felul de plăceri și de pierdere de vreme și nu mai poate altfel lumea. Eu însă cu voi voiesc să fiu pe pământ așa cum eram cu Adam în rai de-i vorbeam, căutând să păstrez în el facerea Mea și să-l fac să-i placă toate câte Eu am făcut pentru om, dar el s-a arătat nemulțumit, iar bucuria pe care o căuta el și n-o găsea în toate câte Eu am făcut nu l-a lăsat pe el să rămână locaș al Meu, și s-a dat la bucurii după dorința inimii lui, și de atunci Mă căznesc cu Tatăl să așezăm din nou odihna Noastră în om și greu mai găsim om care să-i placă cu Noi, cu cei din cer pe pământ cu el, și fuge omul de cer, iar cerul fuge după om cu toate cele de la Domnul sortite pentru om, și iată, Eu, Domnul, îi țin omului calea, doar, doar să-l pot opri de pe calea lui ca să Mă primească în el omul și să trăiască el cu cerul pe pământ, căci pe pământ fiind, poate omul să trăiască în cer, numai să tragă și să vrea el cu Domnul pe pământ.

O, oamenii trăiesc mult, mult pe pământ ca pe pământ, și de aceea nu le este dor de cer, de adevărata casă și avere a omului. O, cum să le fie dor dacă așa de mult își țin mintea pe pământ și-și fac rost cu trudă multă de cele pe pământ trăite și dorite cu mintea lor! Omul merge de colo-colo pe pământ, dintr-o parte în alta pe pământ merge el și numai așa îi este calea, dar Eu îi spun lui că mersul lui ar fi să fie în sus, de jos în sus și nu altfel, și ar afla el atunci calea, adevărul și viața și ar sta cu Dumnezeu pe cale, că iată, calea Mea e de sus în jos după om, iar calea omului ar fi să fie de jos în sus după Mine, dar cine dintre oameni dau să învețe și să știe cum să le fie mersul? Numai cei urâți pentru numele Meu și prizoniți pe pământ, numai aceia sunt cei ce știu cum să le fie mersul. *«Ferițiți veți fi când veți fi urâți și prizoniți și ocărăți pentru numele Meu»*, așa le-am spus Eu acum două mii de ani celor credincioși Mie, dar numai adevăratul creștin simte în el această fericire, o fericire tainică, blândă și curată de cele de pe pământ, făcându-l dulce pe om, și fericit pe Domnul în el că are cine-L purta pe pământ așa cum este El. O, cine poate fi mai fericit ca acela care seamănă cu Mine, Cel atât de prigonit de pe pământ? Vai omului care caută să fie altfel fericit, altfel decât Dumnezeu! Unul ca acela își caută mereu în nemulțumirea lui și în căutarea lui după cele ce pier ca iarăși să le caute omul.

O, unde, fiilor învățatori din partea Mea peste om, unde, tată, mai este pe pământ biserică plăcută Mie ca și la voi, care să învețe pe om cum să meargă și cum să trăiască pe pământ ca în cer? Cine-l mai învață pe om așa de frumos, așa de cerește ca și izvorul Meu de cuvânt, care izvorăște la voi din gura Mea? Cine vrea să audă și să știe și să creadă că Eu, Domnul, am venit și vin la voi cuvânt și am casă la voi și am masă la voi și stau cu voi Eu Însumi? O, cine poate să se oprească din mersul său și să înțeleagă această taină cerească între Mine și voi? Cine, tată, cine? Tatăl este în Mine, iar Eu în voi sunt, și voiesc ca și voi să fiți în toți fiii cuvântului Meu așa cum Tatăl este în Mine și Eu în voi, și unii în alții să fiți, pentru ca toți să fim locașuri cerești, căci așa este bine, și așa l-am făcut Eu pe om să fie atunci când l-am zidit pe el locaș al Meu să fie el. O, cine poate să înțeleagă și să iubească această taină și lucrarea ei, lucrarea Mea cu voi? O, cine este cel ce înțelege și ca să împartă înțelepciunea acestei taine spre purtarea ei? Cine este cel ce poate aceasta?

— **R**ăspundem noi, sfinții Tăi, o, Doamne. Suntem în ziua noastră de pomenire bisericească la masă de cuvânt sfânt cu poporul Tău, aici, în grădinile Tale cu el, Învățătorule al celor credincioși. O, credința care-l mântuiește pe om nu mai este purtată de oameni pe pământ, căci Te-au gonit de peste tot oamenii și domnesc ei unii peste alții, o, Doamne. Dau totuși din când în când să alerge ei după salvare la Tine când îi cuprind cele ce nu pot purta și depăși cu puterea lor de om. O, n-au păstori oamenii, Doamne! Preoții și arhierii stau îmbrăcați în haină de slujitori ai Tăi înaintea oamenilor zdrobiți de timp pe cale, dar n-au credință acești slujitori și nu pot muta de peste oameni pe cele căzute peste ei și nu-i pot ajuta pe oameni.

Noi, arhierii Domnului, Vasile, Grigorie și Ioan, slujitori cu râvnă sfântă pentru hrana Domnului peste turmă în vremea trupului nostru, grăim vouă, arhierii și preoți, despre credința care mântuiește și despre cea care nu este, în cei ce par pe deasupra slujitori cu credință în Dumnezeu și în lucrătorii lui Dumnezeu. O, iată ce mari stați voi pe pământ! Pe unde mai aveți credință în inimă vă folosiți de ea pentru mărirea voastră înaintea oamenilor și dați să vă folosiți de puterea pe care v-ați luat-o peste oameni. Știți cum credeți voi? Știți cum vă credeți voi? Voi vă credeți ca și poporul Israel, care a crezut mereu cum și acum crede că este cel mai mare și cel mai tare înaintea Domnului și a oamenilor de pe pământ, chiar și după ce el L-a lepădat pe Domnul pentru slava lui, ca nu cumva s-o umbrească pe ea slava Domnului, slava Sa cerească, și pe care o are din vecii de la Tatăl. O, tot așa și voi credeți, tot ca poporul Israel. Dați să stăpâniți peste oameni ca să vă știe de slujitori ai Domnului peste ei, dar credință mântuitoare nu dați să aveți și să-i învățați pe oameni s-o aibă. O, învățați credința de la cei ce se mântuiesc de rău prin credință, că iată, aceia sunt adevărații învățatori ai credinței oamenilor, nu voi! Iată, tot ca poporul Israel credeți și voi. Oricum ar fi să fiți și să stați voi de neîmpliniți în Domnul, după ce atât de departe trăiți de El ca să fiți voi mari și tot și toate să fiți voi, iată, voi ca și poporul Israel credeți și voi că sunteți stăpânii, în vreme ce voi slujiți pe ascuns pe potrivnicul lui Hristos, pe antihrist, și-l tot pitiți în voi și între voi sub haină de slujitori ai Domnului ca să nu i se cunoască haina lui vopsită. O, nu-i nimic dacă faceți așa și dacă slujiți așa, dar noi, arhierii Domnului, vă spunem vouă din cer dintre sfinți că adevărații închinători așteaptă cer nou și pământ nou, așteaptă pe Domnul, și El va veni și vine și tot vine, în timp ce voi așteptați pe antihrist, cel atât de povestit acum că lucrează și că toți oamenii sunt cuprinși sub lucrarea lui ascunsă, și nu se mai aude pe niciieri decât venirea lui antihrist. O, nu-i nimic dacă stați cu dopuri în urechi și cu fașă la ochi ca să nu auziți și să nu vedeți vuietul venirii Domnului cu sfinții Săi în mijlocul unui popor credincios venirii Lui, că iată-L cum vine! Vine și vă cere socoteală fiindcă ați stat în numele Lui mari și tari peste oameni și n-ați lucrat Lui, fiindcă nu poate nimeni sluji cu credință la doi domni, iar voi ați slujit pe ascuns lui antihrist și i-ați adus rod, iar Domnului numai pagubă aduceți, și acum El vă cere răspuns după lege: *«ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie»*, precum este scris, căci legea este pentru cei ce o calcă pe ea. Amin.

Iată, noi, arhierii Domnului, împlinim peste voi porunca Sa, care spune așa: să nu urâști pe fratele tău în inima ta, dar să dojenești pe aproapele tău, ca să nu te încarci și tu de păcat. Noi am fost măreți în lucrarea harului Domnului și eli-

beram oamenii de diavolul și de obezi fel de fel și nu eram iubiți de slujitorii bisericii de atunci, de cei ce se iubeau pe sine așa cum vă iubiți și voi astăzi pe voi înșivă și unii pe alții și nu pe Dumnezeu, iar noi am grăit în ziua aceasta vouă cu durere și cu dojană, căci vremea este să vă treziți dacă voiți, iar dacă nu veți voi, este scrisă în Scripturi plata celor necredincioși. O, căutați după credință care-l mântuiește pe om și care nu mai este purtată de oameni pe pământ. Căutați după cum vă cere Domnul să fiți, că e păcat să stați în nume de slujitori ai Lui peste oameni și să nu credeți în lucrările Lui, în mântuirea Lui cea prin credință, iar voi, iată, sunteți fără de credință și n-a găsit Domnul între voi credință acum, când El Se revarsă cuvânt peste tot trupul ca să-l hrănească pe om, căci nu numai cu pâine, ci, mai vârtos, cu cuvântul cel ieșit din gura Domnului mereu, cu el trebuie să se hrănească omul, căci așa a grăit Domnul să se hrănească omul. Amin.

Noi, Doamne mare și minunat întru sfinții Tăi, am grăit durerea noastră, pe care am dus-o din plin în vremea noastră cu trupul pe pământ, căci nici atunci nu iubeam preoții și arhierii calea cea cu credință mântuitoare și cu sfințenie în om, iar noi sufeream prigoană de la slujitorii cei necredincioși Ție, și eram cei fericiți, ocărăți fiind și batjocoriți cu cuvânt rău prin gura celor mincinoși sub haină de biserică, și ne bucuram în nădejdea odihnei cerești, în vreme ce trăgeam din greu să îndumnezeim tot mai mult pe cei binecredincioși, care-L vedeau pe Dumnezeu în noi.

Coborâm har mare și cuvânt de biruință peste poporul cuvântului Tău. Credința lui să-l mântuiască pe el de toți cei care-l vrăjmășesc pentru numele Tău cel mare, o, Doamne! Suntem slujitori cu cerul lângă slujitorii Tăi în mijlocul poporului Tău cel mic. O, unde să mai vezi Tu pe pământ biserică plăcută Ție, care să învețe pe om cum se merge, cum să-i fie mersul și trăirea pe pământ ca și în cer, așa cum ai spus Tu să ceară și să dorească omul voia Ta pe pământ ca în cer? O, cine-l mai învață pe om așa de frumos, așa de cerește ca și izvorul Tău de cuvânt, care izvorăște din gura Ta la masa Ta cu poporul Tău, care-Ți poartă venirea în mijlocul lui? Cine vrea și cine poate să audă și să știe și să creadă că Tu vii cuvânt pe pământ și ai masă cu cei credincioși și așezi Tu însuți hrană pe masă? O, cine vrea și cine poate să creadă aceasta? Cine mai are credință care mântuiește omul? O, cine, Doamne, cine?

O, sfinți iubiți, iată, poporul cuvântului Meu are credință, iar credința lui în Mine și în venirea Mea l-a mântuit pe el de necredință și de lume și stă cu Mine acest mănunchi de fii, iar Eu cu ei stau și sunt, o, sfinți iubiți ai Mei pe pământ și în cer acum. Mi-ați fost slujitori mari cu harul și cu iubirea. Nu mai am acum pe nicăieri așa iubire și credință la preoți și la arhierii. Sunt toți slujitori duhului lumii zi și noapte și slujesc de formă înaintea Mea, căci turma-Mi rătăcește în necredință și în faptele necredinței, și va primi fiecare după cum este fapta sa. Amin.

Iar cu tine, poporul Meu, stau Eu, și te slujesc cu iubire mare pentru credința ta în Mine, fiule credincios, dar să fii tu înțelept cu ascuțime de înțelepciune, căci credincios trebuie să fii și cu credința și cu fapta și cu statornicia și cu iubirea și cu sfințenia, și toate pentru slava Mea cea de azi și cea de mâine, tată. O, ce mult aș mai grăi Eu în mijlocul tău, ce mult! Mereu ți-aș grăi și nu M-aș mai sătura să-ți grăiesc. Dușmanul Îmi pândește pasul Meu cel din mijlocul tău, dar Eu Îmi alin această rană cu cei ce Mă iubesc pe Mine și pe tine cu duhul lor curat cu credința, căci lucrarea Mea cu tine nu poate mintea omului s-o priceapă, căci cu inima se gustă hrana Mea de pe

masa ta, nu cu mintea, tată. O, pace ție la masă cu Dumnezeu! Pacea aceasta o au și cei ce cred ca și tine în venirea Mea cuvânt la tine pentru om. Pace ție, popor credincios! Amin.

O, pace vouă, copii purtători de Dumnezeu! E grea venirea Mea purtată de voi, dar n-am mai grăit de mult cu poporul Meu și cu omul, tată, căci sarcina Mea de peste voi e dusă cu greu, dar Mi-e dor să grăiesc. Dorul Meu să vă întărească trupul și duhul, căci trebuie să lucrăm mai mult, fiilor. Eu, Domnul, pot să vă dau putere pentru Mine. Iată, vă dau! Faceți-vă sălaș supus puterii Mele cu care-Mi fac venirea, că e vremea Scripturii venirii Mele iarăși de la Tatăl la om și trebuie să împlinesc și Eu și voi voia Tatălui, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2011

Duminica vameșului și a fariseului

Învățătură pentru lucrarea iubirii de Dumnezeu și de sine și de aproapele. Semeția vine în om de la lipsa lui Dumnezeu din el. Iubirea de Dumnezeu este sfârșitul suferinței.

Cu dragoste fără de margini dau mereu să te păstoresc cu glasul Meu de Păstor ceresc, cu duhul Meu de Păstor iubitor, o, poporul Meu cel păstorit. Te păstoresc, tată, ca să-Mi simți iubirea și ca să tragi la ea ca la singurul tău adăpost, iar tu caută să Mi-o înmulțești, ca s-o ai de avere în cer, ca s-o ai de casă în cer, de haină și de bucurie s-o ai, dar și pe pământ trebuie s-o ai, și s-o crești în Mine când ți-o arăt, când ți-o dau, și nicidecum să te semețești, tată, că Eu am spus la cei pe care-i învățam: «*Învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima!*». O, așa le-am spus, căci Eu nu sunt ca omul, că omul e gelos și nu se bucură când altul e mai bun ca el sau măcar ca el, dar Eu Mă bucur când omul se îndumnezeiește de la Mine și se face asemenea Mie, și nu este pentru Mine mai mare fericire ca aceasta.

O, iată ce departe este omul de Dumnezeu! Ce mare iubire am Eu și ce mică o are omul față de Dumnezeu și față de om! O, popor păstorit, hai, tată, să învățăm, și să învețe de la noi mulți apoi cum să-L iubim pe Dumnezeu, cum să învățăm de la El iubirea! Toate suferințele oamenilor vin peste ei fiindcă ei nu știu să lucreze iubirea și fructul ei, fiilor. Pomul fără de roade nu aduce folos, decât doar să umbrească uneori pe câte un drumeț doborât de arșița soarelui. Rodul pomului însă înseamnă altfel de bine dăruit de pom, căci rodul este binecuvântarea, mări fiilor, este iubirea care poate fi gustată spre mărturisirea ei, spre hrana celor flămânzi și spre învierea sufletului și a trupului în care sufletul stă.

Cu mare bucurie te povățuiesc Eu spre înțeleptirea ta cea de la Mine, popor păstorit de Duhul Meu, și iată, îți amin-tesc ție unde trebuie să strângi iubirea ta, unde trebuie să tragă ea ca să nu se piardă ea și ca s-o ai de avere pe vecii, tată. Ființa ta cea dinăuntrul Meu este inima, sufletul și cugetul tău tot, toate acestea cu totul. Dacă ființa ta nu e toată în Mine, tu rătăcești din Dumnezeu și-ți risipești iubirea în lături, și ea se pierde, se scurge din tine peste tot și ajungi să calci pe ea și să nu știi aceasta, să nu știi ce risipești pe jos în calea trecătorilor. Am spus omului: «*Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, și din această iubire să înveți apoi să iubești ca pe tine însuți pe cel aproape ție*», dar nu cu măsura cu care-L iubești pe Dumnezeu, ci cu măsura faptei dumnezeiești, adică să-l deprinzi și pe aproapele tău să facă și el ca tine, să-L iubească și el pe Domnul atât cât îl iubești tu.

Iată, taină nouă îți despecetluiesc în ziua aceasta de învățătură, Eu, Păstorul tău și Învățătorul tău, căci dau acum să te învăț să înțelegi lucrarea iubirii de Dumnezeu și de tine însuși și de aproapele tău, fiule. Dacă voiești să înveți să te iubești pe tine însuși, nu poți mai bine face aceasta decât să-ți aduni în Dumnezeu toată ființa cea dinăuntru, și din toată câtă este ea să-L iubești pe Dumnezeu, ca să nu-ți mai rămână pe afară de El din ea, și așa te înveți tu cu totul să te iubești pe tine însuși, strângându-te cu totul în Dumnezeu, în casa ta cea de sus, în care tu să trăiești, și să fii ca un fiu al casei acesteia, și apoi acolo stând, să-l înveți și pe aproapele tău să te urmeze, să stea și el în Dumnezeu atât cât stai tu, cu tot întregul tău.

Miros de bună mireasmă se face cel ce-L iubește pe Dumnezeu cu toată ființa lui, cu toată, iar vântul Duhului Sfânt când trece ia acest miros și-l împrăștie în părți și bucură pe cei înmiresmați de el și zic aceia: „O, ce frumos, ce mireasmă!”, iar ființa lor se schimbă, se umple atunci de dor învietor și tânjește după aluatul acestei iubiri, care naște rod apoi, naște fii iubirea când ea vine din om și se odihnește în Mine, împrăștiind din ea mireasma ei.

O, iată de ce este omul în suferință pe pământ! El nu știe să lucreze iubirea și s-o așeze la locul ei cu toată ființa lui cea dinăuntru. Oamenii se însoțesc între ei ca să lucreze iubirea, zic ei. Așa știi ei, săracii, căci sunt săraci de toate cele ce fac așa, și sunt săraci de iubire, fiindcă ei nu știu ce este iubirea și n-o pot face pe ea, de vreme ce nu știu de ea. Se strică omul unul de la altul prin însoțire pe cale. Când omul bun se însoțește pe cale cu cel rău pe dinăuntru, se strică și cel bun și piere împreună cu cel rău și cu nebunia lui cea dinăuntru lui.

O, de unde știi tu, omule, să-ți iei tovarăș de drum? Știi tu că e bun sau că e rău cel pe care-l iei tovarășul tău de drum? O, nu știi, și de aceea vezi numai apoi, numai după ce i se arată rodul bun sau rău. Nu căuta bucurii cu omul, tată! Dacă tu vrei să Mă asculți, nu căuta prea multă tovarășie cu cineva, căci toate acestea sunt vremelnice, fiule. Chiar dacă vei fi lipsit de mai multă bucurie, nu vei pierde, ci vei câștiga, căci vei suferi mult mai puțin, fiindcă bucuriile atrag după ele multă suferință, ca plată a deșertăciunii trecătoarelor bucurii. Cei mai mari oameni sunt cei mari în iubirea cea pentru Dumnezeu, iar cei mai mici se fac mari numai cu cei mari, care lucrează fapte mari, căci cu cei mici ei nu pot face decât fapte mici, și sunt deprinși aceștia să se unească cu cei asemenea lor.

Omul învață binele sau răul, după cum se însoțește cu cei buni sau cu cei răi, așa cum vântul când trece peste tot duce împrăștiind mirosuri plăcute sau neplăcute, după cum sunt locurile străbătute de vânt. O, se cunoaște bine cel ce călătorește pe cale cu cel fără de minte, căci își va pierde și mintea pe care o mai are, și spun așa ca să învăț omul să caute la cel ce-L iubește pe Dumnezeu, ca să ia de la el învățătură de viață, învățătură de iubire să ia, că nu mai este pe pământ școală în care să învețe omul ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul și ce trebuie să facă el cu viața lui și unde să și-o adune ca să aibă și ca să nu sufere viața lui.

O, poporul Meu, o, copil păstorit de Dumnezeu, de unde, tată, vine semeția în om? De la lipsa lui Dumnezeu din el vine acest păcat în ființa cea dinăuntru a omului. Sunt oameni care au învățat din cărți voia lui Dumnezeu și caută s-o împlinescă pe ea din iubire de sine, nu din iubire de Dumnezeu, și aceia se semețesc apoi peste cei ce nu umblă în voile lui Dumnezeu, iar semeția lor se face în ei păcat mai mare decât necunoștința în care stau cei păcătoși. Acum două mii de ani am lucrat înilde peste cei ce se încredeau în ei înșiși că

sunt dreți, fapt pentru care disprețuiau pe ceilalți. I-am luat în grairea Mea pe cei dreți și pe cei păcătoși și am spus despre un fariseu și despre un vameș, amândoi întâlnindu-se în casa de rugăciune, unul ca să aducă mulțumire pentru că este drept, și nu ca păcătoșii sau ca vameșul din fața lui, iar celălalt, cu inima zdrobită și cu fața cernită să aducă înaintea Domnului părerea de rău pentru păcat, cerșindu-și iertarea. Unul pe altul s-au umilit aceștia prin ceea ce au adus ei înaintea lui Dumnezeu. Fariseul a fost umilit de smerenia vameșului cel cu inima zdrobită de păcat și de căință, iar vameșul a fost înălțat spre umilință de semeția fariseului, care se dădea drept față de vameș și care i-a stărnit vameșului temerea de Dumnezeu și căința pentru păcat. Căința l-a înălțat la cer pe vameș, la dor de Dumnezeu și la iubire cu dor, iar semeția fariseului l-a coborât pe el mai jos de vameșul cel păcătos, și a rămas pe pământ fariseul lângă faptele lui, cu care nu pătrundea la Domnul, căci erau pline de trufie ca și inima lui.

O, cine se poate mântui prin faptele legii, fiilor? Fariseul din pilda pomenită azi a călcat peste iubirea de Dumnezeu, a călcat peste ea cu iubirea de sine și s-a făcut vinovat față de iubire. Vameșul însă a căutat spre Cel ce iubește și iartă, și cu zdrobire de inimă și cu dor a căutat, iar Domnul împarte har peste cei ce se smeresc, căutând ei spre iubirea și spre mila Lui, spre Domnul căutând ei cu căință, iar unii ca aceștia capătă iubire, capătă iertare și iubire. Amin.

O, poporul Meu cel păstorit de duhul gurii Mele, hai, tată, să învățăm, și să învețe mulți de la noi cum să-L iubească pe Dumnezeu și cum să învețe de la El iubirea! Vin și iar vin peste oameni suferințe fel de fel, fiindcă ei nu știu să lucreze iubirea și să și-o strângă pe ea ca rod în cer ca să le fie lor bine pe pământ și apoi în cer. Nu trebuie să piară iubirea! Ea trebuie strânsă pic cu pic în Dumnezeu, acolo unde este locașul ei. Nu trebuie risipită ea în lături, ca nu cumva să ajungă ea sub picioarele trecătorilor. Am grăit ție cuvinte puține în ziua aceasta, dar mari, fiule. Cine vrea să aibă iubire, să și-o strângă în Dumnezeu, și tot așa să-l povățuiască și pe aproapele său să facă, ca nu cumva împărțindu-se din ea, să ajungă ea la Domnul știrbită, căci Eu am spus omului: «Cu toată ființa cea dinăuntru tău să-L iubești pe Dumnezeu, omule!», căci Domnul nu Se lasă înșelat în iubire.

O, să nu rămână pe afară ceva din iubirea inimii celui ce-L iubește pe Dumnezeu, ci toată în Domnul să stea și să fie și să se dea! E omul plin de suferință fiindcă nu are el iubirea lui în Dumnezeu. O, să nu-ți fie vinovată iubirea, poporul Meu! Nu, tată, ci să înveți să-ți fie toată în Mine! La fel și pe aproapele tău să-l deprinzi să facă, ca să se cheme că-l iubești pe el ca și pe tine înaintea Mea, să-i faci și lui binele pe care ți-l faci ție când tu îți strângi în Mine iubirea ta toată. Amin.

O, e greu urcușul spre cer, e greu la toți oamenii, fiindcă ei nu știu calea. Calea este iubirea, iubirea de Dumnezeu, toată pentru El ea. Numai ea nu obosește în vreme de urcuș, numai ea nu se teme în vreme de cumpănă. Ea înseamnă Dumnezeu. Amin.

Să se facă Dumnezeu omul! Să stai în Dumnezeu, poporul Meu, să stai cu toată ființa cea dinăuntru tău cu toată, fiule! Vântul Duhului Sfânt trece prin mijlocul tău mereu, mereu și duce cu el mireasma Mea cea plăcută a locului tău cu Mine și al Meu cu tine, și până departe duce el această cerească mireasmă, iubirea Mea din om, iubirea lui cea pentru Mine, cea mai frumoasă mireasmă, cu care Eu, Domnul, te însoțesc pe calea ta cu Mine, pe calea Mea cu tine, poporul Meu. Adevsea iubirea Mea s-a lăsat cu multă mireasmă în mijlocul tău și

mulți au luat-o în ei când Eu îi stârneam mirosul spre mângâierea celor ce Mă urmau pe calea glasului Meu cu tine ca să-i îmbiu și pe ei spre iubirea cea pentru Mine și ca să-i scap de toate suferințele pe cei ce s-ar fi deprins să învețe salvarea lor pe calea iubirii, cale fără de dureri.

O, dacă omul n-a avut iubire pentru Mine Eu am suferit și sufăr mereu, și suferă și omul cel sărac de iubire, suferă Dumnezeu și suferă și omul. Numai iubirea poate lua locul suferinței, iar când iubirea nu poate, suferința ia locul iubirii.

Toate suferințele oamenilor vin peste ei fiindcă ei nu știu să lucreze iubirea și s-o adune în Mine toată. Voiesc să-l slobozesc pe om de suferință. Iubirea de Dumnezeu cu toată ființa cea dinăuntru a omului, aceasta este sfârșitul suferinței. Iubirea înseamnă ascultare. Ea a căzut din om fiindcă n-a ascultat omul, și de atunci suferă și Dumnezeu și suferă și omul.

O, fii ai poporului Meu cel păstorit de glasul gurii Mele, și voi, o, fii ai oamenilor, învățați din glasul gurii Mele! Ia, poporul Meu, ia din gura Mea iubirea cuvântului Meu și dă-o de veste fiilor oamenilor, că vreau să Mă arăt tuturor așa cum sunt, că a venit vremea. Aș pune o inimă nouă în toți oamenii de pe pământ, în fiecare, ca să vin apoi să stau cu ei, dar nu Eu, ci ei trebuie să facă aceasta, căci trebuie să aibă plată omul. Amin.

Pace ție, poporul Meu, pace ție cu Dumnezeu! Acest dar ți-l fac mereu cu mare iubire, iar tu să-l înmulțești în mijlocul tău și așa să Mi-l dai, ca să ți-l păstrez Eu în Mine, tată. Tu ești odorul Meu. Așa să rămâi, iar dorul să ne lege în sfântă și desăvârșită nedespărțire, și fii ai Tatălui Savaot să fim noi. Amin, amin, amin.

31 ianuarie/13 februarie 2011

Praznicul Întâmpinării Domnului

Îndemn la temere de Dumnezeu, și la hrănirea cu cuvântul Domnului. Învățătură pentru lucrarea bisericii și pacea dintre frați. Harul este lucrarea ascultării și rodul ei.

O, să mănânci cu dulce dor cuvântul Meu, hrana Mea cea pentru tine, poporul Meu, căci el înseamnă viață, tată, viață din cer în om. Dacă tu nu mănânci cu dor cuvântul Meu, el nu te crește, ci te scade, tată. Cine-l mănâncă dorindu-l cu dor, de acela se prinde creșterea și viața acestui cuvânt, iar cine-l lasă pe masă, acela se face vinovat, acela scade, iar vina, aceasta înseamnă. O, nu te supăra pe Mine dacă-ți spun aceasta, ci pe tine să te superi dacă nu te crește cuvântul Meu, dacă nu crește el mare în tine, mare cât este el, căci vai celui ce face mic în el și peste el cuvântul Meu și împlinirea lui! Uită-te la cei cu acest vai peste ei, și-Mi vei da dreptate, tată, și vei vedea cu amândoi ochii tăi că Eu, Domnul, sunt spre căderea și spre ridicarea multora și ca semn de tăgadă sunt, așa cum a fost proorocia rostită peste Mine de bătrânul Simeon, care M-a luat în brațe, binecuvântând pe Dumnezeu și căruia Duhul Sfânt i-a vestit că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Unsul Domnului. Era drept și temător de Dumnezeu acest bătrân, și Duhul Sfânt era asupra lui și aștepta cu suflet mare mângâierea de a Mă vedea, după făgăduința Duhului Sfânt făcută peste el, și care l-a mânat la templu în ziua când Eu am fost adus prunc, după cum era legea pentru cel întâi născut de parte bărbătească și care trebuia să fie închinat Domnului.

O, poporul Meu, să fii plin de iubire pentru Mine și pentru cuvântul Meu de peste tine, căci Eu sunt acest cuvânt. Eu sunt Cel ce sunt, și Eu sunt acest cuvânt, și este el așezat în vre-

mea aceasta pe pământ spre căderea și spre ridicarea multora și ca semn care stârnește împotriviri, și se împlinește această proorocie așa cum Duhul Sfânt a rostit-o atunci. Cei care M-au cunoscut în acest cuvânt și au stârnit apoi împotriviri, aceia nu s-au ridicat prin cuvântul Meu, de vreme ce au căzut apoi, și a rămas cuvântul Meu peste ei ca semn care a stârnit împotriviri, iar Eu, Domnul, grăiesc cu tine în ziua aceasta cuvânt de trezire, fiule poporul Meu. Nu-ți grăiesc mult, dar grăiesc cu folos, tată, și-ți spun: teme-te de Dumnezeu și fii drept față de cuvântul Duhului Sfânt, așa cum a fost bătrânul Simeon, care atât de mult, atât de lung timp a așteptat mângâierea nădăjduită de el, să-L ia pe Fiul lui Dumnezeu în brațe și să-L numească mântuire în fața tuturor popoarelor și luminează spre descoperirea lor și slavă pentru poporul credincios, și apoi a spus acest prooroc: *«Acesta este pus spre ridicarea și spre căderea multora din Israel și ca semn care va stârni împotriviri, și gândurile din multe inimi se vor descoperi»*.

O, teme-te de Dumnezeu, poporul Meu, și fii drept față de cuvântul Meu, tată. Teme-te de Dumnezeu pentru fiecare clipă a vieții tale, ca să fii plin de Duhul Sfânt, de mântuire să fii plin, căci cine se teme de Dumnezeu veghează ca să nu cadă, ca să nu-l prindă duhul deșertăciunii, duhul păcatului, duhul care-l scoate pe om din Dumnezeu și pe Dumnezeu din om, duhul care doarme față de duhul vieții. O, aveți grijă mare cum vă hrăniți cu mierea cuvântului Meu, aveți grijă să vă hrăniți cu el, tată, căci și aceasta trebuie să fie o mare grijă, că trebuie și Eu să Mă hrănesc odată cu voi după ce fac hrana ce o pun pe masă înaintea voastră, și trebuie să mâncăm împreună și să ne bucurăm împreună, căci dacă singuri mâncați, vă învățați doar să mâncați, dar nu să vă și bucurați, nu să și creșteți. Această învățătură a Mea peste voi în ziua aceasta, s-o ia bine în urechi și apoi în inimă cei ce li se împarte din ea, cei care cer să li se împartă hrană de pe masa Mea cu voi și căroră Eu le spun așa:

O, mâncați cu folos, voi, cei care cereți ca să aveți, voi, cei care bateți ca să vi se deschidă și să vi se dea de la Dumnezeu! Mâncați, tată, și să nu lăsați să curgă pe jos din hrană, că este binecuvântată ca să fie mâncată, nu ca să cadă pe jos, nu ca să nu împliniți în voi și peste voi fructul și dulceața cuvântului Meu, care este viață și lumină și mântuire oamenilor, și nu vă mirați când vedeți că se face cuvântul Meu ca semn care stârnește împotriviri și care descoperă așa gândurile din multe inimi, descoperind pe cei necredincioși, pe cei cârtitori, pe cei ce nu se ridică din căderea lor din Dumnezeu, după ce Adam a pățit această cădere din pricina cârtirii, din pricina nemulțumirii, și apoi din pricina păcatului nepăsării de Dumnezeu, păcat care a stârnit în el duhul semeției, și a pierdut Adam apoi duhul temerii de Dumnezeu, duh care l-a urmărit din spate, și pe care l-a aflat iarăși numai după ce el a greșit prin neascultare, și apoi s-a temut Adam de Dumnezeu, de Care nu s-a putut ascunde când s-a temut după ce a greșit și a dat să fugă de la fața Domnului.

O, poporul Meu, să știe, tată, cei ce iau de la tine cuvântul Meu spre creșterea lor, să știe ei cum să se poarte față de acest cuvânt, căci dacă ei nu-l împlinesc pe el, nu cresc prin el, nu rodesc în Mine aceștia rodul lor ca să aibă la Mine, și pe veci să aibă. O, ai grijă, fiule, cum mănânci și cum împarți cuvântul Meu când mănânci. Ai grijă, tată, unde intră el când îl mănânci, și veghează ca să-l mănânci și ca să rămână el înăuntru, căci pânțelele cel pentru el este ființa ta cea dinăuntru, este inima și cugetul și sufletul tău, și toate acestea au casă în trupul tău, care trebuie să se supună. O, poartă-te cu

sfială la masă când Eu, Domnul, pun pe masă cuvânt, și să se cunoască această frumusețe a firii duhului tău când stau Eu cu tine la masă cuvânt, și apoi ziua toată și noaptea toată să stai în primenire de viață, că asta lucrează cuvântul Meu peste om. Am înaintea ta așezați pe cei ce-ți călăuzesc îndeaproape pașii, pe cei ce Mă aduc pe masă înaintea ta cuvânt. Ai grijă să nu întristezi duhul lor. Când ei rostesc peste tine cuvânt pentru vegherea vieții tale și pentru Mine în tine, tu ascultă, fiule, că dacă nu ascuți scazi cu ascultarea și-ți pierzi temerea de Dumnezeu, pic cu pic o pierzi, și nu mai simți c-o pierzi, că-ți pierzi sfiala și te înveți cu boala neascultării de Dumnezeu și nu mai simți că ești bolnăvior, și zici că ești sănătos și zici că poți și că faci și că ești. O, ai grijă, fiule, de cuvântul rostit peste tine de la locul lui, așa cum Eu am așezat în mijlocul tău așezare bună, căci este spre căderea sau spre ridicarea ta cuvântul Meu, așa cum tu vrei să-l lucrezi. O, să nu stârnească el împotriviți înăuntrul tău, între frate și frate, între tine și Mine, ci să zidească el duhul frăției, duhul dragostei de Dumnezeu, duhul care-L crește pe Dumnezeu între cei ce se fac frații Mei, și unul cu altul frați pentru Mine, pentru dragostea lor de Dumnezeu, că de mult ajutor am nevoie de la tine când Eu Îmi port cu greu crucea venirii Mele între cer și pământ, între Tatăl și om.

Nu stau mult cu tine în cuvânt în ziua aceasta, dar îți dau îndemn sfânt. Cu multă pace între Mine și tine, între frate și frate, cu multă pace și liniște să fii și să stai la masa cuvântului Meu când Eu vin să stau cu tine la masă și să așez pe ea ca să ai. O, ai grijă, scumpa Mea biserică, învață din Scripturi, tată, învață bine lucrarea bisericii, și altfel să n-o lucrezi pe ea, că este bine așezată de Mine și de sfinți lucrarea care trebuie să se vadă lucrând în biserică Mea. Vreau, tată, să Mă bucur Eu mai întâi de lucrarea cea din mijlocul tău, scumpa Mea biserică, și numai apoi să te bucuri tu, și să nu te bucuri singură și să nu-ți iei singură bucuria, ci Eu să ți-o dau, după ce o iau de la tine când ea Îmi place în mijlocul tău cum este. Lucrarea harului are multă iubire și multă smerenie în lucrarea ei, și se vede cât are, se vede prin rodul care este și care rămâne, tată. O, Eu, Domnul, știu credința ta, căci prin credință stai tu cu Mine, dar și dragostea ei să se vadă, și să mărturisească ea credința ta, o, biserică Mea cea de azi, în care Eu stau cuvânt la masă cu tine, tată. Eu sunt în mijlocul tău trup și cuvânt, sunt în chip desăvârșit pe masa ta. Nu tot așa sunt cu cei ce-și zic în lume biserică a Mea. Aceia nu Mă iubesc, aceia fac altceva, își fac slavă lor ca să aibă slavă, iar cine n-are pe Domnul se cunoaște că nu-L are, se cunoaște după faptă, după viață, tată.

O, pace ție, biserică Mea, pace ție, Ierusalime nou! Umilește-te, tată, și cu mare umilință să stai sub acest nume măreț! Hrana Mea de pe masa ta este spre ridicarea și spre căderea multora și este ca semn care stârnește împotriviți, iar cine știe să privească și să vadă vede aceasta, căci se vede bine ce lucrează cuvântul Meu, care pătrunde cât omul nu cunoaște pătrunzătoarea lui lucrare, tainica lui putere și lucrare, și pentru care mintea omului este mică la pricepere.

O, vreau să Mă bucur de lucrarea Mea din mijlocul tău, de pe masa Mea cu tine, poporul Meu. Harul este lucrarea ascultării și rodul acestei lucrări, iar între apă și vin este deosebire, tată. Harul este cel ce lucrează ascultând de lucrarea lui, de lucrarea bisericii. Vreau să Mă bucur în mijlocul tău, o biserică Mea. Ai nume mare, nume măreț, tată. Făptura ta așa să arate, ca și numele măreț pe care ți l-a dat harul Meu, căci tu ești mică, ești popor plâpând, dar îți este de ajuns harul Meu. O, ce frumos îți grăiesc, ce frumos, cu cât har!

Har, har peste tine, poporul Meu, și cu el să Mă bucuri,

și din el să iau Eu și să dau la sfinți și la îngeri, ca să-i mângâi Eu pe ei de la tine și ca să vină apoi peste tine lucrarea aceasta, iubirea aceasta, lucrarea mângâierii și harul ei și rodul ei cu tine, poporul Meu!

Laudă-L pe Domnul, Sioane mic, și spune tu spre mărturia Lui: Aceasta am dorit de la Domnul și aceasta voi căuta, să locuiesc în casa Domnului, în biserică Lui, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui, căci El m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Amin.

O, pace ție, biserică Mea cea de nou Ierusalim pe pământ coborât de la Dumnezeu! Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2011

Duminica fiului risipitor

Cel ce vine să se facă fiu al lui Dumnezeu trebuie să fie om nou. Vorbirea de rău între frate și frate împotriva altor frați se numește desfrânare. A vorbi omul cu sine însuși este despărțire de Domnul. Locul omului ar fi să fie sub crucea durerii Domnului cea de la el.

Tatăl este în Mine când grăiesc, iar Eu grăiesc ca și El, căci sunt Fiul Său ascultător de El și sunt Mielușul Lui, și de la El iau tot lucrul Meu și îl lucrez așa cum Îmi spune El să fac, ca să fie desăvârșită lucrarea Mea înaintea Sa.

Sunt Domnul Iisus Hristos, și-Mi dă Tatăl de lucru la facerea ta, poporul Meu, iar tu dacă ești fiu, să iei și tu de la Mine lucrul tău de lucrat, și să ascuți ca și Mine, și să-l lucrezi, căci fiu este cel ce ascultă ca și Mine de cel ce-l păstorește pe el, și mare este numele de fiu, căci numai ascultarea poate păstra peste el nume de fiu.

Fiului nu trebuie să-i fie greu cu ascultarea, ci trebuie să-i fie greu să nu asculte. Fiul care nu ascultă, face lucrare străină de tatăl său, de învățătorul, de ocrotitorul său, și apoi este smuls din casa tatălui său, din lucrarea lui. O, nu e bine să aibă fiul lucrare străină și neștiută de tatăl lui, de cel ce îl crește pe el. O, nu e bine să uite cel ce vine să se facă fiu al lui Dumnezeu prin cuvântul Meu cel de facere de fii, nu e bine să mai aibă el rădăcini vechi, ci e bine să se dea cu totul împărăției lui Dumnezeu și să fie om nou, ca să fie ferit de cele străine, care-l pot smulge iarăși din grădina Mea, din averea Mea cea pentru fii. Am spus răspicat acum două mii de ani pentru cei ce vor să-și împreuneze viața lor cu viața Mea și cu mersul Meu, și am spus așa: «Cine nu lasă pentru Mine tată și mamă, frați și surori, rude și prieteni, avuții și ranguri, nu poate să se facă fiul Meu, ucenicul Meu», ci rămâne unul ca acela pentru vremelnicie între fiii oamenilor, căci rădăcinile îl trag înapoi, și cad din Dumnezeu cei ce nu dau să se nască din nou cu totul și să nu mai moară apoi, să nu mai dea înapoi, să nu se mai uite înapoi, să nu mai guste din cele lăsate în urmă, căci Eu după ce am fost mort, am înviat și sunt Cel viu în vecii vecilor, precum este scris despre Mine în Scripturi.

Stau cu tine în cuvânt de învățătură de viață, poporul Meu, și te învăț viața de fiu, ascultarea, tată, mai mult decât până acum te învăț Eu aceasta. Ce lucrare de fiu mai poate fi lucrarea celui ce se face fiu al Meu de bună voie, și apoi el se dosește cu lucrarea sa ca și Adam în rai? Când cel ce vine să-Mi fie fiu nu învață întreg această taină, lucrarea de fiu, unul ca acela rămâne în sine și rodește din sine, și-Mi aduce durere și rușine și se face vinovat el însuși de mersul său cel fără de veghe, cel fără de îngeri lui Dumnezeu pe cale cu el. Părinții și frații și tot ce lasă cel ce vine să-Mi fie fiu, toate acestea sunt cursă din urmă pânditoare pentru cei ce se smulg din veacul

acesta ca să fie ei apoi fii ai veacului ce va să fie. Pe toți cei care au venit să asculte de la masa cuvântului Meu, pe toți i-am învățat vreme de cincizeci de ani să nu-L trădeze pe Dumnezeu dacă vin să se facă fii ai veacului ce va să fie, născuți din cuvântul Meu, care se face mamă și tată, frați și surori pentru cei ce se nasc de sus prin el ca să-Mi fie Mie frați, copii ai Tatălui Dumnezeu așa cum Eu sunt și rămân pe veci.

O, ce pildă dureroasă este aceasta, a fiului risipitor de viață cu ascultare peste ea, cu veghe peste ea în toată vremea, și pe care sfinții și părinții au așezat-o de veghe și de învățătură înaintea începutului vremii postului cel pentru pocăința cea mântuitoare peste cei ce așteaptă viața veacului ce va să fie, învierea a toate, și pentru care îi trebuie pregătire omului mereu, mereu, nu numai când și când! Pilda tatălui cel cu doi fii, unul rămas în casa și în sânul tatălui său, iar celălalt, risipitor de viață, plecat de lângă tatăl său, această pildă arată oricărui om ceea ce este el, dacă el voiește să se uite la el și să-și lămuirească ce fac pașii lui, ce lucrare dă el vieții lui atunci când ieșe din casa tatălui lui, despărțindu-se de el. Iată, sunt două căi, una binecuvântată, iar cealaltă nu; una care duce omul dinspre fiii oamenilor înspre Dumnezeu și înspre fiii lui Dumnezeu, iar cealaltă, care duce dinspre Dumnezeu spre fiii oamenilor, ca să nu mai fie omul până la capăt în mâna lui Dumnezeu cu viața lui, ci să fie iarăși argat lumii și luiși, viață fără plată pentru ea apoi, ci numai cu pierdere pentru viață, și așa pățește cel ce disprețuiește casa lui Dumnezeu, cărarea care duce spre viața veacului ce va să fie.

O, de ce a părăsit pe Dumnezeu fiul care a voit să-și ia partea ce i se cuvenea din averea Tatălui său între cei doi fii? A părăsit acesta pe Tatăl său ca să-și știe doar el viața și ca să nu i-o mai știe Tatăl său, iar aceasta înseamnă desfrânare. O, poporul Meu, faci păcat mare dacă nu citești de la Dumnezeu tot cuvântul Său de peste tine mereu, mereu. Te țin de mână, tată, cu cuvântul Meu și Mă port cu tine blând, ca să nu-ți fie greu, dar tu nu știi ce mare e durerea Mea că nu pot să-ți fiu și doctor, fiule. N-am putut să le fiu și doctor cu cuvântul la cei care au fugit din casa Mea, din lucrarea Mea cea de azi, de M-au părăsit pe Mine pentru ei înșiși. O, n-am putut să-i vindec de cele ce vedeam în ei și care-i despărțeau de Mine pic cu pic, căci pe limba lor se vedea altceva decât cuvântul Meu și viața lui între frate și frate, între cei ce n-au mai voit să-Mi fie Mie frați. Vorbirea de rău între frate și frate împotriva altor frați se numește desfrânare, și nu-și strâng decât plată rea cei ce lucrează acest păcat. Cei ce se duc prin acest păcat de lângă Mine, sunt sub vină prin acest păcat, căci Eu am spus prin acest cuvânt la toți cei care au venit să-Mi fie fii, și așa le-am spus: *«Dacă urechea ta aude de la fratele tău vorbire de rău și defăimare și dispreț pentru frați, este vinovată urechea ta»*, căci a se căina omul împotriva altuia este păcat, și numai cel nemulțumit face acest păcat, căci fiecare om își merită soarta sa, după cât Îl iubește sau nu-L iubește el pe Dumnezeu și răbdarea și iubirea pe calea vieții lui. Un fiu al lui Dumnezeu nu trebuie să facă păcatul de a fi nemulțumit sau tulburat sau neliniștit, căci dacă face așa, îi face și pe cei de lângă el să păcătuiască, și e păcat să se împartă în jur nemulțumirea din om, căci ea este lucrarea mândriei, lucrarea potrivnicului lui Dumnezeu și a fiilor lui Dumnezeu potrivnic.

O, te învăț să ai minte și să nu ți-o pierzi, ci să ți-o păstrezi, poporul Meu, iar lucrarea aceasta trebuie să-ți intre bine în fire, căci trebuie să lași loc numai lui Dumnezeu în mintea ta. O, se cunoaște când ești tu și când este Dumnezeu în mintea ta. Când ești tu, grăiești tu cu tine și ești tulburat, și

ești unit cu omul în mintea ta pentru sau împotriva lui, sau chiar împotriva ta, dar când e Domnul în mintea ta, El lucrează în ea ca El, nu ca tine, nu ca omul, nu ca diavolul, tată. O, când vezi că nu e Domnul în mintea ta și că ești tu și că grăiești tu cu tine, nu sta, nu zăbovi așa, nu sta despărțit de Domnul, că e primejdie pentru Domnul în tine și e strâmtorare pentru El și e lovită de tine împărăția Lui înăuntrul tău. O, nu te ridica asupra lui Dumnezeu înăuntrul tău, ci lasă-te doar Lui casă și împărăție, căci împărăția Lui nu-și are tărâmul ei decât înăuntrul omului, și este cucerită de om acolo unde ea nu-și arată stăpânirea și rodul ei cel ceresc în om.

O, nu este pildă, ci este numai și numai adevărul adevărat în cuvântul Evangheliei pomenită azi prin lucrare de biserică. E durerea Mea cea de la omul care vine să fie fiul Meu și se smulge apoi și se duce de unde a venit, și se face vinovat de desfrânare, de nemulțumire și de poftă, de neascultare și de ascundere pentru neascultare, iar pilda neascultării lui Adam și a ascunderii lui de la fața lui Dumnezeu, uită omul de ea de multe ori pe zi, de multe, multe ori, și tot de atâtea ori se ascunde el de Dumnezeu și de om, căci i-a intrat în fire lucrarea întunericului, iar când dă să vină înapoi în vreme de foamete și de neputință, nu mai are putere nici argat să mai fie, căci greu se mai vindecă duhul omului, fiindcă umilința este doctoria, iar omul nu este deprins cu acest dar sfânt peste inima lui, peste mersul lui în viață.

Am grăit cu adâncă durere cuvântul Meu din ziua aceasta. Numai Eu știu ce mare Mi-e durerea și ce multă. N-ar trebui să-i fie omului locul și timpul nicăieri pe pământ, decât sub crucea durerii Mele cea de la el, dar el Mi-o dă Mie s-o duc, și singur s-o duc, și e nedrept cu Mine când el face așa, iar pe Mine Mă doare pentru el, când văd câte lacrimi își agonisește pentru când va veni plata a toate câte a făcut el cu viața sa, cu mintea sa, cu statul sau cu nestatul lui cu Mine, cu odihna sau cu neodihna Mea în el, căci când omul stă el în el și grăiește el în el și cu el, Eu sunt dat în lături, Eu sufăr prigoană, și se cunoaște omul dacă stă el sau dacă stau Eu în el.

O, să nu te temi, să nu te temi de numele de argat, poporul Meu, căci în pilda Evangheliei de azi fiul cel rămas acasă lângă tatăl său nu stătea, nu se odihnea, ci argătea, nu stătea între perne, ci se jertfea cu totul pentru ascultarea de cuvântul tatălui său, așa cum Eu fac între Mine și Tatăl Meu, iar argații tatălui său învățau de la el cum să asculte și cum să lucreze lucrarea ascultării de stăpânul lor, căci aveau pildă de ascultare și de credincioșie în fața lor pe acest fiu, chiar dacă l-a durut pe el când i s-a părut că tatăl său n-a avut iubire pentru el ca aceea pe care i-a arătat-o fiului cel întors din risipire de viață, după ce și-a risipit-o pe ea între fiii oamenilor, unde, lovind foametea, a fost nevoit să se întoarcă și să cadă în genuchi pentru iertarea sa, pentru lipsa lui dinaintea tatălui său.

Vai omului care s-a deprins unul de la altul cu păcatul nemulțumirii și apoi al ascunderii de Dumnezeu și de cei veghetori pentru pașii lui lângă Dumnezeu! Durerea Mea că nu pot să-l vindec pe cel ce face aceasta, e mare și e grea și e nevindecată durerea Mea.

O, vindecați-Mă de durerea Mea cea de la voi, vindecați-Mă, voi, cei care Mi-ați făcut-o! Sunt plin de durere. Să n-o am de la voi, tată! Veniți spre umilință și spre brațul Meu, care să vă ridice de jos, că e foamete de Dumnezeu pe tot pământul și moare omul, moare fără de Mine, moare! O, veniți la Mine, veniți să ne vindecăm unul pe altul, fiilor! Amin, amin, amin.

7/20 februarie 2011

Duminica înfricoșatei judecăți

Sfinții așteaptă de două mii de ani cerul și pământul cel nou. Omul trebuie să părăsească mânia și prostia. Fapta milosteniei către Domnul. Chemarea omului să ia lumină.

Așez alin și putere din puterea Mea în porți ca să-Mi fac intrarea în carte și să Mă las cuvânt în ea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt pe pământ cuvânt și carte în zilele acestea și-Mi cresc un popor și Mi-l țin de mână și-Mi las glasul peste el ca să fiu Făcătorul lui cel din cer și să fie el născut de sus, din cuvântul Meu, care naște în el pe Dumnezeu mereu, căci fără Dumnezeu înăuntrul lui, omul este altceva pe pământ.

O, pace ție, măi poporul Meu! Învață-te să-Mi spui și tu Mie așa, ca să avem unul de la altul odihnă și mângâiere, tată, până ce vor trece durerile toate, până ce va putea numai Dumnezeu pe pământ cu pacea Sa cerească și cu binele împărăției Lui peste om, cu cer nou și cu pământ nou, și pe care Eu, Domnul, te-am învățat să le lucrezi înaintea Mea împreună cu Mine, căci sfinții așteaptă de două mii de ani să vină această făgăduință și să cuprindă tot, și trebuie să se lepede de sine omul și să se gătească de sărbătoarea aceasta, și am de cuvântat peste om ca să-i cârmuiesc pașii spre voia Mea peste el și să-l călăuzesc pe el spre binele lui, căci voia lui dă să-l despartă de Mine pe om, iar odată cu binele Meu cel pentru credincioșii Mei cei ascultători, vine pe pământ și partea pentru cei necredincioși, dar Eu, Domnul, o iau înainte și chem omul sub mantia Mea și suflu peste el duh dătător de viață ca să guste și să vadă și să-și vină în fire omul, căci Eu am venit cu înnoirea a toate, precum este scris, și pentru om le fac pe toate, fiindcă în om trebuie să-Mi am Eu odihna Mea.

O, poporul Meu cel hrănit din gura Mea cea plină de viață, o, mult trebuie să ia omul aminte la glasul Meu, că mult are de îndreptat și de așezat peste el pentru împărăția Mea în el în toată vremea, că nu e deprins omul să fie mereu, mereu cu Dumnezeu, și se rupe mereu din Mine și face voia lui ca pe pământ, iar rodul ei îl doare apoi și plânge la Mine să-l ajut și să-l tămăduiesc și să-l iau sub mantia Mea, căci este neputincios omul.

Te-aș învăța, omule, să Mă ai pe Mine de viață, tată. O, cum să te pot avea Eu pe tine la învățat, cum să fac să te am? Mi-e dor de tine, tată, la masa învățaturii Mele. Cobor de lângă Tatăl cuvânt pe pământ și Mă țin după tine cu povață de viață din cer pentru tine, că tu ai viață de pe pământ în fapta ta, în firea ta, nu din cele veșnice ale Mele și care îl așteaptă pe om să se întoarcă la calea care duce înapoi, spre rai, unde n-a voit omul să-și păstreze viața și bucuria ei, și odihna Mea în el. De atunci Eu, Domnul, umblu suspinând pe urma lui și culeg lacrimi Mie și Mi-e dor de el și Mă doare dorul. Ar fi trebuit să aibă el acest dor, dar satana, îngerul cel căzut prin semeția omului, îi dă lui dor de cele ce pier, și-și pierde omul dorul de Dumnezeu, de binele lui cel de la Mine, iar Eu vin în calea ta, omule, și-ți spun că Mi-e dor să stau cu tine și să-ți fiu de povață și să-ți zidesc Eu în tine viața, căci cele zidite de Mine nu se mai strică, tată, nu mai pier. Dau să te învăț cu fața Mea în tine, ca să semeni cu Mine, așa cum Eu am voit să fii. Plâng și suspin după tine și umblu pe urma ta ca să-ți deschid inima și să-ți-o înnoiesc și să Mă lași să stau în ea, dar vrea-vei, oare?

O, poporul Meu, pun pe masa Mea cu tine învățatură de rai, fiule, și-i voi face omului tot mai largă calea spre cuvântul Meu din mijlocul tău, ca să vadă el cum îl lucrez Eu pe om, pe cel ce stă la gura Mea ca să învețe. Trebuie să părăsească omul

mânia și prostia, care vin una după alta când el se semețește mândrindu-se. Trebuie să se umilească omul ca să poată birui căderea lui din Dumnezeu. Mulți părăsesc păcatul, zic ei, dar dacă nu dau să-L zidească pe Dumnezeu în ei, cad în păcatul părerii de sine, pe care și-l hrănește omul cu duhul mândriei din el, și iată, nu-l lasă diavolul pe om și nu-l scapă din mână cu una cu două. Duhul mândriei face fețe-fețe în om și între om și om, și nu-și dă seama omul de acest păcat, iar cuvântul Meu trebuie bine înțeles față în față cu omul care nu știe câte păcate poate face el după ce dă să se lase de păcat și să-și apropie de Mine viața și mersul său. O, când omul Mă are pe Mine în el, Mă dă în jur, Mă dă pe Mine în jur și face pe Dumnezeu în jurul său, dar când se are pe el în el, se dă pe el în jurul lui, iar semeția aceasta e păcatul cel ascuns de mintea și de simțirea omului care zice că s-a lăsat de păcat și de lume ca să fie cu Mine, cu calea Mea cu fii pe ea. Eu am lăsat portretul Meu pe pământ între oameni prin tot ceea ce am fost și am făcut, și am lăsat și portretul cel de ucenic, căci am fost ascultător până la moarte pe cruce și am fost blând și smerit cu inima și cu purtarea, dar Mă doare de la mintea celui ce nu știe să citească pe fața Mea, pe viața Mea și să-și așeze apoi pașii și inima lui după chipul și asemănarea Mea. Cel ce voiește să vină după Mine și nu știe să-și ia și cruce ca să ducă, acela să-și cerceteze toate faptele lui care nu seamănă cu Mine, și apoi să caute vindecare pentru ele, să caute el la chipul Meu, la lucrul Meu, la Duhul Meu, la firea Mea și să se vindece de sine, iar doctoria să-i fiu Eu și fața Mea, de la care el să învețe. Cel ce nu știe să se poarte după chipul Meu, după Duhul Meu față în față cu aproapele său și în tot jurul său, acela n-a învățat încă venirea sa la Dumnezeu, urmarea sa pe calea Mea. Omul în care Eu sunt cu fața Mea, cu chipul Meu, acela Îmi dă Mie când Mă vede în aproapele Meu flămând și gol, străin și întristat, pribeag și închis, și caută să-Mi dea față și viață în aproapele său, în cel mic cu viața, iar cine dă Domnului viață în om, acela găsește răsplata sa de-a dreapta Mea când Eu voi sta pe tronul slavei Mele și toți îngerii cu Mine pentru ziua dreptății. Amin.

O, fiilor, cei binecuvântați sunt cei ce rodesc, sunt cei plini de Dumnezeu, și care fac lucrarea de a-L așeza pe Domnul în omul cel sărac de fața Mea în el din pricina duhului întunericii de pe pământ și din om apoi, dar când Eu n-am în om hrană și apă, haină și casă, vindecare sau cercetare de la cei din jurul lui, atunci Eu încă plâng în om, și cer socoteală celui de lângă Mine că nu M-a ajutat.

Să vină omul să ia de pe masa Mea cu voi învățatură, căci dacă vine și nu ia în fapta sa viața pe care-l învăț Eu pe om să și-o lucreze, și tot la fel să facă și cu aproapele său, acela vine zadarnic la Mine și la scăpare de la Mine. Faptele semeției omului se văd după rodul lucrului său înaintea Mea și înaintea semenilor lui, și tot așa se văd și cele ale Mele fapte prin cei binecuvântați și plini de Dumnezeu, care-L cercetează pe Domnul când El nu are viață și ajutorare în omul sărac de viață pentru Dumnezeu.

Cuvântul Meu să străbată cerurile și pământul de la o margine la alta și să se facă el lumină în calea oamenilor și să vadă ei lumina, căci omul umblă prin întunericul veacului acesta și nu vede cum merge! Eu, Domnul, voi înlesni cale cu rod cuvântului Meu din mijlocul tău, poporul Meu, ca să-i trezească el pe cei aleși ai Mei. Voiesc să se despartă omul de păcat și să vadă apoi. Voiesc să se uite omul la Mine și apoi la el și să vadă, să Mă vadă și să se vadă, și apoi să știe să dea viață lui Dumnezeu în el. Amin.

O, poporul Meu cel cu merinde din cer pe masa ta, o, fi-

ilor, feriți-vă de duhul mândriei cel de multe feluri, și vă veți putea feri de el dacă veți învăța de la Mine ce este el, ce face el și cât îl slăbește el pe om de Dumnezeu. Cel gol de Dumnezeu este cel în care nu Se vede Domnul cu fața Sa, cu strălucirea Sa cea binefăcătoare și ziditoare de om nou în cei ce-L au sărac și gol pe Domnul în ei.

Lucrați pe cele binecuvântate, fiilor, și cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura, dar lucrați ca Dumnezeu, o, fiilor! O, uitați-vă la fața Mea și căutați să fiți după chipul și asemănarea Mea, căci Eu M-am arătat între oameni când am coborât de la Tatăl pe pământ și M-am făcut om! Faceți milostenie cu cele ale Mele din voi și dați-Mi față în om, fiilor! O, dați cuvântul Meu oamenilor, căci Eu, Domnul, le spun lor așa:

Veniți de luați lumină! Veniți și învățați chipul și asemănarea Mea! Nu vă mâniați, nu vă răzbunați unii pe alții, ci iubiți ca Dumnezeu, căci iubirea rabdă îndelung și rămâne pe veci, ca și toți fiii ei. Iubiți pe cei ce nu vă iubesc, căci la aceia le lipsește iubirea și dați-le voi ca să aibă și ei, și le lipsește Dumnezeu și dați-le voi ca să aibă și ei, și veți fi binecuvântații Mei în ziua slavei Mele și vă voi chema de-a dreapta Mea să fiți. Iubiți pe Dumnezeu, și tot așa să-i învățați și pe semenii voștri, și veți fi scriși cu cei milostivi. Faceți pace între om și Dumnezeu, și veți fi scriși cu cei ce lucrează pacea, și, în sfârșit, fiți credincioși, și veți fi scriși între fiii vieții. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Dă-Mi putere să fiu cu tine, tată, și să te veghez și să te învăț să fii și să poți voia Mea și fața Mea s-o lucrezi! Lasă-te sub înțelepciunea tainelor toate, fiule, căci tainic lucrez cu tine, și înțelepciunea este cetatea pe care voiesc s-o așez cu tine pe pământ, că nu este ea pe pământ, iar Eu vin pe pământ la tine și zidesc cu tine această cetate și-i chem pe toți să vină să ia și să aibă, și strig spre ei:

Veniți de luați lumină! Veniți la muntele înțelepciunii Mele și luați, și fiți bogați cu credința în venirea Mea cea de azi după om și cunoașteți vremea, căci însăși vremea și semnele ei vă învață s-o deslușiți și s-o cunoașteți și să credeți apoi. Amin, amin, amin.

14/27 februarie 2011

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Omul e căzut în necredință. Lepădarea de credință, semnul de dinaintea venirii Domnului. Îndemn pentru ascultare de Dumnezeu, pentru sfințenie și bună purtare. Pregătire cu post și rugăciune pentru împlinirea Scripturilor.

Glas de Păstor din cer Mă fac peste pământ, că a venit vremea vestită de Mine acum două mii de ani că se va auzi glasul Fiului lui Dumnezeu peste vie și peste morți, iar Eu, Domnul, vin și împlinesc, vin și păstoresc blând și smerit cu inima, precum sunt, ca să-i îndemn pe toți să fie și ei așa, numai să vrea ei să audă și să asculte de glasul Meu, de povața Mea, de cuvântul Meu, care vine din cer pe pământ spre viața oamenilor, căci oamenii nu mai sunt deprinși să iubească viața, și unii de la alții își hrănesc duhul deșertăciunii vieții și se țin departe de Dumnezeu cu viața lor. Eu însă vin Păstor pe pământ, cuvânt de păstor vin, și îl găsesc căzut pe om și dau să-l scol, dau să-l trezesc pe el la glasul Meu.

O, poporul Meu, Eu în mijlocul tău Îmi las cuvântul Meu cel din vremea aceasta, căci ți-am dat darul credinței, fiule. O, ce înseamnă omul căzut, tată? Vin să-l păstoresc pe om, și îl găsesc căzut. O, e căzut în necredință omul. Încă de acum două mii de ani am lăsat întrebare pentru vremea venirii Mele și am spus: «Când va veni Fiul Omului va mai găsi cre-

dință pe pământ?». Dacă Eu n-aș pune în om credință, n-aș mai găsi în calea Mea credință pentru venirea Mea, și aș găsi numai cădere din credință și lepădare de credință aș găsi, iar lepădarea de credință este semnul cel de dinaintea venirii Mele, că este scris că nu va veni ziua Domnului până nu se va ivi în oameni acest duh rău, lepădarea de credință, în fel și chip lepădare, în fel și chip acest păcat, căci vai celui ce nu veghează ca să nu vină acest fur!

O, poporul Meu, am pus în sufletul tău credință, tată, iar tu trebuie s-o lucrezi și s-o păstrezi, căci cine nu ascultă așa, tăgăduiește cuvântul Meu, așa cum l-a tăgăduit Adam în rai de a călcat peste cuvântul Meu, și s-a supărat apoi pe Mine omul cel zidit de mâna Mea și și-a cules plată dureroasă, lacrimi și suspin. S-au smuls din Dumnezeu unul pe altul, Adam și femeia sa, căci n-au vegheat să nu calce ei peste cuvântul Meu. Mă fac Păstor peste viața omului și îl îndemn pe tot omul să vegheze ca să nu se smulgă unul pe altul din Dumnezeu, că iată, nu mai sunt pe pământ păstori cu milă și cu veghe peste turmă. Păcatul îl duce pe om spre necredință apoi și cade în necredință omul, și aceasta înseamnă om căzut, și puțini sunt cei ce nu cad între cei ce se biruiesc de păcat, iar diavolul nu se bucură când cade omul prin păcat, ci se bucură când cade în necredință apoi și în deznădejde și în nepăsare de Dumnezeu pentru viața lui.

Vin Păstor blând, vin pe pământ cuvânt ca să-l păstoresc pe om și să-l îndemn la pășune și să vadă că bun este Domnul. Trebuie să-ți spun, omule, că nu ești drept cu Mine, tată, căci viața ta este datoare Mie, fiindcă de la Mine o ai. O, nu te potrivești voilor tale, că ele nu sunt veșnice, dar te smulg din Dumnezeu și te mai cad și în necredință dacă nu știi să te căiești de răul trezit în tine ca să Mă pedepsească el pe Mine înăuntrul tău. O, cine să te mai învețe pe tine de pe pământ, tată? Nu poate orb să călăuzească pe alt orb. Mi-e milă de tine, omule, Mi-e tare milă, tată, de tine! De mila ta cobor din cer. Nu Mă goni, nu spune că nu se poate să vorbească Dumnezeu cu tine! O, nu fii necredincios! Dacă nu crezi că Eu sunt, ce folosești gonind din calea ta strigarea Mea la tine? Te temi că nu mai poți face tot ce vrei dacă dai să Mă ascuți și să Mă ai de Păstor. O, nu poți fi fiul lui Dumnezeu dacă nu semeni cu Mine la ascultare și la faptă. Primește-Mă cu credință, căci cel ce crede în Mine este cel care Mă primește când bat ca să intru și ca să-i dau de la Mine, să-i dau ca să aibă!

O, poporul Meu, o, fiilor, fiilor, stau în mijlocul vostru cuvânt de Păstor, tată. Prețuiți-l și împliniți-l, așa cum Eu împlinesc cuvântul Tatălui Meu și Îl ascult pe El când Îmi dă de lucru, când Îmi dă lucrul Său să-l lucrez. Îndemnați-vă unul pe altul spre ascultare de cuvântul Meu, că iată ce mare har peste voi! Stau de vorbă cu voi ca să vă veghez viața și să vă îndemn să Mă ascultați. Vine ziua să vedeți tot ce vă strângeți prin ascultare, tată. Schimbați-vă din slavă în slavă prin ascultare de Dumnezeu, fiilor. Cei ce știu Scripturile și viața din ele și nu împlinesc așa, aceia nu-și strâng ca să aibă când Eu voi veni. O mulțime de învățați, o mulțime de lume, mulțimi de oameni știu Scripturile și aud din ele, dar nu mișcă nici un pai pentru împlinirea lor peste ei și în ei și între ei, și se cred ei fiii lui Dumnezeu pe pământ. O, fiți cu mare veghe cum împliniți Scripturile și poruncile vieții și fericirile, fiilor, și dragostea, tată! Țineți din răspuțeri la dragostea dintre voi, la frăția cea în numele Meu, așa cum Scripturile vă povățuiesc, căci unde nu este dragoste este ură, tată; unde nu este cuvânt dulce este cuvânt aspru și plin de trufie, fiilor; unde nu este sfințenie este păcat, tată, și unde nu este credință este cădere. O, învățați din

Scripturi, ca să știți din ele cum a căzut omul din rai, și vegheați apoi cu Mine ceea ce el n-a vegheat! Totul este cu puțință celui cu credință, dar și cu ascultare de Dumnezeu, fiilor. Omorâți-vă firea și obiceiurile ei și dați loc vieții cuvântului Meu în voi mereu, mereu, căci dacă nu mereu, mereu împliniți așa, găsește duhul rău porțiță de intrare și vă aduce la asemănarea cu el de câte ori voi nu vegheați. O, sprijiniți-vă unul pe altul pentru calea sfințeniei, dar nu uitați că sfințenie nu e numai ceea ce ați da voi să înțelegeți că înseamnă ea în voi, căci ea trebuie împodobită apoi cu buna voastră purtare unul de la altul, purtare plină de umilință și de cuviință, tată, prin care să vă dați cinste unul altuia în chip neostenit, că altfel vă dați dispreț, iar disprețul poartă în el otrava îngâmării, tată. O, nu dați să fiți unul mai mare sau mai tare decât celălalt în cuvânt sau în vedere, ci în fapte plăcute Mie să petreceți, căci dacă nu sunteți Mie plăcuți toți în toată vremea, sunteți vinovați unul pentru altul, tată, și nu vă puteți scutura de vină înaintea Mea, căci o pâine gustoasă Mie trebuie să fiți toți, laolaltă toți și mereu, măi fiilor. Fiți înțelepți pentru vremea postului, căci postul de bucate nu este nimic dacă nu sunteți frumoși cu duhul și cu sufletul înaintea Mea și unul înaintea celuilalt. E greu să postească omul post plăcut Mie. Cei ce se sfințeau pentru Mine se căzneau mult pentru vremea postului și se fereau cel mai mult să nu tulbure și să nu se tulbure cu duhul și cu sufletul, cu vorba și cu fapta, căci dragostea se hrănește cu greu în om și de la om la om. Duhul deșertăciunii stă de obicei pe limba omului și nu-i place lui alt loc mai bun, și de acolo începe să-l golească pe om de bogăția lui cea sfântă, și unul de la altul se ia această slăbiciune intrată în firea omului când omul nu învață din Scripturi statura cea pentru viață, dar voi, vegheați, tată, vegheați cu iubire unul peste altul și dați-vă unul altuia ajutor pentru plăcerea Mea în voi și între voi în toată vremea, că ușor mai cade omul din cele frumoase ale Mele de peste el, măi fiilor, iar Eu vreau să stau cu voi în toată vremea, tată, și să am loc să stau, și să-Mi faceți loc să stau și să fiu cu voi.

Am spus prin cuvântul Meu din zilele acestea că vreau prin voi să împlinesc lucruri mari prin post și prin rugăciune, tată, prin poporul acestui cuvânt, fiilor. O, ajutați-Mă așa, măi fiilor, că Mă doare că nu mai am cu cine în afară de voi să Mă ajut pe pământ. Slujitorii de biserică, în loc să îndemne oamenii la post și la veghe cu post și cu rugăciune, ei dezleagă și tot dezleagă peste păcătoși mâncare de mâncat și coboară jos din calendar zilele de post și vremile postului, căci odată cu strămutarea de la locul lor a sărbătorilor sfinților, a căzut unul din cei patru stâlpi ai postului, post care în câte un an abia că mai rămâne din el trei, patru zile, și iată câtă stricăciune a adus peste biserică și peste oameni umblarea la cele ce nu trebuia să se clatine de la locul lor, și nu știu cum s-o dau să deschid inima și mintea celor ce stau mari peste oameni, să facă ei bine lui Dumnezeu și loruși apoi și să așeze la locul lor sărbătorile și datinile sfinte, ca să le plătesc Eu lor cu mântuire pentru ascultare și pentru credință și pentru primire când Eu bat ca să intru la ei și să le cer să asculte de la Dumnezeu.

Iată, fiilor, de ce v-am așezat Eu pe voi în viață călugărească, tată, și în mâncare la fel. Nu mai au oamenii zile de post, nu mai au nici preoții, nici călugării, nu mai au. De la cel mai mare până la cel mai mic iubesc carnea pentru mâncare și toate cele ieșite din carnea de animal, tată. Am avut nevoie de ajutor pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi și v-am cerut vouă să Mă ascultați cu post și cu rugăciune, tată, căci rugăciunea fără post nu are putere.

Iată, poporul cuvântului Meu este credincios și M-a as-

cultat să nu mănânce carne și cele ieșite din carne. N-aveam cu cine să Mă ajut pentru împlinirea Scripturilor, pentru nimicierea lui antichrist și al satanei de orice fel și pentru toată biruința Mea, care va să fie curând, curând prin lucrare de biserică și nu altfel lucrare.

Acum, poporul Meu, să fii cuminte, tată, și să faci pentru Mine iubire mare, că e vreme de post și de rugăciune mai cu putere, dar ai grijă de purtarea cea dulce cu Mine și unul cu altul, tată, ca să nu aibă diavolul cu ce se înfrupta de la voi, ci numai Eu să am, Eu și sfinții Mei și îngerii Mei. Vorbirea și purtarea cea sfântă și dulce să vă îndulcească duhul și să vă crească în voi mărturisirea lui Dumnezeu, măi fiilor. Trebuie să zidim raiul pe pământ, tată. Trebuie să fim dulci și să facem miere, tată, lapte și miere să gătim pentru sfinți și pentru îngeri, ca să se îplinească Scripturile care mai sunt de împlinit și pe care să le cerem să vină și să se așeze pe pământ prin rugăciune, fiilor. O, aveți grijă de soare, măi fiilor, să strălucească de șapte ori mai mult între voi, așa cum este scris, și așa să fiți în vremea care începe acum pentru pregătirea sărbătorii învierii, tată.

Fiți binecuvântați, fiilor, rugându-Mă să vin și să aduc binecuvântare pe pământ și credință și iubire să așez în oameni! Pace vouă! Nu uitați să fiți frumoși în vremea cea cu post, căci unde scrie post înseamnă mult și înseamnă frumos, iubire și sfințenie înseamnă, cerul și pământul laolaltă în petrecere și în lucrare înseamnă. Așteaptă neamul omenesc și toată facerea așteaptă la voi, căci sunteți cei mai mici și cei mai înzestrați de Dumnezeu, că iată, sunt Păstor între voi și vă învăț împlinirea Mea.

Binecuvântate să vă fie pacea și cuvântul, iubirea și duhul frăției, fiilor! Să ia poporul de peste tot lucrarea cea cu folos a postului: nerăutatea, mila și iertarea, pacea și bunăvoința între frați, între Mine și poporul Meu, și vom merge așa, cu iubire, spre sărbătoarea învierii, fiilor. Amin, amin, amin.

21 februarie/6 martie 2011

Duminica întâi a Postului Mare, a drepte credințe

Dumnezeu Se dovedește pe Sine împotriva tuturor dumnezeilor mincinoși ai oamenilor. Grăirea Domnului către slujitorii bisericii.

Eu sunt Domnul Dumnezeu, Stăpânul cerului și al pământului, căci sunt Făcătorul lor. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot, și Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul sunt, Domnul Iisus Hristos. Mă fac cuvânt peste pământ și grăiesc prin el cu omul cel credincios și cu cel necredincios. Cel credincios își întărește credința și puterea ei și lucrarea ei, iar cel necredincios se ascunde de Mine ca să fie el Dumnezeu, și își atrage luiși rodul necredinței lui, căci este luat fără de veste la întrebare de cele ce vin de la Dumnezeu față în față cu el ca să-L vadă pe Cel de Care el se scutură prin îngâmărea lui de om cea împotriva lui Dumnezeu.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul și glasul Tatălui, și i-am răbdat pe cei necredincioși, mari și mici, față în față cu fiii credinței sfinte ca să dovedesc și mai cu putere roadele lui Dumnezeu prin cei credincioși, și așa a fost, și așa este, și așa va fi și de acum înainte, căci Dumnezeu Se dovedește pe Sine împotriva tuturor dumnezeilor mincinoși ai oamenilor și care nu pot nimic.

Să se oprească oamenii din mersul lor cel neputincios pentru salvarea lor și să înțeleagă pe Dumnezeul Cel adevărat, uitându-se la faptele Mele și la cuvintele Mele făptuitoare și

să descopere în ele lucrarea Treimii dumnezeiești, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeu și Făcătorul cerului și al pământului, văzutele și nevăzutele lor, Dumnezeu norodului cel creștinesc, neam care și-a cunoscut păcătoșenia și L-a aflat apoi pe Dumnezeu și L-a iubit și L-a urmat, căci Domnul Se descoperă dăruitor de har celor ce se smeresc cu duhul, cu sufletul și cu trupul lor înaintea Sa.

Mă fac cuvânt de veghe peste cei credincioși în zi așezată de sfinți și de părinți ca să fie ea închinată Domnului pentru sărbătoare de credință, duminica drepte credințe, pomenire pentru credință, duhul descoperirii. Voi, cei care stați așezați slujitori peste oameni în numele Meu ca să le arătați lor calea spre Dumnezeu și spre adevăr, aplecați-vă în ziua aceasta și învățați de la Dumnezeu, căci calea cu Dumnezeu este duhul descoperirii, și este scrisă pe pământ calea Mea cu omul prin descoperirea sa. Aplecați-vă cu sfială sfântă la glasul Meu de peste voi în ziua aceasta, căci grăirea Mea de azi peste pământ și cartea în care Mă scriu ca să rămân scris în ea nu este altfel de lucrare decât duhul mărturiei, duhul descoperirii, iar voi întăriți-vă credința în Dumnezeu și mult s-o întăriți, căci satana și îngerii lui dau acum să smulgă tot sadul cel bun și să rămână numai neghina lui, iar cei ce mănâncă rodul neghinei se fac asemenea ei și vor aceștia să-Mi șteargă urma și numele de peste voi și de peste pământ și să se așeze ei drept Dumnezeu, căci este scrisă lupta aceasta între lumină și întuneric, iar lupta își are frontul ei pe pământ.

Eu, Domnul Iisus Hristos, vin spre voi și din Tatăl Meu Savaot grăiesc vouă. Lăsați-vă spre credință sfântă față de cuvântul Meu de peste voi în zilele acestea, căci Tatăl Mă trimite la voi să grăiesc, nu de la Mine Însumi fac aceasta. Eu fac lucrare de Fiu, căci ascult de la Tatăl și apoi lucrez ce-Mi dă să fac, și tot așa să faceți și voi, lucrare de fii, căci nu altfel sunt cei ce sunt fii. Uitați-vă la cei ce nu lucrează așa și nu cred așa, uitați-vă ce lucrare au și ce fac prin ea și cum vor să răstoarne ei pe Dumnezeu și să domnească ei în locul lui Dumnezeu. Voi însă căutați cu lucrare de fii, căci vin spre voi de la Tatăl în vreme de cumpănă și vă aduc de la El cum să lucrați ca să semănați cu Mine și cu Tatăl și nu cu fiii veacului acesta păcătos și trecător, care n-au nimic în Mine. O, învățați de la sfinți și de la părinți, căroră Eu, Domnul, le-am grăit prin duhul descoperirii și am întărit în ei credința și pe Dumnezeu între oameni pe pământ. Priviți la faptele Mele doveditoare prin sfinți și aplecați-vă să semănați cu ei, și nu vă potriviți feței acestui veac, căci Eu, Domnul, lucrez mult cuvânt în zilele voastre și prin el pregătesc viața veacului ce va să fie, căci trebuie pregătit ceea ce va să fie, și este scris în Scripturi să lucrez în zilele cele de apoi și să fac lucrarea lui Dumnezeu pe pământ și să-i îndemn pe toți la pocăință, căci toate cele ale întunericului omului vin de la păcatele lui și e prea mare întunericul pe pământ, iar oamenii nu se pot vindeca de el și de suferințe fel de fel până ce Eu, Domnul, nu le ridic lor păcatele, căci sunt Cel ce am putere să fac aceasta după ce așez în om credință și putere de credință în Cel ce iartă păcatele oamenilor ca să-i vindece El apoi pe ei de neputință și de necredință, și pe toate le lucrez Eu prin duhul descoperirii. Amin.

Mă aplec și vă grăiesc vouă, slujitori de biserică ai neamului român, și vă amintesc de sare, tată. Sarea dacă se strică nu mai este cu ce să se săreze. Voi trebuie să fiți sare bună, iar dacă v-ați ales această lucrare, ca să fiți sare pe pământ, vedeți dacă lucrați această lucrare și cercetați-vă pentru ea, că iată, vin și vă cercetez și vă povățuiesc acum să vă măsurați statura și lucrarea ei și rodul ei. Nimic nu vă cer, nimic nu vă iau, dar

are neamul creștinesc nevoie de preoți și de slujitori sfinți, și are cerul nevoie de aceasta pe pământ, căci secerișul se apropie și nu sunt secerători iscusiți prin care Eu, Domnul, să-Mi ocrotesc grâul și să-l deosebesc din neghină și să-l pun pe masa Mea, și abia, abia se mai zărește grâul Meu în mijlocul neghinei, tată, și vă spun vouă durerea aceasta a Mea.

O, întrebați-vă, fiilor, ce lucrare și ce rod aveți. Dacă cei pe care-i păstoriți văd bine calea sfântă și merg pe ea după voia Mea, după așteptarea Mea, voi sunteți sare bună, dar dacă ei nu văd calea și nu văd lumina ca să meargă după ea, ascultați glasul Meu și luați din el lumină ca să luminați cu ea și să vadă oamenii lumină în întuneric și să vină spre ea, să vină spre Mine oamenii, că e vreme de cumpănă, tată. O, nu dați din calea voastră glasul Meu cel de azi, duhul descoperirii, care vine de la Tatăl spre voi prin Mine, Fiul Său, Iisus Hristos Cuvântul! Vin de la Tatăl cuvânt spre voi ca să vă dau har și mult să vă dau, și să se cunoască harul când vi-l dau. Țineți vasul ca să torn în el, fiilor, și ca să aveți și ca să se vadă că aveți, și ca să nu lucrați de la voi, ci de la Dumnezeu să primiți și să aveți și să dați, și așa veți fi cei binecuvântați. O, lăsați pe Domnul la cârmă, căci valurile sunt tulburi și mari și nu puteți singuri. Bizuiți-vă pe Domnul, Care vine și vă grăiește vouă, și nu vă bizuiți pe voi. Nu trebuie să mai alergați la prooroci ca să întrebați pentru vreme de răstribite. Vin Eu, Domnul, spre voi, numai să Mă primiți așa cum vin, fiilor, căci Eu vin cu ocrotirea, numai să înțelegeți voi aceasta și să credeți așa. Se clatină pe valuri mari corabia, și cârma este amenințată de furtună, iar Eu stau și aștept să Mă strigați ca să vă ocrotesc și să vă izbăvesc.

Întăriți peste oameni pe pământ, întăriți peste neamul român duhul ortodoxiei și rugați sfinții și părinții să vină să sprijinească bărcuța pe valuri, ca să-Mi pot întări apoi pe pământ biserică vie, care să aibă părinți pe sfinți! O, căutați să lucrați după predaniile lor și nu ieșiți din carte, căci diavolul și antichrist vor să înghită toată turma, și se grăbește această lucrare. Sculați-vă spre veghe! E vremea să credeți că nu sunt povești cele ce sfinții și Scripturile au vestit că vor veni să încerce pe oameni. Voi trebuie să ascultați acum mai mult decât oricând, căci trebuie să biruiesc Eu, Domnul, și cei credincioși ai Mei, precum este scris să biruiesc cu ei și pentru ei.

Vin spre voi și fac sfat cu voi. E vreme de post și de rugăciune, tată. Vestiți zile de post și de strigare cu inimi smerite către Dumnezeu, ca să nimicim desfășurarea omului fărădelegii, antichrist, care dă să supună toată făptura. Veți fi întrebați de Dumnezeu dacă ați vegheat, dacă ați lucrat, dacă ați biruit împotriva lui antichrist. Deschideți harta, deschideți Scripturile cele pentru vremea aceasta și hai să le împlinim de partea lui Dumnezeu, căci este scris că Hristos va birui cu cei credincioși Lui. Spuneți răului să se oprească! Învățați sfințenia și împărțiți povăța ei! Vegheați, tată, căci v-ați așezat veghetori, iar dacă așa ați ales, vedeți dacă lucrați după cum cere această datorie!

O, vedeți că între voi mulți, mulți păstori dorm, și de aceea satana are cale să-și desfășoare țărșul. Hai, fiilor, să lucrăm aproape unii cu alții, hai, tată! E glasul Meu, e glasul Domnului pe cale cu voi. Mi-e milă de voi, Mi-e milă de turmă și de aceea cobor între voi plin de cuvânt, și tainic cuvintez, așa cum cuvântam cu omul în rai când el auzea glasul Meu umblând și cuvântând și îndemnând și întrebând și lucrând.

O, nu e minciună venirea Mea cuvânt la voi. Nu vă temeți! Nu dați să ziceți că nu sunt Eu, Domnul, acest cuvânt. Eu nu vin să vă cer sau să vă pedepsesc, ci vin să vă iert, tată, și vin să vă învăț cu Dumnezeu, căci v-ați dezvățat de Mine,

fiilor, și dați să lucrați voi, numai voi, iar Eu altfel pot să lucrez cu omul, fiindcă Îmi trebuie credință la om, și prin ea să-i dau lui duhul descoperirii. O, nu vă lepădați de duhul descoperirii! Nu așa făceau sfinții și părinții, nu așa, tată! Căutați să învățați lucrarea de fiu, lucrarea ascultării de Dumnezeu, fiilor! Vin pe pământ cuvânt, vine Domnul spre voi cuvânt și pâine de cuvânt. Ascultați-L pe el și hrăniți-vă de la El, hrăniți-vă din cuvântul lui Dumnezeu și ascultați-L pe El! Amin.

Eu, Domnul, stau în mijlocul unui popor mititel, pregătit de Mine în zilele acestea pe vatra neamului român, din care am venit să-Mi zidesc Israelul cel nou în locul celui care M-a răstignit și M-a aruncat de la el până azi. În mijlocul neamului român Mi-am așezat ieslea nașterii cuvântului Meu, și am pus credință în fiii cei născuți din acest cuvânt și am împlinit peste cincizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român și ies cuvânt peste pământ ca mirele care iese din iatacul său ca să-și gătească mireasa.

O, pace vouă, slujitori de biserică, dar primiți cuvântul lui Dumnezeu în voi, fiilor, ca să puteți și pacea Mea s-o primiți, căci Eu vă dau nu cum vă dă lumea și duhul ei, și voi privi la voi și voi măsura acum înțelepciunea voastră și apoi credința voastră, fiilor! V-aș învăța mult și multe, și voi face aceasta îndată ce voi vedea că luați spre lucrare cuvântul Meu în voi. Opriti lucrarea lui antichrist, căci vă dau putere să puteți aceasta și să vă scuturați de cursa lui cea tainic întinsă peste neamul cel creștinesc, căci omul fărădelegii are ce are cu cei tari, cu cei ce cred lui Dumnezeu, și prin care Eu voi birui, și vor birui și ei în numele Meu, iar partea lor va fi cu cei credincioși, va fi a celor credincioși. Amin.

O, înapoia Mea, satano, înapoia Mea, antichrist! Du-te în pământ pustiu și lasă neamul creștinesc, că este neamul lui Dumnezeu Cel veșnic viu! Fii cuminte, că Eu, Domnul Iisus Hristos îți poruncesc aceasta ție, iar tu va fi să ascuți așa. Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu, în mijlocul căruia grăiesc ție și celor spre care se îndreaptă el spre lucrare. Amin.

Pace și ție, biserică a neamului român, căci Eu te dăruiesc cu credință sfântă, spre biruința ta cu Mine în zilele acestea și spre slava Mea, slava lui Dumnezeu în mijlocul tău. Amin, amin, amin.

28 februarie/13 martie 2011

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezerul Sevastei

Slava omenească la prohodirea ierarhilor de azi, față în față cu jertfa celor 40 de mucenici și cu durerea Domnului pe drumul Golgotei. Grăirea Domnului despre slujitorii bisericii.

In zi de sărbătoare mărturisitoare de credință în cer și pe pământ, Eu, Domnul Iisus Hristos, intru cuvânt în cartea Mea cea de azi pe pământ, carte scrisă spre mărturie, și din care mulți iau mângâiere și credință, căci Eu, Mielul lui Dumnezeu, am deschis-o, precum este scris să fac aceasta, să deschid pecețile cărții cea cu șapte peceți și s-o las să grăiască pe pământ spre adevărarea lucrărilor Mele la sfârșit de timp, când Tatăl Îmi spune să grăiesc și să păstoresc neamurile cu toiag de fier, cu glasul cuvântului Meu, iar cel ce va crede fericit va fi, mântuit va fi, căci va face apoi el faptele lui Dumnezeu, fața Mea și viața Mea în om în mijlocul oamenilor, căci am nevoie de mărturisitori cu viața lor cea plăcută Mie în ei, ca să vadă lumină cei ce nu văd și ca să priceapă pe Domnul și să meargă apoi pe calea cea cu adevăr pe ea.

Cobor în mijlocul tău cuvânt, poporul Meu. Tu ești poporul cuvântului Meu. Nu se îngrămădesc prea mulți între cei ce dau să fie fericiți ascultând cuvântul Meu din mijlocul tău și împlinindu-l pe el peste viața lor, căci Eu am spus: «*Fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el!*».

E zi de mărturisire de credință, e sărbătoare de sfinți mărturisitori, căror Eu, Domnul, le-am dat pe pământ darul credinței sfinte și darul mărturisirii apoi. Din timp în timp am presărat pe pământ dovada mărturisirii despre adevărul lui Dumnezeu, căci cei necredincioși sunt cât frunza și iarba și trebuie rușinați pentru împietrirea lor, pentru nepăsarea lor de Dumnezeu și de viață, pentru prigonirea Mea dintre oameni, căci Eu am sălășluit mereu pe pământ în cei săraci cu duhul, care sunt credincioși lui Dumnezeu în mijlocul necredinței oamenilor, și prin ei am lăsat faptele Mele între oameni, lucrarea Mea, prin cei credincioși lucrată, și care M-a dovedit pe Mine Dumnezeu al lor.

O, ce zarvă pe pământ, ce pompă în numele credinței, față în față cu cei ce au mărturisit cu sânge mucenicesc lucrarea credinței în Mine în mijlocul oamenilor! M-am uitat din mijlocul cerului la cei mari ai bisericii neamului român când au prohodit ei pe ultimul ierarh plecat dintre ei. O, câtă pompă, câtă slavă omenească față în față cu slava durerii Mele pe drumul Golgotei, când gloată mare Mă scuipa și Mă hulea și Mă biciuia ca să duc crucea, pe care am fost apoi răstignit de cei ce-și ziceau slujitori ai lui Dumnezeu! O, câtă cinste am văzut adusă unui om în numele credinței, față în față cu jertfa Mea cea sângheroasă, sau cu jertfa cea cu sânge a celor patruzeci de mucenici când ei au pecetluit cu sângele lor mărturisirea credinței în Dumnezeu pe pământ în vremea lor în cetatea Sevastei!

O, cât Mă doare când văd câtă slavă își dau oamenii unii altora în numele Meu! Îmi săgetează mereu, mereu inima păcatul semeției din om și dintre om și om. Se hrănesc unii pe alții cu duhul slavei trecătoare slujitorii de biserică și-Mi dau să beau acest amar pahar. O, cum de nu se uită ei la Mine cum am fost Eu pe pământ între oameni! Cum de nu se uită ei la apostolii Mei cei de atunci! M-am uitat acum câteva zile, M-am uitat din mijlocul sfinților la fățarnicia lor, a arhierilor bisericii când au dat să dea scaun de slavă altui înscăunat în locul celui plecat de pe el. S-au adunat arhierii ca să numească ei pe cel vrednic. Cine mai are nevoie de Dumnezeu între ei? O, nu-i loc pentru Mine între ei, căci acolo lucrează mita și duhul cel necurat al fățarniciei și al mării de sine, pe care sfinții și părinții au apăsă mereu cu degetul ca pe cei mai aprigi dușmani ai mântuirii omului între Mine și om, păcate care-L scot pe Dumnezeu din om și care-l hrănesc pe el cu orbirea, care se vede peste tot cum domnește, îmboldindu-l pe om ca să nu-L vadă pe Dumnezeu martor al nedreptăților aduse Lui de către cei ce se joacă de-a viața în numele Lui. O, cum să încapă între ei cel credincios Mie și nu lor?

O, fii necăjiți și năpăstuiți pe pământ, o, turmă nemângâiată și neoblojită de păstori miloși, o, nu știți, fiilor, cine vă ia vouă laptele și lâna! O, turmă oropsită și înjosită de cei ce stau peste tine slujitori în numele Meu, auzi glasul Meu și te mângâie cu el în durerea ta, că vin în calea ta cuvânt ca să te păstoresc, căci păstori de peste tine n-au milă de tine, și s-au pus păstori unii pe alții ca să te jupoaie, tată, căci sunt necredincioși Mie și ție, iar tu nu te ridici ca să prinzi curaj și ca să iei putere și nădejde, ca nu cumva cei ce stau peste tine în nume de păstori să te vândă, tată.

Mă voi scula să fac dreptate și tainic voi lucra. De șapte mii de ani lucrez tainic, căci altfel nu pot să lucrez între oa-

meni. Acum două mii de ani am biruit atât de măreț împotriva celor ce M-au suit pe cruce ca pe un răufăcător, crezând ei că M-au terminat de tot, dar ei nici azi nu vor să știe și să înțeleagă că Eu am biruit și nu ei. Împărații păgâni n-au priceput în nici o vreme îndeajuns că Eu am biruit mereu împotriva lor prin cei credincioși ai Mei și prin cruce.

S-a bucurat împăratul cel din vremea jertfei celor patruzeci de mucenici sărbătoriți azi în duh de biserică, dar mucenicii Mei au biruit ei atunci împotriva lui, și nu el împotriva lor, și au biruit ca Mine, nu ca omul cel neputincios, și iată, nu înțeleg nimic, nimic cei necredincioși, căci sunt împietriți, dar înțeleg fiii credinței. Pe vremea apostolilor Mei ei erau cei biruitori, ei, cei prigoniți și urmăriți din loc în loc de mai-marii de peste oameni, căci ei așezau din loc în loc lucrător duhul mărturisirii, credința în Hristos Cel prigonit, Fiul lui Dumnezeu. Nu înțeleg aceasta cei orbiți de duhul slavei deșarte, dar Eu, Domnul și cu cei credincioși Mie, suntem pe pământ sprijinul Tatălui Savaot, lucrare pe care n-o pricep cei amăgiți de duhul slavei trecătoare, din care ei se hrănesc cu multă lăcomie, cu mult acest păcat.

Grăiesc cu durere dumnezeiască și suspin în cuvânt, că strămtă Mi se face calea de la cei ce Mi-o îngrămădesc sub pașii lor ca să nu se vadă ea, ca să nu se audă ea, ci numai pașii lor să se audă. Am însă și altfel de grăire, și toată lumea vede că Eu, Domnul, merg și-Mi fac cale să merg și să-i înspăimânt pe cei necredincioși, care nu Mă mai socotesc pe Mine și pentru care Eu sunt nimic, în vreme ce Eu sunt Domnul a toate câte sunt, și am sfinții mărturisitori măririi Mele, pentru care ei au mărturisit și au biruit și au luat de patrie a lor cerul, locul unde locuiește Domnul și sfinții Săi. Amin.

— **D**in țara slavei sfinților Tăi biruitori grăim noi peste pământ în ziua noastră de sobor între sfinți, Doamne. O, cei ce nu cunosc căile Tale și lucrările Tale, aceia se vădesc singuri pe ei înșiși că nu sunt ei cei ce Te cunosc, chiar când ei stau în numele Tău pe scaune peste gloate, și se cunosc aceia că nu cunosc umbletul Tău și lucrarea Ta între oameni. N-a fost în nici o vreme altfel. Oameni îndrăzneți și-au dat unii altora loc pe scaune în numele Tău și au dus cu vorba gloatele și au domnit fără dragoste de Dumnezeu peste oameni și fără dreptate, și n-au iubit aceștia în nici o vreme pe sfinții Tăi mărturisitori, ci, din contra, i-au prigonit, i-au înjosit, i-au umilit și i-au numit nebuni. Iată-i și pe cei de azi mari pe scaune de biserică cum râd de poporul cuvântului Tău de azi! Noi, cei patruzeci de mucenici mărturisitori în vremea noastră pe pământ, îi întrebăm pe aceștia dacă știu ei să spună oamenilor cu adevărat ce înseamnă sectă când ei rostesc acest cuvânt peste cei credincioși lui Dumnezeu cu viața și cu fapta lor. Îi aude cerul cum îi numesc ei sectă pe purtătorii de Dumnezeu în zilele acestea. Din duh de orbire spun ei așa.

O, țineți-vă gura, voi, cei ce nu voiți să grăiți adevărul, ci îl strâmbați înadins ca să rătăciți omul! Fiți cumiți, ca să vă ierte Domnul pentru rugăciunile celor credincioși! Lăsați mândria, lăsați minciuna, căci sunt de la diavolul! Nu puteți să-i loviți pe cei credincioși atunci când loviți, ci în voi loviți când dați să faceți lovituri, când dați să vă faceți apărători credinței față în față cu cei binecredincioși. Fiți cumiți, că nu e de glumit cu Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu! Ei sunt cei credincioși duhului descoperirii, prin care Domnul a lucrat mereu pe pământ pentru adevărarea lucrărilor Lui. Dacă nu puteți să vă umiliți și să cunoașteți lucrările lui Dumnezeu prin cei credincioși, fiți măcar cumiți și spuneți Domnului în taină: „Doamne, pentru rugăciunile celor ce cred, ai milă de

noi când vei cerceta lumea!“ O, fiți cumiți, că nu e minciună mersul Domnului cu poporul Său în zilele acestea! Amin.

O, miluiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează-l și ridică-l de ajutor pentru mântuirea celor necredincioși și mergi cu el spre biruința Ta, Doamne, și a sfinților Tăi. Amin.

— **O**, sfinți mucenici, ostași cu credințioșie, ați fost împăratului pământesc și ați biruit pentru el pe dușmanii lui, iar când ați fost puși să vă închinați la ceea ce nu înseamnă Dumnezeu v-ați ridicat tari și ați stat de partea Împăratului ceresc, mărturisitori tari, rușinând necredința împăratului pământesc și a slujitorilor lui. Așa rușinez Eu azi prin fiii cuvântului Meu pe cei ce se luptă cu Mine pentru slava lor, numai că Eu nu le iau slava, ci doar ei se tem de aceasta. O, nu le iau nimic, căci Eu n-am împărăție în lumea aceasta, iar ai Mei credincioși sunt mari în împărăția Mea, care este cu ei, nu în împărăția lor, a celor necredincioși. Ce frumos a fost arhiereul Meu cel dintre ei în vremea alegerii celui vrednic de scaun după socotința lor! O, ce frumos este el față de ei, ce mare! Ei înțeleg că mărirea fiilor slavei Mele este mare și se tem ca niște fricoși ai veacului cel trecător.

O, nu vă mai temeți, voi, cei ce vă țineți bine cu mâinile amândouă de scaunele pe care vi le alegeți să stați! Nimeni nu vă ia vouă scaunele voastre. Aveți însă nevoie și de Dumnezeu, dar voi nu vreți să știți aceasta. V-aș învăța ce să faceți, ca să vă fie bine pe pământ cu Dumnezeu, vouă și turmei nepăstorite, căreia voi îi sugeți laptele și îi luați lâna, dar sunteți prea mândri ca să vă aplecați pentru ca să vă învăț, numai că Eu am și altfel de grăire și pe toate le fac când voiesc și tainic lucrez, ca și acum două mii de ani când s-au temut cei mari că le voi lua Eu scaunele, dar ei au rămas pe scaunele lor, iar Eu M-am slăvit cu slava Mea cea de la Tatăl, așa cum ei nu se așteptau, căci au fost necredincioși, și tot așa sunt și azi, și au plată cu cei necredincioși.

O, poporul Meu, să dai, tată, cuvântul Meu, să-l pui în piață ca să fie văzut și luat, iar tu ai grijă să fii copilul Meu, iar Eu să-ți fiu Dumnezeu, fiule. Când greșești scoală-te și spune-Mi să te iert. Când strigi la Mine spune-Mi să te ascult. Când îți cer să Mă ascuți ascultă-Mă, tată, că am mult lucru de lucrat, și Mă ajut cu credința ta ca să lucrez. Pace ție! Eu te împunternicesc să stai cu Mine, să poți cu Mine, și prin harul Meu tu poți și ești, nu prin puterea ta.

Eu, Domnul, te îmbrățișez în cuvânt de câte ori Mă las peste tine cuvânt. Eu, Domnul, sunt acoperământul tău, poporul Meu, și e mare peste tine ocrotirea Mea și a sfinților Mei. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2011

Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Omul s-a dezvățat de Dumnezeu. Să nu se lase greu creștinul.

O, să vă întărească și să vă aline Tatăl Meu, Dumnezeu Savaot, pe voi, cei ce dați ființă cuvântului Meu în cartea sa cea de azi și să vă întărească El vouă și poporului cuvântului Meu credința și puterea ei pentru lucrările Mele cele de azi cu voi, că am de strigat pe pământ după om să se lase de păcat și să se întoarcă la Dumnezeu prin pocăință, să-și ia omul crucea și să caute după Mine și să învețe mersul cu crucea, mersul după Dumnezeu, așa cum i-am arătat Eu omului că trebuie să meargă ca să semene cu Mine, cu adevărul să semene omul, nu cu diavolul, care-l minte pe om zi după zi cu ale lui momeli, căci minciună este viața cea fără Dumnezeu pe

cale cu omul, și plânge Domnul și plâng sfinții că s-a dezvățat omul de Dumnezeu în toată purtarea sa și uită el de ființa Mea, care umblă după el, după ceea ce a pierdut umblă Dumnezeu.

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Domnul Iisus Hristos și umblu suspinând după om și îl văd rânzând și dansând și grăind deșertăciuni și gândind la viața lui deșartă și îndulcindu-și-o cu păcat. O, ce să fac altfel cu omul decât să-l strig ca să Mă audă? Îl strig și tot îl strig să Mă audă cumva și să-Mi ușureze suferința Mea cea de la el și să-l rog să nu-Mi mai facă suferință, căci am obosit de durerea Mea cea de la el.

N-are omul habar de Dumnezeu decât doar să-l ajute Domnul în toate ale lui, și nu-i este milă de crucea Mea cea de la el. Îi trebuie credință omului. El zice că are, iar Eu, Domnul, îi zic lui că-i trebuie credință ca să Mă înțeleagă el ce-i spun când îi spun așa. Cel ce are credință este cel învățat de Dumnezeu cum să meargă pe această cale a credinței, iar Eu i-am arătat omului și i-am grăit pentru aceasta acum două mii de ani și am spus: «*Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie*». Eu trebuie să-l văd pe om că face aceasta și că înțelege cum să-și câștige lui Dumnezeu sufletul său prin împlinirea Evangheliei Mele peste el și să nu-i fie rușine față în față cu omul de pe pământ, care umblă fără cale, căci dacă se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat, și Eu Mă voi rușina de el când voi sta întru slava Tatălui Meu cu sfinții îngeri slujitori față în față cu omul.

Este scris de sfinți și de părinți despre cei ce ascultă, căci sunt fără de griji și sunt ocrotiți. O, aceștia sunt ocrotiți de însuși duhul ascultării, iar Eu am spus: «*Fericțiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el!*». Aceasta înseamnă lucrarea ascultării și care îl ocrotește pe om sub ea împotriva a tot răul. Amin.

Te învăț, poporul Meu, în ziua aceasta odihna ascultării, tată. O, să nu înțelegi pripit această lucrare, măi fiule creștin. Să nu văd la tine nedumerire pentru lucrarea ascultării ca să Mă ispitești pentru ea, căci Eu, Domnul, te-am învățat toate și ți-am lăsat carte pentru toate, iar tu trebuie doar să te închini Mie prin ascultare de cuvântul Meu împlinit peste tine, ca să-ți fie bine ție în toată vremea și în toate, tată. Tu însă, după ce nu ascultă de cuvântul Meu așa cum cere el și-ți faci rost de dureri, dai apoi să te lași greu pe cei din jurul tău, și nu e drept să faci așa, o, nu e drept, tată, ci e bine să porți cu răbdare crucea și e bine să te așezi înaintea Mea, căci puterea Mea e dumnezeiască, nu e omenească, tată, dar și tu să știi cum să te așezi frumos față în față cu Mine, în toată răbdarea și blândețea și sfiala sfântă, ca unul care nu M-ai ascultat, ca să te iert prin părerea ta de rău că nu M-ai ascultat frumos, și asta să-ți fie durerea: că nu M-ai ascultat, și nu să-ți fie ea durerea cea de la neascultare. Când Eu văd așa la tine, altfel iese totul, altfel este iubirea ta față de Mine și de puterea Mea, din care pot să iau și să-ți ajut, căci omul face multe greșeli și nu dă să-și caute vindecare pentru ele, iar dacă nu dă, ele se lasă greu apoi pe om, și trebuie să știe omul cum să se așeze înaintea Mea și cum să Mă înduioșeze prin căutarea lui spre Mine, prin ruga lui cea blândă pentru voia Mea cea bună pentru el.

O, poporul Meu, să nu-i fie omului dor de Dumnezeu numai când e îndurerat și necăjit, și să-i fie dor în toată vremea, și mai bine-i este lui să aibă rană după Mine prin dor, decât să aibă rană de la lipsa lui Dumnezeu din el când el dă să nu Mă asculte așa cum îl învăț Eu. Și te mai rog, poporul Meu, să-Mi mai ascultă tu, tată, încă o rugămintă și să nu Mi-o uiți pentru împlinirea ei. Te-am povățuit și mereu te-am rugat să nu-Mi

îngreuezi mersul Meu de la cer la pământ și lucrarea cuvântului Meu, cu care Tatăl Mă trimite în vremea aceasta ca s-o aduc spre om. Te-am învățat, tată, să cauți după Mine, nu după cei ce-Mi sprijinesc lucrarea Mea cea de azi. O, să nu Mă superi neascultând așa, să nu pui sarcinile tale pe ei, să nu arunci pe ei durerile tale, căci ei au să-Mi poarte pe cele ce am Eu să le port cu ei. Îi îndemnam pe păstorii poporului Meu la începutul Meu cu cei mai mici de azi, cu care Mă sprijin acum pentru cuvântul Meu, și le spuneam lor să nu așeze sarcini pe spatelul măgărușilor, ci să-Mi ocrotească ei, cumva, mersul Meu cel greu cu ei, căci poporul dădea să se lase greu, așa cum se învățase să facă încă de la începutul lucrării Mele cea de azi, și e păcat să facă el așa, și iată, mersul Meu cel greu trebuie ocrotit și-Mi trebuie ocrotitori. Când cineva bea apă dintr-un izvor nu trebuie să dea să strice și să îngreueze cursul izvorului și puterea lui, ci trebuie să ia din apa lui și să se folosească și să meargă mai departe pe cale. O, învățați toți, toți, de prin toate cetățile, învățați să vă bizuiți pe Dumnezeu și pe ascultarea de Dumnezeu și de cuvântul Său, iar cele ce vă îngreuiază de la neascultare așezați-vă cu ele înaintea Mea și a sfinților ajutători, că nu e drept să vă îngreuiati unii pe alții și să lăsați cerul de sfinți, apărători din cer pentru voi, cei de pe pământ.

Te învăț, poporul Meu, lucrarea ascultării, tată. Această ascultare îți cer acum: să nu te lași greu pe mersul Meu, pe cei de la izvorul Meu de cuvânt, ci să Mi-i ocrotești pe ei de dureri, căci Eu am sarcină peste ei pentru tine și-ți port de grijă să ai hrană de cuvânt pe masă și să ascultă de cuvântul Meu apoi. O, să nu îngreuezi cu grijile tale mersul Meu cu cei de la izvor, ci să iei de la ei pe Domnul așa cum ți Se dă El, căci poporul acestei lucrări nu M-a ascultat așa, încă de la început nu M-a ascultat, ci a venit cu ale lui ca să se lase greu, fiindcă n-a venit să învețe el lucrarea sufletului său pentru Evanghelia Mea, iar dacă n-a învățat aceasta, s-a lăsat greu, și e păcat să facă omul așa cu Dumnezeu.

Fiecare să meargă cu cruce după Domnul și fiecare să caute să fie ocrotitor lucrului Meu cel de azi sau măcar să nu Mi-l îngreueze, că prea mult văd cum dă creștinul să-și lase sarcina sa și durerea sa peste mersul Meu cel de azi, și e păcat aceasta. E bine să știe omul crucea sa și pe Dumnezeu și pe sfinții Lui cei grabnici ajutători pentru cei ce se ridică spre ascultare de Dumnezeu. E bine să nu uite omul pe Dumnezeu și calea între el și Dumnezeu, rugăciunea cea duioasă, cea care aduce pe Domnul ajutător grabnic, căci fiecare om are neputințele sufletului lui pentru puterea vieții și a purtării trupului, și văd pe pământ cum își distruge omul unul altuia puterea cea pentru viață, iar a fi creștin cu sufletul lui, e greu să înțeleagă omul această lucrare înăuntrul lui și în jurul lui.

Să înveți, poporul Meu, slava crucii și strălucirea ei, tată. Nu te supăra sub cruce. Ea e calea ta spre Mine și spre ascultare, fiule. Îi văd prea mult pe cei ce-Mi poartă mersul, îi văd doborâți de cei ce nu-și duc frumos crucea. Nu e bine să faceți așa cu ei, fiilor. O, nu alergați spre ei, căci Eu nu așa v-am povățuit să lucrați. Ei nu sunt făcători de minuni așa cum ați vrea voi pentru voi. Ei sunt pentru Mine puși deoparte ca să fac cu ei lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o fac în zilele acestea, ca să curg prin ascultarea lor, să curg peste pământ Eu multul Meu cuvânt, pentru pocăință și pentru mântuire apoi peste om. Aș fi vrut să am popor tare cu mersul și viguros cu puterea, dar dau mulți să vină să se alăture pentru binele lor, nu pentru binele lui Dumnezeu, iar dacă vin așa nu știu aceștia să caute după Dumnezeu și de ce să-L caute.

O, altfel e drumul de nou Ierusalim pentru om, și nu

înțelege cel ce dă să vină să se alăture, ci, din contra, dă să vină să se lase greu cu greutățile lui, în loc să se lase nou, și spre mărirea Mea să lucreze cel ce dă să se alăture mersului Meu de nou Ierusalim cu cei ce se lasă de ale lor pentru ale Mele apoi purtate de ei spre slava Mea. Atâția ani am așezat învățatură tare pentru cei ce dau să meargă pe drum nou cu Mine și cum să meargă pe el fără să îngreueze mersul celor ce merg. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri pentru că nu toți pot la fel să meargă, și trebuie să-și înțeleagă fiecare puterea cea pentru mers. Unii pot pe trepte mai jos, alții pot cu iubirea și cu ascultarea, și iată, nu pot toți la fel, iar Scripturile învață aceasta, numai să deschideți să citiți în ele cum dădeau mulți să îngreueze mersul bisericii Mele la început și cum apostolii Mei grăiau bisericilor și dădeau să descurce înțelesul cel bun pentru slujirea și mersul Evangheliei, mers neîngreuiat de cei ce se lăsau greu, slujire pe care n-o înțelegeau cei ce se apropiau să fie creștini, și iată, lucrarea cea de nou Ierusalim este pentru slujirea Evangheliei, din care să ia cei cărora Eu le descopăr, și nu alt loc este în această lucrare, că e măreață lucrarea Evangheliei și trebuie sortare pentru cei ce se fac popor al acestei vestiri, ca nu cumva să se îngreueze mersul Meu, lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o lucrez cu un popor în zilele acestea.

O, copii purtători ai crucii Mele de azi și ai mersului cuvântului Meu, învățați să vă ocrotiți, căci mulți s-au învățat să vă scoată de sub ocrotirea Mea și să pună sarcini pe voi și dureri și tristeți de-ale lor și străngeri de inimă, tată, iar voi sunteți plăpânzi, așa cum Îmi place Mie, ca să pot Eu, fiilor. Să învețe cei apropiați la izvor, să învețe ocrotirea lucrării Mele de nou Ierusalim și mersul ei! Voi trebuie să stați înaintea Mea cu pace, tată, și să nu vrea altfel poporul să facă cu voi. Dau să am în părți ocrotire Mie, fii care să nu facă dureri și care să-Mi ferească de sarcini mersul. Mi-e milă de voi sub sarcini, că ele vă încordează inimioarele și vă încrozniază trupușorul în fel și chip, iar voi sunteți plăpânzi. Învățați să închideți porțile cele pentru pacea voastră și să stați adăpostiți ca să-Mi folosiți Mie, tată, că pentru aceasta v-am deosebit și v-am adunat să-Mi slujiți, și nu înțeleg toți cei care se apropie, nu înțeleg cum să le fie purtarea, cum să-și poarte crucea ca să n-o arunce pe voi, iar Eu am aici de lucrat slava Mea cu voi, cuvântul Meu peste cei ce vin să se hrănească cu el cu multă umilință, cu multă pocăință și cu fapte mari apoi pentru credință și prin credință. O, ocrotiți-vă și voi, căci Eu aceasta vreau, să fiți voi ocrotiți ca să puteți pentru lucrul Meu cel de azi cu voi.

Îi rog pe cei ce au înțelepciune, să și-o întărească pe ea cu înțelepciunea Mea și să lucreze cu ea în jur pentru ocrotirea lucrării Mele de nou Ierusalim, de cuvânt sfânt peste pământ, ca să curgă cuvântul Meu și prin care să se întoarcă la pocăință omul și la cale cu mântuire pe ea. Îi rog pe cei ce au grijă de jur împrejur, îi rog să-Mi îngrijească Duhul Meu din mijlocul cetății Mele și să se hrănească cu El unul pe altul fiii cetății, căci Eu, Domnul, pun duhul ocrotirii peste cetatea cuvântului Meu și dau să înseninez puterea cea bună, cea pentru Mine în toți cei din cetate.

Pace ție, cetatea Mea, cuibușul Meu de nou Ierusalim, căci Eu, Domnul, am nevoie de pace multă în mijlocul tău pentru lucrul Meu cu tine pe pământ! Amin, amin, amin.

14/27 martie 2011

Praznicul Bunevestiri

Îndemn la rugăciune sfântă și la viață îngerească. Cei blânzi sunt cei ce moștenesc pământul. Duhul pocăinței îl ține pe creștin în duhul temerii de Dumnezeu.

Cu vestire de înger deschid cartea Mea cea de azi și Mă scriu în ea în ziua aceasta cu zi de praznic sfânt pentru Mine și pentru mama Mea Fecioară și zic: Bucurați-vă în lucrare mântuitoare de la Dumnezeu, voi, toți cei care iubiți mântuirea cea de la Mine, și slăviți pe Domnul și temeți-vă de El pentru ca să vă lucrați mântuirea, și îngerii vă vor sluji și vă vor izbăvi pe voi în toate și prin toate, căci scris este: «Străjuți-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei».

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Savaot și al mamei Fecioare, căreia îngerul i-a vestit că Mă voi sălășlui în pântecele ei și Mă voi naște din ea prunc și voi crește mare și Fiul lui Dumnezeu Mă voi chema și voi împărăți cu împărăție fără de sfârșit peste seminția lui Avraam, peste poporul cel binecredincios, care umblă pe căile mântuirii.

Binecuvintează pe Domnul, o, popor al cuvântului lui Dumnezeu, căci tu te-ai născut și te naști din cuvântul Meu cel de azi, cuvântul bunevestiri de peste tine, și cu care tu te hrănești ca să crești pentru Dumnezeu și ca să aibă Domnul popor pus deoparte pe pământ, căci pe pământ e numai duhul lumii, dar în mijlocul tău e Duhul lui Dumnezeu, Care-ți hrănește viața, Care-ți lucrează mântuirea, fiule, iar pentru mântuirea ta tu trebuie să împlinești peste tine cuvântul Meu, să faci ascultare de el, tată, căci cei ascultători de Dumnezeu sunt ocrotiți prin duhul ascultării și sunt străjuți și izbăviți mereu de îngerul lui Dumnezeu, precum este scris.

O, roagă-te lui Dumnezeu cu rugăciune sfântă, poporul Meu! Nu cumva să te înveți cu rugăciunile pe care le citești, ci caută să se învețe ele cu tine, tată, căci duhul lor vine din părinți sfinți cu duhul și sunt adânci la cuvânt și sunt mari și cuprind în ele lucrarea mântuirii omului dacă se amestecă ele cu lucrarea vieții omului. Fiii oamenilor fac rugăciuni și plătesc rugăciuni numai la vreme de necaz și strigă ei la Mine să-i izbăvesc de necazuri, și pe mulți îi aud strigând atunci cu foc și cu durere și cu putere și cu credință, iar Eu le dau izbânda pe care Mi-o cer pentru că Îmi cer. Ei însă glasul Meu nu vor să-l audă și să-și stârnească pasul spre Mine, ci se întorc la viața lor cea trecătoare după ce își află izbăvirea din necaz. Îi aud însă vestind unii altora izbânda lor cea de la Mine și se laudă cu ea și se bucură cu ea. O, cât M-aș bucura și Eu, Domnul, de la ei dacă s-ar face ei fii ai lui Dumnezeu, ascultători de Dumnezeu cu viața lor! Nu sunt ascultători de Dumnezeu fiii oamenilor, căci ei sunt fiii veacului acestuia și nu dau să se învrednicească de veacul ce va să fie și să semene cu îngerii prin toată purtarea lor peste viața lor.

O, fii ai cuvântului Meu cel de azi, căutați cu rugăciune sfântă spre Dumnezeu și căutați să semănați cu îngerii, fiilor! Viață îngerească să se suie la Mine din voi și din mijlocul vostru mereu, tată, ca să locuiască îngerii Mei cu voi, măi fiilor. Mama Mea Fecioara a fost slujită de îngeri, iar taina aceasta n-au priceput-o oamenii din vremea aceea. Ea vă călăuzește pe voi în ziua aceasta de praznic sfânt, căci mama Mea este mângâietoare ca și Mine și îndeamnă ca și Mine la duhul mângâierii, la Duhul lui Dumnezeu vă îndeamnă ea pe voi. Amin.

— O, fiți blânzi, blânzi, fii ai Fiului meu, Iisus Hristos! Cei blânzi sunt cei ce moștenesc pământul și cerul pe pământ și au acest semn pe ei, au

duhul blândeții, îl au înăuntrul lor și în afara lor în toată purtarea cea dinăuntru și cea din afară.

O, fiți smeriți, smeriți, fiilor! Fiți smeriți, căci nu pot fi altfel cei ce sunt blânzi! Fiți blânzi și smeriți cu inima, că aceasta v-a învățat Fiul meu să lucrați în toată lucrarea voastră cea dinăuntru și cea din afară înaintea Domnului și unii înaintea altora și v-a arătat cum să lucrați așa. Rugăciunea cea care trece prin voi cu putere, ea vă ridică până la cer și Îl coboară pe Domnul până la voi și vă schimbă din slavă în slavă. O, rugați-vă cu rugăciune sfântă, iar aceasta înseamnă să împliniți în voi și peste voi ceea ce cereți atunci când faceți rugăciune înaintea Domnului. Faceți tot ceea ce vă cere Fiul meu, căci voi sunteți fiii nunții, fiii lui Dumnezeu, născuți din cuvântul Fiului meu de peste voi! Precum vă bucurați când vă învăluie Fiul meu în cuvântul Său de peste voi, mai mult bucurați-vă împlinind voi tot cuvântul Său, căci fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el, așa cum Fiul meu Iisus Hristos a rostit cuvânt fericit pentru cei ce ascultă de El.

O, fiți curați cu inima, și învățați bine această lucrare și vederea ei, căci cei ce nu lucrează așa, aceia nu știu ce înseamnă Dumnezeu în ei și între ei. Își atrag dureri mari cei ce nu-și lucrează lucrarea inimii curate în ei și între ei, precum bucurii mari își atrag cei ce iubesc în toate lumina ca și Dumnezeu. Adânciți-vă în Domnul prin cuvintele rugăciunii, căci casa voastră este El, și este odihna voastră Domnul.

O, nu uitați duhul pocăinței, fiilor! El vă ține pe voi în duhul temerii de Dumnezeu și vă scapă de păcatul care dă să vă pândească din părți. Fiți înțelepți împotriva păcatului, căci diavolul dacă vă știe că vă feriți de fața păcatului el încearcă cu ce este bun, ca să credeți că nu este rău ceea ce ar da el să vă aducă, și apoi se bucură de pata de pe sufletul vostru, că el nu are altă țintă decât să-i facă pe cei sfinți să se lase spre păcat și spre deșertăciune și apoi spre deznădejde. Voi însă aveți pe Domnul de toaig și de iubire, dar stați în iubirea Lui, fiilor, căci diavolul este mult prea ascuns ca să-i puteți vedea lucrarea.

O, lucrați și trăiți ca fiii lui Dumnezeu și fiți ca îngerii lui Dumnezeu pe pământ! Tot ce iubește Domnul vi s-a descoperit vouă, iar voi căutați să nu pierdeți foloasele înțelepciunii cea de la El, căci El v-a dat nume mare și Se arată strălucit dintre voi tuturor celor de sub cer, și la cuvântul Său v-a făcut vlăstari de Împărat. O, v-aș cânta ca pe fiii de Împărat, căci Împăratul vostru este Domnul, Fiul meu iubit. Bucurați-vă de El și cu El, și nici o altă bucurie să nu vă înșele pe voi! Păstrați cu sfințenie ortodoxia voastră, ortodoxia bisericii Domnului în mijlocul neamului român, căci diavolul lucrează în zilele aceste cu viclenie să smulgă de pe fruntea acestui neam numele de creștin ortodox, dar Domnul va face să crească din rădăcina biserica Lui și nu vor fi înșelați cei ce vor avea credință și nu va fi biruită biserica lui Dumnezeu pe pământ. Amin.

O, Fiule Iisus, e zi de praznic împărătesc în duh de biserică, zi măreață pentru Tine și pentru mine, când ne-am unit spre nașterea Ta apoi pe pământ din pânțelele meu fecioresc. Duhul Sfânt m-a așezat întru Tine și Te-a așezat întru mine și am făcut lucrarea Tatălui, și precum Te-ai supus Tu când Tatăl Te-a trimis să Te naști pe pământ, așa și eu m-am supus și am primit de la Tatăl Savaot pe Fiul Său în pânțelele meu fecioresc în ziua aceasta de praznic sfânt, zi de bunăvestire pentru mântuirea neamului omenesc.

O, întărește-Ți poporul, Fiule Doamne, cu cuvântul Tău mereu peste el și ocrotește-l pe el cu îngerii Tăi străjuitori împotriva a tot răul și vicleanul! Binevestește-l pe el casă a Ta în mijlocul neamului român și fă să slăbească vrăjmașii Tăi și ai

lui! Ți-aș cânta slava Ta cu poporul Tău de azi din români luat și aș cânta pentru Tine și venirii Tale. Mi-e dor să cânt cântarea celor răscumpărați, mi-e dor de biruința Ta, de ziua Ta cea mare, de cerul cel nou și de pământul cel nou, pe care noi le așteptăm să se arate cu totul în cântări de cete îngerești, și mi-e dor de lumina arătării Tale, și mi-e dor, o, Fiule scump. Amin.

— **O**, mamă, tot cerul de sfinți și de îngeri e plin de dor, mamă. Așa să fie și în poporul cuvântului Meu, precum în cer, mamă, să fie dorul lui. În orice clipă să aibă grijă de dor poporul cuvântului Meu și să se unească cerul cu pământul de dor în mijlocul lui, mamă!

O, bucurați-vă că Domnul este cu voi, dar să Se bucure și Domnul că sunteți cu El mereu, mereu, fiilor, căci Eu, Domnul, nu mai am alt loc de odihnă și de popas între cer și pământ ca și la voi. Credința să vă crească mult, fiilor, căci proorocii toți așteaptă împlinirile cele proorocite de Duhul prin ei, iar voi cereți, tată, cereți împlinirile toate pe pământ, cereți cu inimă mare și cu dor, cereți cu rugăciune sfântă și adânciți-vă în duhul cuvintelor rugătoare, căci prin post și prin rugăciune biruiesc Eu cu voi. Faceți să ajungă la cer rugăciunile voastre, căci molia dă să roadă firul cel de la voi la Mine, dar voi fiți vii cu rugăciunea și faceți să fie ea mare, tată, mare cât de la pământ la cer, ca să pot Eu prin ea, fiilor. Cel ce are lucrarea rugăciunii este ca Mine, blând și smerit cu inima, mare cu fapta credinței și curat cu viața și cu iubirea, căci iubirea Eu sunt, și ca Mine să fie cel ce Mă iubește, cel pe care Eu îl iubesc.

Iubiți pe Domnul, și El vă va iubi pe voi! Arătați unii altora că Mă iubiți, fiilor! Iubirea dintre voi să fiu Eu, Cel fără de păcat. Iubiți așa cum vă învăț Eu și nu învățați din voi iubirea, căci Eu sunt Domnul, iar voi să-Mi fiți fii și să Mă ascultați cu ascultare de fii. Amin.

Pace vouă! Pace ție, poporul Meu de nou Ierusalim! Deschide, tată, celor ce vin și te întreabă de Mine și dă-le lor de la Mine, nu de la tine, tată, căci tu nu ai dacă Eu nu pun să ai și să dai! O, îmbracă-te în Duhul Meu și așa să stai înaintea celor ce vin la tine și te întreabă de Mine și de tine, și spune-le lor că fericiți vor fi cei ce vor asculta de acest cuvânt al Meu din mijlocul tău și îl vor împlini pe el spre bucuria Mea în ei și spre moștenirea ce va să vină cu Mine pentru cei ce cred, căci prin credința celor credincioși venirii Mele celei de azi Eu, Domnul, voi întocmi văzut pe pământ veacul ce va să fie, împărăția Mea cea fără de sfârșit cu cei credincioși ai Mei. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2011

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Iertarea păcatelor este singura doctorie a omului. Cuvânt de trezire peste neamul român. Îndemn la post. Povețe pentru purtare sfântă. Lepădarea de sine și sfințenia.

E zi de învățătură sfântă pentru mântuirea omului, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc din văzduhul grădiniței cuvântului Meu cea din mijlocul poporului român și dau să-l povățuiesc pe om cu povață sfântă și să-l îmbiu spre mântuirea lui, să-l trezesc cumva, să-l fac să cadă pe gânduri și să-și vină în firea cea bună, că are omul nevoie de iertarea păcatelor, fără de care nu este vindecare pentru om. Nu este altă doctorie pentru vindecare decât iertarea păcatelor pentru om, iar această vindecare se face prin duhul pocăinței. Omul însă e tare greoi, e tare adormit față de această lucrare, e tare slab cu temerea de Dumnezeu și are nevoie de deșteptare,

bietul de el.

Cobor în mijlocul tău cu povață de mântuirea omului, o, popor al cuvântului Meu. Te-am strâns lângă izvorul Meu de cuvânt ca să am cu cine să grăiesc, tată. Ți-am dat darul cel sfânt al credinței ca să Mă poți primi când grăiesc cu tine. Stau în văzduh pe car de heruvimi și-Mi slobozesc glasul ca să fiu așezat în carte și să Mă împart apoi celor credincioși, care Mă caută pentru izvorul Meu de cuvânt. Puțin de tot Mă caută omul, căci ca să Mă caute cu adevărat ar fi să împlinescă el cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi și să se sfințească pentru Mine omul.

Este înconjurat de ispite omul, căci pe pământ este potrivnicul Meu, diavolul, care-l îndeamnă la păcat pe om. Cine l-a adus pe diavol pe pământ? Neascultarea omului a făcut aceasta și nu-și dă seama omul cât de rău îi face și cea mai mică neascultare, de la care omul se învață apoi cu negrija de suflet și de Dumnezeu și stă omul fără acest veșmânt, fără pază împotriva vrăjmașului sufletului său. E vreme de post și de rugăciune. E carte lăsată pe pământ pentru ca să învețe omul din ea cum să trăiască el înaintea lui Dumnezeu și calcă omul peste carte, calcă peste legea cerului și se mândrește împotriva ei cu legea lui cea fără Dumnezeu, iar Eu, Domnul, vin cu sfinții, vin să-l trezesc pe om spre glas ceresc, vin să-l vestesc că nu veghează împotriva dușmanului lui.

O, popor al neamului român, tu ești țară creștin-ortodoxă, tată, și s-ar cădea ca mai-marii de peste tine să te povățuiescă să nu mănânci bucate oprite pentru zile de post, tată. Peștele se strică de la cap și tot așa se strică de peste om rânduiala cea dumnezeiască, cu care Eu, Domnul, din milă pentru om am așezat-o pe pământ prin cei sfinți. Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit de la Tatăl pe pământ și am luat trup de om, născut din trup fecioresc, și am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, iar diavolul a venit cu ispită spre Mine în tot acest timp, că nu-i convenea lui legea cea sfântă lăsată de Dumnezeu pentru om ca armă împotriva vrăjmașului omului, diavolul.

Nu-l poate omul birui pe satana decât cu post și cu rugăciune, cu pocăință pentru păcate și cu răbdare pentru pocăință. O, nu poate omul să biruiască ispita, iar ea îl biruiește mereu pe om. Își hrănește omul cu păcat viața și nu se sfiește de Dumnezeu și de îngerii lui Dumnezeu și de tot cerul de sfinți, care sunt în toată vremea ochi și urechi față în față cu cei de pe pământ. O, cum să fac să-l ajut, cumva, pe om? Nici cei ce s-au învățat cu mersul la biserică, o, nici aceia n-au dat să se deprindă cu cele de la Dumnezeu lăstate și să le împlinescă omul. O, cum să fac să-l pot ajuta pe om spre ridicarea din păcat, spre pocăință și spre vindecare să-l îmbiu apoi? O, cum să fac să Mă audă omul și să Mă creadă ceea ce Eu grăiesc peste el?

— **O**, ai pe sfinții Tăi, Doamne, lucrători de lângă Tine. Se fac sfinții Tăi cuvânt odată cu Tine, căci Tu cu ei vii și așa îți îplinești venirea, precum scrie în Scripturi ca să vii cu sfinții întru venirea Ta. Strigăm și noi la oameni și îi învățăm și noi, căci am gustat pe pământ din rodul morții, iar Tu ai lucrat cu milă și ne-ai scos din noroiul păcatelor pe noi, cei ce ne-am întors la Tine din păcat ca să ne dai apoi doctoria vindecării, iertarea păcatelor, Doamne. Nimic nu-l poate vindeca pe om decât iertarea păcatelor lui, și numai Tu ai putere să ierți păcatele omului dacă el caută sau dacă Tu îl trezești ca să Te caute și să bată să-i deschizi și să ia de la Tine viața cu sfințenie în ea, căci Tu ai spus: «*Fiți sfinți, că Eu sunt sfânt!*».

Îi aduc omului aminte de viața mea cea zbciumată de

păcat pe pământ. M-au așezat sfinții de pomenire în vremea timpului de post și de rugăciune în întâmpinarea praznicului învierii Tale dintre morți, o, Doamne, iar eu dau în ziua aceasta să le spun oamenilor povață de pocăință. Am fost femeie ușuratică și am zdrobit suflete multe prin pofta trupului și a sufletului meu, dar Tu ai făcut, cumva, prilej pentru pocăința mea, iar eu am învățat atunci că trebuie să mă curăț cu totul de păcat și să-i scap așa pe mulți de păcatul din mine, pe toți cei pe care eu îi îngropam în păcatul pe care-l țineam viu în trupul meu. O, Ți-am mulțumit apoi pentru mine tot restul vieții mele cea plină de lacrimi și de suspin durut, plină de rugăciune și de post, plină de umiliță și de adâncă pocăință după ce Tu mi-ai dat vindecarea, iertarea păcatelor mele, Doamne.

E zi de învățătură mare ziua mea de pomenire biserică în vreme de post și de rugăciune peste neamul creștinesc de pe pământ. Dau să povățuiesc pe tot omul să se curețe de păcat, căci iubirea de păcat aduce suferință multă dacă omul nu primește de la Tine iertarea păcatelor lui, vindecarea de păcat, Doamne. Toată partea femeiască a neamului creștinesc de pe pământ să ia aminte bine și să învețe din pilda vieții mele. Eu am plecat din lume ca să nu mai smintesc oameni și să nu mă mai smintesc față în față cu oamenii, și m-a condus mila Domnului spre paza cea împotriva păcatului ca să nu mă mai pierd spre păcat și să nu se mai piardă prin mine mulți între cei slabi, că e slab de tot omul, și gustul păcatului îi orbește omului sufletul. Grăiesc cu Tine, Doamne, și grăiesc cu omul păcătos. E greu păcatul peste om și nu se poate omul ridica de jos cu greutatea în spate dacă nu vine Mântuitorul său să-l ridice și să-i ia sarcina de pe el. Păcatul poftii trupului e păcat urât de tot și e bolnav tot omul de acest păcat și trebuie lacrimi și veghe mare împotriva acestui diavol din om. Îi place omului să fie iubit de alt om și e mare primejdie acest simțământ, acest păcat al iubirii de sine, păcatul mândriei din om. Se crede meritos omul și se crede de preț când alt om slăbește spre el, iar aceasta este lucrarea păcatului, prin care chiar și sfinți au căzut în vremea luptei lor pe pământ și s-au făcut apoi aceștia pildă de învățătură peste creștini, învățătură de veghe peste cei cărora li se pare că stau bine pe picioare. Pofta trupului este diavol neastâmpărat în om. Pofta ochilor hrănește în om pofta trupului și e mereu în primejdie spre păcat omul. Să ceară omul de la Dumnezeu ajutor pentru duhul pocăinței și să nu stea nepăsător! Eu mi-am luat chezașă pe Maica Domnului și i-am cerut mereu apoi să-mi îndrume pașii și am ascultat-o așa cum m-a povățuit ea și am ieșit din lume și m-am așezat la adăpost de duhul lumii și am fost umbrită de Duhul Sfânt apoi, Care m-a învățat din Dumnezeu, și m-a făcut Domnul cer al Său și mi-a dat să știu cuvântul Său și tainele Lui, căci îngerii mi-au grăit mereu toată taina lui Dumnezeu și m-am hrănit cu cuvântul lui Dumnezeu prin îngerii, de se mira preotul pe care mi l-a trimis Domnul spre sfârșitul vieții mele pământești, se mira el de unde știu eu pe Domnul și atâtea cuvinte sfinte, pe care nu le-am avut de pe pământ luate. Am făcut semnul crucii Domnului peste râul Iordan și am trecut pe deasupra râul spre preotul lui Dumnezeu ca să înțeleagă el prin aceasta iertarea păcatelor mele, pe care eu aveam să i le spun lui apoi, căci am fost hrănită cu cuvântul lui Dumnezeu în locuința mea, care mi-a fost pustia după ce am părăsit lumea și poftetele ei, și am fost îmbrăcată în haină de Duh Sfânt, căci n-am avut altfel de acoperământ în vremea mea cea din pustie.

Îndemn spre pocăință pe creștini, pe cei ce știu că este Dumnezeu și că a murit Domnul pentru păcatele omului și pentru vindecarea și iertarea de păcat pentru om. O, Doamne, Tu

ai învățat pe fiii poporului Tău să nu moară unul prin altul, ci să învieze unii de la alții. O, ce mare învățătură, Doamne, ce mare! Îi învăț și eu cu multă, multă sfiiciune, cu multă iubire, cu multă milă, și să ia de la ei apoi neamul creștinesc de pe pământ cuvântul învățaturii cerești.

O, să aveți grijă de purtarea cea sfântă, cea îngerească între voi, fii și fiice ale alegerii Domnului! Nu căutați cu privirea unul la fața altuia, căci iubirea de sine dă să-i facă omului slăbire lui și altora din jurul lui spre el. Fiți cu mare veghe pentru lucrare sfântă unii de la alții, și nu căutați cu privirea unii spre alții decât în chip sfios și trebuincios pentru lucrarea cea bună în Domnul. E primejdioasă uitătura omului spre om. Fiți cu priviri sfioase și pline de veghe! Priviți la Domnul în cer, iar pe pământ stați cu privirea în pământ, că altfel se nasc slăbiciuni și vine păcatul părerii de sine, prin care omului îi vine să creadă că merită iubire, dar iubirea omenească aduce durere mare, aduce rușine. Este scris în prooroci despre ispita de la umblarea cea neastâmpărată a femeii, umblarea țănoșă, privirea galeșă, pașii alințați, toate născute din păcatul mândriei de sine. Fiți cu mare cuviință înăuntrul vostru și în afara voastră ca să vegheați pentru sfințenia voastră și a celor din jurul vostru, căci Domnul stă cuvânt în mijlocul poporului sfințit, cules de El din neamul român, și are Domnul învățatură sfântă mereu pentru poporul de peste tot, pentru tot creștinul care vine să ia de la izvor cuvântul lui Dumnezeu.

Se căsătorește omul, dar el își iubește femeia numai pentru păcat și o înșeală cu alte femei și înainte de căsătorie și tot timpul după aceea. O, la fel face și femeia și e numai păcat de desfrânare pe pământ. Ferice celor ce se păzesc pe ei înșiși și unii pe alții în numele Domnului de acest păcat! E mare lucrare să facă omul în numele Domnului binele său și nu altfel, că mulți fac din fire cele bune, dar nu au preț ca atunci când omul face în Domnul binele tot.

O, Doamne, să ia de la izvorul Tău de cuvânt tot creștinul care se hrănește de aici și să se înțeleptească spre sfințenie cei ce iau, și toți cei ce se vor naște din acest cuvânt ca să fie și ei mântuiți de păcat și pecetluiți cu pecetea venirii Tale de azi cuvânt pe pământ!

O, Doamne, am povățuit cu milă pe cei ce au auzit azi glasul meu de lângă Tine glăsuț. Am fost culmea păcatului pe pământ, dar după ce Tu m-ai scos din lume ca să mă cureți de păcat am plâns cu Tine tot timpul și mi-am curățit viața prin multe lacrimi, și am locuit cu îngerii în pustie, și apoi am lăsat scrisă viața mea cea cu diavolul pe pământ și apoi viața mea cea cu Tine și cu îngerii Tăi departe de lume, până ce Tu m-ai luat și m-ai așezat în cerul sfinților Tăi. Pildă de pocăință m-ai așezat pe pământ apoi și pildă de știință din cer, spre pocăința celor ce învață carte multă despre Tine și învață și pe alții când ei nu împlinesc voia Ta după ce o cunosc pe ea, căci cartea îl îngâmfă pe om și îl orbește de tot, dar pocăința îl învață pe om știința cea de sus, lepădarea de sine și sfințenia de-a pururi, și aceasta este cartea pe care trebuie s-o învețe omul pe pământ de la Dumnezeu și nu de la om așa cum obișnuiește omul să învețe pe pământ.

Aduc Ție, Doamne, plecăciune mare în ziua mea de pomenire între sfinți în vreme de post și de rugăciune peste biserica Ta și aduc rugă fierbinte înaintea Ta: scapă-i pe oameni de păcatul desfrânării așa cum m-ai scăpat pe mine și vindecă-i pe ei apoi prin iertarea păcatelor, o, Doamne. Amin.

— **O**, fii ai lui Dumnezeu plăcuți Lui, și voi, fii ai oamenilor plăcuți lumii, dragostea Mea și mila Mea nu le pot spune decât păcătoșii iertați, care

au fost apoi atinși de darul Duhului Sfânt prin iertarea păcatelor lor. E vreme de post și de rugăciune pentru întâmpinarea praznicului învierii Mele între cei morți și n-are cine să-i oprească pe creștini de la mâncarea cea multă și gustoasă și să-i îndemne spre veghe pentru mântuirea sufletului lor și pentru biruința asupra diavolului cel din ei și cel din afara lor.

O, neam român, ar fi să te oprească mai-marii de peste tine de la toate poftele tale de mâncăruri și să te îndemne la post și la rugăciune, tată. Ar fi să dea ei de veste legea aceasta și s-o tot întărească peste tine mai-marii tăi, ca să se cheme că te iubesc și că îngrijesc de tine aceștia. Iată, tată, vin Eu, Domnul, vin cuvânt peste tine, vin și te așez la veghe pentru viața ta cu Dumnezeu, pentru iubirea ta cea fără de păcat, pentru sfințenia ta înaintea Mea, pentru purtarea ta cea plină de veghe pentru cei din cer și pentru cei din jurul tău.

O, popor al cuvântului Meu în mijlocul neamului român, fă-ți viața, tată, cât mai sfântă, ca să vadă și ca să creadă neamul român că Eu, Domnul, am în mijlocul lui pildă de viață, iubire de Dumnezeu în mijlocul tău, tată. Te-am învățat în ziua aceasta și ți-am întărit veghea, Eu și fiica cea sfântă, Maria Egipteanca din ceata cuviosilor din cer. Ia, tată, și pune peste tine podoabă de sfințenie! Ia, poporul Meu, ia mereu, ia ca să ai și ca să dai! Ia și te crește frate pe frate cu cele ce sunt ale sfințeniei, iar cele ce dau să te strice spre păcat să le cunoști și să le tai din rădăcină mereu, căci tu ești învățat de Dumnezeu și de veghetorii Mei de peste tine și te privește Domnul mereu, și te privesc sfinții și îngerii, tată.

O, pace ție și sfințenie multă să am Eu, Domnul, în mijlocul tău, poporul Meu! Lasă-te învățat, lasă-te povățuit la orice pas, lasă-te ținut de mână cu orice pas, căci Eu te-am ales ca să te învăț mereu, mereu, tată, și te-am ales să am în mijlocul tău duhul învățaturii, pe Domnul Învățătorul, Domnul Iisus Hristos Mântuitorul în mijlocul tău, poporul Meu, popor născut din cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

28 martie/10 aprilie 2011

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor; praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Poporul Domnului este semnul premergător al venirii Domnului pe pământ. Durerea Domnului de la creștinii care „se fac trădători”.

Imi cobor din văzduh glasul peste grădinița cuvântului Meu din zilele acestea și Mă așez în cartea Mea cea de azi cu praznic de Florii și grăiesc cuvântul mângâierii în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu, și iau din Mine și așez în tine pe Mângâietorul, fiule, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, așa I-am zis Duhului Sfânt, I-am zis Mângâietorul și L-am promis celor ce cred în Mine și am spus că din al Meu va lua Mângâietorul și va vesti celor credincioși, ca să fiu Eu așa cu ei până la sfârșitul timpului, și nu vor să creadă și să înțeleagă cei necredincioși că Eu, Domnul, așa am spus că voi fi cu ai Mei, și iată, așa sunt și nu tac între ei, căci le-am promis că voi fi cu ei. Amin.

O, pace ție, poporul Meu! Ai nevoie mereu de această urare din Mine rostită în mijlocul tău, căci lucrul tău cu Mine este greu, este mult și mereu, și tu ești sub sarcină mereu, tată. O, nu te supăra că stai sub sarcină mereu, că dacă ai fi rămas în lume cu pașii vieții tale ai fi fost sub sarcina lumii și nu ți-ar fi răsplătit nimeni truda ta și s-ar fi sfârșit ea odată cu tine ca și lumea, dar Eu, Domnul, îți dau plată scumpă pentru purtarea sarcinii Mele cu tine în zilele acestea.

Dar de ce este sarcina Mea ceea ce Eu duc cu tine în vremea aceasta? Tu ești vestitorul Meu pe pământ și ești semnul cel de dinaintea venirii Mele, fiule însărcinat cu sarcina Mea. Tot ceea ce faci și trăiești tu sunt cele ale lucrării Mele cu tine din zilele acestea, căci Eu te-am ales din lume ca să fii tu lucrarea Mea, fiindcă din cuvântul Meu de peste tine te-am lucrat și te lucrez mereu, că dacă Eu n-aș lucra așa și mereu în mijlocul tău, tu n-ai mai fi al Meu, ci ai fi tu al tău ca toți oamenii care-și lucrează ei viața. Eu însă ție îți lucrez Eu viața, și te așez să Mi-o lucrezi și tu pe a Mea, Eu pe a ta și tu pe a Mea, și ce lucrare măreață este lucrarea noastră împreună nu-și dă seama lumea care te înconjoară și nici cea care aude de tine din depărtări, căci lumea are lumea ei și stă în cele ce se văd și n-are nădejde lumea, fiindcă nu-și pregătește nimic ca să aibă când nu va mai fi lumea aceasta.

O, nu știe lumea pe cele pregătite de Mine, Domnul, pentru cei ce cred în Mine urmându-Mi Mie pe pământ. În istoria celor credincioși lui Dumnezeu sunt mulți care au părăsit lumea aceasta și și-au pregătit viața pentru lumea cea nevăzută și în care ei au crezut și au rămas și s-au mângâiat ei cu Mine apoi, cu Duhul Meu, căci Duhul Meu este Mângâietorul, și împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit și grăiește prin cei credincioși și grăiește cu ei mângâindu-i, așa cum a fost promisiunea Mea, și iată, putere de credință îi trebuie omului ca să Mă poată primi el pe Mine în casa lui cu acest cuvânt ca să cinez cu el masă de cuvânt mângâietor în casa lui.

Pun masă de cuvânt în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu mângâietor, și cu praznic de Florii stau la masă cu tine, Ierusalime nou, cetatea Mea cea de azi în mijlocul neamului român! Îmi amintesc cu tine despre ziua cea măreață când Tatăl M-a preamărit în mijlocul oamenilor mai înainte de patima Mea după ce Eu l-am sculat pe Lazăr din mormânt și când norod mare Mi-a ieșit înainte pentru că auzise de minunea aceasta și când fariseii și cărturarii își ziceau între ei: «*Vedeți că n-aveți nici un spor, că iată, lumea cum s-a dus după El!*». Toți cei care veniseră la praznic să se închine voiau să Mă vadă, iar Eu le-am spus lor: «*A venit ceasul să se preamărească Fiul Omului. Dacă-Mi slujește cineva, să vină după Mine, și unde sunt Eu acolo va fi și slujitorul Meu. Părinte, preamărește numele Tău!* „L-am preamărit și iarăși Îl voi preamări“», venit-a glasul din cer.

O, nici așa, după atâtea semne și minuni, nici așa n-au crezut cei mulți, iar cei puțini, care au crezut, nu mărturiseau din pricina fariseilor, ca să nu fie gonțiți din sinagogă. O, poporul Meu, tot așa se petrece și azi cu Mine și cu tine și cu cuvântul Meu față în față cu cei ce iubesc slava lor mai mult decât slava cea de la Mine lor. Vezi tu, tată, de ce nu fac Eu prin tine minuni? Lumea iubește starea ei și statul ei pe pământ și de aceea nu poate ea să mărturisească pentru Mine așa cum tu mărturisești cu viața ta și cu lucrarea Mea în mijlocul tău. Cu alai ceresc intru în tine, cetatea Mea de nou Ierusalim, iar îngerii Mei cântă când intru: „*Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!*“. Intru în mijlocul tău și Mă fac cuvânt pe masa ta și cinez cu tine însoțit de cerul sfânt la masa Mea cu tine, și slava Mea din mijlocul tău e tainică, fiule, și e tot o mângâiere, iar cine se apleacă să ia din ea cu adevărat, acela nu mai iubește lumea aceasta și nu se mai cheltuiește pentru ea, ci vine după Mine și merge cu Mine pe cale și nu mai merge cu lumea, ci rămâne cu Mine și-Mi mângâie rana Mea cea după om și-Mi alină dorul Meu cel greu după el și rămâne el fiu al lui Dumnezeu, răscumpărat prin Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din al Meu ia și Se dă omului ca să se facă

apoi una cu Dumnezeu omul.

O, câtă teamă, câtă răutate și câtă zarvă au stârnit iudeii necredincioși pentru că Eu, Domnul, l-am ridicat atunci pe Lazăr din mormânt! O, câtă necredință domnește în cei ce iubesc slava oamenilor, și cu câtă minciună și cu câtă stăruință lucrează aceștia ca să înăbușe ei slava lui Dumnezeu când ea stă pe pământ lucrând! O, câtă răutate bate și spre tine, poporul Meu, din partea celor ce iubesc slava lor și lumea aceasta! Dar cel mai greu doare la Dumnezeu când cad creștini de pe calea Mea cu tine și se fac trădători, tată, căci sunt nemulțumiți și cad cei nemulțumiți, cad cei ce nu iubesc crucea și tainele ei cele de nepătruns cu mintea celor puțini la minte pentru Dumnezeu și mari cu mintea pentru ei înșiși. O, adu-ți aminte de Mine, fiule, cât Mă huleau pe Mine cei ce nu Mă credeau și cei ce Mă părăseau pentru nemulțumirea lor, pentru nestatornicia lor. Duhul Meu nu pătrunde în sufletul viclan și de aceea nu pot toți cei care vin să se bucure până la sfârșit de venirea Mea cea de azi și să Mă bucur Eu de ei până la sfârșit, și cad aceștia în lături și se fac pașii lor mai urâți decât înainte, precum este scris, căci așa de rău cad cei ce trădează pe Dumnezeu și nu mai stau cu El. O, de-ar avea ei parte de întoarcere mai înainte de sfârșit! Le trebuie împăcare cu Mine la aceștia, dar mintea lor e mare pentru ei înșiși și e mică pentru Duhul Meu Mângâietorul, Duhul Care mângâie pe cei binecredincioși, pe cei statornici în credință și în iubire până la sfârșit, iubirea pentru cei ce se mântuiesc. Amin.

Îți dau acum binecuvântare pentru zi de vestire a lucrării Mele cu tine în mijlocul oamenilor, poporul Meu. Ți-am făcut cale, tată, ca să ieși între oameni cu crucea învierii, fiule. Lumii îi place de două mii de ani crucea cu Mine răstignit pe ea în piroane de fier, dar cu tine crucea e plină de flori, tată, și multă mângâiere Îmi aduci cu lucrarea aceasta a ta. Văd îngerii aceasta și se minunează și văd ei Evanghelia Mea cu tine și stau în uimire și cântă slavei Mele cu tine îngerășii cerului, poporul Meu. O, binecuvântat să fie lucrul mâinilor tale, cu care Eu ies cu tine între oameni ca să mărturisească el lucrarea aceasta, lucrarea Mea cu tine, fiule! Se mângâie duhul din om când vede crucea cu flori pe ea. Se mângâie omul de la lucrarea Mea cu tine, că n-are omul nădejde și n-are mângâiere dacă n-are nădejde. Ies cu tine cu lucrare de nou Ierusalim în mijlocul oamenilor, ieșim cu stâlpare, cu flori pe cruci și îi întâmpinăm pe oameni cu mângâiere, că Mi-e tare milă de ei și nu știu ei aceasta. Mi-e duhul rănit de dor după om și de aceea am venit acum două mii de ani și M-am făcut om și M-am dat spre cruce și spre moarte pentru dragostea Mea cea pentru om, o, și de aceea am venit și acum și tot vin cuvânt pe pământ și nu de altceva vin. Vin că este scris să vin și nu de altceva vin. O, vin și tot vin și multă necredință și răceală de suflet găsesc pe cale în oameni și Mă întorc în Tatăl suspinând și Mă mângâie Tatăl și-Mi șterge lacrimioarele și-Mi spune cuvânt de mângâiere Tatăl Meu și-Mi spune așa:

— **P**uțin, puțin, și-i vei trage pe toți la Mine, o, Fiule scump, căci Tu așa ai spus, și ai pe pământ fii credincioși, care-Ți așează cuvântul în calea oamenilor, și va veni curând o zi când toți vor căuta acest mângâietor și vor alerga după el ca după mângâierea care le va lipsi la toți, și va fi scump în ziua aceea cuvântul Tău cu care umbli azi plin de dor suspinat după om. Puțin, puțin, Fiule scump al Meu, și răbdarea Noastră va mântui multe suflete dintre cei scriși în Cartea Vieții.

Mă doare durerea Ta, căci Eu sunt în Tine, iar Tu în Mine ești, Fiule scump al Meu, dar durerea Noastră e plină de

răbdare, e plină de iubire și e suspinul Nostru după om, tată. Mă uit acum la ziua cea pomenită azi când Îți cântau mulți Osana, tăind ramuri din copaci și așternându-Ți-le în cale și când s-a cutremurat cetatea Ierusalimului, zicând: «Cine este Acesta?», și mulți ziceau: «Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileei», și au venit la Tine orbi și schiopi și i-ai făcut sănătoși în clipa aceea, dar s-au întristat și s-au mâniat pe Tine arhieriei și cărturarii pentru aceste minuni și pentru copiii care strigau cântându-Ți în templu Osana. O, ce blând ai spus lor când ei au zis: «Auziți ce zic aceștia?», iar Tu le-ai spus: «Au niciodată n-ați citit în prooroci că din gura copiilor și a celor ce sug a pregătit Domnul laudă Lui?». O, ce zi măreață în Ierusalim a fost atunci pentru cei cu inimă dulce și mare, și ce mânie a stârnit ea în inimile celor ce nu Te-au primit de la Mine trimis la ei, Fiule scump al Meu! Te-au răstignit aceștia apoi, dar, vai, n-au știut ei că o mai mare slavă va străluci înaintea lor prin Tine, căci lumina învierii Tale i-a judecat apoi pe ei, i-a biruit pe toți, iar ei au rămas neputincioși sub vină mare, dar ai fost milostiv cu ei pe cruce și M-ai rugat să-i iert căci ei nu știu ce fac. O, ce mare iubire le-ai dat Tu lor când Mi-ai spus să-i iert pe ei! O, ce mare este iubirea Ta, Fiule scump al Meu! Să nu uite omul iubirea Ta de pe cruce, tată, și să nu-și piardă nădejdea cel păcătos, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu ai murit pentru fiecare păcătos ca să fie el viu prin întoarcerea lui la Tine, la mila Ta cea pentru omul păcătos, tată.

Grăiesc cu Tine mai înainte de praznicul răstignirii și al învierii Tale prin cruce, Fiule scump. Vine pomenirea răstignirii Tale, tată, și începe de mâine amintirea săptămânii patimilor Tale amare, Fiule scump. Ieșim cu flori pe cruce în mijlocul oamenilor și stăm așa cu ei până la ziua învierii și presărăm în oameni mireasma iubirii Tale pentru cei păcătoși ca să vină ei la umilință și la pocăință, tată. Avem fii mărturisitori și vestitori peste oameni ai cuvântului Tău cel de azi, care-și are rădăcina în Noi, Fiule scump. Se cutremură facerea toată la glasul Tău de azi, dar omul doarme în necredință și dai să-l scoli la glasul Tău, doar, doar va auzi și-Ți va deschide ca să cunoască el cine bate.

Peste șapte zile vor cânta cei credincioși și cei necredincioși cântarea cea pentru învierea Ta: Hristos a înviat! Noi vom auzi dintru cele cerești și vom privi pe pământ peste tot. Dă lumea să se bucure la sărbătorile Noastre, dar nu pentru Noi se bucură lumea, o, nu, Fiule scump și durut al Meu ca și Tatăl Tău. Cine se bucură cu Noi nu așa se bucură, dar lumea nu cunoaște taina bucuriei, nu știe lumea ce este iubirea și ce face ea cu fapta ei și cu măreția ei. O, Mi-e milă de Tine, Mi-e tare milă, tată, de Tine și Te mângâi grăind cu Tine, Eu, Tatăl, în mijlocul poporului Tău de azi, Fiule scump, căci în români Ne-am aflat casă acum la venirea Ta cea de la sfârșit de timp.

Le spun tuturor, le spun oamenilor să înțeleagă de la Mine, Tată ceresc, și să audă ei deslușirea numelui Tău Alfa și Omega.

O, Fiul Meu Iisus Hristos a venit atunci, la începutul trupului Său, și a venit acum, la sfârșitul lucrului Său, căci El este începutul și sfârșitul fiecărui lucru al Domnului pe pământ și în cer. Și-a început lucrarea trupului Său acum două mii de ani și vine acum să Și-o sfârșească, și așa lucrează Dumnezeu lucrul Său cel întreg întocmit. El, Fiul Meu, este Alfa și Omega, El, Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine, și întreit a lucrat și lucrează El lucrarea Sa, căci așa este la Dumnezeu, iar Eu Îl preaslăvesc pe El și pe Mine în El, și zic: Acesta este Fiul Meu și Cuvântul Meu. El este Alfa și Omega, El este Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine, și iată-L, vine, căci Duhul

și mireasa zic: „Vino, Doamne!“, și de aceea El vine. Amin.

— **O**, Tatăl Meu Savaot, o, tată, stau în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi și-Mi fac mereu venirea. Evanghelia venirii Mele o lucrez Eu în mijlocul acestui popor mititel, și Mă dușmănesc arhieriei și cărturarii ca și acum două mii de ani, tată, și își văd ei mai departe de ale lor, o, Tatăl Meu. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, dar ei nu vor să știe așa despre lucrul ce-l am Eu de la Tine de lucrat pe pământ până la tot întregul său ca să pot să-Ți spun apoi Ție, Tată, că Mi-am lucrat lucrarea. O, slavă Ție că M-ai preaslăvit în cuvânt în ziua aceasta! Am intrat cuvânt în Ierusalim, la poporul Meu cel de azi, și am intrat cu Tine, Tată al Meu. Peste șapte zile Mă voi slăvi între ei cu praznicul Învierii Mele și voi sta cu ei la masă de cuvânt, Tată. Lucrarea Mea cu ei e măreață și nu se suie la mintea omului adâncul tainei ei. Cele ce ochiul n-a văzut și la mintea omului nu s-a suit, aceasta lucrez și pregătesc Eu pentru cei ce Mă iubesc, și lucrez aceasta cu poporul cuvântului Meu cel de azi, tată.

O, poporul Meu, Tatăl și Fiul S-au slăvit în cuvânt în mijlocul tău în ziua aceasta de praznic sfânt când Eu, Domnul, am intrat pe mânz de asină în cetatea Ierusalimului acum două mii de ani. I-am spus Duhului Sfânt, I-am spus Mângâietorul ca să fac din El lucrarea mângâierii peste cei credincioși. O, mergi, poporul Meu, mergi cu taina Mea cu tine și vestește-o oamenilor, ca să vadă oamenii Duhul Meu lucrător prin tine pe pământ! Du vestirea Mea din mijlocul tău la oameni, tată, iar Eu, Domnul, îi voi mângâia pe ei în taină mare prin lucrarea Mea cu tine, prin tainica Mea plămadă, pe care o lucrez Eu prin tine pentru înnoirea lumii, pentru lumea cea nouă, cea care va să fie, cea care va rămâne, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

4/17 aprilie 2011

Praznicul Învierii Domnului

Cu învierea Domnului a început taina învierii morților. Omul primește în dar umilința, cuminența, darul credinței și învierea. Viața începe cu moartea. Îndemn pentru ridicare și urmare a Domnului prin lepădare de sine. Credința neîndoielnică.

In cer și pe pământ e sărbătoare de înviere spre pomenirea biruinței Mele prin cruce, căci acum două mii de ani, după ce am fost bătut în cuie pe cruce și pus în mormânt de poporul iudeu, Eu, Domnul Iisus Hristos Mântuitorul, am stat între cei morți, iar când a sosit ziua a treia după răstignirea Mea, M-am ridicat viu dintre morți și sunt viu în vecii vecilor și sunt biruitorul morții, căci prin învierea Mea am stricat puterea morții și a început atunci între pământ și cer taina învierii morților și lucrarea ei, taină greu de înțeles și tot la fel de greu de crezut, dar dacă Eu, Domnul, M-am dovedit pe Mine Însumi condamnat la moarte pe cruce și înviat înaintea celor ce M-au răstignit, nu e greu de crezut, nu e greu să Mă urmeze omul cu credință și cu umilință după ce Eu i-am arătat lui umilința Mea și biruința Mea prin umilință, prin crucea răstignirii Mele între doi tâlhari ca să vadă omul cât de umilit este Dumnezeu de către om, cât de umilit este El față de om și cât de puțin are omul umilință față de Dumnezeu.

O, te cuprind în duh de praznic de înviere, poporul Meu, și-ți dau din gura Mea glas de salutare cu bucurie sfântă și-ți spun, Eu Însumi îți spun vestea învierii Mele, care mergea din gură în gură acum două mii de ani după ce Maria Magdalena M-a vestit ucenicilor Mei înviat și le-a spus: Hristos a înviat! Hristos a înviat!

O, pace ție în zi sfântă de bucurie cerească, poporul Meu! Hristos a înviat! Petrec în tine, tată, ca în cer. Pun masă de cuvânt cu cerul Meu de sfinți și de îngeri în mijlocul tău așa cum puneam acum două mii de ani cu ucenicii Mei din loc în loc, din timp în timp masa cuvântului Meu cu ei în casele celor credincioși și le grăiam lor cuvânt mareț, cuvântul facerii, și a rămas în urma Mea și a lor cuvântul Meu cel de atunci pe pământ, și mulți înviază prin duhul cuvântului Meu dintre cei ce îl iau și îl cuprind pe el cu inima din ei și apoi cu fapta lor peste viața lor, că mare iubire cerească și mare bucurie sfântă și multă pace și odihnă aduce cuvântul Meu în om atunci când omul îl cuprinde pe el și când umilința și cuminența se dau lui în dar de la Dumnezeu, Cel Care cercetează inima și rărunchii omului și-i dă lui darul credinței și învierea prin el apoi!

O, Hristos a înviat, Ierusalime, poporul Meu cel nou! Ucenicii și ucenițele Mele, din sala nunții veșnice zic cu Mine odată peste tine salutul învierii Mele așa cum îl rosteau ei din unii în alții acum două mii de ani după ce a trecut dimineața învierii, dimineața zilei învierii Mele: Hristos a înviat! Duhul Meu Își află pacea în mijlocul tău, pacea și mângâierea durerii Mele, tată, iar Eu te mângâi cu glasul cuvântului Meu ca și acum două mii de ani pe cei cu care cinam masă de cuvânt în vremea lucrului Meu cu ei, și fericiți erau ei că Mă vedeau vorbind lor și hrănindu-i cu duhul vieții, dar le-am spus lor atunci despre tine, poporul Meu de azi, le-am spus că mai fericiți vor fi cei ce Mă vor crede fără să Mă vadă cu ei aieva când Eu le voi grăi lor dintru cele cerești, și iată vremea cuvântului Meu la masă cu cei credincioși glasului Meu de peste ei, stând Eu în văzduh, acoperit de heruvimii și de serafimii cei fără de trup și cuvântând peste pământ ca la începutul Meu cu omul și cuprinzând în taina glasului cuvântului Meu veacurile toate, căci am grăit la început cu omul așa cum grăiesc acum, la sfârșit, și sunt începutul și sfârșitul și sunt Alfa și Omega și numai Eu am acest nume: Alfa și Omega, o, și Mă doare mereu în cer și pe pământ că nu vrea omul să-și facă inimă și minte cu pricepere și pentru tainele lui Dumnezeu atât de mari, atât de mărețe pentru om dacă el nu și-ar pierde vremea vieții lui cu lucruri de nimic, cu putregaiul vremii lui pe pământ, și îl doare apoi pe om când dă cu ochii de Mine după ce-și dezbracă haina trupului său și face ochii mari în clipa aceea și îl doare că n-a văzut cu ochii în vremea lui pe pământ, și Mă doare și pe Mine de el când nu găsesc în dreptul vieții lui ceva cât viața lui de scump ca să-l pot așeza la loc de odihnă între cei înviați prin credință și prin Dumnezeu.

O, vin acum, la sfârșit de timp, ca să-i spun omului că viața lui începe cu moartea și să-i dau de veste să se pregătească și să învețe de la Mine cum, dacă n-a făcut aceasta în timpul de până acum al vieții lui. Am venit acum două mii de ani după om și puțini au fost și sunt aceia care să știe că de aceea am venit atunci, și am venit iarăși, acum, după două mii de ani și i-am grăit omului cu duh dătător de viață și-i tot grăiesc lui și vin după el din cer pe pământ și puțini de tot sunt cei care să creadă că Eu de aceea vin. Vin să nu-l las pe om să se piardă de tot și să piară pe vecii. Vin că Mi-e milă să-l las pe veci spre plata vieții lui cea fără de credință în învierea Mea cea pentru el, și vin și suspin în cuvânt pe urma omului ca să-i mișc inima spre duioșie și spre umilință în ea apoi, că fără duhul duioșiei în el nu poate omul spre umilință și spre pocăință apoi, dar îi spun lui acum că duioșia despre care spun Eu nu e omenească. Eu nu-i grăiesc omului omenește, o, nu așa îi dau Eu lui să simtă cu inima din el, ci îi dau lui învățătura pentru veșnicia lui, nu pentru el acum, și îi dau arvuna duhului lui

cel veșnic, nu duhului lui vremelnic, cu care omul își pierde veșnicia și și-o lasă pe pământ.

O, nu, omule, nu așa te învăț Eu, Domnul, pe tine. Eu îți dau duh cu povață în el pentru viața ta cea veșnică, tată, nu pentru duh de vremelnicie ca să consumi tu povața Mea omenește așa cum omul este învățat să facă. O, ridică-te, tată, că iată, nu este omul în stare să-L înțeleagă pe Domnul și să-I priceapă povața, căci cel ce nu caută cu duhul lui să-Mi priceapă învățătura cu lepădare de sine, unul ca acela nu învață niciodată să știe să meargă cu cruce mersul lui pe pământ și să-Mi urmeze Mie așa cum Eu l-am învățat să meargă dacă voiește să vină după Mine cu pașii lui și cu povața Mea pentru pașii lui, lăsând mamă și tată, frați și surori, soție și copii, rudeni și prieteni, avuții și măriri pământești, căci cine rămâne cu urme și cu amestecare pe drumul lui spre Mine, acela nu are minte pentru Dumnezeu și nici putere ca să înțeleagă această cale, de vreme ce are încă răni vechi, urme din omul cel vechi pe inima lui.

O, omule, tată, dacă nu știi să mori de tot, învață de la Mine, învață să pui cruce la cap la tot ce ai fost tu, și învață apoi învierea, fiule, că fără înviere nu poți să fii viu și nu poți nici jumătate viu și jumătate mort, și iată, vin și te învăț, căci sunt Învățătorul și am pe limbă izvor de viață și cuvânt să-ți dau și să ai și să știi și să poți să înviezi deplin, să calci cu moartea pe moarte așa cum Eu am făcut.

O, poporul Meu de nou Ierusalim, hai, fiule, să văd în mijlocul tău în ziua aceasta duh de înviere peste înțelepciunea ta! Cere, tată, să înveți bine învierea ta, că ai carte din cer pe masa ta și nu este împărăție mai mare și mai adevărată pe pământ pe nicăieri ca și la tine, și ai cartea împărăției cerurilor deschisă de mâna Mea, de gura Mea pe masa ta în zilele acestea de venire a Mea iarăși după om, iar tu trebuie să fii mare pe pământ după câtă carte am lăsat Eu peste tine, tată. O, e păcat să nu fii mare prin învățătura Mea și viu mereu și treaz mereu prin ea pentru împărăția Mea cu tine pe pământ și peste pământ în mare taină, în nepătrunsă taină, tată, căci mintea omului e căzută de șapte mii de ani, chiar dacă el crede că are minte și că știe. O, știe multe omul, dar știe prin mintea lui cea căzută acum șapte mii de ani, căzută peste el prin neascultarea lui de Dumnezeu, căci omul și-a zidit sieși minte prin neascultare de glasul Meu de peste el în rai, și nu are el altfel de minte de atunci și până azi, decât dacă Eu, Domnul, îl atrag pe el la Mine și la minte cu Duhul Meu Cel dătător de viață în ea, cu duhul credinței sfinte în Mine și în învierea Mea cea pentru el, după ce pentru el am venit de la Tatăl din cer ca să plătesc în locul lui pe pământ viața lui cea pierdută din rai acum șapte mii de ani prin neascultarea lui de cuvântul Meu și de așezarea Mea peste el în rai.

O, poporul Meu, nu e bine pentru tine să iei cuvânt din tine ca să-l faci pe el, după ce Eu stau cuvânt în mijlocul tău, cuvânt pentru tine, tată, ci e bine să lucrezi tu numai ce Eu, Domnul, îți spun să faci, căci altfel pățești și tu cum a pățit omul în rai după ce n-a ascultat de Mine, ci de sine a ascultat. O, e bine să faci numai ce-ți dau Eu să faci, și să crezi că e bine așa cum îți dau Eu să lucrezi și să împlinești, căci Eu nu-ți fac decât bine, fiule povățuit de Dumnezeu pentru pașii tăi. Orice ți-aș da Eu să faci, aceea să faci fără să te îndoiești, fără să folosești mintea ta și socotința ei, căci Eu, Domnul, voiesc ca tu să fii fericit prin ascultare de Mine, tată, căci altă fericire nu este fericirea, fiule. Ia pildă de la cei ce n-au ascultat de cuvântul Meu și l-au făcut pe al lor, și ia, tată, înțelepciune de ascultare și stai cu iubire și cu ascultare sfântă în poporul cuvântului Meu cel de azi, căci Eu am pus în sfeșnic pe masă lumină pentru tine,

ca să nu umbli prin întuneric, ca să nu stai în întuneric, tată, iar tu ia și te folosește de lumina Mea din mijlocul tău și nu lovi în stâlpii cu lumină în vârful lor pentru mersul tău cel sfânt, ci folosește-te cu credință de grija pe care ți-o port și de ochii care te veghează ca să te vadă, căci dacă cei ce te veghează nu te văd, te paște rătăcirea, fiule, te pânđește ispita cea nemiloasă dacă nu știi, când ea vine, să-i zici ei: *«Leși și te depărtează, căci scris este să nu ispitești pe Dumnezeu!»*, căci Eu așa i-am zis ispitei când ea M-a încercat, și așa să faci și tu cu ea, să faci ca Învățătorul tău și nu ca tine, tată, și nu ca omul care te ispitește și-ți încearcă ție inima, măi tată.

O, nu uita să cauți să știi bine ce înseamnă duiosia despre care Eu te învăț s-o ai, și prin ea duhul umilinței să-l ai, Duhul Meu de pe cruce, poporul Meu. Acum cântăm Hristos a înviat și grăim cerește unii înaintea altora și dăm glas praznicului învierii ca să bucurăm tot cerul, tată, și de pe pământ, și iarăși ne vom așeza în carte cu duhul învierii, cu duhul învățaturii, ca la școală, poporul Meu. Binecuvântate îți fac bucatele de pe masă, și cu folos pentru cer să-ți scrie îngerii Mei vremea postului pentru patimile și pentru învierea Mea, fiule!

Pace ție, Ierusalime al Meu în zilele acestea, că alt Ierusalim al Duhului Meu Eu nu mai am, căci acolo unde am venit acum două mii de ani se desfată omul în numele Meu și își mărește mărirea lui și se consumă așa cum știe el, iar Eu am venit la tine și te-am născut al Meu pe vatra neamului român și te am al Meu și te-am numit Ierusalimul Meu, Ierusalimul venirii Mele de azi, și-ți zic: Pace ție, o, pace ție, Ierusalimul Meu cel de azi! Domnul Cel înviat, El te numește așa pe tine, El și nu tu, căci El este Cel ce grăiește în mijlocul tău cuvânt de naștere, cuvânt de facere, cuvânt de înviere, o, poporul Meu de azi, Ierusalimul Meu cel de azi! Amin.

Prin toate cetățile cu popor împlinitor după voia Mea în neamul român, peste tot să pătrundă salutul învierii Mele, rostit din gura Mea: Hristos a înviat, și toți să se mângâie și toți să se bucure de mângâierea Mea pentru cei credincioși, care se sfințesc pentru Mine, iar Eu, Domnul Cel înviat, îi aștept pe ei aici, lângă izvor, la praznic de înviere cu mironosițele învierii Mele și le binecuvintez cărarea până la izvor și stau cu dor în prag ca să le deschid lor. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 2011

Ziua a doua de Paști

Omul prin suferință scapă de păcat. Ce este și ce face duhul întunericului. Mila păguboasă este cursă pentru cel slab.

O, iar și iar învățătura Mea se face sărbătoare peste tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. E sărbătoare de înviere, iar zilele Mele de sărbătoare cu tine se fac învățatură peste tine din partea Mea, tată, căci ce lucrare mai mare poate avea un părinte decât aceea de a-și învăța mereu, mereu pe ai săi ca să fie ai săi mereu, mereu, iar duhul cel potrivit dacă nu vede învățatură pe masă într-o casă și veghe pentru casa aceea, vine el și sparge casa și o destramă apoi, ca semn că duhul cel rău a avut loc de intrare să-și facă lucrarea sa cea rea, așa cum el pânđește de șapte mii de ani pe urmele omului ca să-l doboare dinaintea lui Dumnezeu dacă el a căzut de la Dumnezeu prin neveghearea omului pentru ascultarea de Dumnezeu, după ce Dumnezeu l-a făcut pe om.

E sărbătoare de Paști, Ierusalime al Meu, iar Eu te întâmpin cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Așa a rămas de la ucenicii Mei și de la mironosițele Mele și așa spun de atunci și până azi creștinii și așa cântă ei în zile de Paști Dom-

nului lor Cel înviat.

Hristos a înviat! Poporului Meu de peste tot îi spun Eu, Domnul, în zile de Paști salutul învierii Mele și îl iau pe el apoi la școala învățaturii, la școala învierii, căci învățătura Mea poartă în ea duh de înviere. Ce făceam Eu altceva acum două mii de ani decât să-i învăț și să-i tot învăț pe cei ce veneau după Mine cu durerile lor? O, nu fac altfel nici azi peste cei ce-Mi simt ființa cu ei și lângă ei prin cuvântul Meu revărsat din gura Mea peste ei. Tainic stau învăluit în cuvânt când grăiesc, iar oștirile cele fără de trup, însoțitorii Mei deasupra grădiniței coborârii Mele, Îmi învăluie trupul Meu cel înviat dintre morți acum două mii de ani și-Mi cântă cântarea de slavă a venirii Mele: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!

N-am altă lucrare dată de Tatăl Meu Savaot decât să-l învăț pe om, și mai ales pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce s-a dat Mie de bunăvoie ca să-l fac pe el popor al Meu în zilele acestea, și iată cât grăiesc Eu cu tine, poporul Meu cel de azi! Ce M-aș face Eu, o, și ce-ai face tu dacă Eu n-aș sta mereu Învățătorul tău în mijlocul tău? Iată-i pe cei ce trebuia să Mă primească așa cum tu M-ai primit! Mai-marii bisericii Mi-au închis pe dinăuntru ușa ca să nu intru la ei, ca să nu intru în casa lor și M-au lăsat afară spre batjocură și Mă batjocoresc, numindu-i mincinoși și rătăciți și nebuni pe cei ce-Mi poartă venirea Mea cea de azi între pământ și cer. O, nu e greu de crezut cuvântul Meu cel de azi, dar cerbicea lor cea tare, mintea celor ce stăpânesc peste oameni în numele bisericii nu-i lasă să fie tulburați sau micșorați de măreția Mea cea în cuvântul Meu văzută, căci Eu, Domnul, nu fac altceva decât ceea ce am făcut la început când grăiam cu omul ca și azi. Și precum la început am fost cuvânt, Dumnezeu prin cuvânt, și când toate prin Mine, prin cuvântul Meu s-au făcut, și fără el nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, tot așa și acum, la sfârșit, tot așa lucrez, și nu e greu de crezut Dumnezeu și cuvântul Său, ci e greu să voiască omul aceasta, dar cum să-i placă cu Dumnezeu omului când el are atâtea de făcut după inima lui, și cum să-i placă lui cu Mine după atâtea vreme de voie a sa între el și Mine?

O, dacă ai ști tu, omule, că locul lui Dumnezeu este lângă tine și în tine, după cum ai fost tu de Dumnezeu făcut să fii, atunci ai putea tu să crezi că e adevărată grăierea Mea cea de azi cu tine, ruptă din cea de la început când grăiam omului așa cum grăiesc azi. Nimic nu e încâlcit pentru ca să înțelegi, dar nu voiești, și nici n-are cine să te îndemne să ascuți și să fii supus lui Dumnezeu. Ca și acum două mii de ani nu le convine de Mine și de cuvântul Meu slujitorilor de biserică. Stau cu ușile închise pentru cuvântul Meu cel de azi mai-marii bisericii și supușii lor. Iată înșelăciunea! Toți oamenii sunt înșelați. Se pune pază om peste om ca nu cumva să creadă cineva din slujitorii de biserică și din cei învățați de aceștia. Aceeași cortină, aceeași mantie de batjocură așează peste Mine mai-marii bisericii, de teamă să nu cadă ei de pe scaune din pricina multora care ar fi să creadă pe Dumnezeu-Cuvântul, Care grăiește în zilele acestea cuvântul Său de venire pe vatra neamului român, uitând ei că împărăția Mea nu este din lumea aceasta și nu are nimic în ea. Le-am spus mereu că nu le iau nimic, ci doar să le dau voiesc. Le-aș da iertare de păcate, le-aș da bucurie și mângâiere, le-aș da lucru măreț să lucreze pentru învierea fapturii și le-aș da să poarte în ei împărăția Mea și să gonească din ei și din jurul lor duhul lumii, duhul cel potrivit lui Dumnezeu, ca să fie pe pământ împărăția cerurilor, nu împărăția omului, căci pe pământ împărățește omul, iar omul este căzut din rai acum șapte mii de ani prin neascultarea lui de Făcătorul său și împărățește el pe pământ cu voia lui, iar pământul este

de Dumnezeu făcut, nu de om. Iată înșelăciunea!

Voiesc să iau de pe om acest păcat, această vină, că nu omul a făcut pământul, ci Dumnezeu l-a făcut. I-am spus omului să stăpânească pe pământ după ce l-am făcut pe el om din pământ, dar i-am spus aceasta înainte să-și lucreze el căderea din Dumnezeu prin neascultare. Omul cel ieșit din om este al duhului neascultării omului și al voii libere din om, și nu este al lui Dumnezeu omul cel ieșit din om. Trebuia să vin să-i spun omului aceasta și am venit și vin și-i spun, iar lui îi este greu să se plece și să creadă și să cunoască pe Cel ce vine și grăiește cu el din cer așa cum grăia Dumnezeu la început cu omul, și omul cu Dumnezeu. O, n-am grăit Eu cu omul după ce l-am zidit? Nu i-am spus Eu lui ce să facă și cum să asculte? El însă n-a împlinit cuvântul Meu și M-a înlocuit cu voia sa și M-a înșelat, căci lui nu i-a plăcut cum am voit Eu și a schimbat încă de pe atunci voia Mea cu voia sa și s-a făcut potrivnicul lui Dumnezeu omul cel făcut de Dumnezeu.

O, trebuie să fie prea deștept omul ca să aleagă pentru el binele lui, ca să aleagă pe Dumnezeu și ascultarea de Dumnezeu peste el. Tot de la Mine vine și aceasta ca să poată omul așa, căci la om am așteptat zadarnic, că el Mi-a făcut numai dureri. Acum două mii de ani am spus că fericit este cel ce nu se smintește întru Mine, și cu durere mare am spus acest adânc cuvânt, căci acum șapte mii de ani Mi-a dat omul cu gura sa peste obraz că i-am dat femeia, care l-a smintit pe el, și de-atunci a ales să se smintească așa omul și să se ascundă după Mine în fel și chip, până ce a trebuit să îl las așa pe om.

E prea îndărătnic omul și n-am ce să-i mai fac decât să-l scap de păcat prin suferință, căci cine intră la suferință sfârșește cu păcatul și își poate răscumpăra viața pentru Dumnezeu dacă voiește, dacă este credincios Evangheliei mântuirii prin Hristos, Cel Care vine Mântuitor pentru cei căzuți, numai să vină ei spre Mine și să creadă că Eu pot pentru ei. Amin.

O, fii și fiice ale poporului cuvântului Meu, care vă învață pe voi viața și ascultarea de Dumnezeu! Ascultați ceea ce Eu, Domnul, vă învăț pe voi în zi de praznic de înviere, tată. Căiți-vă adânc de tot ceea ce n-ați lucrat cu ascultare. Căiți-vă mult pentru mintea voastră, care a dat și care ar da să vă scoată de la Dumnezeu, căci asta a făcut la început mintea omului. Vă povățuiesc pe toți cei ce n-ați lucrat bine din pricina neascultării de cuvântul Meu de peste voi din cer și de pe pământ, pe toți cei ce ați suferit zdruncinări și dureri din pricina duhului întunericului care v-a cuprins. Dar ce este duhul întunericului și ce face el? Duhul ascunderii este duhul întunericului. Mintea care lucrează din voi sau din om peste voi, și nu din Mine, este duhul întunericului care vă îngroapă în el. Duhul din om, care-L dă pe Domnul de pe jețul judecății ca să-l judece omul pe om, este duhul întunericului. Mintea omului care disprețuiește pe alt om, împrăștiind intrigă și dispreț între om și om, este duhul întunericului. Graiul rău, cuvântul de bârfă dus de colo-colo ca să facă rău și stricăciune peste bine, este duhul prostiei, duhul întunericului, duh care vine din iad, îmbrăcat pe deasupra cu alb ca să poată lucra din ascuns, din întuneric. Omul cu două limbi, omul limbut, care împarte în părți ispitire și venin, instigare și intrigă apoi, este duhul întunericului. Vorbirea de rău, dușmănia, lauda de sine, nemulțumirea, judecata aproapelui, cărtirea, mândria, nepocăința, multa grăire cea fără de folos, trufașă și mult păgubitoare, toate sunt lucrarea duhului întunecat, duhul întunericului.

O, mila păguboasă este unealta cea cu fața ascunsă, care-l prinde pe cel slab în cătușele ei nebănuite de mintea lui, căci omului trebuie să-i fie mila și iubirea la Dumnezeu, fiindcă

este neputincios omul pentru om, căci omul este om și atât. V-am învățat, fii și fiice, să vă feriți de mila dăunătoare mântuirii voastre și a altora prin ea, prin mila cea păguboasă, tată. Când omul cel abătut de la calea cea bună este sprijinit de alt om prin milă păguboasă, mila aceasta ajută căderea omului și nu-l ridică de jos. Numai Eu pot să-l ajut pe om, dacă Mă lasă să-l ajut, iar dacă nu Mă lasă, cum ar putea pe unul ca acela să-l ajute un om?

Pe toți cei care ați suferit și suferiți din partea acestora toate câte v-am arătat acum că nu sunt bune pe calea Mea cu poporul Meu, și nu sunt pentru nimeni bune, vă îndemn cu părintească povață, lăsați-vă zidiți din nou, lăsați-vă lucrați de ziditori, tată, nu de dărâmători de case vii, căci omul este casa lui Dumnezeu și vai celui care se lovește în ceea ce el dă să dărâme zidit de Dumnezeu! O, stați în casă, tată, nu mai ieșiți pe-afară! Stați cu Mine și lângă Mine, căci afară nu este Domnul cu voi, ci este omul, iar omul este om și atât.

Învățați lucrarea uceniciei, învățați-o numaidecât, voi, cei ce încă n-ați învățat-o, și învățați-o adevărat și întreg, căci cine vine să se dea Mie ucenic și fiu, acela nu mai are mamă și tată, nu mai are frați și surori, soție și copii, rudenii și prieteni, ci are numai pe Dumnezeu și ce este de la Dumnezeu să aibă, căci mama Mea și tatăl Meu și frații Mei și soții Mei sunt cei ce fac voia Mea, lucrarea Mea sub sarcina Mea, și nu mai duc sarcina lor cei ce se dau Mie, și sunt cu rădăcină nouă cei zidiți în grădina Mea și nu mai sunt altoi sălbatic, ci sunt altoiți de Mine, căci Eu sunt Grădinarul, și vița Mea este nouă și toată grădina Mea este de soi neamestecat, și tot timpul Eu o plivesc de buruieni ca să semene cu Mine ea și nu cu lumea aceasta, în care Eu nimic nu am.

Primiți cu inimă larg deschisă povața Mea, o, fii și fiice de peste tot, și care ați auzit și ați urmat cuvântul Meu, glasul Meu cel de azi după om! Cei care între voi n-ați ascultat frumos și cu credincioșie de glasul Meu din cer și de pe pământ împărțit vouă, veniți de acum înainte spre mare ascultare și spre mare veghe, tată! Intrați sub mână veghetoare, că multă suferință și multe zgârieturi și multe scuipări primește fața Mea și a lucrării Mele din pricina neascultării cea de la mijloc, tată.

Peste tot să se audă, prin toate cetățile cu fii credincioși lucrării Mele de azi să se ducă povața Mea de trezire și să se împlinescă lucrarea veghii și a învierii depline! Mă deșert aici, la izvor, pentru toți și Mă împart apoi spre povața peste tot. Toți cei născuți din acest cuvânt și toți cei ce se vor naște prin el ca să fie fii ai cuvântului Meu pentru sfințenie și pentru cer pe pământ, toți să fie povățuiți îndeaproape și mereu pentru duhul luminii, pentru lucrarea lor întru lumină. Să nu fie în poporul cuvântului Meu om ascuns în sine, om ascuns după om, care să dea loc diavolului, duhului întunericului, ci să fie numai Domnul în toți cu toată fața Sa și să stea omul descoperit cu toate cele din el și din afara lui. Tăiați din rădăcină patima cea rea a grăirii de rău, care-și face loc prin grăirea cea multă și fără de folos pentru cer, prin grăirea a doi câte doi, a trei câte trei în afara grăirii Duhului Domnului între frați. Tăiați de la voi tot ce nu v-am spus Eu, Domnul, să lucrați și tot ce v-am spus Eu să nu lucrați voi, căci numai suferință aduc neascultarea și lucrarea cea de sine a celor ce vin să se dea lucrați de Dumnezeu când vin la Dumnezeu. Căutați să știți să cunoașteți fața vrăjmașă când vine să vă scoată pe voi din duhul ascultării și al veghii sfinte, căci neascultarea este desfrânare cu alți dumnezei, fiilor. O, nu fiți judecători în mijlocul acestui popor călăuzit de Dumnezeu, căci cei ce fac și lucrează așa cum am spus Eu să nu se lucreze și lucrează ei altfel, aceia sunt

judecătorii Mei atât cât ei nu pot să creadă, decât numai după ce văd ei ce se adună pe fața Mea în urma lucrării lor, care se ivește la mijloc fără ca Eu s-o așez pe ea spre lucru. Toate neorânduiriile care dau să vină și care au fost, toate au venit și vin din pricina neascultării depline de către fiecare fiu sau fiică, strânși în chiticele din loc în loc pentru voia Mea între ei în numele lucrării cuvântului Meu cel de azi, și nu pentru voia lor după ce ei vin spre Mine. Toți aveți marea datorie să ascultați de Dumnezeu și de toată povața Sa și să nu vă îngânați unii altoră greșalele ca să vă lăsați spre greșală. O, nu așa, tată, căci voi aveți un testament între voi, lăsat de trâmbița Mea când ea a fost luată între cei din cer, și ea a lăsat să vă luați după cei mai smeriți, după cei mai înțelepți, după cei mai blânzi dintre voi, iar Eu vă spun vouă să ascultați așa și nu altfel, tată, ci să ascultați tot ce iese din gura celor care vă veghează ca să vă povățuiască pe voi, și nu vă îndoiiți întru ei și nu vă smintiți, tată, căci fericiți sunt cei ce nu se smintesc. O, nu vă luați după cei îngâmfați, care împart zăzanie și fac dușmănie între frate și frate! Când vedeți în fața voastră duhul trufiei din om, lovind în alt om, aveți grijă să nu dați de cărări care vă rătăcesc pașii de pe cale, aveți grijă să nu dați omului putere spre rău și spre dezbinare în vremea lui de răzbunare, fiilor! Trageți-vă în lături, nu vă așezați proptea pentru cel ce nu ascultă, că se va face mai mare neascultarea lui, iar voi veți fi vinovați! Tot ceea ce nu vă spune Domnul să faceți, nu luați să lucrați, fiilor! Nu stați în fața celor ce sunt nemulțumiți în acest popor, căinându-se nemulțumiți ca să slăbească spre ei pașii celor slabi, că vă aduce căderi din Dumnezeu acest duh întunecat al nemulțumirii din om! Nu sprijiniți pe cei îndărătnici și trufași prin nemulțumirea lor, că îi veți vedea tot mai despărțiți de Dumnezeu dacă le veți da prilej să-și verse în părți grăirea cea cu păcat, lucrarea lor cea rea! Toate câte se lucrează așa, Îmi aduc Mie pată și suferință, fiilor, și piedici mersului Meu cel biruitor azi.

O, învățați să stați la adăpost de vremea rea peste voi. Stați adăpostiți în fața duhului întunericului și mușcați-vă limba pentru vorbire de rău unul asupra altuia, că aceasta atrage suferință apoi și clătinare și dureri fel de fel! O, feriți-vă de ascunderi, căci ele se numesc întuneric oricum ar fi ele și nasc întuneric tot mai mare apoi, tot mai greu de biruit apoi! Umblați în lumină, tată! Faceți fapte și lucrări vrednice de lumină, iar fapte care vă ascund sub ele și pe care dați să le ascundeți, nu mai săvârșiți, tată! Orice ispită care vine spre voi să vă îndemne și să vă tragă la împotrivire față de învățătura Mea de peste voi, spuneți-i ei: înapoia mea, satană, ieși de la mine că ești diavol și mă tragi la întuneric, nu te primesc, duh străin de Dumnezeu și de povața lui Dumnezeu!

O, poporul Meu, o, fii și fiice, să învățați, tată, să risipiți ispita când ea vine, căci fața ei cea rea stă ascunsă după lucrarea ei, după neasemănarea ei cu Dumnezeu, fiilor. Lăsați în spate pe cei ce n-au învățat să stea cu fața, căci din aceste hotare nu-i frumos să se iasă în spate, nu-i bine să se mai poată să ieșim la cei ce nu au rămas în ogradă, fiilor. Fiți curați cu inima față de Dumnezeu și de Duhul lui Dumnezeu și de fiii rămași cu Dumnezeu și fiți curați unii față de alții în numele Meu, fiilor. Dacă aveți ascunderi și legături cu cei ce n-au rămas în bărcuța Mea, voi n-aveți inima curată, tată, față de cei ce au rămas cu Mine. O, nu căutați să aveți legături neștiute, nelegitime cu cei ce s-au răzvrătit nemulțumiți, căci vă scrie diavolul în numărul lor dacă nu ascultați ceea ce Eu, Domnul, vă veghez învățându-vă așa. Eu pe toți am dat să-i întorc cu fața la Mine, dar cei ce au rămas ascunși s-au ascuns și mai mult, iar pe unii i-am smuls din foc cu greu, cu luptă grea, tată.

V-am învățat demult și iarăși vă învăț acum să nu aveți buzunare, fiilor, iar voi să înțelegeți grăirea Mea. Buzunarul stă ascuns dedesubtul acoperământului cel de deasupra și e lucrarea întunericului buzunarul, iar cel ce vă învață să folosiți buzunarul este dușman sufletului vostru, tată. Feriți-vă de cei ce lucrează lucrarea întunericului și alipiți-vă de cei ce stau în lumină și în lucrarea dată de Mine lor s-o lucreze și care nu-și iau singuri. Vă povățuiesc adânc, fiilor, căci în adânc trebuie să intru ca să vă scot din dureri și din suspin. Când am spus demult că nu e bună joaca, n-am fost luat în seamă peste tot.

Vă scot la mângâierea Mea pe voi, cei care ați fost încurcați în dureri de la neascultare, tată. Ridicați-vă și fiți vii și lucrați pentru Mine tot ceea ce faceți voi, căci Eu Mi-am ales un popor ca să aibă lângă Mine valoare mare pentru Mine și nu pentru el, și nu ca să vină să fie și atât, căci dacă vine numai așa, Îmi strică via, tată.

O, căutați să-Mi fiți de folos, de mare folos, fiilor, căci și Eu tot așa sunt pentru voi. Fiți cu nădejde în Mine și în iubirea Mea pentru voi, dar și Eu să pot nădăjdui în voi, tată. Ale Mele dintru ale Mele vă dau prin lucrarea Mea cu voi, ca să nu fiți lipsiți, iar voi folosiți-vă de ele pentru lucrarea Mea cu voi pe pământ, nu pentru voi, tată, căci ale Mele sunt ceea ce Eu vă dau. Într-o zi va fi să vedeți voi rodul pe care vi l-ați strâns, și grăbiți-vă să rodiți Mie și nu să pierdeți sămânța, tată, căci sămânța Mea este scumpă, și fiecare bob al ei își va cere de la voi rodul său.

Vă cuprind în duh de mângâiere, căci așa am lucrat astăzi spre voi. Stați așa cuprinși, fiilor! Iubiți lucrarea învierii peste voi și căutați-o și primiți-o când ea se dă vouă! Vă trimit carte de înviere, tată, primiți și împliniți! Am fii dulci așezați între Mine și voi ca să vă dea povață de înviere. Primiți-i cu primire mare, cu inimă mare și cu dor de cer și dați-le de lucru la facerea voastră, că e multă lucrarea facerii, dar e puțină peste voi, fiilor. Căutați-o, dar, pe ea, căutați-o cu lumânarea în mână, că ea nu se dă vouă dacă n-o veți căuta. Iubiți-o pe ea cu multul și nu stați din lucru pentru ea peste voi, că vine ziua să vă vedeți rodul cules vouă în cer, fiilor, și voiesc să am lângă ce să vă strâng.

O, pace vouă, fii și fiice ale Ierusalimului Meu cel de azi, și cu pace multă să luați în voi învățătura Mea și învierea Mea în voi, ca să fiu viu în voi! Hristos a înviat! În voi voiesc să fiu înviat, ca și voi să fiți asemenea Mie, fiilor!

Hristos a înviat! Așa să vadă duhul cel potrivit că stau în voi, înviat stând și lucrând înviere, fiilor, căci învierea omului am venit lui să-i dau. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2011

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Vindecarea începe de la suflet, ea vine de la ascultarea de Dumnezeu. Îndemn la cercetare pentru scoaterea din noi a duhului fătarnic. Învățătură pentru inimă curată și duh de unitate. Purtare de grijă pentru cuvântul rostit. Vindecare de duhul fătarniciei.

Mila Mea dumnezeiască se face cuvânt peste pământ ca să-l chem pe om la izvorul milei Mele, la înviere să-l chem, căci sunt Cel milos. Mă fac cuvânt de sărbătoare cu înviere peste om, căci sunt Cel ce am înviat dintre morți ca să-i scol și pe ei prin învierea Mea și să le dau înapoi viața, căci sunt Cel milos și umblu cu mila în grai ca să-i dau omului lumină și înviere să-i dau.

Cobor în grădinile Mele cu tine, popor al cuvântului Meu, și cobor în mijlocul tău cu mama Mea Fecioara ca să

împărțim tămăduiri. Hristos a înviat! Așa le spunem celor ce se adună la izvor și la rugăciune tămăduitoare în ziua aceasta și la veghe pentru calea lor cu Dumnezeu. Hristos a înviat!

O, mamă Fecioară, mama Mea, dulce și tămăduitor să-ți fie cuvântul în ziua ta de serbare, mamă! Trebuie să-i învățăm pe cei ce stau la învățat că vindecarea începe de la suflet, mamă, de la ceea ce este de la Dumnezeu în om, mamă, iar această vindecare vine de la ascultarea de Dumnezeu în om, o, mama Mea. Cine-i hrănește omului ascultarea de Mine? Iubirea face aceasta în om, iubirea de Dumnezeu, mamă. Să le dăm har, să le dăm putere de iubire, mamă, căci ea vindecă pe om de tot ce este străin de Dumnezeu în el și îl ajută apoi să meargă pe cărările iubirii, mamă. Ne facem cuvânt peste fiii și fiicele poporului cuvântului Meu și le dăm învățatură tămăduitoare și-i rugăm să Ne asculte povața, mamă.

O, e scumpă povața cea din cer peste tine, poporul Meu. Duh de ascultare să cauți să ai, căci cei ce nu ascultă cad de la Dumnezeu, și e dureros să cadă omul de lângă Mine după ce stă lângă Mine cu pașii lui, cu iubirea lui. Când omului îi piere ascultarea de Dumnezeu, îi piere și iubirea, și apoi îi piere și credința, și toate acestea vin peste om din lipsa temerii de Dumnezeu și nu de altceva cum ar da el să creadă. Duhul fățarniciei pune apoi stăpânire peste om în fel și chip și se ascunde în sine omul și nu mai are inima curată nici față de sine, nici față de cei din jurul lui, și diavolul se bucură și se odihnește cu lucrarea lui cea rea în cel ce pierde temerea de Dumnezeu. Vin cu povață de tămăduire, vin cu mama Mea Fecioară și las izvor de tămăduire, povață cu învățatură cerească peste tine, poporul Meu, de peste tot poporul Meu, și să ia de pe masa Mea cu tine omul care caută după Dumnezeu, tată, că-i trebuie iubire de Dumnezeu omului și nu poate avea omul mai mare bucurie ca aceea care-i vine lui de la iubirea de Dumnezeu. Cine să-i spună lui aceasta? Cine să-l învețe pe om să vină după Mine? Cine să Mă spună pe Mine omului câtă fericire pot Eu să-i dau și să-i spună lui câtă deșertăciune este în el tot ceea ce el caută să facă și să aibă? O, tu, mama Mea, tu știi să grăiești cu omul și să dai tămăduire sufletului lui. Tu ești izvor de mângâieri, de tămăduiri, mama Mea. Dă-i poporului Meu povața ta de mamă și dă-i lui putere să poată mult cu Dumnezeu și mult cu iubirea și cu ascultarea, o, mama Mea. Amin.

O, îi dau, Fiule scump al meu, îi dau cu multul poporului Tău, căci toate în mine din Tine sunt mai înainte de nașterea Ta din pântecele meu cel fecioresc. Îi dau povață de iubire de Dumnezeu și-i dau poporului Tău duh de credință, căci toate prin credință se fac în om pentru Tine, toată împărăția Ta în el, Fiule scump.

Hristos a înviat, popor al învățaturii cea de sus! Fiul meu Iisus Hristos mi-a dat cuvânt să te povățuiesc în ziua mea de serbare în mijlocul tău. Îți trebuie multă povață, îți trebuie mereu povață de înviere dacă ești fiu al lui Dumnezeu pe pământ. Fiii trebuie să știe mereu de la tatăl lor, de la mama lor ceea ce au de făcut și de lucrat și trebuie să aibă veghe peste ei, căci duhului fățarnic trebuie mereu să i se știe lucrarea în om, și nu bănuie omul câtă rădăcină are în el acest duh, care strică adevărul. Să se cerceteze fiecare pe sine și să se curețe mereu de lucrarea acestui duh viclean și să ceară prin rugăciune ajutor din cer mereu, mereu pentru lupta cea bună și să stea în pocăință adâncă și sfântă, căci aceasta este mare fericire și este mare tămăduire și este lucrarea care-l nimicește pe diavolul și toată puterea lui cea rea în om.

O, tu ai ajutor mare, popor al Fiului meu Iisus Hristos. Te ține Fiul meu de mână cu tot cuvântul Lui de peste tine, numai să nu te înveți tu cu bunătatea Lui, ci să te înveți cu as-

cultarea de El, măi fiule. Coboară greu la tine Domnul, iar tu trebuie să prețuiești mult truda Lui cea pentru tine și pentru paza ta și pentru creșterea ta cea de sus, pe care El ți-o dă. Cu mare trezie trebuie să stai și să fii, căci iubirea cea pentru Dumnezeu are lucrare mare în om și se varsă în părți cerește și se varsă când ea este, și așa lucrează ea acolo unde este și unde se varsă ea.

Ai grijă să fii în iubire și să fie ea în tine, fiule al Fiului meu. O, ai grijă mare, ai grijă de credință în cuvântul Fiului meu, Care S-a făcut izvor de cuvânt în mijlocul tău. Vezi să nu-ți fie puțină credința, ai grijă, căci scris este că de la cel ce nu are i se ia și ce mai are. Dureros este să se stingă în om credința, dar când neascultarea îl prinde sub ea prea mult pe om, ea îl desparte pe om de Dumnezeu și-i stinge iubirea de Domnul în suflet, și apoi vine dușmanul vieții, vine necredința și-l smulge pe om din brațul Domnului. Dacă ai credință mică ești sărac, fiule, și n-ai putere pentru Dumnezeu, și nici El n-are pentru tine, și este scris că de la cel ce nu are i se ia și ce mai are și i se dă celui ce are mai mult, că așa este cu credința, iar tu rămâi gol și fără nici un acoperământ, că nu te poți juca cu Dumnezeu cum ai da tu să crezi că se poate oricum cu tine, cel ce ai gustat din atâta izvor de har și n-ai dat să te îmbogățești în iubire și în credință și în lucrare cu folos pentru Dumnezeu, nu pentru tine, fiule, dacă tu ești al lui Dumnezeu. O, nu e totuna cu cel ce nu a știut de izvorul acesta și de gustul lui cel sfânt, nu e totuna ca și cu cel ce a stat la masă cu Domnul și apoi se duce nebun în părți ca plată a nestatorniciei lui și a lipsei inimii curate în el.

Fiilor, fiilor, când știți că ați greșit, căiți-vă adânc și alergați spre iertare și spre împăcare cu Dumnezeu. Când greșiți unii prin alții, unii de la alții, nu stați nepăsători, ci alergați spre salvare, fiilor, dar nu mai dați să aveți legături cu cei cu care v-ați dus spre greșală, ci căutați salvarea de la cei cu inima curată pentru Domnul și pentru voi. O, e mare înțelepciune aceasta ce vă învăț eu pe voi acum, că n-a făcut așa acest popor și mulți s-au pierdut, de la începutul cuvântului Fiului meu prin trâmbița Sa Verginica și până azi, o, mulți s-au pierdut pe cale dacă n-au ascultat așa, și s-au pierdut unii prin alții dacă n-au mers cu călăuză miloasă, cu lumânare de înviere în mână ca să vadă drumul și pașii lor pe drum.

O, când Domnul îți spune cum să lucrezi pe cale, tu așa să faci, fiule al acestui cuvânt, care te ține de mână ca să nu cazi, ca să nu rătăcești de la ascultare, fiule. O singură masă de învățatură să aveți, o singură sală de petrecere cu Domnul să folosiți, căci mai multe feluri de duhuri și de voințe și de dorințe dau să taie felii din trupul bisericii de nou Ierusalim, dau să-L împartă pe Fiul meu în bucăți, pe Cel ce Se-mparte și nu Se desparte împărțind.

O, ferțiți-vă de duhul fățarniciei, fiilor! Cu adâncă durere vă povățuiesc eu pe voi în ziua mea de serbare cu Fiul meu Iisus Hristos în mijlocul vostru și cu dar de tămăduiri mari peste voi. Când voi n-ați fi întregi cu inima și cu iubirea și cu credința și cu fapta ei și cu ascultarea înaintea Domnului, și față în față frățeste, duhul fățarniciei este cel ce face această neorânduială. Vă trebuie mereu povață pentru această împlinire sfântă a inimii curate unii față de alții și înaintea Domnului în unire frățescă, fiilor. Nimeni să nu aibă părți aparte, înțelegere aparte, duh aparte, inimă aparte, purtare aparte, vorbire aparte, ci toți o pâine să fiți, toți o iubire și o știre, toți un cer strălucitor pentru Domnul și pentru sfinții Săi, care privesc pe pământ la voi precum priviți voi de pe pământ cerul, fiilor. Unii altora să vă știți inimile și să vi le simțiți, ca să puteți lucra unii pentru

alții în vreme bună și în vreme mai puțin bună, căci unii altora sunteți mădulare, și nu uitați aceasta! Fiți cu grijă mare pentru cuvântul rostit de voi chiar și în gând, ca nu cumva să se folosească diavolul de la voi și să facă după vreun cuvânt rău spus de voi asupra voastră, căci gura și inima trebuie să vă fie la fel și cerești să vă fie, ca să nu aibă diavolul ce folosi pentru el de la voi împotriva voastră apoi. Vedeți voi de ce vă învăț eu să vă feriți de duhul fățarniciei, fiilor? El lucrează cu dus întors prin cuvintele voastre, care nu sunt totdeauna la fel cu ceea ce voiți sau urmăriți, și apoi duhul cel fățarnic aduce vouă fapta fățarniciei voastre, fiilor. O, feriți-vă și gândul, nu numai vorbele voastre să le feriți de ceea ce nu vreți să vină peste voi când voi roștiți cu ușurință pentru ispitire în jur cuvinte vătămătoare vouă și Domnului cu voi. Este scris omului că din cuvintele lui se mântuiește sau se osândește, și trebuie mare credință ca să nu disprețuiască el acest adevăr bine rostit de Domnul pentru trezie în om, fiilor.

O, fiți frumoși cu inima, fiți frumoși foarte, că această frumusețe este cea care se vede bine în afara voastră, precum se vede în afară și ceea ce este urât în voi. Începeți orice lucrare măreață, începeți-o cu credință și puneți la ea iubirea și apoi statornicia acestora, și aveți grijă mare de cuvintele din voi și din afara voastră, fiilor. Nimic, o, nimic nu câștigă cel slab în credință lângă acest cuvânt. Sunt ridicăți din mijlocul poporului Fiului meu fii cu inimi necredincioase în ei și care aduc clătinare din credință peste cei slabi, care nu și-au strâns merite ale credinței lor. Fiți tari în fața acestor vijelii, căci cei neîmplinitori au lucrare rea, au dușmănie peste cei ce se luptă lângă Domnul cu iubire și cu credință, fiilor. Stați alături cu cei credincioși și tari în credință și uitați-vă câtă pagubă aduce necredința peste cei ce s-au clătinat și dau să clatine ei pe cei slabi, pe cei șovăielnici, pe cei nemulțumiți și cârtitori lângă Domnul. N-ar fi să aibă nici un drept lângă Domnul cel ce vine să-I fie Lui fiu, ci doar iertare să-și capete lui prin pocăință mare, și nu nemulțumit să stea lângă Domnul. Fiți sfinți întru toate, fiți tari cu credință, că această tămăduire dau să aveți peste voi în ziua mea de serbare, în zi de izvor de tămăduiri, fiilor.

Iar Tu, Fiule Doamne, Iisuse scump al meu, ajută-i pe ei să poată să Te creadă pe Tine până la sfârșit și să le strângi lor plata credinței lor și să aibă la Tine bogăție de har prin credința lor, Fiule înviat dintre cei morți pentru mila Ta de ei. O, învață-i mereu pe cei ce-Ți sunt fii, pe cei ce s-au dat să fie ai Tăi, căci sunt ai Tăi, iar eu stau înaintea Ta pentru ei și mă rog cu rugăciune tare, fă-i tari pe ei, tari în credință, tari în iubire, și prin acestea tari să fie ei în ascultare de Tine, Fiule milos, Doamne mângâietor. Amin.

— **O** cum să nu-i întăresc Eu pe ei în cele ce am Eu de așezat în ei pentru Mine, mamă? Le dau și iar le dau mângâieri și puteri. Îi învăț să-Mi dea și ei Mie asemenea, ca să putem unii de la alții și unii pentru alții, mamă, iar tu atât de sănătos i-ai învățat azi taina tămăduirii, vindecare de duhul fățarniciei, care nebănuit atacă din partea diavolului pe cei ce învață calea adevărului pe pământ, și Mă plec înaintea ta ca un Fiu iubitor și-ți mulțumesc pentru marea ta iubire și povață peste poporul Meu, mamă. Amin.

O, popor de nou Ierusalim, ai nume nou, fiule. Toate să strălucească de înnoire în tine și peste tine, toate mereu! Nimic vechi nu se potrivește la hăinuța ta, la slava Mea, cu care Eu te învălui. Iată, noi le facem pe toate. Mereu, mereu lucrăm așa, căci așa am zis între Mine și Tatăl, între Mine și tine apoi, căci cu tine împlinim, Eu și cu Tatăl, această Scriptură. Peste zece zile voi îmbrățișa pe mulți care vin la izvorul Meu de cu-

vânt, la masă cu ucenicii și cu mironosițele învierii Mele în mijlocul tău, tată. Le voi da mult și-i voi ajuta să poată mult apoi. Le binecuvintez pașii spre izvor, trimit îngerași întru în-tâmpinarea lor și-i voi face să simtă cu ei oastea cerească însoțindu-i spre izvorul Meu de cuvânt și spre grădinile Mele cu tine, poporul Meu. O, mult îi iubesc pe cei ce cred cu putere. Mă bucur de la ei, Mă mângâi de la ei și dau să le înmulțesc mereu credința și iubirea și lucrarea lor cea sfântă prin iubirea dintre ei, întru care Eu Mă odihnesc când ea este, dovedindu-i ea pe ei ucenici ai Mei.

Pace ție, poporul Meu! Cu mare greu am coborât la tine în ziua aceasta, Eu și mama Mea Fecioara. Am găsit neputință în porți, căci diavolul se bagă să facă dureri, dar am stins durerea și am dat cuvântul Meu ție, căci sunt Cel ce pot. Hristos a înviat, îți spune ție mama Mea Fecioara dimpreună cu ucenicii și mironosițele învierii Mele, care așteaptă ziua lor cu Mine în mijlocul tău.

Ia tămăduiri, poporul Meu, ia, tată, și învață să iei, că ai izvor bogat de învățătură peste tine, fiule. O, cine e mai bogat ca tine pe pământ? Nimeni, tată, nimeni, n-are nimeni bogăție ca a ta. Păzește-o și fii vrednic de ea, și prin credință vei putea așa. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Îți dau binecuvântare și putere îți dau să-Mi pregătești praznic de înviere, că vin la izvorul învățaturii Mele cu ucenicii și cu mironosițele Mele, vin cu cerul la tine, fiule. Fii plin de putere prin iubire, căci tu ești sprijinul Meu, tu ești casa Mea, tu ești Betania Mea pe pământ acum, la sfârșit de timp, poporul Meu. Amin, amin, amin.

16/29 aprilie 2011

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Povață pentru poporul cuvântului: să-și lege sufletul numai de Domnul. Îndemn la statornicie.

Eu, Domnul, vin din cer, vin la tine cuvânt, poporul Meu, și nu Mă satur să vin și să tot vin la tine, căci te-am luat dintre oameni și te-am alipit Mie ca să te am popor al Meu în zilele acestea de venire a Mea acum, la sfârșit de timp, iarăși de la Tatăl la om venind, căci scris este cuvântul proorocesc: «*Dumnezeu strălucit va veni și nu va tăcea; chema-va cerul de sus și pământul ca să judece pe poporul Său și să-Și adune pe cei credincioși Lui*». Amin.

O, nu Mă satur să-ți grăiesc, poporul Meu. Am făcut cu tine legământ să-Mi fii jertfă plăcută Mie, tată. Chem cerul de sus și pământul și judec dumnezeiește în mijlocul tău tot ce este pe pământ și-ți spun ție: ascultă, poporul Meu, și-ți voi grăi ție, Israele, și voi mărturisi ție: Dumnezeuul tău sunt Eu. Amin.

Vin iar cu duh de înviere, vin iar cu martorii învierii Mele, vin la tine și mărturisesc ție: Dumnezeuul tău sunt Eu, poporul Meu. După opt zile de la duminica învierii Mele am intrat la ucenicii Mei cei încuiați de teama iudeilor cei răzvrățiți pe ei pentru învierea Mea dintre cei morți, și care au fost învinuiți de iudei că M-au furat ei din mormânt. Eu însă am stat în mijlocul lor și le-am spus și iar le-am spus: «*Pace vouă, ucenici!*», le-am spus așa că erau zdruncinați și am dat să-i liniștesc și să-i încurajez, și le-am zis lor: «*Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi*», și am suflat apoi și le-am zis: «*Luați Duh Sfânt; căroră veți ierta păcatele le vor fi iertate, căroră le veți ține vor fi ținute*». Așa am lucrat Eu dacă Tatăl M-a trimis, și așa trebuia să facă și ei prin trimiterea Mea de peste ei, iar ei așa au lucrat, precum Eu le-am spus lor.

În această duminică, a doua după duminica învierii Mele, stau în mijlocul tău, stau iar cu ucenicii Mei la masă, poporul Meu. Așteaptă creștinii cei credincioși cuvântului Meu izvorât din gura Mea în mijlocul tău, așteaptă, fiule, glasul Meu și se uită să vină spre ei cuvântul Meu din sărbători, căci în sărbători cobor la tine cuvânt și nu Mă satur să-ți grăiesc și să-ți tot grăiesc, că acest dor îl am: să grăiesc cu omul pe pământ și să Mă mărturisesc lui Dumnezeu adevărat și să-i spun celui credincios: «*Dumnezeul tău sunt Eu*», și să-Mi spună și el Mie apoi așa cum Mi-a zis ucenicul Toma, care M-a vestit Dumnezeu al său după opt zile de la învierea Mea și a zis: «*Domnul meu și Dumnezeul meu!*». O, ce frumos! Eu să-i spun omului mărturisindu-Mă lui: «*Dumnezeul tău sunt Eu*», iar el să Mă mărturisească și să-Mi spună: «*Domnul meu și Dumnezeul meu!*». Fapte mari, venite cu Mine din cer de la Tatăl ca să le săvârșesc pe pământ în mijlocul oamenilor, așa am lucrat când am venit din cer pe pământ și M-am făcut om, născut din Fecioară mamă, și am crescut apoi până la vârsta de treizeci de ani a omului și M-am vestit apoi prin semne mari Dumnezeu din Dumnezeu în mijlocul lui Israel, și M-a răstignit apoi pe cruce poporul Israel, dar Eu, Dumnezeu adevărat cum eram, venit din cer, M-am ridicat viu dintre cei morți în dimineața celei de a treia zi de după ziua răstignirii Mele și am stat în mijlocul ucenicilor Mei și M-am mărturisit lor că am înviat, și mai ales că Eu sunt le-am arătat, căci am luat degetul lui Toma, stând el între ucenicii Mei după opt zile de la învierea Mea, și am spus: «*Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune pe coasta Mea și nu fii necredincios, ci fii credincios*», și M-a mărturisit el atunci și a zis: «*Domnul meu și Dumnezeul meu!*», și iar i-am zis lui: «*Fiindcă M-ai văzut, Tomo, ai crezut. Fericiți, o, fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!*».

Eu când am intrat după învierea Mea în mijlocul ucenicilor Mei și le-am zis lor: «*Pace vouă!*», le-am arătat lor mâinile și coasta, iar ei, văzând că Eu sunt s-au bucurat, și iarăși le-am zis lor: «*Pace vouă!*», și i-am trimis pe ei precum M-a trimis pe Mine Tatăl, i-am trimis peste pământ la oameni pentru mărturia Mea. O, tot așa este și cu lucrarea cuvântului Meu cel de azi, pe care Tatăl M-a trimis s-o săvârșesc. Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi, copiii lucrători cu Mine în zilele acestea. Eu Mă las cuvânt peste voi, iar voi îl trimiteți peste pământ la oameni, fiilor. Am trimis vouă lumina Mea și adevărul Meu în calea voastră și v-au povățuit acestea și v-au călăuzit ca să vă îndrepteze către muntele Meu cel sfânt și către locașurile lui ca să ajungeți la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul bucuriei și al veseliei voastre ca să-L preamăriți pe El Dumnezeu al vostru și să nădăjduiți în El și să-L lăudați izvor al mântuirii voastre și Dumnezeul vostru, fiilor credincioși, căci așa este profetizat prin Scripturi, căci David cânta vremea aceasta a Mea cu voi și spunea: «*Mare este Domnul și lăudat este El în cetatea Sa, în sfânt muntele Său, frumos întru înălțimea Lui spre desfătarea întregului pământ, munte de Sion, cetatea Marelui Împărat, cunoscut în locașurile Sale când o apără pe ea*».

Petrecerea Mea cu voi este bucuria Mea și a cerului, fiilor. Chem cerul de sus și pământul la praznicul Meu cu tine, poporul Meu, căci praznic de nuntă cerească este cuvântul Meu cu tine pe masa ta, căci scris este: «*Domnul dintre dumnezei grăiește și la Sine cheamă pe locuitorii pământului, de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, desăvârșită frumusețe, Dumnezeu prealuminat din Sion. Dumnezeu vine și nu tace; de sus cheamă cerurile și pământul ca să judece pe poporul*

Său și să adune pe credincioșii Lui ca să încheie cu ei legământul Său cel sfânt, iar cerurile vestesc dreptatea Lui». Amin.

O, fiule învățat de Dumnezeu atât de minunat, atât de mult, să nu-ți legi sufletul tău de cineva de pe pământ, nici de mamă, nici de tată, nici de oricare alt om, fiule, căci tu ai cu Mine legământ încheiat, nu cu omul, tată, iar sufletul tău este de la Dumnezeu și trebuie să-L alegi pe El cu sufletul tău când viața te încearcă să alegi. Tu, care ai aflat calea Mea de la cer la pământ prin acest izvor de cuvânt, care naște fii pentru cer, tu când greșești față de iubirea Mea, scoală-te din somnul acesta și strigă cu durere și strigă cu iubire, cu arsură de iubire strigă și spune-Mi atunci: „*Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție, Domnul meu!*“, iar la strigarea ta îți vindec sufletul tău, îți vindec răceala și te fac sănătos, numai să cauți să nu Mă părăsești pentru nimeni pe pământ, să nu te desparți de Mine pentru nimeni, tată, pe pământ, nici pentru mamă, nici pentru tată, nici pentru frați, nici pentru oricare om te-ar lua de lângă Mine ca să te smulgă de sub cortul Meu cel sfânt, de sub ocrotirea Mea cea pentru fiii cei credincioși. O, să nu zici nici cu gândul, nici cu cuvântul grai de despărțire a ta de Mine și de lucrarea Mea, căci Eu am trimis lumina Mea și adevărul Meu ca să te călăuzească la muntele Meu cel sfânt și către locașurile lui ca să iei din jertfelnicul lui Dumnezeu și să-L bucuri pe El și să-L ai nădejde a ta și izvor al mântuirii tale, fiule chemat. O, ai grijă, tată, sufletul tău e de la Mine, nu de la părinți, și Mie să Mi-l păstrezi și Mie să Mi-l dai și Mie să te alegi când viața te încearcă să te smulgă din casa Mea, din locașurile poporului Meu, în care Eu te-am pecetluit să fii. Cu mare grijă de tine, cu mare durere pentru tine te învăț Eu aceasta. Dacă cineva ar da să te smulgă din trupul bisericii Mele, al poporului Meu și să te tragă afară, tu să nu faci, tată, așa, să nu-l urmezi pe cel ce pierde temerea de Dumnezeu ca să se tragă în lături și să te smulgă și pe tine spre rătăcirea lui. O, fiți statornici, fii și fiice, fii miluiți de Dumnezeu, căci mama și tata și fiii și soții voștri sunt cei ce rămân ai Mei și ai locașurilor Mele. O, scoală-te, fiule, și spune suspinând la vreme de încercare: „*Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu că am greșit Ție, Domnul meu!*“.

Îmi înconjur rodul în taina cuvântului Meu cel mult învățător peste cei cu care am făcut legământ sfânt de iubire, căci vremea cea cu întuneric în ea sapă în mulți pe pământ pentru nepăsare de suflet și încearcă din părți fii crescuți de Duhul Sfânt, pe care Eu, Domnul, i-am luat la sânul Meu ca să-i am ai Mei.

O, voi, cei nepăsători de suflet și de Dumnezeu, dacă dați să fiți așa, faceți ce voiți, dar nu smulgeți și pe alții din sânul Sionului Meu cel sfânt! Dacă nu puteți să vă căiți pentru vindecarea sufletului vostru, care caută spre afară, unde sunt câinii, nu vă atingeți și de alte suflete, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Unii prin alții să se întărească în statornicie fiii și fiicele poporului Meu, iar mintea ușuratică și ispititoare să tacă, să tacă și să se umilească mult, căci Eu sunt ocrotitorul celor ce Mă iubesc și îi ocrotesc pe ei înăuntrul de tot ce vine din afară ca să-i încerce pe ei.

O, fiilor, fiilor, fiți mari cu înțelepciunea, căci Eu am spus: «*Dușmanii omului vor fi casnicii săi: mama și tata, copiii și rudele, soții și soțiile, prietenii și lumea, dar casnicii sunt cei mai tari dușmani*». Fiți ucenici și învățați bine taina vieții ucenicești lângă Mine, Domnul și Învățătorul vostru. Nu pot să nu vă învăț și să nu vă îndemn mereu, mereu, că iată, cei care caută spre ei mamă și tată, frați și surori, aceia își pierd credințioșia și greșesc și se îmbolnăvesc de dor de ducă și se

duc apoi greșind așa, călcând legea și taina puterii uceniciei întru Hristos. O, rupe-te pentru calea ta cu Mine, rupe-te și de mamă și de tată și de frați și de soți, că aceia dau să te scoată de la Mine, fiule care umbli pe afară. Nu vreau, tată, să ajungi plângând pe-afară. Fii cuminte, o, fii cuminte, căci casa ta e Domnul, e împărăția cerurilor casa ta și neamul tău.

Vindecați-vă de fățarnicie, fiilor! Acolo unde ea este, unealta diavolului este ea, iar creștinii nu au a o folosi pe ea nici cu gândul, nici cu cuvântul, căci fapta ei este apoi neiertătoare, tată.

Stau de veghe pentru voi, stau de veghe la porți și stau de jur-împrejur cu sfinții și cu îngerii de veghe peste tot pe unde am popor sfințit și ocrotit și hrănit din gura Mea, din mâna Mea, din Duhul Meu. Toți cei care veniți și voiți să vă faceți fii ai lui Dumnezeu prin acest măreț cuvânt, ieșit din gura Mea ca să-l călăuzească pe om spre patria vieții, sărguiți-vă și învățați lucrarea și taina uceniciei întru Hristos, căci pentru calea voastră cu Mine sunt curse, sunt casnicii, care dau să vă ademenească dacă le dați drumul la ușă spre sufletul vostru, și pierdeți puterea cea pentru Mine cu voi, fiilor. Mereu, mereu trebuie să-Mi veghez poporul, căci diavolul e supărat pe Mine și pe poporul Meu și caută cu târcoale să-Mi calce peste semănătura Mea prin cei ce nu veghează la mijloc ca sfinții și cu sfinții și cu îngerii Mei pentru veghea lor, pentru paza lor de vrăjmașii sufletului lor.

Și acum îmi mângâi ucenicii cei din cer, căci scris este: *«Chema-va Domnul cerul de sus și pământul ca să judece pe poporul Său și să-i adune sub ocrotirea Sa pe cei credincioși Lui»*. Amin.

— **O**, Domnul meu și Dumnezeul meu, eu dintre ucenicii Tăi în cer mă dau în ziua aceasta poporului Tău pildă de iubire, dar și de credință, Doamne. Ucenicii ceilalți Te văzuseră înviat și ai arătat lor mâinile și coasta străpunse de cuie și de răni. Eu însă n-am putut să nu Te doresc să Te văd după învierea Ta. Dorul meu Te-a adus iarăși față în față cu ucenicii Tăi după opt zile de la înviere, când am sosit și eu între ei, auzind pe cale vestea învierii Tale. Tu, în taină stând între noi, m-ai auzit când am zis lor: *«Nu voi crede până nu voi vedea și eu!»*, și Te-ai lăsat apoi văzut în mijlocul nostru și mi-ai spus: *«Adu degetul tău și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și pune-o în coasta Mea și nu fii necredincios, ci credincios, și iată, pentru că m-ai văzut ai crezut, dar fericiți cei ce n-au văzut și au crezut»*. Eu Te-am îmbrățișat atunci în cuvântul mărturisirii mele și am zis: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»*, beat de iubire și de bucurie am zis aceasta. Mă mărturisesc poporului cuvântului Tău de azi cu numele Tău peste creștetul meu. Domnul meu și Dumnezeul meu Te-am numit atunci mie, Dumnezeule înviat.

Domnul Iisus Hristos, Cel înviat dintre cei morți a treia zi după răstignire, El este Domnul meu și Dumnezeul meu. Am fost fericit că L-am văzut, dar voi sunteți mai fericiți, mai credincioși, mai mari, pentru că Domnul S-a întors în Tatăl și mai fericiți și mai mari sunt cei ce cred în El fără să-L fi văzut așa cum eu L-am văzut și L-am pipăit pe rane după învierea Lui. Mi-a dat Domnul fericire mare, căci mărturisirea mea a rămas lucrătoare de credință peste cei ce au numele lor scrise în cartea vieții ca să se facă ei prin credința în Hristos fii ai lui Dumnezeu, ai nașterii de sus prin credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a înviat dintre cei morți după ce Și-a pus viața Sa pentru noi ca iarăși să Și-o ia și să ne-o dea nouă spre viață.

O, fii și fiice, fii ai poporului sfințit prin cuvântul lui Dumnezeu de peste voi, nu părăsiți luntrița în care sunteți cu

Domnul pe calea vieții, pe apele iubirii cerești umblând cu Domnul! Lumea n-are nici o putere asupra voastră dacă voi sunteți morți față de ea, dacă voi nu veți păstra în voi rămășițe din ea după ce vă dați Domnului pentru înviere. Fiți ochi și urechi pentru cuvântul care vă învață din Dumnezeu, căci și Domnul tot așa este pentru voi, ochi și urechi peste tot pentru voi ca să vă ocrotească de lume și mai cu seamă de voi înșivă când duhul lumii ar da să se înfrupte din voi și să vă aducă rane care să vă vatăme statornicia și credincioșia pentru tot ce a făcut și face Domnul pentru voi, pentru slava Lui cu voi pe pământ. Iubirea mea pentru El a fost mare pe pământ și L-am urmat cu totul când El mi-a cerut aceasta, și mari și multe taine mi-a împărțit El, căci eram om cu adânc de înțelepciune în mine și-mi inunda Domnul inima de durerea cea din El pentru om și de lucrarea Lui cea mare și tainic de mare pentru mântuirea omului, iar eu adânc gândeam și adânc înțelegeam și adânc rămâneam în El și în tainele Lui, grele de purtat de om. O, fiți și voi pe potriva înțelepciunii revărsate din El peste voi în zilele acestea, căci S-a plecat Domnul celor înalți de pe pământ prin înălțimea lor și se vor pleca aceștia sub strălucirea Lui, căci *«Domnul strălucit va veni și nu va tăcea și foc înaintea Lui va arde și vijor mare împrejurul Lui»*, precum este scris.

O, fiți ascultători, căci ascultarea înseamnă credință, fiilor. Fiți mărturisitori, căci credința înseamnă aceasta. Fiți credincioși și împărțiți duh de credință în multe inimi, căci Domnul vă face vad pașilor voștri cu El și pentru El pentru mărturia Lui, iar în istoria Lui cu voi v-a spus că vine vremea să fiți căutați.

O, vino, Doamne, și nu tăcea cu venirea Ta și adu vremea aceea ca să Te caute omul căutându-i pe-ai Tăi, cu care Tu Te mărturisești azi! Iar noi, ucenicii Tăi, cu dor, din cer de lângă Tine așteptăm ziua noastră, a ucenicilor și a ucenițelor învierii Tale, ca să Te slăvești cu noi peste cei pe care Tu îi vei strânge la izvor ca să le dai, ca să Te dai lor cu slava cuvântului Tău, izvor de mântuire pentru cei ce se mântuiesc, o, Doamne. Amin.

— **V**in și iar vin, o, vin în mare strălucire cerească, acoperită ea de aripile heruvimilor și ale serafimilor. Vin și nu tac, căci scris este: *«Domnul strălucit vine și nu tace!»*. O, cum să nu vin când sunt iubit și așteptat cu mângâierea Mea pentru cei ce Mă iubesc așteptându-Mă să vin și să le grăiesc lor cuvântul vieții și al mângâierii cea de sus!

Pregătește-Mi, dar, calea și masa cea de praznic, poporul Meu de la izvor! Îți dau, tată, putere pentru ca să ostenești Mie, iar tu să zici ca ucenicul Toma și să te bucuri de Mine cu tine și să-Mi spui și în vreme de odihnă a ta și în vreme de osteneală pentru numele Meu, să-Mi spui cu credință: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»*, așa să-Mi spui și așa să poți pentru Mine, prin Mine să poți, cu Mine să poți, și așa să Mă mărturisești, o, poporul Meu, și aceasta te va mărturisi pe tine fiul Meu, poporul Meu cel de azi, însoțitorul Meu pe calea venirii Mele azi pe pământ după om, așa cum acum două mii de ani am călătorit pe pământ cu ucenicii Mei cei de-atunci, când am venit de la Tatăl după om și pentru om, o, poporul Meu cel de azi. Amin, amin, amin.

18 aprilie/1 mai 2011

*Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe,
purtătorul de biruință*

*Credința are în puterea ei dorul de Dumnezeu. Îndemn din cer
sfântului Gheorghe pentru dor de Dumnezeu.*

Eu vin, și porțile Mi se deschid și vin și intru în cartea Mea cuvânt, intru la tine, popor al cuvântului Meu, cu oaspeți din cer la masa ta vin, și dulce-Mi este dragostea că ești tu credincios venirii Mele și cuvântului Meu, cu care Mă las pe masa ta în vremea Mea cu tine pe pământ! Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu cel din români! E zi de sărbătoare, iar Eu Mă bucur că vin cu sfinții pe pământ la tine cuvânt și-Mi alin așteptarea Mea și a lor. Ești ostenit de grijile cele multe ale lucrării Mele cu tine, tată. Peste două zile deschidem porțile ca să intre la masa cuvântului Meu cu tine poporul cel hrănit din izvorul Meu de cuvânt în grădinile Mele cu tine, fiule trudit. O, Eu îți dau întărire mereu ca să poți, ca să cuprinzi grijile toate și să stăm înaintea celor ce vin, și să sporim noi lucrarea Tatălui Savaot, cu care M-a trimis la tine s-o port cu tine, și să ne dea apoi Tatăl bucuria cea pentru trudă, dar să trudim cu mare iubire pentru slava Tatălui, căci Tatăl așa închinători voiește să-I fim și așa să-L mărturisim pe El, lucrând și împlinind Scripturile care mai sunt de împlinit, ca să se arate împărăția cerurilor cu putere mare pe pământ și să vadă neamul omenesc ceea ce nu se așteaptă să vadă, căci omul vede numai cât vede cu ochiul trupului și e de trudit să-l facem pe om să vadă ce vede Dumnezeu și sfinții Săi.

O, roagă-te Domnului Dumnezeului tău să așeze vreme caldă și cu soare și cu mângâiere pentru ziua Mea cu tine și cu poporul care vine la izvor, fiule, căci Eu vin cu ucenicii și cu mironosițele și cu mama Mea Fecioara la masă de praznic de înviere în mijlocul tău, și voi așeza pe masa învățaturii cuvânt cu putere în el, cuvântul lui Dumnezeu peste cei ce vin cu dor la masa Mea cu sfinții în mijlocul tău, și iată, azi stau cu tine la masă de cuvânt cu mucenicul Gheorghe, cel plin de dor după poporul Meu de pe pământ, așa cum toți sfinții sunt, văzând ei venirea Mea cu ei, împlinirea Scripturii venirii Mele cu sfinții în zeci de mii și cuvântând ei cu tine de lângă Mine, minune cum nu poate omul pătrunde cu mintea lui de om, dar mărturisitorii Mei au putut și pot mereu crede și pricepe cele ce ochiul n-a văzut și la mintea omului nu s-a suit, taine mai presus de fire, iubite numai de cei credincioși și plini de dor de Dumnezeu pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, credința are în puterea ei dorul în om, dorul de Dumnezeu. Așa au purtat în ei sfinții râuri de dor spre Mine și spre patria sfinților Mei, iar Eu, Domnul, așa M-am mărturisit pe pământ, prin sfinții Mei, prin cei credincioși și sfinți, pe care lumea nu i-a meritat. Eu însă vin cu venirea Mea de azi pe pământ și iau sfinții în coborârea Mea și tainic lucrăm această venire cu cuvântul Meu și al sfinților Mei, iar inimile celor credincioși au de la Mine dorul de Dumnezeu în ele, puterea credinței lor, și așa cred ei venirea Mea de azi cuvânt pe pământ și a sfinților Mei, iar sfinții Mei mărturisesc pe Domnul Dumnezeuul lor și se fac cuvânt și mărturisesc adevărul Scripturii venirii Mele cu sfinții, căci toate cele despre Mine scrise în Scripturi s-au împlinit și se împlinesc, și le fac parte celor credincioși de aceste împliniri, și sfinții mărturisesc venirea Mea, venirea Mea cu ei. Amin.

— **M**ărturisitori suntem și din cer de lângă Tine precum am fost și pe pământ, o, Doamne plin de dor după om! Plini de dor am fost și noi după

Tine dacă Tu ai pus acest mărgăritar în noi, ca focul arzând în noi de dor. O, cine nu are dor de Tine nu poate să Te creadă în acest cuvânt scump și sfânt, Doamne, căci fără dor nu Te poate nimeni iubi și aștepta cu dor.

Mi-a fost dor de Tine până în adâncul sufletului și al duhului și al trupului meu și n-am avut de nimic dor în mine în afară de dorul de Tine. O, nu știam cum să fac mai mult, cum să pot mai mult, cum să fiu mai tare în duhul mărturisirii cea pentru Tine, care-mi stinge toată grija cea pentru mine, căci Te iubeam cu dor și Te iubeam, și s-a dus vestea de iubirea mea cea pentru Tine și nu m-a biruit nici împăratul, nici argatul dacă Tu m-ai biruit de dorul Tău, o, Doamne. Dorul inimii mele îl doresc eu în toți fiii poporului Tău, o, Doamne, și le spun lor:

Iubiți cu dor pe Domnul și cu putere iubiți-L, căci puterea dorului este credința, care izvorăște din dor. O, nu vă risipiți taina dorului pentru altceva pe pământ! Strângeți-vă numai în cer, și totul se va întoarce la voi însuși, căci ogorul cersesc rodește mult, rodește sfânt și rodește veșnic și poartă în el sămânța nevestejirii. Vă cuprind în taina dorului meu de Dumnezeu. Vă doresc mărturisitori cu dor în voi pentru slava patriei cerești pe pământ, care începe cu voi. Nu e minte să priceapă taina Domnului cu voi, dar credința poate prin dorul din ea în om, prin puterea ei, care este dorul de Dumnezeu în om.

Vă cuprind cu mare dor în cuvântul mărturisirii mele. Vine Domnul la voi! Dați-L de veste spre bucuria celor ce pot să creadă cu dorul din ei, căci Domnul aduce în mijlocul neamului român cerul de sus la masă de popas sfânt cu cei credincioși și sfinți cu credința, iar necredincioșii și defăimătorii și hulitorii sunt neliniștiți și sunt neputincioși față în față cu a Domnului venire la voi cuvânt pentru voi și pentru toți cei ce vor să se mântuiască prin acest cuvânt și să aibă de patrie cerul. Amin.

O, vino, Doamne, la ei pe pământ, căci dorul sfinților Tăi e mare și se adună sfinții cu Tine la izvorul Tău de cuvânt în mijlocul lor pe vatra neamului român! Vino, Doamne, o, vino, că tot cerul așteaptă biruința Ta și slava Ta cea de azi, slava Domnului pe pământ cu cei credincioși Lui! Amin.

— **S**lava Mea sunt sfinții, o, sfinți mărturisitori ai Mei. Prin ei M-am slăvit și Mă slăvesc între oameni, prin credința lor cea plină de dor. O, cine n-are dor, n-are nici credință, și chiar dacă are, este fără de rod și fără de plată, căci plata ei este rodul ei. Amin.

O, poporul Meu, iar și iar binecuvintez ziua Mea de întâlnire și a sfinților Mei cu poporul care vine la izvor peste două zile. Și Noi, și ei așteptăm întâlnirea. Îi voi învăța pe ei să-Mi fie Mie locaș. Îi voi învăța pe ei taina dorului, taina credinței cea prin dor de Dumnezeu în ei. Le voi da să înțeleagă puterea ascultării de tot cuvântul Meu de peste ei și roadele acestei puteri prin puterea dragostei dintre ei pentru Mine în ei.

Să cerem la Tatăl vreme cu senin, fiilor, căci Tatăl Îmi dorește toată mângâierea Mea și dorește să Mă mângâie cu poporul adunat la izvorul Meu de cuvânt. Mi-e dor de ei, și dorul Meu îl doresc în ei și mult îl doresc, și prin el vor avea ei puterea credinței, puterea Mea în ei pentru Mine, Domnul Dumnezeuul lor.

Ca un păstor zdrobit de dor, rănit de dorul de voi, așa vă aștept Eu la izvor, și voi scoate apă și vă voi da și vă veți umple de dor. O, veniți la izvor! Vă voi da să beți, și din belșug să beți. Amin, amin, amin.

23 aprilie/ 6 mai 2011

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Ortodoxia și-a rupt de tot cămașa de botez. Îndemn la veghe peste duhul credinței. Vine pe față lepădarea de credință peste biserică. Strigarea Domnului către preoți și ierarhi.

Cu dulce praznic de înviere cobor plin de cuvânt în cartea Mea cea de azi, pe care o am deschisă pe masa ta cu Mine ca să intru în ea cuvânt de facere, cuvânt de multă înviere, o, popor al cuvântului Meu cel de azi. Te cuprind în Duhul Meu, poporul Meu de la izvor, și Mă aplec să-ți mulțumesc, tată, să mulțumesc iubirii tale cea pentru Mine că Mi-ai pregătit zi de praznic azi, și iată-Mă îmbrățișat în cuvânt cu poporul adunat la izvor, la masa ta cu Mine și cu ei în ziua aceasta sfântă, și cu ucenicii și ucenițele învierii Mele, fiule, cu cei cu care Mi-am împărțit iubirea și durerea și învierea apoi, acum două mii de ani.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Aceștia trei Unul sunt, și sunt la masă de cuvânt pe pământ cu cei binecredincioși. Domnul Dumnezeu tău este în mijlocul tău, popor jertfitor pentru Evanghelia Mea cea de azi, și iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, așez acum pe masa cuvântului Meu salutul cel mărturisitor, dimpreună cu ucenicii și ucenițele Mele, cu care am venit spre sărbătoarea lor în mijlocul tău: Hristos a înviat!

O, ați venit la izvorul Meu de cuvânt, voi, cei ce călătoriți spre Mine. Plecăciune fac înaintea iubirii și a credinței cea plină de dor în voi. Vă întâmpin cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Mă vede Tatăl îmbrățișându-vă în cuvânt. Se uită mama Mea Fecioara la Duhul Meu Cel mângâiat de voi, de dragostea din voi pentru locașurile Mele de azi, ale grădinilor pe unde-Mi pasc Eu turma cea hrănită cu glasul Meu de Păstor, pe cei cu care-Mi sprijin venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ la om.

O, cum să vă arăt bucuria Mea? Sunt îndurerat și caut bucurie lângă durerea Mea, iar voi îmi dați, și simt alin pe rane. O, sunt îndurerat că nu rodește în om taina învierii Mele dintre cei morți. Cei vii cu trupul sunt mai morți decât morții din mijlocul cărora M-am sculat după ce am stat între ei într-un mormânt împrumutat atât cât a fost să stau până ce am sfârșit porțile iadului ca să-i trag spre înviere pe cei ce M-au așteptat patru-cinci mii de ani să cobor după ei și să-i aduc la viață prin învierea Mea. O, sunt îndurerat că sunt mai vii cei morți cu trupul decât cei vii cu trupul, și vin să le spun și să-i vestesc pe cei ce sunt numai trup pe pământ și să le spun că Eu, Domnul Iisus Hristos, stau în zilele acestea cuvânt pe pământ în mijlocul oamenilor ca să Mă audă ei și să caute învierea lor, s-o caute la Mine dacă Eu vin și cuvintez peste pământ cuvântul vieții veșnice acum.

Ați venit la izvorul Meu de cuvânt și Mă bucur cu voi și-Mi spun vouă durerea Mea și Mă mângâi că pot să v-o spun. Bucuria că Eu grăiesc vouă să vă fie cu mare umilință în voi, ca să puteți să vă mântuiți, o, fiilor. Eu sunt Domnul Cel înviat, și puterea Mea este cea de după învierea Mea, prin care am biruit moartea și iadul.

Plângeau și se tânguiau ucenicii Mei pentru moartea Mea pe cruce și erau plini de umilință și de jale pentru durerea Mea, erau altfel decât au fost mai înainte de suferința Mea cea pentru om sus pe Golgota. O, era amestecată cu suferință și cu umilință în ei bucuria care a venit peste ei prin învierea Mea, care M-a arătat biruitor. M-am dat lor înapoi înviat dintre cei morți și i-am povățuit apoi din când în când patruzeci de zile, mângâ-

indu-i și arătându-Mă minunat înaintea lor, iar iubirea lor cea pentru Mine era plină de umilință și trăiau ei bucuria umilinței și umilința bucuriei, taină atât de puțin pătrunsă de cei ce dau să Mă iubească și să-Mi urmeze cu viața lor pe pământ.

Am spus vouă că veți veni și vă voi întâmpina și vă voi fi Învățător dulce, Păstor plin de povață peste voi în zi de praznic sfânt cu voi și cu cei din cer, cu care am venit. V-am spus că sunt îndurerat că sunt mai vii cei morți cu trupul decât cei vii cu trupul, și iată-i chemați la masa Mea cu voi, masă de pomenire și pentru ei, ca să-i mângâiem pe ei. O, ce frumos stau, ce duh umilit au, ascultând ei glasul Meu, glasul Fiului lui Dumnezeu în mijlocul vostru acum! Le-am făcut lor bucurie și mângâiere mare, îmbrățișându-i și pe ei în cuvântul Meu cel de azi, căci le spun lor acum:

O, mângâiați-vă în durerea voastră cea pentru Mine, Mântuitorul vostru Cel îndurerat de la om, căci durerea voastră e dulce fiindcă este a Mea, și cu ea vă alinați, și cu ea vă mântuiți, dar cei pe pământ cu trupul nu trag la mântuirea lor, care vine spre ei prin durerea Mea din ei. O, dac-ar ști ei viața sau lipsa vieții celor care au fost, s-ar mângâia cu durerea cea mântuitoare și n-ar mai căuta ei cu minciuna, cu duhul deșertăciunii, care-l tot încântă pe om, neslobozindu-l pe el de sub minciuna lui. Nimic nu e de nepriceput între Dumnezeu și om, dar nu alege el bucuria lui, cea care vine de la durerea Mea, de la iubirea Mea cea plină de durere pentru om.

— **D**a, Doamne, Mântuitorule al celor vii cu trupul, care Te caută, și al celor adormiți, care Te așteaptă cu ziua Ta de biruință pentru ei! O, e plin de taină cuvântul Tău, Mântuitorule înviat! Ne mângâiem în zilele Tale acum cu poporul Tău de nou Ierusalim, cu care Tu grăiești din cer pe pământ. S-a ivit în zilele acestea pe pământ împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu și vremea auzirii glasului Tău de azi de către cei din morminte ca să se scoale ei la glasul Tău și să-și primească lor după faptele lor. O, ești mult Mângâietor nouă! Jertfa cea rugătoare înaintea Ta pentru noi din mijlocul poporului Tău de azi ne este doctorie și vindecare din moarte, Doamne. Ești atâta de milos față de greșalele pe care le-am făcut noi în viață pe pământ! O, nu știu oamenii lumea cea de aici și stau nepăsători de ea în zilele lor pe pământ, așa cum și noi mult am stat așa. Le spunem lor, pe calea cuvântului Tău, de lângă Tine le spunem lor să creadă acum, mai înainte să vadă, ca să-și poată pregăti fericirea cea pentru aici, căci dacă nu-și pregătesc nu au.

O, ce făceai cu noi, oare, atât de păcătoși cum am fost pe pământ, dacă nu așezai Tu acum pentru noi biserică vie, mult lucrătoare la cuvântul Tău pentru noi, popor de nou Ierusalim, trăitor de sfințenie și de rugăciune și de jertfă pentru noi mereu? I-ai așezat pe ei la lucrul Tău cel sfânt pe pământ pentru învierea morților, o, Doamne. Nu mai aveam mamă pe pământ, care să ne nască din nou. Biserica și slujbele ei pentru noi sunt amestecate și nu se mai suie la Tine pentru noi. Ortodoxia, mireasa Ta, și-a rupt de tot cămașuța de botez. Numai în cer mai avem noi părinți salvatori, și iată câtă salvare ne-ai pregătit din mijlocul poporului Tău de azi pe pământ, cu slujitori așezați la lucrul mântuirii cea pentru noi, cei adormiți, și așteptând răscumpărarea noastră, Mântuitorule mare. O, slavă învierii Tale cea pentru noi! Ne-ai dăruit milă multă, Bunule! Le spunem fiilor poporului Tău și celor ce sunt adunați în ziua aceasta la izvorul Tău de cuvânt, le spunem lor bucuria pe care ne-ai dat-o nouă, celor de demult și celor de mai apoi, după ce Tu ai înviat, le spunem și noi lor: Hristos a înviat și ne-a răscumpărat, și bucuria noastră e mare și poartă în ea a Dom-

nului durere și a Sa suferință pentru noi, fiorul recunoștinței pentru Cel milos, Care ne-a plătit viețile prin jertfa Sa cea pentru noi! Amin.

— **O**, nimic, nimic nu e de nepriceput între Mine și om, dar nu alege el bucuria lui, care vine în el de la durerea Mea, de la iubirea Mea cea plină de durere pentru om. Am dat glas celor adormiți ca să-i mângâi pe ei, căci sunt Cel milos și plin de mântuire pentru om. Amin.

Am spus vouă că veți veni și că vă voi întâmpina și vă voi fi Păstor dulce și plin de povață pentru voi în zi de praznic sfânt cu ucenicii Mei cei din cer, cu care am venit în mijlocul grădinilor Mele de azi cu poporul Meu cel de azi. V-am așezat la masă cu sfinții, fiilor plini de dor de cer în voi. Vă binecuvintez credința și iubirea, măi fiilor. Vă dau putere să fiți statornici în iubire și în credință, plini de grija să aveți credință cu dor în ea. Vă ajut să vă așezați bine în credință ca să puteți prin ea pentru Mine și pentru voi, pentru Mine cu voi și pentru voi cu Mine, tată, căci otrava necredinței cade tot mai mult peste ochii și urechile și mintea și inima celor ce abia mai pot să se gândească la Dumnezeu cu viața lor. Nu mai are omul jertfă plăcută Mie, duh umilit în el, și din a cărui lipsă suferă mult omul și se lasă spre ne iubire, căci nimic nu este plăcut de la om la Mine dacă umilința de duh nu se amestecă în cele ce ar fi să fie bune în el. Ajung oamenii la certuri, la nemulțumiri, la semeție multă unul în fața celuilalt, la despărțiri, la păcate multe din pricina lipsei iubirii cea plină de umilință în ea. O, cum să fac să vă învăț tot mai adânc iubirea cea cu folos în ea pentru Mine și pentru voi? N-am omul la învățat ca să-l pot naște din nou pe el, dar voi M-ați aflat și ați căutat să umblați după glasul Meu de Păstor și după cei păstoriți mult ca să Mă sprijin cu ei pentru venirea Mea cea de azi.

O, cercetați-vă și căutați să creșteți în credința cea care poate, fiilor! Aveți grijă de duhul credinței cea plină de dor, căci dușmanii credinței voastre stau mereu pe urma voastră, iar voi să vegheați, tată, dacă ați aflat glasul Meu cel de azi între oameni pe pământ. L-aș întreba pe cel ce M-a aflat în acest izvor de cuvânt, care este venirea Mea cea de azi după om, l-aș întreba pe el ce bine-și face să Mă tăgăduiască în acest cuvânt după ce stă și prânzește cu Mine o vreme? Să-Mi spună binele pe care-l dobândește el după ce dă să părăsească povăța cuvântului Meu. El zice că Mă schimbă cu ceva mai bun. O, cu ce, oare? Nu-i în stare să-și răspundă sau să-Mi răspundă dacă-l întreab. Cel hrănit azi din gura Mea ajunge apoi să spună că nu e Dumnezeu acest cuvânt. O, ce folos îi aduce lui aceasta? Ce să mai fac Eu cu el decât să-i ridic darul credinței și să-l las cu nebunii? Nebunii zic că nu este Dumnezeu în acest cuvânt, nu zic aceasta cei sănătoși. De aceea Eu zic: păziți-vă în credință, păziți-vă credința și creșteți-o în voi, că nu este mai grea pedeapsă pentru omul păcătos, decât să iau de peste el duhul credinței, după ce el Mă tăgăduiește, pierzându-și cămășuța de botez, care-l mărturisea pe el fiu al credinței.

O, e primejdios să stați în sfatul necredincioșilor și pe scaun cu hulitorii, fiilor. E bine să stați cu voia lângă Domnul și ziua și noaptea și să vegheați pentru ea, ca să fiți pomi roditori și să nu fiți ca praful spulberat de pe fața pământului. Fiți atenți, că este scris că necredincioșii nu stau cu cei ce judecă drept, nici păcătoșii nu stau în sfatul dreptilor. O, fiți înțelepți, căci scris este că Domnul cunoaște și întărește calea celor drepte și pierde calea celor necredincioși. O, uitați-vă la cei ce cad din credință, că ajung hulitori și defăimători și nebuni, care zic în inima lor că nu este Dumnezeu, chiar dacă dau ei să umble după Dumnezeu cu trupul lor. O, fericit este cel ce nu

stă la sfat cu necredincioșii, care ajung să hulească cu păcat asupra Duhului Sfânt. Mărturisiți-vă, fiilor, dacă ați făcut acest păcat și păziți-vă cămășuța de botez, tată, pe care puteți ușor s-o pierdeți dacă nu sunteți atenți asupra ispitelor care vă ies în cale ca să vă ucidă duhul, ca să strice credința voastră, tată. De peste cincizeci de ani stau cuvânt pe pământ aici, unde Mi-am hrănit un popor, și tot mereu s-au sculat din mijlocul lui vânzători și trădători și hulitori dintre cei nemulțumiți și cărorora nu le ajungea la inimă purtarea Mea cu ei, povăța Mea de îndreptare a păcatelor lor, care-i duceau pe ei la păcatul disprețuirii de Mine apoi și al hulirii Duhului Sfânt al cuvântului Meu, și al poporului rămas cu Mine, și care Mi-a fost mereu mărturisitor împotriva celor ce mințeau asupra cărării cuvântului Meu de azi. O, curățiți-vă bine, fiilor, de orice păcat și mărturisiți-vă cu el, ca nu cumva să vă aibă diavolul la mână și să vă învinuiască la Mine și să vă dezbrace înaintea Mea de harul credinței pentru cei sfinți cu inima, căci păcatele necurățate de pe om îl dau pe el spre pedeapsă, și nu e pedeapsă mai mare ca aceea să-și piardă omul credința după ce a gustat el din harul Meu, din Duhul Meu Cel mărturisitor din cer peste fii.

O, e mare dorul ucenicilor și al ucenițelor Mele, cu care am venit din cer aici, la praznic de înviere, fiilor. Ispita necredinței este mare, și pe mulți din ei i-a încercat ea și atunci, și unora le-a fost spre umilință și spre pocăință, iar altora le-a fost spre tăgăduire și spre pierzare, iar Eu, Domnul, de aceea le-am zis ucenicilor Mei după ce am înviat: *«Mergeți în toată lumea cu Evanghelia și cu învierea la toată făptura; cărorora veți ierta păcatele vor fi iertate, iar cărorora le veți ține vor fi ținute»*, suflând peste ei le-am spus lor aceasta, și au luat ei atunci pe Duhul Sfânt în ei și au lucrat prin El după cuvântul Meu de peste ei.

Îl plâng mult pe cel ce a cunoscut acest cuvânt și a gustat din harul lui și s-a dus apoi în părți spre îndoială și spre răceală de Mine, iar ucenicii și ucenițele învierii Mele grăiesc acum în cuvântul Meu și se fac mărturisitori din cer pentru credința celor credincioși, ca s-o păzească pe ea din cer peste ei, că mari sunt ispitele peste cei ce cred, iar diavolul plânge în dureri și n-are astâmpăr pentru calea celor ce Mă iubesc și cred cu dor venirea Mea cea de azi după om.

— **O**, Milosule Păstor, bucuria din noi este una cu durerea Ta, Doamne, și suntem cu duhul plin de umilință în cer, căci după ce Tu ai înviat, noi ne-am schimbat prin suflarea Ta de peste noi, prin care ne-ai dat pe Duhul Sfânt, și ne-am văzut apoi păcătoșenia și toată greșeala cea asupra Ta pe calea Ta cu noi, căci ca niște oameni am fost slabi cu veghea și cu credința, dar ne-a salvat de la pierzare învierea Ta, o, Doamne. Numai Cel înviat, numai Tu poți să faci această minune, numai Tu. Iată, ești după învierea Ta cea de acum două mii de ani și vii acum cu toată puterea învierii Tale pe care Tatăl Ți-a dat-o în cer și pe pământ, și numai înviere împarți, și ne ai pe noi martori ai Țăi, martorii învierii Tale, Păstor rănit și înviat prin rană! O, câtă nedumerire a fost și pe noi atunci, câtă teamă, amestecată cu îndoială, Doamne! Ne mărturisim căința în fața bisericii Tale de nou Ierusalim, cu care ai ieșit Tu acum pe pământ, cu un ceas mai înainte de pustiirea bisericii cea fără de veghe peste ea, biserică cu păstori năimiți, Doamne, care fug când e vorba de ocrotire peste turmă, fug din fața Ta și se duc și tocimesc viața oilor și se duc cu tot cu oi, Doamne.

O, rămâneți întru veghe, voi, cei care vă urmați străbunii și pe Domnul, că e dusă spre rătăcire de cărare biserică de pe pământ, cea care avea să-I fie Domnului mireasă, ortodoxia,

care nu mai are curată cămășuța ei. Este scris: «*Vai de păstorii care nu păstoresc turma Domnului dacă s-au pus păstori peste ea!*», iar noi spunem: vai de oile fără păstor, care rătăcesc pe toate dealurile și pentru care vor fi trași la răspuns păstorii care au nimicit turma și pe Dumnezeu ei! Rămâneți întru veghe zi și noapte, căci lupul cel roșu dă târcoale să dezbrace biserica de haina ei cea din străbuni, cea din neam în neam. O, noi am ascultat pe Domnul, nu pe păstorii care nu L-au primit pe El și L-au răstignit. Ne adunam în case de creștini și ne aduceam Domnului, și El Se aducea nouă, și nu ne-am dat nimănui decât Lui, după ce El S-a dus de la noi la Tatăl. O, așa să faceți și voi în fața încercării care vine pentru credință; nu vă duceți după cei ce dau să vă vândă pe bani și pe slavă trecătoare! Rămâneți în iubirea lui Hristos Cel înviat pentru noi și pentru voi! Faceți din casele voastre case sfinte și smerite pentru Domnul și duceți viața cu El întru răbdare, căci înșelarea vine, și va fi mare și va doborî pe mulți, pe mulți! Învățați să înțelegeți pe cele ce stau ascunse încă până se vor ivi spre înșelarea multora!

O, neam român, ți-a dat Domnul libertatea. Folosește-o pentru înțelepciunea cea de sus acum, și nu te du cu cei ce vând turma Domnului, ortodoxia cea din străbuni peste biserică! S-au îmbrăcat trădătorii în haină de sfânt ca să nu-i cunoască turma ce sunt ei pentru ea, dar Domnul Dumnezeu tău te-a strigat în șoaptă, o, neam român, și te-a învățat părintește să veghezi și să crezi cuvântul Său, care vine pe masă la tine ca să te țină de mână prin vreme cu ceață. O, ascultă-L pe El, nu te vinde nevegheții pentru viața ta, căci noi suntem pildă vouă, fii creștini, și ne strângeam în taină creștin cu creștin și ne dădeam Domnului unii pe alții și nu ascultam de dușmani, chiar dacă ei stăteau pe scaune mari.

A venit Domnul la tine cu învierea ta, neam român, și a venit mai înainte cu un ceas ca să te vestească de veghe pentru ceasul ispitei care vine peste lume ca să te înșele pe tine, cel ce ești cu Hristos. Noi, ucenicii și ucenițele învierii lui Hristos, te îndemnăm din cer, te chemăm spre veghe sfântă, că vine pe față, nu pe ascuns, vine lepădarea de credință peste biserică.

Voi, preoți și ierarhi, nu fiți necredincioși toți! O, dintre voi treziți-vă, ca să rămână și Domnul cu o rămășiță, ca să nu se strivească toată casa Domnului! Cereți pe Hristos putere de credință și de har și nu vă dați spre defăimare de Dumnezeu sub cei ce dintre voi vor să-L defaimă pe El! Sunteți sub amenințare de cădere din har prin unire cu cei ce au părăsit demult voia Domnului și fața Lui cea străbună. O, așa cum din poporul iudeu n-a rămas decât câțiva, prin care s-a încreștinat două mii de ani neamul creștin din neam în neam, neamul lui Hristos, tot așa și acum va fi, nu va rămâne Domnul din neamul ortodox decât cu câțiva, căci se vor duce toți din staulul Domnului, dar Domnul Și-a ridicat acum pe piatra ei cea dintâi biserica Sa și tainic a lucrat cu un ceas mai devreme și Și-a salvat sămânța și mult neam credincios va crește prin ea, căci Și-a pus Domnul popor nou la scumpit, Ierusalim nou, și are popor și are biserică și are ortodoxie, căci este scris ca Domnul Iisus Hristos Cel înviat să fie biruitor pe vecii prin cei credincioși Lui, și iată-L, este! Amin.

O, nu vindeți și nu cumpărați duminica! Nici pentru trup, nici pentru suflet să nu călcați această sfântă orânduială, și veți fi miluiți de Dumnezeu. Nu vă lepădați de străbuni și de ortodoxia lor, nu vă luați după cei ce zic că vă păstoresc! O, după roadele lor îi veți cunoaște. Se tem fățarnicii, se tem de cei tari în Dumnezeu, se tem de slujitorii cei plini de har și își pun aceștia iscoade pe cale ca să tragă jos pe cei credincioși. O, nu vă temeți voi, cei credincioși și plini de dor de Dum-

nezeu! Ce vă poate face omul?

Le spunem acum celor ce au luat de pe masa de cuvânt a Domnului și s-au răscolat apoi, spre rătăcirea lor din har, spre a batjocori pe cei rămași în trupul poporului nou, hrănit prin acest cuvânt, și le spunem lor așa:

Voi batjocoriți și împrăstiați dispreț și hulă asupra celor rămași în trupul poporului Cuvântului Hristos, dar cât ați zice voi că sunt ei de păcătoși, au darul credinței cea pentru venirea Domnului cu sfinții Săi, iar voi aveți păcatul necredinței și al nimicirii sufletelor voastre și ale celor ce cred și sunteți batjocoritori. Ați cunoscut și apoi ați plecat într-ale voastre și ziceți că ați făcut bine dacă ați plecat, dar uitați-vă la voi și uitați-vă și la cei rămași, că nu ei sunt nebuni, ci sunt ei cei credincioși, iar cei nebuni sunt cei ce pleacă și sunt cei ce zic că nu este Dumnezeu acest izvor de cuvânt, care curge din gura Domnului peste poporul cel hrănit de El. Îi trageți la suferință pe cei ce dați să-i despărțiți voi de cuvântul Domnului și de adevărul Lui și de cunoștința care vine din cer, dar vă atrageți defăimare mare, căci David plângea și zicea: «*Defăimat-ai, Doamne, pe toți cei ce se depărtează de îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor*». În toată vremea acestei lucrări de cuvânt au fost și defăimători, care s-au depărtat apoi și au hulit calea Domnului și pe poporul cel rămas. Iată și azi vede Domnul cum unii se trag în părți și nu sunt cumiți. Unii din ei își cunosc vina și neputința lor de a iubi pe Domnul cu fapta și cu împlinirea, dar nu lovesc aceștia în mersul celor ce merg înainte, iar alții din ei hulesc și disprețuiesc și batjocoresc, după ce n-au stat ei frumos și credincioși lângă poporul acestui cuvânt. O, cei ce stau nu pleacă, iar cei ce n-au stat, aceia pleacă, și așa era și la începutul cel cu noi acum două mii de ani, și se vede bine în Scripturi ceea ce noi spunem acum despre începutul bisericii lui Hristos.

Am grăit vouă din Hristos Cel din noi și v-am grăit ca frați, și cu dor am dat să vă statornicim darul credinței, că are Domnul nevoie de credință tare în voi, și prin care să dați răspuns celor ce dau să vă dezbrace de har. Suntem martorii lui Hristos, chiar dacă și noi am greșit ca niște oameni și ne-am clătinat adesea, dar Domnul ne-a întărit credința prin învierea Sa și ne-o încununează acum prin venirea Lui cea de azi pe pământ cu noi în cuvânt, precum au spus Scripturile că Domnul va veni.

Hristos a înviat! Noi, ucenicii și ucenițele învierii lui Hristos, la praznic sfânt de înviere cu voi, vă spunem cu duhul mărturisirii: Hristos a înviat! O, ne-am umplut de putere sfântă prin învierea Lui. Hristos a înviat! Veniți să-L mărturisim pe El Domnul învierii! Noi din cer, și voi de pe pământ, cerul și pământul în unire pentru duhul mărturisirii. Amin.

Iar Tu, Doamne, știi că Te iubim, știi că în cer Te dorim cu venirea Ta la ei pe pământ cu noi, și-Ți aducem lacrimi calde pentru ei: păzește-i pe ei de cel rău și dă-le lor patria cerească pe pământ cu ei, o, Doamne, și le dă lor har mare, ca prin el să rodească ei rod din rod, spic din spic să rodească ei. Așa să ne ascuți Tu pe noi pentru ei în ziua aceasta de praznic sfânt. Amin.

— **A**cum, Eu, Domnul, Mă alătur bucuriei ucenicilor și a ucenițelor învierii Mele și zic vouă urarea cea de Paști: Hristos a înviat! Mi-e drag de voi, Mi-e dor de voi odată cu dorul vostru de Mine, și crește unii de la alții dorul. V-am hrănit atâta de frumos, atâta de măreț, Eu și ucenicii și ucenițele învierii Mele! V-am dat iubire fără de măsură, așa precum Îmi este ea. Vă cuprind în duh de înviere. Vă rog cerește umblați pe urmele Mele! Învățați din

cuvântul Meu aceasta și fiți împlinitori. Eu, Domnul, mereu vă voi învăța, mereu voi sta la cârmă și vă voi purta, dar credința să vă fie tare, fiilor. O, nu uitați că despărțiri sunt acolo unde nu poate iubirea și frăția cea îngăduitoare prin iubire.

Căutați cu neînvingătoare inimii, o, fiilor. O, căutați-Mă, și Eu voi deschide vouă și voi cina cu voi și vă voi da ca și azi, când am petrecut cu voi praznic sfânt, duhul învierii Mele în voi și cu voi. Vă povățuiesc pașii, vi-i număr și vi-i pun la bogăția voastră în cer. Vă prețuiesc răbdarea, dar cel mai mult aștept de la voi iubirea Mea între voi și nedespărțirea cea în numele Meu, măi fiilor. Unii au venit și au tresăltat cu inima și cu credința și s-a stins apoi fiorul din ei. O, ce durere pe Mine de la ei! Voi însă ați venit și nu M-ați părăsit, ci ați venit.

Vă doresc nedespărțirea de Mine, fiilor. Vă doresc iubire fără de sfârșit. Îngerii și sfinții vă cuprind sub aripile lor, sub duhul lor în zi de praznic sfânt, și așa vă vor purta pe cale înapoi și vor veghea peste voi. O, pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. De Mine să ascultați, o, fiilor!

Și iar zic vouă: Pace vouă! Pacea Mea o dau vouă! Rămâneți în iubirea Mea, rămâneți în poporul Meu! El este iubirea Mea, o, fiilor, el este casa Mea cea de azi în care Eu poposesc pe calea Mea dintre cer și pământ, iar Eu vă cuprind pe voi în dragostea lui, în dragostea poporului Meu, poporul Meu cel născut prin cuvântul Meu cel de azi. Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 2011

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Lucrarea dragostei. Slujitorii bisericii nu așteaptă înnoirea lumii. Strigarea Domnului către turma bisericii lumii. Ochiul credinței aduce cu el pe cele ce nu se văd.

Sunt Domnul Învățătorul, Domnul Iisus Hristos, și trebuie în toată vremea să-i învăț pe cei ce sunt fii ai lui Dumnezeu pe pământ și să le dau putere să-Mi fie fii, căci trebuie mult să lucreze ei ca să-și păstreze nașterea lor cea de sus, fiindcă diavolul, potrivnicul lui Dumnezeu, are ce are împotriva celor ce sunt ai Mei, și care Mă ascultă, dar Eu sunt Învățătorul lor și le întăresc lor mereu puterea și credința cea cu putere în ea, căci împotriva credinței lor stau în fel și chip în luptă cetele vrăjmașe, văzute și nevăzute, știute și neștiute, și mereu trebuie să le scurtez vremea lor de răscoală, căci dacă Eu n-aș scurta-o mereu, n-ar mai fi nimeni cu Dumnezeu pe pământ.

Stau iar Învățător în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu. Dacă Tatăl Meu lucrează, lucrez și Eu, lucrez pentru El, lucrez pe ogor bun și lucrez și pe ogor rău ca să pot însămânța peste el, și iată ce minunată este lucrarea Mea din mijlocul tău, sămânța cuvântului Meu, fiule! Cu mult cuvânt lucrez ca să-Mi fac ogor și să-Mi-l împospățez și să-Mi-l mărunțesc ca să pot să-Mi semăn sămânța în el și să caut apoi să răsară și să crească și să dea rod, dar vrăjmașul își găsește mereu puteri prin duhul lumii peste sufletele oamenilor și-Mi stârpește și-Mi smulge sămânțura, căci veghetori pentru ea sunt pușini, și sunt mulți vrăjmași. Mereu, mereu trebuie să scurtez vremea lor și lucrul lor cel rău, dar ce puțin Mă ajută omul în lucrul Meu cel greu pentru salvarea lui de sub vrăjmașul lui, care are otrava lui, duhul lumii, iar omul este slab în fața acestei ispite și n-are cine-i întări veghea și dragostea lui pentru Salvatorul lui. Eu sunt Mântuitorul lui, dar n-are dragoste omul, iar lipsa ei îi aduce dureri și lacrimi și suspin.

O, te-am învățat, poporul Meu, să înveți bine și să știi

mult, tată, lucrarea dragostei, și să-I arăți lui Dumnezeu rodul ei, fiule, căci fără ea nu este nimic omul înaintea Mea, iar ea, dacă este, îl face pe om să semene cu Mine, nu cu omul, și îl face să vadă și să înțeleagă și să poată apoi, numai că trebuie mare veghe ca să nu se veștejească această lucrare cerească în om, căci ea este din cer, și omul este de pe pământ, în mijlocul duhului lumii, care suflă peste tot.

O, cum să nu vin și să nu te învăț Eu din Mine și în ziua aceasta, fiule poporul Meu? Are nevoie omul de multă învățătură, tată, și mereu are, și să Mă găsească pe masa ta cuvânt cel ce Mă caută la tine, căci Eu M-am lăsat descoperit aici, unde sunt, și Mă las găsit celor ce Mă caută aici. Acum două mii de ani am lucrat pildă despre Mine în fel și chip, ca să vadă omul ce face Dumnezeu și ce face omul, ce poate Domnul și ce nu poate omul, căci M-am oprit lângă scaldătoare care vindeca pe cel ce avea cine să-l coboare în ea pentru vindecare prin înger vindecător, și am găsit un om slăbănog, de trezeci și opt de ani ai bolii lui, și n-avea om, n-avea, săracul, n-avea cine să-l coboare și pe el în apă la sosirea îngerului vindecător. M-am apropiat Eu și l-am întrebat: «*Vrei să te faci sănătos?*», și Mi-a răspuns cel ce pătimea: «*N-am, Doamne, pe nimeni ca să mă coboare în apă, și până când vin eu cu greu, altul este coborât înaintea mea*». «*O, scoală-te, ia-ți patul tău și umblă de acum!*», așa i-am spus Eu lui. N-avea om să-l ajute pe acesta, care pătimea de mult, căci fiecare se îngrijea de bolnavul lui, și M-am dus Eu de l-am ajutat pe cel neajutorat, după ce trecuse îngerul vindecător. O, n-avea om să-l ajute, o, n-are cine să-l ajute pe om cu adevărat, și vin Eu din cer, de la Tatăl Meu, ca să-l ajut pe om, și Mă uit la mairii de peste sufletele oamenilor că nu-Mi recunosc lucrarea și cuvântul cel făcător de om nou peste om. Dar n-am spus Eu prin Scripturi că vine din cer nașterea din nou a lumii, că vine vremea înnoirii lumii?

Iată, nu așteaptă împlinirea Scripturilor cei ce stau ei în locul lui Dumnezeu peste oameni. Ca și cei de acum două mii de ani mai-mari peste oameni, și care Mă prigoneau și căutau să Mă omoare pentru că l-am vindecat pe cel pătimeș vreme lungă, o, tot așa și cei de azi, nu Mă recunosc, nu iubesc cuvântul vieții, și caută ei mereu nod în papură ca să rămână necredincioși, dar Eu le spun lor ca și celor de atunci: «*Tatăl Meu până acum lucrează; lucrez și Eu*». O, nu voiau aceia să fiu Eu Fiul Tatălui, și de aceea ziceau ei că Mă dau a fi Fiul lui Dumnezeu și că trebuie să Mă omoare, apărându-L de Mine pe Tatăl.

O, oameni fără de ajutor pentru neputințele voastre, fără om care să vă ajute, iată ce fac mai-marii care stau peste sufletele voastre! Voi nu aveți om care să vă arate izvorul Meu vindecător vieții voastre, iar când Eu vin să vă ajut și să vă fac bine, să vă fac cale și lumină pe cale către Bunul vostru cel din cer, vin cei cu suflet de iudeu necredincios, vin în calea voastră să vă taie calea, și vă zic că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește peste pământ ca să scoale morții din morminte, și zic ei că e numai minciună calea strigării Mele azi după om ca să-i dau lui vindecare și să iau moartea de peste el, căci Eu i-am zis celui slăbănog, și cu putere i-am zis lui: «*Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!*». O, dacă nu eram Fiul lui Dumnezeu se scula cel bolnav la cuvântul Meu cel rostit peste el? Ba încă i-am arătat că pătimește de la păcate și i-am zis apoi: «*Nu mai păcătuie, ca să nu ți se întâmple ție și mai rău!*», și s-a dus el apoi pe picioarele lui, pe care i le făcusem Eu din nou, s-a dus la iudeii care Mă prigoneau și M-a spus lor că Eu, Iisus, l-am vindecat pe el și l-am sculat sănătos, iar pentru că aceasta s-a petrecut în zi de sâmbătă au găsit ei pricină pe potrivă ca să-Mi găsească

vină și să împrăstie necredință peste cei ce dădeau să vadă cu credință și să creadă în Mine, în puterea Mea cea de la Tatăl pentru vindecare peste omul păcătos și bolnav de la păcat.

O, oameni fără de ajutor pentru neputințele de peste voi și care nu aveți om să vă ajute, Eu Același sunt și azi, ca și acum două mii de ani sunt. Sunt, și nu stau din lucru și sunt Cel ce sunt, și vin să vă ridic din neputințe și să întăresc credința celor ce cred, și să le dau din ea și celor ce nu cred, să le dau și lor putere să creadă, și să se facă și ei fiii ai lui Dumnezeu prin puterea credinței, prin dragoste de Dumnezeu, după ce ei simt puterea și iubirea Mea cea pentru om.

O, mare este puterea credinței, mare este omul care poate să pună în om credință cu putere în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi! Eu sunt Același ieri și azi, sunt Cel fără de început și fără de sfârșit și sunt Cel ce sunt, și de aceea pot. Când i-am spus lui Moise să spună la cei necredincioși că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce îl trimite la ei fiindcă ei robeau pe poporul Meu, aceia și-au învățat și mai tare cerbicea și și-au întors spatele la semnele cele mari în mijlocul lor din partea Mea prin puterea Mea cea prin proorocul Moise, prin trimisul Meu la ei, dar Eu am stat cu putere înaintea lor și Mi-am împlinit lucrarea și am scos pe poporul cel rob și l-am dus în țara părinților lui, Avraam, Isaac și Iacov, și am dat atunci pieirii pe cei necredincioși, căci scris este: «*Ca praful spulberat de vânt de pe fața pământului, așa piere calea celor necredincioși*».

O, poporul Meu cel atât de hrănit din cer, o, fiule, să stai treaz pentru credință, tată, căci Eu în mijlocul tău stau și în toată vremea te învăț dacă ți-am dat prin cuvântul Meu cel de azi nașterea cea de sus. Orice mamă își îngrijește cu toată grija și iubirea pe copilul ei și îl veghează mereu și îl învață mereu și îl hrănește mereu și lucrează mult pentru viața lui. Așa și Eu te veghez și te hrănesc, și te îmbrac în haină scumpă, tată, iar cei necredincioși văd și știu frumusețea ta și și răvășesc inima spre dușmănie pe tine, măi poporul Meu. O, să nu crezi că nu înțeleg ei, mai-marii de peste sufletele oamenilor. Nu, tată, să nu crezi, dar ei sunt vinovați față de Mine pentru sufletele lor și pentru ale celor peste care ei domnesc, și dau ca și iudeii cei de acum două mii de ani, dau să stea ei în față, să aibă ei față, căci le este teamă de Cel ce este din ceruri, fiindcă lăcomia de slavă și netemerea de Dumnezeu la mulți din ei, îi fac acestea pe ei să nu Mă primească de la tine când Eu Mă dau lor și Mă dau omului spre slava Mea cu el și spre vindecarea lui de păcat. O, stau cu împărăția Mea la urechea omului, la gura omului ca să i-o dau și s-o ia în el și să fie ea patria lui apoi, și nu vrea omul să fie fiu al patriei cerești, și vrea el cu vremelnicia lui, care nu-i dă salvare lui. Pe tine însă te învăț tot mereu și stau de-a pururi cu tine și te învăț, și sunt Învățătorul tău, fiule, căci omului îi trebuie pe Dumnezeu atât cât el nu pricepe această taină, taina vieții lui, care este de la Dumnezeu în om.

Voiesc să vin lângă om și să-l vindec, iar cei de peste oameni, cei cu suflet de iudeu, Mă gonesc din mintea și din inima omului când Eu vin acum să Mă așez cuvânt de facere a omului, Scriptura înnoirii lumii s-o așez pe pământ, și le spun celor necredincioși că nu ei vor rămâne, ci Eu, căci Eu sunt Cel ce sunt. Ca și acum două mii de ani lucrez, și dacă Tatăl Meu lucrează, lucrez și Eu, lucrez Tatălui și lucrez omului și lucrez. O, lucrează și tu, omule, căci cel ce nu lucrează ca Mine, iată, nu mănâncă și rămâne nemâncat, moare cu mâncarea lângă el cel ce nu lucrează.

Te-am învățat și în ziua aceasta, o, poporul Meu, și Mă odihnesc, tată, când stau în mijlocul tău ca să lucrez. O, ai grijă

de ochiul credinței, fiule! Ochii trupului văd mărginit, văd pe cele văzute, dar ochiul credinței are vedere multă și mare și aduce cu el pe cele ce nu se văd și îl însoțește cu Mine pe cel credincios, și-i pregătește plată scumpă credința lui, care vede cu agerime pe cele nevăzute ale lui Dumnezeu, și pe care Domnul tot pentru om le-a zidit și sunt, iar tu, poporul Meu, trebuie să aduci la vedere nevăzutele Făcătorului tău și al lor, căci cu tine am venit Eu din cer de la Tatăl să lucrez și să dau în lături perdeaua cea despărțitoare ca să se arate slava nevăzutele lui Dumnezeu, fiule, și pe care ochiul credinței le pătrunde, le lucrează pe ele mereu, și pentru ele lucrează cel credincios pe pământ, și fiii ai lui Dumnezeu sunt cei credincioși, și cu ei lucrează Domnul pe pământ slava patriei cerești, patria celor credincioși. Amin.

O, cu multă cumințenie pune-ți tu la lucrul cel măreț ochiul credinței, poporul Meu, ochiul care trece hotarul și are vederea nevăzutele lui Dumnezeu, slava patriei cerești, care așteaptă la hotar, așteaptă credință mare, credința fiilor lui Dumnezeu, darul cel pentru Mine de la ei, ca apoi Eu, Domnul, să Mă dăruiesc lor cu toată slava Mea cea de la Tatăl Meu, cu slava Mea cea din vecii, slava Mea pentru ei și peste ei apoi. Amin, amin, amin.

2/15 mai 2011

Duminica a cincea după Paști, a samarineancei

Grăirea Domnului cu femeia samarineancă. Smerenia îl înalță pe om și îl milostivește pe Dumnezeu spre el. Psalmul 50 astăzi. Credința neșovăielnică nu cade niciodată.

O, e mare dorul Meu după tine, popor al cuvântului Meu cel de azi! Mă țin după tine cu dorul Duhului Meu, tată, căci altfel Eu n-aș mai avea mângâiere de pe pământ, că de pe pământ este ceea ce Eu și cu Tatăl așteptăm în Duhul Sfânt, așteptăm demult, demult, iar dorul Ne este durerea și Ne este mângâierea.

Aștept cu dor prilej să stau cu tine la masă de cuvânt, și așteaptă cerul tot cuvântul Meu din mijlocul tău, de unde Eu, Domnul, vin și izvorăsc în zilele Mele cu tine cuvântul glasului Meu de peste tine ca să iei tu și ca să ia tot cel ce crede când aude glasul Meu cel din mijlocul tău, poporul Meu. Îi este sete omului, mereu îi este sete, dar cine să-l povățuiască pe el de unde vine setea lui și cu ce s-ar ostoi ea în vremea căutării lui mereu, mereu după alin, după odihnă, după mângâiere, măi poporul Meu? În toată vremea are în el omul o căutare, o neodihnă, o așteptare, dar nimic nu-i poate fi lui îndeajuns, căci omul este sărac de Dumnezeu, sărac de viață, bietul de el. Se înșeală omul zi de zi cu dulceața cea păcătoasă a păcatului și cu minciuna deșertăciunii care trece odată cu omul, dar el scade în putere și nu crește, și îi rămâne mereu nădejdea și așteptarea, dorul după odihnă și după pace, căci nemângâierea și truda este soarta celui ce nu are pe Dumnezeu în dorul inimii lui și în duhul lui și în lucrarea lui.

E zi de aducere-aminte a întâlnirii Mele cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel, zi despre care ucenicii Mei au lăsat scris în Evanghelia Mea cea de atunci. O, e zi cu dar de credință în ea și cu putere de pocăință și cu izvor de dor după Dumnezeu apoi, că mare a fost lucrarea Mea atunci pe pământ! M-am oprit la fântâna din Sihar, oraș samarinean. Plecasem din Iudeea spre Galileea, căci aveam de vindecat pe cineva de neam mare în Cana Galileii, aveam să așez încă un semn pentru credința celor din Cana, care Mi-au văzut la Ierusalim măreția Mea venind la praznic, și M-am dus la ei, căci

în Iudeea, patria Mea, nu dădea să Mă creadă cineva, și am spus că proorocul nu este cinstit în patria lui, și M-au primit și M-au crezut samarinenii și galileenii și M-au luat în casa lor și Mi-au dat mângâiere, iar Eu le-am plătit lor cu iertarea păcatelor lor și cu vindecare și le-am dat apoi lucrarea credinței, mărturisirea Mea peste pământ la cei mici și la cei mari, până la cei ce stăteau pe scaune mari peste mulțimi, ca să le dea lor vestea despre Mesia, trimisul Cel de la Tatăl pe pământ în vremea aceea, așa cum era scris în prooroci despre venirea Mea.

M-am dus din Iudeea spre Galileea din pricina zarvei fariseilor asupra Mea și, trecând prin orașul Sihar, am stat pentru odihnit la fântâna lui Israel, și i-am cerut samarinencei care venise să scoată apă și i-am zis: *«Dă-Mi să beau!»*, căci eram ostent, dar văzându-Mă ea iudeu după port, s-a umilit înaintea Mea, știind că iudeii nu se îngăduiesc cu samarinenii, și, grăind Eu cu ea ca să vadă ea în Mine pe Dumnezeu, Mi-a zis apoi: *«Doamne, Tu ești prooroc. Știu că vine Mesia, Care Se cheamă Hristos, și Acela ne va spune nouă toate!»*, și i-am spus ei: *«Eu sunt, Cel ce grăiesc cu tine!»*, și Mi-a lăsat ea găleata cu apă și s-a dus în cetate să le spună la toți să vină să Mă vadă, să-L vadă pe Mesia, și au venit, iar Eu n-am mai avut apoi răgaz să mănânc cele aduse de ucenici spre hrană, căci aveam să fac voia Tatălui, Care M-a trimis să săvârșesc lucrul Lui, și le-am spus ucenicilor: *«Iată, secerișul, iar cel ce seamănă primește plată și adună roade întru viața de veci, ca să se bucure împreună și cel ce seamănă și cel ce seceră»*, iar cei mulți din Samaria au spus și ei: *«Noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii»*, și au auzit aceasta ucenicii Mei.

O, copii purtători de Dumnezeu, așa este și cu această lucrare de cuvânt purtată de Mine pe umerii voștri mici, dar n-au păstrat-o toți cei cărora le-am dăruit-o prin voi, și din ei s-au ridicat și au dat spre duh de biciuire fețele voastre, așa cum Îmi făceau Mie în Iudeea fariseii și toți cei ce n-au voit să creadă, luptând ei în fel și chip să-Mi caute vină, să se smintească și să nu creadă lucrarea Mea cea din mijlocul lor. O, așa pățesc cei care uită că sunt păcătoși și că au nevoie de Dumnezeu. Femeia cea de alt neam a știut pe Dumnezeu și a mărturisit zicând: *«Știm că vine Mesia, Care Se cheamă Hristos, și Acela ne va spune nouă toate»*, dar cei din casa Tatălui Meu n-au voit să știe nici după ce au văzut ei măreția Mea cea cu putere în mijlocul lor.

O, nu-i trebuie mult omului să greșească față de Dumnezeu ca să nu se îmbolnăvească el de duhul semeției și apoi de necredință și de ne iubire față de Dumnezeu și față de oameni. Cei plini de semeție și de măreție trecătoare și de scaune înalte în Israel, făceau aceștia tot ce puteau ca să Mă urască mulți în Iudeea, dar femeia samarineancă, cea cu care am vorbit la fântâna lui Israel, a făcut aceasta tot ce-a putut ca să Mă iubească samarinenii, ba ea a și murit apoi pentru dragostea Mea. Avea ea destule păcate, dar n-avea duhul semeției această femeie, căci păcatele o muștrau în ea însăși, chiar dacă nu avea ea putere asupra lor ca să le stea împotriva în însuși trupul ei, căci sarcina păcatelor este grea, și de aceea omul are teamă în el, dar cine să-i spună lui aceasta și să-i dea dezrobirea? Cei ce s-au smintit întru Mine în Iudeea, așa au voit ei să facă dacă nu s-au uitat la păcatele lor așa cum a făcut femeia samarineancă la întâlnirea ei cu Mine, dar cine să le spună celor semeți păcatul semeției lor?

O, fiilor crescuți cu cuvântul cel din cer, cel ce se dă mai bun și mai drept decât altul, acela este plin de semeție și batjocorește și înjosește și învinuiește și defaimă și viclenește

cu limba sa asupra aproapelui său, dar cel smerit pentru păcat ridică glas spre cer și spune cu durere: *«Adu-Ți aminte, Doamne, de milele Tale, că din veac sunt, și nu pomeni păcatele mele cele cu știință și cu neștiință lucrate, și pentru numele Tău mare pomenește-mă Tu după bunătatea Ta și curăță păcatul meu, că mult este. Caută spre mine, că părăsit și sărac sunt, iar necazurile inimii mele s-au înmulțit, dar vezi smerenia mea și mă iartă, Doamne, și păzește sufletul meu, că în Tine nădăjduiesc eu!»*. O, așa să fii tu înaintea Mea și înaintea semenilor tăi, poporul Meu, căci smerenia îl înalță pe om și Îl milostivește pe Domnul spre el, așa cum samarinencei i-am ieșit Eu în cale la fântâna și M-am descoperit ei pentru smerenia inimii ei, căci ea își vedea păcatele și din greu și le purta, dar am venit Mântuitor în calea ei și i-am dat despovărarea, i-am dat apa milostivirii și apoi duhul mărturisirii ca să aibă de lucru, ca să nu mai aibă vreme pentru ea, ci pentru Dumnezeu și pentru mărturisirea Lui peste pământ, o, și mult norod s-a sculat spre Mine prin această mărturisitoare de Hristos, și toată casa ei s-a dat Mie jertfă de credință și de iubire înaintea celor necredincioși și prigonitori credincioșilor Mei.

O, spune tu poporului Meu, muceniță mare a numelui Meu, spune tu cuvânt de credință, cuvânt de umilință pentru cei ce te vor auzi prin venirea Mea cu sfinții azi pe pământ. Amin.

— **L**e spun, o, le spun tuturor, le spun, Doamne, că Tu ești Mântuitorul sufletului meu și al casei mele și al cetății mele, peste care eu Te-am mărturisit în ziua când Te-am întâlnit la fântâna lui Israel. Îi îndemn să se roage cu dor și cu durere pentru iertarea păcatelor lor, pentru smerenia lor înaintea Ta, și să spună toți ca împăratul David: *«Animă curată zidește întru mine, Doamne, și duh neșovăielnic înnoiește întru cele dinăuntru ale mele, că Ție Unuia am greșit, și ceea ce este rău înaintea ochilor Tăi aceea am făcut, dar fiindcă iubești adevărul înăuntru omului, fă-mă întru ascuns să cunosc înțelepciunea și stropește-mă cu isop, și mă voi curăți, și dă-mi prilej de bucurie ca să se bucure oasele mele, pe care Tu le-ai zdrobit, și ascunde fața Ta de către păcatele mele și șterge-le, Doamne, și dă-mi bucuria mântuirii Tale și deschide gura mea ca să vestească lauda Ta, căci Ție nu-Ți plac jertfele, ci duhul umilit și inima înfrântă și smerită, Doamne, și apoi învăța-vor de la mine căile Tale cei ce lucrează fărădelegea, și cei mult păcătoși se vor întoarce la Tine de la păcatele lor»*.

O, n-am alt cuvânt să spun în ziua mea de pomenire cu Tine la fântâna lui Israel, Mântuitorul meu. Îi îndemn pe toți la credință neșovăielnică, dar credința este cea care nu cade niciodată, ca și dragostea, Doamne.

O, iubiți din răspuțeri lucrarea smereniei înăuntru și în afara voastră, fii trudiți pentru Domnul Mântuitorul în zilele acestea, când El vine și stă cu voi și Se dă celor ce vin spre credință la glasul Lui din mijlocul vostru! Vine Mesia și vă învață toate, așa cum a spus El că vine! Se uită sfinții la voi și văd împlinirea acestei Scripturi a Domnului cu voi, dar ce puțină credință este pe pământ, ce mari sunt burțile și fălcile celor ce stau pe scaune de biserică peste gloate nemângâiate și nehrănite! Vine Mesia și vă învață toate! Dați tuturor ceea ce aveți de la El, căci Duhul nu este cu măsură! Vine Mesia, vestiți-L și fiți vestitori, căci secerișul este mult, iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viața veșnică, ca să se bucure împreună și cel ce seamănă și cel ce seceră, căci în aceasta se adevărește cuvântul că unul este semănătorul și altul secerătorul, iar secerișul este mult și holdele s-au copt. Vine

Mesia! O, vino, Doamne, și dă-le celor ce Te-au dorit și celor ce Te doresc, dă-le lor plata duhului mărturisirii numelui Tău! Vine Mesia! Iată cât vii de mult și de mare, o, Doamne! Să se trezească cei ce nu stau întru întâmpinarea Ta, o, Doamne! Vine Mesia! Ieșiți la fântână, căci El este lângă ea și vă așteaptă să Se împartă vouă și să ierte Domnul păcatele voastre! Amin.

— **O** vin și iar vin, și vin cu sfinții Mei și cu mărturisitorii Mei, care s-au pus pe altar cu iubirea lor cea pentru Mine. Vine Mesia! Și iată-Mă cât vin! Cei de pe pământ s-au făcut iudei cu iubirea și cu credința și n-au vreme pentru lucrarea Mea cea de la Tatăl, cu care vin pe pământ mereu ca s-o săvârșesc, și te-am născut din ea pe tine, popor al nașterii de sus, acum, când Eu vin pe pământ ca să plinesc înaintea Tatălui Scriptura nașterii din nou a lumii, și grăiesc cu tine acestea toate ale Mele, căci vin la tine și te învăț toate, o, poporul Meu, așa cum Eu, Domnul, acum două mii de ani am lăsat scris că voi veni și că voi fi Învățătorul și toate îi voi învăța pe cei ce în duh și în adevăr Mă vor cunoaște și-Mi vor deschide ca să le dau lor, ca să cinez cu ei. Amin.

O, popor de la izvor, ai oaspeți cerești la fântână. Ai în mijlocul tău fântâna al cărei înger dat de Mine este samarineanca cea pomenită azi în cer și pe pământ pentru întâlnirea Mea cu ea la fântâna lui Israel. Poposește sărbătoare cerească în grădinile Mele cu tine, fiule. O, deschide ochii și vezi, tată, că iar și iar te chem, cu multă cuminenie să pui spre rodire mareașă ochiul credinței, ochiul care trece hotarul și are vederea nevăzutelor lui Dumnezeu, care așteaptă la hotar, așteaptă pe poporul credincios, care să deschidă slavei Domnului și să Se vadă Domnul, așa cum pe muntele Tabor M-am arătat Eu ucenicilor Mei cu slava Mea cea de la Tatăl. Amin.

O, fiilor, hrăniți-vă cu duhul sfinților și cu credința lor și cu căldura lor cea pentru Mine, că mult iubesc ei părtășia lor cu voi și a voastră cu ei! O, fiți vrednici de dragostea Mea și a lor, fiilor! Amin, amin, amin.

9/22 mai 2011

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Povață pentru lucrarea duhului umilit. Omul își strânge la satana prin semeție și judecată asupra aproapelui. Omul umilit își însușește vina. Nu e greu să creadă omul în Dumnezeu, ci e greu să semene cu Dumnezeu. Desfrânarea nu este iubire, ci îndrăcire. Strigarea Domnului către cei care iubesc slava lor.

Bucuria Mea cea mai mare este să pot lucra pe pământ slava Mea, cuvântul Meu peste om, iar tu, popor al cuvântului Meu cel de azi, te-ai făcut bucuria Mea, că Mi-ai primit în inima ta venirea Mea cea de acum pe pământ cuvânt și Mă sălășluiești în mijlocul tău și-Mi dai odihnă, tată, căci odihna Mea este să pot lucra ceea ce Tatăl Îmi dă să lucrez.

Pace ție, poporul Meu! Sunt Domnul Iisus Hristos, Domnul Dumnezeuul tău, și sunt Stăpânul tău, iar tu să Mă faci să simt aceasta, să văd la tine că Eu sunt Stăpânul tău și că tu ești ucenicul Meu, mai mic decât Mine, chiar dacă Eu sunt atât de bun, atât de aproape ție. Nu mai găsec om mic care să Mă lase să domnesc Eu peste el, și de aceea nu face omul voia Mea, dar pe tine te-am învățat să fii voia Mea, să stai micuț în mâna Mea, ca să ai peste tine pe Dumnezeu de tată, că nu e bun de nimic omul dacă n-are în toată vremea duh umilit, purtare umilită, iubire umilită, smerenie umilită, și nu e bun de nimic nici pentru Dumnezeu, nici pentru satana omul cel neumilit, căci Domnului Îi aduce pierderi, iar lui satana bogăție, numai că bogăția lui este iadul, care este focul cel veșnic, unde

va arde satana și toți slujitorii lui.

Dar cum își strânge omul la satana? Prin lipsa duhului umilit face el aceasta, prin semeție face și prin judecată asupra semenilor săi, lucrare pentru care el trebuie să viclenească, să defaime, să se dezvinovățească învinuind, să disprețuiască, și toate acestea arată în om lucrarea lui satana, lucrarea necredinței și a neîncrederii lui în Dumnezeu, chiar și când el dă să spună că nu este el așa. O, așa făceau cu Mine fariseii din vremea Mea. Numai și numai vină căutau să-Mi găsească în tot ceea ce Eu am lucrat atâta de slăvit în mijlocul lor ca să-Mi dovedesc dumnezeirea și ca să creadă ei în trimisul Tatălui la ei. Ei însă se bucurau ca să fiu Eu vinovat prin tot ceea ce făceam, ca ei să fie luați în seamă mai-mari peste oameni, ca drepti lui Dumnezeu.

O, toți oamenii sunt vinovați în fel și chip, și de aceea Domnul este mereu drept întru cuvintele Sale și nepărtinitor întru ale Sale hotărâri. Sunt însă unii care se bucură când sunt vinovați mai mulți atunci când sunt și ei vinovați, și, iarăși, este câte unul care se bucură să aibă numai el vină și să nu mai aibă și alții dacă e vorba de vină, și în unul ca acesta Îmi găsec Eu plăcerea, în omul umilit pentru vina lui și pentru vina altuia, dar greu se mai găsește așa suflet în oameni pe pământ, căci orbirea omului este mare și nu poate orb pentru orb, și nu poate bolnav pentru bolnav, ci poate omul umilit, prin umilința poate, căci acela are intrare la Dumnezeu prin umilința lui și poate Domnul pentru el, și prin el apoi pentru alții. Iată ce taină între Dumnezeu și om, dar cine este cel care să înțeleagă aceasta? Sunt mulți care învinuiesc pentru vina lor, sunt prea mulți, dar sunt atâta de puțini cei care să ia vina de peste om, să nu pună vina pe om, ci s-o ia de peste el ca să nu aibă vină omul, căci Eu aceasta am făcut, l-am eliberat pe om de vina lui, nu i-am mărit-o, și așa inimă aș vrea să aibă în el cel ce crede în Mine, căci dacă el nu dă să semene cu Mine în iubire și în milă, zădărnice are el credință, și iată, nu e greu să creadă omul în Dumnezeu, ci e greu să semene el cu Dumnezeu, și iată, așa își strânge el la satana și nu la Dumnezeu.

Strig la toți oamenii, îi strig și dau să-i fac să Mă audă, numai să nu facă ei ca fariseii care Mă auzeau și Mă vedeau, dar semeția lor era orbirea lor, și era mare orbirea lor.

O, vedeți unde vă pregătiți să fiți: la Dumnezeu sau la satana, fii ai alergării! Voi alergați, alergați mereu și nu stați din alergare. Unde alergați, tată? Alergarea voastră are un capăt și apoi un început. V-aș arăta că e adevărat ce vă spun, dar necredința este mai ușor de lucrat pentru voi. O, vedeți unde vă pregătiți ca să fiți: cu Dumnezeu sau cu satana. Vedeți cu cine veți dăinui, vedeți unde vă strângeți ca să aveți: la Mine sau la satana. V-am spus acum cum poate omul să-și strângă la satana și încă vă mai spun, că iată, se spală omul pe dinafară și se tot spală mereu, dar pe dinăuntru rămâne murdar și nespălat și se tot murdărește, și murdărie peste murdărie se așează înăuntrul lui, și e fără de înțelepciune omul pentru cele ce nu sunt bune în el și care îl păgubesc amar, căci omul a căzut din slavă și a căzut în păcat, iar păcatul este murdărie și este desfrânare.

O, omule, nu este iubire desfrânarea ta, de la care se bucură inima ta, nu este, tată, ea bună nici pentru tine, nici pentru cei din jurul tău. Când tu zici că iubești pe cineva cu care faci păcatul plăcerilor tale, o, nu știi tu ce este această simțire a ta, căci atunci duhul diavolului este ceea ce se stârnește în inima ta, în trupul tău, și este îndrăcire acel simțământ, care-ți mânjește de la satana pe cele dinăuntru ale tale, și nicidecum nu este iubire aceasta, cum crezi tu sau cum zici tu, și nici bucurie nu poate să fie aceasta, cu care zici că-ți mângâi tu inima,

și satana te îndeamnă apoi mereu să cauți în afara ta păcat proaspăt pentru tine, înșelându-ți casa ta și trupul tău cu necinstire, omule orb și lipsit de povață din cer, căci tu ai căzut din cer prin păcat și nu mai dai să vezi cum îți strângi și-ți tot strângi tu la satana viața ta cea de veci. O, lasă-Mă să-ți vindec orbirea, nu Mă alunga, nu te înveli cu necredința ca fariseii care nu voiau să Mă primească și să le fac bine lor și să vindec orbirea lor!

Vine sfârșitul necredinței când toată lucrarea Mea pentru om se va vedea bine și în mare lumină se va arăta. O, nu vă bucurați de necredința voastră și de lucrarea ei cea rea în părți, voi, cei necredincioși. Dacă nu puteți să vă umiliți înaintea Mea pentru păcatele voastre, opriți-vă măcar de la lucrarea cea rea a necredinței, că nimic nu câștigați, ba și sufletele vi le pierdeți, voi, cei necredincioși. Primiți-Mă ca să vă vindec de orbire, tată! Nu vă mai îngrijiți de slava voastră, că ea e pieritoare! Veniți să auziți strigarea Mea după voi din ușa cortului Meu în mijlocul neamului român, unde Mi-am făcut adăpost ca să grăiesc peste pământ și ca să-i trag pe toți la Tatăl, să-i trag de la satana la Dumnezeu pe oameni! Cei vindecați de orbirea lor prin cuvântul Meu din zilele acestea sunt dați afară din biserici de către fariseii fățarnici, care se dau mai mari ca Dumnezeu peste sufletele oamenilor, dar de n-ar fi acest cuvânt de la Dumnezeu, cum ar putea el să-l vindece de orbire și de păcat pe om? Eu însă am venit în lumea aceasta spre judecată, ca să vadă cei fără de vederi, iar cei cu ochi să orbească, căci dacă ar fi orbi n-ar avea păcat, dar pentru că ei zic că văd, păcatul lor rămâne întreg.

L-am vindecat pe cel din naștere orb și a văzut pe Dumnezeu ochii lui și i-am zis lui apoi: «*Crezi tu în Fiul Omului?*», iar el Mi-a răspuns: «*Cine este Acela, Doamne, ca să cred în El?*», și Eu i-am zis atunci: «*Iată, L-ai și văzut, căci este Cel ce grăiește cu tine!*», iar el s-a închinat și Mi-a zis: «*Cred, Doamne!*». O, cum, oare să-i vindec și pe cei orbiți de slava lor, de care ei se îngrijesc atât de mult și nu-L mai văd și nu-L mai aud pe Dumnezeu, Care să-i vindece pe ei și să-L vadă grăind cu ei și să zică și ei ca orbul cel din naștere, vindecat de Mine: «*Cred, Doamne!*»?

O, cum de nu vă treziți din minciună și din orbire, voi, cei ce vă îngrijiți atât de mult de slava voastră de nu puteți să vedeți și să auziți cum glasul Meu strigă la voi din mijlocul celor mici, care nu se îngrijesc de slava lor, ci numai de cea de la Dumnezeu pe pământ! O, până când veți sta voi surzi și orbi? De ce, tată, să rămâneți voi bolnavi și nevindecați mai înainte de plata păcatelor voastre? Iată cum își strânge omul la satana! Nu poate orb pentru orb și nici bolnav pentru bolnav, ci poate omul umilit, prin umilință poate, căci acela are intrare la Dumnezeu prin umilința lui și poate Domnul pentru el și prin el pentru mulți apoi. Am venit în lume să fiu lumină, căci Eu sunt lumina lumii câtă vreme sunt în lume. Să se bucure toți și nu să se ascundă de lumină sau s-o ascundă pe ea sub obroc! Eu am spus: «*Umblați în lumină!*», și iată, Eu, Cel ce grăiesc cu voi în zilele acestea, Eu sunt Cel ce am spus: «*Umblați în lumină!*». Întunericul se depărtează de Mine, iar satana se teme când aude glasul Meu peste pământ, care încurcă planurile lui, urzeala lui, care s-a coborât peste oameni, iar Eu, Domnul, ung cu mare milă ochii și urechile omului, și așa vin Eu să-i fac bine celui ce-Mi deschide ca să-i dau. Amin.

O, popor de la izvor, așează-te, tată, cu hărnicie și cu jertfă plăcută Mie și iarăși să-Mi pregătești masă și popas, că Mă fac cuvânt aici, la izvor, pentru mulți iar și iar fiule, însoțit în cuvânt de Tatăl și de Duhul Sfânt cu sărbătoare de Rusalii

în grădinile Mele de azi cu tine, unde Eu Mă întâlnesc cu cei ce Mă caută aici ca să le dau lor, căci cei ce Mă iubesc sunt cei iubiți ai Mei, pe care Eu mereu, mereu trebuie să-i învăț iubirea care-Mi place Mie, care poate sta alături de Mine, și de aceea trebuie să-i învăț pe cei ce vin la izvor, căci nu oricum trebuie să fie iubirea în cei ce dau să urmeze Mie cu iubirea lor, cu viața lor cea ajustată după viața Mea, căci viața Mea am venit să-i dau omului, și să iau de la el viața lui ca să încap Eu în el cu viața Mea, cu slava Mea, care este în cei ce se dau Mie ca să fac Eu din ei fii după chipul și asemănarea Mea, chipul Celui ceresc, chipul lui Dumnezeu în om și slava Mea în el. Amin.

Pace ție, Ierusalime, poporul Meu de azi și atât de dorit de cei din cer! Fă-i loc cerului cu tine, tată, în toată vremea, că am făcut la tine pe pământ patria celor din cer, al căror Împărat sunt Eu, Iisus Hristos, Cel ce dau vedere celor ce Mă văd, ca să mărturisească ei venirea Mea și adevărul ei și slava ei, slava cuvântului Meu cel de azi în mijlocul tău, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

16/29 mai 2011

Praznicul Înălțării Domnului

Îndemn la curățire de duhul lumii. Povață pentru păstrarea dragostei Domnului între frați. Îndemn către slujitorii bisericii lumii pentru neamestecare cu catolicii.

Cobor pe pământ cuvânt și grăiesc cu ucenicii Mei cei de-acum ai cuvântului Meu cel de azi, așa cum am grăit acum două mii de ani cu ucenicii Mei cei de-atunci, de când i-am ales ai Mei și până în ziua când un nor M-a acoperit și M-a luat de lângă ei, înălțându-Mă în sus, ca să pot să le trimit nu după multe zile pe Duhul Sfânt Mângâietorul, făgăduit de Mine lor ca să-Mi fie ei Mie cu El martori pe pământ de la margini la margini pentru toate câte am grăit sau am făcut în vremea aceea, căci aceasta era să fie lucrarea lor apoi: mărturisirea Mea prin ei pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă așez cu praznic de înălțare în mijlocul tău și cu mare învățătură de viață, poporul Meu. Peste zece zile deschidem porțile ca să intre poporul cel credincios Mie în grădinile Mele cu tine și să stau cu el la masă de cuvânt și de mângâiere prin cuvânt, iar tu fi-va să-Mi pregătești acum acest popas al cerului, al Duhului Sfânt Mângâietorul, Care Se va împărți cu adierea Sa celor ce vin, dar în ziua aceea de Rusalii, toată românimea aș vrea să se scoale la șoapta Mea, așa aș vrea, căci în mijlocul acestui neam Mi-am întins Eu cortul venirii Mele cu sfinții pe pământ cuvânt și M-am așezat să împlinesc pe pământ Scriptura judecății lumii, apăsând pe faptele cele fără de Dumnezeu ale oamenilor de pe pământ, iar celor ce cred și vor crede în Mine și în lucrarea Mea cea de ieri și cea de azi, împlinindu-se ei în Mine, să le dau mângâieri și să știe ei că marea este întărită, dar să nu se înfricoșeze ei din pricina vrietului puternic al fărâdelegilor și al ispitelor care vin să-l lepede pe om de Dumnezeu, căci Eu pe valuri de cuvânt vin la ei și le spun: „*Nu vă fie frică, Eu sunt!*“, căci așa le-am spus ucenicilor Mei când marea se întărâta de vânt mare și când ei s-au înspăimântat văzându-Mă venind pe valuri spre corabia lor, și le-am spus lor: «*Nu vă fie frică!*», și apoi i-am spus furtunii să tacă. Așa le spun și azi celor ce cred în Mine cu ascultare de cuvântul Meu cel împlinit de ei: Nu vă fie frică, vouă, celor ce Mă iubiți urmând povața Mea! Spălați-vă de duhul lumii, tată, de apa cea tulbure și de valurile ei, voi, cei ce credeți în Mine așa cum trebuie să fie credința cea plăcută Mie în om! O, spălați-vă unii pe alții și

înțelegeți cu adâncime pilda când am spălat Eu picioarele ucenicilor Mei mai înainte de seara în care Eu le-am dat lor cina Mea, trupul și sângele Meu spre viața lor, și le-am spus lor: «Așa să faceți și voi unul altuia dacă Eu, Învățătorul vostru, am spălat picioarele voastre», dar puțini au înțeles de atunci și până acum ceea ce am făcut Eu atunci, căci i-am spălat cu mila Mea ca să fie curați de lume pentru primirea Mea în ei pe loc curat și i-am iertat atunci, ca un Dumnezeu, de toate cele rele din ei. Dar iată, cei ce cred în Mine nu știu cum să creadă, nu știu ce să facă, nu știu să cinstescă cina Mea, pe Dumnezeu în ei, așa cum Eu le-am dat pildă de lucrat, și se murdăresc nu numai pe picioare de duhul de pe drum al lumii, ci și pe minte, și pe inimă se murdăresc de duhul lumii când umblă prin lume, și nu dau să se spele de ea mai înainte de cina Mea cu ei. Pe voi însă vă povățuiesc mult și îndeaproape, fii ai cuvântului Meu cel de azi la masă cu voi, și vă învăț să vă spălați bine, tată, și mereu, căci cina Mea cu voi este măreață și este pentru înnoirea făpturii, începând cu voi, fiilor, și de aceea voi să căutați să vă ajustați unii pe alții mereu, mereu pentru spălarea de duhul lumii de pe drum și din văzduh, căci el suflă în fel și chip cu șoapta lui, și nu numai picioarele vi le atinge, ci și mintea, și inima, dacă nu este veghe peste voi și cu voi pe cale, iar Eu, Domnul, v-am povățuit prin cei din porți și am spus să fie veghe peste voi și acasă și în călătorie și să fie mereu careva mai duhovnicesc, mai lucrător cu duhul pe cale cu cei ce călătoresc pentru lucrările Mele de azi cu voi, și așa să fie veghea, ca nu cumva duhul lumii să-și facă intrare în gândul sau în grăirea fiilor poporului Meu și să-i păteze cu vină de la diavol, căci diavolul este în mare fericire să vadă pe cei pecetluiți cu duhul învierii făcând ei uitare de Duhul Cel de sus, de Duhul Meu între ei acasă și pe cale, tată. Un pământ căruia nu i se smulg buruienile crește sălbatic și neîngrijit, iar dacă are cine să-l plivească, să-i stârpească spinii, să-l răcorească de dușmani, el dă rod cu folos, și așa e și omul, ca și pământul peste care crește din văzduh fără de întrebare mulțime străină, mulțime de buruieni, dar dacă are cine să-i plivească viața și purtarea și să stârpească ispitele de peste el, dă rod lui Dumnezeu în el un așa suflet, numai să fie el primitor și mlădios și înțelept pentru aceasta în toată clipa, ca să poată primi pe binefăcătorii vieții lui, care veghează peste el, dar trebuie duh frumos în om, duh umilit și iubitor de toți ceilalți și nu de el, ca să poată prin ajutor din părți spălare să primească, căci iubirea de sine în om aruncă pe cei ce dau să plivească buruienile vieții lui și crește sălbatic un astfel de fiu, crește năruș, crește urât, crește cu țepi, căci omul face multe greșeli și mereu face, dar fericire lui dacă primește pe cei ce ajustează viața lui! Este scris în Scripturi să-și spele frații unii altora greșalele ca să se vindece unii pe alții prin duhul și lucrarea frăției, căci cei ce se strâng laolaltă în numele Meu trebuie să se vindece bisericeste atunci când în obște greșesc, ca toți să se curețe și toți să se îndrepte și să se înțeleptească, și să se știe vina obștească și vindecarea ei apoi, chiar dacă par mici sau pământești pricinile, că dacă nu s-ar lucra așa în oștirea Mea, s-ar face aspră și grea purtarea dintre frați, că uniori se naște răutate de inimă și vin căderi peste cei nemlădioși, așa cum au pățit cei care M-au părăsit după ce au stat o vreme lângă lucrarea Mea, în staulul Meu cu fii.

O, stați, tată, la albit, stați, fiilor, cum stă cămașa care intră la spălat și la albit, ca să aveți mereu curată cămașuța vieții, măi fiilor, căci voi sunteți veșmântul Meu, fața Mea pe pământ înaintea oamenilor, iar în cer înaintea îngerilor, care privesc viața Mea din voi și dintre voi, purtarea voastră înain-

tea îngerilor Mei pe pământ, căci ei vă știu pe voi slava Mea pe pământ și lucrarea Mea, măi fiilor. O, dacă stai mereu în duh de pocăință pentru păcatele făcute demult, din vremea neștiinței tale, nu mai ești supărăcios sau nemulțumit, nu mai ești pretențios sau morocănos, nu mai ești cârtitor sau nepri-mitor, nu te mai întuneci când este întrebată viața ta, ci ești umilit pentru iertarea ta cea de la Mine, fiule, că iată, tată, umiliința celor ce Mă poartă spre tine Mă coboară pe Mine pe pământ la tine și-Mi face casă în mijlocul tău ca să stau cu tine, măi poporul Meu. E mare umiliința lor, căci ei se lasă mici, mai mici ca tine, iar tu să înveți de la ei lucrarea lui Dumnezeu în om, căci omul trebuie să vadă și trebuie să învețe când vede, și apoi să lucreze așa. Amin.

O, nu mai au nevoie să știe de la Dumnezeu cei ce s-au pus în locul Meu peste biserică, și nu e bine să fie așa pe pământ lucrarea bisericii, căci se lucrează pe băjbăite, pe ghicite, pe ochi și pe buzunar toată orânduiala de peste turmă și pentru turmă de către mai-marii care s-au așezat să pască ei turma, dar cu ce o hrănesc, cu ce hrană, cu ce prospețime de hrană? Dumnezeu este mereu astăzi, dar mai știu ei aceasta? Mănâncă omul numai din cămară când mănâncă? Nu face el și mâncare proaspătă pentru hrana lui?

Iată, lucrează fără Dumnezeu cei ce s-au așezat mai-mari peste biserică. Aaron când a lucrat fără de Moise, a început să piară poporul, căci s-au dat la joc și la idoli și la desfrâu, și apoi Aaron și sora lui au urât pe fratele lor, au urât pe Moise, trimisul Meu înaintea lor în Egipt ca să-i mântuiască pe ei din robie, și apoi Aaron și sora sa au murit, dar Moise n-a murit, și l-a luat Domnul din mijlocul poporului răzvrătit și l-a pus între cei nevăzuți lucrători ai Mei și a rămas viu Moise, și așa este și azi. O, așa greșală au făcut și cei care n-au mai rămas lângă ieslea Mea de cuvânt și lângă poporul cuvântului Meu din zilele acestea, lângă cortul Meu de întâlnire cu poporul cel de azi al credinței sfinte, și s-au răzvrătit ei cu nemulțumire și n-au mai stat, căci au fost nemulțumiți de Mine și de cei ce-Mi poartă pe umeri poporul, și au făcut și ei ca frații lui Moise, care l-au urât pe fratele lor izbăvitor lor. O, le-aș da vedenii ca lui Valaam, așa le-aș da celor ce-i blestemă cu hulă pe cei ce-Mi stau popor statornic lângă Mine. Le-aș da vedenie ca să-i certe și ca să vadă ei pe îngerul Meu și ca să binecuvinteze ei apoi pe poporul Meu și nu să-l batjocorească și nu să-l defaime cum fac ei acum, că iată cât de jos a căzut dragostea lor, dar Eu, Domnul, le spun lor că va veni durerea lor, a celor ce și-au stricat dragostea, căci mâncarea este bună când o ia omul pe limbă și-i simte gustul, dar în pântec ea se strică și face miros urât și apoi iese din om cu mirosul ei cel urât, căci cei care își îngăduiesc deșertăciuni pieritoare, învățându-se unul cu altul pentru acestea, aceia ajung la păreri de rău pentru pierderea dragostei lor.

O, fiilor, o, fiilor, păstrați-vă mereu nouă dragostea Mea în voi, tată, căci cu Mine nu se poate altfel dragoste între om și Mine, între frate și frate pentru Mine, căci ceea ce se învechește se urâtește, se stâlcește și nu mai are frumusețe și prospețime și ceresc. O, să nu vă învățați unii cu alții, ci să vă iubiți unii pe alții cu iubirea Mea în voi, cu fața Mea în voi, ca între îngeri, fiilor, căci cei ce nu ascultă așa, ajung să se urască și să se despartă apoi, și e păcat să cadă dragostea și să rămână pustiul în locul ei. O, căutați, tată, să lucrați dragostea și să am ce să vă plătesc, căci voi sunteți purtați din greu, tată, dar măcar să prețuiți răbdarea cea de sub cruce a celor ce vă poartă, și căroră de multe ori le este tare greu, măi fiilor, căci omul este greu de purtat și se lasă greu când nu se ușurează de sine ca să

se facă ușor și neapăsător și neîncărcat și ca să se facă el alin pe brațele cele purtătoare de sarcini, tată. O, măcar blândețea și bunătatea, măcar duiosia și umilința, măcar aplecarea unul înaintea celuilalt mereu, măcar acestea să le lucrați, ca să am ce să vă plătesc, fiilor. Eu am grijă de voi dacă stați cu Mine, iar dacă nu stai, fiule neascultător, Eu nu mai iau de la cei ce-Mi lucrează Mie ca să-ți dau ție, că e nedrept să fac Eu așa dacă tu Mă părăsești ca să fii liber de Mine și ca să nu-ți strângi la Mine pentru vecia ta, dar Eu învăț pe tot fiul care s-a hrănit de la masa Mea cea de azi și îi spun lui rugăciunea umilinței s-o lucreze înaintea Mea și să spună cu aplecare așa: „*Inimă curată zidește întru mine, Doamne, și nu mă lepăda de la fața Ta, o, nu mă lăsa să pier din brațul Tău de tată!*“ Amin.

Iată întreit cuvânt de sărbătoare odată cu praznicul Înălțării Mele, care are lângă el sărbătoarea marelui împărat creștin Constantin, cel care a strâns pe cei trei sute optsprezece părinți duhovnicești și a statornicit atunci credința și cartea ei peste biserică, împotriva oricărui duh rătăcitor și care ar lovi pe Unul Dumnezeu, Cel întru Unime mărit: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Dumnezeu întru o singură Ființă laudat în veci. O, fiți creștini adevărați, așa voiește să vă spună mărturisitorul împărat Constantin vouă, celor ce stăpâniți azi peste turma creștină. O, spune-le, tu, marele Meu mărturisitor, care te-ai aplecat sfinților Mei ziditori de Dumnezeu și de biserică în vremea aceea, spune-le tu ce ai făcut tu și ce fac ei, și ei vor auzi, negreșit vor auzi când vor citi această carte, și va rămâne de mărturie ceea ce le vei spune tu acum. Amin.

— **L**e spun, Doamne, că văd durerea Ta cea mare de la ei și văd ce pândesc ei să facă.

O, aduceți-vă aminte că eu eram împărat mare în vremea mea și i-am adunat pe cei umiliți, pe cei mari prin credință și prin umilință părinți ai neamului creștinesc și am stat în mijlocul lor și am pus apoi sigiliul meu de împărat peste cartea dreptății, împotriva celor ce voiau să strice și să sfărâme din loc în loc neamul creștinesc. Deschideți cartea părinților sfinți și înțelegeți, căci ei sunt cârma bisericii și nu voi, iar voi umiliți-vă, căci sunteți păcătoși și nu iubiți sfințenia, iar aceasta este păcat. O, învățați din cărțile de la sfinți lăsate, nu de la vreme, căci vremea vă cere să sfărâmați mersul cel drept al neamului creștinesc și să dați în lături rânduieli sfinte, postul și curățenia rugăciunii și să vă amestecați cu cei ieșiți din ascultarea de părinți. Opreți-vă! Întrebați pe Domnul, nu lucrați de la voi, nu faceți ce-a făcut Aaron, care s-a dus spre amestecare și spre idoli cu poporul, nemaiascultând de cel trimis de Dumnezeu la ei ca să-i dezrobească pe ei!

O, temeți-vă de Dumnezeu, voi, cei ce stați pe scaune de cârmuitori și de păstori de turmă creștină! Nu nimiciți, nu corciți neamul creștinesc, ci aduceți-vă aminte de cele săvârșite și pășite de rătăcitorul Arie, care n-a lucrat pocăința cea care rămâne după ce a greșit, și a pierit rușinos. O, fiți înțelepți, că iată, Domnul veghează cu tot cerul în mijlocul neamului român, și toată românimea să se scoale și să audă ce grăiește Dumnezeu în mijlocul acestui pământ român, în care Domnul Și-a întins cortul venirii Lui cu sfinții cuvânt pe pământ, și pe care cale grăiesc eu cu voi dintre cei mulți mărturisitori de Dumnezeu în cer. Faceți lui Dumnezeu dreptate, că plânge Domnul de la voi! Vindecați-vă de lăcomie, căci omul este trecător! Învățați să vă adunați în veșnicie și adunați-vă în Domnul sufletele voastre cu toată vloga lor! O, vindecați-vă de necredință față de Dumnezeu-Cuvântul, Care Se face cuvânt față în față cu voi în mijlocul neamului român! Nu stați voi mai mari ca Domnul! Temeți-vă de Domnul, și veți ști ce este

înțelepciunea cu care să lucrați, așa cum eu am lucrat-o pe ea între sfinții părinți din vremea aceea, dând în lături pietrele care loveau în Domnul și în fața Lui cea de o Ființă cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, iar dacă nu veți lucra așa, o, ce va fi, oare?

O, Doamne, vei fi Tu, și Tu vei face ceea ce este scris pentru cei credincioși, și tot așa și pentru cei necredincioși, căci Tu vei birui cu atotputernicia Ta îngâmfarea omului, ca și pe vremea mea când Ți-ai scris biruința Ta pe pământ, și pe care eu am pecetluit-o cu pecetea mea de împărat, și când Tu m-ai scris în cartea vremii împărat al creștinilor, nume pe care eu îl am și în cer. Amin.

— **E**u, Domnul, binecuvintez pe cei din cer mărturisitori drepti și sfinți, și pe cei de pe pământ ascultători de Dumnezeu și nu de oameni, căci oamenii dau să strice legea Mea cea sfântă și s-o pună pe a lor, dar nu; Eu, Domnul, voi fi și voi birui! Amin.

O, pace ție, poporul Meu! Am lucrat întreită mărturie, fiule. La praznicul Înălțării Mele am avut pe împăratul creștin Constantin mărturisind el lucrarea sfinților părinți adunați de el pentru apărarea Mea de cei ce Mă loveau peste obraz în vremea aceea, căci între cei ai bisericii au fost mulți stricători, ca și azi, iar sfinții părinți din vremea împăratului creștin Constantin te binecuvintează de lângă Mine, poporul Meu. Amin.

Acum binecuvintez praznicul Duhului Sfânt în mijlocul tău și te așez să-Mi pregătești masă dulce și întâlnire dulce și plină de mângâiere de la Mine și de la tine pentru cei ce vin cu dor la izvor, la masa Mea cu tine la praznic de Duh Sfânt, poporul Meu. Puteri noi îți dau și tot ajutorul îți dau, căci tu puteri nu ai fără de Mine, tată. Eu sunt tot ce ai și tot ce poți tu, poporul Meu, iar tu să fii micuț în mâna Mea ca să Mă ai de tată, iar Eu iarăși Mă slăvesc acum cu slava Mea, cu praznicul Meu de cuvânt cu tine și cu cei ce vin iar și iar la masa Mea de Duh Sfânt, acum, în mijlocul tău, Ierusalime, poporul Meu cel de azi. Amin, amin, amin.

20 mai/2 iunie 2011

Praznicul Pogorării Sfântului Duh

Vorbirea Domnului cu românii de peste tot și cu slujitorii bisericii. Înțelepciunea se capătă cu credință. Povețe pentru post și rugăciune.

Mai înainte de revărsatul zorilor Mă așez cărare cu binecuvântare peste cei ce se pornesc pe cale spre izvorul Meu de cuvânt și spre grădinile binecuvântării Mele din zilele acestea, căci în ziua aceasta Mă fac hrană dulce de cuvânt și Duh Sfânt pogor prin graiul Meu, care se face cale a Mea spre om, și mângâierea Mea că pot grai cu cei ce cred venirii Mele la ei în vremea aceasta a Mea cu ei.

Sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară, sunt Domnul Iisus Hristos și Îmi vestesc numele când vin ca să cuvintez. Îmbrățișare sfântă și dulce între Mine și voi să fie ziua aceasta de praznic sfânt! Slavă iubirii voastre cea pentru Mine, vouă, celor ce umpleți golul Duhului Meu în ziua aceasta mare ca în cer, nu ca pe pământ zi, căci zilele omului sunt pământeste ca și el, dar cu Mine zilele lui petrecute sunt ca în cer, când el se dă Mie ca să fie el al Meu pe pământ, iar Eu al lui să fiu, iubire pentru iubire să fim.

O, cum să nu vă cuprind în cuvântul îmbrățișării, pe voi, cei ce veniți după Mine la izvor cu atâta dor! E mare taina grădinilor Mele de aici și poporul Meu așezat slujitorul Meu aici, unde Tatăl Mi-a hărăzit în zilele acestea sălășluire cu oamenii pe pământ! O, e mare minune să Mă iubească omul așa cum este voia Mea, cu lepădare de sine, ca nu cumva să Mă

părăsească apoi pentru sine iarăși, dar iată, fiecare simte că are nevoie de iubire de la Dumnezeu, de bunătate, de daruri, de bucurie. O, am și Eu nevoie de iubire de la om, dar iubirea lui nu seamănă cu a Mea, căci ea cere, ea nu se dăruiește așa cum lucrează iubirea Mea spre om.

Pe cei ce Mă iubiți după voia Mea, între cei ce veniți la întâlnire cu Mine aici, pe toți vă cuprind în cuvântul îmbrățișării, iar pentru iubirea din voi vă fericesc și vă cuprind. Privesc apoi și pe cei ce vin cu bucurie și cu dor, dar puțini în iubire după voia Mea, după așteptarea Mea, și îi cuprind pe ei în duhul răbdării Mele, așteptând de la ei fericirea Mea.

O, glasul Meu peste tine se dă ție mângâiere, țara Mea de venire, acum, după două mii de ani de la Tatăl la om! Toată românimea să știe și să audă că Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi deschid brațele s-o cuprind în ziua aceasta de Duh Sfânt.

O, româtime, care ai auzit și care încă n-ai auzit de glasul Meu cel de azi, coborât în mijlocul tău, la ce le folosește celor ce în numărul tău spun că nu sunt Eu și că ar fi diavolul sau că e omul acest cuvânt ceresc de tată? La ce le-a folosit celor ce n-au crezut pe Dumnezeu prin martorii Săi în vreme? O, nu le este de folos, ci de pagubă și acum, și în vecii, căci omul își agonisește dureri prin nepăsarea lui de Dumnezeu și nu-i nimeni cu adevărat care să-i facă lui bine, care să-l păstorească pe el cu iubire, nu cu plată, și ca să-l învețe pe el credința și faptele ei.

Nu-Mi găesc plăcerea și odihna în locașurile de închinare unde se adună lume de pe lume, cu slujitori plini de duhul lumii, nu-Mi găesc plăcerea nici Eu, nici sfinții Mei lângă cei ce-și fac plăcerea slavei lor trecătoare în locașurile de închinare, și încă mai fac locașuri peste locașuri ca să-și tragă ei câștig pe urma turmei nepăstorită și neîngrijită la rana ei.

O, cerbicea voastră se arată tare pentru glasul cuvântului Meu, cu care Eu suflu în auzul vostru în zilele acestea ca să Mă auziți și voi. V-am spus că nu vă iau nimic, că nu vă cer nimic decât să credeți că Eu sunt, și să vă plătesc credința, măi fiilor. O, iată unde-Mi răcoresc arșița Duhului Meu și dorul Meu după om. Voi însă vă țineți mari și nu dați să faceți pogorământ înaintea glasului Meu, care cheamă păstorind și lucrând om nou din om, locaș al împărăției Mele pe pământ așa cum este ea, căci omul nu știe s-o facă și să fie ea, căci el este altfel, știe altceva decât știu Eu.

Vă cuprind și pe voi în îmbrățișarea Mea din ziua aceasta de praznic sfânt, căci am să vă aduc plecăciune ca să vă mulțumesc că ați scos din obezi pe unsul Meu cel dintre voi, și vă voi plăti aceasta, căci sunt Cel Drept. Acum șapte zile am fost martor cu tot cerul de sfinți și de îngeri când voi ați ridicat durerea cea de la voi de peste inima celui ce mult a răbdat înge-nuncheat de voi pentru numele Meu, pentru că a iubit el slava cuvântului Meu cel din zilele acestea peste pământ, și pe care Eu prin servii Mei v-o aduc spre cunoaștere, căci Eu, Domnul, Mă slăvesc în cuvânt în mijlocul neamului român, de mai bine de cincizeci de ani lucrând lucrarea nașterii din nou a lumii, precum este scris să vin și să împlinesc. Mă aplec cu recunoștință că ați ascultat vrând-nevrând și ați scos de sub piatră pe unsul Meu cel dintre voi și l-ați lăsat să meargă și să aducă rod viu, biserică iubitoare de Dumnezeu și veghe sfântă peste ea, așa cum Duhul Meu l-a dăruit pe el. O, Eu l-am uns, cu cuvântul Meu l-am uns și l-am ridicat să-Mi fie Mie martor dintre voi al tainei Mele de azi în mijlocul neamului român, taină înfricoșătoare și pentru îngeri, taina cuvântului Meu cel de peste cincizeci de ani pe vatra acestui neam, ca să înnoiesc lumea la glasul Meu peste vii și peste morți. O, Eu l-am uns pe acesta cu tot

cerul de sfinți, care așteaptă, căci ceilalți dintre voi de peste biserică vă ungeți unii pe alții după cum vă vine placul și voia și nu după dreptatea Mea. S-a zvonit numaidecât că s-a făcut semn pe cer în vremea așezării lui peste cetatea lui de păstorire, dar semnul este el, este acest fiu iubitor de Dumnezeu, pătruns de dor și de durere pentru cei ce dau să se piardă neavând salvatori ai mântuirii lor. O, Eu nu M-am supărat pe el dacă s-a întors cu spatele la cuvântul Meu, pe care l-a iubit și l-a urmat, dar M-am supărat adânc de la cei care l-au pedepsit pe el pentru numele Meu pentru că a crezut că Dumnezeu lucrează prin această lucrare de înnoire și de iertare și de iubire a Sa pentru păcătoși. Nimic și nimeni n-ar fi suferit în biserică acestui neam dacă acest cuvânt ar fi ridicat spre slava Mea pe mulți, căci adevărata slavă este cea din cer, nu cea de pe pământ, iar cuvântul Meu este slavă cerească peste pământ și peste om. O, la ce vă folosește vouă să spuneți că nu este Domnul și că ar fi diavolul sau că e omul acest cuvânt mare de tată? Dacă v-ar aduce vreun folos n-ați avea păcat, fiilor, dar vă aduce pagubă, și prin voi la mulți, tată. V-am rugat atâta de frumos să fiți primitori, să fiți credincioși, și v-am spus că nu vă iau, că nu vă cer nimic, ci doar vă dau iubirea și mângâierea Mea, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care ia din ale Mele și împarte, așa cum Eu am promis dacă Eu M-am dus la Tatăl. Mă aplec și vă mulțumesc pentru că Mi-ați șters lacrima de la voi și ați dat martorului Meu cel dintre voi lucrul apostoliei rodnice pentru cer, căci el era îngropat în nelucrare și stătea sub obroc înțelepciunea Mea din el, care poate lumina pe mulți, precum este scris. Dau să vă fac bine vouă în necazuri și în tristeți, dar iubirea cere iubire, tată. Fiecare are nevoie de iubire de la Dumnezeu, de bunătate, de ajutor. O, am și Eu dor de iubire de la om, dar iubirea lui nu seamănă cu a Mea, căci ea cere, ea nu se dăruiește așa cum lucrează iubirea Mea spre om. O, fiți cu veghe sfântă pentru ceea ce vă spun, căci vă spun că între voi sunt mulți care iubesc și cred mersul Meu cel de azi dinspre Tatăl spre om, căci grăiesc aproape cu omul și Mă dau fără de măsură la cei mici și la cei mari pe pământ, și Mă dau. O, fiți destoinici ca să pricepeți Duhul lui Dumnezeu în acest cuvânt cu istorie lungă pe vatra acestui neam și cu mărturii tari și cu popor mărturisitor, care umblă înaintea Mea după voia Mea. Iată, am stat cu voi la masă de cuvânt, aici, în mijlocul poporului cuvântului Meu și a celor care s-au adunat la glasul Meu din ziua aceasta de praznic de Duh Sfânt, că iată, cinez cu cei ce Mă iubesc și Mă dau vouă cu cina Mea, din masa Mea de cuvânt, căci Eu sunt trup și cuvânt pe masa poporului Meu cel credincios venirii Mele de azi cuvânt pe pământ, iar cetatea aceasta se cheamă: „*acolo este Domnul*“. Iată, înțelepciunea se cumpără și ea. Cu ce se cumpără? Cu credință, fiilor. Mă sălășluiesc cu ea în cei cu duhul umilit, în care am loc doar Eu, și de unde Mă împart așa cum în toate vremile am lucrat, și mergea omul credincios, de la rege și până la slugă, și întreba pe Domnul despre cele ce erau sau se făceau. Așa cum merge omul la prăvălii ca să cumpere cele de trebuință, tot așa este și cu înțelepciunea cea de sus, care nu poate locui în cei supuși păcatului, și care se dă în lături unde este fărâdelegea sau viclenia sau necurățenia inimii. O, aplecați-vă și învățați de la Mine aceasta, că iată cum Mă aplec Eu vouă ca să vă dau pildă, ca să vă dau învățătură și înțelepciune în dar. Multă învățătură trebuie din cer acum, căci vremea e cu cadere și e cu lepădare de credință și de părinți, iar cei ce voiți să vă aplecați sub povața Mea cerească, luați și folosiți-vă, fiilor, căci bine vă va fi și bine veți împărți dacă veți lua, iar dacă veți rămâne reci și necredincioși, de plata acestora veți da, căci așa este scris. Amin.

O, e praznic de Duh Sfânt, și bisericește Eu dau tuturor povață cerească, și sunt Arhiereul Cel Mare și grăiesc în zi de praznic cu toată românimea și-i dau ei cuvântul Duhului Sfânt, cuvânt cu putere în el, așa cum lucrăm și acum două mii de ani cu duhul mărturiei. Pecetea darului Duhului Sfânt o pun peste cei ce Mă iubesc după adevăr cu duhul, cu trupul și cu sufletul lor și le dau puterea să creadă și să poată cu Dumnezeu pentru cele sfinte ale Sale cu ei. Dar mai ales în ziua aceasta de praznic sfânt cuprind în cuvântul îmbrățișării pe cei adunați aici, lângă izvorul Meu de cuvânt, mângâind ei Duhul Meu îndurerat după om.

Vă povățuiesc, fiilor, să fiți împlinitori mântuirii peste voi, căci povață pentru aceasta este multă din cer acum peste voi, numai să deschideți bine auzul și să auziți și să împliniți. Fiți mari cu ascultarea și învățați din izvorul Meu de cuvânt cum să luați din el peste voi și cum să vă folosiți de el. O, să nu veniți în zadar, fiilor, ci să Mă împliniți în voi apoi, iar câți nu pricepeți aceasta, întrebați pe cei ce vă împart de la Mine și veți ști apoi cum să vă fie pașii spre cer, pașii voștri cu Mine, iubire pentru iubire, fiilor.

Iată, taină vă spun vouă iar și iar: nu-Mi găsec plăcerea și odihna nicăieri ca aici, unde Eu am ales să poposesc acum cuvânt și să împart omului putere pentru voia Mea în el. Peste tot este amestecată voia omului, iar omul pierde din lipsă de înțelepciune și nu vine să ia de la locul în care Eu o sălășluiesc pe ea. Fiți credincioși și dați ascultare Domnului, căci omul este neputincios pentru om. Nu uitați povața Mea pentru post și pentru rugăciune cu post, ca să se îplinească lucrările Mele pe pământ prin cei ascultători. Voi, cei ce veniți cu dor de cer și de mântuire ca să luați povață, înțețiți ascultarea de Dumnezeu și de părinții sfinți. Postiți cele trei zile de post din săptămână și fiți cu rugăciunea pe inimă și pe buze! Luni, miercuri și vineri să vă fie zile de iubire cu jertfă și cu mântuire, și împrunciți-vă viața, fiilor, căci pentru aceștia este sortită mântuirea și împărăția cerurilor în ei! Puneți-vă acoperământ cuvios peste trupurile voastre și fiți sfinți, căci fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar voi pregătiți-vă pentru veacul ce vine, tată, căci timp nu mai este, căci s-a sfârșit și se sfârșește, că așa este scris! Oprite-vă de la păcat și de la tot ce-i place diavolului în om și de la om, căci păcatul se pedepsește și trebuie înlăturat! Uitați-vă la fiii veacului acesta, uitați-vă că femeia e mai dezbrăcată decât bărbatul și nu se teme să facă voia diavolului împotriva voii lui Dumnezeu în om! O, nu vă fie rușine cu voia Mea în voi! Îndrăzniți și sfințiți-vă viața și mult vă va ferici povața Mea împlinită în voi! Luați înțelepciunea cea de sus și nu vă bucurați să mâncați carne, căci carne nu va mai fi, fiindcă Eu voiesc să dau omului mâna și să-l scol din moarte și din păcat, iar cel ce nu voiește, rămâne de Mine, rămâne rob păcatului, iar păcatul este moarte, căci așa este scris. Păziți și trăiți zilele de sărbătoare, dar vai, e mult de când mai-marii bisericii au clătinat de la locul lor sărbătorile sfinților și nu se tem să le calce, și nu se tem să calce peste străbuni și peste învățătura lăsată peste biserică, iar Eu, Domnul, am tot strigat la ei și se fac că nu Mă aud, și Mă doare în cer, și Mă doare pe pământ și nu găsec alin, și din pricini ca aceasta și altele tot așa, vine mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători, și suferă omul și sufăr și Eu de suferința lui, că am iubire și am milă ca un Dumnezeu.

O, iar și iar vă chem la viață cu iubire pentru Mine în voi, căci Eu vă sunt Mântuitor și vindecător de păcate și de suferință de la păcate, iar voi luați iubirea Mea în voi și biruiți lumea și trupul, dar fiți cu veghe, căci dușmanii voștri vor fi

chiar casnicii voștri, căci Eu așa am spus. Voi însă iubiți pe Dumnezeu, căci și El vă iubește, iar Eu, Fiul Său, Mi-am pus viața pentru voi. O, de veți vrea și Mă veți asculta, veniți și întrebați pe fiii cuvântului Meu cum cer Eu în vremea aceasta viață în om și veți putea ca și ei apoi să urmați pe calea Mea și să luați plată scumpă, plata iubirii de Dumnezeu. Amin.

O, țineți cu multă iscusință la dragostea dintre voi, câți sunteți adunați, trei, patru sau mai mulți laolaltă pentru numele Meu, pentru viața Mea cu voi, că fără dragoste omul face altceva, dar dragostea se arată, fiilor, și apoi se încearcă. Nu cârtiți, nu descurajați, nu primiți acești dușmani, ci luați înțelepciune de la locul ei ori de câte ori trebuie ea peste voi și între voi, dar nu uitați, o, nu uitați cuvântul Meu, care vă roagă să-l ascultați, fiilor! Duhul umilinței va fi cel care vă va da vouă pe Domnul în voi Stăpân și Învățător și pildă vouă, celor ce veți voi să ascultați așa. Amin.

O, e Duhul Sfânt în măreață sărbătoare în grădinile Mele cu tine, poporul Meu. Oștirea cerească deasupra veghează și se hrănește din cuvântul Meu din mijlocul tău, iar tu ești împărțitor celor ce vin din cer și de pe pământ și-Mi slăvesc numele și lucrarea, fiule. Iată, tot vin inimi proaspete și privesc slava Mea cu tine și se umplu de căldura Duhului Meu din mijlocul tău. Eu, Domnul, le dau lor putere să se facă și ei fii ai lui Dumnezeu și să nu rămână în numărul fiilor oamenilor, căci fiii veacului acesta mănâncă și beau, se însoară și se mărită și nu trec din trup în duh, ci rămân trup, și tot așa se și sfârșesc.

Duhul Meu Se alină cu duh de sărbătoare dulce a Mea cu voi, fiilor, și cu toți cei adunați acum la praznic de Duh Sfânt. O, cum să nu cuprind în duhul îmbrățișării pe cei ce vin la izvor cu dor în inimi? E mare taina Mea în aceste grădini, unde Tatăl Mi-a hărăzit în zilele acestea sălășluire între oameni pe pământ.

Glasul Meu cheamă la mângâiere de Duh Sfânt toată românimea, tot fiul român de peste tot pământul și toți să audă că Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi desfac brațele și-i cuprind în ziua aceasta de Duh Sfânt, Duhul Sfânt Mângâietorul. O, iată unde-Mi răcoresc arșița Duhului și a dorului Meu după om!

Las pacea Mea peste voi, las mâna Mea peste creștetul vostru și dau să vă adun în staulul iubirii de Dumnezeu. Eu vin curând, și iată, vin și tot vin, și curând, curând cuprind în slava Mea cerul și pământul și se va arăta cer nou și pământ nou, căci Duhul Sfânt Mângâietorul așa grăiește prin Scripturi și așa se va împlini. Amin.

Binecuvântată și măreață să fie această zi de praznic sfânt când Eu, Domnul, cuprind cu îmbrățișare de cuvânt tot fiul român de peste tot și-i dau de sprijin Duhul Meu, pe Duhul Sfânt Mângâietorul și Călăuzitorul, Duhul Care mângâie, arătându-i omului calea. Amin, amin, amin.

30 mai/12 iunie 2011

Duminica întâi după Rusalii, a tuturor sfinților

Plata sfinților este venirea lor cu Domnul în cuvânt. Duhul pocăinței Îl face pe Dumnezeu în om. Lacrima după Dumnezeu este iubirea care îl leagă pe om de Dumnezeu. Învățătură pentru primirea celor ce vin din jur, bune sau rele.

Cu duhul mângâierii vin și-Mi întăresc intrarea în cer și nu de pe pământ vine puterea cea pentru Mine în om, căci Eu sunt Cel ce pot. Amin.

Mă așez în carte cu sărbătoare de sfinți, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi fac venirea cu sfinții, căci așa este scris, iar

sfinții își fac cu Mine venirea lor, și minunată este lucrarea lui Dumnezeu din veac și până în veac, și bine i-ar fi omului să-și hrănească duhul cu măreția lucrărilor lui Dumnezeu cele din toate vremile și să crească omul în dorul de Dumnezeu, în dragostea de Dumnezeu, hrană pentru sufletul lui, și bine Mi-ar fi Mie în om dacă el ar trăi așa înaintea Mea pe pământ!

Vin sfinții cu Mine, căci ei pe pământ au dorit mereu pe Dumnezeu în ei și în oameni, și dorul de Dumnezeu i-a făcut pe ei sfinți și locaș Domnului pe pământ, și din ei S-a împărțit Dumnezeu cu lucrările Sale și a locuit cu ele între oameni, dar diavolul, potrivnicul Meu, și-a înșirat mereu marfa lui față în față cu omul, și omul Îl uită mereu pe Dumnezeu și se hrănește cu cele străine de Dumnezeu, căci duhul lumii a stat mereu la îndemâna minții omului, iar sfinții care au fost din vreme în vreme pe pământ au tras din greu să-i tragă pe oameni de la diavol la Dumnezeu, de la întuneric la lumină, iar plata sfinților Mei este venirea Mea cu ei în zilele acestea, când Eu, Domnul, dau să despart lumina de întuneric ca să vadă omul întunericul și lumina, răul și binele și să aleagă el pe Făcătorul binelui lui, pe Domnul sfinților și al îngerilor slavei Sale, căci omul neajutat să vadă nu poate să vadă și să înțeleagă și să poată.

Hai, poporul Meu, să te învăț și în ziua aceasta iubirea cea pentru Dumnezeu, fiule! Hai, fiilor din porți, căci cerul poate pentru voi și pentru poporul acestui cuvânt! Nu fiți plâpânzi, căci Eu, Domnul, vă dau vouă ca să puteți pentru Mine și pentru poporul Meu și pentru cei ce vor putea cu voia Mea în ei pe pământ. Fiți plini de dor de Dumnezeu în voi pe pământ, căci aceasta este toată mângâierea și toată puterea, și dați putere de iubire poporului Meu ca să Mă împlinesc în el fiul acestui popor, că vreau să locuiesc cât mai mult, cât mai văzut pe pământ prin cei ce se aleg să-Mi dea locaș în ei, să-Mi dea iubirea lor Mie, și cu mare umilință să stea ei în duhul pocăinței mereu, mereu, căci numai aceasta Îl face pe Dumnezeu în om, și iată, este altfel aceasta decât știe omul că este Dumnezeu cu el. Toți sfinții au avut mare în ei duhul pocăinței, duhul care-L zidește pe Dumnezeu în om, și mare umilință îi trebuie omului și lucrărilor lui ca să poată avea în el acest duh, duhul pocăinței, duhul sfinților, duh duios, care-l face frumos pe om înaintea Mea.

O, am pe trâmbița Mea Verginica în mijlocul sfinților coborârii Mele de azi. Ea a fost mângâierea Mea și a sfinților Mei în zilele Mele cu ea pe pământ, că mare a fost lucrarea Mea prin ea și a începutului Meu cel de azi cu ea pentru taina nașterii din nou a lumii, naștere prin cuvânt, precum a fost și la început, și mult întărește ea dintre sfinți mersul lucrării Mele începută cu ea, dar mare iubire îi trebuie și ție, poporul Meu, mare, tată, mare, că măreț este Domnul, și toată lucrarea Lui cu tine trebuie să fie așa.

O, cu mare duh de umilință întăriți-vă unii altora iubirea de Dumnezeu, fiilor. Nu uitați pentru aceasta duhul pocăinței, tată, duhul cel plin de duioșie și de durere după Dumnezeu, căci cine n-are rană în suflet pentru iubirea de Dumnezeu, nu are nici duioșie în ființa sa, în simțirea și în purtarea sa față de Dumnezeu și față de om, că nu poate arăta frumos cerul și Domnul în om decât prin duhul duioșiei, duhul care vine de la duhul pocăinței în om, așa cum în proorocul Daniel se vedea acest duh atâta de frumos, care-i lumina ființa și iubirea și puterea lui cea pentru Dumnezeu și pentru oameni și pentru cei ce voiau ca și el cu Dumnezeu prin dragostea lui de Dumnezeu.

O, poporul Meu, omul este învățat cu veselie, că zice că e bună, dar și creștinii voiesc tot așa, și bine este să știe cel ce urmează după Mine cu mersul vieții lui că oricât ar fi el de fericit, să nu uite să-și păstreze tot timpul în inimă lacrima cea

după Dumnezeu, că altfel stă depărtat de Domnul și poate să cadă în voia diavolului, iar diavolul este vrăjmașul său și al Domnului său. Lacrima după Dumnezeu este iubirea care-l leagă pe om de Dumnezeu, precum desfătarea omului este iubirea care-l leagă de diavolul pe om, iar Eu am masă de cuvânt pe pământ și pun pe ea învățatură sfântă pentru cei ce vor să învețe iubirea de Dumnezeu și fericirea ei în om și a Domnului în ea, căci Eu tânjesc cu dor după om, după locul Meu din el și apoi după fața Mea în el. Amin.

O, Verginico, trâmbița Mea din care am început Eu, Domnul, să sun pe pământ în anul 1955! O, tată, rana Mea cea după om nu poate omul s-o înțeleagă. Atâta duioșie am folosit în mijlocul acestui popor, pe care am început să-l zidesc odată cu începutul lucrării Mele cu tine, tată, pe pământ! Atâția fii au fost pecetluiți cu taina acestui cuvânt, care plânge cu dor după om din cer și până pe pământ! O, atâta durere am de la cei ce au auzit bine cuvântul Meu cel duios și n-au avut drag să rămână întru el, tată! Au trecut cincizeci de ani și încă cinci ani apoi, și iată istorie a Domnului pe pământ scrisă în zilele acestea, și la care scriu cu dor. Aș vrea să-i am ai Mei și ai mersului Meu cel de azi pe toți cei care au auzit șoapta acestui cuvânt sfânt și plin de duioșie după om, dar omul se ia mult după simțirea lui, după vederea lui, după mintea lui și nu știe să ia de la Domnul pe cele ce vin spre el ca să-l zidească pe el. Grăiesc cu tine între sfinți, tată, dar grăiesc pentru cei ce cred aceasta. O, câtă durere se suie la Mine de la cei îndoielnici lucrului Meu cel de azi, tată! N-au învățat duhul duioșiei cei care au auzit glasul Meu cel de azi peste ei, și mulți din ei au rămas reci sau au tras spre răcire. Mă doare de la ei. I-o fi durând și pe ei, dar în felul lor, și nu așa cum Mă doare pe Mine de la ei, o, nu așa, Verginica Mea, trâmbița Mea cea de apoi!

— O, nu așa, Doamne, nu ca pe Tine îl doare pe cel ce se alege pentru Tine prin taina acestui cuvânt, și avem mult de suferit de la puținătatea iubirii de Dumnezeu în cei ce nu pot altfel. În ziua mea de sobor între sfinți vreau să grăiesc cu cei puțini în iubire, căci ce altă lucrare avem noi decât să cuvântăm din cer în mijlocul celor ce iau pe Dumnezeu din acest izvor de cuvânt!

O, fiule al acestui cuvânt și al acestui popor, vin cu Domnul la tine și te învăț lucrare mare, spre pacea ta. Învăță să fii primitor și nu respingător, și nu răzbunător, că nu omul lucrează spre tine, ci Domnul mereu, cu măsură măsurată de El. Dacă Domnul vine spre tine prin cei din jurul tău, prin cele ce vin spre tine, o, fii înțelept, că nu e bună neînțelepciunea, ci e bună umilința și pocăința, fiule. Învăță tu o lucrare mare acum și caută să crești prin ea, și cele ce vin spre tine bune sau rele prin cei din jurul tău, ia-le ca de la Dumnezeu sau cu îngăduința lui Dumnezeu venite spre tine, iar pe cele ce ți le faci tu cu mintea ta, cu ființa ta față în față cu cele ce vin spre tine, acelea sunt de la diavol, cel care se împotrivesc lui Dumnezeu din om. Fiii lui Dumnezeu trebuie să-și hrănească în ei duhul umilinței și prin el duhul pocăinței, iar acestea au ca vrăjmaș în om duhul de sine al omului. O, învățați să primiți ca de la Domnul, fiilor, nu ca de la om, și primiți-vă unii pe alții pentru creștere, că voi nu știți când puteți să-I închideți Domnului ușa când El bate ca să vă încerce creșterea și credințioșia și primirea și iubirea frățească și înțelepciunea acestei iubiri. O, primiți frățește unii de la alții lecția iubirii frățești, ca să vadă Domnul aceasta între voi. O, nu se poate toți la cârma lucrurilor, că nu iese bine, fiilor, căci trebuie dăruire și trebuie jertfă cu iubire ca pentru Dumnezeu, nu ca pentru om acolo unde frații locuiesc împreună și unde pot să-și scrie în cer dăruire și

fapte de iubire. O, este nevoie de naștere de sus mereu, mereu. Aceasta s-o aveți voi în grijă mereu, mereu, fiilor, căci voi ați ieșit din lume și trebuie să fiți sfințenia Domnului și stăpânirea Lui, și toate vor asculta atunci de Dumnezeu pe pământ, că pe vremea când Moise a scos pe Israel din Egipt, a fugit marea dinaintea lui Israel, căci vântul a gonit-o, iar pe vremea lui Iosua a stat din cursul lui Iordanul și s-a întors înapoi și a trecut ca pe uscat Israel, că mare este voia Domnului prin cei ce se sfințesc pentru El, iar ei să zică atunci: «Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvinte toată slava și milei Tale și adevărului Tău».

O, învățați iubirea de Dumnezeu ori de câte ori vă încearcă Domnul ca să se vadă dacă o aveți pe ea în voi și între voi. Când inima vă îndeamnă să fiți vârtosi și neprimitori de frați, nu uitați că puteți fi și neînvârtoșiți, că puteți fi și primitori, fiilor, și aceasta este cum alege omul să fie și să lucreze, dar duhul umilinței vă ajută să puteți ca de la Domnul și să iubiți, fiilor. Tot ceea ce lucrează din voi împotriva duhului umilinței nu este de la Domnul, măi fiilor, iar aceasta să credeți și să luați, ca fiii cei credincioși.

Mi-e dor să grăiesc, mereu mi-e dor, dar Domnul este mereu în cuvânt și poate totul, numai să fiți ascultători și primitori, fiilor. O, aveți grijă de vorbiri sfinte între voi și neamsetecate cu cele de pe pământ, iar duhul duișiei să însoțească toate clipele voastre frățești, măi fiilor, și rugați-vă unii pentru alții mereu, mereu, căci aceasta este iubire, fiilor, și este rugăciune cu putere iubirea. Vine Domnul din cer pe pământ și vă învață prin venirea Lui duhul duișiei, căci El venind, așa Își arată iubirea. O, tot așa să lucrați și voi, și să nu vă tulburați de pe pământ, căci voi aveți cerul și sfinții lui ca patrie pentru voi, ca ajutori și ca binefăcători vouă. O, învățați să luați din cer, fiilor, și lucrați să aibă cerul ce lua din mijlocul vostru mereu, și veți avea bogăție în cer și tot binele cel pentru voi, măi fiilor.

Le-am grăit duios, duios ca și Tine, o, Doamne. Au nevoie de mângâiere mereu și de ajutor mereu, o, Tată al meu și al lor. Te rog cu multă umilință, dă-le lor ceea ce vezi Tu că trebuie să le dai, și iartă-i pe ei de toate greșalele lor prin iertarea Ta cea plină de milă, căci ei sunt sub sarcină, Doamne. Dă-le lor toată mângâierea, ca să poată ei pentru Tine, că Tu pentru Tine i-ai ales, iar eu dintre sfinți Îți cer mereu, Îți cer pentru ei, o, Doamne. Amin.

— **O**, trâmbița Mea, dulce a fost duhul tău și duișia lui pe pământ! Duhul umilinței a făcut această frumusețe înăuntrul ființei tale. Îi mângâi mereu, ca să le dau putere să poată, tată. Îi întăresc sub greu și sub neputințe ca să pot purta sarcina Mea cu ei. Le dau ajutor numaidecât când îi văd plâpânzi și osteniți, numai să înțeleagă ei și să poată cu duhul cel frumos, cu duhul umilinței și al pocăinței, duhul care-L face pe Domnul în om. Amin.

O, poporul Meu, mângâie tu suferința trâmbiței Mele, tată! A fost tot într-o suferință pe pământ din pricina celor grei la mers. Acum suferă în cer de la cei puțini la iubire și la umilință. Iată, iubirea are rană. Frumos este sufletul rănit după Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și tot așa este el și în cer.

Întăresc puterea și grija Mea cea pentru voi, fiilor. Fiți credincioși, tată! Pun sfinții toți mereu, mereu ajutori pentru voi în neputințe și în nevoi. Slujiți-Mi cu iubire, tată! Ea să vă fie slujirea și frumoasă să vă fie ea.

Vă binecuvintez rugăciunile, însoțite cu post sfânt, fiilor. Cereți, și vă voi da! Vă binecuvintez strigarea pentru înnoirea acestui pământ român, căci am făcut din el casa venirii Mele.

Pace vouă! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh cobor peste voi puteri și mângâieri și tot ce aveți nevoie și tot ce văd că trebuie să vă dau. Fiți tari și treji și sfinți cu rugăciunea, iar Eu vă dau, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 iunie 2011

Sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Slujitorul lui Dumnezeu trebuie să fie înaintemergătorul lui Dumnezeu spre oameni. Sfântul Ioan Botezătorul strigă oamenii la pocăință. Rătăcirea celor care țin sâmbăta zi de odihnă. Curățirea greșalelor și dorul de Dumnezeu aduc în om împărăția cerurilor.

Bucuria Mea cea mai mare este să pot grăi cu omul pe pământ și să așez în el împărăția cerurilor, căci a uitat omul de ea înăuntrul lui și în afara lui, a uitat de Dumnezeu omul și nu se îngrijește de curățirea lui de păcat.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui, și Mi-e dor să grăiesc cu tine, popor al cuvântului Meu. Te prețuiesc, fiule, că Mi-ai făcut vad ca să pot să grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău în zilele acestea de venire a Mea iarăși de la Tatăl la om. Credința ta în venirea Mea este propteaua Mea de care Mă sprijin ca să grăiesc pe pământ și peste om, că a uitat omul de împărăția cerurilor, a uitat să se facă frumos și sfânt înaintea Mea ca să-i pot Eu adăuga apoi pe celelalte de trebuință lui pe pământ.

Vin pe pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și vin să cuvintez, nu altceva să fac, iar omul are datoria să audă și să îplinească peste el ceea ce Eu cuvintez lui. Vin pe pământ cu dor și Mi-e dorul ca văpaia și numai în mijlocul tău Mi-l alin, o, popor care auzi glasul Meu cel din mijlocul tău. Am lăsat acum două mii de ani pe pământ cuvânt mare pentru așezarea omului în credință și în viață veșnică prin credința lui în Mine și prin faptele ei apoi. Nu aude omul cuvântul acestei Scripturi. Trebuie să știe omul că Eu am spus atunci că cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, dar ce fac cei care au de împărțit cuvântul Meu cel de atunci și să creadă în el oamenii apoi?

O, ce faceți voi, cei ce stați slujitori la altare în numele Meu și al cuvântului Meu, care trebuie împărțit ca la școală ca să-l învețe și să-l îplinească în ei fiii oamenilor și ca să se facă ei fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin faptele ei apoi peste ei? Cel ce se voiește slujitor al lui Dumnezeu și al oamenilor în numele lui Dumnezeu, acela trebuie să fie înaintemergător lui Dumnezeu spre oameni, dar nu numai cu amintirea, ci cu adevărul trebuie să facă aceasta.

Cobor pe pământ masă de cuvânt și am în cuvântul Meu și în coborârea Mea pe marele prooroc Ioan Botezătorul, cel care s-a născut pe pământ cu șase luni înaintea Mea ca apoi să-Mi iasă înainte spre oameni când Eu Mi-am început trâmbițarea și vestirea împărăției cerurilor, cu Mine venită pe pământ spre vestire oamenilor. Numai câțiva s-au vindecat pentru ea și prin ea atunci. Câte unul, câte doi de ici de colo am adunat la masa împărăției cerurilor în vremea aceea, căci îngâmfarea omului a fost mare cât cerul și pământul în vremea aceea și n-a tras omul cu patria lui Dumnezeu, ci a tras cu stăpânia lui peste pământ din unul în altul, chiar dacă a fost vremelnic omul mereu, mereu, căci veșnicia lui el n-a voit s-o învețe, n-a mai voit omul s-o învețe iar și să se întoarcă la ea, ci a voit să moară, fără să știe el că asta a voit și că asta voiește în toată vremea lui pe pământ.

A mers Ioan Botezătorul înaintea Mea ca să-Mi curețe calea, să-l curețe pe om de păcat, și striga cu glas tare că s-a

apropiat împărăția cerurilor, striga la oameni acest prooroc și le zicea tuturor: «*Pocăiți-vă!*». Îi chema spre duh de umilință pe toți, iar el era însăși umilința și lepădarea de sine înaintea tuturor. Tot ce era el însemna înaintea oamenilor Duhul lui Dumnezeu, cu Care el îi învăța pe oameni curățirea păcatelor, iertarea lor cea de la Dumnezeu ca să încapă în ei duhul împărăției cerurilor apoi, credința în Fiul lui Dumnezeu și împărăția Lui în om. Două mii de ani sunt de atunci, și ce să fac Eu acum cu neamul omenesc, cel tare la cerbice din pricina duhului trufiei din om și al nepăsării de suflet?

O, n-are cine trâmbița peste oameni, căci credința celor ce stau în nume de slujitori ai lui Dumnezeu nu este lucrătoare, nu este ca a lui Ioan Botezătorul și înaintemergătorul Meu spre oameni. Mă tângui cu Tatăl și cu sfinții de mila neamului omenesc și-Mi slobozesc plânsul cuvântului Meu peste pământ cu nădejdea că va înțelege omul ce vreau Eu de la el și peste el.

Vreau să-ți dăruiesc iertarea păcatelor tale, omule. Aceasta înseamnă împărăția cerurilor înăuntrul tău. Cum să fac să Mă înțelegi ce bine dau să-ți fac Eu ție? Păcatele tale sunt dușmanii vieții tale și ai vieții Mele în tine. Ce faci cu acești dușmani, care nu lasă împărăția cerurilor să intre înăuntrul tău spre pacea ta, spre salvarea ta? În fiecare zi îți adaugi păcate peste păcate și nu mai ai putere să înțelegi această moarte din tine. Plângând îți grăiesc. Aș vrea să-ți aduci aminte de Mine și de Ioan Botezătorul, care striga la oameni pe pământ: «*Pocăiți-vă!*». Le cerea Ioan oamenilor să se vindece de păcat și să-l curețe de pe ei prin pocăință și prin credință în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce vine să așeze în om împărăția cerurilor, adevărata împărăție între pământ și cer, căci alta nu este. A ajuns păcatul să fie fericirea omului pe pământ și nu poate omul să-și mai aleagă viața în locul păcatului, dar Eu nu pot să stau în cer, și vin pe pământ să-ți spun, omule, că păcatul este moarte, tată. Dacă Eu nu-ți spun adevărul, dovedește-Mi! N-ai cum să-Mi dovedești, dar poți să ascuți de glasul Meu, care te cheamă la spălare și la vindecare de păcat. Nu mai păcătuiești, că te roagă Dumnezeu aceasta! Ascultă-Mă, că din iubire vin spre tine și te povățuiesc spre iertarea păcatelor tale, iar aceasta înseamnă să mergi spre sfințenie apoi și să lași în urmă fața și puterea păcatului și să-Mi dai inima ta să stau Eu în ea și să fac din ea palat ceresc și oaspeți cerești cu Mine în ea și viață veșnică să-ți dau, iar Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să-ți fie ție Dumnezeu, acum și pe vecii. Aceasta voiesc să-ți dăruiesc prin glasul Meu de peste tine în zilele acestea, omule fără de salvare. Eu sunt Salvatorul tău dacă Mă voiești și dacă vrei să Mă ascuți, aruncând de la tine nepăsarea cea pentru viața ta. Dacă voiești fă-te vestitorul Meu peste cei străini de Dumnezeu, și vei vedea ce putere îți va da aceasta și vei vedea cum va învia în tine dorul de cer, dorul de Mine, că Mie Îmi este tare, tare dor de om și voiesc să Mă aline omul, că de la el am supărare fără de margini și aș vrea să Mă vindec de ea. Amin.

— **C**u Tine în cuvânt, Doamne Mieluț, cu Tine la masă în ziua mea de pomenire voiesc să stau eu, Ioan, Botezătorul Tău. Să nu se mire omul de aceasta, căci scris este că Tu cu sfinții petreci întru taina venirii Tale de la Tatăl la om.

Ți-am fost oștean brav și am crezut în Tine și până să fi știut că Tu ești Mielul lui Dumnezeu, căci petreceam cu Tine și tainic grăiai cu mine și mă învățai despre Tine și despre arătarea Ta la Iordan apoi, când ai venit și Te-ai așezat sub mâna mea botezătoare, și am știut atunci că Tu ești, căci Tatăl Te-a numit în clipa aceea, cu glas din cer slobozit, Mielul lui Dumnezeu, Care spală și iartă păcatele lumii. Eu m-am dus

apoi spre regele Irod ca să-l ajut pe el să-și curețe de pe el păcatul în care trăia înaintea lui Israel, dar el n-a putut scăpa de sub robia păcatului și a fost tras spre jurământ pentru ca să-mi taie capul, și atunci eu am intrat în curțile cerești, iar Tu ai venit mai apoi după mine și petrecem de atunci lângă Tatăl și lucrăm din cer, și iată, lucrăm.

Te doare de la păcatele oamenilor, Te doare, Mieluț rănit de la păcatele lor. Cine din cer nu plânge cu Tine și cu rana Ta, cea de două mii de ani deschisă pe trupul Tău? Așa Te vor vedea toți oamenii în ziua slavei Tale, și în ziua aceea îi va dura și pe ei rana Ta. Tu însă ești așa de blând și de bun, că ai vrea să-Ți vindece ei rana și să nu Te mai doară de la ei și să le ierți păcatul, Doamne. Strig și eu cu Tine, strig și eu la ei ca să mă audă:

O, pocăiți-vă, că și acum două mii de ani tot așa strigam! Veniți spre Tatăl, spre Fiul și spre Duhul Sfânt, că rătațiți fără Dumnezeu pe pământ! Căutați, o, căutați împărăția cerurilor, căci sunteți bolnavi și vă trebuie această doctorie în voi spre iertarea păcatelor voastre cele multe, care dor mult și greu pe trupul Domnului Iisus Hristos! Fiți fii ai duminicii, fiți fii ai învierii! Iubiți duminica, iubiți ziua răscumpărării voastre din păcat, când Domnul a înviat pentru voi, după ce a plătit arvuna pentru viața voastră vândută sub păcat! Sfințiți duminica și nu mai căutați altceva în ziua învierii Domnului, și va veni peste voi lumina acestei zile! Strig la voi: Pocăiți-vă! Din mijlocul poporului cuvântului lui Dumnezeu fac strigare vouă în numele Domnului: Veniți spre pocăință și spre iertarea păcatelor apoi! Nu mai stați goi, că vă trebuie haină de nuntă, că Domnul vine cu zile de nuntă pe pământ! Așteptați-L îmbrăcați și nu goi! Ieșiți cu credință întru întâmpinarea Lui, că iată-L, vă grăiește și Se binevestește pe Sine vouă!

O, dă-le, Doamne, oamenilor, dă-le lor darul credinței și dorul de Tine în ei! Coboară peste ei această minune și dă-le lor inimă nouă, inimă pentru Tine în ei! Amin.

— **E**u, Domnul, le dau, dacă ei Mă vor primi cu vestea Mea cea bună. Împărăția cerurilor le-o vestesc, ca și acum două mii de ani, dar le vestesc ca la sfârșit, și de va vrea cineva să audă glasul Meu, voi intra la el și voi cina cu el și voi fi Dumnezeu lui, așa cum am făgăduit acum două mii de ani celor ce vor crede în Mine. Amin.

Am stat în mijlocul tău, poporul Meu, și M-am împărțit, fiule, dar rămân nedespărțit de tine, tată, și te îndemn mereu, mereu cu îndemnul Meu cel din mijlocul tău, căci trebuie să am grijă de tine mereu, fiule, că asta este cea mai mare grijă pe care o am, iar tu să semeni cu Mine în lucru și să ai grijă de Mine, și așa Eu te voi îngriji. Învăță-i pe cei ce vin la tine să știe să fie fii ai duminicii, fii ai învierii să fie, și să aibă ei parte de această odihnă și s-o păstreze apoi, că iată cum diavolul îngâmfmării îi rătațește pe oameni și îi învață să creadă în Mine fiind ei sâmbăta ca zi de salvare pentru ei. O, ce rătașire s-a ivit pe pământ: să creadă oamenii în Iisus Hristos Cel înviat și să calce ei peste duminică și să țină sâmbăta, iar Eu zic pentru aceștia că mai ușor este păcatul lui Israel, care nu M-a primit de Mesia pentru ei și care au rămas tot cu legea cea prin Moise, mai ușor va fi pentru aceștia care nu M-au primit, decât pentru cei ce Mă știu și Mă numesc Fiu al lui Dumnezeu, răstignit și înviat, și țin ei sâmbăta și nu duminica, fără să înțeleagă taina Mea cea de două mii de ani pe pământ, după ce Eu am înviat și am dat neamului creștinesc ziua învierii Mele. O, să nu uite cei ce-Mi fac această durere peste numele Meu rostit de ei, să nu uite că Eu am fost biciuit și răstignit de iudei și învinuit cum că nu slăveam sâmbăta, și mereu Mă loveau ei cu această zi a

lor, în care ei au rămas și n-au mai mers mai mult, decât o mică rămășiță a lor până azi și care s-au încreștinat și s-au făcut prin botez fii ai lui Dumnezeu, fii ai duminicii, fii ai învierii Mele și a lor prin învierea Mea.

Mă urmăreau fariseii și cărturarii pas cu pas dacă nu cumva calc sâmbăta, și voiau să se dea drepti pentru această zi, când ei erau morminte văruite. Tot așa fac și cu creștinii Mei acești oameni, care s-au ales dintre oameni să țină sâmbăta, zicând că ei au pe Iisus Hristos. Vai lor! E mai mare păcatul lor decât al poporului care M-a răstignit învinuindu-Mă că le calc peste sâmbetele lor. Aceia n-au voit să Mă primească lor ca Fiu al Tatălui venit pe pământ, dar aceștia care-Mi zic Iisus Hristos Mântuitorul, cum se încumetă să zică așa, de vreme ce ei nu sunt fii ai duminicii, fii ai zilei Mele, dată de Tatăl Meu celor ce cred în Mine prin învierea Mea?

O, poporul Meu, mare este darul cuvântului Meu în mijlocul tău! Pot să învețe toți dacă voiesc să învețe, iar Eu Îmi port spre tine oful Meu cel de la om ca să fie scris în cer și pe pământ, căci tot cuvântul Meu rostit de gura Mea este scris de îngeri în cer și este scris pe pământ spre mărturia Mea.

O, ai grijă de Mine, fiule, poporul Meu, iar Eu am grijă de tine, tată, și toate cele de trebuință ție Eu ți le adaug, căci așa este scris. Mi-a fost dor să grăiesc și Mi s-a părut lungă despărțirea Mea de tine cu masă de cuvânt la masa ta. Din ziua duminicii tuturor sfinților n-am mai așezat masă de cuvânt cu tine, iar dorul Meu a tânjit și Mi-a fost foame, tată, și Mie și sfinților Mei, căci ne-am învățat să fim cu tine pe pământ și să petrecem în cuvânt la masă cu tine, tată. O, vezi tu dorul Meu unde Mă poartă? Vezi tu cărarea Mea spre om de unde pleacă din loc în loc? O, dă-Mi putere să fiu cu tine, poporul Meu! Îți dau din dorul Meu să porți, că Mă arde ca vâpaia.

Binecuvintez acum lucrul mâinilor tale pentru isprăvirea zidirii celei noi în curțile Mele cu tine, fiule, poporul Meu. Mă îngrijesc Eu de toate câte trebuie pentru ca să sfârșim acest început, iar tu caută cu împărăția Mea în mijlocul tău și fii curat cu dorul și cu iubirea și pe nimic să nu dai aceste daruri: nici pe hrană, nici pe odihnă, nici pe îmbrăcăminte, căci de toate acestea port Eu grijă, după ce tu ai din belșug în tine și în mijlocul tău slava împărăției Mele, locul Meu curat și hrănit de tine în mijlocul tău, poporul Meu. O, învață bine lucrarea pe care ți-am dat-o s-o lucrezi: dorul de Dumnezeu și curățirea greșalelor în toată vremea, căci împărăția cerurilor în om înseamnă iertarea păcatelor lui pentru împărăția Mea în el. Amin.

Pace ție, măi poporul Meu! Cu tine împart pace peste cei ce iubesc pacea aceasta. Ai grijă să ascuți, ai grijă, fiule, de lucrul Meu cu tine și între frate și frate lucrul Meu, pentru care trebuie multă, multă iubire, căci fără de iubirea Mea în om nu poate slava Mea pe pământ, că pentru ea trebuie iubire, iar Eu, Domnul, îți dau putere să poți, și cu Mine să poți, o, poporul Meu, o, zidirea Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2011

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Despărțirea omului de Dumnezeu prin dorul de sine. Credința, dar de la Duhul Sfânt în om. Răutatea mănâncă sufletul din om, iar iubirea de Dumnezeu îl înnoiește. Cum lucrează în om iubirea cerească.

Mă așez la masă de cuvânt cu tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. Te hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea spre hrana omului, nu numai cu pâine te hrănesc. Te-aș hrăni așa din zori și până în zori, și spun așa ca să pot să-ți spun cât de mult tânjesc Eu în cer între sfinți

să grăiesc cu tine pe pământ la masă de cuvânt în mijlocul tău, și nu mai am alt dor.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu și nu mai am alt dor între pământ și cer decât să fac pe pământ împărăția cerurilor, petrecerea Mea cu omul, pe care am pierdut-o în rai când omul s-a ascuns de Mine și M-a lăsat fără de el și s-a dat diavolului în ascultare, căci mintea omului îl trage în jos pe om, și așa se naște diavolul între pământ și cer, vrăjmaș lui Dumnezeu și omului însuși, și omul Îi face rău lui Dumnezeu înăuntrul său și în afara sa din pricina dorului de sine împotriva Mea în el, iar Eu am spus acum două mii de ani, părăsit de om cum eram de la început și până atunci, și am spus ca să se audă: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și, purtându-și crucea, să urmeze Mie»*, să nu-și mai urmeze sieși omul, ci Mie, dacă voiește cu Mine, căci acum șapte mii de ani și-a urmat sieși și M-a părăsit, și iată, așa nu are omul pe Dumnezeu peste el, căci omul își urmează minții lui chiar și când vede unde cade când el face așa.

E bătrână căderea omului și s-a învățat așa cu ea omul și și-a luat-o de viață, dar e vremelnică o așa viață. Stau la masă de cuvânt în ziua aceasta de sărbătoare în cer și pe pământ, căci în cer când e sărbătoare omul credincios de pe pământ se oprește din îndeletnicirile sale și dă cinstire sfinților, și iată, dăm cinstire ucenicilor Mei cei de atunci, care M-au mărturisit pe Mine Hristosul Tatălui, căci astăzi este scris pentru creștinii adevărați sărbătoare pentru apostolii Mei Petru și Pavel și pentru toți cei împreună cu ei apostoli lui Hristos atunci. Nu de la trup și de la sânge M-au mărturisit ei Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ci Tatăl Meu Cel din ceruri le-a descoperit lor pe Fiul Său venit pe pământ între oameni. O, nu mintea lor a fost aceea care să poată înțelege ființa Mea de Fiu al Tatălui, ci Duhul Tatălui Meu a adus lor această știință în ei. Iată, credința este dar de la Duhul Sfânt în om. Când ea vine din om, se joacă omul cu faptele cele așteptate de ea, dar când ea vine din Dumnezeu descoperă omului pe cele din Dumnezeu venite pe pământ.

Iar și iar vă spun, fii ai cuvântului Meu cel din Tatăl venit cu Mine la voi, iar vă spun vouă, fiilor, vouă și celor ce Mă iau de la voi cuvânt, căutați mai întâi împărăția cerurilor, că mereu, mereu uită omul de ea și taie din ea în el și cu el, și de aceea nu vin de la Domnul cele care să se adauge omului de trebuință lui pe pământ, căci omul și le face singur, că așa a ales să facă: să nu asculte de Dumnezeu, ci de sine să asculte, și altfel trebuia să facă omul.

O, e bolnav omul și e rău cu Dumnezeu și cu aproapele său. Cariul mănâncă lemnul când intră în lemn putregaiul, rugina mănâncă fierul când din el iese ea, molia mănâncă îmbrăcăminte omului când omul își strânge mereu, iar răutatea mănâncă sufletul din om și îl muncește și îl șubrezește de tot când ea se naște în om, și toate acestea se nasc dinăuntrul lor și le strică, atunci când omul și le agonisește pe ele pe pământ, dar iubirea de Dumnezeu când se naște în om ea îl înnoiește pe om, ea poate ceea ce nu poate omul, ea face împărăția și odihna lui Dumnezeu în om, iar Eu atunci am grijă de om și îi dau Eu pe cele de trebuință lui așa cum știu Eu să-i dau, nu cum știe el să-și facă și să-și strângă una peste alta pe cele strânse și tot strânse de el.

Iată, mila Mea de om Mă coboară pe pământ în zilele acestea ca să-l pot striga iar pe om, să-l pot striga pe omul cel de la sfârșit așa cum l-am strigat pe cel de la început după ce el s-a pierdut în mintea lui, vrând el să fie mai bun și mai mare ca Dumnezeu, Care l-a făcut pe el din pământ și din duh de

viață, suflat din gura Mea peste el după ce l-am zidit. O, mila Mea de om am pus-o Eu pe pământ și în cer în toți sfinții Mei, care s-au sfințit mai întâi prin credința lor în Mine și apoi prin faptele ei înaintea Mea și între oameni, și apoi au venit în cer, la agoniseala lor, căci ei și-au strâns în cer, unde viermele și rugina și molia și răutatea nu strică pe cele strânse de om așa cum se întâmplă pe pământ cu cele strânse ale omului și cu sufletul din el. Mila Mea de om am pus-o Eu, Domnul, și în apostolii Mei cei de atunci, căci i-am cules pe ei de aici, de colo și i-am făcut ai Mei, că i-am luat dintre ai lor și dintru ale lor și le-am dat lor pe ale Mele să le poarte ei până la hotar, până la venirea lor la Mine, la agonisita lor cea din cer.

O, poposesc cu voi la masă de cuvânt pe pământ, în mijlocul ucenicilor Mei cei de acum și cu care am acum petrecerea Mea și lucrarea Mea, așa cum am lucrat cu voi acum două mii de ani între oameni, o, ucenici iubii ai Mei, și cu care M-am bucurat atunci, sau am suferit, sau am așteptat zidind, iubind și lucrând.

O, să Ne așezăm pe masă de cuvânt cu lucrul împărăției cerurilor, tată. Suntem oaspeți cerești la masă cu cei mici ai Noștri acum pe pământ. Să Ne dăm lor cu hrană pe masă, căci ca și Mine, și voi ați dat lumii lumina Mea și hrana Mea celor ce au primit să se îmbrace în Hristos prin credință și prin stăruință apoi pentru haina aceasta. Bindecuvintez Eu, Domnul, acum, cuvântul vostru cel hrănitor, că e nevoie de multă hrană din cer pe pământ peste om. Amin.

— **O** Învățătorule Doamne, heruvimii și serafimii sunt numai ochi. Așa îndemn le dăm noi azi celor ce sunt ai Tăi și ai noștri acum pe pământ, purtând ei lucrarea Ta și ascultând de Tine prin ea. Numai ochi să fie ei, așa îi îndemnăm noi pe ei, ochi și înăuntrul lor și în afara lor să fie ei, căci cei ce nu au o așa vedere, ca a heruvimilor și ca a serafimilor, nu văd și nu pricepe aceia împărăția cerurilor, care nu se vede așa cum se văd de ochii omului cele ce se văd între cer și pământ. Masă dulce avem cu Tine în mijlocul lor în ziua noastră de sobor între sfinți.

Te-am vestit de la margini la margini Fiul al Tatălui, Doamne, iar cei ce credeau în Tine prin propovăduirea noastră după ce ne-ai făcut trimișii Tăi la oameni, se botezau cei ce credeau, se botezau în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și se făceau fii ai lui Dumnezeu, născuți din nou, de sus, născuți prin cuvântul Evangheliei Tale, Doamne, prin care în numele Tău o împărțeam peste tot, după cum aveam fiecare sorțul pe pământ împărțit nouă, iar noi ne smeream pentru numele Tău, și Tu puteai peste oameni. Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, și de la Dumnezeu S-a descoperit nouă pe Fiul Său în ființa Ta, nu de la trup sau sânge, nu de la noi, nu de la mintea noastră, Doamne. O, heruvimii și serafimii slavei Tale sunt numai ochi, așa îi îndemnăm noi să fie cei ce sunt ai Tăi și ai noștri acum pe pământ pentru lucrarea Ta cea de azi și ascultând de Tine și de la Tine prin ea.

O, numai ochi să fiți pentru Domnul și pentru cele de sus peste voi, numai ochi să fiți voi, cei purtători de Dumnezeu în zilele acestea când Domnul vine la voi cu sfinții la masă de cuvânt, iar voi să-i învățați pe cei credincioși taina vederii celor ce nu se văd cu ochii trupului, taina vederii care vede pe Dumnezeu cu înțelegerea și cu credința, căci credința naște înțelegerea, iar înțelegerea hrănește credința, și omul se face dumnezeu prin har și vede pe Domnul și Îl împarte apoi. Viața cu Domnul să știți s-o iubiți și s-o împărțiți voi apoi celor ce vor să aibă viață în ei, împărăția cerurilor înăuntrul lor, fiilor.

O, e mare taină rodul cel din lucrarea iubirii de Dum-

nezeu născut. Ce frumos vă învață pe voi, cei născuți prin cuvântul cel de sus, ce frumos vă învață pe voi cei ce au de la Domnul între voi ca să vă împartă vouă! Iubirea cerească este taină cu greu cuprinsă de mintea și de inima omului. Numai celui ce voiește Dumnezeu să i-o descopere pe ea, numai acela o are și o lucrează așa. Să vrei să fie altul mai bun ca tine, să nu-i arăți celui alt că tu ești mai înțelept și mai mult și mai mare, să nu fii nemulțumit de fratele tău, aceasta este iubirea care din Dumnezeu lucrează în om, iar altfel nu este și nu face ea. Ea naște fii pentru cer când ea este așa în om, și ea îi crește mari, după plăcerea Domnului, și nu poate nimeni altfel să nască fii pentru cer, și nu poate nimeni să-și agonisească în cer pe altă cale cu altfel de lucrare, nimeni, decât fiii lui Dumnezeu, iar aceia sunt cei care iubesc ca Dumnezeu, rodind fii pentru cer. Amin.

O, Doamne, Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Fiul Tatălui, și nu trup și sânge ne-a descoperit nouă aceasta acum două mii de ani, ci Tatăl Tău și al nostru, Care este în ceruri, după ce Tu ne-ai născut pentru El prin cuvântul Tău de peste noi. Cerul este numai ochi peste pământ. Să privească omul cerul cu ochii trupului lui, că prea mult privește omul pământul, Doamne, iar pe pământ sunt numai aspide, care-l mușcă pe om de ochi și inimă, o, Doamne, căci omul se face aspidă pentru om din pricina răutății din el, care-l mănâncă pe dinăuntru și-i muncește sufletul, dărâmand pe Dumnezeu din el. Mintea omului trage numai în jos, și e dureros pentru Tine și pentru sfinții Tăi îndeletnicirea minții omului, iar împărăția cerurilor nu poate s-o ia omul de pe pământ, ci numai din cer, o, Doamne. Ce frumoasă, ce adâncă e rugăciunea Tatăl nostru, pe care ne-ai dat-o nouă, ucenicilor Tăi, s-o învățăm între noi și Tatăl ca fii ai Săi, născuți din Tine pentru Tatăl! Să caute să priceapă bine ucenicii Tăi cei de azi această rugăciune, care este pentru fii, și s-o priceapă mai bine decât noi și s-o lucreze pe ea mai bine ca noi, ca să fie ei mai buni ca noi, și din iubire spunem aceasta peste ei, căci mai întâi împărăția cerurilor o cere ea, această rugăciune peste fii și prin fii, și apoi pâinea, și apoi iubirea cea prin iertare, și apoi paza și izbânda de cel rău, potrivit lui Tău și al lor, Doamne.

O, aduceți spre împlinire pe pământ rugăciunea Tatăl nostru, cea pe care Domnul ne-a dat-o nouă s-o lucrăm acum două mii de ani, și veți fi voi bucuria Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și veți fi voi lucrarea iubirii de Dumnezeu și de oameni între pământ și cer, o, fii ai Cuvântului Iisus Hristos în vremea aceasta a Sa cu voi pe pământ. Stă cerul de sfinți și de îngeri numai ochi peste voi. Numai ochi să fiți și voi pentru împărăția aceasta, pentru cer pe pământ, pentru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin.

— **A** min, amin, zic vouă Eu, Domnul, ucenici ai Mei de acum două mii de ani, și voi, ucenici ai Mei de acum, de la sfârșit de timp: numai ochi să fie cel ce se dă Mie pentru împărăția Mea în el. Așa să fiți voi, cei pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să fiu pe pământ cu oamenii acum și să-Mi pregătesc prin cuvânt ziua slavei Mele, ziua pieirii oamenilor necredincioși, și cer și pământ nou pentru cei ce cred venirii Mele de ieri și de azi ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Vine ziua Domnului, ziua Mea de slavă peste morți și peste vii! Vine Domnul! Eu Însumi Mă vestesc și vin. Vin la tine, poporul Meu, și stau la masă cu tine și lumea e lume și nu vrea să știe venirea Mea la tine, iar când va face ea ochii mari ca să vadă, va vedea lumea toată că Eu, Domnul, am sălăsluit în mijlocul tău, smerit ca Dumnezeu și plin de slava

smereniei Mele, ca lumea să vină la viață, să vină să vadă slava Mea, nepricepută de mintea omului, slava smereniei Domnului, slava Mea cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2011

Sărbătoarea de douăzeci de ani a punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Piatra de temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim este piatra de hotar între omul vechi și omul nou. Împlinirea Scripturii despre descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Domnul întâmpină cu slavă în cer sufletul părintelui Arsenie Papacioc.

În cer și pe pământ se gătește cuvânt de sărbătoare ca să fie pus pe masă, de hrană pentru cei ce se hrănesc cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, din gura lui Dumnezeu ca să-l hrănească pe om cu viață, cu Duhul lui Dumnezeu, căci Duhul este Cel ce dă viață.

Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă fac cuvânt de sărbătoare și îl pun pe el la masă cu tine, popor al cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, și stăm la masă cu sfinții, măi poporul Meu, că e zi de pomenire a grădiniței cuvântului Meu cel de azi, unde Eu și cu sfinții Mei și cu martorii Mei de pe pământ Mi-am așezat cuvântul de temelie sfântă, piatra de hotar între omul cel vechi și omul cel nou, căci aveam nevoie de credință tare, așezată în inima omului pentru ca să pot Eu să răzbat în el cu începutul Meu cel nou ca să-l leg cu începutul bisericii Mele cel de acum două mii de ani, căci s-a stricat începutul acela și a rămas doar amintirea lui, și vin să-i aduc aminte omului care dă să fie cu Dumnezeu pe pământ, vin să-i spun să știe că biserica lui Hristos era altfel la începutul ei, căci putea în ea duhul umilinței și al credinței făcătoare de minuni, după ce Eu am înviat din cruce și le-am dat ucenicilor Mei lucrarea Duhului Sfânt, cu care au pus ei temelia bisericii Mele, a noului Meu popor, neamul creștinesc, în mijlocul căruia Eu am pus țărșul împărăției cerurilor, masă cu hrană pe ea pentru cei ce se făceau fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor, și căroră Eu le dăruiam trupul și sângele Meu de hrană, și se cunoșteau după roadele lor cei ce credeau în Mine și în învierea Mea, prin credința că Eu, Domnul, M-am lăsat pe masa celor ce Mă iubesc și M-am dat de hrană lor ca să fiu cu ei până la sfârșitul timpului, căci așa am promis lor.

Mă întorc la masa Mea cu tine cu ziua Mea de sărbătoare cea de acum douăzeci de ani, popor al mesei cuvântului Meu, cu care zidesc și cresc biserica Mea cea de la sfârșit de timp ca și pe cea de la începutul Meu cel de acum două mii de ani, când cuvântul Meu, plin de Duhul Sfânt, Îmi hrănea ucenicii și îi făcea pe ei împărțitori de Dumnezeu. Acum douăzeci de ani am zidit Eu pe pământ biserică din fii credincioși venirii Mele de azi cuvânt de Duh Sfânt peste om și i-am așezat pe ei la masa împărăției cerurilor, și de atunci Mi-am întetit învățătura Mea peste ei și peste cei ce se nășteau din cuvântul Meu, căci Mi-am întetit cuvântul și s-au născut din el fii și fiice și a trebuit să le îngrijesc viața și faptele vieții lor, și se cunosc după roadele lor cei ce au lucrat cu Mine împărțindu-Mă, după rânduiala dată de Mine lor spre lucrare, iar ei așa au ascultat și așa ascultă și azi, și roadele lor se văd și se aud și vin spre ele cei ce au dor de Dumnezeu și de cer și de fiii lui Dumnezeu, crescuți prin cuvântul Meu cel de azi, căci cerul tot și firea toată au așteptat împlinirea Scripturii fiilor lui Dumnezeu, și fericit aș fi Eu, Domnul, dacă și cei ce s-au așezat peste oameni slujitori în numele Meu ar înțelege împlinirea acestei Scripturi și lucrarea ei și lumina ei, care a venit pe pământ de la Dumnezeu

pentru descoperirea fiilor lui Dumnezeu, poporul cel credincios venirii Mele de azi și cu care Mă sprijin în mijlocul fiilor oamenilor, căci am avut nevoie de credință de la om ca să pot și ca să vin.

Am în coborârea Mea de azi ziua cea de acum douăzeci de ani și tot ce este trecut în ea în cer. Această zi e zi de biruință pentru Mine și pentru sfinți și e pomenire mare pentru ea în cer, dar e și durere de la cei ce Mi-au făcut durere, căci diavolul, potrivnicul Meu, s-a întristat adânc când a văzut așezată pe pământ această zi și lucrarea ei, taina ei cerească, așezată pe pământ. Eu însă am mers mereu de atunci, și merg, căci Mi-am gătit în ziua aceea mersul peste pământ și merg, și merg cuvântul Meu și se binevestește tuturor și nu cunoaște piedici, căci piedicile care se ivesc, se lovesc în el și se strivesc de el, precum este scris, și Eu merg, merg prin credința celor credincioși și binevestesc împărăția cerurilor și dau de știre în lung și în lat să se sfințească pentru ea cei ce cred în ea, cei binecredincioși, al căror duh este credințioșia față de Dumnezeu.

O, pe cât Îmi este de adâncă durerea, pe atât Îmi este mângâierea de la această zi, căci Eu am mers cu ea prin vreme și merg dacă am pus început să merg. Îmi este adâncă durerea, căci credințioșia a slăbit la cei ce n-au mai rămas cu greul crucii Mele de azi, dar am pus înapoi la rana Mea și Mi-am legat-o și Mi-am oblojit-o, căci așa am pățit Eu de la om încă de la început, încă de când l-am zidit din pământ pe om și am pus în el suflet viu. În toate vremile am căutat să-Mi vindec ranele făcute de om, căci lucrarea Mea cea de la Tatăl este să merg și nu să stau, și așa le-am spus și ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani: *«Mergeți și vestiți în toată lumea la toată făptura împărăția cerurilor și botezul omului în ea în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Dumnezeul celor credincioși»*, și așa am spus și azi, și iată, merge Dumnezeu, merge cuvântul Meu peste tot și găsește și este găsit și lucrează și mult va lucra, cât nu se așteaptă omul va lucra acest cuvânt și va împlini, căci taina Mea cea cu poporul Meu de azi e mare și e multă cât nu se suie la mintea omului, căci mintea omului stă pe pământ și nu se suie la Dumnezeu, la tainele cele cerești, cu care Domnul ține pământul și cerul și le gătește pentru slava Sa.

O, aștept răbdând și rabd așteptând, căci taina Mea cea de azi așteaptă la hotar ca și acum douăzeci de ani, când am răzbit prin credința voastră, copii credincioși venirii Mele la voi acum, copii de la sfârșit de timp. Mă uit cu voi, tată, vă deschid ochii cu mâna Mea ca să privim ziua punerii pietrei de temelie a grădiniței cuvântului Meu, care poartă pe ea începutul Meu cel nou de azi, prin care Îmi zidesc un popor, o biserică din fii zidită, așa cum am lucrat și acum două mii de ani, nu cum lucrează cei de azi zidiri peste zidiri, mari și multe, ca să se așeze ei în ele pentru slava lor cea de la oameni lor. O, nu așa se zidește biserica lui Hristos pe pământ. Ea este zidită din fii credincioși și sfinți lui Dumnezeu, nu din piatră, nu din cărămidă, nu din lemn sau din fier. Cei ce nu învață să zidească și ei ca Dumnezeu, aceia nu știu să zidească biserica, ci zidesc altceva, zidesc peșteră de tâlhari, căci cei ce se așează slujitori de biserică nu fac voia lui Dumnezeu, ci pe a lor o fac și își pregătesc slavă trecătoare, slavă care îi nimicește pe ei de pe pământ și din cer.

O, am avut acum douăzeci de ani un copil dulce alături cu Mine dintre cei ce slujesc în biserica neamului român, am avut un fiu cuminte și mare cu harul și cu credința, căci credința în Mine aduce mare, mare har în om. Am luat dintre slujitorii de biserică pe cel umil cu duhul înaintea Mea și l-am așezat martor al Meu în ziua punerii pietrei de temelie a înnoirii

pământului și a omului în zilele acestea, ziua când Eu Mi-am ridicat pe piatra ei cea dintâi biserica Mea. Am avut aici, alături Mie și vouă, pe arhiereul cel hărăzit de Mine martor al începutului Meu cel de azi cu voi, copii ai crucii Mele de azi, și pe care o port cu voi. L-am așezat pe el și l-am uns și l-am numit al Meu, și apoi l-am făcut martor al Meu și l-am scris în istorie, fiilor, și a rămas scris. L-au luat apoi de lângă Mine și de lângă voi, l-au luat cei dușmănoși, dar el a rostit atunci cuvânt proorocesc și mărturisitor de atunci și până azi și până în vecii, și este scris în istorie cuvântul spus de el, căci el a spus atunci că lucrarea aceasta a Mea cu voi va merge înainte, cu sau fără el ea va merge și nu va sta, căci el știa ce este această lucrare, căci mintea lui nu era robită atunci, iar apoi a fost pusă sub robia celor ce au voit să zică el ca ei, o, și Mi l-au luat atunci, dar Eu Mi-am așezat piatra înnoirii bisericii și Mi-am așezat mersul și lucrul, și taină mare este grădinița cuvântului Meu și semnul Meu din ea, pietricica cea albă, care mărturisește cuvântul Meu peste pământ, precum este scris despre ea la capătul Scripturii.

Îl mângâi acum cu Duhul Meu Cel Sfânt pe martorul Meu cel de atunci, și îngerii Mei îi alină mereu suspinul lui adânc și tainic, iar răbdarea Mea și a lui este mare, ca și așteptarea. Voiesc să-i văd că se ridică spre Mine cei ce n-au voit să creadă atunci vestea Mea cea bună peste ei. O, ce mare har și ce strălucire de Duh Sfânt avea să fie peste fața bisericii neamului român și peste pământul acestui neam dacă slujitorii de biserică ar fi voit atunci să înțeleagă și să primească peste ei pe Dumnezeu prin acest cuvânt și prin acest început nou, căci s-au șubrezit prin vreme cele așezate de părinți și de sfinți prin biserică și și-a făcut de cap biserică, de la capul ei și până la picioare, și cade omul sub păcatul slavei deșarte, cade din Dumnezeu omul și nu poate să scape de cursa acestui păcat, spre care își pleacă inima.

O, poporul Meu cel de azi, să fii, tată, micuț în mâna Mea, căci cei mici nu cad, nu pier, ci sunt ei nădejdea Mea. Învață-i pe oamenii care caută la tine și spune-le și lor taina celor ce știu să stea mici, și rodul Meu prin ei învață-i să-l priceapă, că nu este pricepere în oameni, nu este din pricina duhului întunericii acestui veac și al stăpânitorului lui, diavolul, căci duhul lumii este duhul lui. Iată ziua când cerul a strâns în el atâta bucurie și nădejde acum douăzeci de ani, iar tu, tată, să rămâi tare și nădejdea Mea să rămâi și sfințenia Mea s-o așezi pe pământ cu tine, și să ai cu tine colț de cer nou și de pământ nou, sămânță de la care să crească veacul ce va să fie, potrivit făgăduințelor, tată. E scrisă cu litere de foc această zi de sărbătoare în cer, e scrisă pe inima Mea și a ta, popor credincios, iar taina ei se va lăsa descoperită mult curând, curând, și se vor mira cu multul cei ce n-au voit să priceapă taina ei și chemarea ei cea binevestitoare, căci i-am chemat pe toți la masa Mea în ziua aceea de taină, și toți au avut ale lor de făcut, iar Eu am rămas cu tine la masă și am adus la ea pe cei credincioși și i-am hrănit, și le trimit lor mereu hrana Mea de pe masa Mea cu tine, poporul Meu, iar ei se hrănesc și cresc.

O, Mă doare rana și locul ei de pe trupul Meu, rana de la cei ce nu și-au păstrat credințioșia și și-au zis că nu le fac dreptate și s-au desprins de lângă Mine, și sângele Meu cel sfânt a curs zadarnic pentru ei și peste ei atâta vreme cât i-am hrănit cu masa cinei Mele, și apoi au ieșit și s-au dus și Mi-au făcut atâta rană și atâta durere că s-au dus. Eu însă merg și nu stau, căci trebuie să merg, și lucrarea Mea merge, așa cum arhiereul Meu martor acum douăzeci de ani a mărturisit aceasta. Îl mângâi pe el cu duhul Meu din voi, cu care voi îl

pomeniți în fiecare zi înaintea Mea ca și pe cei ce l-au despărțit pe el de voi, ca să vadă și ei într-o zi că Eu am fost adevărat cu voi în acest cuvânt și în acest mers al Meu cu voi peste pământ spre oameni, iar răbdarea Mea va rodi și peste ei. Amin.

Rămâi mângâierea Mea, o, poporul Meu de azi, și să crești, tată, în duhul blândeții și al smereniei, duhul care deschide porțile cerului celor ce iubesc așa pe Dumnezeu pe pământ. Iată, am deschis porțile cerului și am primit acum un slujitor al bisericii neamului român. Am deschis pentru el porțile cerului, fiilor, și v-am așezat pe voi să-i pomeniți ziua lui de intrare între sfinți. Îi dau acum odihna și mângâierea pentru slujirea lui cea plină de milă pentru om și îi arăt acum slava lucrării Mele cu tine, poporul Meu, căci el pe pământ n-a lovit în tine și în acest cuvânt și în lucrarea Mea cu tine, ci a fost atent la ea și a crezut că Eu sunt și că nu e omul, și n-a făcut și el cum au făcut ceilalți duhovnici de până acum ai neamului român și care s-au grăbit și au lovit cu cuvântul lor în taina Mea cu tine, poporul Meu, iar când au dat ei cu ochii de Mine la plecarea lor de pe pământ, s-au rușinat adânc și n-au avut la Mine trecerea pe care o are acum slujitorul căruia i-am deschis Eu acum porțile cerului, preotul român Arsenie, cel plin de suferință pe pământ pentru numele Meu, și care în taină sfântă purta în inima lui adevărul Meu cel din lucrarea Mea cu tine, iar acum te-am așezat să-i faci pomenirea și intrarea și i-am arătat acum taina Mea cu tine, pe care el a dorit-o, dar n-a putut să aibă parte cât a fost pe pământ să se apropie de ea. Bindecuvântare duhovnicească lasă el acum de lângă Mine peste tine, iar Eu, Domnul, îi dăruiesc lui acum răsplata trudei lui și a credinței lui, căci umilința inimii lui a fost mare înaintea Mea, ca și credința lui, și se roagă el acum înaintea tronului Meu să deschid ochii slujitorilor bisericii neamului român și inimile lor apoi, ca să le fac lor parte de descoperirea tainei venirii Mele acum la tine cuvânt și să Mă bucur Eu de la ei mai înainte ca ei să-și piardă plata cea de la mila Mea, căci cei necredincioși au plata celor necredincioși și e cu mare durere plata aceasta.

O, rămâi mângâierea Mea și a celor ce cred în Mine cu credințioșie, poporul Meu, căci plata celor credincioși e dulce, tată, și e numai bucurie, și e pregătită din vecii. Petrec cu tine în ziua aceasta pomenire sfântă și dulce pentru toți cei din cer, și petrecerea Mea cu tine este mângâierea Mea și a sfinților Mei, iar îngerii sunt slava Mea, slava coborârii Mele la tine, căci Eu vin și sunt cu tine pe pământ cuvânt, cuvântul cel slujit de îngerii slavei venirii Mele acum, venirea Mea iarăși de la Tatăl pe pământ, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2011

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

Îndemn pentru intrarea creștinilor sub lucrarea binecuvântării. Duhul de femeie se muncește și în femeie și în bărbat. Fără dragostea de Dumnezeu nu este nimic omul. Dragostea dintre om și om este fățarnicie. Trupul trebuie să fie palat ceresc pentru suflet. Domnul nu Se supără pe om când el greșeste, ci când Îl părăsește.

Î mi mângâi pe pământ locul durerii Mele, pe cel durut pentru numele Meu pe pământ, pe cel peste care se strânge durere de peste tot, și vin cu praznic sfânt și grăiesc cuvânt de facere peste cei ce stau la făcut după chipul și asemănarea Mea, și grăiesc cuvânt de povață sfântă peste cei ce nu pot ca Dumnezeu și ar da să poată și nu pot din pricina neputinței lor, căci om de om se deosebește, și aceasta a adus în toate vremile dureri și cruci de dus de cei cu cruci în spate, cruci mari și mici, și apoi îngrămădite ca povară de pe

unul pe altul de cei ce nu-și duc crucile, punându-le tot pe cei cu cruci purtate cu greu, căci omul cunoaște puțin de tot taina veacului ce va să fie și nu știe că acolo se strâng toate câte face el în viața lui de om, ca să-l ia apoi acestea sau nu pe el în taina veciei, în sânul lui Dumnezeu, cel zidit de Dumnezeu pentru cei ce se fac pe pământ după chipul și asemănarea Sa în ei.

M-a trimis Tatăl din cer pe pământ acum două mii de ani și Mi-a pus prin înger numele Iisus Hristos și M-am făcut atunci Fiul Omului și i-am arătat omului cum să fie el fiul lui Dumnezeu pe pământ ca să ajungă el apoi la Tatăl lui, la Tatăl Meu, de unde Eu am venit pe pământ ca să-i trag pe toți la Tatăl, iar dacă nu-i trag pe toți e pentru că nu vrea omul să învețe și să cunoască el de la Mine calea spre Tatăl, de la Mine, Fiul Tatălui Savaot, Care S-a arătat oamenilor plin de har și de adevăr și plin de milă pentru cei ce rătăcesc fără Dumnezeu, fără stăpân peste ei și peste viața lor, peste pacea lor, ca să aibă omul pace și alin să aibă el, și nu durere și nu loviri să aibă.

Vă așez înaintea cuvântului Meu în zi de praznic sfânt, pe voi, cei ce-Mi faceți intrarea la poporul Meu cel de azi ca să-l învăț pe el puterea cea pentru Dumnezeu între el și Dumnezeu, căci scris este că se vor răci tot mai din plin la creștini credința, nădejdea și dragostea în Domnul, căci omul e deprins, săracul, să creadă în el și în om, și tot așa face și cu nădejdea, și tot așa și cu dragostea, și Domnul este văduvit de acestea din partea omului, și vine ziua când voi sta față în față cu tot omul și-l voi întreba cu durere în glas de ce nu a avut acestea pentru Mine în el. Zadarnic caută cei ce vă privesc pe voi, tată, zadarnic zic ei că se iau după voi în cele ale lor, căci voi trăiți pentru Mine și tot așa și lucrați, iar ei lucrează pentru ei și ca ei, și una este să facă ei Domnului și alta este să-și facă ale lor.

O, poporul Meu, îi mângâi în mijlocul tău pe cei peste care se strâng dureri de peste tot. Durerea din ei Mă împinge să fiu cuminte și să vă las pe unii din voi așa cum sunteți și să nu mai umblu la viața voastră s-o ajustez după așteptările acestor vremi cerești, dar durerea Mea pentru cei ce suferă pentru Mine și nu pentru ei înaintea Mea și a voastră Mă face să dau cuvânt de viață și învățătură mare și multă, căci viața este mai mult decât omul, tată, și omul nu se zbate în viața aceasta după legile vieții ce va să fie, iar după legea lui nu poate să aducă el Mie viața lui, viața pregătită de el, căci nu așa e lucrarea vieții, măi fiilor.

O, luați și mâncați! Mâncați cu duhul, fiilor! Acesta este Duhul Meu, Care Se frânge în Mine pentru voi spre iertarea păcatelor voastre, căci Duhul Meu durut vă învață și vă dezvăță, fiilor, vă învață să fiți fiii lui Dumnezeu și vă dezvăță să fiți fiii vrăjmașului lui Dumnezeu, care caută mereu la creștin să-l dezbrace de hăinuță și să-l lase gol și să se ascundă de Dumnezeu apoi cel gol. Tot ce nu seamănă cu Dumnezeu în voi dă să vă învinuiască pe voi că nu sunteți fii ai lui Dumnezeu, căci fiii lui Dumnezeu seamănă cu Dumnezeu pe pământ, nu cu omul, nu cu diavolul, tată. Lipsa lui Dumnezeu din om îl face urât pe om, îl ține gol, fără hăinuță, și îl face hrană pentru diavol cu cele din el și din afara lui, căci cine ascultă de diavol ascultă de păcat, și aceasta înseamnă duh de femeie, duh care nu se rușinează, nu se sfiește, căci cine n-are dragoste de Dumnezeu nu are nici frică de Dumnezeu, frica cea binefăcătoare de mântuire și de Dumnezeu în om.

V-am povățuit cu milă pe toți cei care ați luat și luați peste voi cuvântul Meu. Grăiesc cuvânt lângă izvorul acesta de cuvânt și povățuiesc cu el peste tot și spun: prețuiți-i pe cei binecuvântați aparte pentru voi, ca să intrați sub lucrarea binecuvântării, măi fiilor! Proorocul Ilie plângea la Mine pentru

Israel, pentru rătăcirea lui Israel de la faptele vieții și suferă înaintea Mea cu duhul acest prooroc și nu putea mai mult pentru Israel, și Mă cerea în ajutor pentru durerea lui de la popor, chiar dacă era în el puterea Mea prin râvna lui cea pentru Mine în el, putere cu care a coborât foc din cer peste cei iscoditori asupra vieții lui, căci râvna lui de Mine biruia în el mila de omul dușman Mie, dar a coborât el mila cerului peste cei curați cu inima înaintea sa, căci inima curată se face biruitoare pentru om și atrage binecuvântare peste el.

E zi de prăznuire pentru sfânt mare, măi fiilor. Mare a fost acest prooroc înaintea Mea și a oamenilor, și a purtat, lucrătoare în el cu putere, credința, nădejdea și dragostea în Domnul. Iată, se sting acestea și în creștini, că e vreme rece și se stinge omul la inimă pentru Dumnezeu și pentru conștiință, iar când îl ajunge apăsarea conștiinței nu se umilește, ba chiar se înrăiește omul până la Dumnezeu.

Era Israel încercat pe calea dinspre Egipt spre Canaan, era încercat de ridicări și de căderi pe cale, căci se răzvrătea adesea, și a revărsat el dispreț asupra mai-marilor lui, iar Eu l-am făcut să rătăcească în pământ neumblat, unde nu era nici o cărare, dar tot atunci pe cel sărman l-am ajutat, l-am înmulțit cât o turmă, și i-am veselit așa pe dreptii Mei și și-a astupat fărădelegea gura sa, iar cine este înțelept pricepe aceasta și toată mila Domnului, precum este scris.

Eu voiesc să vă învăț pe voi să fiți credincioși și să învățați taina nădejzii sfinte și puterea dragostei în Domnul, dar nu omenește să căutați să cunoașteți voi lucrarea acestor virtuți sfinte, și voiesc apoi să vă dezvăț de mintea voastră, care vă duce mereu de pe calea adevărului a toate, măi fiilor. Dau să am grijă să-Mi fac datoria față de tot sufletul care a luat și care ia din gura Mea învățătura cuvântului Meu din zilele acestea. Fiți înțelepți ca șerpii, care își ocrotesc gândirea și viața și taina vieții, așa cum știe firea lor cea plină de pildă pentru om. Nu aruncați dispreț asupra celor binecuvântați aparte pentru voi înaintea Mea și a voastră, că iar vă spun că Israel a aruncat cu dispreț în căpeteniile lui, iar Eu l-am făcut pe el să rătăcească în pământ neumblat, unde nu era nici o cărare, măi fiilor. Cei ce ați făcut aceasta și cei ce dați să faceți aceasta, aveți grijă ce faceți și uitați-vă la durerea celor ce au făcut așa, căci au aruncat dispreț asupra celor ce veghează peste poporul Meu din partea Mea, și iată-i, rătăcesc fără nici o cărare.

E mare în cuvânt proorocul Ilie în ziua sa de slavă cu Mine, căci slava Mea sunt sfinții Mei în cer și pe pământ. Râvna lui pentru Mine și pentru voi stă acum cu voi la masă de cuvânt în ziua sa de sobor între sfinți, fiilor. Amin.

O, Doamne, o, Doamne al lui Israel cel credincios din toate vremile, eu sunt mânt de duhul râvnei cerești și voiesc să-l învăț pe poporul Tău de azi lucrarea mâinilor curate și neamestecate cu sânge de prooroc, căci cine mână un duh de prooroc și nu-și trezește apoi conștiința, unul ca acela să se aplece și să stea la învățat dacă voiește viața. Fiecare are de vegheat mult pentru conștiință, ca nu cumva să moară altcineva pentru greșeala sa, căci omul este slab și crede în om și se ia după omul slab, iar pe cel mare cu duhul îl disprețuiește și nu trage cu el, și așa a pățit Moise de la poporul Israel, poporul care a revărsat dispreț asupra mai-marilor lui și a pierdut apoi calea.

O, popor al învățăturii Domnului Iisus Hristos în vremea Sa cu tine, te învăț cu râvnă mistuitoare: ferește-te înăuntrul tău și în afara ta, ferește-te de duhul de femeie. Ia seama că duhul de femeie se muncește și în femeie și în bărbat și are apucături necreștinești, ba chiar neomenești, iar Domnul a

suferit adesea mult și greu de la acest duh chinuitor de om și s-au pierdut prin el dintre cei ce au venit la Domnul, la masa Lui cu acest popor, și n-a stat la învățat și la subțiat creștinul care a venit ca el și a rămas tot ca el, ba mai răi s-au făcut unii, căci și-au strâns în ei pretenții, nemulțumiri, cărtiri, nesupunere sub căpeteniile cele din partea Domnului peste popor. Și-a luat câte unul dreptul să fie nemulțumit de mila Domnului și a iubit să-L aplece pe Domnul după el ca să-L poată primi pe Domnul și ca să nu se pornească cu dispreț asupra Domnului, căci minte nu are cel ce face așa, și are altceva în loc de minte, fiindcă cine se crede că are minte pentru el, acela și-o pierde pic cu pic și pe cea pe care bruma o mai are.

Duhul de femeie chinuie sufletele în jur, tulbură și sare în sus ca să-și caute placul, strică pacea în jur și nu se mulțumește cu atât și strică duhul, strică văzduhul și vin și pătrund diavoli și ciugule din duhul și din vorbele duhului unei astfel de inimi. Și-a povățuit Domnul poporul să pună pentru păsărelele cerului firimiturile care rămân pe masa lui pe loc pus pentru ele, ca să se roage la Domnul păsărelele cerului pentru omul care le dă hrană, căci ridică pasărea căpșorul spre Domnul ca să vadă Domnul de unde mănâncă ea și ca să răsplătească Domnul pe binefăcătorul vieții ei. Iată, tot așa fac și păsările duhului rău și ciugule tot ce cade din gura omului cărtitor, nemulțumit, nemulțumitor, nesupus, semeț prin toate câte face și spune, plin de mintea lui și dând în lături din ea duhul lui urât și smintitor, om care se duce și se deșartă cu nemulțumirea lui la alt om, pomenind în părți numele celui ce nu-i joacă în plac și învinuind până la Domnul pe cel care aude cu urechea înșiruri de vorbe asupra celui ce se atinge de cele neplăcute din el. O, cine-și strânge nemulțumiri și se duce și le deșartă peste altul între cei ce sunt ai Domnului, vă spun eu cum vine aceasta, că este ca și cum îți vine să ieși cu udul sau cu dosul și îți ridici poala hainei și te dezgolești și murdărești cu cele din tine lăsate peste capul aproapelui tău.

O, Doamne mare, duhul de femeie s-a înfățișat mereu înaintea Ta și a unșilor Tăi în toate vremile și a luptat cu nerușinare, și eu Te rog în ziua mea de pomenire între sfinți să cobori învățătură cu de-amănuntul peste duhul poporului Tău, care trebuie să se deosebească mereu și cu totul de tot trupul de pe pământ, de toți oamenii care nu știu ce fac pe pământ. O, dă-le lor, Doamne, povață și pune hotar necunoștinței pentru cele de sus, ca să poată tot fiul poporului Tău să-și deschidă inima și nu mintea, și așa să stea el înaintea Ta, și să stea la învățat și să priceapă cuvântul învățaturii Tale și adâncimea lui. E zi de lucru pentru întoarcerea inimii creștinilor spre Tine, a fiilor către părinți și către sfinții Tăi, de care Tu Te-ai sprijinit în vreme, că e vremea să ia foc pământul de la prostia omului căzut în mintea sa, căzut în cap, Doamne, că iată câtă stricăciune dă el să așeze pe pământ! Așteaptă sfinții să ai un popor mare și sfânt pe pământ ca sfinții din cer, ca îngerii, Doamne, că a venit vremea să ai și să poți prin cei cumiști cu inima și cu iubirea, că toată lumea s-a stricat la cap. Mă doare de Tine și aș striga ca un nebun în lung și în lat la tot omul care dă să înnebunească prin mintea sa, dându-se spre pierzare om pe om, dar strigă Tu, ca un Dumnezeu tare cum ești, și nu lăsa nebunia omului să mai poată pe pământ, că al Tău este pământul, nu al omului, și al Tău este tot dreptul, că ești Făcătorul a toate și ești Stăpânul, Doamne. O, slavă Ție prin râvna mea cea pentru Tine! Eu numai cu Tine am tras să fiu și nu cu omul, căci omul este dușmanul lui Dumnezeu. O, slavă Ție, Bunule și răbdătorule Stăpân! A Ta fie slava, iar a celor necredincioși rușinea, ca să-i rușineze pe ei pe vecii, iar slava Ta să cuprindă toată firea și să

iasă din ea pământ nou spre odihna Ta, după truda Ta cea de șapte mii de ani lucrare, în urma stricăciunii pe care omul Ți-a făcut-o! Binecuvântat să fie poporul Tău cel credincios azi, iar Tu învață-l mereu ce este binecuvântarea Ta pe creștetul lui! O, învață-l, Doamne, căci Tu ești Învățătorul. Amin.

— **A**min, amin zic Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă revărs peste tine, poporul Meu, în ziua aceasta cu învățătura Mea spre folosul Meu cu tine, tată. Îmi slobozesc glasul peste tine și te învăț, că fără învățătura Mea poți pieri, fiule. Așează-ți acum firea și primirea, că vin să te învăț și vin să te dezvăț; să te învăț multe și să te dezvăț de multe, că multe ai de învățat și mereu ai, că vremea este rece și nu are în ea pe Dumnezeu.

O, poporul Meu, deschide-ți inima, fiule! Vine Domnul să-ți dea minte din cer. Primește peste tine pe cei binecuvântați pentru tine, ca să intri sub lucrarea binecuvântării, tată. Poporul Israel cel de demult a aruncat dispreț asupra căpeteniilor lui și a rătăcit el apoi fără de cale și a pierit. Ai grijă, tată, să te ferești de acest păcat, ca să te pot Eu purta de mână și să nu cazi de pe puncte, fiule. O, ai grijă, fii înțelept cu Mine și nu singur, tată. Eu, Domnul, te rog pe tine, ai grijă de viața ta, ai grijă să Mă lași pe Mine să-ți dau viață, căci viața este lumina oamenilor, nu este altceva viață.

Te binecuvintez acum pentru duhul învățaturii Mele de azi peste tine, poporul Meu. Vreau, tată, să te culeg rod dulce. Fii copil ascultător, măi fiule, și ajută-Mi culesul și rodul ca să nu se piardă, ca să nu se usuce, căci Eu Îmi adăp cu multul ogorul și aștept din el mult și mare rod, mult, mult, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Am binecuvântat cu sobor de sfinți și de prooroci masa ta de azi cu Mine, hrana cea pentru trup și hrana cea pentru duh la masa ta de azi cu Mine, Israele de azi, fiu al lui Avraam în neamul român, căci seminția cea după făgăduința a lui Avraam este poporul cel credincios ca Avraam în toate vremile, este omul în care Eu, Domnul, am găsit și găsesc credință neclătinată și nădejde la fel, prin dragostea de Dumnezeu zidite acestea în om, dar fii înțelept, fiule crescut de sus cu cuvântul Meu de peste tine în vremea aceasta, fii atent, tată, că fără dragostea de Dumnezeu nu este nimic omul, nici măcar cel care crede și nădăjduiește în Dumnezeu, că nu e om să nu creadă în Dumnezeu și să nu nădăjduiască în El și să nu aștepte de la El, nu e nici între cei care zic că nu este Dumnezeu și că pot ei să facă ce vor ei pe pământ, că și aceia tot de la Dumnezeu au sufletul dat lor, dar iată, fără dragoste de Dumnezeu nu au preț în ei credința și nădejdea nici în cei în care sunt acestea mai mult, nici în cei în care nu-și pun prea mult mintea la lucru pentru Dumnezeu.

Vin, poporul Meu, și te învăț să știi ce să faci cu mintea, și vin să te dezvăț să te iei după mintea ta. Vin să te deprind cu dragostea cea de sus pentru Mine în tine, că dacă dai să iei de pe pământ, de jos să iei dragoste în tine pentru Mine, pățești și tu ca lumea cea lăudăroasă, care se bizuie pe dragostea de aproapele și care-l duce pe om spre om și atât, și apoi spre diavol, căci totul este numai fățarnicie și iubire de sine și părere de sine, amestecate în dragostea dintre om și om, căci dragostea nu poate fi o boală a omului, fiindcă ea este virtute sfântă, cale de sus pentru viața omului, pentru ca să-L iubească omul pe Dumnezeu pe pământ, și toate în numele dragostei de Dumnezeu să le așeze el pe calea lui cu Mine.

O, ai grijă să înveți bine de ce ești și de ce stai tu cu Mine și nu cu lumea, fiule. Nimic altceva să nu cauți decât dragostea de Dumnezeu, și să nu-ți fie ea învinuită de diavol între tine și Mine, căci pentru aceasta nu e de dormit nici o clipă și nici un pic din clipă, fiindcă această făclie se stinge numai de când ai da să uiți o clipă de măreția ei, de viața și de adevărul ei în tine, fiule al lui Avraam cel credincios, dar voiesc să-i arăți acestui părinte și cerului tot să-i arăți fapta cea de sus în tine a credinței tale, că dacă lui Dumnezeu nu-I arăți și sfinților Săi, cum ai putea să-i poți omului arăta lucrarea aceasta a ta înaintea lui Dumnezeu? Dragostea trebuie să nu cunoască fățarnicia în lucrarea ei, ci numai adevărul. Școala aceasta la care tu înveți din cer cartea vieții, nu se găsește pe pământ sau la om așa școală de învățătură, și am spus acestui popor, i-am spus de mult că nici cel mai mare împărat nu a avut și nu poate avea o cinste mai mare ca aceasta, să stea omul la masă de cuvânt cu Dumnezeu pe pământ, să stea la facere după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în mâna lui Dumnezeu, și nu este om mai deștept între oameni ca și cel ce stă înaintea Domnului ca să-i dea Domnul de la El pentru mintea lui, pentru puterea lui cea de la Dumnezeu, și de care diavolul și antichristul să se atingă cel mai tare în vremea aceasta și să slăbească în om credința, nădejdea și dragostea pentru acestea în el și să-l dezbrace pe om de hăinuța aceasta și să-l lase gol, iar cel gol este cel ce se ascunde de Dumnezeu apoi, căci așa pățesc cei ce nu seamănă cu Dumnezeu, neavând ei grijă să se păstreze fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

Dau să-l dezvăț pe om de mintea lui, care stă împotriva lui Dumnezeu în el. Duhul de femeie l-a depărtat mereu de Dumnezeu pe om și s-a făcut chin în el acest duh străin de Dumnezeu și a chinuit pe mulți oameni mari pe pământ, așa cum a pățit Adam, Irod și mulți ca ei până azi. Cobor învățătură cu de-amănuntul peste tine în ziua aceasta de facere, poporul Meu de peste tot, căci tu trebuie să te deosebești de toți oamenii de pe pământ, fiule, că tu ești poporul Meu și am grijă Eu de tine și duhovnicește și în cele ce trebuie să ai tu pe pământ pe calea Mea cu tine, iar tu trebuie să păstrezi în mijlocul tău grija Mea de tine prin ascultarea de cuvântul Meu și prin statornicia ta în credință cu nădejde în ea, prin dragostea ta de Dumnezeu.

O, ce face dragostea de Dumnezeu în om? Ea lucrează din om pentru Dumnezeu și se face mare numai lucrând. Când ea lucrează încet și nu-și arată pe deplin fața ei în om, îl poate paște pe om nepăsarea de Dumnezeu și de suflet, răcirea dragostei și pedeapsa pentru aceasta apoi, căci despărțirea de Dumnezeu îl costă greu pe om și nu poate spune omul oricum că este el al lui Dumnezeu pe pământ. Numele Meu și viața Mea cu omul sunt pomenite acestea de om mereu, că i s-a dat lui mintea și gura să creadă așa, dar dragostea lui de Mine nu poate el s-o pomenească decât dacă are ea pe deplin față și viață în el înaintea Mea, că nu poate omul rece de Dumnezeu să spună că are dragoste de Dumnezeu.

E rece de Dumnezeu omul, e rece și străin de iubire de Dumnezeu. Ia și învață bine tâlcul cuvântului Meu dintre Mine și tine, măi poporul Meu, și așează-ți prin el tot mai strălucit dragostea ta de Mine, ca să curgă această împlinire apoi peste pământ, tată, și râu de dragoste de sus să curgă din inima și din fapta ta, că am nevoie de izvoare din care să se înnoiască pământul și lumea, fiule. Așteaptă la hotar slava venirii Mele să se reverse de șapte ori mai mult ca strălucirea soarelui peste pământ, și cu tine am de descuiat aceste izvoare, cu tine, cel atât de povățuit de Mine la școala aceasta, la învățătura Mea de peste tine, măi poporul Meu de azi. Ne privesc sfinții, tată,

și ascultă învățătura Mea de peste tine minunându-se ei de această minune dintre Mine și tine. Să-ți tresalte și ție dragostea și să se înalțe ea spre Mine ca s-o trimit apoi pe pământ precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și ca să vindecăm omul de necredință, de necunoștință și să-i dăm vedere și să vadă apoi omul pe Dumnezeu cu tine pe pământ și să-L mărturisească, căci cu credința se crede, iar cu cuvântul se mărturisește, precum este scris.

O, n-are omul cunoștință, nu știe rostul venirii lui pe pământ și al vieții lui. Stă ca în închisoare sufletul în trupul omului și face voia trupului, căci trupul îl robește la voia lui, și trupul nu este tatăl lui, căci tatăl sufletului este Dumnezeu, și devine sufletul rob trupului când omul primește prin naștere din om suflet de la Dumnezeu în trupul său. Îi este dor lui Dumnezeu de om după ce l-a pierdut pe omul pe care l-a făcut la început din pământ și i-a dat suflet viu după ce l-a făcut, și de atunci Dumnezeu îi dă suflet la tot trupul pe care-l naște omul, căci îi este dor lui Dumnezeu de omul pe care l-a pierdut făcându-se el rob păcatului, căci sufletul cel de la Dumnezeu în el pus stă rob trupului păcatului său.

Vreau să-l învăț pe om să-și facă din trupul său palat ceresc pentru suflet, palat lui Dumnezeu pe pământ, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Cel ce se face sfânt cu trupul, acela își răscumpără pentru vecii și sufletul și trupul care i-a găzduit sufletul. Este scris în Scripturi despre răscumpărarea trupurilor și este înviere această taină. Voiesc să-și omoare omul în el păcatul, căci sufletul dat de Mine lui stă ca în temniță în trupul lui cel păcătos, iar cel ce-și câștigă de la Mine sufletul și îl robește trupului său, acela își pierde sufletul, că nu-și va mai răscumpăra trupul lui cel păcătos, dar cel ce-și pierde sufletul său pentru Mine, pentru ființa Mea în el pe pământ, nemaislujind cu el trupului păcatului său, acela își câștigă sufletul său, și cu el își răscumpără trupul său, pe care l-a făcut palat sfânt sufletului său, lui Dumnezeu, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Taina sufletului este mare, iar trupul care nu folosește sufletului nu folosește la nimic, căci trupul nu dă viață așa cum dă sufletul, căci harul lui Dumnezeu îi dă să aibă, iar altfel nu poate omul să aibă.

Voiesc să grăiesc cu duhul tău, nu cu trupul tău, omule. Când grăiesc cu trupul tău te doare trupul, te doare tare, tată. Dacă numai urechea trupului tău Mă aude acum, tu Mă vei goni fără să iei în seamă glasul Meu de peste tine, dar dacă vei deschide auzul duhului tău, duhul este cel ce dă viață, și îți va da de la Mine. O, sufletul tău este întemnițatul cel din trupul tău. Ești temnița sufletului tău cel de la Dumnezeu. Aceasta este trupul tău. Te povățuiesc să te faci casă lui Dumnezeu și s-o împodobești după legea sufletului pentru Stăpânul sufletului tău, că nu ești tu stăpânul, ci temnicerul ești tu. Vin să-ți grăiesc pentru că Eu sunt Tatăl sufletului tău și Mă doare de cel ce este al Meu când stă sub povară, Mă doare așa cum te doare pe tine de un fiu al tău când cade sub robie la stăpân crud cu el și îl plângi pe fiul tău rob. O, fă-ți trupul cer pentru suflet, omule, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar omul este așternutul Meu pe pământ. Pregătește-te palat Mie, că pentru asta l-am zidit Eu pe om și trebuie să-ți amintesc aceasta. Amin.

Mă revărs în mijlocul tău cu râu de viață din cer peste om, poporul Meu. Ai grijă de locul Meu de lângă tine și de locul tău de lângă Mine, tată. Vreau să te văd că înțelegi ce-ți spun, că nu este ușor să înțelegi dacă dai singur să înțelegi. Mai bine este să întreb și să primești cum să pricepi, numai să-ți placă aplecarea, tată, căci altfel te clatini prin însăși mintea ta. Eu nu Mă supăr pe tine când greșești greșeală mare sau mică,

nu, tată, nu Mă supăr pe tine, dar te ajut să-ți ștergi greșeala prin părere de rău și prin iubirea ta de Mine cu toată inima ta. Mă supăr însă pe tine dacă Mă părăsești, dacă dai la spate pe Dumnezeu și calea Sa de azi pe pământ prin acest cuvânt de Duh Sfânt, prin care Eu însămintez în om pe pământ împărăția Mea. Mă supăr pe tine dacă Mă părăsești după ce greșești, iar altfel nu, numai să stai tu cu inima curată înaintea Mea, nu cum a făcut cu Mine în rai Adam, de s-a jucat de-a ascunsul cu Mine, de M-a făcut să Mă supăr pe el, să Mă tem de el dacă M-a părăsit atât de mult atunci. Duhul de femeie e duh ucigător de om și-l urmărește peste tot pe om, iar omul trebuie să fie înțelept de la Mine împotriva acestui duh ucigaș, căci unii au lăsat femeie pentru numele Meu, și tot de duh de femeie au dat pe lângă ei și pe calea lor, căci omul este încercat pe pământ. Te învăț, poporul Meu, cu de-amănuntul, ca să ai cunoștință de la Mine, tată, și ca să ia omul de pe masa Mea cu tine învățătura Mea.

Când dați, fiilor, să ascultați nemulțumirile celor ce cârtesc în poporul Meu, aveți tot atâta păcat ca și ei, și le dați prilej să facă păcatul acesta și să rostească ei fără teamă cuvinte peste ei, iar voi sunteți atunci martori și le dați prilej să cadă în păcat și în plata păcatului prin înșeși cuvintele rostite de ei, căci toate sunt scrise, și ce puțin cred unii aceasta ce spun Eu, dar vor crede când vor vedea ei ce și-au agonisit.

O, nu vrea creștinul să sufere nimic pe drumul lui cu Mine, dară să mai moară el pentru numele Meu pe calea Mea cu el, pe calea lui cu Mine! Greu Îmi este de la unii ca aceștia, de la atât de puțină lor dragoste pentru curățirea păcatelor lor. Omul vine în lume ca prin lupta cea din vremea vieții trupului său să dobândească viața cea fără de sfârșit, dar lupta lui este mică în această vale și nu are dor de viața cea veșnică omul și nu se pregătește pentru ea în viața aceasta de pe pământ. Eu învăț omul cu durere, fiilor, căci el nu are înțelepciune pentru viața lui cea de veci. Dacă un om ia în mintea sa gândirea la Mine, Domnul, acela se umple de duh și de Dumnezeu și nu se mai mârșăiește și nu se mai răzvrătește și nu se mai nemulțumește de nimic pe pământ, căci este plin de Dumnezeu și de pacea Sa și este bogat în acestea. Dar iată, grăiesc și în alt fel: dacă un bărbat ia în mintea sa gândirea la o femeie, sau dacă o femeie ia în mintea sa gândirea la un bărbat, o așa inimă se umple de duh de femeie, duh tulburător în trup, de duh de nemulțumire, de răzvrătire, de cârtire, de semeție ori de câte ori nu-i cade ceva pe plac sau nu-i ajunge ce este sau ce are, și aceasta este deosebirea în om între Duhul lui Dumnezeu și duhul de om. Când o femeie este însărcinată, își duce cu greutate sarcina în pântecul ei și se ostenește mult s-o ducă și este sub sarcină cu trupul și cu sufletul și cu duhul ei. Când un om se lasă cu sarcina sa pe alt om, îl însărcinează pe acela cu sarcină, și duce acela peste sarcina firii lui pe picioarele lui, duce și sarcina celui ce se lasă peste el cu sarcina sa. O, e păcat să se însărcineze unii pe alții cu sarcină cei ce cunosc pe Dumnezeu pe pământ, și e bine să-și aibă fiecare picioarele lui, să stea fiecare pe picioarele lui, cu mare grijă să nu însărcineze pe cineva cu sarcinile lui, că nu aceasta înseamnă Evanghelia care învață să-și poarte unii altora sarcinile pe cale, o, nu, tată, nu așa. Nu păcatele, nu nemulțumirile sau apucăturile rele, nu răutatea, ci nevoile să și le poarte frățeste, pentru dragoste sfântă între ei cei ce sunt ai Mei. O, cu ce sunt Eu omului dator de este el atât de nemulțumit pe calea lui?

O, spălați-vă, fiilor, ori de câte ori vi se murdărește inimioara de răutate sau de răzvrătire din pizma diavolului ori de câte ori faceți diavolului loc în voi cu urâtenia lui, căci Scrip-

turile vă învață să nu dați loc diavolului. Vă faceți rău unul altuia dacă aduceți pe fratele vostru la păcat ca și al vostru, că iată ce munte greu cade peste om de la vorbirea omenească, de care unora vă este dată limba cea dinăuntru și apoi cea din gura voastră, tată. Ar fi să lucrezi altfel, măi fiule care-ți iei dreptul să te răzvrătești și să fii nemulțumit, că nu este frumos să ridici pretenții aparte, măi tată, și să ai lucrare aparte. Adu-ți aminte de vorba care spune: „*Ce ție nu-ți faci, nu fă nimănui*“, și caută să-ți fie conștiința curată față de orice altă conștiință, că e o mare datorie ceea ce-ți spun. O, nu te du spre fratele tău cu duh împrăștiat ca să-l împrăștii și pe el. Nu te du cu iscodiri, că-l cazi și pe el, că poate să facă apoi și el așa, și e grea sarcina strânsă prin duhul iscodirii. O, nu da să lovești în cel ce-ți îngrijește viața și sufletul și să-l urăști pe cel ce te poartă spre Mine, că Eu te-am primit la Mine când ai bătut să-ți deschid și te-am învățat să urmezi după Dumnezeu nedispunând pe aproapele tău prin aceasta, ci să cauți să intri cu toată ființa ta sub cei binecuvântați de Mine aparte pentru cei ce bat ca să deschid lor prin cei binecuvântați mai mult decât tine, iar tu să nu le treci înainte, că e păcat, e duh de diavol aceasta.

Vorbirile seci când se ivesc, aprind omul unul spre altul cu vorbiri vrute și nevrute, fiilor, căci tot ceea ce nu este din Dumnezeu se înmulțește ca păduchii pe capul omului și vă conduce spre rău și vă face să vă mănânce pielea, tată, și să vă scărpiți apoi. Să se ducă această învățătură peste tot pe unde am Eu pe pământ fii ai acestui cuvânt de învățătură acum! Amin.

O, fiilor, petrecerea dintre voi să fie cerească și nu omenească și nu pământescă, măi fiilor, ca nu cumva să vă scrie diavolul că petreceți unii lângă alții pământesc și nu cerește pe pământ. Strângeți-vă mănunchi lângă cei mai duhovnicești dintre voi și ascultați așa voi, cei care nu aveți în fire grăire cu folos de mântuire și de Dumnezeu, că va întreba Domnul pe tot omul de tot cuvântul ieșit din gura sa. Dacă ești tulburat și cu fața căzută de tulburare și dacă te vede așa aproapele tău, îi dai de lucru minții lui și faci păcat și tu și el cu cele dinăuntru tău tulburate și tulburătoare, fiule neîmplinit în iubire de Dumnezeu, și iarăși, dacă ești zburdalnic, prea vesel și fără greutate de sfințenie în ființa ta, îi dai de lucru minții celui slab ca și tine și săracuț de cer, și se strică mai mult statura celui fără de statură mare la Dumnezeu, și iată, întrebați-Mă cum e bine să fiți înăuntru vostru ca să se reverse apoi din voi cele bune din voi spre folosul și nu spre clătinarea Duhului, Care Se cere Unul în toți ai bisericii Mele. Amin.

După cele ce văd în voi și între voi din loc în loc, Eu așa vă grăiesc în ziua aceasta de facere, ca să vă întoarceți inimile către părinți și către cei binecuvântați pentru voi, fiilor, că dacă v-aș spune toate acestea prin cei prin care vin la voi, poate că nu le luați în seamă ca de la Mine, și iată, vi le spun Eu. Când văd că de la ei vă este uneori greu să primiți, și, din contra, vă răcoriți inimile unii altora prin cârtire pentru nemulțumirea din voi, când văd așa, vin și încerc să vă povățuiesc Eu pe voi și mai ales pe cei între voi îndărătnici, care ați crescut mult și sunteți iscoditori, neastâmpărați, mari sfătuitori chiar și peste cei puși de Mine în fața rândurilor pentru ordine peste voi și peste toate locurile Mele cu voi și toate lucrurile care sunt și se fac, și iată, aveți ale voastre lucrări de lucrat pe margine, tată, și nu este câștig vouă, ci este pagubă multă, căci diavolul dă să crească mare în voi această lucrare de sine, și Eu Mă tem pentru voi să nu se întorcă spre voi vârful vărguței cu care Mă atinge diavolul peste față pe Mine pentru voi, cei ce ați crescut mari în voi și nu în Mine și ați crescut urât, fiilor, căci voi n-ați

învățat să vă uitați în sus, ci numai în jos, tată, iar în acest fel nu cei ce caută în sus amețesc, ci acei ce se uită în jos cu dispreț la greșalele altuia și care greșește și el ca un om spre încercarea iubirii și a credinței celor ce vin să-L iubească pe Dumnezeu. Nu vă supărați, Eu trebuie să vă grăiesc și să vă învăț când văd că răul intră în voi, unde Eu intru trup și sânge pentru iertarea păcatelor voastre ca să vă spăl de ele pentru ziua când ne vom întâlni, dacă nu vă veți înmulți greșalele, că iată, voi țineți cheia la voi și dați drumul răului în voi, iar când dau Eu să umblu să văd stricăciunile la care vă trage duhul rău, nu-Mi dați voie în casă, tată, și vă ferecați pe dinăuntru, simțindu-vă stăpâni pe voi înșivă, și nu e bine să lucrați așa, fiilor.

Iată ce umilit grăiesc Eu cu voi față de cum grăiți voi când sunteți nemulțumiți și când sunteți întrebați de starea voastră, fiilor! Mă doare când răspundeți în răspăr celor ce vă poartă spre Mine și Mă roagă ei să vă păzesc de vărguță când voi cereți aceasta prin ceea ce faceți cu îndărătnicia din voi, cu mintea voastră, tată. Voiesc să vă învăț să luați minte din cer și voiesc să vă dezvăț de mintea voastră, care vă duce spre rău, măi fiilor. Uitați-vă la cei ce s-au luat numai după mintea lor cea iscoditoare și care vede numai ca omul, și siliți-vă să vă deprindeți cu duhul învățaturii cea de sus și a faptelor ei apoi peste voi și faceți-vă cu ele coroniță pentru învățatură, ca la școală, fiilor, când cei silitori primesc coroniță, că iată, rămân repetenți cei de care nu se prinde învățatura și meritele ei, și mai bine le era acestora să-și recunoască greșalele lor, slăbiciunile lor, decât să caute să-și acopere greșalele lor cu greșalele altora sau să spună că nu e bună școala, dar dacă umiliniță nu au avut ca să semene ei cu Mine, și-au acoperit ei rușinea lor cum i-a dus mintea lor, și iată, nu este adevărată zicala cea răutăcioasă a lumii care zice despre locul Meu cu voi că cine intră aici cu Mine nu mai iese, că bine ar fi fost să vină și să nu mai iasă iarăși de la Mine cel ce vine după Mine, cel ce a stat cu Mine la masa aceasta și s-a dus iar de unde a venit când a venit să fie și el fiul Meu, dar locul se umple la loc și nu este a Mea rușinea, și Eu învăț acum prin izvorul învățaturii Mele pe cel de curând venit după Mine aici, unde-Mi hrănesc Eu cu Duhul Meu fii lângă izvor, căci i-am deschis să intre el după ce el M-a dorit lăsând în urmă lumea, mamă și tată, frate și rude, prieteni și pe sine însuși ca să se dea Mie acum și pe vecii.

Tu, fiule care ai iubirea Mea în inimioară, ai rămas din tot ce ai fost și ai avut, ai rămas cu ea și ai venit cu ea la Mine. Ascultă ce te învăț acum Eu, Domnul. Te învăț să iubești să fii copil, de acum și până în vecii, că mare fericire îi așteaptă pe cei ce așa stau în brațul Meu cu fii. Oriunde va fi să te porți sau să treci și să vii, în orice clipă ferește-te dinăuntru tău și din afara ta, ferește-te de duhul de femeie, care se ivește în calea celor credincioși ca să sufle nemulțumiri, cârtiri, semeție, cuvânt mult și vătămător de Duhul lui Dumnezeu între frați, și multe fețe folosite de acest duh, și înțelepțește-te și îndeletnicește-te tu cu dragostea Mea. Această povață împotriva duhului chinuitor de om, duhului de femeie, am dat-o și am scris-o adesea în cartea Mea cu fii în ea prin vorbirea Mea cu ei în vremea aceasta cerească la care am ajuns, și l-am povățuit pe poporul Meu de azi spre viața cea de sus a lui mereu, căci Eu, Domnul, sunt Învățătorul lui Cel ceresc, iar tu M-ai iubit și tu și ai venit și tu ca să-Mi urmezi. Te povățuiesc să fii mereu așa cum ești acum, în dragostea de acum a inimii tale, aici, în chinovia Mea de fii supuși Mie cu dragostea lor, cu jertfa inimii și a trupului lor, în care Eu am alcătuit o dragoste curată și păzită apoi pentru ca să fie ea așa, căci pe toți câți au bătut ca să intre și ca să fie, Eu i-am povățuit să-și călugărească viața și așa să-Mi urmeze

pe pământ. Am în poporul Meu și fii și fiice și-Mi fac cu ei lucrarea Tatălui Meu, căci asta am de lucrat cu ei. Mă judecă lumea rea în fel și chip pentru acest popor al Meu de fii și de fiice. Am aici fii, și am în altă parte fiice și Mă sprijin cu ei în lucrările Mele, și am familii curate din loc în loc, trăitori după cuvântul Meu de ieri și de azi, și toți aceștia sunt poporul cuvântului Meu. Sunt oameni care stau cu femeie lângă ei și n-au poftă de femeie, căci au pe Dumnezeu în ei și dragostea de El, și, iarăși, sunt oameni care stau în inima pietrei de munte, în inima pustiei, și se luptă ei împotriva patimii cea de la trup, căci păcatul nu vine din fața omului dacă vine, ci din om se naște el și se lasă în părți apoi cu vătămarea lui, spre ispitirea celor mulți, dar omul îndumnezeit și plin de dragoste din cer știe să lucreze ca Dumnezeu și nu ca omul, și este ocrotit de Dumnezeu când păcatul ar căuta la el să-l culce la pământ prin omul cel nelipsit de păcat, că multe din om fac rău și urât în jur, dar duhul de femeie este rău fără de rușine, iar dezvelirea dinților și mersul țanțoș aduce urăciune și slăbiciune în părți, în omul slab, și nu-și pune femeia în gând grija pentru cei din jur, și aceasta face rău și în cer și pe pământ, căci cele ce se petrec pe pământ ajung la cer, spre înfrustarea celor din cer. Sunt pe pământ stricăciuni mari de la duhul de femeie încă de la începutul timpului, căci femeia care cântă cocoșește a stricat și strică la cap și la inimă împărați și argați, precum scrie în Scriptura de la sfârșitul Scripturii, și dorurile ei de păcat Mi-au nimicit de pe pământ prooroci și apostoli, așa cum s-a petrecut cu Ioan, Botezătorul Meu, cel mai mare dintre sfinți, și așa cum s-a întâmplat cu Iuda, apostolul Meu, care-și iubea mult neamul lui cel după sânge, după care umbla mereu, mereu, neam care lucra fărădelegea în curțile templului de la Ierusalim, până ce Iuda și-a pierdut cărarea spre Mine, ca plată a legăturilor lui cu cei nelegiuiți din casa lui și cu lumea.

Grăiesc cu tot poporul și îți grăiesc și ție și-ți spun: ai grijă de dragostea ta pentru Mine și cinstește pe cei ce au luat calea, adevărul și viața, pe Mine ca Învățător al lor. Ai nume de voievod din cer, îngerul Meu Mihail, pe care să-l porți mereu în inimioară, ca să ți-o ocrotească el și să Mi-o păstreze Mie mereu vie, mereu caldă, mereu jertfă Domnului și fraților tăi cei vii, căci îți dau acum frățior ție pe poporul cel ascultător al cuvântului Meu, iar pe tine frățior lui. Ți-ai păstrat viața curată și Mi-ai adus-o Mie tinerică și cuminte, dar ți-am păstrat-o Eu, fiule, căci fără Mine nu poate omul. Și acum, binecuvântată să fie de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt intrarea ta la Mine, în curțile Mele cu poporul Meu de la izvor. Amin.

O, poporul Meu, am rostit intrarea și binecuvântarea acestui fiu, care a ieșit din lume și M-a ales pe Mine, așa cum și tu ai făcut, fiule. O, fă-te pildă mereu pentru cel ce vine după Mine și stai supus lui Dumnezeu mereu, ca să vadă mersul cu Dumnezeu cei ce vin lângă Mine și lângă tine prin orânduiala Mea cea de sus, cea tainică în mijlocul tău, tată, și fii atent ce-ți spun Eu ție acum: lasă-l pe cel greșit Mie, nu te fă lui milostiv, lasă-l să ajungă să n-aibă mângâiere așa cum n-am Eu de la el, și să strige el apoi pe Domnul în ajutorul minții lui și al vieții lui, și atunci să văd Eu și să-i dau Eu și nu tu, și să-l înțelepțesc Eu spre pocăință pe cel greșit Mie, iar tu să nu faci mai mult, căci cei ce s-au oblojit unii pe alții în durerile lor, în nemulțumirile lor, în răzvrătirile lor cele asupra Mea și a ta, au căzut aceștia de la Mine, au căzut unii prin alții și nu se așteptau să iasă așa, ci se așteptau la bine pentru ei, iar la Mine și la tine pentru dureri, căci atât de mult a căzut inima lor. Să avem grijă acum de cei ce n-au căzut din binecuvântare și de cei ce intră sub mantia Mea ocrotitoare de fii credincioși și cuminiți

cu duhul și cu pacea, iar Eu, Domnul, lucrez, poporul Meu, lucrez și nu stau și mereu lucrez, căci Tatăl Meu lucrează și așa Mi-a dat și Mie să fac, Mi-a dat să lucrez, iar Eu îți dau ție lucru cu Mine înaintea Tatălui, Care te iubește pentru că Mă iubești. Amin.

Pace ție, popor blagoslovit!

Pace vouă, copii ocrotitori din partea Mea pentru poporul Meu de azi! Curând, curând se strânge iar la izvor popor de peste tot al cuvântului Meu, iar voi veți fi împărțitori de Dumnezeu peste el. Lucrul Meu cu voi este în mâna Mea ținut și cu voi lucrez în față și-Mi țin poporul de mână și-i dau din cer, iar el să-Mi dea ascultare, ca să-l pot Eu ocroti pe el, de acum și până în vecii, măi fiilor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2011

*Sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor
Pantelimon*

Cine citește în Scripturi se umple de dor de Dumnezeu. Puterea cea mai mare în om: credința, dorul și viața lui cu Domnul. Postul și rugăciunea ajută la împlinirea Scripturilor.

Se fac sfinții din cer dor de Dumnezeu așa cum au fost ei și pe pământ, că vine Domnul pe pământ în vremea aceasta cu masă de cuvânt între cei credincioși venirii Lui pe pământ cuvânt, și văd sfinții cerului minunea aceasta și doresc după ea așa cum doresc Eu, Domnul, că mult doresc Eu după om și mult Mă doare dorul și Duhul ca să Mă odihnesc în om, așa cum am dorit la începutul facerii cerului și a pământului, de l-am făcut pe om din pământ și din suflarea Mea peste el și i-am dat sufletul și s-a făcut omul zidit de Mine ființă vie și am dorit Eu odihna Mea în el, petrecerea Mea cu el, că nu e bine să fie Domnul singur pe pământ, și de aceea l-am făcut Eu pe om.

O, cum să nu dorească sfinții masa Mea de cuvânt cu tine pe pământ, poporul Meu de azi! Știu sfinții, fiule, că te-am născut din acest cuvânt și că ești poporul cuvântului Meu, ales firicel cu firicel dintre oamenii de pe pământ ca să te am buchet cu mireasmă între Mine și Tatăl, căci dragostea de Dumnezeu în om nu are asemănare cu nici o mireasmă frumoasă dintre pământ și cer, și Se odihnește Domnul prin ea în om când ea este în om. Așa M-am odihnit Eu în sfinții Mei în vremea lor de pe pământ. Ca niște trimiși ai Mei între oameni culegeau ei din dragostea lor de Mine mierea cerului și o așezau pe pământ înaintea oamenilor, care se adunau să-L iubească pe Dumnezeu și mulți să se dea Lui ca jertfă de dragoste cerească, și iată am la masă cu tine sfinții mucenici în sărbătoare cu Mine și cu tine în mijlocul tău, căci minunea Mea din mijlocul tău este cuvântul Meu și se face el râu al vieții, căci Eu sunt cu duh dătător de viață, nu sunt ca omul cu suflet viu și atât. Eu sunt Cel ce am făcut omul și am duh dătător de viață, și iată, suflu cu el peste pământ și Mă fac cuvânt de Duh Sfânt, căci pot aceasta, ca un Făcător ce sunt, căci am făcut cerul și pământul și toate câte sunt și mișună de viață între cer și pământ, și l-am făcut apoi pe om ca să Mă bucur cu el de toată lucrarea facerii și nu singur să Mă bucur, căci Eu sunt Dumnezeu și Îmi trebuie locaș ca să fiu și ca să Mă bucur în el, în om să Mă bucur, iar el tot așa, în Mine să se bucure, Eu în el și el în Mine, ca să știe toată facerea pe Făcătorul ei și pe cel ce l-a făcut om din pământ și din suflet viu ca să stăpânească din partea Domnului peste cele de pe pământ și să le supună lui, iar el să se supună lui Dumnezeu.

Vin din cer cu sfinții pe pământ pe calea cuvântului Meu, care este făcător ca și la început când am făcut cerul și pământul și pe toate câte sunt. Toată oștirea cerească privește mișcarea Mea, cuvântul Meu, care pune în mișcare toată firea și zidirea. Cum să nu Mă fi iubit pe pământ sfinții Mei dacă dragostea Mea născută în ei pune în mișcare duhul lor și Mă doreau ei cu atâta duh, cu atâta dor! Dorul de Dumnezeu am voit încă de la ziua întâi a facerii să-l pun în omul pe care l-am zidit în ziua a șasea a zilelor facerii cerului și a pământului și a toate câte sunt. O, tot așa doresc și azi, în zilele cele de apoi, și mult am grăit Eu omului prin prooroci și apoi la venirea Mea pe pământ acum două mii de ani, mult am grăit despre zilele cele de apoi și despre slava Mea din vremea ta, și am grăit de tine, măi poporul Meu de azi, și te-am numit muntele Domnului, de unde va rodi peste popoare legea Mea, legea vieții veșnice peste tot și peste toate câte vor fi și vor rămâne ca să fie. Cine mai citește în Scripturi ca să se trezească prin ele și să înțeleagă glasul lor și viața cea veșnică în ele? Nu e om care să citească cu duh de umilință Scripturile și să nu se umple apoi de dor de Dumnezeu, așa cum îl doresc Eu pe om să fie și să Mă țină cu el pe pământ, făcându-se el locaș al Meu.

O, mare este pe pământ omul cel plin de dor de Dumnezeu, al cărui rod odrăslește la vremea sa ca rodul unui pom lângă izvorul apei, iar frunza lui nu va pieri și toate ale lui se vor înmulți, căci un așa om este fără de prihană și stă departe de cei păcătoși și necredincioși și hulitori, ca să nu ia și el din păcatele lor, ci numai din legea Domnului ziua și noaptea, precum este scris.

O, sfinți iubiți ai cerului Meu de sfinți, aveți, tată, sărbătoare cu Mine pe pământ pentru cel ce M-a iubit mult în vremea trupului său, mucenicul Pantelimon, care s-a făcut tămăduitor peste mulți. Grăiește el acum dintre voi cuvânt alături de cuvântul Meu și se face bucurie grăirea Noastră azi și se bucură cerul tot, și Se bucură Tatăl Meu și al vostru, și se bucură duhul poporului Meu cel învățat de Dumnezeu. Amin.

O, Doamne scump mie pe pământ în vremea mea, și în cer între sfinți apoi, stau cu Tine și cu frații mei din cer în mijlocul poporului cuvântului Tău, poporul cel învățat de Dumnezeu în vremea aceasta a slavei Tale din cer și până pe pământ, căci Te-ai făcut cale de cuvânt și vii pe pământ cuvânt și vin sfinții cu Tine la masă cu cei învățați de Dumnezeu, cu cei credincioși ai Tăi acum pe pământ, Doamne. Cei fără de prihană sunt cei credincioși, și tot așa sunt scriși ei înaintea Ta, iar cei prihăniți nu înțeleg pe Dumnezeu, așa cum nu a înțeles împăratul cel din vremea mea slujitor al fărădelegii și prihanei de tot felul. Cei ce Te iubesc și Te doresc pe Tine pe pământ n-au aceștia iubire pentru cele de pe pământ, ci au de Tine, Doamne, și îi doresc ei pe toți ca și pe ei, tot mai lângă Tine. N-a înțeles mintea împăratului prihănit puterea iubirii mele de Tine prin care Tu făceai atâtea minuni cerești peste cei neputincioși, ca să se înmulțească cei credincioși Ție, Doamne, iar împăratul cel fără de minte mă numea fermecător, iar eu îi grăiam lui de Tine și de credința creștinilor Tăi prin care eu am crezut în Tine, și pe care m-a pus el să-i aduc să-i vadă și el, și căroră de la Tine era orânduit lor să se facă mărturisitori Ție și mucenici, și unii pe alții ne-am adus noi înaintea împăratului ca să mărturisim că suntem creștini și să audă el aceasta. Viclean s-a arătat el mie, că după ce i-a mucenicit pe aceștia, m-a îndemnat să slujesc idoloilor lui și să-mi dea și mie dregătorie lângă el, cum că și celor dinaintea mea le-a dat, câștigându-i pe ei prieteni ai săi în palatul său. Eu însă știam cu duhul sfârșitul sfinților și n-a putut

să mă înșele împăratul, căruia eu i-am spus să mi-i aducă să-i văd, iar el a dat să mă înșele cu vorba că i-a trimis în altă cetate după bogăție, dar eu i-am spus lui de cetatea unde i-a trimis el pe ei, de cetatea cea cerească a Domnului Iisus Hristos și de bogățiile din ea, pe care omul păcătos nu poate să le priceapă și să le aibă, și m-a dat apoi și pe mine la tăiere împăratul prihănit, și, fiind legat de un măslin, s-a îndoit atunci fierul sabiei cu care mi-a lovit călăul grumajii, căci mai aveam încă să-mi sfârșesc rugăciunea mea cea din urmă Ție, și s-au făcut creștini mulți dintre cei ce mă priveau, căci măslinul s-a umplut pe loc cu roade de la poale și până în vârf, iar când i-am spus călăului să-mi taie capul și să îplinească el așa, a curs lapte în loc de sânge din grumajii mei, căci i-am hrănit cu credința mea pe mulți, Doamne, așa cum o mamă își hrănește cu laptele ei pe pruncii ei ca să-i crească mari.

E ziua mea de sobor între sfinți și mă bucur cu Tine și plâng de bucurie cu Tine în mijlocul poporului Tău cel credincios în neamul român în vremea aceasta. Te rog pentru puterea Ta în el, o, Doamne, că nu este putere în om mai mare decât credința lui în Tine și dorul lui de Tine și viața lui cu Tine, după poruncile Tale, Doamne, trăind el. O, ce mult ne ajută pe noi poporul Tău de pe pământ! Postul și rugăciunile lui, care se ridică la Tine și la noi din mijlocul lui, Te ajută pe Tine și pe sfinții Tăi, ajută împlinirea Scripturilor cele pentru vremea aceasta, Doamne, căci ai cu cine să le îplinești dacă ai un popor pe potriva Ta și a lucrului Tău de azi prin credința lui în venirea Ta cuvânt de facere pe pământ acum.

Să crești, popor iubit, să crești în credință și în faptele ei minunate, și cu toată întregimea să-L urmezi pe Hristos, ca să poată Domnul cu lucrarea Sa pe pământ acum și să aducă la vedere cerul cel nou și pământul cel nou, căci toate ale oamenilor se clatină și cad cu zgomot curând, curând, și răsar din loc sfânt cer nou și pământ nou, precum este scris. Bindecuvântat să fii de Dumnezeu și de sfinții Săi și de îngerii Săi pentru ziua slavei Domnului întru venirea Sa cu sfinții Săi, popor învățat de Dumnezeu! Iar Tu, Doamne, poartă-le de grijă, căci sunt cei de la sfârșit, iar sarcina lor cu Tine este mare și grea, după ce șapte veacuri de oameni au trecut, ca să vină cele neclătinate și pregătite de Tine ca să fie, veacul cel nou să fie și cei ce sunt moșteni ai lui. Amin.

— **T**e binecuvintează sfinții, poporul Meu, că-ți văd lucrarea ta cu Mine, tată. Te binecuvintează Tatăl, că te vede cu Mine și cu sfinții la masă, fiule. Te binecuvintează firea cu toate minunile ei, că te vede lucrând cu Mine la răscumpărarea ei. Te binecuvintează înaintea Mea cei ce merg din mormintele lor spre înviere, căci vine ziua aceasta măreață când se va mărturisi cu multul lucrarea Mea cu tine, lucrarea Mea de cuvânt în mijlocul tău pentru răscumpărarea trupurilor celor ce s-au sfințit pentru aceasta pe pământ în toate vremile care au fost. Te binecuvintez Eu, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul tău din partea Tatălui Meu și al tău, și-ți dau de veste să te pregătești de sărbătoare dulce, că vine popor la izvor, vine iar popor la izvorul Meu de cuvânt ca să-i dau, iar tu ești împărțitor de Dumnezeu prin lucrarea Mea cu tine. O, caută să știi bine viața împărăției Mele cu tine, că vreau să ia omul, să ia și el și să poată și el, tată, căci omul este neputincios din pricina lipsei de Dumnezeu din el.

O, fericiți sunt cei fără de prihană și rodnici sunt, dar dacă omul nu gustă ca să vadă și să creadă, de unde să știe el aceasta? O, să-i ajutăm să vadă și să creadă, să-i ajutăm pe oameni, fiilor, căci dorul Meu de om M-a coborât pe pământ cuvânt la voi ca să Mă împărțiți, iar dorul vostru de Mine Mă ajută

să-Mi fac lucrarea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om acum, la sfârșit de timp, și este scrisă în Scripturi ca să fie această venire a Mea, iar cine citește, înțelege, și fericit va fi. Amin.

O, nici cel mai mare și cel mai bogat împărat nu poate fi mai fericit ca și cel fără de prihană în calea vieții lui și care umblă în legea Domnului și păzește descoperirile Lui și cu toată inima le caută pe ele! Rămâi cu dor în fericirea aceasta, pe care Eu am pus-o peste tine, măi poporul Meu, ca s-o împlinesc, iar tu îplinește-te în ea și îplinește-ți cu ea inimioara, și altă fericire să nu dorești și să nu ai, iar această bogăție s-o ocrotești frate cu frate, frate lângă frate, că nu mai este pe pământ Dumnezeu cu omul așa ca și aici, pe pământul sfințit de Mine pentru cei lucrători venirii Mele de acum, și de unde vor odrăsli cerul cel nou și pământul cel nou, care-și vor întinde binecuvântarea și lucrarea lor peste cei fără de prihană în calea vieții lor, păzind descoperirile Domnului, și cu toată inima lor căutând spre ele. Amin.

Pace ție, poporul Meu, și gătește-Mi masă de sărbătoare ca să cinez cu cei ce vin să Mă caute cu toată inima lor la izvor! Pace ție, Israele român, noul Meu Israel, noul Meu popor, noul Meu Ierusalim! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2011

Praznicul Schimbării la față a Domnului

Chemarea omului la naștere din nou. Răbdarea care moare în om este semeție. Pilda lui Iona.

Te cuprind în duh de sărbătoare a Mea cu tine, poporul Meu de nou Ierusalim în neamul român, și ne lăsăm cuprinși de amintirea zilei celei mărețe de acum două mii de ani când Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am luat pe cei mai aproape de tainele Mele cele de atunci ucenici, pe cei trei dintre cei doisprezece, Petru, Iacob și Ioan, și ne-am tras spre munte, căci avea Tatăl Savaot să le spună lor de Mine că sunt Fiul Său iubit, întru Care El binevoiește în cer și pe pământ, și i-a povățuit pe ei să Mă asculte, le-a dat lor ajutor să Mă cunoască bine și să creadă bine și apoi să asculte de Mine ca și de Tatăl, căci Tatăl le-a spus lor aceasta. Mi-am lăsat în ziua aceea văzută slava Mea, pe care Tatăl Mi-a dat-o mai înainte de vecii, și M-au văzut în slavă ucenicii, că nu mai aveam să mai stau mult între ei pe pământ, fiindcă trebuia să Mă întorc în Tatăl după ce aveam să sfârșesc toată lucrarea pe care El Mi-a dat-o s-o împlinesc, și pe ucenicii Mei să-i împlinesc întru ea, spre mărturia ei pe mai departe pe pământ.

O, dar câtă slavă a Mea stă azi cu tine pe pământ, măi poporul Meu de azi! Cât glas, cât cuvânt din cer coboară azi peste tine ca și atunci peste ucenicii Mei, care au auzit din cer glasul Tatălui peste ei! Te învață Tatăl și pe tine ca și pe ei atunci, căci Tatăl este Cel ce Mă trimite la tine pe pământ, și nu fără de trimitere vin.

O, Tată al Meu și al lor, spune-le Tu lor cât de mult Mă voiești Tu întru ei în zilele acestea! Spune-le lor de lucrarea Ta cu Mine și de lucrarea lor cu Noi spune-le Tu, Tată, ca și atunci ucenicilor Mei spune-le și lor, spune-le lor din cer, spune-le Tu, Tată. Amin.

— **E**l este Fiul Meu Cel iubit, întru Care Eu, Tatăl, binevoiesc în mijlocul vostru acum. Să ascultați de El! Aceasta vă spun Eu, Tatăl, ca și ucenicilor Lui cei de acum două mii de ani când Fiul Meu, rugându-Se spre Mine înaintea lor, între Moise și Ilie pe munte stând El mai înainte de patima Sa pe cruce, vorbea El cu ei despre cele ce avea să îplinească în Ierusalim, și când ucenicii vă-

zând și grăind apoi cu El, s-a făcut un nor și i-a umbrit, iar ei s-au spăimântat intrând în nor, și glasul Meu le-a zis din norul care Mă acoperea de ochii lor: «*Acesta este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați!*», și au ieșit ei apoi din nor.

O, fiilor, vine Domnul pe nor la voi, vine Fiul Meu și stă acoperit în nor așa cum am stat Eu, Tatăl, de le-am spus celor trei ucenici să asculte de El, că întru El binevoiesc Eu, Tatăl. Față către față grăiește Dumnezeu când grăiește cu omul, dar în nor stă Domnul acoperit ca să poată să grăiască cu omul, căci în ziua când Fiul Meu Și-a lăsat văzută slava înaintea ucenicilor Lui ei s-au spăimântat de tot la vederea Lui și a celor doi sfinți, de o parte și de alta a Lui stând ei, și apoi norul i-a acoperit și pe unii și pe alții, iar Eu, Tatăl, din nor le-am spus lor ceea ce aveam să le spun. Vă spun această taină ca să vă tresalte inimioara și credința de statul între voi a Fiului Meu, Care grăiește din nor în mijlocul vostru și vă dă vouă din gura Sa. Amin.

O, se întreabă creștinii cum este această lucrare de coborâre a Domnului pentru hrană de cuvânt pe masa poporului de azi pentru tot omul care voiește să ia de pe această masă pe Dumnezeu-Cuvântul. Stă Domnul acoperit în nor și așa grăiește și așa lucrează, căci așa este lucrarea Sa lângă om, căci altfel ar cădea omul de spaimă, fiindcă Domnul este foc mistuitor, lumină orbitoare, cu care Domnul este pe deasupra înveșmântat ca în nor de lumină. De aceea tot așa a fost și cu Moise lucrarea cea din cer cu omul, că nu poate omul să vadă fața lui Dumnezeu și să rămână viu și cu putere în trupul lui, iar servii lui Dumnezeu au știut aceasta în toate vremile și așa au mărturisit, precum Domnul i-a spus lui Moise pe muntele slavei Sale cu el, din nor grăind cu el.

O, e măreață lucrarea care vă acoperă pe voi din cer pe pământ, fiilor! Bucurați-vă cu frică și înfiorați-vă cu bucurie, tată! Fiți blânzi și smeriți ca Fiul Meu, căci El a făcut omul după chipul și asemănarea Mea și a Lui. Fiți acum, la sfârșit, fiți ca Dumnezeu și învățați de la Fiul Meu să fiți blânzi și smeriți cu inima, ca să poată Dumnezeu cu voi pe pământ și cu voi peste pământ. Eu, Tată, v-am dat pe Fiul Meu, iar El v-a dat pe voi Mie, numai să căutați să-L ascultați pe El pentru fiecare clipă, căci fiecare clipă își are lucrarea ei și taina ei, căci răul și binele se luptă între ele în toată clipa spre paza sau spre durerea omului. De aceea Eu, Tatăl, vă spun: acest cuvânt dintre voi, din cer venit, Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit; pe El să-L ascultați! Amin.

Le-am deslușit Eu, Tatăl, taina Ta cu ei, o, Fiul Meu iubit Emanuel! Le-am spus lor lucrarea zilei Noastre de slavă înaintea ucenicilor Tai pe muntele Tabor când Eu, Tatăl, le-am spus lor să Te asculte, Fiule iubit. O, învață-i azi, în zi de sărbătoare a Ta și a Mea cu ei. Eu, Tatăl, întru Tine sunt, și suntem acoperiți în nor înaintea lor pentru sărbătorirea Noastră în mijlocul lor. Amin.

— **O**, Tată scump, M-am rugat Ție în ziua aceea de slavă pe muntele Tabor înaintea ucenicilor Mei și Ți-am cerut să le arăți lor slava Mea, cea pe care o am de la Tine mai înainte de vecii, și apoi am grăit înaintea lor cu Moise și cu Ilie despre pătimirea Mea în Ierusalim nu după multe zile apoi, Tată, iar ei, venindu-și în fire, s-au spăimântat apoi de norul în care au fost cuprinși. O, Tată, Te rog și acum, dintre cei de azi ucenici ai Mei arată-Te peste pământ după cum Ți va fi voia și spune-le tuturor că aceasta este lucrarea Ta și a Mea, cuvântul Tău și al Meu, Tatăl și Fiul, de Care să asculte tot pământul, Tată, că e vremea zilelor slavei Domnului, zilele cele de apoi, o, Tatăl Meu! Mă

rog Ție de pe acest munte de slavă, muntele cuvântului Meu cel mult de azi, poporul Meu cel de azi credincios în neamul român venirii Mele de azi, coboară darul credinței sfinte peste oameni ca să Ne cunoască ei în acest cuvânt și să vină spre pocăință și spre înviere din păcat! Fă semne și minuni de folos pentru întoarcerea la Tine a fiilor oamenilor, a inimilor lor, căci Eu, Fiul Tău, Ție Îți cer, Ție Mă rog în acest munte de slavă, așa cum M-am rugat Ție acum două mii de ani pe munte ca să arăți slava Mea ucenicilor Mei martori atunci și să mărturisească ei apoi peste timp! Și acum, binecuvintează cuvântul Meu de azi, cuvânt de sărbătoare a Mea și a Ta peste poporul cel de azi, poporul Meu și al Tău! Amin.

— **D**a, Fiul Meu Emanuel! Eu, Tatăl, binecuvintez din nor râul Tău de cuvânt peste poporul cuvântului Tău de azi și peste pământ. Amin.

— **E**u, Domnul Iisus Hristos, sunt cuvântul cel de peste tine din partea Tatălui Savaot, Care M-a trimis, poporul Meu, și trăiesc cu tine zilele slavei celei de apoi și dau să te învăț cu ele, și dau să-l învăț cu ele pe tot omul de pe pământ, și greu Îmi este să fac aceasta câtă vreme am între Mine și om păstorii cei care stau peste oameni în numele Meu și care fac și ei aceeași lucrare împotriva Mea ca și cei de acum două mii de ani care n-au voit să primească pe Domnul întru venirea Sa la ei. Tu însă ai de la Mine darul credinței sfinte și prin el poți să Mă cunoști și să Mă primești și să Mă urmezi și să-Mi lucrez cu tine venirea, fiule. Este scris în prooroci că precum în vremurile de demult Domnul a supus Zabulonul, în zilele cele de pe urmă El va acoperi cu slavă calea mării, Galileea neamurilor, iar poporul care locuiește în întuneric va vedea lumină mare și lumina va străluci peste cei ce locuiesc în latura morții, și poporul Domnului va spori, iar bucuria lui la fel.

Am așezat în mijlocul tău taină mare și cu putere de înviere peste oameni prin rugăciunea ta înaintea Mea, pentru care Eu, Domnul, îți spun să stăruiești cu mare iubire, cu mare credință pentru biruință, fiule poporul Meu. Taina și puterea sfinte Liturghii de fiecare zi, aceasta este puterea de biruință a Mea în mijlocul tău, căci te-am așezat să stai popor curat pe pământ și ți-am dat să stai la rugăciune sfântă și vie înaintea Mea prin porunca Mea așezată în mijlocul tău ca să fie și ca să lucreze. Intră la pomenire în baia sângelui Meu și la masa Mea în potir morții și viii cei vii, și sfânta Liturghie spală omul de păcat, spală pământul, și nu știe omul să înțeleagă această baie și taina acestui vas, în care Eu, Domnul, Mă așez cu totul spre pomenirea Mea și a numelui Meu peste morți și peste vii, spre salvarea lor din vina lor prin sângele Meu curs pentru ei, prin nașterea lor din nou din cuvântul Meu, din Dumnezeu născuți. Omul se poate naște și din bărbat, nu numai din femeie așa cum știe el nașterea omului, și aceasta numai dacă el voiește să se nască de sus, din Tatăl, așa cum Eu M-am născut mai înainte de zilele veșniciei când Eu eram de o ființă cu Tatăl, amândoi întru Unul, și apoi Tatăl M-a născut, și am fost de o Ființă amândoi și până să Mă nască Tatăl, și după ce M-a născut din El, așa cum tot omul ar fi putut să se nască dacă n-ar fi stricat omul cel întâi zidit taina nașterii, taina omului ieșit din om, precum femeia a fost ieșită din bărbat prin lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, după ce Eu și cu Tatăl am zis să facem om după chipul și asemănarea Noastră, și iată, cuvântul spune că Noi avem chip și de aceea am spus Eu lui Filip că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine este, iar el nu cunoscuse aceasta.

O, Eu, Domnul, l-am învățat pe om să înțeleagă și i-am

spus cum să vină la Mine dacă vine, căci i-am spus lui: «*Cel ce vine după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, să-și ia trupul și să urmeze Mie*», dar omul își ia trupul și vine și-Mi cere cu el, iar ceea ce-Mi cere arată că nu s-a lepădat de sine, căci Îmi cere pentru sine când vine și-Mi cere, nu pentru Mine în el, ci pentru cele din lume în el Îmi cere să-i dau, și nu se leapădă de sine când dă să vină să-Mi ceară, iar Eu îi deschid lui când vine și-Mi cere și nu-l las afară când bate să-i dau, dar cele cerute de el sunt din lume, și iată, cele ce-Mi cere el îl conduc ori spre cer, ori spre pământ, îl conduc pe om ori spre înviere, ori spre moarte.

O, cui să-Mi plâng Eu durerea Mea? Fiecare își are nevoile lui, greutățile lui, pe care și le duce sau și le pune pe altul din jurul lui prin plânsul lui cel de sub greul lui. N-a înțeles omul taina cuvântului Meu care a spus: «*Luați jugul Meu, căci este ușor; luați sarcina Mea căci este ușoară*». O, mai bine este să-L porți pe Dumnezeu, omule, căci Dumnezeu este fără de păcat și este ușor, și de aceea am spus Eu să iei tu jugul Meu și sarcina Mea, crucea Mea cea curată s-o iei și s-o duci tu până la venirea Mea la tine, ca să-ți dau apoi plată dulce pentru purtarea lui Dumnezeu pe umerii sufletului tău prin supunerea ta.

O, poporul Meu iubit, întru care Eu și cu Tatăl am binevoit în zilele acestea! Când omul stă sub supunere după orânduiala pusă peste el sau sub care el se supune, unul ca acela e mai bun, e mai cald, e mai credincios tuturor și e mai ușor pentru el însuși și ușor de purtat de toți, dar când are omul supuși prin orânduiala care cade așa, e mai apăsător omul, e mai încordat și se vede aceasta, că e mai neliniștit un așa om, mai plin de griji, mai greu de purtat de cei din jur, mai greu de înțeles de către cei din jurul lui care nu au de dat răspuns pentru lucrurile toate, și se uită toți după el ca după cel de care se teme, de care trebuie să asculte, și e bună această temere și nu e grea de purtat, căci de cel care ascultă este ușor, că este cine să poarte grijă de el, numai să iubească el lucrarea supunerii sfinte, lucrarea celor ce iubesc pe Dumnezeu sub greul lui Dumnezeu cel pentru om.

O, să nu greșiți în răbdare, măi fiilor, căci răbdarea care doare în om este răzvrătirea cea dinăuntrul omului, nu este răbdarea, nu este dragostea cea plină de răbdare sfântă și blândă prin iubirea ei în om, ci este semeție de sine în om, este om nemulțumit răbdarea cea care doare în om. Cel ce nu rabdă mulțumit acela nu are frică de Dumnezeu și nici înțelepciune. În rugăciunea de începutul zilei tu spune-I Domnului, fiule: „*nu mă lăsa, Doamne, să uit că totul vine de la Tine!*“, și nu te vei mai nemulțumi de la omul care spui tu că îngreuiază sufletul tău, căci poate și el este de la tine îngreuiat, și socotește-l și pe el, nu numai pe tine pentru greul dintre tine și el, iar dragostea ta să nu cunoască fățarnicia, ci să-l iubești cu ea pe aproapele tău și nu pe tine, și atunci nu vei mai ridica glasul să te plângi de la el, de la cele ce-ți vin de la Dumnezeu și nu de la fratele tău, care Îl acoperă pe Dumnezeu înaintea ta ca să poată Domnul grai cu tine, cu viața ta, cu fapta ta când El voiește să facă aceasta și să te curețe de părerea de sine și să-ți dea credință în schimbul ei și darul supunerii sfinte.

Să știi, poporul Meu, că iubirea este cea care se dă, nu este aceea care așteaptă iubire, care așteaptă camătă. O, caută să iubești și să înțelegi bine această lucrare de taină a iubirii cea fără de fățarnicie în lucrarea ei. Feriți-vă de duhul nemulțumirii, măi fiilor, că acest duh vă bagă sub sarcină și vă duce spre cârtire și vă mână din spate prin iubire de sine și vă mână spre om ca să vă căinați lui, vă mână spre vorbire în doi, tată,

și amintiți-vă de cuvântul Meu cel de demult între voi când am spus că atunci când în Israel cineva greșea tot poporul suferea, și, iarăși, amintiți-vă de corabia în care a fugit Iona de la fața Mea și cum prin greșeala lui avea să piară toți din corabie, iar când el le-a spus lor că greșeala lui, pe care le-o spusese, este pricina pieirii lor și a valurilor care ridicau marea în sus, le-a spus lor Iona să-l ia și să-l arunce pe el în valuri ca să-și scape viața toți cei din corabie, și așa s-a și făcut, și apoi se rugau corăbierii și toți cei din corabie, se rugau lui Dumnezeu cu frică pentru Iona ca nu cumva să aibă ei de dat răspuns pentru sângele celui nevinovat lor, ci lui Dumnezeu, și atunci Eu, Domnul, am lucrat minunat la rugăciunea lor pentru Iona și am poruncit chitului să-l ia pe Iona în pânțelecele lui și să-l scoată nevătămat la uscat, căci Eu îi făcusem lui Iona trimitere prin cuvânt proorocesc spre cetatea cea mare a Ninivei, care ar fi trebuit să piară pentru fărădelegile ei, așa cum ar fi putut pieri Iona în mare dacă chitul nu l-ar fi acoperit pe el cu pânțelecele lui, și n-a trecut neîmplinit cuvântul Meu rostit peste Iona, și s-a dus apoi el și l-a împlinit peste cetatea fărădelegii. Iată, greșeala lui Iona i-a pus în primejdie pe toți corăbierii și pe toți cei din corabie cu care el călătorea în fuga lui de Dumnezeu.

O, să nu greșești în răbdare, fiule poporul Meu! Acest fel de greșală te duce la alte greșeli, și iată, spun mai departe, să nu greșești în credință, să nu greșești în iubire cu supunere și pentru supunere ca să-i pui în primejdie pe cei cu care tu călătorești pe drumul tău cu poporul Meu! Ai grijă să nu te înșele duhul vicleniei ca să-l lucrezi pe el! El este mult ascuns ca să-l poți vedea, mult prea subțire ca să-l poți pricepe, și e bine să fii liniștit, să fii cuminte și să nu greșești în ascultarea de Dumnezeu și de tot ce vine de la El spre încercarea ta. Se aruncă în lume ca Iona în mare cei ce nu ascultă de Dumnezeu, și așa Îmi ocrotesc Eu restul poporului Meu, care ascultă cu supunere prin duhul răbdării sfinte, o, dar Iona era iubitor de Dumnezeu, blând și smerit cu inima era el și credința mare era în el, numai că multa lui umilință M-a încurcat atunci când am voit să-l fac Eu purtător de cuvânt peste cetatea fărădelegii, și l-am înviat pe el încă o dată dintre morți ca să-Mi fac prin el lucrarea Mea și adevărarea ei și pilda ei peste timp.

O, cât de măreață a fost în ziua aceasta de sărbătoare a Mea cu tine învățătura Mea din mijlocul tău, descoperirea tainelor lui Dumnezeu cu omul, poporul Meu! O, ai grijă de Mine, de taina Mea cu tine, că este mare, tată, iar Eu am grijă de tine, că mare este lucrarea Mea, pe care o am de săvârșit prin credința ta în venirea Mea la tine, prin dragostea ta cea pentru venirea Mea din zilele acestea, pentru cerul deschis deasupra ta ca să vin și ca să tot vin ca să grăiesc peste pământ, iar tu să fii casa Mea de venire, patria Mea și a sfinților Mei, pământ bun pentru sămânța Mea de ieri și de azi, din care Eu să prăsesc cer nou și pământ nou, împlinirea acestei Scripturi de naștere din nou a lumii, de înnoire a toate, de schimbare în slavă a toate, căci toate, toate se vor înnoi, se vor schimba la cuvântul Meu cel lucrător din mijlocul tău, o, poporul Meu! Amin.

Binecuvintez de pe acum sărbătoarea maicii Mele și a străngerii la izvor a poporului iubitor de Dumnezeu, pe care-l voiesc blând și smerit cu inima întru venirea lui la izvor, cuvios și cuviincios înaintea Mea și a ta, poporul Meu. Binecuvintez călătoria lor la izvor și le trimit îngeri pe cale spre mângâierea lor și a Mea, iar ție îți dau binecuvântare multă pentru ca să poți să-Mi pregătești sărbătoarea și popasul Meu cu popor la izvor, căci îți dau ajutor, tată, și îți dau putere trupului și duhului, îți dau iubire și înțelepciune de sus pentru gătirea sărbătorii, căci sunt zilele slavei Domnului cu tine pe pământ și Mă arăt

cu ele prin tine oamenilor, poporul Meu, și toate se vor înnoi și se vor schimba în slavă la cuvântul Meu cel dătător de slavă, slava Mea cea din mijlocul tău, prin care toate, toate se vor înnoi, toate se vor schimba întru slavă, slava Mea cea de la sfârșit de timp între cer și pământ, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 august 2011

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Iubirea după chipul Domnului între om și Dumnezeu. Maica Domnului dăruiește darul fecioriei celor ce vin la izvorul cuvântului. Duhul proorociei este lumina lumii. Povețe pentru lucrarea duhovnicească.

Imi desfac brațele și cuprind strângerea la izvorul Meu de cuvânt, pe poporul venit la izvor, la praznicul iubirii lui Dumnezeu între pământ și cer, aici, unde Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă dau pâine de cuvânt celor ce le place din cer și nu de pe pământ să ia și să aibă și să dorească și să iubească.

Binecuvintez Eu și mama Mea Fecioara iubirea de Dumnezeu în pieptul celor ce știu și în al celor ce nu știu ce este și cum este această iubire, ci simt doar bucuria ei înăuntrul lor și vin cu bucurie și vin cu nerăbdare când vin, iar Eu, Domnul, le dau lor, le dau de la Mine înțelepciunea cu care să înțeleagă ce voiesc Eu să fac pentru cei ce dau să vină aici, la izvor, și să ia. Voiesc să-i dau omului chipul Meu, în tot și în toate ale lui chipul Meu să-l învețe de la Mine, de la cuvântul Meu, care curge aici, din gura Mea ca râul, ca dorul care se scurge din Mine ca să-l ia și omul în el și să-l poarte și să-i cunoască arsura cea binefăcătoare de suflet, căci foc am venit să arunc pe pământ și iată, aceasta fac: dau omului dorul Meu să-l poarte și să-l ardă pe dinăuntru și să poată pentru Mine după plăcerea Mea, căci după plăcerea lui e prea peștiră iubirea care dă s-o aibă el pentru Mine, că e amestecată cu iubirea de sine a omului și n-are chip al Meu iubirea omului, n-are, dar vin Eu din cer pe pământ și îl întâmpin pe om și îi dau din Duhul Meu ca să poată ca Mine și nu ca omul, că e mare, mare minune între om și Dumnezeu iubirea cea după chipul Meu între om și Mine.

O, pace vouă! Pace vouă, celor ce ați venit la praznicul iubirii Mele pentru om, la masa Mea de cuvânt! Iar și iar vă dați Mie o clipă aici, unde-Mi dau Eu Duhul pentru voi, ca să faceți și voi asemenea pentru Mine și să învățați de la Mine apoi învierea așa cum Eu v-am arătat s-o învățați! Pace vouă, precum vă dau Eu, nu precum lumea vă dă! O, dacă ați învățat pacea Mea, dacă ați putea ca Mine s-o purtați și s-o iubiți!

Nu vin mulți după Mine și după glasul Meu aici, căci cuvântul Meu își cere apoi chipul Meu în om și nu se îndură omul să se lase pe sine și să ia în el chipul Meu, dorul Meu, durerea Mea cea dulce, care merită totul, că nimic, nimic nu-l poate face frumos pe om ca și ea, căci bucuriile lui îl sleiesc pe om, îl duc departe de chipul Meu cel frumos, după care M-am uitat și l-am zidit pe om la început, când Eu și cu Tatăl l-am făcut pe om după chipul și asemănarea Noastră, dar el n-a voit să se păstreze așa și s-a smuls din Noi și s-a iubit pe sine omul și Ne-a făcut durerea cea mare, durerea pentru care Eu, Fiul Tatălui Savaot, a trebuit să fiu trimis de El și să vin pe pământ acum două mii de ani și să Mă fac Om născut din om și să-Mi pun apoi Ființa pe cruce și cu durere să-Mi vindec durerea Mea cea de la început, după ce l-am zidit pe om și apoi l-am pierdut.

Nu simte omul durerea Mea. Mă doare locul din care

omul s-a desprins din Mine când s-a voit mai mult ca Dumnezeu, și iată, așa stă el de atunci și până azi. Când omul vine la Mine ca să se înfățișeze Mie după ce-și sfârșește pașii trupului său el vede atunci slava din care s-a desprins când s-a rupt din Mine și s-a făcut pe sine Dumnezeu peste el și peste pământ. Când vede omul aceasta în clipa aceea, abia atunci își înțelege el neputința sub care s-a supus când și-a ales voia sa, neputința în schimbul slavei și a puterii cea de sus, pe care avea să le aibă prin facerea lui cea de la Mine dacă nu s-ar fi încumetat să calce peste Dumnezeu după ce Dumnezeu l-a zidit pe el.

O, pace vouă, celor ce ați venit la izvorul Meu de cuvânt ca să-Mi știți durerea și s-o luați pe ea din Mine și s-o purtați ca Mine, căci Eu de la om o am și o port! O, bucurați-vă ca Mine și nu ca omul! Bucurați-vă cerește că ați venit să Mă cunoașteți așa cum sunt și să Mă iubiți așa cum sunt, plin de dor după om, iar dorul doare, și tot omul știe că doare dorul! Mi-e dor de om și dorul Mă doare, căci caut după chipul Meu în om și nu-l mai găsesc. Mi-e dor de voi, cei ce veniți la praznicul cuvântului Meu între Mine și om și vă spun vouă cu dor durerea Mea și mare alin găsesc că pot să vă spun, așa cum și omul găsește alin atunci când are cui să-și spună oful său și apăsarea cea de la el. E Domnul bolnav de dor și doare în El rana dorului. Fiți vindecătorii dorului Meu și învățați meșteșugul vindecării Mele, că M-am dat să fiu pus pe cruce din pricina durerii Mele după om și Mi-am făcut așa cale spre inima omului ca să-l înduioșez și ca să înțeleagă rana Mea cea de la el înăuntrul Meu, rană multă și grea cât șapte mii de ani, sarcină pe care am pus-o jos acum două mii de ani când omul fărădelegii M-a pus pe cruce ca să scape de Mine și ca să nu-și strice el bucuria din care ia și cu care s-a învățat în schimbul bucuriei pe care avea s-o aibă prin facerea lui cea de la Dumnezeu, dacă nu L-ar fi smuls pe Dumnezeu din viața lui, din fapta vieții lui.

Eu, Domnul, binecuvintez în ziua aceasta de praznic sfânt urechea voastră, inima voastră, ochiul vostru cel pentru Mine, ca să petrecem acum în unire și în iubire ca a Mea în voi. Mama Mea Fecioara vă dă din ea chipul Meu din ea, duhul ei cel una cu Duhul Meu și fericirea ei cea întru Mine, pe care ar fi putut omul să n-o piardă dacă ar fi voit el să rămână în iubirea Mea. Luați din duhul ei și rămâneți în iubirea Mea și a ei, a mamei Mele Fecioara, care are în ziua aceasta sărbătoarea ei de întoarcere acasă, la Tatăl, de unde Noi Ne avem purcederea.

E Duhul Sfânt cu voi! Simțiți-I unduirea! Luați din El iubirea Mea și rămâneți în ea, în iubirea Mea! E greu aceasta ce vă cer, dar Eu vă cer: rămâneți în iubirea Mea, rămâneți cu Mine ca și poporul Meu care este cu Mine prin jertfă de iubire și de ascultare cu iubire! Îi este greu aceasta omului, dar Eu vă cer, că aceasta trebuie să cer de la om, să-l cer înapoi pe om, căci el M-a părăsit pentru sine, și el știe aceasta.

O, mama Mea, e ziua ta de serbare, ziua când te-ai întors acasă, la Tatăl și la Mine, ziua când iarăși M-ai găsit după ce Ne-am despărțit prin crucea Mea cea pentru om purtată, mamă. Hai să Ne dăm celor ce vin să Ne guste bucuria Noastră cu ei la izvor și dorul Nostru după om, rana care doare în Noi de la om, mamă! Duhul tău este în Duhul Meu și tot așa și dorul. Așa să-i hrănim pe cei ce s-au strâns lângă Noi în ziua aceasta de praznic sfânt, praznic pentru tine, mamă. Binecuvintez Eu, Fiul tău și Dumnezeuul tău, cuvântul tău de mamă peste cei cu care azi petrecem aici, la izvorul cuvântului lui Dumnezeu peste pământ, o, mama Mea. Amin, amin, amin.

— **D**a, Fiul meu iubit, întru Care Tatăl a binevoit și pe Care mi l-a dat Fiu să-mi

fie! Da, ascult de cuvântul Tău și mă fac cuvânt pe masa de sărbătoare a poporului cuvântului Tău cel de azi. Fericirea mea nimic nu are în ea în afară de Tine, o, Fiul meu iubit, o, fericirea mea, o, frumusețea mea cea de sus, de la Tatăl! Te-am născut pe pământ din fecioria mea, cu care Te-am iubit atât de mult, atât de mult! Te-a dat Tatăl mie să Te port și să Te aduc pe pământ ca să poți să vii după om pe calea aceasta, o, copil frumos, cel mai frumos copil, cel mai frumos Om, dar cine Ți-a putut atunci cunoaște frumusețea? Nu poate omul să cunoască aceasta, căci omul e căzut din Dumnezeu, iar fructul înțelepciunii și al priceperii nu este în el. Înțelepții se încurcă și se împiedică în limba lor și în mintea lor și nu pricep frumusețea Ta, o, Doamne. Numai cei ce iubesc chipul Tău în ei, numai ei știu taina Ta, frumusețea Ta. Cei buni și înțelepți aduc pe Dumnezeu pe pământ și aceștia au înțelepciune prin ascultare, și acesta este semnul celor ce au de la Tine darul înțelepciunii adevărate, care-l naște pe om din Dumnezeu. O, nu cei ce învață carte ca să fie înțelepți, ci acei care învață de la Tine înțelepciunea care face din oameni apostoli și prooroci, aceea este înțelepciunea cea care este mai înainte de a fi fost lumina și prin care lumina s-a arătat și a fost apoi. La început a fost cuvântul lui Dumnezeu, iar înțelepciunea era sfatul lui Dumnezeu, și iat-o acum pe ea în mijlocul poporului Tău lucrând, o, Fiule Doamne! Ca o pasăre care-și trage puii sub aripioare, așa lucrează ea și își face apostoli și prooroci ca să aibă ea și să lucreze și să fie ea pe pământ cu oamenii, că pe pământ nu este înțelepciune și pier suflete din lipsa de înțelepciune de pe pământ.

O, popor al harului de sus, o, copii ai învățaturii din cer peste voi, vine Domnul la voi, vine cerul la voi ca o pasăre care-și adună pușorii sub aripi ca să-i ocrotească și ca să-i crească pentru El și pentru vecii! Vine Domnul la voi! Cuvântul Lui de păsărică hrănitore vă face să plângeți de bucurie, măi fiilor. Dați această bucurie, dați-o celor ce vin la izvor și fiți împărțitori de har, căci harul cel de sus e mare peste voi. Mulțumesc cu aplecare sfântă iubirii voastre cea pentru Fiul meu și Mântuitorul meu Iisus Hristos. Fiți frumoși! Fiți ai frumuseții Fiului meu și uitați-vă în El, ca să vă așezați mereu chipul cel frumos! O, câtă durere de la om pe Duhul Fiului meu! Omul se vede și se crede frumos și se uită la el mereu și se place pe sine și se împodobește și voiește să placă în jur și să se simtă bine așa și se hrănește așa, dar nu e frumos omul, ci e tare, tare urât la cer, căci cine nu are în el chipul cel frumos al Fiului meu e om urât, e departe, departe de tot de chipul cel frumos pe care Dumnezeu l-a dat omului la început să-l poarte după ce l-a întocmit din pământ și din suflare de viață de la Dumnezeu în el.

Voi, cei care veniți și beți cu sete din izvorul cel de sus al harului prin Fiul meu Iisus Hristos, învățați, o, învățați înțelepciunea iubirii și a frumuseții omului, învățați din râul de cuvânt care se revarsă din Duhul și din gura Fiului meu peste voi! Veniți, veniți și luați și învățați! Învățați să fiți! În vremea mea de pe pământ învățătura cea de sus și înțelepciunea ei s-a născut în mine de micuță prin iubirea mea cea pentru Dumnezeu toată și m-a ținut de mână ca o mamă înțelepciunea și m-a zidit pentru ea și a făcut din mine pe Fecioara care a zămislit în pântecele ei pe Fiul lui Dumnezeu Savaot, de la Duhul Sfânt sălășluit în mine ca să-L aduc pe pământ pe calea aceasta, și așa s-a împlinit, și am fost eu omul cel frumos al lui Dumnezeu pe pământ în vremea aceea și L-am purtat în inimioară și în pântece apoi pe Cel preafrumos, pe Dumnezeu-Cuvântul, Care a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși.

Nu este altfel frumusețea omului în afară de cea a purtătorilor de Dumnezeu, nu este! Omul se vede și se crede frumos, dar nu este, ci e tare, tare urât înaintea cerului de vreme ce îi lipsește Dumnezeu în el.

O, fii ai oamenilor și voi, fiice ale lor, nu vă mai căutați înfrumusețare pe căi străine de curatul frumuseții, că nu este aceasta frumusețea! Uitați-vă în viața mea, în pașii ei, în duhul ei, în iubirea ei și luați-mă de oglindă ca să vă vedeți chipul și să-l vedeți și pe al meu și să știți apoi să alegeți! Căutați și veți afla și veți avea! Căutați pe Domnul în voi să fie cu Duhul Său, Care știe să ceară și să găsească! Amin.

Iar voi, cei ce vă porniți mereu spre izvorul de cuvânt al Fiului meu Iisus Hristos, aici, unde-și adapă El turma Lui cea mică, luați și învățați taina omului frumos și dați de știre în lung și în lat taina aceasta, și veți avea plată, căci cel ce primește și nu dă și altuia nu învață să facă și el ceea ce are să dea, să aibă și el ceea ce ar da altuia. Eu vă mulțumesc că mă iubiți venind să petreceți cu mine și cu Domnul și cu poporul Său sărbătoarea mea cu cerul aici! Vă mulțumesc pentru credința care sălășluiește în voi pentru venirea Domnului cuvânt acum pe pământ. Iubiți frumusețea mea și taina ei, pe Fiul meu Iisus Hristos, Ființa inimii mele pe pământ și în cer, că n-am purtat în mine alt duh și alt chip și alt dor, decât pe Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul meu. Mă dau vouă oglindă după care să vă înfrumusețați duhul și chipul, dar părăsiți duhul lumii care vă învață să vă stâlciți frumusețea cea dinăuntru și cea din afară, cea plăcută Domnului și cerului Său de sfinți. Fugiți de pedeapsă, căci orice părăsire a voii lui Dumnezeu în voi își va cunoaște în voi pedeapsa, iar eu voiesc să vă cruț și de aceea cu duh de mamă vă povățuiesc așa, căci văd și știu, și vă spun ce știu. O, nu vă fie rușine de lume, că lumea este putregai! Fie-vă rușine de Domnul și de sfinții Lui și de îngerii Lui pentru putregaiul lumii din voi, care intră prin simțuri în voi când voi nu vegheați, căci Domnul este slavă mare! O, îndrăzniți și biruiți-vă pe voi, dar nu pe Domnul din voi pentru fața lumii în voi! Sunt zilele înțelepciunii care coboară din cer la voi în zilele acestea. Alăptați-vă de la pieptul ei ca să nu pierdeți plata aceasta! Cu dor vă povățuiesc, aceasta este iubirea mea. Cereți poporului sfințit să vă povățuiască, fiindcă are de la Dumnezeu. O, pace vouă, din cer pace! Vă număr pașii, dar și iubirea o socotesc cum și câtă vă este. Voiesc să am ce să iau și să arăt cerului că am de la voi să aduc la cer. Amin.

O, Fiule Emanuel, le-am dat din gura mea, iar eu sunt întru Tine, unde m-am sălășluit din ziua când am intrat în veșnicie, în petrecerea cea de sus a sfinților Tăi, cea care este ca în cer. O, mărire Ție și mare iubire să-Ți dea cei ce Te caută ca să Te afle și ca să Te urmeze după chipul pe care Tu îl aștepti să-l aibă cei ce Te urmează pe pământ! Duhul fecioriei, întru toate neîntinat, prin care Dumnezeu sălășluiește în om, acesta este darul meu pentru cei pe care azi i-am hrănit eu după cuvântul Tău, o, Fiul meu Iisus Hristos, Fiul meu iubit! Amin, amin, amin.

— **D**a, mamă! Eu Mă aplec măreției iubirii tale pentru cei ce vin să învețe iubirea de Dumnezeu, mamă. Tu ești chipul cel frumos al omului iubitor de Dumnezeu, mamă.

Iată mama Mea, întru care Tatăl a voit să sălășluiesc Eu, Fiul Său, la venirea Mea acum două mii de ani și să vin între oameni pe pământ! Ascultați de povața ei, voi, cei ce luați ca să învățați iubirea cea pentru Dumnezeu! Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă aplec și vă mulțumesc că Mă iubiți venind să petreceți cu Mine și cu sfinții aici, la vreme de sărbători. Vă

mulțumesc pentru credința care sălășluiește în voi pentru venirea Mea cuvânt peste pământ! Voiesc să vă mulțumesc și pentru chipul Meu în voi dacă veți vrea să-l purtați cât mai frumos și să-Mi dați așa iubirea voastră cea pentru Dumnezeu. Vă dau vouă Duhul Meu să vă călăuzească, căci El vă învață să aveți în voi chipul Meu. Vă binecuvintez pașii cei călători mereu spre izvorul Meu de cuvânt și pașii care vă întorc înapoi spre locurile voastre. Vă aștept mereu în prag și vă deschid binecuvântându-vă ori de câte ori vă porniți spre grădinile Mele de azi, pe care Eu, Domnul, le-am întocmit pe vatra neamului român pentru venirea Mea cea de acum ca să-Mi pregătesc un popor frumos din mijlocul acestui neam scris în cer ca să-Mi aleg din el casă de sălășluire la venirea Mea acum, la sfârșit de timp. O, nu uitați, luați și mâncați! Mâncați cuvântul Meu și îndulciți-vă cu el viața și fața! Nu cumva să nu vă uitați în el, nu cumva să-l dați în lături apoi. El își așteaptă în voi rodul său. Nu părăsiți iubirea spre care veniți de bună voie și neîmpinși spre ea. Vă voi îmbrățișa în cuvânt la sfârșit de sărbătoare și îl voi trimite spre voi. Vă înfășor în cuvânt și la sfârșitul zilei de serbare și de învățătură și de iubire între Mine și voi. Pace vouă! Rămâneți în iubirea Mea! Faceți-vă iubire Mie precum poporul Meu de la izvor se face! Rămâneți în iubirea Mea, rămâneți în duhul poporului Meu! Eu, Domnul, v-am adunat și v-am hrănit ca pasărea care-și strigă puii să și-i hrănească, numai să vrea ei să fie pui și să iubească hrana cea din gura Mea pentru ei.

Sunt fericit că pot să vă grăiesc. Credința voastră Îmi dă putere să vă dau. O, schimbați-vă viața după chipul Meu. Pace vouă! Binecuvântare vă dau vouă ca să puteți ceea ce vă cer. Credeți, și veți avea putere și veți putea! Dacă munții cred și se mută, ascultând când ei se supun, voi și mai mult să credeți și să puteți ascultând, și veți avea plată. Amin.

Iar ție, ție, popor de la izvor, îți aduc mulțumire pentru jertfa ta de iubire când Eu îți cer să-Mi așezi masă de sărbătoare ca să cinez cu cei ce vin după Mine ca să învețe să vină. Îți mângâi iubirea cea cu trudă lucrată și te îndemn la lucrare mare pentru ea mereu, mereu, căci iubirea este cea care nu se sfârșește niciodată cu jertfa ei, măi poporul Meu. Ea este cea care se dă dăruindu-se plină de dor, plină de această putere a ei, de plinul ei, care se revarsă neîmpuținându-se și veșnic deșertându-se, căci chipul ei în om așa este: este ca Dumnezeu, fără de sfârșit. Amin.

Voi îmbrățișa în cuvânt la capătul sărbătorii pe cei ce au venit și au luat de la Mine lor și le voi da ca să ia și ca să înfăptuiască peste ei darurile Mele lor. O, Ierusalime, poporul Meu, hrănește-Mi puterea să vin, tată, la tine mereu, și de la tine să Mă împart spre viața celor călăuziți de Tatăl Meu și al tău la staulul cuvântului Meu ca să le dau lor din viața Mea, căci viața am venit să dau și din belșug să dau.

O, poporul Meu, o, sluga Mea pe care Mă sprijin ca să vin, Eu, Domnul Dumnezeuul tău, am grijă de tine, iar tu să ai grijă de Mine, măi poporul Meu, căci Tatăl te are scris de proptea pentru Mine ca să vin și ca să-Mi împlinesc lucrarea cea de la El dată, iar tu supune-te și să nu-ți fie greu, căci Eu, Domnul, te port. Eu stau în nori deasupra ta și te cuprind în norul cel tainic al slavei venirii Mele și Mă las cuvânt de deasupra ta peste pământ și fi-va în curând să sălășluiescă slava Mea deasupra creștetului tău în chip văzut, și Domnul te va purta în carul Său de biruință, precum este scris, și unii altora ne vom da atunci mângâierea cea de după biruința pentru care am trudit și am așteptat-o trudind. Amin.

Sfârșesc cuvântul Meu la început de sărbătoare și Mă

întorc în carte pentru cuvântul cel de sfârșit al sărbătorii cea pentru mama Mea Fecioara. Amin, amin, amin.

*

Petrecerea Mea și a mamei Mele Fecioara și a sfinților Mei cu popor adunat la izvorul Meu de cuvânt, a fost dulce această petrecere, ca și inimioarele celor ce au venit de peste tot la sărbătoarea cea de azi. Cerul se unește cu pământul prin grăirea Mea cea plină de sărbătoare, iar Eu, Domnul și cerul Meu de sfinți și de îngeri, stăm în nor, aici, în cetatea slavei Mele cea de nou Ierusalim și tainic mângâiem și tainic privim cu nesaț toată iubirea cea pentru noi a ta, Ierusalime slujitor lui Dumnezeu pe pământ pentru slava Lui în mijlocul tău când vine la izvor popor cu dor în el pentru părășia lui cu Mine în sărbători.

O, ce dulce și ce frumoasă cetate Îmi lucrez Eu cu tine pe pământ, măi poporul Meu! Nu ca lumea lucrăm, tată, ci după plăcerea cea de sus lucrăm și înfăptuim, ca să ne putem aciuia de lume în sărbătorile Mele cu tine și ca să ne ospătam unii pe alții cu dragostea din noi, căci Dumnezeu este dragoste, și nu cunoaște lumea și duhul ei dragostea Mea cea fără de prihană în ea, Duhul Meu Cel curat și pururea curat în toate și pentru toate, și așa fel de împărăție voiesc Eu să așez pe pământ în oameni și între oameni, dar atât de greu Îmi este să-l curăț pe om îndeajuns pentru această măreață împărăție, pentru masa Mea de petrecere cu omul pe pământ, om după chipul și asemănarea Mea ca să pot să petrec cu el, ca să semănăm unii cu alții și să nu fie cusur în frumusețea acestei împărății, atât de așteptată de suitele cerești ca să vină pe pământ și ca să se așeze și ca să fie apoi.

De șapte mii de ani doresc împărăția Mea cu omul, dar s-a despărțit de Mine omul de șapte mii de ani. Am trezit acum Duhul Meu cu multul și L-am așezat la lucru mult cu voi, măi fiilor, și vă am pe voi cănuțe în care Eu torn și din care să bea cei ce nu mai au un strop de răcoare să ia de pe undeva, că nimic, nimic nu mai este curat pe nicăieri, și totul este amestecat cu pleavă și cu neghină multă și nu mai este pe pământ hrană curată pe nicăieri, în nici un colțișor sau loc, căci lumea e peste tot, iar duhul ei seacă tot binele lui Dumnezeu, care ar mai da să se împartă oamenilor și să nu moară toți oamenii, dar iată, pe pământ nu mai este vremea vieții, ci numai pentru moarte folosește omul toată vremea sa.

O, cât Mă mângâi în durere că pot să grăiesc pe pământ adevărul cel dureros, care s-a așezat să împărătească peste tot! Duhul proorociei nu-l mai cunoaște omul, că pe nicăieri nu mai încap Duhul lui Dumnezeu între oameni. Nimeni pe pământ nu mai vrea să știe bine că Dumnezeu este mereu astăzi, și altfel El este nelucrător între oameni, și vai oamenilor din pricina duhului proorociei, care lipsește atât de mult din mijlocul lor și n-au lumina cea din cer între ei!

Duhul proorociei este lumina lumii. Acolo unde el nu încap între oameni, totul este întuneric fără de viață, fără de vedere, fără de grai. Eu sunt duhul proorociei, Eu sunt lumina lumii și i-am spus omului să umble în lumină, să fie fiu al zilei i-am spus, căci noaptea nu mai poate să lucreze nimic. Pentru toate își mai face omul vreme, dar ca să se oprească în fața cuvântului Meu, lăsat pe pământ între Mine și om ca să-l învețe bine omul și să-l trăiască așa apoi, o, n-are omul vreme să împlinescă el această minune. Ce minuni mai caută el să vadă și să poată prin ele când el nu are vreme să-L citească pe Dumnezeu-Cuvântul, Care a venit și vine din cer să grăiască cu omul? Duhul proorociei mai poate să-l salveze pe om din în-

tunicul în care stă. Grăirea Mea peste pământ și primită ea de om, aceasta este care poate să-L împlinescă pe Dumnezeu casnic cu omul, creștet al familiei bisericesti, stâlpul de întărire al casei duhovnicești, capul bisericii lui Dumnezeu. O, iată de ce vin Eu și Mă fac cuvânt pe pământ și-Mi întăresc casă tare nu din cărămizi de pământ, ci din fii, din oameni cu credință în ei pentru duhul proorociei, care întocmește pe pământ casa lui Dumnezeu și casnicii Lui! Amin.

Am stat în ziua aceasta de serbare, am stat atât de odihnit aici, Eu și mama Mea Fecioara și toți oaspeții din cer! Unduirea Duhului Sfânt din unii în alții, ce frumoasă a fost! Trebuie însă mai multă grăire, măi fiilor, și aceea să fie grăire asemenea cu a Mea. Așa cum grăiesc Eu între voi, cu ce cuvânt, cu ce duh, cu ce sortare de grăire, cu ce sănătate de cuvânt trecut prin sită și bine curățat de duh de om și de mărunțișuri omenești, așa grăire să se nască pe masa de praznic la sărbătorile Mele cu voi și cu cei ce vin la masa Mea cu voi. Toți fiii cei frumoși întocmiți la înțelepciunea duhului proorociei și toți cei ce se dau să fie întocmiți așa, toți să lucreze și să împodobescă harul și lucrările lui cele de sus în zilele de serbare cu strângere de popor la izvor.

Voi, fii iubiiți, pe care vă am popor al Meu la izvor, voi să nu vă întristați că lucrați zi și noapte pentru slava Mea, ci să fiți credincioși acestei slave și să vă bucurați că slava Mea v-a tocmit să lucrați pentru ea, chiar dacă lucrul jertfei voastre între adeseori puterea trupurilor voastre, tată, căreia Duhul Meu îi dă mereu hrană de putere când ea trebuie să poată. O, nu vă veți pierde plata, măi fiilor! Vedeți voi că după trudă vine sărbătoare? Iată, așa este și cu plata. După trudă vine ea.

Voi, fiilor, să aveți grijă mare și multă de sărbătorile Mele cu sfinții între voi, de lucrarea duhovnicească, de cântarea duhovnicească și care trebuie să semene cu a sfinților și cu a îngerilor, nu cu a oamenilor, măi fiilor. O, aveți grijă de toate simbolurile, de toate stările și lucrările cele pentru sărbători, că e hrană de la voi pentru sfinți și pentru cei ce mănâncă la masă cu sfinții în zilele Mele de sărbătoare cu voi, aici, în grădinile întocmite de Mine și de voi pentru slava Mea cu voi. Când eram pe pământ lucram pilde cu Duhul Meu Cel lucrător prin cuvânt și le împărțeam oamenilor prin grai și aveau tâlc adânc și au rămas ele de înțelepciune peste oameni. Privesc la voi în zilele de sărbătoare cum duhul proorociei suflând peste voi vă dă vouă să împărțiți simboluri și pilde pentru sporirea înțelepciunii duhovnicești, pentru întărirea dragostei de mântuire peste cei ce vin la izvor ca să ia și ca să aibă de viață pentru viața lor mereu. O, ce mângâiere am făcut Eu din voi pentru Dumnezeu și pentru sfinții Lui și pentru zilele Mele de serbare cu popor adunat la izvor, măi fiilor!

Și acum grăiesc celor cu care am petrecut în ziua aceasta, venind ei la sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara și le spun lor așa:

Voi, cei ce aveți credință, bătând cale spre izvorul Meu de cuvânt, căutați, tată, când vă întoarceți la locurile voastre de viață, căutați să puneți peste voi din zi în zi mai mult frumusețea cea de sus a omului, chipul Meu peste voi și purtat de voi cu fapta și cu vederea, căci orice dar împărțit de aici vouă, își așteaptă rodirea în voi. Am grăit vouă în ziua aceasta de chipul omului frumos și v-am povățuit să nu vă rușinați de lume cu Mine în voi, cu voia Mea împlinită peste viața voastră și peste felul cum se vede ea, căci voi sunteți datori lui Dumnezeu, nu oamenilor, ci slavei Domnului, care dă să vă înfășoare întru ea și să-i purtați veșmântul, că vine vremea Scripturilor împlinite la vedere, și de care cei fățarnici nu vor avea parte. Frica

de Dumnezeu vă poate fi de sprijin, adică frica de pedeapsa care ar fi s-o găsiți pentru neascultare de tot ce vă cere Dumnezeu să puteți și să purtați. O, dacă ați vedea câtă ordine cerească domnește între sfinți și între îngeri în cele ce nu se văd din pricina slavei lor orbitoare! O, dacă ați vedea cât curat, cât frumos stă peste tot și peste toate câte sunt intrate în taina cea acoperită în nor, taina lui Dumnezeu cu cei ce au ajuns cu El întru cele de sus întocmite pentru cei ce sunt ai Domnului pe vecii! Fiți, dar, harnici gospodari pentru cele ale patriei cerești, care vă așteaptă dacă o iubiți cu totul aici, în mijlocul celor văzute ale lui Dumnezeu, căci văzutele lui Dumnezeu și nevăzutele Lui nu au locuri diferite, ci același loc, împreună unele cu altele, și cât de puțini sunt pe pământ care să poarte în ei sfială pentru nevăzutele care-i înconjoară pe ei în locul unde ei viețuiesc! Toate nevăzutele lui Dumnezeu sunt veșmântul cel tainic al celor ce se văd și, iarăși, văzutele toate sunt veșmântul cel de deasupra al nevăzutelelor, sunt norul peste cele ce nu se văd și care le acoperă pe ele ca și pe Dumnezeu, căci nu de altceva a făcut Dumnezeu văzutele toate, pe cele ce se văd.

Am petrecut cu voi, o, fiilor călători, și v-am dat apoi însoțitori cerești pe cale dintre cei ce nu se văd cu ochiul trupului, căci Eu atât de slăvită Îmi am împărăția și am suite de slujire, de suire și de coborâre, de mergere pe cale, de ajutorare și de ocrotire tainică, oștiri cerești slujitoare Mie și celor ce Mă iubesc pe pământ și în cer, oștiri care nu-și mai sfârșesc slujirea și sunt pe vecii slujitoare și sunt în fericire că-Mi slujesc. Așa și voi, fiți fericiți că slujiți vouă și Mie după plăcerea Mea și nu după cele ce nu vor mai fi în curând. Vă dau din Duhul Meu, vă hrănesc atât de minunat cu râul Meu de cuvânt. O, împliniți-l pe el, și prin el împliniți-vă pentru Mine! Fiți atenți că vă spun o dorință a Mea acum. Dacă dragostea Mea v-a dat vouă părtășie la bogăția de pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, dacă Eu v-am deschis ca să veniți și ca să luați și ca să aveți din destul, fiți acum curați în iubire pentru această masă și nu mai luați de pe nicăieri pentru voi, căci binele vi-l doresc când vă învăț așa. O, cum ar fi să coboare o slugă împărătească să petreacă cu oamenii de rând, cu slugile cele de pe margini, când împăratul a așezat-o pe ea la masa cea mai de sus să stea? N-ar fi să-l înșele pe împărat o așa slugă slujitoare lui? De aceea și Eu vă rog pe voi să vă îndestulați cu cele de la masa Mea cea de sus cu poporul Meu mireasă și să nu mai coborâți la altfel de petrecere care s-ar arăta cu fața lui Dumnezeu, căci peste tot dau să se arate numai frânturi și nu hrana întreagă, măi fiilor. E ca și cum ai avea o familie și, bine întocmită fiind ea, te mai duci ca să-ți mai ghicească și altcareva despre soarta ei, despre mersul ei, umblând să aduni pentru ea din cele ce nu sunt ale ei. O, Eu vă hrănesc pe voi din izvorul înțelepciunii Mele, iar voi să primiți, că bine vă povățuiesc Eu, căci hăinuța cu împrumutatul trebuie s-o dai înapoi, dar cea care este dăruită ție este fără de cusur și fără de preț și fără de datorie pentru ea. O, iubiți postul și rugăciunea cea sfântă, iubiți chipul cel frumos al lui Dumnezeu în voi și peste voi înăuntru și pe deasupra, căci sunteți datori învățaturii Mele, care vă învață și care vă dă facere nouă, fiilor! Amin.

Acum, poporul Meu de la izvor, strângem masa, tată, și facem ordine și lucrăm mai departe odihnindu-ne și ne odihnim lucrând, fiilor, că nici cei din cer nu stau nici o clipă, ci lucrează, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez. Lucrăm, fiilor, că nu suntem dintre cei fără de rost, fără de lucru, căci Tatăl ne-a tocmit ca lucrători. Tot ceea ce începem trebuie terminat de lucru, și tot ceea ce lucrăm trebuie să începem în fiecare zi. Binecuvântată să vă fie lucrarea cea de zi și cea de noapte, măi

fiilor! Pe toate să le lucrați cu toată tragerea de inimă. Nici plic-tiseala, nici săturarea, nici lenea, nici nepăsarea de cele ce sunt de făcut, să nu vă lucreze pe voi acestea, că nu sunt acestea de la Dumnezeu. Fiți gata pentru Domnul mereu și nu stați, că nu e frumos să stea omul fără de lucrare, fiilor. Fiți slava Mea și a lucrărilor Mele cu voi, căci Tatăl Meu lucrează și lucrez și Eu, și tot așa și voi, ca Tatăl și ca Fiul în lucrarea Duhului Sfânt Cel lucrător de la Dumnezeu peste Noi și peste voi. Amin.

O, pace vouă, fiilor! Trimiteți cartea aceasta spre cei ce au stat în ziua aceasta de sărbătoare cerească la masă cu Dumnezeu, la masa Mea în grădinile Mele cu voi aici, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2011

Sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Grăirea Domnului cu turma bisericii. Ioan Botezătorul proorocește înnoirea bisericii și focul care va ieși din mijlocul ei.

Imi fac coborârea prin cuvânt de lângă Tatăl lângă poporul cuvântului Meu cel de azi în mijlocul neamului român, că e sărbătoare între cei din cer, sărbătoarea îngerului Tatălui, căci Tatăl Meu Savaot l-a trimis pe Ioan Botezătorul, pe îngerul Său, după cum este scris, să-Mi gătească slăvită calea Mea spre oameni după ce M-a botezat el în râul Iordan ca să Mă arăt apoi oamenilor Dumnezeu adevărat și mărturisit de Tatăl, Care M-a trimis, cu înger vestitor înaintea Mea mergând.

Sunt Domnul Iisus Hristos și vin la tine cu îngerul Tatălui, poporul Meu, și le spun tuturor că Tatăl Savaot a zis și a scris despre Mine și despre Ioan: *«Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta înaintea Ta»*, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, spun așa: Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, pe poporul Meu înaintea feței Mele, care-Mi pregătește calea Mea înaintea Mea. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, tu ești suita care Mă întâmpină când vin din cer cu sfinții în cuvânt de Duh Sfânt și-Mi dai onorul ca Unui Împărat, Îmi dai primirea prin credința ta în venirea Mea cea de azi, iar Eu apoi Mă împart oamenilor credincioși ca să-i hrănesc pe ei, căci aceștia se hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea și îl așteaptă cu dor, și iată, te hrănesc pe tine și le fac parte la masa Mea cu tine și mănâncă ei cu Mine și cu tine la masă, măi poporul Meu. O, dulce Îmi este grăirea când vin și-ți grăiesc! Ca un părinte dulce grăiesc cu tine și se miră cei îndărătnici de vorbirea Mea cu tine, se miră și se tot miră de ce vorbesc Eu așa dulce cu tine, dar ce să le fac dacă ei sunt necredincioși, dacă ei uită că Eu am lăsat scris în Scripturi că Eu îi voi mângâia în Ierusalim la pieptul Meu pe cei ce se vor bucura de izvorul venirii Mele la sfârșit de timp când albia cuvântului Meu va da pe deasupra de slava lui, de venirea Mea cu slavă în cuvânt de Duh Sfânt ca să-i hrănesc pe cei ce se împruncesc ca să vină la Mine, căci a unora ca aceștia stă gata să se arate împărăția Mea și să fie ea a lor.

Mă slăvesc în cuvânt de sărbătoare, căci duhul omului credincios are nevoie de hrană multă și bună ca să crească Dumnezeu în inima lui. Se duc oamenii pe la mănăstiri și pe la biserici, se duc alergând, dar nu găsesc ei ceea ce găsesc la masa Mea de azi cu poporul Meu cel din români cules de Mine ca să-Mi fie popor la venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ.

Voi, cei care Mă căutați ca să Mă găsiți, cutreierând peste tot pe unde auziți că ar fi să-Mi arăt Eu slava sau că lucrez mai cu putere, vă grăiesc vouă acum prin acest cuvânt și

vă spun că Mi-e tare milă de voi. Voi vă duceți pe la mănăstiri, pe la biserici, pe la locuri vestite din unii în alții că sunt Eu lucrând, dar nu găsiți ceea ce găsiți aici, la masa Mea cu poporul Meu, și plecați de pe acolo tot sleiți cu sufletul din voi, tot arși de sete, tot neajutorați, ba vă mai și încântați de ușurătatea cu care se prefac că sunt de partea Mea cei ce sug sufletul din voi pentru slava lor cea de la oameni și de la voi cu vârf și îndesat în punga lor, căci voi sunteți dajnici lor și dați dajdie și la Cezar, dajdie și la biserici, căci numai fiii acestora sunt scutiți de dajdie, dar nu și voi. Mi-e milă de voi ca de oile fără păstor, fără înfiere, și vă ies în cale cu hrană din cer și cu părintească mângâiere, numai să fiți voi credincioși cuvântului Meu, care vă mângâie pe voi, cei ce căutați după Dumnezeu ca să-L aflați pe El. Le spun slujitorilor de biserici că n-au milă de voi, n-au milă de cei ce caută după Dumnezeu cu sufletul ars de dor. Ba pe aceia îi au și mai rău la inimă, căci ei au nevoie de supuși, de dajnici pentru orice ar da să-i ajute ei pe oameni.

Bat la ușa voastră cu Ioan, Botezătorul Meu, o, slujitori de biserici! Deschideți-Ne Nouă! Am ieșit din carte ca să întăresc și să înnoiesc lumea cu tot cuvântul ieșit din gura Mea și care este împlinitor. Am ieșit din carte și grăiesc mai departe, că nu e grăirea Mea numai cât cartea Scripturii și atât. Vă înșelați dacă așa dați să credeți și să ziceți unii altora așa. Am ieșit din carte și grăiesc cu multul, că nu putea cartea să Mă cuprindă în ea cu grăirea Mea toată, căci Eu grăiesc mai departe și grăiesc mult cât râul care nu stă din izvorărea sa, râul cel așa făcut de Tatăl ca să nu stea din cursul lui cel mult, și nu cât șuvița care curge din apa de ploaie, o, nu așa, căci râul Meu de cuvânt izvorăște din cer, din gura lui Dumnezeu, că Domnul este izvor curgător, nu este apă stătătoare cum dați voi să-Mi puneți stăvilă cuvântul Scripturilor Mele, și mai mult să nu mai grăiesc, mai mult de atât pe pământ. Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, pe poporul cuvântului Meu cel de azi îl trimit cu carte spre voi, căci în mijlocul lui Îmi las grăirea Mea cea de azi peste pământ. Vreți, nu vreți, credeți sau nu, ascultați glasul Meu de peste voi, căci Eu vă întreb pe voi de viața oilor Mele. Fiți înțelepți, căci oile Mele sunt cele care ascultă de glasul Meu și merg după Mine, iar voi dați cu bățul în ele ca să nu asculte, ca să nu creadă, ca să nu vină după Mine. Eu însă le hrănesc, nu le jupuiesc așa cum le faceți voi, ci le mângâi durerea și le dau darul credinței și îngrijesc de viața lor, de mântuirea lor, căci am venit atunci și acum în lume ca să aibă oile viață și din belșug să aibă, căci cuvântul Meu are viață în el și mereu viață, mereu hrană pentru viața lor. O, nu se va opri izvorul cuvântului Meu din curgerea lui și va inunda el cu bucurie și cu mângâiere multe inimi zdrobite de timp și de dureri, iar vouă vi se va cere aspră socoteală pentru ceea ce ați dat voi să fiți pe pământ și pentru cât ați lucrat după cum v-ați ales să fiți. O, păcat de dragostea Mea care curge pe jos și nu vă aplecați după ea ca să nu se piardă când ea vine să vi se dea vouă spre iertarea păcatelor! Păcat de voi că v-ați ales să vă numiți slujitori lui Dumnezeu și nu dați să înțelegeți ce așteaptă de la voi această numire de slujire! Privesc la voi cum dați tot mereu să ridicați locașuri de închinare înaintea oamenilor ca să vadă ei unde să vină spre voi, dar Eu, Domnul, vă voi întreba pe voi de viața oilor, nu de zidiri pentru ele. Vine ziua să dați înapoi ceea ce ați luat de la supușii voștri, de la dajnicii voștri în nume de lucrare de biserică, și nu veți avea vremea pe care a avut-o Zaheu ca să vă spălați de păcat. O, ce veți face voi?

O, ce vom face, Botezătorule al Meu? Cum să-i trezim la temere de Dumnezeu pe cei ce n-au habar de acest răspuns înaintea Mea?

— **O**, Doamne Mieluț, o, milosule Doamne, eu ca și atunci strig și la fel grăiesc: «*Iată, securea stă la rădăcina pomilor, și tot pomul care nu are roadă bună se taie și se aruncă în foc*». Amin.

Iată, slujitorii de biserică nu au rod, Doamne, pentru Tine, nu au ucenici sfinți Ție, ci au ca și ei ucenici, dar fiii cei lucrători Ție ai poporului cuvântului Tău cel de azi, au aceștia pentru Tine ucenici frumoși, hrăniți din gura Ta cu dulcele Tău cuvânt și ai de la ei rod bun și-Ți faci cu ei lucrarea Ta cea după adevăr lucrare, căci prin slujitorii de biserică n-ai avut ce să culegi și să ai deoparte popor ales. Durerea noastră își găsește alin în mijlocul fiilor poporului Tău cel credincios venirii Tale de azi, că dacă pe ei nu i-am avea, unde am mai nădăjdui să avem rod și să ieșim la capăt bun cu lucrarea Tatălui, cu înnoirea a toate dintr-un sâmburel mic, din sâmbânță nouă, din poporul cuvântului Tău, Doamne? N-avem ce să le mai facem și ce să le mai dăm slujitorilor de altare. I-am tot strigat, și Tu, și noi, sfinții Tăi. Ei au altă lucrare de lucrat, iar noi va fi să înnoim din temelii biserică Ta și pe fiii ei, și pentru care Tu ai pus sâmbânță la însămânțat, că nu putem pune petec nou la haină veche și nici petec vechi la haină nouă, ci totul nou va fi, căci așa este scris. O, nu putem pune vinul cel nou în butoaie vechi și nespălate și nereparate și neînnoite, ci punem în vase noi vinul cel nou, căci așa este scris, și va ieși un foc din mijlocul slujitorilor de altare și-i va mistui pe ei focul acesta, iar cine din ei vor scăpa prin foc, aceia se vor curăți, se vor înnoi și vor înnoi pe mulți, dar mai este un picuț de răbdat și de așteptat până se va umple între ei cupa fărădelegii și va da pe deasupra și se va vedea aluatul ei și se vor mira mulți dintre ei că n-au voit să primească din partea Ta mâna cea întinsă după ei ca să-i ridici pe ei din pieirea lor, din minciuna sub care ei dau să Te ascundă pe Tine ca să se arate ei ai Tăi oamenilor. Pe vremea mea când Ți-am pregătit calea ca să Te arăți apoi Dumnezeu slăvit, eram cucernic în cuvânt cu cei cucernici și-i povățuiam pe ei spre duhul dreptății și al nădejzii și al credinței și al iubirii de Dumnezeu, dar eram aspru și drept cu cei fățarnici și le spuneam celor mincinoși prin fața lor cea de deasupra, le spuneam lor că sunt pui de vipere și șerpi, că nu-l urmau ei pe Avraam cu care se laudau, căci dacă l-ar fi urmat Te-ar fi cunoscut ei și pe Tine atunci, așa cum Avraam Te-a cunoscut și Te-a urmat când i-ai grăit lui din cer, căci grăiai cu el așa cum grăiai cu mine în inima pustiei și mă învățai toate, așa cum ai dat să-i grăiești și lui Adam în rai, dar el Te-a înșelat așa cum Te înșeală toți slujitorii de biserică, care duc lumea cu vorba, căci nu sunt ei păstori de oi, fiindcă altceva înseamnă și lucrează lucrarea cea de păstor.

O, ce frumos rai am avut eu în inima pustiei, Doamne! Judecată scrisă pun eu acum în cartea Ta pentru tot omul care nu vrea să creadă că oricine voiește poate să se hrănească cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu peste el. Duhul Tău m-a învățat toate, ca pe Adam în rai. Mi-ai îndumnezeit ființa așa cum a fost voia Ta și mi-am hrănit trupul ca un om, așa cum a fost voia Ta, o, Doamne, dar ca în rai l-am hrănit, și nu ca pe pământ, și am ajuns cu lucrul meu cel pentru Tine până la botezul Tău la Iordan și până la ucenicii mei și ai Tăi apoi și până la Irod apoi, o, Doamne, și apoi iarăși la Tine, în cer, slujit mereu de îngeri, căci alți însoțitori eu nu am avut, fiindcă viața mea de om a fost viață de inger, și cu îngerii am petrecut și ei mi-au fost frați.

Le spun oamenilor toți și le spun lor că mâncarea pe care și-o tot împodobesc ei cu de toate, nu-i hrănește ea pe ei, ci îi infometează ca să tot mănânce din ea și să-și piardă vremea și

viața mâncând.

O, sărăcuților de voi, cum să vă ajut să știți ce este viața? Vă spun vouă: căutați mai întâi împărăția cerurilor, și apoi pe celelalte, că altfel nu veți scăpa de truda cea pentru hrană decât după ce treceți cu trupul. A venit pe pământ vremea să aveți nevoie de Dumnezeu, nu de mâncare, iar voi nu pricepeți aceasta. Iată-L pe Domnul, vine cuvânt pe pământ la voi, iar voi nu pricepeți aceasta, fiindcă păstori care stau peste voi vă țin sub bățul lor de peste voi ca să vă țină sub supunere, că le sunteți dajnici, dar Domnul are ca toiaș de păstor cuvântul Său cel dulce și vă dă din gura Sa, din Duhul Său vouă ca să înviați la glasul Său de păstor și să prindeți nădejde. Fiți înțelepți, ca să știți să cunoașteți pe Domnul, Care vine să-Și curețe aria și să-Și strângă în poala Sa grâul, iar pleava s-o dea pe foc, o, și grâul este puțin, dar a pus Domnul l-a prăsit și va fi semănătură nouă și sfântă și nu va fi Domnul lipsit de rod.

Vă spun vouă, copii fără păstor, căutați să luați pe Domnul de Păstor, că El vine din cer la voi ca să vă hrănească pe voi, căci hrana pe care voi o faceți ca s-o mâncați vă infometează mai mult. O, dacă ați învăța de la Domnul cum să vă hrăniți trupurile voastre! O, dacă ați învăța de la mine așa cum eu m-am hrănit, că eu am mâncat hrană curată și cu viață în ea și-mi ținea de saț trupului și mi-l odihneam de hrană, nu mi-l oboseam dându-i mereu, căci trupul are o lege sfântă prin facerea lui cea de la Dumnezeu, dar omul a călcat peste ea și a strivit-o, iar mâncarea pe care el o mănâncă îl infometează și nu-l hrănește pe el. Când să mănânce trupul atâta hrană câtă îi dă omul? Iată, mâncarea îl muncește pe om, căci omul nu are înțelepciune ca să priceapă cu ea legea vieții lui cea de la Dumnezeu.

Grăiesc în mijlocul poporului Tău, Doamne, și spun tuturor că omul este mult prea greșit și că mereu greșește, săracul, și că are nevoie de multă doctorie pentru vindecare, de multă dojană și mereu dojană, numai că lui aceasta nu-i place, o, nu-i place și nu-i prieste dojana, și vai celor fără de dojană mereu peste ei, vai celor ce nu caută pe cineva care să le ajusteze mereu viața, mereu purtarea, mereu greșeala să le-o pedepsească și ca să-și cunoască ei nimicnicia înaintea Ta! Mai înțelept este pruncul mic, care se supune celor ce-i dau lui trup pe pământ, mai înțelept este unul ca acesta decât omul care crește și se face lui însuși potrivnic, căci pruncul mic este înțărcat apoi de cei ce i-au dat lui trup, dar omul care se face mare prin păcat nu se mai lasă înțărcat, nu se mai lasă scăpat de păcat, nu mai are făcător ca să-l învețe să-și înțarce trupul și păcatul, ca să nu mai sugă păcatul din el și el din păcat, iar împărăția cerurilor așteaptă lângă om să-l cuprindă în ea, să-l nască pe om din cer, nou-născut să-l facă pe om, căci omul este muncit de păcat și-i trebuie naștere din nou. Ce pedeapsă îi mai trebuie omului? Nu-l pedepsește pe el îndeajuns păcatul? Caută, omule, să scapi de sub păcat, caută cât el mai poate peste tine, luptă-te să-l biruiști, omule, și dăruiește-te Domnului spre învierea ta! Amin.

O, Doamne, scapă-l pe om de păcat! Ia moartea aceasta de pe pământ și din om, din mintea și din inima omului și din toate dorurile lui! Rupe din Tine și dă oamenilor, ca să fie ei din Tine apoi și ca Tine să fie oamenii, că iată cât îl biciuie pe om păcatul! Facă-se voia Ta peste oameni, precum în cer așa și pe pământ, căci eu Te rog aceasta, și are chipul cel mai curat rugăciunea mea înaintea Ta! Amin.

— **E**u, Domnul și Învățătorul tău Cel de sus, ascult glasul tău cel curat, Botezătorule al Meu, căci ai descoperit atunci oamenilor că apa spală de

păcat trupul omului, iar Duhul Meu și sângele Meu spală de păcat sufletul lui, așa cum focul curățește și arde orice stricăciune sau uscăciune de pe pământ.

Eu, Domnul, am grăit în ziua aceasta în mijlocul tău cu Ioan Botezătorul Meu, o, poporul Meu. Să iei, tată, această grăire și s-o împarți la toți care se hrănesc din cer cu tot cuvântul care iese din gura Mea în mijlocul tău spre hrana sufletelor lor și spre curățirea trupurilor lor. O, măi poporul Meu, omului îi trebuie multă dojană, tată, multă învățătură și multă dojană, căci el greșește mereu, numai că această binefacere nu-i place lui și nu-i priește inimii lui, și vai celor fără de dojană mereu peste ei și care nu caută pe cineva care să-i curețe mereu de greșeala lor și să le-o pedepsească! O, să nu fugi de certare, fiule, că e mai ușor așa, tată, e mai bine așa pentru tine decât atunci când va fi durerea cea mare peste mulți.

Pace ție, poporul Meu, și să iubești dreptatea, că a Mea este dreptatea, căci omul n-o are pe ea nici când i se pare că are dreptate împotriva altui om vinovat!

Pace ție, Ierusalime, și să te îndeletnicești cu slava acestui nume mare și cu lucrarea ei, că mare nume ți-am dat să porți!

O, pace ție, măi poporul Meu, de la Duhul Meu și de la Ioan Botezătorul, ucenicul Meu cel mai sfânt, cel mai viu, cel mai ceresc între cer și pământ, și de la care tu trebuie să înveți viața Mea în tine, viața ta în Mine, viața, poporul Meu, căci așa cum cu el am grăit în pustie și l-am pregătit și l-am învățat pas cu pas înțelepciunea și grăirea și tainele toate, așa grăiesc Eu, Domnul, azi cu tine și-ți dau să știi și să poți ca Dumnezeu și tot mai mult să poți; să poți să fii bucuria Mea și mângâierea Mea și nădejdea Mea cea pentru Tatăl, căci Tatăl lucrează cu tine prin Mine, iar tu să fii asemenea Mie între Mine și om, ca să aducem Tatălui rod mult, rod viu, rod nou, căci toate, toate, se vor face noi, o, poporul Meu, o, Ierusalime nou, locașul Meu cel sfânt de azi, spre care îngerii și sfinții vin când Eu la tine vin. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2011

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Rugăciunea Maicii Domnului pentru credința neamului român în venirea Domnului cuvânt. Noul Ierusalim este Ierusalimul venirii Domnului.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, măi poporul Meu cel de azi, poporul Meu cel din neamul român! Eu sunt cuvântul Tatălui Savaot, Cuvântul Care a grăit în zilele acestea pe pământ ca să-Mi fac un popor și să-l numesc pe el poporul cuvântului lui Dumnezeu și să-i dau lui din viața Mea, din gura Mea, și iată, așa am împlinit și așa împlinesc.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, sunt și eram, și am fost vestit să vin pe pământ și să Mă nasc ca omul și să Mă fac cale pentru om, și ce frumoasă a fost venirea Mea pe pământ, o, ce frumos a lucrat Tatăl ca să se îplinească cele scrise despre Mine între cer și pământ!

Are omul nevoie de credință și de nădejde pentru viața lui, și nimeni nu poate să trăiască fără acestea, dar dragostea de sine îi împuținează omului rodul acesta, fiindcă omul nu are pricepere. Am îndurat și îndur de pe pământ durere mare, căci omul nu are habar de Dumnezeu, nu știe cine este Dumnezeu, nu știe bine omul că este Dumnezeu. În toate vremile S-a slăvit Dumnezeu în chip minunat peste pământ, descoperindu-i omului măreția Sa și lucrarea Sa și a toate oștirile cerești, care sunt

slujind lui Dumnezeu și omului, dar omul și-a făcut mereu dumnezei și s-a bizuit pe ei, căci fără credință și fără nădejde nu poate omul, și îi trebuie pe cineva mai puternic decât el în toate neputințele, în toate durerile și furtunile de peste el, și și-a făcut el mereu dumnezei peste el și a adus lor inima lui și nădejdea lui.

O, am îndurat și îndur mereu de pe pământ durere mare, căci omul își caută un dumnezeu peste el și nu-Mi cunoaște Ființa și nu trage spre Mine, și chiar dacă știe de Mine, Mă știe departe. Mă ține departe de el și nu Mă trage spre el ca să-i fiu lui prieten, ca să-i fiu lui apropiat. Îi este mai bine omului să aibă un dumnezeu văzut și mai la îndemâna lui, și cu care să se bucure după cum îi este plăcerea, și se hrănește omul cu minciuna aceasta și nu-i ajunge lui mângâierea, că mereu o pierde pe ea, mereu îl lasă și se duce de la el.

O, nu este învățat omul cu durerea, dar nici nu știe cum să nu-și facă durere. Caut Eu să-l vindec pe om, caut Eu de șapte mii de ani să-l scap de durerile lui, că de când omul s-a smuls din Mine și M-a părăsit și M-a tot uitat, el n-are decât dureri și bucurii pentru dureri apoi.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, sunt și eram, și am fost vestit că vin pe pământ, că am voit și voiesc să Mă simtă omul aproape, să Mă vadă, să Mă cunoască, să stea cu Mine la masă și să se bizuie pe Mine, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul și pe om l-a făcut apoi, și voiesc să știe bine omul aceasta și să Mă aibă el de Dumnezeu al lui și nu să Mă caute ca să Mă găsească, ci să Mă știe aproape și să-Mi cunoască mângâierea și calea Mea spre el.

Mi-am făcut cale măreață între Mine și om, între cer și pământ. Acum două mii de ani s-a născut între oameni pe pământ mama Mea Fecioara, care din fecioria ei M-a născut după ce M-a primit de la Tatăl prin înger vestitor și dăruitor de Fiu Dumnezeiesc în trupul ei cel fecioresc și veșnic fecioresc. Măreață Mi-a fost calea venirii Mele de la Tatăl la om, din cer pe pământ, că a venit de la Tatăl darul credinței sfinte peste pământ în zilele acelea și s-a așezat prin descoperire cerească peste neamul lui Israel, peste o familie mare și sfântă și cunosătoare de Dumnezeu și de nădejdea care avea să vină de la Dumnezeu, așa cum Duhul Domnului a vestit prin prooroci, căci din seminția lui Iuda a mers din unul în altul până la neamul lui Matan familia din care s-a născut apoi mama Mea Fecioara și tot neamul care a lucrat în mijlocul lui taina nașterii Mele și înfăptuirea ei, rudenie cea bine încheată și bine legată prin încheieturile ei pentru ca să-Mi fie cale a venirii Mele apoi și a vestirii Mele între oameni.

O, mamă Fecioară, o, mama Mea, e mare sărbătoarea cea de azi, e mare, mamă, e sărbătoare de mântuire, mamă! Ai răsărit în ziua aceasta mlădiță sfântă și binecuvântată, din neamul lui Iuda înaintea Mea, o, mamă. Erai calea prin care Eu aveam să vin de la Tatăl pe pământ. Mama ta și bunica Mea cea după trup, Ana, din fiicele lui Matan, ți-a dat trup în zilele acelea, te-a născut pe tine pe pământ, mama Mea, și tot din această familie de rudenie s-a născut neamul care a lucrat și a împlinit și a slujit tainei nașterii Mele apoi. O, măreață a fost credința acestei familii mari cu harul și cu credința, mamă, și a putut Tatăl împlini în mijlocul ei taina cea din veac ascunsă, mamă! Toți sunt acum cu Mine și cu tine în cer, toți au lucrat și toți au suferit pentru tine și pentru Mine și suntem toți acum lângă Tatăl, odihnindu-Ne de truda cea de atunci, dar suferind de pe pământ așteptări și dureri, mamă. O, hai să Ne așezăm în carte cu sărbătoarea cea de azi și cu taina ei, căci tu ești sărbătoarea poporului Meu în ziua aceasta, și el Ne așteaptă cu

ea, o, mamă. Amin, amin, amin.

O, Fiule Emanuel, o, Copil al credinței și al suferinței mele, iată, avem popor pe pământ, care Ne are în mijlocul lui cu taina venirii Tale celei de acum așa cum Ne-a ajutat atunci pe Noi neamul lui Matan, cel din seminția lui Iuda, din care Noi am purces. Eu sunt sărbătoarea cea de azi a poporului Tău, dar și poporul Tău de azi e sărbătoare pentru Noi, cei din cer, căci el Ni s-a făcut Nouă cale ca să venim pe pământ între oameni, și iată, venim și stăm pe nor de heruvimi și de serafimi deasupra lui și grăim peste pământ, Fiule Doamne.

O, măreață a fost pentru cer ziua nașterii mele din cea stearpă și fără de copii, mama mea Ana, fiica lui Matan! Am intrat apoi de pruncă în casa Domnului ca să cresc pentru Tine, numai pentru Tine, Doamne Mântuitor, și toată rudenia mea cea după trup purta taina mea și a Ta în mijlocul ei, căci așa a lucrat Dumnezeu atunci și așa a binecuvântat să fie. Vremea mântuirii era vremea aceea, dar Israel n-a voit să se trezească din somn, iar Noi am purtat atunci durere mare, durere până la învierea Ta, Doamne, când Israel și-a văzut necredința și roadele ei.

Dorm adânc pentru venirea Ta toți pe pământ dintre cei ce-și zic slujitori ai Tăi și popor al lor. Ai venit cu așa măreață lucrare acum pe pământ înaintea lor, iar ei nu aud, nu văd, nu știu, și se va întâmpla cu ei ca și cu cei de atunci, orbire ca atunci și necredință ca atunci, căci ei nu Te vor, Doamne, și se vor pe ei, numai pe ei, și greu Ne mai este să mai scoatem pe cineva din foc dintre ei, căci ai ca și atunci dintre ei pe cei tainici, care se hrănesc din acest mare har al cuvântului Tău și așteaptă în taină izbăvirea cea mare, înnoirea a toate, Doamne, iar Tu să le-o dai lor, că Te așteaptă cu ea, numai că ei, cei ce Te iubesc prin acest har al cuvântului Tău de azi, trebuie să poarte hăinuța cea nouă, harul cel nou, căci noi le facem pe toate, așa cum este scris.

O, e mare durerea Noastră de la minciuna de pe pământ și care îi ține pe toți sub ea! Nu că e necredință, dar e mare plăcerea de viață pământească, de duh lumesc și diavolesc peste tot în oameni, iar Noi plângem, Fiule Doamne, și nu știe omul că de la Noi văd toți și plâng toți de cele de pe pământ și de cele din om și dintre om și om. Știu oamenii că îngerii Tăi privesc și plâng cu Noi, dar dacă ei nu văd ca Noi, rămân ca ei, rămân mereu ca ei, și eu sunt mamă cerească și mă frâng de milă, că Tu ai pe țara Ta de azi masă pentru venirea Ta, și ea trebuie ocrotită pentru Tine, Doamne, și pentru poporul Tău cel ales din ea, căci neamul de pe ea, neamul român, nu ia aminte la strigarea Ta de peste el din mijlocul poporului Tău, născut din cuvântul Tău de azi pe această vatră, sortită Ție de Tatăl pentru venirea Ta cea de azi.

O, Fiule Mântuitor, Fiule al meu, dă-i neamului român vedere de sus ca să vadă, Doamne! Dă-i lui ochi cerești ca să mă vadă pe mine cum stau ocrotitoare și veghetoare mare peste el! Dă-i lui credință din cer ca să Te știe când Te aude venind cuvânt în mijlocul lui, că ai popor credincios pe vatra lui, care Te primește când vii și Te împarte apoi, și va fi întrebare de Tine acest neam și de toată șoapta cuvântului Tău de peste el. În toate vremile când Tu ai avut să grăiești peste oameni le grăiai prin oameni și ca din legea Ta grăiai lor, iar servii Tăi le împărțeau lor. O, tot așa este și azi, dar departe este omul de Tine, departe, departe de tot, Fiule Doamne, și el nu știe unde ești Tu, că Tu ești peste tot și vezi tot și peste tot, și nimeni nu poate ascunde de ochiul Tău lucrarea lui, și veghea Ta e mare între cer și pământ pentru cei ce sunt ai Tăi, o, și tot așa lucrez

și eu, căci la Tine mă uit și lucrez, și-Ți mângâi lacrima și durerea ei stând lângă Tine și lucrând cu Tine pentru izbăvirea celor iubiți ai Tăi și care Te iubesc pe Tine pe pământ și în cer.

O, n-are omul împărăție între pământ și cer, n-are, Fiule Doamne, dar știe el aceasta? Numai Tu ești Împărat a toate și peste toate, dar știe omul aceasta? Nu e om să nu știe că Tu ești Dumnezeu de la margini la margini, de sus până jos, dar e lacom după viața lui omul și Te ține pe Tine mic înaintea lui, mic cu viața Ta cea din el, căci n-are altfel de minte omul și e plin de dorințe, ca unul care merită atât cât el dorește.

O, e ziua mea de naștere între pământ și cer, Fiule scump al meu, și din ea să iei Tu și să dai neamului român naștere nouă, viață cu credință în venirea Ta cea de azi și minte din cer să-i dai lui, la rugăciunea mea înaintea Ta pentru el. Fă vreme de mântuire din sărbătoarea nașterii mele și dă-i neamului român duh din cer, și dă-i duh de trezire spre glasul Tău bisericii neamului român, căci ea stă în întunericul cel gros al slavei care vine de la om și e bolnav duhul ei și trupul ei, Fiule Doamne, și e bolnavă iubirea ei, pe care și-o risipește, nevegheind cu ea întru întâmpinarea Ta! O, păzește-i în ea pe cei ce Te cheamă și Te așteaptă cu puterea Ta peste pământ și peste necredință, și dă-le putere celor ce Te iubesc, dă-le putere să Te iubească cu fapta, Doamne, și mult să Te iubească cu viața lor, căci Tu ai nevoie de închinători tari în zilele acestea și căroră le trebuie putere de împlinire a Ta în ei, în trupul lor, în duhul lor, în sufletul lor, în fapta lor cea văzută de oameni, Doamne, căci altfel oamenii nu știu și nu văd calea spre noul Tău Canaan, spre noua Ta slavă, că din slavă în slavă se înnoiește slava Ta și mereu nouă este ea, căci așa este scris. Amin.

Voi, cei ce credeți în venirea cea de acum cuvânt a Fiului meu Iisus Hristos, o, prindeți puteri și voință ca să împliniți în voi chipul Fiului meu, căci poruncile Lui sunt oglinda în care trebuie să vă priviți chipul și să vă faceți asemenea Lui înaintea Lui și înaintea oamenilor, spre mântuirea lor. Numai cel ce face voia Fiului meu Îl va cunoaște pe El pe deplin în cuvântul acesta, care naște om nou din oricine se apropie ca să ia și ca să poată ca Domnul și pentru Domnul apoi. Amin.

Iar tu, popor născut din cuvântul Fiului meu, tu ai pe Fiul meu și pe Dumnezeul meu și al tău trup și cuvânt în casa ta, în biserica ta, și din El te naști mereu, mereu și ești casa Lui și ești biserica Lui, și tot așa să și lucrezi cu El, mereu, mereu să lucrezi și să fii lucrând, că mare este taina ta cu Domnul în zilele acestea, și iată vremea mântuirii, dar mare înțelepciune trebuie să vrea omul să aibă ca să înțeleagă el de sus vremea aceasta și mila Domnului cu ea venită pe pământ!

Sărbătoresc în mijlocul tău taina nașterii mele între oameni pe pământ, că nu mai are cerul pe pământ loc plăcut și curat pentru sărbătorile lui. O, caută să ascuți bine și să împlinești bine și mereu tot ce-ți cere Ție Domnul, o, popor blagoslovit! Dă-I Lui ascultare fără de zăbavă, că mare va fi bucuria celor ce ascultă, și tot așa de mare va fi durerea pentru cei neascultători.

Acum, mâinile mele se desfac și te cuprind în ocrotire mare, popor blagoslovit, și mă rog Tatălui și Fiului și Sfântului Duh să te țină ocrotit, iar cerul Lui de sfinți și de îngeri să îngrădească de jur-împrejur pentru tine hotarul de jur-împrejur al pământului român și să-l pecetluiască cu pecetea Lui cea vie și să scrie pe el numele Său cel mare și numele tău: Noul Ierusalim. Amin.

Ocroțește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și dă-i ei biruința și toată iubirea Ta din mijlocul poporului Tău și coboară pace peste neamul român și slava Ta

pe vatra lui, și să vadă aceasta popoarele toate, precum este scris să fie, și țara Noului Ierusalim să fie aici, unde Noi Ne-am aflat și Ne-am ales acum sălaş. Amin, amin, amin.

— **O**, mama Mea, o, pe fruntea acestui neam nou, Noul Ierusalim am scris, mamă, dar sunt din cei ce au furat acest nume ca să-l pună ei, ca să-l scrie ei și nu Eu, mamă, dar aceștia nu știu ce fac și nici nu vor ști. Eu sunt Cel ce grăiesc acest nume mare și Eu sunt Cel ce îl scriu. Eu sunt Cel ce numesc și scriu, Eu și nu omul, iar omul să se aplece înaintea Mea și să-Mi slujească, și aceasta face el, chiar dacă el nu știe așa. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, am în mijlocul tău popas și sărbătoare pentru mama Mea Fecioară. Ea s-a așezat cu grăierea ei și a grăit atâta de frumos! O, poporul Meu, mare este frumusețea cerească, și vin la tine cu ea, tată! Frumoasă este taina lui Dumnezeu pe pământ cu omul, și se va lua vâlul de pe ea înaintea tuturor oamenilor și se vor bucura sfinții și îngerii după atâta așteptare. O, cheamă-Mă cu dor, cheamă-Mă să vin cu toate câte am să Mă arăt și să vin, căci dorul sfinților Mei și așteptarea lor sunt mari acestea, mai mari decât acum două mii de ani când cei credincioși lui Dumnezeu așteptau cu fior și cu dor calea Mea de venire pe pământ și venirea Mea apoi, pe mama Mea Fecioara și pe Mine apoi prin ea.

Binecuvântată să-ți fie credința și așteptarea, măi poporul Meu, căci cei ce așteaptă se pregătesc mereu și Mă pregătesc pe Mine mereu așa cum M-au pregătit cei din neamul lui Matan până ce Eu am venit și M-am arătat pe pământ prin mama Mea Fecioara.

Vin curând văzut cu venirea Mea, și cu ea vin, cu mama Mea Fecioara vin, căci așa Mi-a fost și atunci calea venirii Mele. Vin curând, poporul Meu, iar tu să fii Ierusalimul Meu, Ierusalimul venirii Mele să fii, Noul Ierusalim să fii, căci Eu, Domnul, am pus peste cetatea ta acest nume mare și îl scriu peste toate hotarele acestui neam, peste neamul român, din mijlocul căruia Eu te-am ales și te-am pus deoparte pentru Mine, pentru slava Mea, pentru venirea Mea, pentru calea Mea spre oameni și pentru calea lor spre Mine, iar seminția aceasta va fi ca stelele cerului, așa cum Eu, Domnul, i-am făgăduit la începutul acesta lui Avraam cel credincios, cel mult, mult credincios, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2011

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Omul trebuie să se nască de sus. Cel ce se încântă pe sine își pierde mintea. Mintea înseamnă Dumnezeu în om. Suferința este cununa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu.

Binecuvântată să fie în cer și pe pământ lucrarea cuvântului Meu din ziua aceasta de praznic sfânt, praznicul Crucii, pe care Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am dat să fiu așezat și bătut în cuie pe ea ca să dau pildă tuturor, pildă de Păstor adevărat și de oaie bineplăcută lui Dumnezeu, căci ca Păstor adevărat Mi-am pus viața pentru oile Mele, iar ca oaie am fost cuminte pentru jertfă și nu Mi-am deschis gura și nu M-am zbatut înaintea celor ce M-au dat spre jertfire, căci Eu eram născut din Duhul Sfânt, din Care am luat trup, iar acum două mii de ani am spus că cel ce este născut din trup, trup este, iar cel ce este născut din duh, duh este, și am spus că omul trebuie să se nască de sus. Amin.

O, pace ție, măi poporul Meu! Se miră mulți de vorbirea Mea cu tine atât de părintească între Mine și tine, atât de caldă

și atât de dulce, dar este proorocită această vreme de mângâiere pentru cei ce se fac Domnului Ierusalim nou, nașterea cea de sus în ei, dar omul nu știe ce înseamnă aceasta, și greu Mi-a fost și acum două mii de ani să deslușesc aceasta și să las scris aceasta, căci am scris atunci că cel ce crede în Fiul Tatălui, în Cel Unul-Născut, pe Care Tatăl L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică, unul ca acela nu este judecat, iar cel ce nu crede a și fost judecat, fiindcă n-a crezut în numele Celui Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu. Adevăr adevărat am spus Eu că oricine face rele nu vine la lumină, căci urăște lumina pentru ca faptele lui să nu se vădească, dar cel ce iubește și lucrează adevărul, vine la lumină și stă în lumină ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite, și iată judecata, că lumina a venit în lume, iar oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor erau rele.

O, ce mare taină este nașterea cea de sus! Eram cu ucenicii în Iudeea și lucram cu ei peste mulți și Mi-i învățam să lucreze și să boteze, iar Eu lucram pe Duhul Sfânt peste cei botezați cu apă de către ucenicii Mei, așa cum Ioan boteza, iar când Eu am plecat la Tatăl după ce am înviat, le-am spus lor: «*Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi*», și am suflat asupra lor și le-am zis: «*Luați Duh Sfânt! Cărora veți ierta păcatele le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute*». A suflat Dumnezeu peste ei și au luat ei Duh Sfânt, căci Cel ce vine din cer este deasupra tuturor, iar cel ce este de pe pământ pământesc este și de pe pământ grăiește, așa cum Ioan a mărturisit atunci celor ce nu înțelegeau taina curățirii și pe Mine, Mielul lui Dumnezeu, Cel Unul-Născut din Tatăl.

Mă prinde jalea din cer și până pe pământ de la semeția slujitorilor de biserică, că nu știu aceștia ce este lucrarea Duhului Sfânt, sub numele căreia ei zic că lucrează. Am suflat peste ucenicii Mei atunci și le-am spus: «*Luați Duh Sfânt!*», și așa au luat ei pe Duhul Sfânt și au lucrat cu El peste mulți care se botezau pentru primirea Duhului Sfânt, dar slujitorii de biserică, care-și cumpără această slujire, cine suflă peste ei ca să ia ei pe Duhul Sfânt și să lucreze cu El peste mulți și să se cunoască lucrarea Duhului Sfânt luminând și lucrând peste cei ce vin spre ea? Mă prinde suspinul de la cei ce se folosesc de numele Meu și n-au roade ca ale Mele și ca ale ucenicilor Mei, n-au ucenici pentru cer, n-au, ci au numai pentru ei.

O, e mare taină nașterea cea de sus, și am spus acum două mii de ani: «*De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu, căci ce este născut din trup, trup este, și ce este născut din duh, duh este*». Când a fost să vin de sus, de la Tatăl, și să fiu născut de sus pe pământ, a venit îngerul Domnului și a zis Fecioarei care M-a născut: «*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și vei fi umbră de puterea Celui Preaînalt, iar Cel ce Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema*». O, Eu M-am născut de sus pe pământ, și tot așa trebuie să se nască și omul, și de nu se va naște cineva din apă și din Duh nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu și nici ea întru el.

O, poporul Meu, plânge cuvântul Meu între cer și pământ și aude omul glasul lui și nu se naște de sus omul. O, poporul Meu, suflu cu suflarea Duhului Sfânt peste oameni și nu iau oamenii! Vă am pe voi biserică a Mea acum pe pământ și mulți vin să se nască de sus ca să fie ai Mei ca și voi, dar unde voi nu puteți umbla cu facerea Mea, pe care v-am învățat s-o lucrați peste om, acolo nu este frumoasă biserică Mea și mădularele ei. Nu știe omul să vină la lumină. Cel ce vine după Mine trebuie să învețe taina crucii și lucrarea ei așa cum Eu, Domnul, am arătat și am purtat, Dumnezeu fiind, umilit și

disprețuit, nemângâiat decât de Tatăl Meu și de mama Mea Fecioara, căci pe pământ fiecare caută ale sale, a sa odihna sufletească și cu orice preț, chiar și cu prețul lui Dumnezeu.

O, fiecare caută ale sale, dar nu știe omul cum vine aceasta și nu găsește nimic din tot ceea ce caută, căci cu nimic nu rămâne omul înaintea Mea. Cel ce se încântă pe sine însuși, acela își pierde așa mintea când are nevoie de minte, și unuia ca acela îi priește așa fiindcă și-a hrănit așa mintea, și aceasta nu înseamnă că-și face omul rost de minte. Omului îi trebuie minte și nu-și face rost de minte, că zice că are el, dar mintea se face de la Dumnezeu prin duhul umilinței dacă omul îl are, căci numai umilința Îl face pe Dumnezeu în om, Îi face cale lui Dumnezeu în om, și numai așa are omul minte, căci mintea înseamnă Dumnezeu în om, iar altfel e urât omul, e om și atât.

O, fiilor lucrători din partea Mea peste cei ce dau să vină spre facerea lor, o, fiilor, acolo unde voi nu puteți umbla pentru facerea omului, nu e frumoasă biserica Mea. Hai să facem învățatură pentru nașterea cea de sus a fiilor bisericii, tată, căci scris este: *«Oricine face rele nu vine la lumină, căci urăște lumina pentru ca faptele lui să nu se vădească, dar cel ce iubește și lucrează adevărul vine la lumină și stă în lumină ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite»*.

Am fii și fiice plini de suferința Mea în ei, nu de a lor, dar sunt destui din loc în loc între cei ce dau să vină după Mine și sunt plini de suferința lor, căci n-au voit să învețe de la Mine și de la sfinți facerea lor așa cum vrea cerul și nașterea cea de sus, căci nimeni nu-și poate zidi singur facerea lui, fiindcă singur nu se poate vedea omul întru toate ale sale și îi trebuie un ajutor, îi trebuie o oglindă ca să-l ajute să se vadă.

O, fiilor care aveți dureri de-ale voastre și nu de ale Mele dureri! Când omul este nemulțumit, inima i se asprește, la fel și fața, la fel și vorba, la fel și fapta, dar când el se împacă cu toate câte vin spre el, oricum și de unde ar veni ele, inima i se umilește, i se moaie, i se mlădiază și i se formează ființa după chipul și asemănarea Mea, căci Eu M-am dat pe Mine Însumi celor ce M-au supus lor, sub mâna vânzătorului Meu dat lor în noaptea în care am fost vândut, și chiar dacă am fost atât de îndurerat, eram blând și smerit cu inima și plin de răbdare și plin de iubire, căci asprimea inimii nu M-a cunoscut, că toate veneau de la Dumnezeu, și așa să-și spună și omul: toate vin de la Dumnezeu pentru facerea cea din cer. Amin.

Voiesc să-i învăț pe toți care vor cu Dumnezeu și care vin spre voirea aceasta, voiesc să se aplece ei și să învețe taina crucii purtate așa cum Eu am purtat-o, căci fără de învățatură nu poate omul pe cale cu Mine, că e cu multă învățatură pe ea calea Mea cu omul, calea Mea pentru om. Cuvântul Meu e aur curat, numai să-l iubească omul și să învețe din el și să-l împlinească peste el, că nu mai este nevoie să învețe el altceva sau altcumva, ci este doar de vegheat.

O, poporul Meu de la izvor, voiesc să învețe toți cei care Mă iau de pe masa Mea cu tine, voiesc să și împlinească ei cuvântul Meu, că e mare cuvântul Meu și e suflarea Mea peste cei ce vor să se nască de sus, căci Eu de sus sunt, de sus vin pentru nașterea cea de sus a omului care caută cu lumină peste el și care stă în lumină.

O, fiilor lucrători la izvor din partea Mea peste cei ce aleg creșterea lor cea de la Dumnezeu, Eu, Domnul, suflu peste voi și vă dau, și voiesc să ia cei ce caută la voi sfat și înțelepciune, dar să lucreze ei apoi așa, spre viața lor cea de sus. Duhul umilinței este cea mai mare lucrare a lui Dumnezeu pentru om, căci Eu Mi-am arătat umilința ca să învețe omul din ea, iar omul să nu dea să fie mai mare ca Dumnezeu, căci dru-

mul cu Dumnezeu are aurul lui, are bogăția lui și strălucește de jos până sus prin această lumină, prin duhul umilinței, scara care îl suie pe om la cer ca să fie omul din cer pe pământ, și nu de pe pământ să mai fie el apoi.

Am venit pe pământ pentru îndumnezeirea omului. Aceasta să știe toți cei care sunt și care voiesc să fie cu Mine pe calea cuvântului Meu cel de azi, pe calea venirii Mele de azi pe pământ cuvânt, și trebuie să se îndumnezeiască cel ce voiește să fie cu Mine prin lepădare de sine și prin îndumnezeirea lui apoi, căci Eu asta am de lucrat peste om.

Învățați poporul peste tot, fiilor care-Mi stați cale a cuvântului Meu ca să vină el spre creșterea celor ce se aduc la creștere. Învățați-i pe toți cei ce doresc cu Dumnezeu și să știe ei că nu Dumnezeu trebuie să Se facă după cum sunt ei, ci ei trebuie să se facă după cum este Dumnezeu. Nu mai voiesc durere de la ei, căci pe cine îl doare de el însuși în trupul bisericii Mele, acela se face durere a Mea și sarcină a Mea și a voastră, tată, și trebuie să le spunem din când în când că e musai să aibă cruce și răbdare pentru cruce toți cei ce vor cu Dumnezeu, căci crucea Mea este grea și nu este ca a lor, iar dacă ei nu pot ajuta sau micșora greul crucii Mele, măcar să-și poarte cu răbdare și cu împăcare crucea lor, că nu e de tăiat din cruce, ci e de împodobit crucea cu podoabele iubirii și a răbdării sfinte și a cumințeniei depline, și mai ales a nerăzvrătirii, că nu are omul dreptul să se răzvrătească, decât dacă-și ia singur acest drept împotriva umilinței lui, pe care ar fi s-o aibă pe deplin pentru mântuirea lui.

O, nu știe omul ce este crucea, ce slavă este ea, ce drum spre înviere este ea, și de aceea se plânge el mereu, și de aceea se slăbește mereu om pe om plângându-se mereu, de parcă asta ar fi să fie lucrarea lui. Toate câte vin peste om, ar fi să le primească el ca din mâna lui Dumnezeu și să nu-l dea Domnului peste mână, căci Dumnezeu știe ce-i este omului de folos, după cum vede El că trebuie pentru făptura cea mereu nouă a omului, căci Eu prin suferință am venit pe pământ și tot așa am petrecut apoi, și tot așa M-am întors și M-am păstrat lângă Tatăl, căci aceasta este cununa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, iar bucuria și desfătarea este calea păgânilor, nu a creștinilor, căci creștinii au bucurie crucea și pe Domnul lor, Domnul crucii, Păstorul Cel cu crucea, Care umblă după oi ca să le dea pășunea Lui și pildă să le dea lor purtarea crucii, slava celor ce iubesc pe Dumnezeu după chipul și asemănarea Lui, căci Eu prin cruce Mi-am arătat slava și prin ea am iubit pe fiecare om, ca să-l răscumpăr pe om și să-l dau Tatălui, acolo unde el se va întâlni cu odihna lui, pe care a pierdut-o prin părăsirea lui Dumnezeu, datorie care trebuie plătită la Dumnezeu de fiecare om, ca să-și primească el iarăși înfierea cea pierdută. Amin.

O, fiilor care stați înaintea Mea ca să-Mi port cu voi crucea venirii Mele, învățați poporul de peste tot să se uite la voi și să învețe purtarea crucii, căci voi și cei cu voi lângă izvorul Meu de cuvânt aici, sunteți sub cruce mereu, tată, sunteți sub sarcină mereu și sunteți mulțumiți că-Mi slujiți venirii Mele și lucrului ei cel greu și mult, cu duhul, cu sufletul și cu trupul, fiilor. Voiesc să cobor binecuvântare și putere peste voi acum, pentru lucrarea de înprospătare a celor ce trebuiesc orânduie spre înprospătare peste locașul Sfintei Sfintelor Mele, tată. Sunteți puținii pentru cât de mult lucru este peste tot de lucrat, aici și pe unde mai este nevoie de voi și de lucrul vostru pentru cât popor avem de purtat și de îngrijit.

Acum, pe cel ce este reazemul Meu la greu, pe copilul pe care-Mi sprijin venirea Mea și vestirea ei, îl umplu de putere ca să-Mi chivernisească lucrarea înprospătării de care am

grăit acum peste cele din grădinița cuvântului Meu. O, nu vă temeți pentru puterea cea mică pe care o aveți! Fiți credincioși, că nu voi puteți, nu voi cuprindeți pe toate câte sunt de orânduit. Vin îngerii Mei și vă sprijinesc, tată. Sprijiniți-vă și voi pe ei, căci lucrarea credinței trebuie să locuiască în voi, și apoi puterea ei. Amin.

Tu, cel care-Mi dai și-Mi vestești graiul Meu din cer și până pe pământ și până la marginile lor, fă sfat ceresc, tată, și cu multă bunăvoință lucrează și așează pe cele care să se lucreze pentru înprosperarea a toate în grădinița cuvântului Meu cu voi. Sunteți sprijinul Meu, iar Eu sunt sprijinul vostru, tată. Întărește tu acum credința că toate sunt cu puțință, căci în Dumnezeu toate sunt da, iar Eu voi da și putere și tot ce va fi să se poată pentru această lucrare, ca și pentru lucrarea care merge înainte spre săvârșirea deplină a ei, a noii zidiri înălțată acum în grădinile Mele cu voi la izvor, și ne vom da silința și colo, și colo, iar duhul hărniciei și al buneivoințe vă va fi biruința și credința în tot ce Eu voi da de împlinit. Amin.

Pe toți cei de lângă izvorul Meu îi voiesc vioi mereu și încredințați mereu că puterea și voința și împlinirea a toate vin de la Mine prin duhul și prin mânuțele lor, pe care Eu le umplu mereu de har, de binecuvântare și de bucurie pentru lucrarea lor cu Mine, căci purtarea crucii Mele aduce bucurie fără seamăn, atât cât mintea cea fără Dumnezeu în ea nu ajunge să știe înțelepciunea bucuriei sfinte, bucuria cea prin cruce și taina care o învăluie pe ea de sus. Amin.

Binecuvântare dau acum pentru cele de la Mine toate spre lucrul Meu prin voi! Totul este cu puțință celor cu credință în toate câte Eu grăiesc și așez. Amin.

O, îmbrăcați-vă în harul păcii Mele, fiilor, că lumea nu știe ce este pacea aceasta, pacea Mea dintre voi, prin care Eu pot și lucrez. Învățați poporul de peste tot taina păcii Mele cu voi, căci el trebuie mult să învețe dacă iubește el cu putere cuvântul Meu, care învață, și fapta lui apoi.

Vă învăluiesc în puterea cea biruitoare a crucii, fiilor. Iubiți taina aceasta, că e mare, tată, căci duhul cel rău se teme strașnic de cei îmbrăcați în această armură, cu care Eu l-am judecat pe el acum două mii de ani.

Nimeni să nu se plângă, nimeni să nu fie neputincios, căci puterea crucii le dă putere celor ce o iubesc pe ea cu pilda vieții lor.

Pace ție, popor de la izvor! Pacea Mea din mijlocul tău să lumineze peste tot pe poporul cuvântului Meu ca să învețe el lumina aceasta. Eu, Domnul, Mă împart prin voi cu tot ce am să-i dau celui ce iubește să Mă asculte după orânduiala Mea cea din mijlocul vostru, cea din mijlocul tău, poporul Meu de la izvor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2011

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Adevărata pocăință îi dă omului neputincios viață nouă. Suferința îi aduce omului umilința. Îndemn la aplecare între creștini. Omul îngâmfat nu vede virtuți, ci vede defecte la cei virtuțioși. Vindecarea omului este iertarea păcatelor lui. Ascultarea înseamnă Dumnezeu și este viață veșnică. Mângâierea trupească și mângâierea duhovnicească. Pilda omului care L-a iubit pe Domnul cu dor din pricina ispitelor trimise de diavolul.

Acest cuvânt este Dumnezeu, Care Se vestește pe Sine în zilele acestea și Își lucrează lucrarea Sa, proorocită prin Scripturi că ea va fi să se arate pe pământ și să se audă de ea din cer și de pe pământ și din adânc de pământ

și să împartă ea cuvântul lui Dumnezeu la cei vii și la cei morți, spre slava Domnului și a sfinților Lui, cărora El le spune: Bucurați-vă, sfinți rugători și tămăduitori, că vremea este să vin cu voi și să lucrăm slavă mare, și iată, vin și împlinesc și tainic Îmi desfac vâlul cel de deasupra și-Mi arăt mărirea, până ce taina aceasta va arăta focul ei, dorul ei, dorul care arde ca focul ca să se aprindă el în oameni și să vadă oamenii pe Dumnezeu în acest cuvânt, căci acest cuvânt este Dumnezeu. Amin.

O, bucură-te, mama Mea cea de-a pururi Fecioară, căci lacrima ta alină inima Mea de durerea ei cea grea, durere nemângâiată, mamă! E ziua ta de pomenire între sfinți în ziua aceasta și vin cu tine în cuvânt ca să împărțim mângâiere și să așteptăm și Noi de la ea mângâiere, mamă, căci Noi mângâiem de dorul mângâierii, că avem durere, o, mama Mea.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot, și vin cu mama Fecioară în slavă de cuvânt și vin în mijlocul tău, măi poporul Meu care ascuți din gura Mea cuvântul Meu ca să-l ai pe masă și să-l iei și să-l dai milostenie la cei ce n-au pe masa lor izvorul Meu de azi, cuvântul venirii Mele pe calea cuvântului, căci grăiesc cu tine ca și cu Adam în rai, ca și cu Moise pe muntele slavei Mele, ca și cu sfinții în cer, măi poporul Meu, și sunt acoperit de purtătorii de Dumnezeu și grăiesc cu sfinții înaintea ta ca să Mă auzi și ca să Mă vezi cu ei, așa cum M-au auzit și M-au văzut între sfinți grăind cu ei ucenicii Mei pe muntele Tabor când i-am luat pe ei deosebi cu Mine ca să le arăt lor slava Mea cea între sfinți și slava sfinților Mei cea de lângă Mine cu ei. O, mult, mult de tot aș vrea să am mai mulți pe care să-i pot deosebi adesea și să-Mi arăt lor slava Mea între sfinți și a sfinților lângă Mine, așa cum am lucrat Eu acum două mii de ani pe munte sub privirea celor trei ucenici ai Mei, Petru, Iacob și Ioan, de s-a umplut muntele tot de slava lui Dumnezeu, iar ochii lor la fel!

Sunt cu mama Mea Fecioara în mijlocul tău cuvânt de tămăduire, măi poporul Meu, și dar tămăduitor așez în ziua aceasta pe masa Mea cu tine, măi tată. Am vestit pe vestitorii Mei că voi sta în ziua aceasta cu mama Mea cea bună înaintea ta și voi lua din gura slujitorilor Mei de cele sfinte rugăciune pentru tămăduirea de neputințe, căci am pe ici, pe colo în poporul Meu neputincioși, care așteaptă de la Dumnezeu alin și vindecare, și de la care tot așa aștept și Eu.

O, măi poporul Meu, nu este doctorie mai tare pentru om ca și pocăința cea cu putere înaintea Mea, cea plină de duioșie spre Mine și de credință și de căutare după Dumnezeu față de tot suspinul cel din om. Adevărata pocăință îi dă omului neputincios viață nouă, după ce Eu, Domnul, încerc prin foc credința lui în puterea lui Dumnezeu.

Taina sfinteii tămăduiri dau s-o desfacem în ziua aceasta, Eu și mama Mea Fecioara, și să așezăm putere de vindecare peste untdelemnul de pe masă prin rugăciunea slujitorilor sfințiți în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi, căci scris este să se roage preoții bisericii și să ungă cu untdelemn în numele Meu pe cei bolnăviori, și rugăciunea credinței va mântui pe cel neputincios și îl va ridica pe el Domnul, și de va fi săvârșit păcate se vor ierta lui, dar să le mărturisească și să se roage pentru vindecare unii pentru alții frații și slujitorii cei sfințiți, căci rugăciunea cea cu pocăință și cu stăruință prin pocăință poate ea prin cei drepți lui Dumnezeu și poate prin sfinți pentru cei neputincioși. Amin.

O, dacă ar ști omul că are nevoie de mila Mea pentru păcatele lui, nu s-ar mai îngâmfă niciodată nici cât vârful de ac și n-ar mai cădea în mâna suferinței, dar iată, omul este neputincios pentru duhul umilinței în el mereu, iar suferința îi

aduce omului aminte de umilință și de nevoie de umilință în inima lui. Dau să cercetez peste tot pe cei din poporul acestui cuvânt și dau să povățuiesc spre duh tămăduitor înăuntrul lui pe tot fiul cel credincios cuvântului Meu de azi peste pământ, căci nu e bine să creadă cineva dintre cei care au cunoscut în acest cuvânt venirea Mea cea de azi pentru pregătirea unui popor al slavei Mele, care va să se arate în curând cu acest popor, o, nu e bine să creadă cineva că poate sta sau merge oricum pe calea aceasta de azi a Mea cu fii pe ea, căci dacă așa crede, așa stă. O, e bine să fiți mici unul în fața celuiilalt și e bine să lucrați toți așa, fiilor care căutați cu această cale, că aveți nevoie de iertare de păcate, tată. Aveți nevoie de mila Mea și vă trebuie aplecare, nu cuvânt unul peste altul, ci aplecare unul în fața celuiilalt mereu, fiilor. O, nu e bine să gândiți că puteți să aveți cuvânt și cărare de cuvânt unii peste alții ca și cum voi ați fi mai buni decât cei cărora le dați cuvânt din voi, căci aceasta înseamnă că vă apucați să vă credeți mai buni decât ei. Dar cum e bine dacă așa nu e bine? O, Eu v-am învățat calea cu Dumnezeu, fiilor. Am venit Eu Însumi și am arătat cum este și ce are de lucrat pe ea cel ce voiește să vină după Mine, și nu oricum înseamnă că e omul pe cale cu Dumnezeu, ci așa cum am arătat Eu.

O, fiilor, feriți-vă de duhul rău! Feriți-vă de duhul îngâmării, măi fiilor care veniți să învățați să fiți pe calea Mea! Un om îngâmfat nu vede virtuți, ci vede defecte la cei virtuțoși, la cei iubitori de Dumnezeu și de greul lui Dumnezeu, dar iubirea de Dumnezeu face iubire pentru semeni în om, nu face îngâmfare în om pentru cei din jur, iar Eu am iubit umilința, măi fiilor, și v-am arătat aceasta și vouă, și celor de până la voi. Am auzit din cer mai deunăzi o inimă al cărei glas s-a răzvrătit pe felul cum am grăit Eu prin Duhul Meu peste ea prin trimișii Mei spre popor, și M-a durut duhul îngâmării acestei inimi, care nu știe să-și tămăduiască prin umilință ființa și greșala și nici nu primește vremea cea pentru vindecare. O, când credința se schimbă în răzvrățire, când dragostea se schimbă în ură, când sfiala cea cerută de cer se schimbă în îndrăzneală cu iuțeală în ea, e vinovat păcatul, nu dragostea. Când sănătatea se schimbă în durere, când puterea se schimbă în neputință, când pacea se schimbă în război răzvrățitor, e vinovat păcatul, nu dragostea, nu puterea, iar ura este păcat născut din alt păcat și ea nu-i face omului bine nici la suflet, nici la trup. Vii la Dumnezeu ca să-L bucuri pe El cu venirea ta la El și ca să fii gata oricând să-I răspunzi cald când El are nevoie de tine pe calea Lui peste pământ, sub crucea Lui cea greu de dus, sau vii să lași lumea și să-L iubești pe El, sau să nu mai faci păcat ca lumea, sau vii să stai sub crucea Lui și sub ascultare să stai sub cruce și să te faci mic sub El și mic ca El sub cruce, iar El să fie mare peste tine și pentru tine sub crucea Lui cu tine, dar să nu-ți pui în gând că vii să-ți fie bine acum sau pe vecii, mai bine ca Lui, sau să gândești să fii tu cineva și nu ca lumea cea păcătoasă, sau să gândești tu să fii mijlocitor la El pentru ai tăi vii sau morți, ca și cum atât de mare vrednicie și trecere ai, și aceasta să spună Domnul, nu tu, iar tu să vii la El fără să cauți ceva pentru tine, ci doar să-L bucuri că vii la El, că L-ai ales pe El și că ești gata pentru El în orice ar fi să-ți dea să faci sau să porți, și nu altfel să gândești pentru venirea ta la Domnul. Iar dacă nu poți să-L ajuți cu nimic în statul tău pe calea mântuirii cea de la El, o, nici atât să nu cauți să fii nemulțumit, și nu să-L faci pe El dator ție, nu de aceea să vii la El, că e mare primejdie să-ți faci așa socoteală și să socotești tu în locul Domnului, că pierzi, fiule. O, nu așa trebuie să te porți cu Domnul, că Domnul poate și fără de tine, dar tu nu poți fără El pen-

tru tine, nu poți nimic veșnic, nu ești și nu vei fi nimic apoi, ci numai mila Lui să-ți facă bine, numai așa să crezi, și aceasta numai dacă El vrea, după purtarea ta lângă El, nu să-I pretinzi tu ce să facă El pentru tine. O, Eu, Domnul, stăteam în rugăciune spre Tatăl în miezul de noapte pentru suferința Mea, care avea să-Mi vină prin cruce și când Caiafa M-a dat spre moarte apoi pentru iertarea cea de la Tatăl a omului păcătos, și am stat atât de umilit în fața suferinței Mele cea pentru om, și iată, omul trebuie să se gândească la prețul cel plătit de Mine pentru el, nu să se bucure că a suferit Domnul pentru el și să aștepte mereu așa de la Domnul pentru el, ci să plângă așa cum am plâns Eu la miezul de noapte rugându-Mă cu mare durere în grădina Ghetsimani spre Tatăl, și când a venit ucenicul Meu cel vânzător de Dumnezeu și M-a dus la Caiafa ca să cad jertfă de ispășire pentru păcatul omului.

O, cât Mă doare când îl văd pe om încordat în el și în afara lui, și cât Mă doare, iarăși, că nu-și aduce el atunci aminte cum am fost Eu în noaptea în care M-a vândut lui Caiafa ucenicul Meu, de plângeam cu umilință în fața suferinței Mele cea pentru omul păcătos! Mă doare că nu se umilește omul. Mă doare.

O, mamă Fecioară, hai să punem vindecare peste tot pe unde vedem că nu este ea în cei ce au venit pe calea Mea de azi cu acest popor, mamă! Vom face acum cale rugăciunii cea din mijlocul poporului Meu de la izvor și vom lua rugăciunea din gura slujitorilor sfințiți și vom împărți untdelemnul cel vindecător, mamă, și Ne vom întoarce în carte pentru sărbătoarea ta cea de azi, o, mama Mea, căci tu ești sărbătoare mare pentru cei din cer, și așa ești și pe pământ pentru cei ce Ne iubesc, mamă, căci cu ei Ne sprijinim în mersul Nostru spre Tatăl dinspre pământ spre cer pentru ei, o, mamă! Amin.

— **D**a, Fiule Emanuel. De pe pământ spre cer voim Noi să mergem cu acest scump popor. Desfacem astăzi caneaua și dăm untdelemn vindecător la cei neputincioși și la cei sănătoși, căci toți au nevoie de iertare, de pocăință și de iertare apoi, și de vindecare apoi. Avem apoi de cuvântat și de împărțit untdelemnul gurii Tale, cuvântul Tău cel plin de vindecare și cel înviator de om, căci omul cel nou dai să-l așezi în fiecare dintre cei ce vin să meargă pe calea Ta cea de azi cu poporul Tău cel de azi.

Fiți plini de duh de pocăință, voi, cei ce veniți la lucrarea tainei untdelemnului sfințit, care vindecă pe cei umiliți! Duhul pocăinței și al iertării păcatelor prin acest duh, aceasta să lucrați și aceasta să vă dea Domnul, iertarea să vă dea, căci aceasta este vindecarea, și unde nu este iertarea păcatelor nu este vindecare. Fiți plini de duh de pocăință, fiilor! Învățați cum să se ia de pe voi neputințele! Învățați tainele Domnului, fiilor! Amin.

— **O**, poporul Meu, voi grăi azi peste tine prin izvorul Meu de cuvânt și va grăi cu tine mama Mea Fecioara și-ți vom da să știi taina vindecării, tată, și te rog să înveți ceea ce Eu îți dau să știi și să faci. Amin.

Pace vouă, fiilor împărțitori peste poporul Meu! Sunt aici cu voi și iau de la voi rugăciunea și o umplu de dar și vă dau prin ea, și vă vom da apoi cuvântul cel pentru sărbătoarea mamei Mele Fecioara. Bindecuvântat să vă fie rodul rugăciunii și untdelemnul peste care se cheamă azi darul vindecării cea de la Dumnezeu, darul Duhului Sfânt Mângâietorul și Vindecătorul, Dătătorul de viață și Vistier al bunătăților și al darului, o, fiilor. Amin.

*

Eu, Domnul, binecuvintez cu sfinții glasul și duhul rugăciunii care s-a ridicat la cer din mijlocul poporului Meu de aici, de la izvor, unde s-au adunat cei ce sunt neputincioși prin cetății și cei ce au adus duhul rugăciunii inimii lor aici, la ziua aceasta de rugăciune pentru vindecare, la sărbătoarea mamei Mele Fecioara, care s-a așezat cu sfinții înaintea Mea și M-a rugat să împart vindecare peste neputințe, că mult rugătoare este ea spre Mine pentru tine, măi poporul Meu, că ea vede că numai pe tine te mai am. O, am grijă de tine, tată, că numai pe tine te mai am. Așa să ai și tu de Mine grijă, că nici tu n-ai pe nimeni în afară de Dumnezeu, Care-ți dă ție de la El ca să ai și ca să dai și ca să rodească peste oameni ceea ce le dai tu lor de la Mine.

Nimic mai mult n-ar trebui să aibă omul, și i-ar ajunge lui numai Dumnezeu dacă L-ar avea. Lui însă îi vine greu aceasta, fiindcă omul nu poate să-și taie voia, bietul de el, iar voia lui înseamnă omul, nu înseamnă Dumnezeu. Când omul nu se deprinde de mic cu ascultarea de Dumnezeu, când el n-o învață bine pe ea de mic, îi este greu când este crescut mare să facă aceasta, o, și nu este viață mai ușoară, mai nezbuciumată, mai neapăsată ca și viața cea sub ascultare de poruncile vieții, de Învățătorul vieții, iar Eu, Domnul, aceasta voiesc să așez pe pământ între oameni, și să stau cu ei apoi, ca să nu mai aibă ei lacrimi și suspin, căci scris este pentru cei deprinși cu ascultarea, că: *«Domnul va sălășlui cu ei și va șterge El orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt de durere nu va mai fi»*. Amin.

Hai, mama Mea, mamă pururea Fecioară, hai să Ne așezăm în carte cu bogăția acestei zile de sărbătoare a ta între sfinți, mamă! Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul tău, grăiesc cu tine între cei din cer. Înaintea poporului Meu de pe pământ grăiesc cu tine în ziua ta de serbare, și iată, cei din cer grăiesc unii cu alții înaintea celor de pe pământ și le dau lor grăierea cea de sus, grăierea celor de sus. Pace ție, mama Mea! Pace duhului tău cel grăitor acum cu poporul cuvântului Meu! Amin.

— **O**, și eu lucrez tot ca Tine, Fiule scump al meu. Iată, și eu zic: Pace Ție! Duhul meu cel plin de iubire Ți-l dăruiesc mereu, că e plin de iubirea Ta, de ascultarea de Tine e plin, Fiule scump al meu, căci viața cu ascultare este în cer viața, căci în cer e numai Dumnezeu, numai ascultare peste tot, și toți sfinții și toți îngerii știu în cer că ascultarea înseamnă Dumnezeu, precum neascultarea înseamnă diavolul, iar eu Te rog în ziua mea de serbare între sfinți în cer și pe pământ, ascultă-mi rugăciunea cea de azi și dăruiește-Ți puterea cea vindecătoare, cea plină de milă și fă să fie pe pământ ca și în cer, Fiule Doamne, căci în cer este ascultare, o, Fiul meu iubit Iisus. Amin.

Și acum, când omul știe ce înseamnă ascultare și ce înseamnă neascultare, trebuie să mai știe el că ascultarea de Dumnezeu vine din credința în Dumnezeu, și scris este ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să asculte de Dumnezeu, ca să aibă viață veșnică, ascultare veșnică să aibă, precum cei din cer au. Iată, ascultarea este viață veșnică. Ea îl face pe om să stea în sânul lui Dumnezeu și să fie îndumnezeit omul. Ne-am vestit nu demult la porți că vom aduce vestea cea mare a bucuriei cu Noi peste cei ce Ne-au ales pe Noi, cei din cer, și peste cei ce Ne aleg, căci în curând cerul va întinde funia și va înconjura avutul său și-l va pune la adăpost fericit, unde nu va mai pătrunde durerea, căci scris este: *«Domnul va sălășlui cu ei și va șterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt de durere nu va mai fi»*. Amin.

Să-i învățăm pe ei, Fiule scump, că vine vremea să-i

înconjurăm cu hotarul tainic și să-i îngrijim ca pe cei din cer și să se hrănească ei cu iubirea cea dintre cei din cer, căci durerea și suspinul vin de la lucrarea neascultării, și oamenii de pe pământ nu știu de unde-și fac ei rost de atâtea dureri. Voiesc să grăiesc azi, aici, despre taina și lucrarea ascultării, Fiule Iisus, căci grija mea cea mai mare este să-l facem pe om să Te asculte și să se facă el apoi ucenicul Tău, precum mirii cei din Cana Galileii au lăsat jos bucuria nunții lor și s-au făcut ei ucenici ai Tăi și au rămas curații Tăi și apostoli s-au făcut, și ai binecuvântat peste ei apostolia și nicidecum nunta, dar iată, este așa cum ai spus Tu acum două mii de ani că nu toți pricep taina aceasta, ci puțini, puțini de tot o pricep pe ea, căci aceasta este taină mare, și taina este pentru ucenici, iar ceea ce nu este taină este pentru lume. Când ucenicii Tăi Ți-au spus Ție grăierea lor cum că nu-i este de folos omului să se însoare, Tu ai adăugat cuvânt sfânt și ai spus lor că nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei ce le-a descoperit-o lor Tatăl, numai aceia o pricep pe ea.

O, ce fericiți sunt cei ce au numai pe Domnul pe pământ iubire a lor așa cum eu am avut mereu pe Domnul în iubirea mea! Iubirea înseamnă dor și ascultare de Dumnezeu, și ea te cuprinde în ea când ascuți, și te înconjoară apoi în hotarele ei și nu mai poți decât să iubești, și nu mai poți să întristezi, și nu mai poți să te întristezi, căci iubirea nu le lucrează pe acestea din nimeni și din nimic.

O, ce departe ești, omule, de această taină despre care eu grăiesc azi în ziua mea de serbare între sfinți în cer și pe pământ! O, ce departe este cerul de pământ, o, ce departe de om este iubirea și cerul ei cel sfânt! Să ia omul de pe masa aceasta și să înțeleagă șoapta cerului și dorul cerului după om! Numai cei ce iubesc ascultarea de Dumnezeu și de statul lor întru El, numai ei vor fi cuprinși în țara cea de sus, în iubirea cea de sus, țara celor care ascultă așa cum eu am ascultat, și numai de iubire am ascultat. I-am iubit atât de mult pe toți ucenicii Fiului meu, rămași pe urma înălțării Lui la Tatăl, o, i-am iubit așa de mult, de mă ardea dorul să fiu cât mai curând lângă Fiul meu, Cel din dreapta Tatălui, și să fiu și eu cu ei ca și El, de acolo să fiu cu ei mereu, nu de lângă ei, căci de acolo aveam să am altă putere, altfel de cale a mea cu ei pe calea lor, căci cei ce ascultă de Domnul sunt cei ascultați de El în orice ar cere ei prin iubirea lor de oameni, prin mila lor de cei de pe pământ străini de cer, sau plini de nădejdea cea pentru cele din cer spre ei de la Dumnezeu. Oamenii trupești își mângâie unii altora trupul și poftele trupului, și apoi se aleg cu dureri, căci sunt străini de cer, iar oamenii duhovnicești își mângâie unii altora dorul de Dumnezeu și îl aprind în ei plini de nădejde, și mila celor din cer are ce să lucreze și peste cei trupești, și peste cei duhovnicești; și peste cei reci, și peste cei fierbinți, căci în cer este dor și Îl este dor de om lui Dumnezeu și cerului tot îi este dor.

O, Fiule Iisus, iată, împărțim mângâiere de dorul mângâierii și așteptăm de la om mângâiere, căci Noi mângâiem de dorul mângâierii și iubim de dorul iubirii, căci iubirea este dor, Fiule scump al meu, și iată cum lungim ziua de serbare, căci dorul Ne împinge să stăm cu cei de pe pământ și să-i simțim cu Noi una, iar ziua de serbare ține de la asfințitul care trece și până la răsăritul zilei care urmează zilei de sărbătoare, iar Noi Ne mângâiem împărțind mângâiere, împărțind iubire și învățatură de ascultare cu iubire pentru cei ce Ne iubesc, alegând ei pe Domnul iubire a lor. Amin.

O, popor al Fiului meu Iisus Hristos, o, copil al Celui mai frumos Copil între copiii, ia aminte și învață să faci faptă

iubirea ta de cei ce iubesc pe Dumnezeu cu alegerea lor. Când cineva greșește puterii sufletului tău, tu să te umpli de duioșie pentru acela din pricina greșelii lui asupra ta, și-ți va veni înapoi puterea prin duhul duioșiei tale pentru cel greșit, ca să nu învinuiești vina lui în tine, care dă să te tulbure, să te răvășească, și nici vina ta în el să n-o hrănești, iar duhul duioșiei din inima ta va lucra tainic și va îndulci pe cel ce slăbește puterea sufletului tău înăuntrul tău, și așa ai câștigat pe fratele tău, iar diavolul dezbinării va fi rușinat.

Iubiți umilința, fiilor! Socotiți-vă nevrednici de orice bine din partea Domnului și din partea omului, căci smerenia voastră este poarta cea mai largă pentru voi înspre Domnul și pentru Domnul spre voi. Bucuria și desfătarea voastră toată să vă fie umilința inimii, smerenia cea plină de adevărul ei, fiilor. O, mi-e tare drag să vă povățuiesc și mi-e tare dor să vă învăț taina măririlor cerești în voi, căci smerenia din voi vă poartă spre mare mărire și vă dăruiește sălășluirea Domnului în voi cu toată mărirea Sa, și mărire din mărire naște ea în voi când Domnul are loc prielnic Lui cu mărirea Lui în voi. Fiți calzi mereu, fiți blânzi mereu în voi și în afara voastră și să nu vă saturați să fiți așa! Fiți sfinți mereu prin acestea care fac în om pe Dumnezeu, și care-L tămăduiesc pe Domnul de suferință în voi, căci în oamenii străini de cer e plină de suferință așteptarea Domnului, e mormânt rece și întunecat locul sufletului omului care nu dorește pe Domnul viu în el. Iată, tămăduirea omului neputincios cu duhul și cu trupul atârnă de tămăduirea Domnului în el. Amin.

O, nu știe omul că nu-i frumos, că nu-i sănătos să se iuțască, să se încordeze, să se nemulțumească, să se mărească pe sine între cei din jurul lui prin nemulțumirile lui. Nu știe omul și n-are cine să-i spună acestea, iar mila celor din cer este mare pentru om. O, măcar de-ar avea cât mai mulți parte să ia din masa aceasta de cuvânt învățătură de iubire și de ascultare și de înviere și de schimbare a înfățișării cea dinăuntru și cea din afară a omului străin de taina vieții veșnice, iar eu Te rog cu mare duioșie, o, Fiule scump Iisus, fă cale cunoscută mult de către oameni cuvântului Tău care curge din Tine pe pământ ca să umble el la inima omului, căci toate sunt pentru Tine cu puțință, iar azi eu aduc Ție rugăciune pentru om. O, dacă ispitele trimise de diavolul îl fac pe om să strige la Tine din mijlocul încercărilor, Tu și mai mult lucrezi ca să-l întorci pe om spre viața lui cea de sus. L-a întrebat odată cineva pe un om căit și îmbunătățit și întors la Dumnezeu cu mare dor în el, l-a întrebat cine l-a făcut pe el să-L iubească pe Domnul atât de mult, iar el a răspuns că dracul l-a ajutat să caute după Domnul cu atâta dor. O, dacă n-ar disprețui omul durerea și necazul de tot felul, care-i vin lui din pizma diavolului, i-ar da lui Domnul lumina smereniei și ar afla el dulceața ei cea multă, pe Domnul celor smeriți, și care-și osândesc păcatul prin smerenia inimii lor!

E zi de dulce învățătură, că dulce este mila de om a celor din cer, iar acum, apleacă-Ți mila, Fiule Doamne, spre cei ce nu Te cunosc cum ești și cât ești, și deschide-Ți iubirea ca să le dai căutare după Tine la cei ce n-au de unde să găsească adevărul Tău pe pământ! O, e multă suferință pe pământ. Ea nu poate vindeca sufletul omului rătăcit de Tine, căci omul nu cunoaște taina smereniei și puterea ei cea mare și nu știe să se osândească pe sine ca să nu mai fie el osândit de păcatele lui, pentru care el nu știe să-și smerească inima și să stea înaintea Ta gata să-Ți urmeze, eliberat de păcatul cel osânditor. Am grăit cu milă mare în ziua mea de serbare și multă putere de tămăduire am dat să împart celor neputincioși, care caută slobozirea de sub apăsare. O, de-ar înțelege toți suferinzii că

smerenia cea adevărată le-ar da lor toată vindecarea! Amin.

Acum, las Ție cuvântul binecuvântării sfârșitului zilei de serbare a mea în cer și pe pământ, Fiule Iisus, și fă-Te larg Semănător în lung și în lat cu această cărare a venirii Tale cu sfinții Tăi spre oameni pe pământ, că aude cerul și pământul vuietul cel sfânt al venirii cuvântului gurii Tale peste poporul cuvântului Tău din mijlocul neamului român, și adierea glasului Tău mângâie cerul și mângâie pe pământ pe cei ce s-au făcut înaintea Ta casa Ta de venire, cortul Tău cel sfânt, din care Tu ieși și Te vestești la masă cu cei credincioși pe pământ, căci gura Ta a grăit acum două mii de ani și a zis: «*Cel ce crede în Mine voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Amin.

— **D**a, mamă, așa am spus atunci și așa împlinesc acum, la sfârșit, căci cuvântul Meu nu poate să treacă și să nu se îplinească întocmai, mamă. Mi-am făcut casă, mamă, Mi-am făcut biserică după dorirea Mea și cinez în ea cu cei mai mici și-Mi arăt cu ei slava Mea. Smerenia inimii celor ce cred în Mine, ea Îmi face casă de venire a Mea pe pământ, și așa vin și așa pot; pot prin cei smeriți înaintea Mea, mamă. Amin.

O, măi poporul Meu, nimic să nu lucrezi tu mai mult ca și smerenia inimii, prin care omul se lasă mic înaintea tuturor, așa cum Eu M-am lăsat când vremea a cerut aceasta. Îți voi grăi cu adâncime despre lucrarea smereniei și te voi face împărțitor peste oameni cu această lecție de viață, căci lucrarea smereniei inimii este doctoria cea mai scumpă, cea mai vindecătoare pentru duhul, pentru sufletul și pentru trupul celui neputincios pe pământ.

Acum Mă ridic și binecuvintez cu dar de tămăduire strângerea la izvor a celor ce au venit spre rugăciune de vindecare pentru ei. Smerenie mare și credință tare să se ridice spre Mine din cei care așteaptă pe Domnul cu tămăduiri. Mama Mea Fecioara e plină de milă vindecătoare prin rugăciunea ei pentru cei credincioși. Amin.

Pace ție, poporul Meu de la izvor, sluga Mea pe care Mă sprijin pentru lucrările Mele de azi! Îți vestesc, tată, din când în când ceea ce Eu voiesc să lucrez cu ajutorul tău, iar tu să știi să Mă primești și să-Mi pregătești masă și popas, fiule, căci Eu de aceea te-am ales. O, să nu fii obosit! Să ostenești fără să obosești pentru osteneală, tată! Veghează mereu înaintea Mea pentru intrarea Mea la tine cu lucrările Mele, că nu e ușă pe pământ să Mi se deschidă așa cum Eu voiesc și să Mi se aștearnă să Mă așez așa cum Eu cer, căci omul este mare și voiește mărire, iar Eu nu pot cu cei ce n-au în ei din destul aluatul smereniei Mele în om, lucrare care-Mi face Mie casă și stat cu omul pe pământ, așa cum cu Avraam am stat sub stejar și am aflat credință și iubire și masă și pâine și dulce găzduire la el.

Pace ție, popor slujitor venirii Mele! Pace între voi, fiilor! Odihniți-vă unii în alții ca și Eu să Mă odihnesc în voi și între voi! Iubiți pe Domnul! Iubiți popasul Meu cu voi, fiilor! Eu am grijă mare de casa Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin.

1/14 octombrie 2011

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Trupurile sfinților vor pluti deasupra pământului României. Se împlinesc tainic venirea Domnului cu sfinții. Grăirea Domnului cu omul care vrea să-și spele cu bani cămașa vieții.

Eu sunt Cel ce sunt și Eu sunt Cel ce vin din cer pe pământ cuvânt acum, după două mii de ani de la

înălțarea Mea la Tatăl când M-am coborât din cer ca să Mă nasc din trup de Fecioară și să cresc și să-Mi las apoi trupul jertfit pe cruce ca să plătesc așa căderea din Dumnezeu a omului cel de la început de timp, și apoi să înviez din răstignire și să Mă înalț iarăși lângă Tatăl Meu, din Care Eu purced, și să vin iar apoi pe pământ ca să judec viii și morții, și iată, vin, căci așa este scris. Chiar dacă nu mai este așteptare și credință pe pământ pentru venirea Mea cu slavă de cuvânt ca să împlinesc cuvântul Meu cel rostit acum două mii de ani, chiar dacă omul se culcă și doarme față de cuvântul venirii Mele după om iarăși de la Tatăl din cer, Eu vin și grăiesc Evanghelia venirii Mele de la margini la margini și o vestesc peste tot, căci așa este scris să fac. Amin.

Nu mai aștept să creadă oamenii în venirea Mea, nu mai aștept. Nici pe vremea lui Noe nu a mai așteptat Dumnezeu să creadă oamenii vestirea Lui prin Noe, care a crezut că vine Dumnezeu cu spălarea pământului, și a ascultat de și-a făcut corabie acest om credincios și casa lui, și a venit Dumnezeu, dar nu au mai văzut izbăvirea cei ce n-au voit să creadă, ci au văzut-o numai cei credincioși, numai cei ce au așteptat pe Domnul.

M-am vestit cu venirea Mea din ziua aceasta cuvânt în cartea Mea cea de azi și am intrat, și stau la masă de cuvânt cu tine, popor al cuvântului Meu din zilele acestea. Scrie în Scripturi, fiule, de râul acesta de cuvânt că va curge din tronul lui Dumnezeu în zilele cele de apoi, și ți-am dat putere să crezi în această Scriptură, și apoi ți-am dat arsură de suflet ca să te faci copil la suflet și la trup și să Mă iei Învățător al noii tale vieți, și am împlinit cu tine Scriptura cea despre nașterea de sus a omului, ca să se poată el face apoi ucenicul Meu, născutul Meu, născut din Dumnezeu din cuvântul cel de sus, căci scris este: *«Aproape este de om cuvântul lui Dumnezeu, este în gura lui, în inima lui, când el mărturisește pe Domnul»*.

Mi-am pregătit cale de venire, așa cum își pregătește omul pe pământ drum de piatră, pe care el călătorește apoi pentru nevoile lui, și Mi-am pregătit popas și vin cu sfinții și poposim între oameni și grăim la masă cu cei credincioși cuvântul cerului, ca să-L audă pe Dumnezeu cei necredincioși și să fie ei judecați după fapta lor apoi, a credinței sau a necredinței în care dau să stea.

Am cu Mine la masă de cuvânt ceata cuvivoaselor din cer, și e zi de sărbătoare între sfinți pentru mireasa cea credincioasă Mie cu totul, Parascheva, cea care acum o mie de ani M-a ales de Mire al ei, de viață a ei și de iubire a ei pe pământ. Am păstrat-o apoi ca pe o podoabă cerească și s-a voit ea apoi în țara românilor să stea, căci i-am arătat la venirea ei între sfinți strălucirea pregătită Mie de Tatăl pe vatra neamului român și cărarea Mea cu masă de cuvânt pe ea în zilele cele de apoi. Curând, curând se va petrece minune mare și tainic de mare, căci pe pământ trupurile sfinților de peste tot vor purcede aici, în țara Mea de venire cuvânt pe pământ acum, unde Eu Îmi pregătesc cetate pentru cei din cer și masă lor cu cei credincioși Mie în vremea aceasta când nimeni nu mai are iubire de Dumnezeu pe pământ, și vor pluti trupurile sfinților deasupra acestui pământ așa cum plutesc pe ape corăbiile, și vor pluti ei în văzduh ca să coboare la masa Mea, așezată de Mine pe vatra neamului român, căci Tatăl aici Mi-a sortit nunta și masa ei cu sfinții, și în curând această tainică minune va minuna în lung și în lat lumea, și lumea se va mira și nu va înțelege pe cele greu de înțeles de mintea omenească, dar Eu, Domnul, împlinesc cuvânt cu cuvânt Scriptura venirii Mele cu sfinții și nimeni nu înțelege această împlinire, căci omul caută altfel de minuni să vadă și nu va putea el vedea tainele Mele, fiindcă ce

este născut din trup, trup este, iar ce este născut din duh, duh este și din cer este, și tot așa se și descoperă, iar Eu cu sfinții vin și-Mi fac împărăție cu ei în mijlocul celor credincioși și masă de nuntă Îmi fac, ca să-Mi adun Mie pe cei ce-Mi vor sluji cu iubirea lor, așa cum sfinții M-au slujit după ce M-au iubit. Amin.

— **O** eu Te-am iubit pe pământ, Doamne, și mult Te-am iubit, și iubirea mea cea pentru Tine mi-a sfințit viața și inima și mintea și suflarea și dorul și mersul meu din loc în loc pe pământ, întru nedespărțire de Tine peste tot pe unde am călătorit, și m-ai luat apoi între cei din cer și mi-ai odihnit iubirea mea cea pentru Tine, și mi-ai arătat din cer pe pământ țara venirii Tale cu sfinții în zilele cele de apoi și s-a aprins dorirea mea ca să-Ți stau în întâmpinare aici, în țara nunții Tale, și am călătorit spre ea cu trupul meu cel nestricat, pe care l-am păstrat Ție în toată vremea mea pe pământ, iar Tu l-ai așezat pe el în slava Ta, și iată-mă aici, pe pământul alegerii Tale, așteptând ziua cea mare a slavei sfinților Tăi cu Tine, Doamne, căci precum Ți-ai ales atunci Ierusalimul ca să cobori în el și să-Ți faci lucrarea, așa și acum ai lucrat și Ți-ai ales, și e taină de neînțeles alegerea Ta cea de la sfârșit de timp pentru venirea Ta cu sfinții pe pământ, și un nou Ierusalim Ți-ai întocmit din inimi vii, din pietre vii, iar cele vechi trec cu trosnet și nimeni nu înțelege Scripturile, căci sunt acoperite, Doamne, ca să le poți lucra. O, cât vor plânge românii că n-au priceput taina Ta cea mare de pe vatra lor de atâta vreme cât ai lucrat și încă lucrezi în mijlocul acestui neam! Cartea cuvântului Tău, pusă pe masa Ta de scris în mijlocul acestui pământ ales Ție de Tatăl ca să vii acum, cartea aceasta stă față în față cu cei ce nu se apleacă s-o deschidă ca să-Ți vadă mersul Tău cu poporul cuvântului Tău și taina Ta cu el, și să Te cunoască pe Tine în ea Păstor venit din cer cuvânt ca să ai Tu nume mare pe acest pământ, că vii cu sfinții, după cum este scris, și numele Tău se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu și tainică este venirea Ta și măreață, Doamne, iar sfinții Tăi în ea sunt, și văd și mărturisesc. Amin.

O, neam român, departe ești de înțelepciunea cea de sus, coborâtă în mijlocul tău, că a venit Domnul pe vatra ta cuvânt ca să-ți dea ție naștere din nou, naștere de sus, din cuvântul Său cel de azi peste tine, iar tu nu știi, și ești oprit la hotarul acestei științe, căci de la Domnul trebuia să ai știință ca să înțelegi și să vezi și să crezi. Mai vii sunt trupurile sfinților, care și-au ales de patrie pământul român după ce au ajuns ei cu cerul de sfinți, și vor mărturisi sfinții și trupurile lor tainele lui Dumnezeu coborâte cu El deasupra acestui pământ, păstrat de Tatăl ceresc cu mână tare pentru Fiul Său Iisus Hristos, ca să vină El acum, aici, să-Și așeze și să-Și gătească masa nunții și pe sfinții Lui pentru masa aceasta de venire a Sa ca să-Și desfacă tainele toate și să le așeze pe pământ.

Mântuiește, Doamne, pe poporul Tău cel credincios venirii Tale acum pe vatra pământului român, și binecuvintează cu toate puterile și oștirile cerești moștenirea Ta aceasta de pe el, și cu puterea crucii Tale ocrotește-l și păzește-l pe el pentru Tine și cu Tine, căci cu el lucrezi pe pământ tainele Tale și venirea Ta cu ele, o, Doamne! O, înconjoară cu sfinții Tăi și cu îngerii Tăi de jur-împrejur hotarele pământului român, și toate puterile cerești să le fie de pază și de slavă, că e țara nunții Tale, pe care-Ți cobori odată cu Tine slava Ierusalimului nou, slava lui cea de sus, ca pe toate să le înnoiești, precum este scris, și să ștergi de lacrimi obrazul celor ce au ascultat și au crezut și au nădăjduit așteptând și lucrând în via Ta, așa cum Tu le-ai spus să lucreze! O, e întuneric pe pământ, căci Tu ești

Lumina lumii, dar oamenii și-au ales de lumină întunericul din ei, și întuneric mare e pe tot pământul, precum este scris în Scripturi că va să vină, și iată, a venit, și așa s-a împlinit, dar lumina Ta s-a așezat în mijlocul celor credincioși și este lumină la ei și trag sfinții la lumină, Doamne, și vin ei cu Tine la masa luminii, la masa cuvântului Tău, aici, în mijlocul neamului român. A Ta fie toată slava în aceste hotare, iar poporul cuvântului Tău să-Ți dea odihna, Doamne, și să fie el ziua Ta de odihnă, a Ta și a sfinților Tăi, căci Tu ești locașul lor și le pregătești loc, ca acolo unde ești Tu să fie și ei, așa cum Tu ai spus pentru ei, pentru cei ce Te-au iubit pe pământ. Amin.

— **E**u, Domnul, am fost și sunt viața sfinților Mei, căci toți trăiesc în Mine, precum este scris, și unii altora ne-am fost și ne suntem casă, și apoi viață pe vecii. Amin.

Eu, Domnul, binecuvintez cu slavă mare pământul român și tot ce am Eu pe el scump și slăvit și pus deoparte pentru slava Mea din zilele acestea, zilele cele de apoi, la care am lucrat și am ajuns.

O, popor al cuvântului Meu, e măreață calea Mea de cuvânt din cer pe pământ în mijlocul tău, iar sfinții și îngerii petrec cu ea, tată. O, ai grijă de învățătura Mea s-o dai în lung și în lat ca să Mă spăl de sângele necredinței din oameni, iar tu să fii trupul Meu, fiule poporul Meu, că Eu sunt capul bisericii tale, căci tu ești biserica Mea, măi poporul Meu de azi. Cine vrea să fie și trup și cap în cuvântul de biserică, acela facă ce vrea pe pământ, iar Eu grăiesc pentru biserica Mea și pentru trupul ei, al cărei cap Eu sunt. O, ai grijă de cămășuță, să-ți fie curată, tată, căci lumea nu știe taina spălării, că ea folosește apă puțină pentru cămășuță și nu este albă cămașa spălată în apă puțină, căci se întinează albul ei din pricina apei puțină în care se spală cămașa murdară și în care se lasă toată murdăria de pe cămașă. Iată taină mare las în ziua aceasta despre felul cum se spală o cămașă murdară, care trebuie spălată și albită, căci trebuie în multă, multă apă înmuiată, ca nu cumva apa puțină din vas să se murdărească prea mult de pe cămașă și să vopsească ea albul cămășii și să iasă din apă murdar albul ei în urma spălării. Trebuie apoi mai multe ape până ce apele spală toată murdăria cămășii, căci trebuie să fie ca nouă cămășuța scoasă din apa spălării, ca albul ei cel de la facerea ei. O, nu cumva murdăria cămășii spălată în apă puțină să intre din apă în toată țesătura ei și să se coloreze albul ei, ci trebuie grijă mare pentru lucrarea spălării, căci albă cu totul și mereu albă trebuie să fie cămășuța cea spălată!

Așa este taina nașterii cea de sus a omului și care-i spală omului viața și îi înnoiește cămășuța, căci trupul omului trebuie să fie biserica Mea, iar Eu să fiu capul ei, și așa trebuie să fie întocmit omul cel născut de sus, el să fie trupul, iar Eu să fiu capul, și să fie el apoi povățuit de Dumnezeu până la sfârșit. Amin.

Grăiesc cu omul neștiutor pentru taina spălării și îi spun așa: o, nu se spală cu bani cămașa vieții tale, omule, iar tu, tată, ești fără de povață peste tine, căci tu te duci la locașul de biserică și cumperi de acolo cu bani o lumânare, iar lângă ea mai pui alți bani și dai acestea la altar spre pomenirea ta cu rugăciune înaintea Mea, iar slujitorul cel mijlocitor își strică mintea și credințioșia cea pentru tine și cea pentru Mine când vede bani și mereu bani, dar nu cu bani se spală viața omului, și nu cu bani se plătește ea, iar pe pământ s-au făcut mulțime de slujitori de altare și toți capătă bani și intră banul în altar, unde nu se cuvine să intre, și nu așa se capătă iertarea și calea ta spre Domnul, omule, ci cu lacrimi pline de pocăință și cu pocăință

plină de lacrimi, căci omul este păcătos și nu are povățuitor peste el, nu are lumânare în cale care să-i cârmuiască mersul și viața spre Domnul, căci cei ce se fac slujitori ai sfințeniei la altare nu-și dau averea la săraci ca să se facă sfinți apoi cu trupul, cu sufletul și cu duhul lor și să se facă spre Mine rugători pentru cei păcătoși așa cum sfinții s-au făcut, lepădându-se de ei înșiși ca să-Mi slujească Mie pentru mântuirea lor și a oamenilor, și iată, în locașurile numite biserici nu se fac sfinți oamenii și nici slujitorii de altare, și unde, oare, se mai poate găsi adevărul cuvântului rostit în biserici când se aude din gurile celor adunați, și care spun: „*mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor întru una sfântă, sobornicească și apostolească biserică, spre viața veacului ce va să fie*“?

O, nici un locaș nu este locaș sfânt fără oameni sfinți în el și pentru el, și nu mai au parte de sfinți în ele locașurile afierosite Domnului pentru cei sfinți, și această durere se suie în cer mereu, căci numele Meu este pus peste tot peste locașurile făcute de oameni ca să se cheme peste ele numele Meu, și iată, nu mai este nimic de făcut, nimic de reparat, căci omul s-a așezat mare pe pământ în numele Meu peste oameni și trage după el toată gloata, iar Eu n-am sălaş să vin și să Mă odihnesc, căci Eu am spus celor ce vor să-Mi slujească: «*Fiți sfinți, căci Eu sfânt sunt și Mă dau celor sfinți!*».

Am spus acestea toate în ziua aceasta sfântă ca să fac cumva loc în om lucrării smereniei sfinților, iar tu, poporul Meu, împarte, tată, învățătura Mea, smerenia Mea, pe care voiesc și omul s-o aibă, căci omul este mic de tot înaintea Mea, și ar fi să fie el făcut numai din aluatul smereniei. O, cum să fac să-l deprind pe om cu lucrarea smereniei de duh, cu minte din cer pentru mintea lui cea atât de semețată prin tot ce este el, prin tot ce lucrează el pe pământ fără să plângă pentru deșertăciunea minții și a vieții lui? Numai smerenia, numai ea ar avea de ajunsă putere să deștelenească mintea și inima omului ca să vină el apoi spre duh de pocăință și de zdrobire de inimă prin pocăință, că multă, multă pocăință și mereu pocăință îi trebuie omului, și nicidecum nu-i trebuie ce caută el să facă și să aibă.

Ies în calea ta, omule fără de lumină pe cale, și Mă fac lumânare înaintea ta ca să intre în tine lumina ei. Nu-ți cer nici un ban, și nimic, nimic nu-ți cer, decât să poți să Mă lași să intru și să te fac după chipul și asemănarea Mea și să fii apoi fiul Meu și să semeni cu Mine la față și la faptă, că altfel nu ne putem cunoaște unul pe altul, tată. O, nu se poate altfel să fie al Meu omul, să fie el fiul Meu. Nu se poate să ai credință așa cum ai tu, omule, și atât, căci Eu, Domnul, le-am încercat credința iudeilor care crezuseră în Mine și le-am arătat că nu credeau, și apoi am spus lor că au de tată pe diavolul, căci erau îngâmfați în duhul lor.

O, poporul Meu, am masă cu tine, am sală de învățatură cu tine și Mă dau omului cu învățătura Mea de pe masa aceasta. Stai, tată, în baia smereniei de duh, căci prin aceasta pot Eu să stau la masă cu tine și să Mă dau oamenilor și să-Mi semăn peste ei sămânța, dar locul este pietros și abia mai găsesc o palmă de pământ care să se lase spre rod. Mă voi deșerta cu tot mai mult cuvânt pentru lucrarea smereniei de duh și voi lucra așa peste semeția din om și voi nădăjdui, iar tu să stai sprijin Mie, că am mare nevoie de sprijinul tău în multa Mea lucrare, iar Eu te întăresc să poți. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Mă amestec în toate lucrările tale cu Mine, tată. Fii înțelept ca să pricepi înțelepciunea Mea, care te sprijină mereu, căci Eu îngrijesc de tine cu multă milă, cu multă veghe, cu multă cercetare peste pământ, măi poporul Meu, că rari sunt oamenii cu lepădare de sine, cu care Eu să

Mă pot sprijini, așa cum M-am sprijinit cu sfinții Mei, care s-au dat Mie și săracilor Mei și au slujit ei apoi calea Mea spre oameni și tot greul Meu de pe ea. Toate puterile cerești veghează lucrarea Mea cu tine și toți sfinții stau mijlocitori înaintea Mea pentru puterea ta. Pace ție! Păstrează acest izvor! Izvor de pace să fie în mijlocul tău din partea Mea, ca să Mă fac Eu izvor de cuvânt peste cei fără de lumânare pe pământ, că milă Mi-e de om. Mi-e milă și Mă doare mila în Mine, și tot așa să stai și tu în Mine, cu milă în tine pentru durerea Mea, fiule, și ne vom afla apoi mângâierea unii în alții și rodul ei apoi îl vom afla, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2011

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie

Grăirea Domnului cu slujitorii bisericii care iau bani de la oameni pentru zidirea de palate.

Mă așez cu hrană de cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea și care se scrie pe pământ acum prin orânduiala Mea, prin puterea Mea dumnezeiască, pe care Eu o așez la lucru ca să Mă scriu pe pământ cu tot ce am de cuvântat la sfârșit de timp, cu glasul Meu, care se aude din cer și până pe pământ ca să fie scris cuvântul lui Dumnezeu și să-l ia oamenii credincioși și necredincioși, iar cel ce este sfânt să se sfințească încă, precum cel ce este necredincios să rămână nepăsător de Dumnezeu spre judecata lui prin acest cuvânt.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și Mă las cuvânt în carte pe vatra neamului român, aici, unde Eu Mi-am întocmit loc de coborâre și de grăire peste pământ, că Mă trimite Tatăl să împlinesc Scriptura care este rostită de Mine acum două mii de ani ca să vin și să grăiesc pe pământ și să Mă audă cei din morminte, iar dacă Eu nu M-aș lăsa auzit de cei vii cu trupul, cum ar rămâne grăirea Mea peste cei ce Mă așteaptă să-i ridic spre înviere?

O, e adevărată grăirea Mea cea de azi, și spun aceasta la toți cei care stau nepăsători cuvântului care curge din gura Mea în zilele acestea ca să fie scris pe pământ și să mărturisească.

Mă uit cu Tatăl Savaot și cu sfinții toți și cu îngerii toți Mă uit. Mă uit la împărații pământului, la cei ce stăpânesc peste pământ și peste om ca niște împărați mai mari ca Dumnezeu, Mă uit la slujitorii de biserică cum privesc și cum nu privesc ei peste cuvântul Meu cel de azi, care s-a făcut rău peste pământ, și pe care cu atâta umilință Eu, Domnul, îl lucrez peste oameni. Se fac slujitorii bisericii că nu Mă aud, dar la Mine nu este tot așa, ci este altfel, și se scrie la ei păcatul nepăsării de Dumnezeu și iubirea de stăpânire peste oameni, peste pământ și peste cer, de vreme ce Dumnezeu nu mai are dreptul să lucreze după voia Sa și după cele scrise în Scripturi să se împlinească. O, nu era așa pe pământ biserica Mea în vremea ei de naștere din Mine și din muceniciei Mei cei născători de creștini și care nășteau în inima oamenilor pe Dumnezeu prin cuvântul propovăduirii lor. Era credință pe pământ și era fapta credinței și a mărturisirii, dar apoi a luat locul acestora mândria, care s-a făcut haină slujitorilor de altare și care L-au ascuns pe Domnul sub veșmântul de biserică, iar Eu plâng fără casă de atunci și până azi și plâng cu sfinții Mei și dăm să-i miluim pe oameni cu darul înțelepciunii iubirii cea de sus și a crucii purtate, dar nu mai este loc pentru Dumnezeu pe pământ, și iată-Mă cu sălașul cuvântului Meu în mijlocul oamenilor, grăindu-le lor durerea Mea, care se face cuvânt în calea celor ce Mă prigonesc ca să fie numai ei.

O, unde ești, biserică cu numele Meu peste tine? Unde-

ți este sălașul și fața? Unde-ți este smerenia ta ca să fie ea straiul tău înaintea Mea și înaintea norodului? Unde-ți este, tată, lucrarea pentru sfinți și pentru săraci și pentru neputincioși fel de fel? O, nu mai este pe pământ așa ceva. Numele Meu și fața Mea sunt batjocorite de cei plini de mândrie și care joacă bine pe deasupra fața bisericii lui Hristos, cerșind aceștia de la bogați și de la săraci milă pentru zidirea de palate peste care să stea scris numele lui Dumnezeu.

Cu cine să stau Eu de vorbă între cei ce stau slujitori de biserică peste oameni și să-i spun durerea Mea? Aș grăi peste cel ce stă mai-mare peste biserica neamului român și i-aș aminti lui de începutul cel frumos al bisericii Mele și al slujirii ei înaintea Mea. Aș grăi oricărui slujitor care zidește un locaș unde să strângă în numele Meu pe cei ce cred în Dumnezeu între cei de pe pământ. O, nu-i frumos să iei bănuțul cel cu trudă strâns al fiilor lui Dumnezeu și să faci cu el ce zici tu că faci! Nu așa era lucrarea de biserică în vremea așezării tainei ei între oameni pe pământ, căci biserica Mea este taină, nu altceva este ea, nu pentru lume este ea. O, nimeni dintre cei ce s-au așezat slujitori de biserică între oameni, nimeni nu-i învață pe oameni nașterea lor cea de sus, îndumnezeirea omului păcătos ca să-Mi aducă rod ceresc omul slujitor pentru cer pe pământ.

O, slujitorule cu numele lui Dumnezeu pe haina ta, dacă se găsește cineva să zidească în gospodăria sa un locaș lui Dumnezeu și să-l aibă aproape și să-l împodobească după dragostea lui cu straie sfinte, tu dai să-i iei acest locaș și să-l pui la grămadă, zici tu, dar e păcat să iei omului podoabele de pe el și să le treci la tine, ci ar fi să-i dai tu lui dacă te-ai făcut slujitor lui înaintea Mea. O, unde și-ar face omul în gospodăria sa așezământ de biserică înaintea Mea ca pe vremea primilor părinți de biserică și creștini ai Mei ca să aibă aproape darul cel sfânt și să se facă sfinți Domnului toți cei din casă, așa cum s-a făcut casa lui Corneliu sutașul, casa lui Zaheu și multe alte case de creștini care au luat prin uceniciei Mei harul Duhului Sfânt lucrător de sfințenie fără să fie ei dajnici unor mai-mari ca Dumnezeu, Care nu cere dajdie la fiii Săi pe pământ, ci, din contra, le dă ca un Dăruitor ceresc?

Zidesc mai-marii de peste oameni temple și iar temple și îngroapă în ele bani după bani spre slava lor cea omenească, și nu știu oamenii că nu de temple este nevoie pe pământ, ci de inimi îndumnezeite și curățate de păcat, în care Eu să sălășluiesc cu fața Mea, cu viața Mea și cu biruința Mea între cei necredincioși și să se trezească și aceștia în fața luminii, căci Eu sunt lumina lumii prin cei sfinți ai Mei pe pământ. Nu hainele slujitorilor de biserică să strălucească și să ia inima și ochii celor atrași, ci inima lor să strălucească de credință și de Dumnezeu și de iubire și de slava smereniei Mele cea prin cruce slăvită și care crește pe Duhul Sfânt în oameni.

O, cum să fac să trezesc pe cei ce nu încetează să arate altceva decât pe Dumnezeu la oameni? Cum să fac să-Mi împruțez durerea Mea cea de la ei? Mă întreb cu sfinții din cer cum să fac să vină pe pământ adevărul și să aibă putere de înviere peste oameni și trezire cerească să le facă lor?

Sunt venit cu masă de cuvânt și cu sărbătoare de sfinți mucenici la tine, popor al cuvântului Meu. Îmi scriu pe masa ta cartea Mea cea de azi, durerea Mea și strigarea Mea ca să fiu auzit de cei ce auzind nu vor să Mă primească cu povața Mea cea de sus în mijlocul lor. E zi de sărbătoare în cer pentru mucenicul Dimitrie, cel născut pe pământ la rugăciunea părinților lui cei credincioși și care L-au dat lui pe Domnul pentru creșterea lui cea de sus, și așa a crescut el și a iubit mila și postul și milostenia de cei săraci, iubind așa pe Domnul în

cei săraci pe pământ. Mă întreb cu sfinții cum să fac să aduc pe pământ cu oamenii adevărul bisericii creștine, duhul smereniei, harul Duhului Sfânt, așa cum Eu și ucenicii Mei l-am dat să fie și să lucreze, și pe care nimeni nu-l poate mânui după a sa voie, după al său dor de mărire, căci acest dar este cu cei umiliți? O, cum să fac să-Mi alin durerea Mea? Sunt la masă cu sfinții în mijlocul poporului cuvântului Meu, aici, unde Eu Îmi deșert glasul ca să fie scris în carte și împărțit la bogați și la săraci, și să Mi se dea răspuns. Amin.

— **O**, răspunsul cel pentru durerea Ta și a noastră, Doamne îndurerat de la omul necredinței și al faptelor necredinței, cine să-Ți dea acest răspuns? De două mii de ani aștepți învierea înțelepciunii crucii în cei care s-au așezat păstori peste biserică și nu găsești răspuns, căci s-au îngrășat și se îngrășă toți de slava cea de la oameni, că iau ochii oamenilor cu haina cea strălucitoare pe care o iau pe deasupra ca să stea ei în numele Tău peste mulțimi și să le insufle frică la toți și dajnici să-i facă pe toți sub nume de faptă bisericască. O, nu pentru biserică strâng ei bani, căci biserică înseamnă cei ce dau bani și care nu-L capătă pe Domnul așa, căci n-au învățat oamenii cum să Te aibă și cum să Te dobândească lor, Doamne. Să plângă cuvântul Tău peste ei acum și apoi, căci răspuns nu-Ți dă nimeni.

Am fost bogat de la părinții mei, și eu am dat la săraci din averea mea, și apoi mi-a luat-o împăratul după ce m-a mucenicit fiindcă n-am voit să-i fac voia și să-i mucenicesc pe creștini după plăcerea lui; ba, din contra, îi învățam pe ei credința și mai arzătoare, iar ei Te iubeau așteptând biruința Ta pentru ei așa cum eu am așteptat, că m-a băgat în temniță împăratul, iar Tu mi-ai trimis pe îngerul Tău, și la vederea lui a săltat inimioara mea privindu-mi cununa răbdării, pe care mi-ai trimis-o mai înainte de mucenicia mea, iar când a venit clipa mea cea sub sabie am ridicat mâna dreaptă ca să mă însemneze prima sabie în coasta dreaptă și ca să fiu ca Tine prin jertfă, căci Te iubeam cu dor, și pe toate voiam să le săvârșesc ca să-Ți placă și ca să-Ți arăt iubirea mea, iar după o vreme Tu m-ai arătat oamenilor și mi-ai slăvit trupul și l-ai dat în dar celor credincioși, ca dovadă a marii mele iubiri pentru Tine, Domnul și Dumnezeuul meu, și iată, răspunsul nu Ți-l pot da decât sfinții, care Te-au iubit pe pământ având în ei înțelepciunea crucii, chipul și asemănarea Ta pe calea lor cu Tine pe pământ, biserică Ție făcându-se ei, purtători de Dumnezeu între oameni și între împărați. O, Doamne, așteaptă omul să vadă și să creadă, dar cel ce este născut din trup nu poate vedea ca și cel ce este născut din duh și nu-Ți pot da răspuns cei ce s-au așezat mari peste oameni în numele Tău. Mângâie-Te cu poporul Tău cel credincios și învață-l pe el mereu înțelepciunea crucii, căci slujitorii de biserică nu iubesc crucea și purtarea ei, ba le este și lene să facă cruce dreaptă pe trupul lor când își fac semnul crucii, și n-ai mângâiere de la ei, ci numai durere ai. Te înconjurăm și Te mângâiem noi, sfinții Tăi și îngerii Tăi, că altă mângâiere n-ai, iar pe pământ mângâie-Te cu poporul Tău, în mijlocul căruia Ți-ai așezat venirea și cuvântul venirii Tale, glas de Păstor peste pământ. Amin.

O, popor ocrotit de Dumnezeu, fă-te Domnului alin în toată clipa și deprinde-te bine să ai în inimioară rana Lui și mereu să-L alini cu iubirea ta, iar altă iubire tu să nu porți, căci totul este numai deșertăciune, și numai Domnul să fie plinul inimii tale, căci eu așa am stat în trupul meu pe pământ, și apoi m-am dăruit pentru mântuirea multora și sunt de ajutor la mulți. Pace ție de la toți mucenicii din cer, căci tu ai biruit lumea și te-ai ales lui Dumnezeu! Fii, dar, Domnului alin în

durerea Sa. Amin.

— **E**u, Domnul, stau cu sfinții la masă cu tine, popor primitor de cuvânt din cer, și încă un sfânt iubit Mie ai la masa Mea cu tine, și al cărui trup slăvit de Mine stă mărturie de iubire de Dumnezeu în mijlocul cetății Bucureștiului, înconjurată de jur-împrejur de răbdarea Mea cea mare: cuviosul Dimitrie, care s-a slăvit înaintea Mea prin marea lui smerenie pe pământ, păstor de vite în copilărie și în chinovie apoi, nebăgat în seamă de cei slăviți în dreptul numelui Meu, și care a fost slăvit de dreptatea Mea din el după ce ea s-a descoperit că a fost, căci a ieșit deasupra cu trupul lui cel îndumnezeit încă de pe pământ și s-a dat apoi neamului român spre mărturia smereniei și a iubirii de Dumnezeu în om. O, ce va răspunde norodul de slujitori de biserică față în față cu viața acestui sfânt roditor de smerenie și de lepădare de sine, și cu care ei se arată acum oamenilor, chemându-i la praznice de sfinți și strângând din toate părțile bănet mult pentru ei? Plânge în cer cuviosul între cuvioși Dimitrie și-i rabdă îndelung pe toți cei ce-l au zălog, căci sunt plini de milă sfinții și suspină cu Mine pentru om, și suspinul lor se aude suspinând. Amin.

— **O**, așa suspin eu în mijlocul nelegiuirii iubite de oameni, Doamne, și în mijlocul bogăției de slavă omenească, și care pe Tine nu Te încălzește, ci numai pe ei. Suspîn și rabd îndurerat, că eu n-am iubit slava pământească, ci numai umilința mereu și numai statul cu Tine și în Tine departe de oameni și de slujitorii de biserică plini de slavă, și iată, acum rabd cu iubire cerească, și pentru Tine rabd, ca să păzești Tu prin sfinți țara alegerii Tale pentru sfârșit de timp și pământul ei cel ales pentru slava Ta cea de azi. Nu mai ai alin de la acest neam depărtat de voile Tale și creștin numai cu numele Tău pe el, dar ai alin și ai avere cerească aici, cu poporul cuvântului Tău, pe care îl îngrijești ca pe un prunc ca să-l ai și ca să ai casă, Doamne, căci noi, sfinții Tăi de pe vatra neamului român, răbdăm cu Tine pentru ocrotirea acestui pământ, pe care Tu vii și Te slăvești în cuvânt. O, ce vor face toți cei care vor vedea descoperit câtă slavă cerească a stat pe acest petecuț de pământ și n-au fost ochi să înțeleagă și să vadă? O, slavă Ție pentru venirea Ta de azi, în care-Ți ai sfinții Tăi, precum este scris! Fericiți, Doamne, cei săraci cu duhul, așa cum am fost eu și care așteaptă din cer și nu de pe pământ mângâiere lor. Amin.

— **O**, pace vouă, sfinți miloși ca Dumnezeu pe pământ și în cer pentru cei credincioși! Vine vremea și a și venit să Mă slăvesc pe pământ cu voi, dar nu cum știe omul să facă, ci tainic lucrez până la arătarea Mea cu voi. Amin.

Acum, poporul Meu, te vestesc de sărbătoare a Mea cu îngerii Mei în mijlocul tău. În ziua de sărbătoare a îngerilor poposesc cu poporul cel credincios cuvântului Meu în mijlocul tău, tată. Încinge-te cu putere pentru trup și pentru duh și așterne tu lui Dumnezeu și îngerilor Săi, căci tu ești sluga Mea la masa Mea de azi cu sfinții pe pământ, aici, dar și Noi, cei cerești, te slujim pe tine ca să fim unii altora sprijin și ocrotire din cer și până pe pământ și de pe pământ până în cer.

Binecuvintez calea celor credincioși, care-și înfierbântă dorul și iubirea spre izvorul Meu de cuvânt odată cu apropierea sărbătorii străngerii lor pentru sărbătoarea îngerilor Mei. Îi voi îmbrățișa, îi voi mângâia, îi voi povățui spre cer și spre adevărul vieții, iar credința lor îi va ajuta să se facă după voia Mea, ca și iubirea lor.

O, veniți, fiilor, și învățați lucrarea și viața fiilor lui Dumnezeu! Înțelepciunea crucii purtate să luați de la Mine și

de la sfinții Mei, iar iubirea inimilor voastre să ardă pentru cei din cer și pentru cele din cer, că am de lucrat cu voi lucrare mare de la Tatăl: cer nou și pământ nou pentru cei credincioși ai Mei, împărăție a sfinților, precum este scris. Pace vouă pe cale spre grădinile Mele de poposire cu poporul cuvântului Meu și cu voi aici în sărbători! Cetele îngerilor Mei vă sunt înaintemergătoare pe cale spre izvorul Meu.

Toate oștirile îngerești să se pregătească pentru slava Mea cu ei, pentru ziua Mea cu ei! Amin.

Iar voi, cei ce-Mi vegheați poporul de peste tot, fiți asemenea Mie în iubire și în răbdare, tată. Așa cum Dumnezeu iubește și nu-Și sfârșește răbdarea chiar dacă omul nu-L ascultă și nu se supune deplin, așa și voi, cei ce sprijiniți din partea Mea pe poporul Meu, să nu vă întristați, să nu vă încordați când el este neatent, neaplecat, nesmerit, ci să vă rugați Mie pentru mântuirea lui de cele neplăcute de la el Mie și vouă și să răbdăm îndelung prin smerenie, fiilor, căci răbdarea va purta rod, că ea este din cer.

Pace vouă, fiilor, și așezați pe poporul de la izvor la lucru pentru pregătirea serbării îngerilor, iar voi, în mijlocul lui, fiilor veghetori! Ungere cerească este cuvântul Meu peste cei ce ascultă de el cu împlinire. Eu, Domnul, veghez din vreme cu oștirile cerești și dau tot sprijinul trupurilor și duhurilor voastre și întăresc pe poporul Meu cel jertfitor, căci lucrul Meu cu el este de la Tatăl, și slava Mea cea de la Tatăl este și a lui, căci slujirea lui este pentru slava Mea, pentru slava Domnului. Amin, amin, amin.

26 octombrie/ 8 noiembrie 2011

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Îngerii sunt slava Domnului și Îi acoperă trupul. Pilda întâlnirii Domnului cu Avraam sub stejar. Pocăința este dragostea de Dumnezeu. Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har. Învățătură despre alb, negru și roșu.

Eu Însuși grăiesc și Mă las auzit, și se scrie în cartea Mea de azi pe pământ tot cuvântul gurii Mele. Eu Însuși vin și grăiesc, și umplu văzduhul de tăria cuvântului Meu, de iubirea lui și de slava lui, și îngerii toți fac parte din slava Mea.

De la o margine la alta a veacurilor toate îngerii toți sunt slava Mea și cântă sus în cer și jos pe pământ: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Sa; Osana întru cei de sus cântă lui Dumnezeu îngerii Săi, că plin e cerul și pământul de mărirea Lui, de Fiul Lui, căci Tatăl și Fiul Se slăvesc între cer și pământ cu puterea Duhului Sfânt, Dumnezeu întreit și Treime întru Una. Amin.

Eu Însuși grăiesc și Mă las cuvânt, și se scrie cuvântul gurii Mele. Nu mai trimit înger sau om trimis la oameni prin orânduiala Mea, ci Eu Însuși, Eu, Domnul Iisus Hristos, vin și Mă așez cuvânt față în față cu omul, căci acum două mii de ani am venit de la Tatăl și am luat trup între oameni și am grăit cu însăși gura Mea și s-a scris pe pământ graiul gurii Mele, iar acum, spre sfârșit de timp, iau iarăși glas peste pământ, căci sunt Dumnezeu întrupat și am gură să grăiesc și de aceea grăiesc Eu Însuși și sunt trimisul Tatălui Savaot și grăiesc. Amin.

Deschideți glasului Meu, voi, cei ce-Mi așezați în cartea sa cuvântul gurii Mele, și așezați pe masa de sărbătoare a îngerilor Mei cu voi tot cuvântul Meu, căci cu Mine și cu îngerii Mei și cu voi sunt adunați la masă cei purtați de îngeri spre izvorul Meu de cuvânt, care curge din gura Mea aici, unde Eu Mi-am făcut revărsarea și locul ei cel sfânt!

O, ca pe Împăratul tuturor să Mă primiți voi, cei astăzi așezați la masă cerească, la masa îngerilor Mei, unde acum ați sosit! Primiți-Mă pe Mine, Cel nevăzut, fiind înconjurat de cetele îngerești, căci îngerii Îmi acopăr trupul, cei fără de trup Îmi acopăr trupul cu slava Mea cea de la Tatăl, cu îngerii lui Dumnezeu, dar dacă ei sunt fără de trup, cum de nu Mă pot Eu vedea de ochii omului când sunt aproape de om?

Iată ce mare lucrare de taină sunt îngerii lui Dumnezeu și ce tainică lucrare este trupul Meu și cuvântul Meu între Mine și om!

O, pace vouă, meseni ai slavei cuvântului Meu cel slujit de îngeri ca să fie el pe pământ cu voi în zilele acestea! Pace vouă, căci v-ați ridicat din așternut și ați pornit la drum dis-de-diminează spre slava Mea cea de azi, aici, unde Mi-am făcut sălașul ei, aici, unde am găsit deschis ca să vin și ca să fiu și ca să-Mi las și să-Mi împart glasul gurii Mele celor ce cred prin darul Meu venirea Mea de azi cuvânt pe pământ! V-au însoțit cetele îngerești fără ca voi să le vedeți cu ochii trupului, dar cu duhul ați însoțit taina călătoriei voastre cu îngerii Mei pe cale. O, tot atât de tainic Mă însoțesc ei și pe Mine pe calea dintre cer și pământ când Mă las cuvânt aici la izvor. Mare este slava lui Dumnezeu între cer și pământ, între pământ și cer, și îi trebuie omului credință pentru ea așa cum a avut Avraam. Când omul Îl voiește și Îl iubește pe Domnul și Îl așteaptă mereu, el Îl aduce lângă el pe Domnul așa cum Avraam L-a adus, iar dacă știți să vă uitați bine în Scriptura întâlnirii lui Avraam cu Domnul sub stejar, atunci voi veți învăța aproape de voi pe Domnul și tainic Îl veți cunoaște și veți grăi cu El așa cum Avraam I-a grăit Lui, iar El lui Avraam i-a grăit. Iată vederea ochilor duhului, ochilor credinței, ochi care văd ca Dumnezeu și nu ca omul, dar femeia lui Avraam a văzut ca omul și a lucrat ca omul, căci a văzut cu ochii trupului și atât, și tot așa a și grăit pentru Dumnezeu, a grăit ca omul, dar Avraam a văzut ca Dumnezeu și a grăit ca Dumnezeu și a grăit cu Dumnezeu, a grăit lui Dumnezeu, nu omului, nu trimisului lui Dumnezeu, care s-a împărțit în trei părți ca să lucreze întreit ca Dumnezeu prin venirea Sa la Avraam.

O, pace vouă și bucurie Mie cu voi la masă de sărbătoare a îngerilor lui Dumnezeu! Vă îmbrățișez, vă mângâi cu povața Mea și vă îndemn spre cer și spre adevărul vieții, iar credința și iubirea să vă ajute vouă să vă faceți după voia Mea, să vă învețe lucrarea și viața fiilor lui Dumnezeu. Înțelepciunea crucii purtate să vă învețe pe voi lucrarea muceniciei, ca să puteți apoi să vă faceți ucenicii Mei și să pot Eu lucra cu voi taina cea de la sfârșit de timp: cer nou și pământ nou pentru cei credincioși ai Mei, împărăție a sfinților, precum este scris.

Fiți plini de duhul umilinței, fiilor! Iertare păcatelor vă dăruiesc prin umilința care vă îndeamnă la pocăință, iar pocăința este dragostea de Dumnezeu, este simțământul căutării după Dumnezeu, în care Eu voiesc să rămâneți, căci este chipul dragostei dintâi, clipa când voi Mă căutați și Mă aflați și Mă iubiți și Mă urmați apoi cu dor.

O, învățați din izvorul Meu de cuvânt de peste voi și fiți prietenii Mei și fiți frații Mei prin umilință, fiilor, că iată ce vă spun: este scris în Scripturi că Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har, și le stă împotriva celor mândri prin cei de lângă ei, iar celor smeriți le dă har pentru cei de lângă ei, și iată ce aproape e Domnul de voi, aproape ca și lui Avraam atunci sub stejar! Vă învăț taina și lucrarea credinței dacă vă grăiesc așa de deslușit, așa de despăcat firul lucrării credinței. Cel ce se smerește pe sine va fi înălțat, iar cel ce se înalță pe sine va fi smerit și trântit prin însăși înălțarea

de sine a sa, căci Avraam s-a smerit și a fost înălțat ca să-L vadă pe Dumnezeu, iar femeia sa s-a înălțat cu gândul și a fost smerită de însăși înălțarea de sine a sa, căci a văzut apoi aceasta, a văzut că Domnul a grăit pentru ea și că ea s-a semețit și n-a crezut.

Eu, fiilor, v-am răscumpărat din păcat prin jertfa Mea cea cu suferință, iar voi trebuie să vă răscumpărați Mie pentru mântuire prin pocăință, tată, ca să vi se șteargă și păcatul că a suferit durere și dispreț și moarte din pricina voastră Domnul, căci păcatul omului se așează față în față cu Dumnezeu și se desparte omul de Dumnezeu prin păcat, iar Eu, ca să-L răscumpăr Mi-am pus viața Mea. O, ascultați, ca să faceți împlinit în voi cuvântul învățării Mele, căci ascultarea vă arată că aveți smerenie, iar apoi smerenia vă aduce har, căci se preface în har, iar harul lucrează pentru voi și se face cuvânt în voi ca să spuneți apoi prin harul Meu: O, cât de mare este mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o Tu celor ce se tem de Tine, pe care ai fâgăduit-o celor ce nădăduiesc în Tine înaintea fiilor oamenilor, iar Tu ascunde-i-vei pe ei cu acoperământul feței Tale de toată tulburarea oamenilor și-i vei acoperi pe ei în cortul Tău și vor scăpa ei de împotrivirea limbilor, că multă este mila Ta!

O, ca pe Împăratul tuturor să Mă primiți voi, cei astăzi așezați la masa îngerilor Mei, în mijlocul lor cu Mine, Cel nevăzut, căci sunt înconjurat de cetele îngerești, căci îngerii Îmi acopăr trupul. Cei fără de trup Îmi acopăr trupul cu slava Mea cea de la Tatăl, cu îngerii lui Dumnezeu, dar dacă ei sunt fără de trup, cum de nu Mă pot Eu vedea de ochii omului când sunt aproape de om? O, mare lucrare de taină sunt îngerii lui Dumnezeu și tainică lucrare este trupul Meu și cuvântul Meu între Mine și om!

O, cine poate să-Mi răspundă? Dacă îngerii sunt fără de trup, cum de nu Mă poate omul vedea când sunt aproape de el ca să-l însoțesc pe el? Eu sunt Cel nevăzut, căci sunt înconjurat de cetele îngerești, iar cei credincioși Mie Mă primesc ca pe Împăratul tuturor și se îndeamnă unii pe alții să Mă primească și să-Mi cânte ca și îngerii: *«Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui și binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, osana întru cei de sus!»* O, așa cântă cei ce apoi se împărtășesc cu trupul și sângele Meu după ce Eu îi chem și le spun: Luați, mâncați, acesta este trupul Meu și beți, că acesta este sângele Meu, Dumnezeu frânt pentru voi și vărsându-Și sângele pentru voi spre iertarea păcatelor voastre!

O, cine poate să-Mi răspundă? Cum de nu Mă vede omul aproape de el dacă îngerii Mei, care-Mi înconjoară trupul, sunt fără de trup? Și iată glasul celor ce-Mi răspund! Îngerii cei fără de trup Îmi dau acum acest răspuns. Amin.

— **N**oi, Doamne Împărate al tuturor, noi suntem cei ce Te acoperim între Tine și om, căci suntem slava pe care Tu o ai de la Tatăl Savaot mai înainte de întemeierea lumii. O, ești atât de mare cât lumea îngerilor, care sunt slava Ta! De câte ori cineva se așează jertfă pentru alții, acela este mare, iar prețul lui este mai mult decât ei, căci altfel ei n-ar putea fi răscumpărați. Tu ești Împăratul îngerilor și al neamurilor toate și ești smerit, Stăpâne Doamne, și de aceea ești atât de tainic, o, Doamne, iar smerenia Ta Îți acoperă strălucirea și lumina ei, care se revarsă toată în noi, în îngerii Tăi, care-Ți sunt acoperământ și slavă a Ta, și purtăm smerenia Ta, și veșmântul smereniei Tale suntem între pământ și cer.

O, a făcut și omul trupuri între cer și pământ, cu care el se poartă ca și Tine în văzduh purtat, dar îngerii aceștia făcuți

de om au trupuri și aripi de fier și au de pe pământ, nu din cer așa cum Tu vii cu noi din cer pe pământ, dar omul nu-și vede neputința, căci se vrea mai înalt ca Tine și mai înger decât îngerii lui Dumnezeu, o, Doamne. O, a făcut și omul trupuri zburătoare văzute de oameni plutind prin văzduh, dar una este să facă Dumnezeu și alta este să facă omul, Doamne. Slava îngerilor Tăi este din Tine, căci Tu ești lumină mare și foc mistuitor și Te reverși în noi ca să nu nimicești lumea cu strălucirea Ta, iar noi ocrotim, Doamne, și taină înfricoșătoare este lumea îngerilor Tăi între pământ și cer, între cer și pământ, Doamne Împărate. Tu vii cu îngerii, vii purtat pe heruvimi și pe aripi de îngeri când Te porți între pământ și cer, căci când Tu vii vin și ai Tăi cu Tine. Când cu Tine vine căpetenia îngerilor Tăi, ea nu vine singură, ci cu toate suitele ei vine. Aripi de foc luminător și de lumină ca focul se fac îngerii purtători de Dumnezeu între cer și pământ, iar omul nu se teme de Tine când Te lași purtat de om, de purtătorul de Dumnezeu între Tine și om și când Te faci foc luminător și lumină ca focul în cel ce Te poartă spre om între cer și pământ, căci lucrarea Ta e mare, Doamne, ca și taina ei.

Dacă purtătorul de Dumnezeu nu iubește în el voia Ta și poruncile Tale împlinite în el, acela este mincinos și nu poate nimic de la Dumnezeu, dar dacă el Îți aduce rod și Scripturi împlinite după voia Ta, acela este foc luminător și lumină ca focul între pământ și cer, dar omul nu se teme de Tine când Te lași purtat de purtătorul de Dumnezeu între Tine și om, o, Doamne. Se încearcă omul în sabia Ta și nu se teme de moartea aceasta a lui. Nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu cu el, o, Doamne. Nici când Te vede în fața lui sub chipul pâinii și al vinului, care se fac trupul și sângele Tău spre iertarea păcatelor omului, o, nici atunci nu știe omul cum să stea față în față cu Tine, iar dacă nu știe bine aceasta nu se înfioară omul cel rece de dragostea Ta, chiar dacă el știe că trebuie să se cuminece cu Dumnezeu.

O, ce mare este venirea Ta de azi! Ce mare lumină aduce ea pe pământ peste cei ce nu știu ce este cu adevărat Dumnezeu înaintea lor! Ne-ai poruncit, Stăpâne, iar noi am împlinit cuvântul Tău și am adus cu noi la sărbătoare lumea celor ce au plecat de pe pământ, că a venit să se îplinească Scriptura Ta cea pentru nașterea din nou a lumii, Doamne. Cete-cete stau ei așezați, fiecare la rândul cetei sale sunt veniți cu noi la sărbătoarea cea pentru noi, iar duhul lor se umilește mult în fața slavei Tale cu noi și cu poporul Tău de azi slujitor înaintea Ta pentru învierea morților. În numele lor, eu, căpetenia Ta de peste îngeri, aduc aplecare Ție pentru mila Ta în ziua noastră de serbare și de pomenire pentru ei, căci Tu așa ai așezat orânduială în mijlocul poporului Tău.

Acum le spunem și noi, îngerii Tăi, le spunem celor ce stau și celor ce vin la masa împărăției Tale aici, unde Ți-ai făcut sălaş de nuntă, și le spunem lor așa: Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte înaintea Tatălui Savaot și înaintea trimisului Său Iisus Hristos, Fiul Său Cel mai înainte de vecii născut din Tatăl! Luați aminte cu credință ca și îngerii Săi cei nevăzuți, dar care Îl văd pe El, închinându-l-se Lui de-a pururi, căci slava Lui e mare și e îngerească, nu e omenească! Fiți plini de duhul smereniei ca și îngerii lui Dumnezeu! Iubiți viața îngerească și îmbrățișați-o, căci Domnul este foc mistuitor și Se poartă cu îngerii Săi pe lângă voi, acoperind ei trupul Său! Ascultarea înseamnă smerenie, iar Domnul Iisus Hristos l-a sfătuit pe om acum, la sfârșit de timp ca și la început de timp cu omul, l-a sfătuit să mănânce ca în rai, nu ca pe pământ să mănânce. Nu mai mâncați carne! Așa v-a povățuit Domnul, iar voi să ascultați de El, că va fi greu de cei ce nu ascultă așa. O,

fericiți vor fi cei ce se lasă îmbrățișați de viața cea îngerească, cea cu ascultare ca și îngerii lui Dumnezeu, care fac numai voia Lui iubindu-L, slăvindu-L și slujindu-L pe El între cer și pământ, între pământ și cer. Amin.

Și acum oștirile de îngeri se așează pentru sărbătoare, iar Tu, Stăpâne Doamne, binecuvintează în cer și pe pământ slava cea îngerească, ziua de serbare a îngerilor Tăi! Pace Ție cu noi în mijlocul poporului Tău cel binecredincios, adunat sub cortul Tău, sub slava cuvântului Tău slujit de îngeri în zi de adunare cerească a Ta cu îngerii Tăi și cu poporul cuvântului Tău, care ne găzduiește cu iubirea sa, cu primirea sa, cu credința sa cea primitoare de Dumnezeu! Amin, amin, amin.

— **S**lava Mea cerească se revarsă în voi, o, îngeri ai lui Dumnezeu, și sunteți pară de foc și lumină orbitoare, și nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu și slava Sa cea de sus și nu poate să privească la Dumnezeu nici măcar cu duhul, căci nu are omul cunoștință de sus pentru Dumnezeu, și are numai de pe pământ. Slava Mea de azi se face cântare îngerească pentru sărbătoarea voastră, căci voi cântați cântarea cea îngerească pentru slava Mea și cânt și Eu cu voi, căci scris este: «*Plângeți cu cei ce plâng și bucurați-vă cu cei ce se bucură după ce plânsul trece*», și cântă poporul Meu pentru slava Mea, care sunteți voi. Slava Mea este îngerească, nu este pământească, nu este omenească, și nu este împărat nici un împărat de pe pământ, căci slava lui este trecătoare, este omenească. Numai slava cea îngerească este slavă cu adevărat, iar Eu, Domnul, Mă așez cu Tatăl și cu mama Mea Fecioara și cu sfinții la masa de serbare a îngerilor lui Dumnezeu, și cu tine, poporul Meu de la izvor, care Mi-ai așezat sărbătoare și masă de sărbătoare, iar cu Noi avem pe cei ce s-au adunat de sub zări sub slava cuvântului Meu dătător de viață și de iubire și de mângâiere, și am dat lor mângâierea Mea.

Stăm la masă și lucrăm frumos și sfânt și voi îmbrățișa sărbătoarea Mea încă apoi cu puținel cuvânt, ca să aduc mulțumire, căci Domnul așa lucrează, și după orice lucrare mulțumește celor trudiți și pecetluiește cu numele Său: Iisus Hristos. Amin.

Pace acestei sărbători, iar tu, poporul Meu de la izvor, lucrează, tată, cu har în ziua aceasta, că mare har am pus peste tine ca să ai și ca să-l înmulțești, și ca să-Mi dai apoi lucrarea ta, căci și Eu apoi dau toată stăpânirea, I-o dau Tatălui, Care Mi-a supus Mie toate, până ce voi sfârși de lucrat și de împlinit. Amin, amin, amin.

*

Iubirea de Dumnezeu se învață de la Dumnezeu, iar ea învață apoi pe om toate, poporul Meu, și multă bucurie și mângâiere se suie de la tine la Mine când în mijlocul tău se împarte iubirea de Dumnezeu și învățătura Sa peste cei ce vin spre Mine și spre tine în sărbători aici, la izvorul Meu de cuvânt, o, poporul Meu de la izvor. Dacă Eu Mă fac aici izvor de cuvânt, el se împarte apoi, și vin ca la fântână cei ce vin, și vin cu sete când vin, iar Eu, Domnul, Mă bucur cu tot cerul când am cui să-i dau din cer ceea ce și ție îți dau. Îți dau din cer ca să crești din cer și ca să te am cerul Meu pe pământ și ca să te pun la lucru pentru cei de pe pământ, căci și Eu tot așa lucrez cu sfinții și cu îngerii și am mereu de lucrat, măi fiilor, că mult strică omul pe pământ și n-am cu cine să zidesc pe cele dărâmate de la locul lor, dar Eu trebuie să înnoiesc totul între cer și pământ și vă am pe voi sămânță nouă, și trebuie să scot din ea rod însutit și înmiit, că am de pus la loc șapte

veacuri de oameni, căci omul este împărăție Mie și este tare ruinat omul și Mi-e dor să-l vindec, dar e mult de lucru, și Îmi stă în ajutor Duhul Sfânt Mângâietorul, Care curăță și sfințește și înnoiește și învață pe om, numai să am cum să Mă împart oamenilor, măi fiilor. Eu, Domnul, Mă mângâi la rană când voi Mă ajutați să pot peste om și să-i dau din gura Mea, așa cum dă din gura sa gata mestecată hrană o mamă care-și are pruncul în brațe și îl hrănește pe el spre creșterea lui.

Nu se suie la mintea voastră câtă alinare am când cu voi duc sarcina venirii Mele cu sfinții pe pământ cu lucrul cel mult al înnoirii lumii, Scriptură pe care o am acum de împlinit, măi fiilor. Oștirile de îngeri v-au privit mărirea în care v-am așezat Eu, Domnul, căci v-am așezat lângă Mine la lucrul cel greu și cel nou pentru lucrarea facerii omului, a cerului cel nou și a pământului cel nou, măi fiilor. Sunteți puține și sunteți mititei, dar v-am așezat lângă Mine și v-am dat această mărire pentru credința voastră în venirea Mea cea de azi, și pentru care trebuie să fiți atenți mereu când ea trebuie să lucreze pentru lucrări mari și mici, pe care Eu să le împlinesc cu voi, și să am loc cu ele pe pământ prin credința voastră, fiilor. Curând, curând, vom pecetlui săvârșirea deplină a noii zidiri care s-a așezat și încă se așează pe stâlpii ei pentru slujire Mie când Eu vin să Mă întâlnesc cu cei ce vin la izvor să ia din Duhul Meu din voi, căci Eu prin voi Mă dau cui Mă dau.

O, măi fiilor, e greu să-l facem pe om să știe ce este negru și ce este alb ca să știe el apoi cum este și ce are de lucrat și de împlinit ca să se dea el de partea lui Dumnezeu, de partea salvării lui cea de la Mine. Mă uit la voi cum dați să le arătați celor ce vin ce este negru și ce este alb, ce este răul și ce este binele, ce este negru și ce este roșu apoi, dar vă trebuie timp mai mult, iar timpul e puțin și vă strânge, fiilor. O, va fi și altfel, fiți credincioși! Vine vremea să vadă lumea toată că ea nu iubește pe Dumnezeu și că Domnul nu o iubește pe ea, ci numai mântuirea ei i-o dorește Domnul, și aceasta este lucrarea pe care o am de împlinit pentru lumea cea pribeagă pe pământ și pentru care Eu port veșmânt împurpurat, veșmânt stropit cu sânge. E mare înțelepciune să înțeleagă omul ca Dumnezeu tainele lui Dumnezeu, iar lumea trebuie să vadă cât este de oarbă, cât de puțin vede, cât de puțin știe când ea zice că știe și că poate. Limba cerească grăiește altfel decât limba minții omului, căci limba omului se încurcă în ea însăși și nu știe grăierea cerească dacă nu stă să gândească altfel decât știe omul să gândească cu limba minții lui, căci omul grăiește mai mult cu limba minții lui decât cu limba gurii lui, și aceasta i-o spun Eu.

Unde să mai audă omul că sângele de creștin adevărat este alb și nu roșu? Iată, limba Mea grăiește altfel decât limba minții omului. A știut în vreme omul că negrul diavolului se preface în roșu ca să-l mintă și să-l atragă pe om spre veșmântul lui cel negru și diavolesc, așa cum este lumea îmbrăcată în pielea cea neagră a diavolului fiindcă face ea voia lui? Iată, la diavol negrul lui se face roșu înaintea omului ca să-l momească și să-l facă negru pe om, iar la Dumnezeu roșu se face alb, căci mucenici mulți când erau tăiați pentru numele Meu cel sfânt le curgea sângele alb pe pământ și nu roșu, iar slugile diavolului nu tresăreau la acest semn, căci veninul lor e prea negru ca să mai poată vedea cu el ceva care să însemne Dumnezeu cu sfinții Săi față în față cu diavolul.

Toți cei ce iubesc pe Domnul pe pământ își spală cămășuța în sângele Meu de Miel junghiat pentru ei și își fac albă cămășuța, căci Eu am purtat veșmânt împurpurat, veșmânt stropit cu sânge pentru ca să fac albă cămașa omului, și nu are omul minte să înțeleagă limba cerului și lucrarea ei, care nu

seamănă cu limba minții omului, omul care nu știe ce este negru și ce este alb și ce este roșu, căci dacă Eu grăiesc pe limba Mea cu omul care se dă înțelept în dreptul Meu, zice acesta că Eu nu știu să grăiesc, că nu sunt Eu Dumnezeu dacă greșesc în grăire. O, vai ție, omule care te bizui pe vederea ta și pe limba minții tale cea omenească!

Alb împurpurat este veșmântul cel mucenicesc, dar sângele de pe veșmânt albește și mai mult cămășuța celui jertfit pentru numele Meu. Smerit se îmbracă omul cel iubitor de Dumnezeu, și nu face ca omul lumesc, care se îmbracă în alb în vremea păcătuirii lui ca să-l facă alb pe diavolul, ci face smerenie omul cel iubitor de Dumnezeu și își spune păcătos și înnegrit de păcat și își învește trupul cu hăinuță neagră, dar e alb acest negru și e sfânt prin cel alb cu sufletul și care-și smerește viața sub semnul nevredniciei, stârpind din el mândria diavolească, în care toți oamenii trăiesc.

Pe pământ sunt petreceri și nunți după nunți, și nunta are mireasă îmbrăcată în alb, dar e neagră de păcat cea care se îmbracă în alb, și iată limba diavolului pe limba omului și în ochii omului cel negru de păcat, și acesta este numai unul din semnele diavolului cel mincinos cu lucrarea sa între oameni.

O, fiilor, e greu să-l facem pe om să înțeleagă ce este negru și ce este alb, căci pe când la cei sfinți sau sfințiți veșmântul lor cel negru înseamnă umilință și pocăință și mare smerenie, la omul diavolului este altfel, căci este mândrie, este semeție diavolească veșmântul cel alb sau cel roșu, care înseamnă trufie, nu curăție și nu slavă așa cum știe omul să se mintă când lucrează așa pe pământ între om și om semeția fiilor diavolului, și iată, trufia stă față în față cu ea însăși, că nu poate omul diavolului să-și pitească trufia și negrul vieții lui așa cum cel sfânt al Domnului își ascunde smerenia sub veșmântul cel smerit al pocăinței inimii lui înaintea Mea, sub negrul cămășuței lui, care-l tăinuiește sub el, cămășuța cea albă a omului sfânt.

Cum să fie roșu sângele cel negru al omului diavolului? Dacă omul de rând se cațără pe scaun de împărat, este el împărat? Se închină prin el lui Dumnezeu omul smerit când se pleacă celui de rând care se suie să se facă împărat? Eu, Domnul, M-am aplecat cu smerenie mare sub mâna lui Ioan Botezătorul, sfântul Tatălui, îngerul Tatălui, și M-am închinat lui ca să Mă boteze, dar era Tatăl Împărat în el și nu era Ioan om de rând așa cum a fost el în mintea desfrânatei lui Irod, care l-a trimis de pe pământ pe Ioan și l-a trimis în cer.

Iată, pe pământ oamenii diavolului și ai păcatului se suie pe scaune de sfânt sau de împărat, așa cum au făcut Caiafa și Irod, iar oamenii lui Dumnezeu și ai sfințeniei coboară de pe scaunul slavei omenești și se dau Mie cu totul, așa cum s-a dat prin slujire de înger sutașul Corneliu și Zahau vameșul și toți cei care s-au ales prin vreme dintre oameni pentru Dumnezeu, urând ei mărirea pământului, care dureau în ei, căci le purtau din greu după ce le primeau de la omul slavei deșarte, care dădea să se folosească înaintea multora chiar și de cei în care Eu, Domnul, stăteam ascuns și tainic în ei până la vremea dragostei lor.

O, unde mai găsește omul grăire ca a Mea și deslușire ca a Mea pentru toate câte pe pământ nu sunt așa după cum știe mintea și apoi limba omului împământat mai mult decât omul cel zidit de Mine din pământ și în care Eu am dat să pun tot cerul atunci când l-am zidit? E mare, e măreață grăirea Mea și e greoaie pentru omul cel mic cu credința și cu statul Meu în el, căci Lucifer, cel căzut din slava Mea de înger, strică omul la minte și la fire și trage în jos pe cel ce nu se smerește

sub măreția lui Dumnezeu și pierde omul din lipsă de pricepere pentru salvarea lui cea de la Dumnezeu.

O, fiilor trudiți pentru slava Mea, am spus vouă că voi îmbrățișa sărbătoarea voastră cu îngerii cu încă puțin cuvânt la sfârșitul ei, dar dorul Meu e nemângâiat și e mereu puțin cuvântul Meu cel rostit, din pricina neputinței omului de a-l purta pe el.

Am acum de adus mulțumire celor ce au călătorit ca să vină la izvorul Meu de cuvânt, la sărbătoarea îngerilor Mei, și le-am dat lor însoțitori pe cale înapoi cetele îngerești, care numai apoi își sfârșesc sărbătoarea lor. Le mulțumesc celor ce M-au iubit și au venit din cele patru zări, le mulțumesc pentru iubirea lor care i-a adus la izvor pe cale cu îngerii, căci le-am trimis în întâmpinare pe îngerii Mei. Le dau lor puteri sfinte pentru voia Mea cea sfântă în ei și le înmulțesc dorul și iubirea pentru cei din cer, și stau apoi în prag pentru sărbătoarea de Bobotează, când ei iarăși vor veni la izvor, și Mă așez încă de pe acum cu sfinții și cu îngerii să-i întâmpin iarăși, și iarăși să le dau. Amin.

Și acum le spun lor așa: Fiți binecuvântați și sfințiți-vă din zi în zi mai mult, căci Eu vă aștept pe voi tot mai sfinți să veniți, tot mai cerești să fiți, și să Mă purtați pe Mine în voi, iar voi să scădeți pentru slava Mea în voi și să fiu Eu mare în voi, căci așa sunt cei sfinți și așa lucrează ei pentru Domnul, și așa poate Domnul în ei cu lucrările Lui. Amin.

Iar pe voi, cei lucrători Mie pentru slava sărbătorilor sfinte aici, unde Eu, Domnul, Îmi strâng popor la sărbători în jurul gurii Mele ca să le dau din gura Mea, o, pe voi vă fac tari mereu, fiilor, căci sunteți puținei și sunteți micuți sub mâna Mea cea tare, și am nevoie de voi mult de tot, măi fiilor, căci trebuie să fiți primitori de oaspeți ori de câte ori Eu Mă anunț vouă cu strângere de popor la izvor, și trebuie să trudiți cu mare sfințenie, cu mare iubire, bizuindu-vă pe Mine și nu pe voi, căci voi sunteți mici. Vă întăresc mereu în vreme de greu. În vreme de bucurii sau de necazuri Eu sunt Cel ce vă dau ca să aveți sau ca să puteți, căci diavolul are durere mare de la voi și e supărat pe voi pentru slava Mea cu voi și dă să vă înlăcrimeze când poate s-o facă, dar Eu numaidecât vă aduc puteri și mângâieri și pun la loc pacea toată și lucrul tot ori de câte ori el strivește pacea de la voi, căci biruința Mea este mare, fiilor, numai să știți voi să vă bizuiți pe grija Mea de voi, pe dragostea Mea pentru voi, iar truda voastră, în care Eu vă odihnesc pe voi și pe Mine, va avea plată scumpă, fiilor. O, fiți cumiți! Duhul rău nu poate în cei ce Mă iubesc, ci numai în cei ce se semețesc mai mult decât sunt ei. Fiți plini de umilință în toată vremea, căci numai ea vă ajută să fiți numai ai Mei. Amin.

Dau să vă odihnesc acum și să vă aduc mulțumire și mângâiere pentru grija ce ați purtat la pregătirea serbării îngerilor. Vă voi mângâia, că este nevoie de mângâiere la voi, tată. Pecetluiesc cu numele Meu pe toate de la voi și cu voi aici, căci peste toate este scris numele Meu: Iisus Hristos. Amin.

O, pace vouă, multă pace vouă, fiilor! În bucurii și în încercări pacea Mea v-o dau! Veghea Mea cea slujită de îngerii și de sfinți vă învăluie de peste tot, căci sunteți fiii de care Eu Mă sprijin. Sprijiniți-vă și voi unii pe alții cu mare iubire și învățați iubirea de Dumnezeu și pecetluiți-vă cu ea ca să stați în ea și să stea ea în voi și între voi, căci cine nu stă învăluit în ea pierde, fiilor. Iubiți-vă unii pe alții așa cum Eu vă iubesc! Iertați-vă unii altora așa cum Eu vă iert! Umiliți-vă pentru orice mică greșală, căci diavolul nu are rod în cei ce se umilesc unii pentru alții prin iubire și în numele iubirii de Dumnezeu între frați. Eu vă voi mângâia, Eu vă voi da mereu puteri sfinte ca

să-Mi lucrați prin ele, Eu voi fi cu voi, fiilor, iar voi fiți numai pentru Mine. Fiți dăruitori unii altora cu toate cele puse de Mine în voi pentru lucrul Meu cu voi, și apoi dați-Mă oamenilor spre cunoașterea lui Dumnezeu. Amin.

Iubiți și păziți lucrarea cea cu binecuvântare peste voi, măi fiilor, căci Eu prin ea vă păzesc. Amin.

8/21 noiembrie 2011

Praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică

Sărbătoarea cerului înseamnă povață și veghe pentru om. Domnul așteaptă de șapte mii de ani vremea înnoirii lumii. Duhul credințioșiei față de Dumnezeu și față de om. Strigare către oameni pentru întoarcerea acasă pe drumul pocăinței. Cel semeț atrage cu sine căderea altora. Îndemn la nedezvinovățire. Bucuria pocăinței este dulce, iar bucuria semeției este venin ucigător de Dumnezeu în om.

În această zi de praznic sfânt, Eu, Domnul, vin cu oaspeți cerești la masa Mea cu tine, poporul Meu, căci mama Mea Fecioara are cinste mare între sfinți și între îngeri și are șirag de prooroci în jurul ei acum și iau din slava ei și gustă ei bucuria cea văzută de ei de departe, până să vină împlinirea ei pe pământ, căci s-a născut apoi pe pământ copila care avea să crească și să fie ea mama Mea, împlinirea proorociilor din vreme rostite ca să se îplinească pe pământ între oameni, după a cerului lucrare.

O, cum să sărbătorim noi această zi de praznic, fiilor? Mama Mea Fecioara stă în slava ei sărbătorească în ziua aceasta, dar privirea ei, grija ei e după voi, cei lucrători Mie pe pământ pentru Scripturile cele pentru acum. Ea este cu întărirea, cu veghea, cu paza, cu grija ei de mamă cerească după voi, căci pe pământ e greu, e numai întuneric, e numai înșelare peste oameni, e numai amar tot dulcele cel gustat de om, căci tot ce e dulce la om, e amar și e lacrimă la Dumnezeu și la sfinții Lui. Sărbătoarea cerului cu voi este aceea de a vă hrăni pe voi cu duh de veghe, cu povață mereu pentru Dumnezeu, cu mult cuvânt de învățătură de taină, fiilor, căci omul trebuie să se facă om nou ca să poată el fi al lui Dumnezeu acum și pe vecii.

Așezăm pe masă cuvânt de hrană, că mulți iau și se hrănesc din masa Mea cu tine, poporul Meu. Bucuria Mea de la aceștia ar fi întreagă dacă ar lua în ei frica de Dumnezeu ca să îplinească și ei ceea ce Eu ție îți cer să îplinești și să fii. Celui ce voiește să îplinească și el așa cum cer Eu înaintea Mea viața de creștin în vremea aceasta, o, îi trebuie iubire mare și veghe mare unuia ca acesta. Eu pun pe masă voia Mea, iar omul ia cât voiește el să ia atunci când ia de pe masă cuvântul Meu, pe care-l dau ca să-l știe oamenii, numai că lucrarea de om nou e multă și e mereu, nu e numai o parte, nu e numai când și când. O, nu poate omul să fie pe jumătate vechi și pe jumătate nou, căci numai lucrul cel întreg are față întreagă, iar Eu am de pus pe masă mereu cuvânt pentru facerea omului și mereu putere pentru om, căci voiesc să fie omul voia Mea și să nu mai fie el voia lui, că piere prin voia lui omul.

O, nici unul nu zice că slujește pe satana, dar sunt mulți care zic că slujesc lui Dumnezeu, numai că slujirea înaintea Domnului este împlinirea poruncilor Lui și iubirea de aproapele, și este veghea pentru venirea Domnului și este duh de pocăință mereu, duh blând și smerit, neputând acestea să facă vreun rău la careva.

Îndemn pe toți cei care iau din această masă cerească și le spun: o, să nu faceți rău lui Dumnezeu! Cântăriți-vă păcatele și veți vedea dacă mai puteți să judecați pe semenii voștri!

Uitați-vă la Domnul, nu la om, căci altfel nu veți scăpa de păcatul judecării de frate, păcat făcut atâta de ușor de orice om.

Cei ce au cunoscut această lucrare de cuvânt și n-au urmat întocmai lumina ei și s-au depărtat de ea spre lume și în fața lumii, nici unul din ei nu va fi să nu fie rușinat mult pe pământ ca să se căiască apoi și să nu fie rușinat și în cer, iar Eu, Domnul, le spun și la aceștia: întoarceți-vă la credință ca să nu fiți rânduți pentru ziua judecării pentru acest păcat, care Mi-a dat hulei lucrarea cuvântului Meu și pe cei ce Mă poartă spre pământ și spre om, dar Eu sunt gata să pierd acest păcat numai să vă salvați voi viața și credința, măi fiilor.

Iată, omul nu poate fi pe jumătate nou, pe jumătate viu, și vin să-l învăț pe om lucrul cel întreg pentru Domnul, că Mă doare de la om, căci Eu Mă fac lui cunoscut, iar el nu împlinește în el decât cât vrea el, și se mângâie pe sine că nu poate mai mult, dar este scris că tot omul care cunoaște căile Mele și nu umblă pe ele, să nu vorbească despre Dumnezeu acela, că-I face pagubă Domnului, fiindcă omul care-l vede pe acesta zice că atâta îi cere Domnul și lui, atât cât vede la cel neîmplinit, care grăiește oamenilor despre Dumnezeu. O, nu așa este voia lui Dumnezeu cu omul, nu este ea cât este voia omului înaintea lui Dumnezeu.

E nevoie de multă învățătură peste om. Mulți dau să se aleagă pentru Dumnezeu, dar ei nu știu să moară ca să știe să trăiască apoi, că Mă uit la om și Mă doare de la el. Sunt mulți care se cred ai lui Dumnezeu. Au fost și sunt mulți și din cei care au luat și s-au hrănit din cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, dar nu s-au statornicit ei întru plăcerea Mea. Omului care îi sare țandura din te miri ce, din nemulțumirea pe care și-o face la orice pas, acela nu este om sănătos cu mintea și nici cu inima cea pentru Dumnezeu, ci e numai pentru sine cu inima și nu am ce să-i fac unui așa om dacă el nu caută vindecare cu tot dinadinsul din mâna unui doctor de suflete, din mâna unui suflet iubitor de Dumnezeu și lucrător cu Dumnezeu între om și Dumnezeu, așezat de Mine, Domnul, pentru mântuirea omului, pentru vindecarea de sine a omului care caută această vindecare, dar nu și a aceluia care nu caută după vindecarea aceasta. Când vreau să-i vorbesc omului, îi vorbesc prin om, și ca din legea Mea grăiesc lui, stârnind duhul unui om ca să-l întorc spre Mine pe cel pe care îl caut, dar trebuie primire pentru Dumnezeu așa cum Avraam L-a primit și L-a cunoscut și a grăit Lui plin de credință.

O, trebuie întregime în iubire, iar omul trebuie să învețe să-L iubească pe Dumnezeu cât mai pe voia Sa, cât mai pe așteptarea Sa și nu să-și aleagă singur cât poate să facă aceasta. Lumea n-are decât să spună pe limba ei că o iubește Dumnezeu, dar creștinul trebuie să-L iubească el pe Dumnezeu, și tot așa să și spună, și e multă și mare această lucrare de iubire, căci diavolul cântă pe pământ cântec de iubire pentru cuvântul iubire, pentru simțământul de iubire, dar nu e pentru iubire acest cânt, căci iubirea este numai Dumnezeu și trebuie întreagă atunci când ea este în om pentru Dumnezeu.

O, mama Mea, în ziua ta de praznic M-am așezat să-l învăț pe om iubirea cea din cer, mamă. Ce altceva avem Noi de dat omului decât învățătura cea de sus? Las graiul tău să se dea omului cu dulcele cel de sus, căci omul este deprins numai cu cele de jos, mamă. Binecuvintez cuvântul tău de praznic, că mare praznic este învățătura Noastră peste pământ! O, de-ar iubi gustul ei cei ce dau de ea în calea lor, mamă! Tu ești pildă de om nou, plin de Dumnezeu. Arată-ți duhul tău oamenilor, mamă! Amin.

— **D**uhul meu, Iisuse Doamne, Fiule al meu, este și el fecioresc, ca și trupul meu, căci lumea și duhul ei nu s-au cuibărit în duhul meu în vremea mea de pe pământ. Tu ai lucrare sfântă de lucrat în ziua aceasta cu poporul Tău la izvor și stăm cu el la lucru sfânt, și mă așez cu el la lucru și eu apoi, căci duhul meu tânjește să-l învățăm pe tot omul de la masa Ta de cuvânt, că e zi de slavă pentru mine în cer și pe pământ. Să dăm loc slujirii sfinte pentru această zi mare și să așezăm apoi tot cuvântul cel cu lucru mult în el pentru om, căci omul nu știe să fie cu Dumnezeu așa cum se cere pentru această slujire, Fiule Doamne. Pace lucrului sfânt al sărbătorii de azi în mijlocul poporului Tău la izvor, o, Fiul meu iubit Iisus! Amin.

— **O**mamă Fecioară, stăm cu ei la lucru sfânt și Ne așezăm apoi cu grăierea ta dulce pentru ei și pentru tot omul care ia de la Noi, mamă.

Binecuvântată să fie această zi de praznic sfânt și de lucru sfânt! Mama Mea Fecioara este purtată de heruvimi și de serafimi, cu toată suita de sfinți care petrece ziua cea de praznic pentru ea. Lucrăm după puterea cea de jos cu toate cele de sus, ca să cuprindem ceea ce este de grăit și de lucrat în lung și în lat pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși, căci tot ce este în cer și pe pământ este sub stăpânirea Mea, căci Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt are totul în stăpânirea Sa. Amin, amin, amin.

*

Am lucrat în cer și pe pământ laolaltă slujirea cea sfântă a zilei de azi, zi de sărbătoare mare pentru mama Mea Fecioara, și punem în carte acum cuvânt sfânt pentru viață sfântă în om, cuvânt cu putere, lucrarea facerii omului cel nou, om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, căci mama Mea Fecioara Îmi voiește Mie dorul împlinit, că Mi-e dor de începutul Meu cu omul când Eu l-am zidit ca să-Mi fac în el odihna Mea, loc în care să Se poată odihni Dumnezeu, numai că omul cel zidit de Dumnezeu și-a luat apoi el loc în el ca să împărătească el în el și peste toate între cer și pământ ca un dumnezeu și nu ca o lucrare a omului pentru Dumnezeu, și Mi-a răsturnat el atunci statul Meu în el și nu este omul altfel de atunci și până azi. Eu însă, pentru că sunt Făcătorul a tot și a toate, am grijă mare să aduc, cumva, la înfățișarea cea dintâi lucrarea facerii, și lucrez cu grijă mare, de șapte mii de ani lucrez cu grijă aprinsă și aștept clipa să cuvintez cuvânt proaspăt pentru arătarea celor nou lucrare și să spun: *«Iată, noi le facem pe toate!»*, și să fie iarăși frumos și sfânt totul ca și la început, când am zidit lumea. Acum însă am între pământ și cer lumea oamenilor, iar duhul lumii e străin de Duhul lui Dumnezeu, și tot ce nu este cu Dumnezeu se strică, se stâlcește de tot și nu mai are nici un chip, și asta a făcut duhul lumii cu făptura cea omenească, și trebuie să-i grăiesc omului aceasta literă cu literă, cuvânt cu cuvânt, ca să-Mi fie dreaptă apoi judecata lucrurilor toate, după cartea facerii cea din cer între pământ și cer, căci este acum altă facere între pământ și cer, este facerea pe care a făcut-o și o tot face omul, căci el și-a zis: *«Pune-voi scaunul meu mai presus de ceruri și peste Cel Preaînalt îl voi pune!»*. O, numai îngerii Mei știau slava domniei Mele, slava Celui Preaînalt, iar omul a născut în el gând ascuns după ce i-am dat să stăpânească lucrarea Mea cea pentru el și să-L recunoască de Stăpân peste el pe Făcătorul lui și a toate cele făcute de Dumnezeu, văzute și nevăzute, după lucrarea lor.

O, poporul Meu, e nevoie de adâncă smerenie în om

pentru slujire a sa înaintea lui Dumnezeu sau înaintea omului. O, poporul Meu, duhul rău stă bine ascuns de șapte mii de ani ca să facă el în fiecare om ceea ce a făcut atunci omul cel zidit de Dumnezeu și care s-a semețit după ce îngerii lui Dumnezeu slujeau lui cu bucurie și cu iubirea cea de sus. O, fiilor, nu s-a născut în oameni până azi înțelepciunea care-i trebuie omului ca să se uite el bine cât strică, cât bine strivește semeția în om, căci omul cel întâi zidit, semețindu-se după ce i-am supus lui toate spre slava Mea și spre bucuria lui cu Mine, Mi-a strivit el apoi și slava îngerilor, iar îngerii Mei cei întâi, slujitori omului după ce l-am zidit și i-am dat lui Edenul de casă, și-au pierdut slujirea lor cea pentru Mine, căci s-au plecat omului, dar omul era semeț acum, căci s-a văzut mare și puternic prin ceea ce Eu i-am dat, și a stricat atunci omul în cer și pe pământ locul lui, și locul Meu din el l-a stricat atunci și a adus durere și cădere pentru îngerii care știau bine scaunul Meu de domnie și slava lui, unde ei Îmi slujeau.

Voiesc să-l învățăm pe om duhul credincioșiei față de Dumnezeu și față de om, o, mamă scumpă a Mea și a fraților Mei iubitori de Dumnezeu în cer și pe pământ, și hai să cuprindem ceea ce este de grăit și de lucrat în lung și în lat peste cei credincioși și peste cei necredincioși, mamă! Hai să arătăm la toți duhul tău, facerea lui cea de la Dumnezeu, mamă, pilda de om nou, plin de Dumnezeu, o, mama Mea. Amin.

— **E**ziua mea de lucru sfânt peste pământ prin biserica Ta cea de nou Ierusalim, o, Fiul meu Iisus Hristos, Domnul meu și Dumnezeul meu. E zi de lucru mult și scump, că e din cer lucrul Nostru, și e durere în Noi, fiindcă s-a așezat prea departe pământul de cer, iar omul de pe pământ are aceeași nevedere ca și omul cel de la început în rai, care s-a voit liber de Dumnezeu, ba mai mult, Fiule Doamne. Noi Ne așezăm acum să punem pe masa poporului cuvântului Tău hrană de cuvânt pentru toată facerea, care Ne ascultă ochi și urechi, căci numai ceea ce are pentru Tine ochi și urechi stă să Ne asculte, iar cine are pentru sine ascultă de sine și trage și facerea Ta să asculte de sine, și acesta este omul; omul care seamănă cu cel întâi zidit de mâna Ta după ce el a căzut prin semeție. Tot omul care face păcate împotriva facerii lui cea de la Tine este om semeț, om după chipul și asemănarea omului cel zidit de mâna Ta și căzut prin semeție apoi.

O, luați și beți din acest izvor de cuvânt, voi, fii ai pământului, fii ai oamenilor! Luați și învățați întoarcerea acasă pe calea duhului pocăinței, căci tot omul a căzut din Dumnezeu odată cu căderea omului întâi zidit de mâna lui Dumnezeu-Cuvântul când sfatul Treimii dumnezeiești a hotărât așa: să facă om după chipul și asemănarea Sa.

O, Doamne Cuvinte, le arăt oamenilor calea, ridicarea din păcatul semeției zidite în om încă de la început de omul cel de la început, care s-a semețit peste Tine după ce l-ai zidit. Calea de întoarcere este să-și plângă omul acest păcat și să-și osândească fiecare în el însuși, ca să vadă îngerii cei slujitori omului pentru acest păcat și să nu mai poată ei sluji duhului semeției din om și să fie eliberați din slujire acești îngeri căzuți dinaintea tronului Tău cel slăvit. O, să-și vindece omul căderea și să vindece și căderea îngerilor slujitori lui pentru semeția din el! Desfacem acum taină mare, ca să-și știe omul păcatul și să plângă înaintea Ta pentru iertarea lui, căci până acum nu s-a descoperit desăvârșit cât a stricat și cât strică în cer și pe pământ semeția omului, care de șapte mii de ani stă deasupra lui Dumnezeu, nebăgând în seamă pe Făcătorul a toate, iscodind pe pământ și în văzduh cu fățarnicia lui tainele cele ascunse ale lui Dumnezeu ca să le strice, zice el, și să fie el

Dumnezeu, și să spună că el știe, și nu Dumnezeu.

O, nu uitați, voi, fii ai pământului, că acum două mii de ani și mai bine a venit Dumnezeu pe pământ și S-a dovedit pe Sine Dumnezeul cerului și al pământului, plin de har și de adevăr, arătând omului umilința Sa cea sfântă, pe care trebuia s-o aibă tot omul, și din care a căzut prin semeția cea asupra lui Dumnezeu, iar când Adam L-a văzut din iad atâta de slăvit prin smerenia Sa pe Domnul, a văzut atunci păcatul său cel împotriva lui Dumnezeu și a îngerilor lui Dumnezeu cei din fața tronului slavei dumnezeiești, și și-a înțeles căderea și a înțeles căderea tuturor oamenilor din pricina păcatului său.

Grăiesc cu Tine, Doamne Cuvinte, Fiule al meu, ca să vadă oamenii duhul meu, care este din Făcătorul meu, Dumnezeu, și de El așezat înăuntrul meu pentru smerenia mea. Îmi arăt oamenilor duhul meu și smerenia lui, Fiule Doamne, și pe care trebuia s-o aibă omul cel întâi zidit și toți apoi din unul în altul înaintea Ta. Hai cu mine în grăire, Fiule scump! Hai, că nu știu oamenii, nu știu nici cei ce zic că știu despre Tine și de la Tine, nu știu aceștia cum a fost căderea îngerilor, nu știu că nu îngerii, ci numai omul a întins mâna peste Tine și s-a făcut el atunci cădere peste îngerii slujitori tronului Tău slăvit! Spune-le oamenilor, că nu știu oamenii ceea ce numai Tu ai văzut și știi, căci ești Fiul Tatălui, Cel mai înainte de vecii născut din Tatăl, ești Cel ce este, Fiule scump! Amin.

— **L**e spun, mamă, le spun așa cum le-am spus și ucenicilor Mei acum două mii de ani când au venit la Mine cu bucurie după ce i-am trimis să lucreze peste oameni prin trimiterea Mea pentru semne și minuni în numele Meu, și căroră se aplecau duhurile îngerilor căzuți, văzând în ei puterea Mea, iar Eu le-am spus lor: *«Nu vă bucurați de aceasta, nu tresălați că vi se supun duhurile rele, căci Eu am văzut pe satana ca fulgerul căzând din cer, și aveți grijă mare de numele vostru cel scris în ceruri și numai de aceasta să vă bucurați»*. O, mamă, iată, și bucuria poate fi semeție, și încă ce semeție, mamă! Ucenicii Mei dădeau să se bucure că li se pleacă duhurile rele, îngerii cei căzuți prin bucuria omului cel zidit de Dumnezeu și care s-a semețit bucurându-se că l-am pus să stăpânească peste cele făcute de Dumnezeu pentru el, căci când el a văzut că-l slujesc îngerii cei dinaintea tronului slavei Mele s-a semețit, bietul de el, că a luat stăpânire mare chiar și peste îngerii tronului Celui Preaînalt, Făcătorul cerului și al pământului și al omului apoi. Cine știe să citească în Scripturi poate să înțeleagă dacă voiește, căci Eu acum am deslușit păcatul semeției omului când îngerii cei dinaintea tronului Meu slujeau lui în rai ca și Dumnezeu, căci Eu, Domnul, slujesc omului de atunci și până azi.

Să se smerească omul pentru cât îl miluiesc Eu și pentru cât îl slujesc, și nu să se semețească el că ar merita aceasta, căci Adam a pierdut pacea lui și a Mea în el dacă s-a crezut vrednic. Tu însă te-ai voit slujitoare Fiului lui Dumnezeu, Care avea să vină pe pământ atunci, și te-ai smerit adânc, mamă, și ți-ai arătat duhul tău oamenilor, de atunci și până azi și până mâine, o, mama Mea. Tot omul care se semețește în el însuși și în afara lui ca un mai vrednic între ceilalți, acela este vrăjmașul lui Dumnezeu, mamă, și face și alte suflete să cadă de la Dumnezeu prin semeția lui, iar Eu îndur pierderi mereu din pricina semeției celor ce se cred vrednici și care trag la un gând cu ei pe cei slabi ca să urmeze lor, și iată cum cad din veghe oamenii prin oameni așa cum au căzut din slavă îngerii care au slujit gândului omului semeț, așezat de Mine în rai după ce l-am zidit!

O, câtă umilință, câtă pocăință îi trebuie omului prin

care cad suflete de la fața Mea, din duhul credințioșiei spre duhul ușurătății omenești și spre lepădare de Domnul, Care este calea, adevărul și viața! Omul voiește să fie el adevăr, și din această dorință a sa trage de pe cale pe cei care slujesc semeției lui, învelită în duhul fățarniciei. Nu-i trebuie omului adevăr pentru el, ci îi trebuie pocăință mereu, mereu pentru curățirea lui de păcat, căci vai omului mincinos care se vede pe sine mai bun decât pe ceilalți, judecând el peste ei și împungându-le fața, căci n-a pus Domnul pe om să judece el ceea ce Domnul are de cercetat și de lămurit, fiindcă Domnul este milos și iertător și vindecător și înnoitor, iar omul este semeț, pedepsitor, răzbunător și judecător.

Te-am arătat pe tine oamenilor acum două mii de ani, mamă, și le spun acum tuturor că îngerii cei căzuți, care s-au făcut satane, s-au temut mereu de tine cât ai stat pe pământ și n-au putut să-ți facă piedici și nu s-au apropiat de calea ta cu Dumnezeu, mamă. Stăpânitorul acestei lumi, diavolul, a fost judecat atunci prin venirea Mea pe pământ și prin moartea și învierea Mea apoi, și nici atunci n-a priceput el îndeajuns judecata lui, căci acest duh a rămas orb de tot odată cu înființarea lui între cer și pământ în clipa când îngerii s-au prăvălit din cer prin semeția omului în rai. Tu ai fost calea Mea de venire pe pământ, mamă. Frumos te-ai pregătit de la pruncie și până la venirea Mea de la Tatăl la tine și până la venirea ta la Tatăl apoi, unde Eu te-am așteptat după ce M-am înălțat de lângă ucenici cu trupul Meu cel văzut de ei până atunci.

Am dat acum, și Eu și tu, să arătăm duhul smereniei sfinte în om, mamă, și puterea lui cea pentru mântuirea omului și pentru statul Meu în om, căci tu ești pildă de om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și n-au avut îngerii cei căzuți ce să lucreze rău prin ființa ta, căci și trupul și duhul ți-au fost feciorești, iar Eu am grăit acestea cu tine acum, în ziua ta de praznic sfânt între sfinți, pentru mărturia ta, o, mama Mea. Amin.

— **D**a, Fiule, am voit eu acum să le spui Tu oamenilor cum l-ai văzut Tu pe satana ca fulgerul căzând din cer când omul s-a semețit peste Tine după ce Tu l-ai așezat în rai, unde el se bucura de slava Ta, de facerea Ta și unde îngerii cei de lângă tronul Tău slujeau lui, așa cum și Tu îi slujeai, căci Tu erai iubirea cea de lângă om și n-a avut el grijă să Te păstreze ca să nu se strice ceva din ea pentru el, așa cum eu am avut în toată vremea mea pe pământ grijă de mine și de Tine cu viața mea cea pentru Tine. Să-l prindă fiori pe cel ce se alege pentru Tine, că Tu ești mare, iar omul este mic, o, Dumnezeule Fiu, și nu e nimic omul fără Tine mereu, nici măcar mic nu mai este el când stă fără de Tine, fără să-l prindă fiori pentru cea mai mică lipsă a lui de lângă Tine și a Ta de lângă el, așa cum eu mi-am păstrat viața mea în grija aceasta, de n-a putut duhul cel rău să se bucure el de la mine pentru sacul său cel potrivit omului și Ție, Doamne.

Le-am arătat eu acum duhul meu oamenilor și Te-am ascultat așa în ziua mea de praznic sfânt între sfinți, căci Tu ești Cuvântul de Care trebuie să asculte toți și toate între pământ și cer, între cer și pământ, o, Dumnezeule Fiu! Amin.

— **O**, câtă pocăință îi trebuie omului, mamă! Îl chemăm pe om la această masă, la această pomană, numai să vină omul, mamă, căci totul este în dar.

O, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, să nu spuneți că n-ați făcut, că n-ați greșit, căci omul cel întâi zidit s-a ascuns și nu s-a pocăit și nu s-a umilit, și a pierdut toată bucuria sa. Căutați bucuria pocăinței, că ea este așa de dulce, așa de dulce! Nu căutați bucuria semeției așa cum toți oamenii

s-au învățat să guste duhul acestei fățarnicii și să nu-și simtă moartea sufletelor lor prin acest venin ucigător de Dumnezeu în om! Ucenicul Meu Petru s-a crezut putincios când a spus că nu Mă va părăsi dacă toți ceilalți vor face aceasta, și n-a trecut decât o clipă și și-a văzut neputința și și-a plâns-o cu mare pocăință, cu mare durere, chiar dacă el voia să-Mi facă bine, și iată, cel care voiește să facă binele nu poate, ci face răul pe care nu voiește să-l facă, dar poate cel smerit, cel care are în el duhul pocăinței, lângă care nu poate semeția, căci omul este căzut prin omul cel de la început, care s-a semețit în rai.

Să luați, o, să luați de pe masa Mea cuvânt de povață pentru smerenia voastră înaintea Mea, pentru umilință în voi, fii ai oamenilor, că nu găsiți pe nicăieri așa dulce și sfântă și mare iubire și multă înțelepciune a tainelor celor de sus!

Iar tu, o, popor de la izvorul Meu de cuvânt, pune înaintea oamenilor hrană cerească, fiindcă te-am așezat ca să Mă împarți și de aceea îți dau. Numai veghea cea pentru Dumnezeu să-ți fie ție bucuria, căci neveghea pentru aceasta este urmărită de satana ca să-l prindă pe om în nepăsare și să-l culce la pământ, sfârtecând cămășuța lui cea de sus.

Omul trebuie să se facă om nou ca să fie el al lui Dumnezeu acum și pe vecii. Îi trebuie iubire multă omului, iar unde ea nu poate atât cât să-l facă aprins și sfânt pe om, acolo e bună frica de Dumnezeu, frica să nu-L piardă omul pe Dumnezeu, și aceasta înseamnă smerenie și veghea pentru smerenie, căci Eu, Domnul, am stat numai smerit înaintea Tatălui și înaintea oamenilor, tănuindu-Mi dumnezeirea, pentru ca să arăt smerenia Mea. Amin.

Îmi sfârșesc acum cuvântul cel pentru ziua de praznic a mamei Mele Fecioara când ea prin vârsta ei pruncească s-a dat lui Dumnezeu și a rămas a lui Dumnezeu pe vecii. Pe veci de veci să fii al Meu, o, poporul Meu, căci cine nu are o așa soartă, acela este om semeț, prin care cad cei ce slujesc duhului lui, precum îngerii slujitori semeției omului în rai au căzut dinaintea Mea.

Să fie multă învățătură și mereu să fie în mijlocul tău duhul învățurii sfinte, poporul Meu, căci veghe mai mare ca aceasta nu poate să fie și să-l țină pe om în Duhul Meu, în casa îndurării, fiilor. O, învățați, așa cum Eu aștept de la cei credincioși lucrare, învățați duhul și lucrarea apostoliei și așezarea în mare smerenie de duh pentru această lucrare, care-L ține pe Domnul pe pământ cu oamenii, și pe fiii lui Dumnezeu în sălașul îndurării și al mângâierii cea de sus, fiilor.

Pace ție, popor de la izvor, împărțitor de cuvânt, împărțitor de Dumnezeu, căci Dumnezeu-Cuvântul Se face izvor și râu de izvor în mijlocul tău! Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2011

Sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina

Viața omului este o zi de luptă a fiecărui om, ori pentru cer, ori pentru iad. Prooroc pentru înnoirea lumii și răscumpărarea omului.

In zile de sărbătoare de sfinți, Eu, Domnul Iisus Hristos, vin în grădina cuvântului Meu și grăiesc de deasupra și Mă așez pe masă cuvânt și Mă dau apoi spre mângâierea celor ce Mă așteaptă să Mă dau, căci sunt credincioși venirii Mele de azi cu sfinții pe pământ cuvânt, iar credința lor se așează cale înaintea Mea și Îmi ajută lucrul venirii Mele, așa cum în toate vremile Mi-au pus cei credincioși înaintea credința lor, iar Eu, Domnul, am lucrat și am săvârșit.

Oștirile cerești au azi în sărbătoarea lor pe mucenița Ecaterina, pildă de credință și de om nou prin credință și prin

faptă, iar credința ei a născut credință și suflete pentru cer și dragoste de Dumnezeu în ele, și apoi privesc minunată și mărturisire tare a lui Dumnezeu înaintea neamului păgân față în față cu cei credincioși pentru Hristos, și s-a făcut aceasta sămânță nouă pentru semănat în oameni ca să vină la viață cei ce se ridică să-l biruie pe satana și să se dea ei lui Dumnezeu pe vecii, căci viața omului este o zi de luptă a fiecărui om, ori pentru cer, ori pentru iad, după cum omul însuși înclină să lupte, ori pentru Dumnezeu, ori pentru satana.

Vin, poporul Meu, la tine cu sobor de sfinți. Deschide cuvântului Meu spre hrana sufletului tău! Nu e multă hrana cea din cer, o, nu e multă cum spun cei necredincioși, ci e puțină mărirea Mea cea plină de lucru peste pământ, căci omul mănâncă mai mult hrana cea de pe pământ, iar sufletul este mai mult decât trupul, și uită omul aceasta. Te îndemn, fiule, să mănânci cu dor, căci dorul vine dorind, ca și foamea de bucate, care vine mâncând din ele. O, învăță-te, tată, așa, că vine vremea să mănânci mai mult din cer și să crești frumos și tot mai frumos, că frumoasă va fi plinirea vremilor, și Eu voi sărbători cu cei credincioși zi și noapte, căci noapte nu va mai fi. O, cum să mai fie noapte când Eu, Domnul, voi fi mereu cu ai Mei și cu învierea Mea în ei?

O, poporul Meu, zi și noapte slavoslovesc sfinții cântarea cea de biruință a Mielului lui Dumnezeu și a lor, a celor răscumpărați prin sângele Meu și al lor pentru mărturia Mea, iar când Eu cobor cuvânt pe masa ta, slavoslovesc sfinții venirea Mea la tine, că e mare biruință a Mea venirea Mea de azi prin credința ta pe pământ. În suita Mea de venire la tine în ziua aceasta stă mucenița Ecaterina și ceata de mucenițe, care M-au iubit cu viața lor cât au stat pe pământ și și-au plătit lor viață și loc în cer între sfinți, iar Eu, Domnul, îi am acum lucrători cu Mine, căci venirea Mea este lucrare mare și Mi-o lucrez cu sfinții, fiule. Eu întotdeauna am lucrat și am grăit pe pământ prin cei credincioși, petrecând în ei și cu ei, căci ei se făceau ușa prin care lucrările Mele se arătau oamenilor pline de har, pline de sămânță de semănat peste pământ pentru credința în Dumnezeu a oamenilor și pentru iubire în ei. Hai, tu, mireasă plină de dor pentru Mirele tău cel de sus, arată-ți hăinuța și podoabele ei, pe care credința ta le-a lucrat. Eu, Domnul și Mirele tău, binecuvintez intrarea ta. Amin.

O, mare este slava Ta în biserica sfinților Tăi sus în cer, Doamne! Mult mi-a atins inimioara dorul de Tine în vremea mea cea fragedă pe pământ! Mi-a luat foc inimioara de dragostea Ta. Am dat foc cu focul din mine celor ce au ars apoi și ei pentru Tine cu inima din ei în mijlocul focului în care au fost puși de păgâni pentru iubirea lor de Dumnezeu, o, Mire Doamne. O, nu știu oamenii ce face iubirea cea aprinsă pentru Tine într-o inimă credincioasă Ție când ea ajunge să Te cunoască și să Te iubească cu toată puterea ei. Să-și aducă aminte toți necredincioșii de pe pământ de mărturia Ta prin atâtea cete de sfinți și de mucenici, prin care Tu ai slobozit atâtea semne minunate, atâtea nașteri de sus în oamenii care au urmat apoi după Tine pe urma sfinților Tăi mărturisitori. Ești disprețuit de toți, o, Mire sfânt, dar ai fost și ești atâtea de iubit de cei ce Te-au aflat și Te-au crezut și Te-au urmat după ce Tu Te-ai descoperit lor! O, fericiți sunt cei ce sunt scriși în cartea vieții, Doamne! Ei se descoperă pe pământ ai Tăi prin mărturisirea lor cea pentru Tine, iar Tu Te desăvârșești minunat prin locul Tău din ei, prin credința lor, care Te alege lor.

O, fii ai oamenilor, are Domnul bogăție mare în cer pentru cei veniți de pe pământ prin credința lor cea mărturisitoare

înaintea celor necredincioși. Mirele Iisus Hristos a fost iubirea lor, iubirea cea din ei, iar întru El este tot binele și tot darul cel desăvârșit. Curând, curând, tot pământul în lung și în lat va fi împărăția Lui și a sfinților Lui, că este scris aceasta, dar acum are Domnul aici izvor chemător, care cântă și plânge și curge după om, și vai celor de pe pământ care nu caută spre el când el curge vestindu-și obârșia și împărțindu-se peste tot ca să-L semene pe Dumnezeu în oameni și să învieze mulți la glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris.

Învăță Domnul cu cuvântul Său viața cea de sus s-o ia omul în el și s-o trăiască și s-o înflorească pe ea pe pământ, căci totul va fi al Domnului pe pământ și nu va mai fi al omului, și va fi izvor de slavă peste tot pentru cei credincioși, după ce Domnul a strigat atâta vreme după om ca să-I deschidă Lui.

O, deschideți cartea cuvântului lui Dumnezeu, Care strigă azi în lung și în lat ca să fie auzit glasul Lui, o, fii ai pământului! Strigă peste voi Domnul și sfinții Lui ca să intrați în sărbătoarea venirii Lui. Dați Domnului vlaga voastră, căci El vă va da însuțită bucurie și putere pentru ea dacă-L veți căuta cu dor pe El așa cum eu L-am căutat, iar El m-a găsit și mi-a dat din focul Lui să port. Dați de peste voi viața care vă surpă viața, căci taina vieții în om este iubirea cea pentru Dumnezeu, de la Care aveți toți darul vieții. O, ascultați de Domnul și de toată învățătura Lui cea pentru viață, cuvânt care cheamă la înviere și la viață de sus pe pământ, căci viața luată de jos este viață fără Dumnezeu și este plată rea pentru om.

Arată-Ți fața, o, Mire Doamne! Arată-Ți minunea lucrării Tale din mijlocul poporului cuvântului Tău de azi, că a sosit vremea, iar trâmbițele sună tare în cer vremea Ta, venirea Ta, și se anunță ea așa, căci Tu cu sfinții vii, precum este scris. Amin.

— **I**mi fac sfinții vestirea și venirea Mea cu ei pe pământ cuvânt, iar Eu, Domnul, Mă fac lor cale ca să vină cu Mine și să cuvinteze ei de lângă Mine venirea Fiului lui Dumnezeu ca să-Și gătească Lui mireasă pentru întâmpinarea Sa. Amin.

O, mereu vin, mereu Mă fac cuvânt aici și grăiesc deasupra grădiniței Mele de cuvânt și-Mi așez în cartea sa tot cuvântul gurii Mele ca să se vadă strigătul Meu cât este de mult, cât vin de mult după om ca să-i cercetez viața și ca să-i dau dacă voiește să Mă primească să-i dau. Am popor credincios așezat de Mine înaintea Mea când vin, și l-am făcut împărțitor de Dumnezeu, iar el Mă vestește peste tot pentru cei ce Mă aud și-Mi deschid ca să cinez la ei masă de cuvânt și de înviere prin cuvânt. Așa cum omul de pe pământ grăiește peste oameni și se împarte ca să fie auzit peste tot de la locul de unde el grăiește sau se arată văzut grăind, o, tot așa și Eu, Domnul, grăiesc aici, în mijlocul unui popor sfințit, așezat de Mine înaintea Mea, și Mă împart în părți ca să fiu auzit și luat în casă de cei ce-Mi deschid ca să le dau. Mă strecor smerit și pe aceeași cale Mă vestesc, pe cale cu omul mergând, odată cu el călătorind și vestindu-Mi venirea, dar zgomotul de pe pământ e mare de tot, căci oastea lui satana e toată peste tot împrăștiată, pe toată fața pământului este ea și mănâncă toată frunza, tot rodul, căci este flămând după duhul omului satana și e nebun de flămând după om, iar Eu calc ușor, în șoaptă, pe aceleași urme, pe aceeași cale și strig ușor și-Mi semăn sămânța în mijlocul neghinei și o ud mereu, mereu, că vreau să crească ea și nu neghina, și vreau să biruiască ea rodul neghinei, căci neghina rodește odată cu rodul ei și focul cel mistuitor pentru ea, dar Eu, Domnul, voi face să crească frumosul raiului pe pământ apoi, și voi da acest frumos celor frumoși, celor ce se

lasă făcuți acum după chipul și asemănarea Mea, căci Eu pentru aceasta vin acum pe pământ cuvânt și cu cuvântul lucrez facerea cea nouă, căci vin cu facerea cea de sus a tot și a toate, vin, că este scris să vin și să lucrez lucrul cel nou, care va rămâne înaintea Mea spre mângâierea Mea și să-l înmuguresc și să-l înflorească apoi, căci omul va fi răscumpărat prin multul Meu pogorământ după el acum. Amin.

O, pace ție, poporul Meu de la izvor, la care vin pe masă cuvânt ca să Mă dau spre viața multora, spre mângâierea celor ce se vor deschide Mie și spre viața lor cea de sus pe pământ, ca să-Mi întâmpine ei venirea Mea, slăvita Mea venire acum, la sfârșit de timp! Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2011

Sărbătoarea de douăzeci de ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Numele Domnului la sfârșit de timp este Cuvântul lui Dumnezeu. Mângâiere pentru arhiereul Irineu.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, întru acest nume coboară Cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea și Se așează în cartea Sa pe pământ, și Se slăvește Domnul în cuvânt acum, la sfârșit de timp, căci întreită este lucrarea Sa și întreită este ea acum, când veacurile se desăvârșesc sub mâna Sa, sub facerea Sa cea nouă și se încununează prin venirea Fiului lui Dumnezeu iarăși pe pământ, în lucrare de cuvânt de mărturisire a Sa prin cuvânt. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă las tainic peste pământ sub numele Meu cel de la sfârșit de timp. Sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui Savaot, Cuvântul Tatălui sunt. Am pe pământ ieslea nașterii cuvântului Meu cel de azi și Mă las în ea cuvânt și cresc în ea cât râul și-Mi croiesc albie și merg curgând din cer pe pământ, și de pe pământ din loc în loc peste tot, de aici, de la grădinița cuvântului Meu, în mijlocul neamului român întocmită de Dumnezeu acum, pentru ca să fie ea și să lucreze ea sub taina ei cea dintru început, de când Domnul păstrează acest cuibușor pentru venirea Sa cuvânt pe pământ spre sfârșit de timp ca să se împartă cuvântul Său și să-l trăiască oamenii, căci lumină am venit să aduc și să fie lumină pe pământ. Să Mă audă tot întunericul dintre Mine și om, căci Eu, Domnul, rostesc cuvânt nou și spun: să fie lumină pe pământ! Să fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii și să se audă în lung și în lat cuvântul venirii Lui! Amin.

Cete de sfinți și de îngeri am în ziua aceasta în coborârea Mea deasupra grădiniței cuvântului Meu și o împodobesc pe ea cu mângâierea Mea, cu mâna Mea cea plină de har, și grăiesc cu ea ca și cu o ființă a zidirii Mele, căci sunt Ziditorul a toate și am grăire cu toată zidirea Mea, și tot așa și ea are grăire cu Făcătorul său și nu se oprește ea din grăirea ei cu Mine din pricina necredinței omului în grăirea Mea cea multă cu zidirea Mea, și grăiește ea cu Ziditorul său.

N-a fost în toate ale zidirii Mele mai îndărătnică zidire ca și omul cel zidit de Dumnezeu, după ce pe toate le-am zidit pentru el, și apoi pe el în mijlocul zidirii, căci după ce l-am făcut nu i-a plăcut de ajutor nici o ființă cu suflet viu în ea dintre toate câte erau zidite pentru ajutor lui, pentru mângâiere lui în numele Meu. N-a fost mulțumit omul înaintea Mea, n-a fost. Mi-a venit greu și durere când am văzut că nu era mulțumit de facerea Mea cea pentru el. Atunci am luat din el ca să-i dau, căci altfel nu și-a găsit mulțumirea, iar dacă i-am dat, n-a mai căutat apoi la Mine și nu M-a mai ascultat. A plâns atunci cu

jale grea toată facerea, toată zidirea cea făcută de Dumnezeu-Cuvântul, și de atunci plânge mereu zidirea toată și toată făptura ei, după facerea ei, după rostul ei și după lucrarea ei toată. Plânge și omul de atunci și până azi, dar plânge pentru el, nu pentru jalea Mea cea de la el, ci plânge nemulțumit. Nu i-a plăcut de Dumnezeu nici la început omului și nu-i place nici acum. Nu-i place de Dumnezeu omului pe pământ. Am venit apoi după cinci mii de ani de la Tatăl la om ca să-l îmbiu să Mă cunoască și să Mă iubească și să Mă urmeze înapoi, de unde a căzut prin nemulțumire de Dumnezeu și prin unire cu însuși trupul său, dar orbirea lui nu s-a lăsat vindecată, nu s-a lăsat, iar Eu M-am întors înapoi la Tatăl, lăsând pe pământ prețul plătit pentru răscumpărarea lui ca să Mă vadă el din locuința morților, că fără Dumnezeu nu ajunge omul acasă la Dumnezeu, ci ajunge la locul de unde a fost luat când Domnul l-a zidit din pământ și i-a dat duh de viață ca să umble ca Dumnezeu și pentru Dumnezeu pe pământ. Și dacă nu s-a lăsat omul atunci vindecată de căderea sa din Dumnezeu, a fost scris pe pământ în vremea aceea ca să vin iar la plinirea vremii, în zilele cele de apoi, și iarăși să grăiesc pe pământ cuvântul facerii omului, și a grăit în zilele acestea cu Făcătorul său omul cel de atunci, omul cel de la început, și și-a cunoscut el acum căderea și și-a cunoscut obârșia trupului său și a duhului său și a plâns cu jale înaintea Mea așa cum a plâns la început cu jale grea toată facerea, toată zidirea cea făcută de Dumnezeu-Cuvântul, și a plâns omul acum pentru Dumnezeu, că a văzut întreita lui Dumnezeu lucrare, căci Duhul Sfânt al Treimii dumnezeiești descoperă acum toată taina lui Dumnezeu de la început și până la sfârșit pentru răscumpărarea făpturii.

O, plânge omul cel zidit de mâna Mea la început, plânge acum cu durere și cu liniște în durere și grăiește cu Făcătorul său, pe Care la început nu L-a iubit, căci și-a iubit trupul său, că până n-a luat Domnul din trupul său să-i dea de ajutor și de tovarăș, el nu s-a mulțumit. Grăiesc acum cu el din grădinița Mea de cuvânt, acum, la plinirea vremurilor, iar el vede acum locul de unde Eu am luat aluatul facerii trupului lui și-Mi cunoaște Duhul cu care am suflat peste el ca să-i dau suflet viu și-Mi spune îndurerat:

— **Î**ndură-Te, Făcătorul meu, de toți cei care s-au înmulțit din mine, și din unii în alții pe pământ de atunci și până azi, de lumea oamenilor cei după chipul și asemănarea mea, a neascultării de Tine și a nemulțumirii mele pe pământ atunci! Facă-se voia Ta cea sfântă, plângând Ți spun, căci la începutul meu cel de la Tine am călcat peste voia Ta și Ți-am stricat lucrarea, căci n-am fost mulțumit și m-am vrut mare cât nu puteam să fiu, și am îndurerat mărirea Ta, iar scaunul mării Tale s-a clătinat atunci din pricina îngerilor mie slujitori pentru neascultarea mea, căreia ei s-au plecat, iar Tu ai venit apoi să-mi grăiești ca și cum m-ai fi căutat, văzând îngerii clătinați de la locul slujirii lor înaintea tronului Tău slăvit, și m-ai întrebat unde sunt. M-ai întrebat așa pentru că eu am dat în mintea mea să mă ascund de Tine, să fac cumva să nu mă vezi pe mine, cel orbit de dor de mărire și de întâietate între mine și Tine, o, Făcătorul meu. Te-ai întors după mine de aici, de unde lucrezi Tu acum cu cuvântul Tău cel de la sfârșit de timp, Te-ai întors la începutul meu cu Tine și m-ai făcut să văd vremea toată de atunci și până azi și m-ai adus să văd capătul veacurilor omului și să-Ți văd truda Ta de azi și multa Ta îndurare pentru om. O, ce trebuia să fie omul și ce este el! Mă doare, de șapte mii de ani plâng și mă doare, dar durerea mea cea de acum strânge cu ea toată vremea care a fost, și mă doare în Tine acum, o, și Te doare mult de la mine

și doare în mine toată durerea Ta. Ia-o și pune-o pe rana Ta cea de la mine și vindecă durerea Ta și a mea! E lungă și ne-a obosit, Dumnezeul meu. Tu încă ai răbdare cu omul, că îmi voiești răscumpărarea toată fiindcă atât de mult iubești, și trebuie să știe omul ce este Dumnezeu, căci iubirea este El.

Și acum glasul Tău peste grădina obârșiei trupului meu să-și curgă cuvântul, Doamne, și să-Ți întocmești sărbătoarea cea de azi cu cei ce sunt pe pământ dintre oameni ajutorul Tău acum, copiii ascultării la sfârșit de timp pentru dragostea lor de neamul omenesc, greu lovit de neascultarea mea cea de la începutul omului și pe care neam Tu voiești să-l vindeci acum și să-Ți arăți ființa Ta, iubirea Ta cea pentru om, o, Dumnezeul meu. Amin.

— **Î**n ziua aceasta Eu, Domnul, am grăit aici, în grădina cuvântului Meu, și am avut în grăire cu Mine pe omul cel de la început, și însemnez azi sărbătoarea cea de douăzeci de ani de când am așezat la lucrul cel sfânt al cuvântului Meu peste pământ grădinița cuvântului Meu, locul din care am grăit la început cu Tatăl să facem om după chipul și asemănarea Noastră și să împărțim în el. Tot de aici grăiesc acum, la sfârșit de timp, ca să unesc începutul cu sfârșitul și să fac început de facere nouă prin cuvânt, tot prin cuvânt să fac și să lucrez, căci vreme multă am vestit prin prooroci ceea ce Eu lucrez în zilele acestea, zilele cele de apoi când Eu de pe acest munte de cuvânt dau oamenilor legile facerii pentru viață sfântă în om și dau cuvântul acesta peste pământ și lucrez cu el din grădinița cuvântului Meu cel de azi. Amin.

Îmi las cu sfinții și cu îngerii privirea peste ziua când Eu, Domnul, cu martori din cer și de pe pământ am așezat piatra cea nouă ca să zidesc pe ea taina facerii celei noi, prin care să-Mi răscumpăr făptura, căci ea Mă așteaptă. Prin cuvânt lucrez și cu el biruiesc cât nu se suie la mintea omului, căci n-am venit pe pământ cuvânt ca să stau, ci ca să biruiesc cuvântând. Amin.

Grăiesc cu voi, copii rămași la datorie, rămași cu Mine prin toate clătînările care au fost în toți acești douăzeci de ani, căci drumul Meu e greu de urcat, iar omul cel fără de umilință multă în el obosește și cârtește și nu poate până sus și-și pierde credințioșia pe cale, iar cei cumiți, care merg prin puterea Mea, sunt cei rămași și prin care Eu Îmi păstrez și-Mi culeg rod pentru ziua slavei celei mari când toate cuvintele acestei profeții vor străluci prin împlinirea lor cu cei credincioși, căci voi avea popor credincios și mers biruitor, fiilor. Mă doare de cei ce nu i-a durut durerea Mea în schimbul durerii lor, și care au avut gândul că au durerea Mea, dar cel ce poartă durerea Mea este cel ce rămâne aici cu ea, străbătând prin greu și prin ispitate fel de fel, iar cei ce au durerea lor ca și omul cel de la început, care n-a fost mulțumit, aceia pleacă în durerea lor și rămân cu ea, nu cu Mine, iar Eu rămân fără ei, căci la sfârșit e lupta grea și nu se poate decât sub mâna Mea să poată omul, iar cel ce iese de sub mâna Mea nu mai poate nimic pentru Dumnezeu, și se minte că poate pentru el însuși, dar putere înseamnă altceva și nu este ea cu cei cu ochiul rău și fără de umilință pentru trăirea lor, pentru statura lor.

Voiesc să vă mângâi cu tot cuvântul Meu cel de azi, fiilor iubitori de Dumnezeu și de greul tot de pe calea Mea cu voi. Toată durerea se va întoarce în bucurie, tată. Fiți slujitorii Mei! Stați lângă Mine cu toată iubirea și slujirea! Tot ce Eu am cuvântat în toată vremea acestei lucrări de peste cincizeci de ani de cuvânt, gura Mea le-a grăit ca să se facă și să fie, și așa va fi. Amin.

Vai celor ce n-au iubit răbdarea! Eu nu i-am arătat ni-mănuși în vreme să fugă de sub cruce, și Mi-am învățat poporul să nu fie popor fără cruce pe calea lui cu Mine și să nu-și aleagă crucea, că nu el este Dumnezeu, ci Eu sunt, căci omul cel de la început și-a ales el și a adus spre pierzare tot neamul oamenilor, de a trebuit să muncească atât de mult Dumnezeu de atunci și până azi ca să salveze pe mulți, căci omul trage cu sine, nu cu Mine, și trage cu prostia lui, căreia îi zice minte și înțelepciune de minte, așa cum și Adam și-a zis când M-a răsturnat din el pentru voia sa.

Binecuvintez cu mângâiere sfântă grădinița Mea de cuvânt și pe toți îngerii împărțiți aici pentru veghe și petrecere tainică înaintea Mea, căci ei ne-au întâmpinat aici în coborârea cea de azi.

Binecuvintez pe cei ce stau de veghe în numele Meu aici și binecuvintez statul înaintea cuvântului Meu când el vine ca să intre în cartea sa, scrisă în grădinița aceasta.

Binecuvintez și durerea cea pentru Mine purtată aici cu răbdare și cu nădejde, căci Eu alin și împlinesc biruința Mea cea prin cuvânt vestită, căci sunt Cel ce pot. Binecuvintez ranele grădiniței Mele de cuvânt și pun pe ele mirul mângâierii și al răbdării sfinte. Grăiesc cu grijă, ca un Dumnezeu plin de veghe și de iubire. Binecuvintez tot mersul cel bun și vă mângâi pe voi, cei ce purtați mersul Meu cel de azi, de atunci și până azi. Amin.

Duc de aici binecuvântată mângâiere peste inimioara arhierelui Meu, martor lângă Mine și lângă voi aici acum douăzeci de ani, când am înfipt împreună crucea începutului cel nou de biserică înnoită prin cuvânt și așezată la lucru sfânt pentru învierea făpturii, căci el a proorocit atunci că lucrarea cuvântului Meu va merge numai înainte chiar dacă el nu va mai avea pașii lângă ea. Eu sunt cu grija și cu mila mereu după el, căci el este ca o floare între spini, tănuită în inimioara lui prin răbdarea lui cea de sub cruce, căci este îndurerat acest fiu și își ascunde durerea, pentru că el are acum de stat cu spatele la Mine și la voi, că i se cere aceasta de către cei necredincioși, care se sperie în zadar, fugind ei de fericirea pe care le-aș putea-o da dacă nu și-ar iubi atât de mult mărirea lor și micșorarea Mea, după ce ei Mi-au pus slava Mea în slujba lor și numele Meu în dreptul lor, când ei nu Mă iubesc decât numai ca să le fie lor bine și mărirea lor. O, va fi și altfel curând, curând. Aș grăi cu ei într-o zi și le-aș da din iubirea Mea, dar n-au ei ascultare și stau ascunși și-și pun străjeri de veghe. Voi intra la ei cu cuvântul și voi da să le dăruiesc credință ca a Mea, nu ca a lor, și ferice lor dacă dintre ei vor lua și se vor folosi. Amin.

Am martori din cer veniți cu Mine pentru această zi de amintire cerească și le voi da rând acum cu mărturia lor: trâmbița Mea Verginica, Andrei, apostolul cel întâi chemat, arhierii Vasile, Grigorie și Ioan și cetele lor, încununând ei ziua aceasta de serbare, căci cerul este cu multul aici. Las acum să se așeze masa de serbare și v-am pus pe voi, copiii ai ascultării, să arătați vederi de aducere-aminte a începutului Meu cel de acum douăzeci de ani ca să vadă poporul Meu cel de azi truda Mea cea cu voi atunci, iar cei din cer cu voi la masă și la vedere vor sta și vor binecuvânta și vor mângâia, iar acum ei vă spun așa:

— **F**iți plini de mângâierea cea de la noi, căci suntem cu voi în bucurii și în dureri și iarăși în bucurii! Nedespărțiți vom sta aici, acum, cu sărbătoare și pe tot drumul Domnului cu voi, și vom grăi vouă și ne va da Domnul rând și ne vom așeza în carte cu voi în ziua aceasta de mărturie sfântă aici. Pace vouă! Dumnezeu vă este tată, căci

sunteți micuți. Amin.

— **E**u, Domnul, voi da rând vouă și veți grăi pentru ziua aceasta de mărturie, o, martori iubiți ai lucrării Mele de cuvânt în grădinița cuvântului Meu cel de azi! Stăm la masă cu ei și cu poporul cel adunat la sărbătoare și așezăm în carte apoi cuvântul sfânt al sărbătorii. Suntem aici cu toată mângâierea cea de sus pentru toate ranele cele de jos trimise spre ei în tot acest timp de douăzeci de ani, căci ranele Mele sunt și ale lor, trec și prin ei și adânc îi îndurează pe ei. Amin.

O, fiilor micuți pentru marile dureri îndurate de voi pe calea Mea cu voi în zilele acestea, coroana răbdării Mele cea de sub cruce a fost din spini, măi fiilor, dar n-a fost niciodată și nici nu va mai fi între cer și pământ o slavă mai mare ca a ei pe fruntea Mea dumnezeiască între cei care nu M-au iubit. Fiți plini de răbdare și de iubire și de umilință, fiilor micuți! Împărăția Mea așa este, dar nu este slavă ca a ei, și ea este a celor micuți, care iubesc calea Mea cu ei ca să semene ei cu Mine pe cale, iar Eu să le dau lor toată grija cea pentru ei și să alin durerea lor, că Eu știu ce este durerea, fiilor, și n-o las peste voi decât atât cât s-o împart cu voi și să vă țin prin ea lângă Mine, căci cei fără durerea Mea în ei se duc, se duc și nu mai rămân ei ai Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 2011

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Proorocie pentru arătarea slavei Domnului. Toate așteaptă îndumnezeirea omului.

Ne așezăm în carte cu mărturii sfinte, căci sfinții Mei au așteptat cu dor această vreme. E vremea venirii Mele cu sfinții în cuvânt pe pământ și văd ei de lângă Mine această Scriptură împlinindu-se, căci sfinții văd ca Dumnezeu, pentru că scris este: «*Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El*».

O, poporul Meu, Eu, Domnul, petrec cu tine zile de sărbătoare, căci zilele mărturiilor sunt sărbători scumpe pentru Mine în cer și în mijlocul tău. Să știi, fiule, că vine vremea să se vadă ca în cer, nu ca pe pământ slava Mea cu tine și cu sfinții Mei în petrecere cu tine la sărbători. Sfinții văd ca Dumnezeu, nu ca oamenii, și văd ei grădinița Mea de cuvânt în slava ei cea de la Mine, așa cum M-au văzut o clipă pe Mine cei trei ucenici pe muntele Tabor când am lăsat ochii lor să vadă cum vede cerul, cum văd cei din cer slava lucrărilor Mele și a locurilor pentru ele între pământ și cer. Toți sfinții Mei sunt în slava Mea cu ei și tot așa și văd, iar această slavă s-a mărturisit din când în când în frânturi văzute, atât cât poate omul să poarte și să ducă, iar alteori ea s-a scris pe pământ și mai mult, așa cum a văzut Ioan în slava ei cetatea cea de nou Ierusalim, și iată, sunt două vederi și două stări a fiecărei lucrături și slave, dar inimioarele voastre trebuie să se îndrepte cu vederea duhului, nu cu cea a trupului spre cele ce voi le credeți și le așteptați, după cum Eu cuvintez că sunt cele ce sunt și care vor veni spre vedere odată cu schimbarea, căci toate se vor schimba într-o nestrăciune când moarte nu va mai fi.

Toate sunt arătate prin cuvânt așa cum sunt ele și toate așteaptă schimbarea omului, îndumnezeirea lui, și de aceea am venit Eu pe pământ cuvânt acum, să-i dau omului putere de credință am venit și prin credință să vadă el ca Avraam pe cele ce sunt în Domnul, văzute și păstrate între om și Dumnezeu, că vreau cu tot dorul, și tot așa voiesc și sfinții Mei să cadă perdeaua cea despărțitoare și să se vadă precum în cer pe

pământ, precum văd sfinții, nu precum văd oamenii, iar pentru aceasta nu trebuie duh de iscodire, ci trebuie pregătire și multă lucrare duhovnicească între frați și iubire ca focul, căci Dumnezeu este foc mistuitor, foc de iubire, și tot așa trebuie să fie și omul care-L vede pe Domnul în strălucirea iubirii Sale cea din Tatăl, cea din vecii.

O, fiilor, sfinții Mei vin cu Mine la voi și sunt în slava Mea și văd ca Dumnezeu și văd slava Mea cea de aici cu voi și se sfiesc sfinții de măreția slavei Mele cerești cu voi, că mare este slava Mea lângă voi și vederea ei, iar voi sunteți cei mici din ea, din slava Mea. Vă hrănesc iubirea mereu, mereu și dau după măsura omenească să vă deschid ochii pic cu pic, măcar cu cuvântul să vă dau și să vă spun din slava Mea cu voi.

O, e mare slava Mea la voi, fiilor. Vă țin cuprinși în ea ca să vă pot păstra, căci dacă n-ați fi îngrădiți în ea, duhul rău n-ar sta cuminte și s-ar băga să umble la cele de la Dumnezeu cu voi, și de aceea nu-i las lui liber hotarul, iar cheia este la Mine, precum este scris.

Am zile de mărturie cu voi, fiilor, și am sfinții cei mărturisitori lângă Mine cu mărturiile Mele dintre voi să le dau rând să mărturisească în sărbători și să lase în cuvânt mărturia lor. Amin.

— **V**enim cu Tine, Doamne, la poporul Tău și trecem cu cuvântul hotarul dintre noi și el, căci slavă mare este lucrarea Ta cu el și cu noi, cei din cer veniți cu Tine în lucrare pe pământ când vii! O, câtă slavă cerească însoțește toate locurile Tale de lucru sfânt peste pământ, Doamne! E mic de tot omul, dar poate să fie el mare cu credința, mare cât ai Tu nevoie pentru multele Tale lucrări peste pământ. Ne luăm rând acum unii după alții, căci acum douăzeci de ani am fost în norul slavei Tale aici coborât pentru așezarea pietrei cea dintâi de nou Ierusalim ca să se zidească pe ea apoi. Ne uităm ca din cer peste ziua aceea de mărturie și grăim pe rând.

Eu, apostolul Andrei, am avut bucuria să fiu între martorii cei din cer și cei de pe pământ și să lucrez de la Tine și eu binecuvântare peste ziua aceea și peste tot ce s-a lucrat și s-a așezat atunci. Mă bucuram cerește, vedeam cerește, atingeam pecetea cu care Tu ai pecetluit în ziua aceea tot ce s-a cuvântat și s-a așezat pe pământ și peste cei care au fost martori cu noi dintre fiii cei lucrători ai poporului Tău cel născut din lucrarea Ta cu trâmbița Ta Verginica, o, Doamne. O, cât de mult și cu cât dor aprins aștepti Tu putere de credință de pe pământ de la poporul Tău! Numai prin credința lui poți Tu, căci hotarul celor ce nu se văd e ca focul, e slavă multă și trebuie sfială pentru ea și trebuie învățată această sfială așa cum Tu l-ai învățat pe Moise și i-ai zis: «Descalță-ți încălțăminte în loc sfânt!», și a stat el sfios înaintea Ta.

Îi dau poporului Tău mărturisirea bucuriei slavei cerești, care este cu el din partea Ta. Îi dau lui binecuvântare arhierescă. Îi dau din darurile mele de la Tine credința în Tine a mea și lucrarea ei apoi și puterea ei prin lucrul ei până peste cele ce nu se văd cu ochiul trupului, căci mai întâi este credința și apoi schimbarea cea prin ea.

Binecuvintez creștetul și duhul arhierelui Tău martor cu noi în ziua aceea de mărturie, scrisă atunci pe pământ și apoi mereu și apoi acum, până la descoperirea slavei ei de atunci.

O, e în mare slavă grădinița Ta de cuvânt, așa cum Ție Îți trebuie ea! Slava ei cea în taină ținută nimeni nu o poate lua de la ea și nici mărturiile ei toate. Vine vremea bucuriei, Doamne, căci mângâierea este după multă trudă, după multă credință și nădejde pentru ea. O, facă-se voia Ta așa cum ai Tu de lucrat,

și de descoperit apoi lucrarea slavei Tale! Amin.

— **A**cum, noi, cei trei arhierii, Vasile, Grigorie și Ioan, grăim de lângă Tine, căci am stat lângă Tine și lângă ceilalți martori ai Tăi în ziua Ta de pecetluire peste grădinița Ta de cuvânt acum douăzeci de ani, Doamne. Noi am lăsat atunci darurile noastre pe care le aveam de așezat peste această grădiniță și peste lucrarea ei cea de apoi. Înflorați cu privirea și cu simțirea am stat și atunci, și tot așa stăm și azi, la sărbătoarea cea de douăzeci de ani a sfințirii și pecetluirii grădiniței Tale de cuvânt. Zilele de sărbătoare nu trebuie să aibă durere, iar noi ne așezăm cu ele numai cu duh de bucurie pentru ele, căci plata celor ce cred în Tine cu putere este bucuria lor cu Tine, Doamne, întru toată taina dragostei cea de sus. Ca și Andrei, tot așa și noi mângâiem duhul și creștetul arhierelui martor atunci cu noi și îi înprospătăm lui veșmântul răbdării sfinte și-i ștergem fața, căci el stă între slujitorii necredinței în cuvântul Tău cel de azi, fiindcă ceea ce a fost în vremea trupului Tău, iarăși este, Doamne. Noi însă suntem din cer din partea Ta cu lucrările cele de la Tine în mijlocul poporului Tău și lucrăm cu tărie cerească toată binecuvântarea peste el, ca și în ziua când ne-ai luat martori lucrători în grădinița Ta de azi acum douăzeci de ani, căci trebuie lucrat din cer, că de pe pământ nu mai ai de așteptat pentru Tine, și vii Tu cu sfinții Tăi și lucrezi și nu stai din lucru, căci greu a fost drumul acestei lucrări în toată această vreme de peste cincizeci de ani de cuvânt, dar Te-ai păstrat cu putere prin credința care a fost în cei ce au crezut că Tu ești și că Tu lucrezi prin această lucrare de cuvânt și că tainic lucrezi și împlinești până la ziua vederii.

Punem peste fiii poporului Tău lucrător arhierescă noastră binecuvântare ca să fie ei ocrotiți sub pecete din cer, Doamne. Duhurile cele potrivnice să-și piardă toată lucrarea și puterea lor, căci noi, toți trei într-unul, le poruncim lor să se depărteze departe și le spunem lor că aici este puterea Ta. Amin.

Avem între noi pe trâmbița Ta Verginica, martor din cer acum lângă sfinții Tăi în ziua serbării cea de douăzeci de ani de la binecuvântarea cerului peste grădinița Ta de cuvânt și sunt însetați martorii Tăi cerești după slava Ta cu ei lângă poporul cuvântului Tău cel de azi, căci trebuie ajutați și întăriți și ocrotiți acești fii lucrători, că ai de mers prin mersul lor, Doamne, prin credința lor cea plină de mers. Are trâmbița Ta mult cuvânt de pus pe masa de serbare, căci sfinții Tăi întâmpină acum sărbătoarea zilei venirii ei între sfinți și se face ea dăruitoare de daruri și de cuvânt peste poporul Tău. O, cine pe pământ are dragoste multă ca să vadă prin ea lucrările Tale cerești coborâte peste poporul cuvântului Tău cel de azi? Dragostea trebuie întărită, Doamne, iar noi am avut dragoste și am avut dor, și acestea au fost puterea Ta din noi pentru Tine și pentru oameni, iar acum dăm oamenilor povață. Am sta în cuvânt și în leagăn de cuvânt ne-am purta pe veci de veci când avem loc ca să fim și ca să cuvântăm pe pământ, și am dori să se întetească timpul cel petrecut ca în cer în mijlocul poporului Tău, Tu și noi cu el, o, Doamne. Amin.

— **A**cum iau și eu loc în lucrul cel de azi, eu, trâmbița Ta, prin care glas Tu ai trâmbitat pe pământ în vremea mea, și-mi pregătesc duhul pentru ziua mea de serbare între sfinți, și-mi pregătesc revărsarea cuvântului meu peste poporul Tău cel de azi, Doamne. Puțini mai ai în el dintre cei din vremea mea cu Tine pe pământ, dar am avut acești fii născători de mlădițe noi, rod al lor înaintea Ta, popor nou și mult povățuit de sus și de jos pentru mers ceresc pe pământ. O, de-ar ști cum să-i iubească aceștia pe ei și cum

să-i primească pe ei pentru duh lucrător ca în cer înăuntru și în afară peste cei ce se nasc și cresc și sunt!

Îmi pregătesc acum duhul pentru coborârea mea în cuvânt în mijlocul poporului Tău, Doamne. Mă uit cu toți martorii Tăi cerești, veniți acum aici pentru serbarea cea de douăzeci de ani a grădiniței Tale de cuvânt și grăiesc pentru bucuria zilei și-mi ascund acum durerea, căci slava Ta e slavă, Doamne, și îi trebuie strălucire. Bindecuvintez și eu din Tine această zi de mărturie cerească, de amintire sfântă, și-mi las iubirea mea peste toți cei care au fost atunci și peste toți cei care sunt acum. Brațul meu cel duios îl dau la toți cei care-l vor pe el de sprijinul lor și de sprijin nouă prin ei pe pământ în lucrul pe care-l avem de lucrat după planul iubirii Tale mântuitoare pentru om. Mă mângâi de slava cerească de peste locul grădiniței Tale de cuvânt și de slava care-i înfășoară pe fiii poporului Tău cel lucrător, căci slava Ta este cu cei ce lucrează la ea, o, Doamne, iar cu ceilalți este mila Ta, răbdarea Ta și așteptarea Ta.

Merg și eu cu crucea și cu cuvântul binecuvântării peste creștetul arhierelui Tău martor cu noi acum douăzeci de ani aici, în ziua pecetluirii grădiniței Tale de cuvânt. Mi-e dor de el, mi-e dor, dar Ție Ți-e și mai dor! Puterea Ta poate totul, Doamne, căci mărturiile Tale au puterea lor, poartă în ele puterea Ta. Amin.

O, popor puișor, te cuprind în taina zilei mele de serbare între sfinți ca să-ți dau dragoste din cer să ai, și să înveți tot mai mult să lucrezi senin la inimă, cu ușa larg deschisă pentru soare binefăcător, pentru oaspeți binefăcători ție când tu știi să înveți de la duhul umilinței dragostea și darurile ei și gusturile lor. Mi-e tare dor să-l învăț pe cel ce stă la învățat cu dor, dar mi-e tare greu să-i dau celui ce nu învață, celui ce nu primește în el roșul învățaturii și rodul ei apoi, căci neprimirea este ușa închisă a inimii, și care nu a învățat taina deschiderii și a primirii de oaspeți și a ospătării lor apoi în casă dulce.

Mă gătesc frumos pentru coborârea mea cuvânt la popor, Doamne. Mă voi și bucura, voi și plânge, îi voi și învăța, și voi chema bunăvoința lor să mă găzduiască cu dor, așa cum vin. Amin.

— **A**m privit la voi, o, martorii Mei cei de atunci, dintre sfinți veniți cu Mine pentru pecetluirea grădiniței Mele atunci. Am așezat acum sărbătoarele de cuvânt în carte pentru mărturie, am privit toți și am luat toți duh de mângâiere unii de la alții, că e nevoie de multă mângâiere în cer și pe pământ. Rămânem acum aici în așteptarea cuvântului trâmbiței Mele Verginica pe masa celor trei zile de serbare, și vom intra apoi în taina cea de sus. Pace vouă! Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt mijlocitorul între cei din cer și cei de pe pământ ai Mei, între pământ și cer și sunt Păstorul celor ce păstoresc peste poporul Meu cel de azi, peste viața lui cu Mine pe pământ și pentru cerul Meu de sfinți cu ei pe pământ. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2011

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Strigare către România și către slujitorii bisericii din ea. Îndemn la mers cu cârmă.

Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt peste pământ și umple de glasul Său grădinița cuvântului Său din mijlocul neamului român. Este pe vatra acestui neam Dumnezeu-Cuvântul cu grădina Sa de cuvânt și cuvintează în ea cuvântul Duhului Sfânt. Cum, oare, va fi să dea

acest popor socoteală lui Dumnezeu pentru atâta rău de cuvânt, ieșit din albia sa și trecând peste margini cu putere, purtând în el duh de trezire, de învățatură, de mângâiere, de răbdare, de chemare la masa împărăției cerurilor pe cei ce aud vuietul lui cel lin, ca de vânt lin, sau ca de glas răscolitor trecut din loc în loc cu duh de înviere, de chemare, de pace peste cei zbuciumați sau de strigare peste cei ce dorm adânc, în somn adânc, când Domnul strigă la porți ca să intre și ca să pună masa nunții Lui pe acest meleag?

O, țara Mea de nuntă, o, neam român, Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt de cincizeci de ani și mai mult. Nu este zvon să nu se împrăștie, să nu se audă peste tot apoi. Stau cerurile deschise deasupra ta și cuvintează de sus Domnul peste tine, vestindu-Se din tine cu grăirea Sa de peste tine și trimițând spre tine carte și iar carte, învățându-te, îndemnându-te spre povața Sa, chemându-te la veghe, deșteptându-ți auzul ca să auzi glasul Meu de peste tine, o, țara Mea cea de la sfârșit de timp, țara Mea de nuntă. Am spus și am tot spus în cuvântul Meu de peste tine că ești de la Tatăl Meu aleasă Mie la nașterea Mea și a ta ca să-Mi fii la acest sfârșit și început de timp țara Mea de nuntă, masa Mea de ospăț ceresc cu oamenii pe pământ, casa Mirelui din cer și a miresei Sale, care stă în așteptarea Mirelui ei. O, iar și iar îți spun că am în mijlocul tău izvorul Meu de cuvânt și am popor mireasă Mie, din mijlocul tău cules de mâna Mea cea tare, care pune credință în om și iubire și așteptare și putere din cer pentru Dumnezeu și multă biruință pentru El pe pământ.

O, atât de mult cuvânt, munte de cuvânt am grăit în mijlocul tău, țara Mea de azi! M-a trimis în tine Tatăl Savaot cu a doua Mea venire pe pământ ca să lucrez mult și cerește, căci Eu am zis acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, care M-a răstignit în Ierusalim pe muntele Golgota, am zis lui că iarăși va veni Fiul Omului cu îngerii Lui, cu putere și cu slavă multă, și va despărți atunci la dreapta Sa și la stânga oi și capre, și n-a știut Ierusalimul cel de atunci să priceapă aceasta și M-a lăsat afară, M-a dat din casa sa afară. Și Mi-a arătat Tatăl atunci o țară frumoasă și Mi-a spus că ea este țara Mea pentru a doua Mea venire și că voi veni în ea cu minunea nașterii din nou a lumii și că voi așeza în ea scaunul dreptății și voi sta și voi cuvânta și-Mi voi așeza masă de nuntă în ea, masă de cuvânt, și voi sta cu îngerii și cu sfinții cu masă cerească pe vatra ei, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris. O, n-ai cum să te ascunzi de lucrarea Mea în mijlocul tău, căci Tatăl M-a trimis, iar Eu vin, după cum este scris să vin. Tu ai fost vestită țara a alegerii Domnului pentru sfârșit de timp și pentru început de cer nou și de pământ nou întru duhul dreptății, și multe scule duhovnicești te-au vestit prin vreme, de departe și de aproape, și știu popoarele vestea aceasta, vestea despre tine că ești țara Mea cea de azi, țara strălucirii, că Eu în tine lucrez mult și sunt lumina lumii, Cuvântul lui Dumnezeu sunt, și luminez cu el popoarele, iar tu ai vină mare că nu pui lumina lui Dumnezeu în sfeșnic pe pământ, și dormi, iubito, și nu dai să te trezești întru întâmpinarea Mea. Ca râul cel plin și dând peste margini, așa este cuvântul Meu peste tine, și Mă scriu cu el în cartea sa din vremea ta, o, neam român. Nu voiesc ca tu să fii ca poporul Meu cel de acum două mii de ani, la care am venit și nu M-a primit, după ce atâta iubire am zidit prin cuvânt și prin faptă în mijlocul lui. O, îți voiesc deșteptarea, iubito, și te strig cu dor: scoală-te! Eu sunt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce-ți grăiesc. Mă trimite Tatăl cuvânt la tine și-Mi spune să-ți spun că Eu sunt Cel ce sunt și că am semn în mijlocul tău pe poporul

cuvântului Meu cel de cincizeci de ani și mai mult, și cu care Eu stau la masă de cuvânt, și de unde rup și dau această pâine vie, pâine de cuvânt, gura lui Dumnezeu, care se împarte cu glasul ei spre învierea făpturii.

Acum douăzeci de ani am zidit în mijlocul tău o piatră scumpă, țara Mea de azi, și am scris pe ea numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu, și am pecetluit-o cu sfințenia Mea și am așezat-o într-o grădiniță, pe care am numit-o grădinița cuvântului lui Dumnezeu, munte de Sion, pe care Eu cobor cu îngerii și cu sfinții ca să-ți dau ție de aici față plăcută, nume nou de nou Ierusalim, țara strălucirii pe pământ, așa cum te-a văzut de departe proorocul Daniel și te-a scris în Scripturi ca să fii vestită că vei fi a Mea. Dar, oare, tu uiți câte popoare te-au râvnit și te-au mușcat și te-au îndurerat? O, duhul rău, vrăjmașul Meu și al tău, știe soarta ta cea de la Mine și te râvnește ca să fii a lui, ca să te dai de partea lui acum, o, dar și Eu te voiesc și nu pot să te las și nu pot să te dau dacă Tatăl Mi te-a dat a Mea.

O, țara Mea cea de azi, în tine Eu Mă fac cuvânt de naștere din nou a lumii și de aceea ești tu a Mea. Să se risipească vrăjmașii tăi și ai Mei de pe vatra ta și să învie Dumnezeu, de a Cărui față să fugă de la tine cei ce te urăsc pe tine și pe El, și să piară ca focul și ca ceara în foc toți vrăjmașii tăi, iar pe tine să se însemneze semnul crucii Mele, semnul Fiului Omului, care alungă pe vrăjmași și pe diavoli cu puterea Celui răstignit pe ea acum două mii de ani, Iisus Hristos Cuvântul, în iad coborând și strivind pe diavolul prin cruce, ca s-o dăruiască pe ea poporului Său cel credincios, armă potrivnică duhului pizmaș! Amin.

Am așezat în tine vas de spălare, țara Mea de azi. Am în tine corabie de salvare pentru tine pe pământ și în cer. Ți-am pregătit răscumpărarea, iubito. Am lucrat pentru tine în mijlocul tău, acum, la sfârșit de timp, și am din tine mijlocitori pentru tine în cer și Mă sprijin cu ei pentru tine, și am pe pământ pe poporul cuvântului Meu și am masă de cuvânt în mijlocul lui și-ți trimit prin el carte ca să ai tu înaintea ta glasul Meu de peste tine. Dorm boierii tăi, dorm, iar Eu cu săracii Mei veghez în turn de veghe pentru tine și am venirea Mea în mijlocul tău. O, nu te îndoi, nu te sminti întru Mine, ci scoală-te să crezi, că Eu lucrez cum și în alte vremuri am lucrat tot așa și am dat poporului Meu Israel povață de viață și cărmă de cuvânt în mijlocul lui, dar el a fost neascultător, nesupus lui Dumnezeu, și M-a pierdut, și l-am pierdut.

O, țara Mea de venire, ia din Duhul Meu din mijlocul tău, că am în tine pietricica cea albă, despre care este scris în cartea cea pentru zilele cele de apoi. Mă fac carte în tine în vremea aceasta, căci cuvântul Meu de peste tine e mult, e ca râul de mult și scrie despre acest râu în cartea cea pentru sfârșit de timp și pentru început de timp. Eu stau pe tronul dreptății pe vatra ta, pe munte de taină stau și sunt învăluit în nor și curge din tronul Meu râul vieții, cuvântul vieții ca să te adape, ca să te ude și ca să crești verde și să fii primăvara Mea. O, vine primăvara, se face cerul sul de carte și coboară la tine ca să înflorească cer nou și pământ nou peste tine. Scoală-te ca să înflorești și ca să strălucești de dor și de slavă, căci Eu sunt strălucire în tine și-ți dau strălucire, o, țară a strălucirii! Vreau să te fac regină între popoare, că așa este scris să fac cu țara venirii Mele, căci Eu Mă scriu cu tine pe pământ, dar fă să-ți audă glasul popoarele toate și să te știe că ești a Mea și să se închine Mie prin tine noroade multe, iubito, și să ia cartea Mea din tine și să crească știința ei în mulți, și regi să-ți sărute pământul și să ia din slava Mea și a ta, precum este scris.

O, ridicați-vă, voi, cei ce stați sub nume de veghetori ai viei Mele și deschideți Domnului slavei, Domnului puterilor! Deschideți glasului Meu și așezați în sfeșnic această lumină, care vă va lumina cu multă lumină hăinuța înaintea neamurilor toate și vă va umple de duhul sfințeniei și de puterea ei în voi! Intrați sub cortul Meu, sub cuvântul Meu și luați-l în voi, căci el coboară la voi ca odinioară în ușa cortului lui Israel, în nor de slavă învăluit și dându-vă vouă din slava sa. Nimic nu vă cer, nimic nu vă iau, dar vă dau lumină ca s-o puneți în sfeșnic și nu sub obroc, căci fără Mine nu sunteți nimic.

Voi, cei mari și cei mici ai slujirii bisericești, sculați-vă să credeți, ca nu cumva să pățiți ca poporul lui Israel cel necredincios venirii Mele la el cu mult cuvânt în vremea lui Moise, în vremea proorocilor și în vremea trupului Meu acum două mii de ani! Eu sunt Cuvântul Cel fără de început și fără de sfârșit, Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul și sub acest nume stau înaintea voastră și vă grăiesc cuvânt. Vă va fi bine dacă veți fi deștepti ca să Mă cunoașteți Păstorul Cel adevărat, Care vine la păstori și la oi ca să le dea lor. Puneți în sfeșnic lumina cuvântului Meu, căci Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, iar fără Mine e noapte și nu se poate lucra și nu se vede. Am venit în lume ca să fiu și ca să luminez și vă spun cine sunt: atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt. Amin.

Vă dau să auziți glasul Meu, nu vă învărtoșați inimile! Acum douăzeci de ani Eu, Domnul Iisus Hristos, sub numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu, am pus lumina în sfeșnic și Mi-am zidit pe pământ în mijlocul neamului român cortul cuvântului Meu, iatacul Meu, locașul Meu, ca Mirele ieșind din el și cuvântând cuvântul iubirii, nașterea din nou a lumii, că a sosit vremea și e târziu. Veniți de luați lumină și puneți-o în sfeșnic ca să strălucească ea peste pământ, iar voi să străluciți prin ea! Zidiți-vă în Mine și învățați această zidire. Veniți și vă scrieți în cartea cuvântului Meu cel de azi, căci Eu M-am scris în ea cu voi ori de câte ori am cuvântat peste voi și v-am dat grăierea Mea cu voi, așa cum și acum v-o dau.

Grăiesc mai-marelui bisericii neamului român ca să Mă audă că-i grăiesc și ca să audă biserica grăierea Mea cu el. În cartea proorocului Daniel este scris despre cartea cuvântului Meu că mulți vor cerceta-o cu de-amănuntul și va crește știința; că numai cei din legea Mea vor pricepe, iar cei neînțelepți, nu; că toți cei înțelepți vor lumina ca strălucirea cerului, iar cei care vor fi călăuzit pe mulți pe calea credinței drepte vor fi ca stelele în vecii vecilor; că vor fi mântuiți toți cei ce vor fi găsiți scriși în carte; că se vor ridica din pământ mulți, ori spre viață veșnică ori spre osânda de veci; că mulți vor fi curățiți și albiți și lămurii, iar poporul cel credincios va fi ocrotit de Mihail voievodul, căci vremea cea cu strâmtorare stă pe pământ.

Aceasta îți amintesc Eu ție, mai-marelui bisericii neamului român, căci proorocul Daniel Mă trimite la tine cu cartea sa cea de atunci ca să pricepi proorocia cea pentru zilele cele de apoi, iar Eu, scoală-te, îți zic și primește pe Domnul și primește-Mă dacă-ți grăiesc, și fii credincios, și nu necredincios. Nu te teme nici tu, nici frații tăi, nu vă temeți voi de taina Mea cea mare din mijlocul neamului român cu numele de nou Ierusalim. Ea este spre slava Mea și a celor credincioși. O, nu vă temeți, ci bucurați-vă și săltați de bucurie, că Eu sunt Păstor dulce și vă chem spre slava Mea și vă dau prin ea hăinuța curățeniei spre iertarea păcatelor voastre, căci am putere să fac aceasta peste cei mlădioși spre duh de pocăință în ei. Iată cum Îmi cârmuiesc Eu și cum sfințesc pe poporul cuvântului Meu de la izvor învățându-l mereu, stând în mijlocul lui cuvânt ca să Mă împart lumină peste pământ! Duhul iscodirii spre

această taină măreață voi să nu-l încercați, că este păcat și este primejdios acest păcat, așa cum s-a prins în această primejdie arhiereul de Târgoviște, Vasile, care a apăsător cu duh tulburător din părți lucrarea Mea de cuvânt, căzând el apoi în lupta cea împotriva Mea, și căzând rușinos. Luați în voi duhul credinței sfinte și va crește în voi înțelepciunea cea de sus, care nu poate fi luată de jos, de pe pământ, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om și nu Mă poate învăța la școală omul, ci numai de la Împăratul ceresc, Duhul Sfânt, Care suflă unde voiește, și iată, voi auziți glasul Lui și nu știți de unde vine și unde Se duce când vine, și iată, aceasta este școala, așa sunt cei născuți din Duhul și pentru Duhul.

Îți dau în dar cuvântul Meu. Scrie pe inima ta cartea Mea și cercetează-o pe ea cu Duhul Sfânt Mângâietorul, căci altfel de duh nu are pentru Mine înțelegerea. Îți dau acest dar, odată cu ziua pe care acum o vei sărbători ție, ziua de sărbătoare pentru proorocul Daniel, pe care l-ai luat de ocrotitor, iar duhul necredinței să se depărteze departe și să aibă loc Dumnezeu-Cuvântul. Amin.

O, nu e greu de crezut Domnul, Care grăiește acum cu voi și de Care veți avea nevoie multă voi curând, curând, căci satana, șarpele cel vechi, voiește să înghită turma Mea. Eu însă îl dau de gol și spun că nu este cale dreaptă de pe pământ spre cer în afară de calea bisericii ortodoxiei și a apostoliei ei, iar amestecarea să nu caute spre ea decât cu duh de pocăință și de botez prin pocăință, după ce atâta vreme Mi-a fost sfâșiată în bucăți cămașa Mea și turma Mea, dar și ea trebuie să vegheze cu post și cu rugăciune multă și înaripată spre Cel ce poate s-o izbăvească pe ea și să-i dea ei viața și învierea cea de veci. Amin.

Am grăit vouă, celor ce stați pe scaun de biserică în neamul român, și vă hărăzesc credință vouă, credință ca la sfârșit, ca nu cumva să vină Fiul Omului la voi și să vă găsească necredincioși grăirii Lui de peste voi, venirii Lui spre voi. Duhul Sfânt Mângâietorul suflă din gura Mea peste voi și Se dă vouă ca să-L luați și să-L aveți și să-I cunoașteți lucrarea, căci scris este: *«Mulți vor fi curățiți și albiți și lămuriiți, iar cei nelegiuții se vor purta tot așa, ca cei nelegiuții, și nu vor pricepe nimic, ci numai cei înțelepți vor înțelege»*, precum este scris. Amin.

Acum, poporul Meu, cobor la tine pe masă cuvânt cu glas de trâmbiță, cu trâmbița Mea Verginica, vasul Meu în care am stat pe pământ în vremea trupului ei ca să grăiesc unui popor și să-l pregătesc Mie pentru slava Mea cea de azi. Las trâmbița Mea să răsune peste tine, să sune ca din cer deasupra ta și să auzi tu glasul ei și să tresari bucurându-te și crescând și tot crescând pentru tainele Mele cele de foc, căci foc am venit să pun pe pământ și să fac el lucrarea Mea.

Hai, Verginico! Eu, Domnul, binecuvintez intrarea ta ca și a Mea. Grăiește tu bisericii Mele de nou Ierusalim, căci din ea se ridică la Mine jertfă de fiecare zi, prin care Eu Mă dau ei trup și cuvânt spre viața ei. Pace ție și lucrului tău cel de azi al sărbătorii tale între sfinți, pentru intrarea ta cu ei când ai venit la Mine după multa ta suferință în mijlocul poporului Meu și al tău! Amin.

— **I**ntru la poporul Tău, Doamne, intru cu Tine, căci Tu ești ușa. Intru și lucrez, căci lucrul Tău este mult și trebuie să fie mult, că Tu ești mare, Doamne. Multă mi-a fost suferința purtării lucrării Tale pe duhul și pe trupul meu cel ostenit de suferință, iar ea m-a dat Ție mereu, o, Doamne. De pe patul suferinței am trecut la Tine, și am găsit tot ce am iubit și am așteptat suferind. Am părăsit

cu jale mare pe poporul Tău la plecarea mea la cer, dar am găsit mângâierea după ce am făcut pasul, am găsit tot ce am iubit pe pământ, că mult Te-am cunoscut și mult Te-am iubit în vremea mea cu Tine pe pământ, și Ți-am văzut ranele și am plâns pentru ele mereu și mi-ai dat mult din Tine să pot, o, Doamne, căci ființa mea cea mică a fost tot un foc pentru Tine, că așa ai binevoit cu mine, că m-ai făcut rug din care Tu grăiai cu foc aprins poporului care venea să audă glasul Tău, așa cum s-a dus Moise pe munte și Te auzea în rug când grăiai lui.

Multă și mare este povestea mea cu Tine, poveste cerească pe pământ între oameni, Doamne. O, cum să facem s-o știe toți oamenii și să-și schimbe ei iubirea spre Tine, așa cum eu am trăit înaintea Ta pe pământ, ființă firavă, plină de duhul pocăinței pentru mine și pentru fiecare om?

Te-am ascultat acum cât de măreț ai grăit Tu azi bisericii neamului român. Ai luat din Scripturi și ai grăit ei și i-ai amintit ei de proorocia lui Daniel, care s-a desăvârșit acum pe pământ prin lucrarea Ta de cuvânt, prin cartea Ta cea de azi, pe care Tu ai împărțit-o mult în zilele acestea ca să Te cunoască lumea toată, și fericiți sunt cei care aud glasul Tău cel de azi și nu-și încruntă și nu-și învârtosează inima cum a făcut poporul Tău Israel cel de demult și care a pierit apoi mult. Azi avem un Israel nou, un neam nou, Israelul român, și trebuie să spunem acestui neam taina Ta cu el, Doamne.

Te rog acum, pentru că sunt osteniți acum cei ce ne primesc și ne așează în carte, să le dăm cale cu ziua mea de serbare și cu slujirea ei înaintea Ta de la ei, și apoi să mă așez cu cartea mea cea de azi, căci omul este neputincios, și să avem grijă, Doamne, și după măsura omenească să socotim și să lucrăm.

O, pace ție, popor adunat la ziua mea de serbare între sfinți! Te cuprind și-ți deschid, iar tu să stai deschis, fiule, căci eu sunt din partea Domnului cuvânt peste tine în ziua mea între sfinți. Binecuvântată să fie toată slava cea din mijlocul tău adusă Domnului pentru sărbătoarea cea de azi! Rugăciunea să-ți fie înaripată, o, popor pușor, și până sus la cer s-o sui, ca pasărea care se suie sus, sus cu ajutorul aripilor ei tari, căci sunt păsări care zboară doar pe pământ, dar sunt și care zboară sus, sus cu aripile lor tari și pline de voinicie pentru zbor. Să fii, fiule, împlinitor cu toate cele ce Domnul îți spune ție să faci, și să ceri și să fie ele pe pământ împlinite, să ceri împlinirea Scripturilor Lui, căci prin fiii cei plini de credință poate El, iar altfel nu.

Pace ție, și duh de sărbătoare să lucrezi acum, și mă voi așeza cu tine în carte, o, popor pușor, și duhul meu te va povățui!

Mă gâtesc frumos pentru coborârea mea cuvânt la popor, Doamne. Mă voi și bucura, voi și plânge, voi și învăța pe cei ce învață cu dor, iar ei mă vor iubi așa cum vin. Amin.

— **O**, poporul Meu, vine trâmbița Mea la tine cuvânt, vine cu bucurie și cu lacrimi și cu duh de povăț. Gătește-te și tu frumos, fiule, că ea Mi-a spus acum că se gătește frumos pentru coborârea ei la tine cuvânt. Ascultă glasul trâmbiței Mele, o, poporul Meu de peste tot, și primește-o pe ea așa cum vine ea, că ea vine la tine, iar tu să-i deschizi, să-i deschizi ei, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Am stat cu oaspeți cerești în mijlocul tău și azi, în a treia zi de serbare pentru grădinița Mea de cuvânt, o, poporul Meu, și totul a fost o zi, o sărbătoare, iar pentru

cei din cer a fost o clipă mică, fiilor, căci cerul este mistuit de așteptare și de dor și nu se uită la ceas, și nu se uită la lungimea zilei sau a nopții, ci se uită cu dor și atât, iar dorul nu începe și nu se sfârșește, ci este în ființa lui Dumnezeu și a sfinților Săi de-a pururi și nu are măsură. Mă fac ușă între cei din cer și voi, între Noi și voi, căci Eu sunt ușa, și așa am fost mereu, fiilor.

Binecuvintez intrarea sfinților Mei, intrarea lor cu trâmbița Mea Verginica la masă de cuvânt cu tine, popor binecuvântat cu venirea Mea la tine și cu toată lucrarea Mea cea din mijlocul tău! Trebuie cârmă întru toate mereu, trebuie binecuvântare, tată. Eu stau la cârmă în tot lucrul cel ceresc între cer și pământ, căci dușmanul pânđește după spărturi, așa cum în rai a luat el ființa când veghea și cârma au fost de om date la spate și a intrat el și a stricat, și iată, trebuie cârmă mereu, fiilor.

Hai, Verginico, Eu sunt ușa, Eu sunt cârma, iar cine intră prin Mine intră și iese și află hrană și dă din ea. Să învețe poporul cel sfințit să stea sub cârmă mereu, tată, căci cel ce veghează cu Mine peste el obosește la cârmă dacă nu vede tot, dacă nu stă totul în lumină, dacă se face noapte și ușă închisă în fața celor ce veghează la cârmă.

Trebuie cârmă peste tot și mereu peste toate, măi fiilor. Ea știe să-L lase pe Domnul, să-L cheme pe El la cârmă prin furtuni și prin valuri mari și stă ea de veghe cu Domnul atunci, căci fără El nu se poate la cârmă prin furtună. Ea știe să vadă și când nu se vede, și când nu se vrea să se vadă, căci veghează cu Domnul și vede și când nu se vede, căci Domnul este duhul ei și ochiul ei și cârma ei, și numai cel cârmuit poate să stea la cârmă și să ajungă la țarm.

Hai, Verginico, Eu în tine și tu în Mine, tată! Slăvește-Mi slava, că tu ai fost slava Mea, iar Eu a ta! Unul în altul am stat în mijlocul poporului și am cârmuit lucrarea Mea de cuvânt spre el. Hai, sună și dă de știre cuvântul tău peste popor! Amin.

— **B**inecuvântată este această zi de serbare prin toată lucrarea ei, o, Doamne, căci am sărbătorit o zi în trei zile la rând, venirea mea între sfinți și așezarea pe pământ a temeliei cea dintâi, pietricica cea albă, iar în vârful ei semnul Fiului Omului, crucea, totul așezat pe pământ acum douăzeci de ani, așa precum Tu ai cârmuit și ai zis și ai împlinit.

Ai stat cu mine și am stat cu Tine în mijlocul poporului și am cârmuit lucrarea Ta de cuvânt, dar fericirea ne-a fost mică și puțină, căci noi doream, cu multă suferință în dor doream să cârmuim și poporul prin lucrarea Ta așa cum cârmuim lucrarea cuvântului Tău spre el. O, atâta de puțin am putut noi în vremea aceea să cârmuim noi de jos în sus și să biruim pentru cele de sus și cu ele apoi peste poporul Tău cel de atunci! Ne-am lăsat atât de mici atunci dacă poporul cel de atunci n-a fost deprins să fie mic și să stea sub cârmă, Doamne. Ne-am micșorat noi dacă el n-a putut, iar despre el spuneam că este cel mic. Avem acum iarăși popor, și mult de tot stai Tu acum în mijlocul lui povățuindu-l să stea sub cârmă și să nu ceară el, ci doar să asculte de cei ce-i poartă de grijă, binecuvântând ei pe toate cele pentru el lucrate și cu el lucrate înaintea Ta. Mai avem puțini din cei de atunci ai vremii mele cu Tine, dar cel ce nu s-a învățat de la început să Te aibă mare pe Tine și mic pe el, nu putem nici acum să-l deprindem pe el așa. Mai avem așa și din cei de azi nedepriși cu cârmă pentru toate cele ale duhului lor, ale lucrării lor, și de aceea am spus eu, și cu duh de sărbătoare am spus că slava Ta este cu cei ce lucrează la ea și îi înfășoară pe ei în ea, iar cu ceilalți este mila Ta,

răbdarea Ta și așteptarea Ta.

Sunt clipe de bucurie sfântă toate învățăturile pe care le așezăm în carte, chiar dacă ele plâng, chiar dacă ele sunt lacrimi, căci prin toate eu mă bucur și plâng și dau povață, toate odată, Doamne, că nu se pot despărți acestea, și toate trebuie odată să lucreze și să stea cârmuind. Duhul meu e mare cât Tine acum, că nu mai este ținut de pământ. Ferice celor care pe pământ sunt numai duh, o, Doamne, că aceia îți lucrează ca din cer, iar eu m-am aplecat mult pe pământ, că n-a vrut altfel poporul cel de atunci. Tu însă strigi acum la poporul Tău să treacă din trup în duh, să treacă în spui, iar el trebuie să știe bine cum este aceasta și trebuie să vrea și să poată ca Dumnezeu pe pământ și nu ca pe pământ, că nu mai trebuie lungită vremea aceasta și trebuie scurtată, și trebuie acum răscumpărată și cea trecută fără de răscumpărarea ei în vremea ei.

Am stat și am privit peste toată sărbătoarea, iar poporul a fost în sărbătoare. Și eu și Tu și sfinții însoțitori am fi grăit pe viu cu toții, și în parte cu unii din ei, dar hotarul stă și desparte, Doamne. Am trecut hotarul și ne-am lăsat știuți de cei cu cârma între noi și popor, dar cei ce stau la cârmă știu de la Tine cât să desfacă în fața poporului fereastra celor ce sunt în taină, căci omul ori se mânănește, ori se mândrește, și numai cârma cea bună știe să se păzească de acestea două între Tine și om. Acestea două sunt lecția mea cea de azi în mijlocul poporului Tău, o, Doamne. Amin.

Iată, trebuie cârmă în toate, măi popor puișor. Dacă tu stai să însoțești în toată vremea locul cel pentru cârma a toate, atunci tu vezi cum să lucrezi, și vede și cârma cum stai tu și-i stă ușor să cârmuiască mersul, dar dacă tu nu ajuți cârma cu cele ce se așteaptă din partea ta pentru mers lin și ferit de furtuni, tu chemi atunci furtuni, și ele vin, o, și ce să facă atunci cei cu cârma? Trebuie să-L lase pe Domnul atunci la cârmă, iar cei cu cârma să stea de veghe cu Domnul, așa cum ar fi să fie și între tine și cârma cea de peste tine, măi popor puișor. Îți spun popor puișor fiindcă ajuți puțin pe Domnul și pe cei cu cârma între Domnul și tine, așa cum puilul de om ajută puțin pe purtătorii lui de grijă din pricina neputinței lui cea după trup, căci trupul îi este mic.

O, cât de mare și câtă putere avea să aibă poporul cel de peste cincizeci de ani ai lui cu Domnul sau cel de mai încoace dacă ar fi voit să-I dea Domnului duhul ascultării lui, după ce omul știe inima și lucrarea cea din rai a omului zidit de Dumnezeu, neubind acela cârma cea de peste el și stând mare față în față cu Ziditorul său, nevrând el să-i fie lui tată Dumnezeu.

O, ce bine era să-L aibă pe Dumnezeu de tată omul cel așezat de Dumnezeu în rai! O, ce bine i-ar fi fost și acestui popor de cincizeci de ani și mai mult dacă ar fi putut el să-L facă pe Domnul tată al lui ca să-i poarte pașii ca un tată, ca să-i dea mâna să-l poarte, ca un copil care se ține de mână cu tatăl lui din pricina veghii trebuitoare peste el! Sunt din cei care nu fac Domnului dureri și griji prin statura lor înaintea Lui, dar sunt puțini, o, fiilor, și am spus aceasta pentru duhul mângâierii și al nădejzii cea de la mijloc. Iar acum spun pentru duhul veghii sfinte, căci trebuie să învețe poporul schimbarea, fiilor, trecerea din trup în duh, căci dacă trupul ar vedea ce vede duhul, ar înțelege omul că duhul are durere de la trup și suferă tăcut și durut, iar slava cea care vine va veni pentru viață fără de dureri în ea, căci altfel nu se sfârșește veacul omului ca să-și facă loc cu omul veacul Domnului, care vine fără de întristare și fără de suspin, căci altfel el nu vine și nu poate veni ca să se așeze peste cele ce încă sunt și nu trec încă.

Învățătura mea cea de azi o voiesc cu putere peste voi,

fiilor. Așteaptă cerul cale dreaptă spre voi, după cum cere fiecare clipă între voi și cu voi, căci Domnul veghează și măsoară și vede și mult ar lucra și multe ar așeza ca să trăiască în voi și cu voi, dar sunt doi dușmani care se luptă în voi cu voi și care-și arată în față față și ea este văzută și face oprire și face răcire și face suflet strâns. O, dacă Domnul ar pune în careva dintre frați mai mult cer, mai multă față ca în cer în lucrare văzută, vine și boala aceasta văzută, fie în cel care poartă, fie în cel ce vede din față, vine ori mândria în cel folosit de Dumnezeu, ori mâhnirea în cel ce se întristează pentru el față în față cu cel ce poartă de la Dumnezeu. Am trecut noi așa hotarul dintre noi și voi și ne-am lăsat știuți de cei ce au de stat de veghe între noi și voi, între voi și noi, măi fiilor, dar ei știu de la noi cât să desfacă fereastra celor ce stau în taină, căci omul ori se mâhnește, ori se semețește în dreptul lui însuși, și iată, trebuie cărmă în toate ca să piară acestea două: mâhnirea sau semeția de sine a omului. O, voi sunteți poporul cu care vorbește Domnul pe pământ, iar când vă adunați la izvor vine învățătura cea trebuincioasă vouă ca să dea chip ceresc feței cea dinăuntrul vostru, căci lucrul mulțumirii și al păcii vine de la iubirea de frați, de la bucuria cea pentru ei în fiecare, și fiecare lucrându-le pe acestea, toți căutându-se în ceilalți, nu în ei înșiși dorind sau strângând, ci luându-se fiecare din cei de lângă ei sau dându-se după cum se bate la ușa lor.

Voiesc să-i vindec pe cei nevindecați și voiesc să-i învoinicesc pe cei ce stau cumiți și cu frică de Dumnezeu în ei, veghind cu ea mereu pentru duhul umilinței lor, care trebuie să fie întreagă și de mult folos lor mai întâi, și de pildă vie pentru cei ce voiesc să moară pentru ca să trăiască apoi, căci cei ce nu trec prin moartea aceasta rămân ca pe pământ, rămân pământ, rămân ca omul care nu învață moartea și învierea ca să poată apoi să-și prețuiască învierea și să aibă parte de ea de-a pururi apoi.

Aș fi vrut să-i povățuiesc acum și pe cei ce au venit cu dor, dar nu au împlinirea cerută de Domnul pentru cei de azi creștini ai acestui popor, că au rămas în urmă mult cei pe care i-am iubit și i-am așteptat, și voi grai și pentru ei, câți mai sunt ei. Acum însă am început cu voi o creștere nouă, vindecarea multora de lucrarea mâhnirii și de cea a semeției de sine, căci acestea atrag în om rod de păcat rău mirositor, fiilor, păcatul invidiei, păcat cu disprețul lui împărțit în jur prin părerea de rău a binelui din față, a statului slăvit al Domnului în cei ce poartă din cer pentru Domnul pe pământ.

O, cum să facem, oare, să fiți și purtători de daruri și să fiți și lipsiți de mâhnire sau de înălțare cu mintea, măi fiilor? Toată creșterea cea bună a Domnului în voi vă veghează pe voi la orice pas și când nu vă așteptați aceasta, fiilor. Acest examen a fost adus de Domnul la voi când El v-a povățuit spre trăire laolaltă pentru vindecare de sine, pentru lepădare de sine și de omul cel pământesc în voi. În mijlocul cetei frățesti nu trebuie să vină nimeni cu cele ce poate face și acolo de unde vine, ci trebuie să vină să învețe pentru ce vine, căci vine pentru făptura lui cea nouă, pentru vindecarea de mâhnire din pricina duhului invidiei și a doririi de sine și pentru vindecarea semeției, păcat pe care nici omul cel nevoitor împotriva lui nu și-l poate descoperi, căci acest păcat vine îmbrăcat sărăcăcios și vine nemâncând, dar el are arma pitită și-l trage spre el pe cel nevegheat.

O, lăsați-vă cercetați și îngrijiți în toată clipa, căci din fața voastră vine Domnul cu cele desfăcute de El pentru cele cuibărite în voi în chip necunoscut și nebănuite de voi, fiilor. Eu vă învăț acum să vă bucurați că vă cercetez și că vă îndrept

spre cei cu veghea peste voi, căci Domnul deschide spre ei fereastra și arată lor aluatul care se pitește în voi când voi nu știți, și păesc aceasta numai cei care n-au luat peste ei cărma, fiilor, căci aceștia iau din ei, nu de la Domnul ca să aibă, și cred ei apoi că au și se hrănesc cu această credință, dar numai cei săraci cu duhul sunt cei fericiți pentru Domnul, căci Domnului îi trebuie în om fericire, nu omului, fiilor, iar cine nu caută așa cum îi spun eu acum să vadă și să înțeleagă, acela n-a trecut prin moarte și n-a murit încă și nu are în el învierea Domnului. Voi trebuie să fiți sfinții Domnului cei de la sfârșit de timp, plini de har din Domnul și nu din voi zidit acest har și nu închipuit de voi, căci Domnul nu lucrează cu închipuirii, ci cu duhul adevărului, pentru care voi trebuie să luptați.

Nu voiesc să pierd această clipă, această zi cu mărunțișurile care vă țin mici și pe loc vă țin, ci dau să vă spun despre cele mari, bune și rele, ca să se vadă cum ies acestea unele din altele de multe ori și cum se încurcă ele în mintea celor slabi și doritori de a fi. O, multe rele ies din cele părute bune, fiilor, și multe din cele părute a fi rele ies cele folositoare pentru Domnul între voi și voi, măi fiilor. O, nu se pot acestea alege la dreapta și la stânga decât cu cărmă peste ele și cu fereastră din cer către voi, prin care se arată din cer și nu de pe pământ toate câte sunt bune și rele, că mult este de sortat și prea puține bune rămân din toate, iar amestecătura din om ține pe cele vechi în el și nu-l lasă să scape și să-și elibereze sufletul, care plânge sub povară.

Vă dau acum un dar. Primiți-l, fiilor! Cuvântul meu este mult, mult de tot și mă apasă el, și de aceea dau să-l așez peste voi ca să-l puneți apoi spre lucrare. Voiesc însă să fiți credincioși mult, că eu las acum multa mea sarcină de cuvânt ca să vă fie împărțit din ea ori de câte ori voi vedea că vă încercă pe voi adevărul acestor două rele: mâhnirea și semeția, fiilor. Are Domnul locaș smerit în cei ce stau cărmă din partea Lui între voi ca să-și cărmuiască poporul. Așa locaș smerit voiesc cei din cer să aveți și voi în voi, dar veniți la școală, veniți la lecții, fiilor, veniți și luați dacă veniți, că aveți nevoie de vindecare ori de câte ori acești dușmani intră în voi și-și arată fața. Eu văd ca în cer când vă văd și când dau să vă ajut împotriva acestor doi dușmani.

O, feriți-vă și de altfel de dușmani, fiilor! Ne sunt dușmani nouă și vouă toți cei ce nu știu să creadă cu totul în toată această lucrare de cuvânt de sus și de jos împărțită și pusă pe masa de împărțit apoi. Nimeni să nu spună că are încredere sau credință în acest cuvânt și mers al Domnului în timp ce disprețuiește și urăște și desparte de Domnul în ei pe cei cu care merge Domnul pe picioare pe pământ spre voi și spre oameni. A fost mare mila Domnului cu cei ce au păcătuit așa, voit sau nevoit acest păcat, căutat sau necăutat să fie el făcut. O, rugați-vă de această milă a Domnului cu voi dacă vă știți îndoielnici, dacă-i citiți dușmănos pe cei ce vă sprijină pe voi spre cer. Ei sunt locașul umilinței de duh, chiar când aceasta nu puteți voi vedea, dar vede Domnul aceasta, și ar împărți peste mulți acest bun, numai că omul are nevoie să fie el, să-și hrănească el ființa, și apoi să se hrănească cu ea.

O, cât aș sta cu voi și cât aș grai, fiilor! Fiți credincioși dacă v-am spus că las sarcina mea cea plină de cuvânt ca să se ia din ea și să se dea vouă ori de câte ori se va lipi aceasta lângă cele dintre voi, care se cer vindecate și povățuite. Vă trebuie iubire pentru primire, fiilor. Trebuie cărmă în toate și mereu, dar fără iubire în voi nu puteți primi, nu puteți lua, căci vin cele două rele: mâhnirea sau semeția și una pe alta se schimbă, căci fiecare are pe cealaltă în aluatul ei și se hrănesc frățeste

împotriva frăției dintre frați.

Am stat în ziua aceasta și v-am ascultat glasul minții, o, fiilor, după cum duhul v-a împărțit ca să lucrați și să vă arătați ascuțimea duhului, dar nu uitați să nu muriți, fiilor, căci litera ucide duhul, ucide viața ei în om și se culcă omul în divanul semeției de duh apoi. O, fiți adevărați acum cu fapta, măi fiilor, și fiți adevărați în Domnul. Amin.

Nu mai stau mult în cuvânt, că mi-e milă, căci eu știu tot greul cel de sus când stă pe pământ lucrând. Rămâne să vă grăiesc și de jos, dacă-mi veți pătrunde cu credința taina cărării mele spre voi, dar fiți atenți ca să învățați, că nu e bine să vorbiți despre voi, că vă trag din cer multe grăiri care nu trebuie să fie. Voi sunteți pe pământ și nu trebuie să vă suiți în cer unul pe altul, ci trebuie să vă coborâți din cer, să stați în cer trebuie, căci dacă stați pe pământ vă trageți unul pe altul din cer prin nevorbiri cu folos între voi, despre voi și despre noi, fiilor. Lăsați smerenia în voi, pentru voi și pentru cea din frații voștri. Nu trageți în vârf pe nimeni, căci diavolul joacă țurca între voi când unii pe alții vă ridicăți pe înălțimi. O, dacă ați avea ochi pentru diavol măcar ca să-i vedeți bucuria strânsă lui de la neveghea cea pentru smerenie, fiilor!

Acum pace vouă! Las povara jos ca să fie lăsată ea și în fața cărții cea cu voi. Din tot ceea ce v-am desfăcut spre știre și spre rumegare apoi, folosiți-vă mult, unii de la alții mult, în duhul grăirii smerite, fiilor. Amin.

Las povara jos, Doamne. Am gătit frumos tot cuvântul coborării mele și i-am dat înțeles ușor și blând și cu folos ca să-l ia poporul ca pe o mângâiere, ca pe o iubire a mea lui, o, Doamne. Amin.

— **O**, Verginico, dar din dar se vede înmulțindu-se în tine, tată, iar Eu Mă mândresc cu tine în cer, așa cum ar trebui să se bucure fiecare pentru fratele său cel dăruit de Domnul cu daruri pentru om, iar lucrarea smereniei trebuie învățată în vreme grea, nu în vreme cu soare, căci vremea cu soare aduce moleșeală, aduce somn și alungă veghea.

Nici Eu nu stau mai mult la ușa cuvântului acum, căci trebuie să păstrăm puterea cea care Ne poartă, că avem mult de cuvântat și de venit mereu, mereu la popor, și avem să Ne mai și împărțim peste pământ, tată. O, odihnește-te acum și lasă-ți sarcina aici, că se va lua din ea și va fi dată la popor spre noua lui față și lucrare. Avem rane, tată, și ai umblat tu la ele acum, cerând de la popor vindecarea lor din Noi. Tu Îmi vezi mereu ranele și te dor, și umbli la ele ca să Mi le vindeci, și ceri ajutor pentru durerea ta cea de la rana Mea. Mereu te-a durut rana Mea, și tot așa și în cer. O, vine vremea vindecării, tată, vine un popor milos și va veni și nu-și va mai pierde el mângâierea cea pentru Noi, duhul mângâierii, după care atâta tânjim Noi, o, Verginica Mea, o, trâmbița Mea cea credincioasă Mie în toată vremea Mea cu tine pe pământ. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Se îngrămădește cuvântul după dorul cel din Mine cu el și revărsat în sfinții Mei, dar albia lui trebuie îngrijită, tată, că mult e de venit cu venirea Mea la tine până la vremea vederii. Iar acum odihnește-te, lucrând așa cum Eu te-am învățat odihna ta cea de sus, și lucrează, tată, că vremea este cu lucru. Amin.

Fiți veghetori, fiilor! Puneți veghe peste voi și vegheați pentru ea peste voi și așteptați în prag, ca să nu-i fie greu veghii cea de peste voi. Fiți primitori, căci cele ce sunt, sunt, și în duhul adevărului trebuie cercetate și lucrat peste ele. Pace vouă pentru primirea veghii sfinte peste voi, de aproape sau de departe când vine ea lucrând!

O, fiilor veghetori pentru statura cea dinaintea Mea a fiilor poporului Meu, vegheați, că vă dau de lucru în parte pentru statura cea odihnitoare Mie și nu omului în el însuși, căci Eu voiesc să am Eu odihnă în om, și aceasta să fie odihna lui. Voiesc să Mă bucur Eu de cele lucrate de creștin, și nu tot el să se hrănească din cele ce el face și lucrează și grăiește lui și fraților lui. Cei smeriți nu au mâhnire în ei și nici gol, ci au odihna Mea în ei, iar liniștea lor o au în ea. Aceasta vă dau să știți, și să învățați aceasta, fiilor, și să ziceți apoi mereu: „Întărește-ne pe noi, Doamne, întru sfințenia Ta, toată ziua și în toată vremea să ne învățăm dreptatea Ta!”. Amin.

Vă cuprind și vă strâng aproape ca să vă ușurez inimioarele și vă dau să-Mi simțiți lângă voi ființa, întru așezare de mare smerenie între voi și Mine, în duhul umilinței și al pocăinței stând voi pentru mila Mea de voi, căci mila Mea este iubire, iar iubirea Îmi este mila, și așa Îmi păstrez Eu smerenia Mea față de duhul iubirii, iubirea cea cuminte, cea cuminte, cea fără de cusur în aluatul ei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2011

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Sfântul Nicolae: pilda vieții lui în trup, după chipul Domnului.

Cu sărbătoare de sfinți Mă așez în cartea cuvântului Meu din zilele acestea când Eu, Domnul Iisus Hristos, iarăși cuvintez peste pământ și împlinesc Evanghelia Mea, care spune că iarăși voi veni și iarăși voi cuvânta, și-Mi vor auzi glasul cei credincioși și Mă vor auzi toți sfinții și îngerii toți, ba și cei din locuința morților vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar sfinții vor fi întru venirea Mea și se vor face și ei cuvânt, căci nașterea din nou a lumii este lucrarea pe care o am Eu de împlinit înaintea Tatălui Meu Savaot, și lucrez prin cuvânt, așa cum și la început am lucrat.

Am făcut din tine casa Mea de venire acum, o, poporul Meu. Grăiesc cu tine, fiule, că în toată vremea cât Duhul și cuvântul Meu au grăit pe pământ, am grăit cu cineva, nu am grăit în vânt, și s-a dus cuvântul Meu acolo unde avea să grăiască și să lucreze și să însemneze pe pământ, și tot așa lucrează și azi cuvântul Meu, fiindcă este scris în Scripturile vremii celei de apoi să vină pe pământ Cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce văd venirea Mea Mă văd venind cu sfinții, cu oștiri din cer, așa cum și împărații de pe pământ umblă cu însoțitori de-ai lor când au de umblat.

Am sărbătoare de cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu, că ești poporul cuvântului Meu, căci prin el te-am născut și te-am așezat înaintea Mea și vin la tine cu sfinții Mei, fiule, o, și cine pe pământ mai are la masa sa oaspeți ca și tine, din cer oaspeți și din cer petrecere la masă pe pământ? Ceată de arhierii am în venirea Mea la tine și intru cu ei în cartea cuvântului Meu cea din mijlocul tău și au ei sărbătoare pentru arhierul Meu cel făcător de minuni mari pe pământ cât a stat, făcătorul de minuni Nicolae. O, cât am pregătit Eu atunci calea acestui vas de trebuință Mie ca să se nască pe pământ și să fac din el lumină între oameni! N-aveau copii părinții lui din pricina sterpiciunii, dar le-am dat lor acest fiu și atât, iar după ce el s-a născut a stat trei ceasuri pe picioarele lui de prunc abia născut când mama lui îi îmbăia trupul în covățica lui de baie, și a mărturisit el atunci statul lui în numele Sfintei Treimi între oameni povățuitor și de minuni lucrător și mare mântuitor de păcate și de nevoi a celor din vremea lui, dăruindu din partea Mea cu acest luminător. Semne mari am arătat prin el peste biserică

și pentru biserică, și am întărit prin el rostul zilelor de post, căci acest copil nu sugea de la mama lui în zilele de post decât numai seara și numai din partea dreaptă mereu al sânului mamei lui, iar zilele de post au fost pentru el împlinire neclintită până la sfârșitul trupului lui. Crescând mare, s-a supus învățurii Sfințelor Scripturi și s-a păzit curat cu duhul și cu trupul, păzindu-se în calea lui de partea femeiască, nevrând să aibă cineva din acestea vină din partea lui, și așa vedea el mereu pe Dumnezeu, căci ardea cu duhul ca și Dumnezeu și avea smerenie ca și Dumnezeu, și era el biserica lui Dumnezeu atât în vremea tinereții cât și în toată vremea lui pe pământ. I-am pregătit lui de cârmuitor vieții lui pe unchiul său, arhieru și acesta, și a stat el sub ascultarea lui cu toată supunerea, cu toată umilința, pe care o avea în fire încă de la nașterea lui, căci avea atâta smerenie și atâta curățenie și dor și foc în el, de se făcea el asemenea lui Dumnezeu și îl vedea pe Dumnezeu acest luminător și mare i-a fost mersul printre oameni și printre împărați și printre slujitorii din vremea aceea și mari minuni s-au scris pe pământ prin lucrarea lui cu Mine între oameni, căci mila de om era fără seamăn în el și în lucrarea sa cea pentru om, iar Eu, Domnul, îl mărturisesc acum și îl măresc pe el între sfinți, că e ziua lui de pomenire, și iată, are cerul sărbători și petrece în ele și Se aduce prin ele serbare pe pământ.

Neasemuit de mult a fost harul Meu în acest slujitor, și a împlinit el pe pământ Scriptura care spune: *«Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri!»*. Și cuvântul, și viața, și dragostea, și credința, și duhul, și curăția i-au fost lumină între oameni, căci după ce atât de mult bine a făcut în mare taină acolo unde el vedea că este de făcut bine și izbăvire de păcat și de nevoi, nu s-a mai ascuns apoi cu viața sa, căci a avut de lucrat biserica lui Dumnezeu pentru înfățișarea ei față în față cu păgânii, cu împărații păgâni, care mai apoi l-au întemnițat pe el și pe turma cea păstorită de el, dar rugăciunea și răbdarea lui, împărțite spre lucrare cu fiii cei păstoriți de el, au îndepărtat cu mână tare pe împărații păgâni de pe tronurile lor și s-a făcut cale împăratului cel iubitor de creștini, care a adus izbăvire pentru cei credincioși, închiși în temnițe pentru numele Meu, și care a nimicit idolii și a dat loc bisericii Mele pe pământ, căci rugăciunea alesului Meu și a bisericii lui a adus minuni fără seamăn spre lucrare și a fost el lumină pe pământ, și apoi tot așa a fost și din cer, căci și de pe pământ și din cer a lucrat și i-a izbăvit pe mulți care îl chemau de ajutor lor.

O, poporul Meu, câtă iubire am pus spre creșterea ta, spre povața ta, fiule! Nu numai Sfintele Scripturi, ci și cuvântul Meu cel de azi ți-am dat să te crească și să te lumineze și să te facă lumină pe pământ din partea Mea. Eu sunt lumina cea din mijlocul tău, iar tu Mă împarți. Stau în mijlocul tău cu masă de sărbătoare, cu sfinții din cer la masa Mea cu tine, măi tată. Am mai dat până la tine atâta iubire, atâta timp, atâta stat al Meu așa cum am stat cu tine și mult grăindu-ți și mult dăruindu-ți și mult cuvântând și hrănind? Îți dăruiesc sfinții iubirea lor prin venirea lor cu Mine la masa ta de sărbătoare pentru cei din cer. O, apleacă-te iubirii Mele, căci ea se dă ție cu multul, și iată, fiule, iau din iubirea Mea cu tine sfinții Mei, că a sosit vremea mărturisirii pentru ei prin venirea Mea cuvânt pe pământ, venirea Mea cu sfinții, căci Eu sunt Împărat și nu umblu singur, ci cu suite cerești petrec peste tot și lucrez peste tot pe unde am împărăția Mea, biserica Mea, casa Mea de venire și turma Mea, care se hrănește de la Mine, iar sfinții Mei așează acum pe masa ta bucuria lor întru venirea Mea și lucrarea lor

pentru mărturia Mea. Amin.

— **D**in mijlocul fraților mei din cer îmi așez în cartea cea de azi duhul mărturiei, o, Doamne, care vine cu sfinții Tăi. Ți-am fost ucenic mare pe pământ și am arătat oamenilor puterea Ta întru mine prin puterea credinței mele, prin dragostea mea de Tine pe pământ, o, Dumnezeu meu. Voiam să Te cunoască toți oamenii și toți po-trivnicii Tăi și ai bisericii Tale. N-a fost cineva să mă strige în ajutor și să nu merg cu trupul sau cu duhul ca să-l izbăvesc și ca să-i rușinez pe cei necredincioși, fie ei și împărați, fie ei și slujitori de altare sau cârmuitori de turme, căci pe vremea când Arie cel hulitor clătina corabia Ta, ne-am strâns mulți slujitori să nimicim minciuna lui cea asupra Ta, iar eu am râvnit să-l rușinez pe el și mai mult, lovindu-i fața cea batjocoritoare de Dumnezeu, iar frații mei m-au lipsit atunci de cinstea arhierescă, de la Tine dăruită mie, dar Tu mi-ai dat înapoi Evanghelia Ta și omoforul arhieresc și Te-ai arătat și mie, dar și fraților mei Te-ai descoperit, Tu și Născătoarea Ta mamă, și mi-ai dat înapoi pe cele luate de pe mine, căci numai cu minuni mari a fost însoțită viața mea pe pământ și viața mea cea din cer, că mare mi-a fost credincioșia mea înaintea Ta, iar acum eu mărturisesc, căci aceasta este plata celor ce Te-au iubit și Ți-au lucrat via.

Mă las cuvânt de mângâiere peste biserica Ta de nou Ierusalim din mijlocul neamului român și las, Doamne, peste ea binecuvântarea cea arhierescă și lucrarea mea cu Tine peste ea, căci Tu ai popor credincios pe pământ acum, și mult trebuie el ajutat, căci calea lui cu Tine este grea, este prin necredința de pe pământ și are nevoie de ajutor acest popor, are nevoie de sfinți, de îngeri ajutători, o, Doamne. Eram pe pământ și împărțeam pe pământ după nevoile lor, după strâmtorările care se iveau de la diavol peste oameni, căci am împărțit la toți oamenii tot ce am avut, că toată bogăția cea de la părinți am luat-o și am dat-o pe ea peste tot pe unde trebuia să dau, și voiesc din cer să stau de ajutor poporului Tău cel de azi și să veghez pentru el din partea Ta, iar el să Te asculte, Doamne, așa cum m-au ascultat pe mine ucenicii mei cei plini de înțelepciune când eu mă sprijineam cu ei în păstoria mea peste oile Tale.

Le spun arhierilor români să aibă grijă de ei și să nu lucreze ca prigonitori ai Tăi și ai adevărului cuvântului Tău cel de azi, ci să cerceteze Scripturile așa cum eu le-am cercetat, și le-am dat ființă cu fapta vieții mele, că mi-ai dat har de sus pentru adevărul Tău. Le spun lor să binecuvinteze mult și nu să strâmtoreze calea cuvântului Tău și mersul poporului Tău cu vestea venirii Tale pe pământ pentru înnoirea lumii, și dă-le, Doamne, lor duhul descoperirii, așa cum ai lucrat pe vremea mea descoperiri peste împărați și peste arhierii ca să mă ridicii Ție slujitor mare și ca să izbăvești prin credința mea pe mulți strâmtorați. O, adu, Doamne, pe pământ duhul descoperirii feței Tale și a lucrării Tale, ca să vadă cei ce Te urăsc și cei ce nu Te recunosc în acest cuvânt și să se rușineze, că Tu, Doamne, ajuți și mângâi pe poporul cuvântului Tău, în mijlocul căruia Tu vii și Te împarți! Amin.

O, pace ție, acum, popor al cuvântului lui Dumnezeu! Fii plin de curaj înaintea împăraților pământului, împărați de orice fel, căci Domnul este cu tine! Îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și credința ta și așteaptă pe Domnul, așteaptă împlinirile Lui, că ele vin și toate vin! Binecuvântare arhierescă las peste creștetul tău, peste cei ce te slujesc și te cresc din partea Tatălui Savaot și a Fiului Său, Domnul Iisus Hristos, Arhierul Cel Mare. Ești cel mai mic, dar mare este slava Domnului cu tine, și curând, curând, ea te va mărturisi, ea te

va arăta cu ea. Amin.

— **O**și Eu îți zic: pace ție, arhiereule iubit! Tu aduci pace poporului Meu, iar Eu, Domnul, aduc ție aceeași măsură. O, dacă aș mai avea acum măcar unul ca și tine între cei ce stau azi pe scaune de arhierei aș așeza în mijlocul lor duhul descoperirii și M-aș slăvi cu mare slavă între ei. Iată, le trimit cuvânt sfânt, dar n-au dragoste. Chiar dacă Eu slavă de la oameni nu primesc, ei se cunosc că n-au dragostea lui Dumnezeu în ei și între ei, căci dragostea lui Dumnezeu este și între oameni când ea stă în ei, iar dragostea iubește și nu înjosește și nu defaimă pe nimeni când ea stă în cei ce o slujesc pe ea, și nu aduce ea dispreț nici atunci când este adânc rănită în cei ce o poartă pe ea în ei, și care se cunosc că au în ei dragostea Mea. O, dacă oamenii nu au sfială înaintea lui Dumnezeu, are Domnul sfială și le arată că are, ca să vadă ei și să se rușineze de lipsurile lor și să-și îndrepte viața și faptele ei, ca să le pot da lor apoi darul credinței sfinte, dar trebuie să-și moaie omul învârtoșarea inimii și să-și smerească privirea lui spre Dumnezeu, iar mila Mea îl va primi pe el. Amin.

O, poporul Meu, am stat la masă de cuvânt cu sfinții Mei în mijlocul tău. Mi-e dor de sărbători sfinte cu tine, tată, Mi-e dor mereu. Mi se umple gura de cuvânt, de hrană pentru tine, fiule, ca să trăiești tu hrănindu-te așa, cu hrana veșniciei. Nu e Domnul nicăieri pe pământ ca și cu tine. Nu este credință pe pământ, fiule. Binecuvântată să-ți fie credința ta în venirea Mea la tine. Puțini de tot au fost și acum două mii de ani care-Mi credeau venirea și cuvântul, dar am împlinit cu ei venirea Mea cea de atunci, iar taina ei a fost cât cerul și pământul, care Mi-au slujit atunci ca Dumnezeului lor. Numai omul este împietrit, încă de la facerea lui este așa, dar am venit și am făcut un neam nou, un popor nou, prin care-Mi voi împlini răscumpărarea peste toate cele zidite de Dumnezeu, și-Mi voi alina plânsul. Amin.

Pace vouă! Fți plini de curaj ceresc, fiți plini de lucrarea iubirii Mele! Fiți iubirea Mea pe pământ, căci venirea Mea a dat-o Tatăl Meu vouă, o, fiilor! Amin, amin.

6/19 decembrie 2011

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Cuvânt către România și slujitorii bisericii ei, despre amestecarea din biserică.

Vine Domnul pe pământ cuvânt și Se dă oamenilor spre mântuire, și vai celor ce se satură de această hrană, care-l ține în viață pe cel ce se hrănește cu ea și nu numai cu pâine cum este învățat omul să se hrănească pe pământ!

Vine Domnul la tine cuvânt, o, popor crescut cu hrana gurii Mele pe masa ta de cuvânt, căci tu te hrănești din gura Mea ca un copil care-i dă din gura ei mama lui gata mestecată hrana și crește fiul ei. Diavolul cel dușmănos pe Mine și pe tine ar vrea și ar căuta să nu mai vin la tine cu atâta cuvânt cu atâta viață în el, ca să te prindă el apoi descoperit și să-ți slăbească veghea și puterea și nădejdea apoi și lucrul mântuirii, dar Eu nu-l las, și vin la tine cu căldura Mea, cu mâna Mea deasupra ta ca să te țin de mână, poporul Meu, că Eu nu te-aș mai avea dacă n-aș mai veni la tine cuvânt și mângâiere de cuvânt. Lumea, și ea tot așa ar vrea, să Mă trag în cer cu râul Meu de cuvânt, că duhul lumii e gelos pe tine când te vede al Meu pe pământ. Dușmanii tăi, nu se poate socoti cât s-au uitat și cât se uită mereu să te las Eu fără sprijinul Meu, fără Mine, poporul Meu. Stau de pândă dușmanii tăi, stau cei necredincioși și se uită să vadă ce-ți mai pun Eu pe masă, ce-ți mai dau și ce

mai dau de pe masa Mea. Ar vrea ei să fii și tu ca ei, să mănânci și tu ce mănâncă ei și să nu mai iei din gura Mea hrană ție, dar tu ești în planul Meu și după el lucrez Eu și nu după om, că mult lucrează omul fără Dumnezeu lucrările lui, iar de la carne și de la sânge nu i se poate lui descoperi venirea Mea cuvânt pe pământ și chemarea Mea.

O, nu de la carne și de la sânge se descoperă omului pe cele de la Dumnezeu venite pe pământ, ci de la Tatăl Meu din ceruri, căci omul din carne se face lut, așa cum a fost făcut din lut carne și i s-a dat de la Dumnezeu suflare de viață apoi, iar carnea pofteste cât este viu sângele în ea și nu poate moșteni în ea împărăția cerurilor decât când se face trupul cărnii templu pentru Duhul Sfânt, trup sfânt prin sfințenia din el, loc pentru Domnul în om.

O, nu e mult cuvântul Meu peste tine, poporul Meu. Ai muri fără el cu tine, ca și cei ce nu-l mai aud, că nu mai vor, dar cu Mine aici avea să fie mântuirea lor, nu în altă parte, numai că duhul semeției îl dușmănește pe om și îl biruiește cu această lucrare când omul nu are veghea tare peste el și dragostea lui toată pentru Dumnezeu în alegerea sa prin statornicia sa apoi pentru Domnul.

În cer între sfinți acum nu este sărbătoarea nașterii Mele așa cum lumea și antichrist au schimbat după placul lor cel fără Dumnezeu, ci este azi sărbătoarea cea arhierească a marelui făcător de minuni Spiridon, cel plin de dor și de Duh Sfânt în mijlocul oamenilor în vremea lui, și prin care a lucrat Dumnezeu minuni fără seamăn pe pământ și mereu minuni peste minuni, atât cât el a trebuit să ajute pe toți cei neajutorați, pe cei nevindecați, pe cei săraci și triști, iar ceata de arhierei din cer stă acum cu Mine și cu tine la masa Mea de cuvânt în ziua aceasta de serbare pentru arhiereul Meu Spiridon.

O, Eu n-am lăsat omului să facă ceea ce numai Eu am de făcut, dar omul este îndărătnic până la scaunul lui Dumnezeu și nu mai am în vremea aceasta sfinți mari, prin care să se lucreze minuni și semne peste oamenii cei plini de îngâmfare și de duhul lumii în ei, și nu mai e lumină pe pământ dacă Domnul nu încapă cu omul, căci Eu sunt lumina lumii, nu omul, iar dacă Eu nu încap în lume cu omul, nu este lumină în lume.

La facerea lumii, după ce cuvântul lui Dumnezeu a zis să fie lumină, și ea a fost, a zis apoi Domnul iarăși cuvânt pentru facerea cerului și a pământului, după ce s-a depărtat întunericul de peste adânc și de peste ape și s-au despărțit prin cuvânt apele de ape sus și jos, iar ca să se adune apele și să se arate pământul, a fost aceasta ca și cum s-a dat cheag și s-au ales apă și pământ, și frumoasă a fost lucrarea toată a facerii lumii, și tot așa voi face și acum, ca și cum aș da cheag să se aleagă, și-Mi voi alege Mie popor credincios și drept, căci Duhul Meu Se poartă pe deasupra peste tot întunericul și amestecătura de pe pământ, și care au tras în adânc pe om, și va lucra Duhul Meu facerea cea nouă, și prin cuvânt zice Domnul și se face, și nu poate omul să zică aceasta și să se facă, fiindcă Domnul nu dă voie omului să facă ceea ce Domnul face, iar omul să-și vadă măsura lui cea mică și neputința lui cea mare și să se aplece lui Dumnezeu, căci altfel nu va fi, decât așa.

Am avut pe pământ între oameni pe arhiereul Spiridon, cel sfânt și mare cu viața și cu inima și cu fapta, iar multele minuni și semne pe care le făceam pentru mulți prin credința lui, prin unirea lui cu Mine, i-au făcut pe mai-marii bisericii de atunci să-l așeze arhiereu și să lucreze el cu Dumnezeu pentru oameni, iar el așa a primit și așa a lucrat, cu mare blândețe, cu mare iubire peste toate amărăciunile oamenilor, și nu era om să se întoarcă de la el fără să capete izbăvirea. Stau cu el

la masă în mijlocul tău, poporul Meu, și mult se apleacă el acum lucrării Mele cu tine, și are cu el însoțitori aici pe sfinții părinți luptători pentru duhul adevărului, cel unul peste biserică în vremea lor, și tot duhul Babilonului era scos din biserică și se făcea lumină, iar arhiereul Spiridon, în mijlocul adunării bisericesti tăia toată rătăcirea care se ivea, și lucra semne mari și biruia în toate în numele Meu, și n-avea carte înaltă acest slujitor arhiereu, dar cine era mai mult ca el locaș al Duhului Sfânt făcător de semne și de minuni despre care nu s-a mai auzit?

O, popor român, ai scris peste tine nume de biserică sobornicească și apostolească, având cursul ei din apostoli și din părinți sfinți. O, popor încercat, cum de nu vezi ce fac păstorii tăi și unde te trag? O, turmă fără veghe peste tine, nu știi, tată, ce este între oamenii bisericii, care stau și slujesc în numele Meu și fac ce vor ei cu turma și cu Dumnezeu, și s-au făcut stăpâni pe adevăr, zic ei, și vor să-l ajusteze după vreme, după voia Babilonului, și s-a făcut babilon biserica din tine. Nu mai încap la cârmă și la sfat de Duh Sfânt cei care ar da să stea drepti și să nu piară dreptatea și așezarea bisericască cea de la Mine rămasă pe pământ și de la ucenicii Mei s-o întărească ei pe ea pentru până la sfârșitul veacurilor! O, dacă ar fi mulțime de preoți care să postească și să aducă așa rugăciuni pentru dezrobire de minciună și de babilon peste biserică, s-ar strânge biserica în duhul treziei și al veghii sfinte și nu s-ar lăsa ea cu amestecătura cea condamnată de sfinți și de părinți, și ar grăi ea pentru Dumnezeu, dar Eu nu le descopăr lor, din pricina lipsei de viață sfântă în ei, căci stau ei în duhul amestecăturii și nu-i pot avea de partea Mea și a dreptății Mele. O, unde să mai găsec Eu o gură care să țină cu adevărul și să-l scoată să grăiască?

Facem chemare, precum este scris: *«Ieșiți din ea, poporul Meu, ieșiți din amestecătură și nu vă îmbătați de vinul ei!»*. Scăpați-vă viața și credința cea din părinți, că n-au ce răspuns să-Mi dea pentru voi cei ce stau să vă cârmuiască pe voi spre ei și nu spre Mine, și vă rup hăinuța de pe voi și vă vând amestecăturii, care n-a fost nicicând în biserica Mea cu părinți și cu fii în ea. Nu mai sunt preoți drepti și neînfricați ca să vă boteze pe voi în credința cea curată și cu mântuire, dar vin Eu, Domnul, vin Eu și vă curăț și vă înnoiesc și vă nasc din nou, că am putere să fac aceasta, și Tatăl M-a trimis la voi. S-au luat de la locul lor legea cea sfântă și proorocii și s-au pus sub obroc și vă conduc oamenii minciunii peste care ei au scris Dumnezeu, dar voi treziți-vă și strigați la Mine și la sfinți pentru izbăvirea de întunericul de peste tot și din adânc și spuneți așa: *Ceretează-ne, curățește-ne, miluiește-ne și paște-ne pe noi, Doamne, că n-am făcut binele înaintea Ta, dar Tu izbăvește-ne de toate cele lumești și de toată sporirea diavolească și ne așează împărăție a Ta și fă bine întru bunăvoirea Ta nouului Sion și să se zidească zidurile Noului Ierusalim și nu ne lăsa să pierim de pe cale și trimite-ne bărcuță de salvare și credință de sus, căci cele de jos s-au stricat de tot și e vremea ca Tu să lucrezi acum. Amin.*

O, fii pribegi și fără de păstori peste voi, fiți plini de nădejde și căutați spre Mine ca să vă izbăvesc, căci s-a așteptat și încă se așteaptă să cadă poporul cuvântului Meu cel de azi, cel de nou Ierusalim în neamul român, biserica Mea cea crescută prin cuvânt ca să nu piară biserica lui Dumnezeu de pe pământ și turma ei cea mică, dar Eu sunt Păstorul ei și sunt la cârmă și nu va pieri poporul Meu și îl am lumină a Mea pe pământ peste întunericul omului vrăjmaș, și voi judeca după dreptate de pe acest tron, căci dușmanul antichrist acoperă po-

poarele spre pierzarea lui, acoperă peste tot și voiește să surpe biserica și să se așeze în ea urâciunea pustiirii, căci așa este scris că voiește să facă acest dușman de Dumnezeu și de biruință a lui Dumnezeu, dar căile Mele sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Meu și muntele Meu, și îl voi arăta lor și voi scoate din laț picioarele lor, precum este scris. Amin.

Dau glas arhiereului minunilor Spiridon, al cărui duh este Duhul Sfânt, ca și pe pământ în vremea lui de peste biserică de atunci, căci sfinții Mei veghează și din cer și lucrează de sus pentru cei ce caută pe Domnul spre mântuirea lor. O, binecuvântată să-ți fie intrarea ta la masa Mea de cuvânt, cu hrană curată pe masa poporului cuvântului Meu, arhiereule mare, și duhul tău să-Mi cuprindă poporul și să-i dea lui din cer! Amin.

— **I**l cuprind, Doamne, îl cuprind întru îmbrățișarea mea și-i dau întărirea, că îl ai lumină a Ta în vreme de întuneric mare, și pun peste el binecuvântare arhierească și-i dau din duhul facerii de minuni, căci el este minunea Ta, iar Tu, minunea lui, Doamne.

Te cuprind, popor binecuvântat, și-ți pun pe creștet putere de minuni lucrătoare peste pământ. Rugăciunea ta să întrecă în iubire pe cei de până azi lucrători pentru Domnul pe pământ, iar credințioșia ta să-L țină pe Domnul lângă tine, și pe tine lângă El, ca să biruiască El cu tine, iar tu cu El, că e vremea de lepădare de credință și s-a lepădat de Dumnezeu biserica neamului român și cea de peste tot pământul și s-a dat cu vrăjmașii ei la masă și cu amestecătura pe care noi, cei de demult slujitori cu Domnul pe pământ, am anatemitat-o și am scos-o pe ușă afară și am ținut curată biserica lui Hristos și neamestecată cu vrăjmașii ei și cu cei necredințioși.

Iată ce le spun eu acum celor ce hotărăsc ei în locul celor odată pentru totdeauna așezate pentru neclătinarea lor peste biserică:

Vă spun eu vouă, vă spun că nu e bună haina pestriță, căci haina pestriță este pentru cei desfrânați, ci e bună hăinuța de in, alb, curat, așa cum scrie în Scripturi, așa cum a așezat Domnul peste biserica Lui la începutul ei prin sfinți și prin părinți. Aveți pe dedesubtul hainei pestrițe, aveți epoleții cei tainici ai lui antichrist dacă voi umblați acum la cele așezate la temelie bisericii străbune, căci antichrist, omul fărădelegii și duhul lui, v-a biruit pe voi și nu puteți fi voi slujitori ai lui Dumnezeu, căci cei adevărați își pun viața pentru turma Domnului și n-o vând la păgâni cum faceți voi acum de amestecați totul laolaltă, uitând de sfinți și de părinți, care au despărțit la dreapta și la stânga creștini de păgâni când n-au voit păgânii să se nască prin biserică și prin botez ca să vină ei spre mântuirea lor apoi, căci scris este: *«Cel ce crede și se va boteza, acela se va mântui!»*, și iarăși scris este: *«O credință și un botez este»*, nu mai mult de atât.

Mă scriu cu voi în cartea adevărului și vin să vă întind mâna. Ați schimbat sărbătorile de la locul lor, că ați ascultat de vrăjmași și ați căutat să nu întrebați pe Domnul aceasta, dar eu vă spun vouă că zilele se măsoară cu o seară și o dimineață în lungimea lor, și nu cum a măsurat omul păgân de a umblat el la taina facerii zilelor și a împins cu socoteala lui vremile serilor și ale dimineților, cu care Domnul măsoară timpul. O, de ce v-ați încercat voi să hotărâți în numele Duhului Sfânt pe cele ce au venit spre voi dinspre păgâni? Unde este, unde este duhul proorociei, care să vă călăuzească de la Domnul prin vremi de încercare a credinței, așa cum a lucrat mereu Dumnezeu pe pământ între oameni în vreme grea? Voi ziceți că lucrați în numele Duhului Sfânt. O, vai vouă! Sculați-vă din

așternuturile voastre moi și chemați puterile cerești să vă scape din cursă, că, vai vouă, vă spun! Iată, sunteți necredincioși, dar stați pe scaune de biserică. O, este Dumnezeu! Ce veți răspunde, oare? Dar teama s-a dus de la voi și ați rămas doar voi. O, este Dumnezeu, și veți vedea că este, iar eu vă zic vouă: treziți-vă ca să vedeți și strigați pentru voi cu lacrimi sfinte și curate, strigați la Domnul să vi Se arate și să vă izbăvească de necredință, iar pocăința să vă dea vouă înțelepciune pentru pocăință, că iată de ce a venit Domnul cuvânt pe pământ! Voi ați stricat legea cerului și ați pus-o pe a voastră și ați pus minciuna pe tron ca să domnească ea, precum este scris că veți face. O, nu vă mai mirați că Domnul grăiește mult și Își zidește și Își păstrează biserică nerobită de cele din iad ale lucrării lui antichrist cel cu față ascunsă, omul fărădelegii. Își păstrează Domnul pe poporul cuvântului Său departe de amestecătura celor ce se dau singuri anatemei și Babilonului, limbilor încurcate, dar Babilonul cade, și biruința este cea care ține cu Domnul și cu dreptatea Sa, și care are cu ea sfințenia Sa.

Vă mirați toți de ce pe România o are Domnul de țară a venirii Sale acum, o, dar nu vedeți că El a venit la ea și S-a făcut cuvânt în ea și are în ea scaunul judecării faptelor? N-a putut veni Dumnezeu între voi cuvânt ca să fie El pe pământ cu oamenii, căci L-ați fi pus la tăcere și nu L-ați fi luat de faptă peste voi și împărțit apoi prin voi ca să fie crezut și urmat apoi. A venit însă așa cum vedeți că vine, în chip smerit. Așa cum și în Ierusalim acum două mii de ani a intrat smerit Domnul pe un mânz de asină, așa a venit și acum, ca să poată veni a venit așa, și de aceea a lucrat așa și a venit la fiii mici și Și-a făcut împărăție ca să poată grăi și să se scrie ce grăiește Domnul și să ajungă peste tot apoi grăirea Sa.

Vă faceți că nu auziți când Domnul grăiește, dar vă faceți doar, dar aceasta nu este așa, și Domnul nu scrie așa, ci scrie că aveți păcat că nu luați în seamă cuvântul venirii Lui la oi și la păstori ca să le vadă rodul, și faceți voi ca și Israelul cel de demult, care L-a dat pe Domnul de la el. O, voi așteptați să moară toți dreptii, toți care țin de partea dreptății Domnului, și să rămâneți numai voi și cei slabi și cei nestatornici ca să-i puneți pe ei în slujba răstăcirii voastre de pe calea cea dreaptă, dar Domnul Iisus Hristos, Păstorul oilor și al păstorilor de oi, nu moare, și este viu în vecii vecilor și vine El și descoperă și lucrează și păstorește, precum este scris să facă atunci când păstorii sug viața oilor pentru slava lor cea de la oi.

Vai celor ce vă întreabă pe voi despre Cel Viu, despre calea cuvântului Său, care judecă cu dreptate, după ce aceștia au iubit calea acestui cuvânt, și vor duce aceștia în spate și povara pentru cei uciși de ei față de credința în cuvântul acesta, care curge din gura lui Dumnezeu cu putere în zilele acestea și care nu se oprește din pricina necredinței sau a ușurătății sau a nestatorniciei celor necredincioși și care sunt din cei ce merg cu acest cuvânt și apoi își iau picioarele lor și merg șiucid pe cei nevinovați față de calea cuvântului Său cel de azi. Și-au pregătit păcat greu și plată rea cei care s-au dus cu alt fel de mers, dar căile toate se închid, și rămâne cel nestatornic față în față cu răspunsul pe care va fi să-l dea lui Dumnezeu, unde nu încap dezvinovățire.

O, oameni slujitori de biserică, vă mirați de Domnul și de cuvântul Lui în mijlocul unui popor credincios. Zadarnic vă mirați. Nu vă place venirea Lui în cuvânt pe pământ când voi aveți atâta de lucrat și de dărâmat, dar dacă Tatăl L-a trimis pe Fiul Său în cuvânt să lucreze El, și nu voi, El a venit și vine și lucrează și ascultă de Tatăl, Care Îl trimite, și iată, nu aveți același tată, cum credeți voi aceasta, căci este despărțire și

dezbinare între Domnul și voi, că voi nu faceți cum au făcut sfinții părinți, care cereau descoperiri de la Domnul, de se făceau semne mari între adevăr și minciună la rugăciunea celor sfinți, și iată, vine Domnul la voi și vă întreabă de voi și de oi, și Îi veți răspunde Lui cu nerodirea, cu ne iubirea pe care ați lucrat-o între voi și El. Amin.

Am stat cu sobor de arhieriei în cuvânt cu cei ce stau pe tronuri de biserică în zilele acestea, o, Doamne Cuvinte. Eu am fost om fără carte omenească și am fost curat de duh de om, și s-a sălășluit în mine duhul facerii de minuni și har mare s-a arătat de la lucrarea Ta cu mine între oameni și între slujitorii de biserică împotriva loviturilor de la mijloc peste biserică Ta, și am arătat dogma Sfintei Treimi, Dumnezeu lucrător întru Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Una în lucrare, și am rușinat pe cei îngâmfăți, care loveau fața Ta de Fiu al Tatălui Savaot, Unul Născut din Tatăl și din mamă Fecioară între oameni acum două mii de ani pentru mântuirea lumii.

O, facă-se voia Ta prin biserică, Doamne, și strivește Tu pe toți capii lui antichrist și pe toți puii lui cei îmbrăcați în piei de oaie, căci Tu stai și veghezi și miluiești pe cei binecredincioși și îi deosebești pentru Tine și rușinezi prin ei necredința de pe pământ, căci lepădarea de credință a ajuns la culmea ei prin biserică de pe pământ a neamului român și a neamului ortodox de peste tot, dar eu strig la neamul român: trezește-te, popor iubit, ca să nu-ți pierzi lumina, și veghează cu Domnul și ascultă-L pe El și ia de la El acum, pentru mântuirea ta cea de la El! Amin.

— O mare ai fost în cuvânt în ziua ta între sfinți, arhieriele mare! Mare îți este rugăciunea și în cer pentru biruința Mea și a poporului cuvântului Meu, prin care Eu vin și merg și lucrez peste pământ!

O, sfinți iubiți, e tot o milă plânsul vostru pentru întunericul din biserică și care se varsă peste tot, dar cele scrise așa se așează, și tot așa și biruința Mea prin cei credincioși, care Mă așteaptă și Mă iubesc așteptând să vin cu toată slava Mea cea de la Tatăl și să biruiesc. Amin.

Am stat cu sfinții la masă de cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu. Nu e mult cuvântul Meu de peste tine, tată. Te-ar goli de iubire și de viață duhul lumii dacă n-aș mai veni la tine ca să petrec cu tine și tu cu Mine, dar Eu nu stau din venire și vin și-ți dau mâna pe cale, numai tu să-ți lași mânuța ta ca să te țin și ca să te am până la ziua schimbării, fiule, căci Eu cu tine lucrez schimbarea și trag apoi perdeaua și Mă las în toată slava Mea lângă tine, și voi chema noroadele să vadă și să știe și să poată veni, că vremea este să fie lumină, iarăși să fie, iar Eu atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt, și pe ea o lucrez și o împart, și toate se fac prin cuvânt, precum la început s-au făcut.

Pace ție, popor hrănit din cer! Te-au privit sfinții și părinții și te-au iubit cu dor în ziua aceasta de sărbătoare cu sfinți la masa Mea cu tine. Avem de cuvântat peste întuneric, tată. Să pot Eu sta lumină în lume prin statul Meu cu tine, și totul se va lucra prin cuvânt, și se va înnoi fața lumii, căci scris este să fac această lucrare și s-o las văzută apoi, spre bucuria celor ce Mă așteaptă să vin cu cerul cel nou și cu pământul cel nou pe pământ, precum este scris.

Eu stau în mijlocul tău cuvânt, iar tu să stai casă a Mea, casa Mea de venire să-Mi fii, că Eu așa te-am așezat să-Mi fii, o, popor iubit, o, popor credincios, peste care Eu mereu, mereu curg darul credinței cea pentru întâmpinarea Mea, ori de câte ori Eu am de cuvântat din mijlocul tău peste pământ. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2011